A CONCISE

ORIYA DICTIONARY

BY

RAI MADHUSUDAN RAO, BAHADUR,

Retired Inspector of Schools

ସୁଖ-ବୋଧ ଅଭିଧାନ

ଓଡ଼ିଶା ସ୍କୁଲସମୂହର ଭୂତପୂର୍ବ ଇନ୍‌ସ୍ପେକ୍ଟର

ରାୟ ମଧୁସୂଦନ ରାଓ ବାହାଦୁର-ସଙ୍କଳିତ

ପଞ୍ଚମ ସଂସ୍କରଣ

CUTTACK:

PRINTED AND PUBLISHED AT THE ORISSA MISSION PRESS,

BY S. F. ROBINSON,

1929

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଛାତ୍ର, ଛାତ୍ରୀ ଓ ଅପର ପାଠକ-ପାଠିକାମାନଙ୍କର ଉପଯୋଗୀ ଏବଂ ମୂଲ୍ୟ ବିଷୟରେ ସୁଲଭ ଖଣ୍ଡେ ଓଡ଼ିଆ ଅଭିଧାନର ଅଭାବ-ପୂରଣାର୍ଥ ଏହି "ସୁଗମ-ବୋଧ ଅଭିଧାନ" ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । ଏଥିରେ ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ବା ପ୍ରଚଳନ-ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରାୟ ସମୁଦାୟ ଶବ୍ଦ ସନ୍ନିବେଶିତ ହୋଇଅଛି । ବିଶେଷ୍ୟ-କ୍ରିୟା-ପ୍ରଭୃତି ରୂପରେ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ବର୍ଗୀକରଣ, ସଂସ୍କୃତ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ଧାତୁ-ପ୍ରତ୍ୟୟାଦି-ନିର୍ଦ୍ଦେଶ, ତଦ୍ଭବ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ମୂଳ-ନିରୂପଣ, ଏସବୁ ବିଷୟ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ଦିଆଯାଇଅଛି । ମୁଁ ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ରାବୟବ ଅଭିଧାନ ଖଣ୍ଡିକୁ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସୁଗମ-ବୋଧ୍ୟ ଓ ଉପଯୋଗୀ କରିବାପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରି, ଯେତେଦୂର କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି, ତାହା ସାହିତ୍ୟ-ସେବୀ ସୁଧୀବର୍ଗଙ୍କର ବିବେଚ୍ୟ ।

ଉପସଂହାରରେ ବକ୍ତବ୍ୟ ଏହି ଯେ ପୁରୀ-ଜିଲ୍ଲା-ଅନ୍ତର୍ଗତ ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ରପୁର ଶାସନ-ନିବାସୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପଣ୍ଡିତ ଅର୍ତ୍ତତ୍ରାଣ ଦାସ ମହାଶୟ ଏହି ଅଭିଧାନର ସଂକଳନ ବିଷୟରେ ମୋର ଯଥେଷ୍ଟ ସାହାଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି । ମୁଁ ତନ୍ନିମିତ୍ତ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଚିର-କୃତଜ୍ଞ ରହିଲି ।

କଟକ,
୮–୮–୧୯୧୬ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ।

ଶ୍ରୀ ମଧୁସୂଦନ ରାଓ ।

ସାଙ୍କେତିକ ଚିହ୍ନ ।

ବି.	... ... ବିଶେଷ୍ୟ ।
ବିଂ.	... ... ବିଶେଷଣ ।
ସ.	... ... ସର୍ବନାମ ।
କ୍ରି.	... ... କ୍ରିୟା ।
ଅ.	... ... ଅବ୍ୟୟ ।
କ୍ରି. ବିଂ.	... ... କ୍ରିୟାବିଶେଷଣ ।

ସୁଖବୋଧ ଅଭିଧାନ

ଅ ଆଦ୍ୟସ୍ୱର, ଶବ୍ଦ ପୂର୍ବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଲେ, ନାହିଁ କିମ୍ବା ବିପରୀତ ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶ କରେ ।

ଅଁଳା, ଅଁଳା—ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫଳ ।

ଅଁଇଠା, ଅଇଣ୍ଠା—ବି. ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟ ।

ଅଁସାରି—ବି. ଘାଅରେ କିବା ପଚାଦ୍ରବ୍ୟରେ ପଡ଼ିଥିବା ପୋକ ।

ଅଇନା—ବି. ଦର୍ପଣ ।

ଅଇଣ୍ଡ୍ରିଆ—ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଶୁର ରୋଗବିଶେଷ ।

ଅଇରି—ବି. ଅରି, ଶତ୍ରୁ ।

ଅଂଘ୍ରି—ବି. ଚରଣ ।

ଅଂଶ—ବି. ଭାଗ ।

ଅଂଶତଃ—କ୍ରି. ବିଂ. କିୟଦଂଶରେ ।

ଅଂଶୀ—ବିଂ. (ଅଂଶ-ଇନ୍) ଭାଗୀ ।

ଅଂଶୁ—ବି. କିରଣ, ସୂତ୍ର ।

ଅଂଶୁକ—ବି. ସୂକ୍ଷ୍ମ ବସ୍ତ୍ର ।

ଅଂଶୁମାନ୍—ବି. (ଅଂଶୁ-ମତ୍) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ଅଂଶୁମାଳୀ—ବି. (ଅଂଶୁ-ମାଳା-ଇନ୍) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ଅଂସ—ବି. ସ୍କନ୍ଧ ।

ଅକଣ୍ଟକ—ବିଂ. କଣ୍ଟକଶୂନ୍ୟ, ନିର୍ବିଘ୍ନ ।

ଅକଣ୍ଡ୍ରା—ବିଂ. ଯାହା କଣ୍ଡ୍ରା ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଅକଥନୀୟ—ବିଂ. (ଅ-କଥ୍ + ଅନୀୟ) ଅକଥ୍ୟ ।

ଅକପଟ—ବିଂ. ସରଳ ।

ଅକର୍ମକ—ବିଂ. (ବ୍ୟାକରଣରେ) ଯାହାର କର୍ମ ନାହିଁ ।

ଅକର୍ମଣ୍ୟ—ବିଂ. (ଅ-କର୍ମନ୍-ଯ) ଅକର୍ମା, ନିକମା ।

ଅକରକରା—ବି. ଏକପ୍ରକାର ଗୁଳ୍ମ ।

ଅକରାନ୍ତି—ବି. ଏକପ୍ରକାର ଗୁଳ୍ମ ।

ଅକଲ୍—ବି. ବୁଦ୍ଧି ।

ଅକାଳ—ବି. କଠିନ ଅବସ୍ଥା ।

ଅକଳଙ୍କ—ବିଂ. ନିର୍ମଳ ।

ଅକଳନୀୟ, ଅକଳିତ—ବିଂ. ଯାହା କଳନା କରାଯାଇ ନ ପାରେ ।

ଅକସ—ବି. ଅପ୍ରୀତି, ବାଦ ।

ଅକସ୍ମାତ୍—ଅଂ. (ଅ-କସ୍ମାତ୍) ହଠାତ୍ ।

ଅକାଠ / ଅକାଠୁ — ବି. ଯେଉଁ ଔଷଧ ଖାଇଲେ ବା ଧାରଣ କଲେ ଅସ୍ତ୍ରାଘାତ କାଟେ ନାହିଁ ।

ଅକାଣ୍ଡେ-କ୍ରି.ବି.(ଅ-କାଣ୍ଡ=ସମୟ)ଅକସ୍ମାତ ।

ଅକାଠ୍ୟ-ବି. ଅଖଣ୍ଡନୀୟ ।

ଅକାନବନ୍ଦି-ବି. ଗୁଳ୍ମବିଶେଷ ।

ଅକାତ / ଅକାତକାତ — ଯାହା କାତଦ୍ୱାର ମପାଯାଇ ନ ପାରେ ।

ଅକାଲ ବି. ଦୁଃସମୟ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ।

ଅକାଲକୁଷ୍ମାଣ୍ଡ-ବି. ଅକର୍ମଣ୍ୟ (ବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ।

ଅକିଞ୍ଚନ-ବି. (ଅ-କିଞ୍ଚନ) ଦରିଦ୍ର, ନିଧନ ।

ଅକିଞ୍ଚିତ୍କର-ବି. (ଅ-କିଞ୍ଚିତ୍-କର) ସାମାନ୍ୟ, ତୁଚ୍ଛ ।

ଅକୀର୍ତ୍ତି-ବି. ନିନ୍ଦା, ଦୁର୍ନାମ ।

ଅକୁତୋଭୟ-ବି.(ଅ-କୁତଃ-ଭୟ) ନିର୍ଭୟ ।

ଅକୁଣ୍ଠିତ-ବି. (ଅ-କୁଣ୍ଠ-ତ) ଅବ୍ୟାହତ, ଅସଂକୁଚିତ ।

ଅକୂଳ-ବି. ଅପାର ।

ଅକୂପାର-ବି. ସମୁଦ୍ର ।

ଅକୃତଜ୍ଞ-ବି. (ଅ-କୃତ-ଜ୍ଞା-ଅ) ଯେ ଉପକାର ମାନେ ନାହିଁ; ନିମକହରାମ୍ ।

ଅକୃତ୍ରିମ-ବି. (ଅ+କୃ+ତ୍ରିମ) ବିଶୁଦ୍ଧ ।

ଅକ୍ତ-ବି. (ଅଞ୍ଜ୍+ତ) ଲିପ୍ତ ।

ଅକ୍ଳେଶ-ବି. ଅନାୟାସ ।

ଅକ୍ଷ-ବି. ପଶା; ଗ୍ରହଭ୍ରମଣପଥ ।

ଅକ୍ଷତ-ବି. (ଅ-କ୍ଷତ) ଅଘାତଶୂନ୍ୟ; ଅଖଣ୍ଡିତ; ବି. ଅଭଗ୍ନ ଉଅଚାଉଳ ।

ଅକ୍ଷଦଣ୍ଡ-ବି. ମେରୁଦଣ୍ଡ ।

ଅକ୍ଷମ-ବି. (ଅ-କ୍ଷମ) ଶକ୍ତିହୀନ ।

ଅକ୍ଷମାଳା-ବି. ଜପମାଳା ।

ଅକ୍ଷୟ-ବି. (ଅ-କ୍ଷୟ) ଚିରସ୍ଥାୟୀ ।

ଅକ୍ଷର-ବି. ଅ, ଆ ପ୍ରଭୃତି ବର୍ଣ୍ଣ ; ବି. ଅଚ୍ୟୁତ ।

ଅକ୍ଷରେଖା-ବି. ଭୂଗୋଳକ ଉପରେ କଳ୍ପିତ ମଣ୍ଡଳାକାର ରେଖାବିଶେଷ ।

ଅକ୍ଷାଂଶ-ବି. ବିଷୁବରେଖାର ଉତ୍ତର ଦକ୍ଷିଣରେ ପୂର୍ବ ପଶ୍ଚିମକୁ ୯୦ ସମାନ ଅଂଶରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଏ; ସେହି ଏକ ଏକ ଅଂଶର ନାମ ଅକ୍ଷାଂଶ ।

ଅକ୍ଷି-ବି. ଚକ୍ଷୁ ।

ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ-ବି. ପୂର୍ଣ୍ଣ, ଅଖଣ୍ଡିତ ।

ଅଖ-ବି. (ଅକ୍ଷଶବ୍ଦଜ) ଗାଡିର ଦୁଇ ଚକ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା କାଷ୍ଠଦଣ୍ଡ; ଅଭ୍ୟାସ ।

ଅଖଞ୍ଜ-ଅସୁବିଧା ।

ଅଖଣ୍ଡ-ବି. (ଅ-ଖଣ୍ଡ) ସମଗ୍ର, ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ଅଖା-ବି. ଝୋଟନିର୍ମିତ ବସ୍ତ୍ର ।

ଅଖାଡୁଆ-ବି. ବିବେଚନାଶୂନ୍ୟ (ଲୋକ) ।

ଅଖାତ-ବି. (ଅ+ଖନ୍-ତ) (ଭୂଗୋଳରେ) ଉପସାଗର ।

ଅଖିଆ-ବି. ଯେ ଖାଇ ନ ଥାଏ

ଅଖିଳ-ବି. ସମସ୍ତ ।

ଅଖୁଣ-ବି. ଯାହାର ଖୁଣ ନାହିଁ ।

ଅଖ୍ୟାତି-ବ. ନିନ୍ଦା ।

ଅଗ-ବ. (ଅଗ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଅଗ୍ରଭାଗ ।

ଅଗଣନ-ବିଂ. (ଅ-ଗଣ୍+ଅନ) ଅସଂଖ୍ୟ ।

ଅଗଣା-ବ. (ଅଙ୍ଗନଶବ୍ଦଜ) ଗୃହମଧ୍ୟରେ ଥିବା ମୁକ୍ତଭୂମି ।

ଅଗଣା-ବିଂ. (ଗଣ୍ଧାତୁରୁ) ଅସଂଖ୍ୟ ।

ଅଗଣ୍ୟ-ବିଂ (ଅ-ଗଣ୍-ଯ) ଅସଂଖ୍ୟ ।

ଅଗନା/ଅଗନି-ବିଂ. ଅଗମ୍ୟ ।

ଅଁଗଢି-ବିଂ. ନିରୁପାୟ ।

ଅଗତ୍ୟା-ଅଂ. ଅନ୍ୟ ଗତି ନ ଥିବାରୁ ।

ଅଗମ୍ୟ-ବିଂ. (ଅ+ଗମ୍-ଯ) ଯାହା ଗମନର ଅଶକ୍ୟ ବା ଅଯୋଗ୍ୟ ।

ଅଗର-ବ. (ଅଗୁରୁ ଶବ୍ଦରୁ) କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦନ ।

ଅଗବଥୁ-ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଅଗାଡ଼ି-ବ. ଯେଉଁ ଧାନରେ ଚାଉଳ ନ ଥାଏ, ଅସାର ।

ଅଗାଧ-ବିଂ. ଅତଳସ୍ପର୍ଶ ; ଅତି ଗଭୀର ।

ଅଗାଧୁଆ-ବିଂ. ଯେ ଗାଧୋଇ ନାହିଁ ।

ଅଗାର-ବ. ଗୃହ ।

ଅଗୁରୁ-ବ. କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦନ ।

ଅଗୋଚର-ବିଂ. ଅଜ୍ଞାତ ।

ଅଗ୍ନି-ବ. ନିଆଁ, ଅନଳ ।

ଅଗ୍ନିଶର୍ମୀ-ବିଂ. (ଅଗ୍ନି-ଶର୍ମ୍ମନ୍) ମହାକ୍ରୋଧୀ ।

ଅଗ୍ନିଷ୍ଟୋମ-ବ. (ଅଗ୍ନି+ସ୍ତୁ+ମ) ଯାଗବିଶେଷ ।

ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର-ବ. (ଅଗ୍ନି+ହୁ+ତ୍ର) ବୈଦିକ ହୋମ ।

ଅଗ୍ର-ବ. ଶିଖର ।

ଅଗ୍ରଜ-ବ. (ଅଗ୍ର-ଜନ୍-ଅ) ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ।

ଅଗ୍ରଣୀ-ବ. (ଅଗ୍ର+ନୀ) ନେତା, ସେନାପତି ।

ଅଗ୍ରତେ-ଅଂ. ସମ୍ମୁଖରେ ।

ଅଗ୍ରହାୟଣ-ବ. ମାର୍ଗଶୀର୍ଷମାସ ।

ଅଗ୍ରିମ-ବିଂ. (ଅଗ୍ର-ଇମ) ଅଗ୍ରଭବ ।

ଅଘ-ବ. ପାପ ।

ଅଘଟନ-ବିଂ. (ଅ+ଘଟ୍+ଅନ) ଅସୁନ୍ଦର, ଅସମ୍ଭବ ।

ଅଙ୍କ-ବ. (ଅନ୍କ୍+ଅ) ଚିହ୍ନ, ସଂଖ୍ୟା, କଳଙ୍କ, କୋଡ଼ ।

ଅଙ୍କନ-ବ. (ଅନ୍କ୍+ଅନ) ଚିହ୍ନକରଣ, ରେଖା ପ୍ରଭୃତି ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନ କରିବା ।

ଅଙ୍କଶାସ୍ତ୍ର-ବ. ପାଟୀଗଣିତ ।

ଅଙ୍କିତ-ବିଂ. (ଅନ୍କ୍+ତ) ଚିହ୍ନିତ ।

ଅଙ୍କୁର-ବ. ଗଜା ।

ଅଙ୍କୁଶ-ବ. ହସ୍ତିତାଡ଼ନ ଦଣ୍ଡ ।

ଅଙ୍ଗ-ବ. ହସ୍ତ ପଦାଦି; ଦେହର ଅଂଶ ।

ଅଙ୍ଗଦ-ବ. ବାଜୁ ।

ଅଙ୍ଗନ-ବ. ଅଗଣା ।

ଅଙ୍ଗନା-ବ. ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଅଙ୍ଗରାଗ-ବ. ଚନ୍ଦନପ୍ରଭୃତି ଗାତ୍ରଲେପନ ଦ୍ରବ୍ୟ ।

ଅଙ୍ଗରଖା-ବ. (ଅଙ୍ଗ-ରକ୍ଷା) ଏକପ୍ରକାର କୁର୍ତ୍ତା ।

ଅଙ୍ଗା-ବି. ଘରର ଏକପଟ ।
ଅଙ୍ଗାରକାମ୍ଳ-ବି. ଦୂଷିତ ବାଷ୍ପବିଶେଷ ।
ଅଙ୍ଗୀକାର-ବି.(ଅଙ୍ଗ-ଈ+କୃ+ଅ) ସ୍ୱୀକାର, ସମ୍ମତ ।
ଅଙ୍ଗୀକୃତ-ବିଂ. ସ୍ୱୀକୃତ ।
ଅଙ୍ଗୁଛ-ବି. ଗାମୁଛ ।
ଅଙ୍ଗୁର-ବି. ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳ ।
ଅଙ୍ଗୁରୀୟ-ବି. ମୁଦି ।
ଅଙ୍ଗୁଳି-ବି. ଅଙ୍ଗୁଳି ।
ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠ-ବି. ବୁଢ଼ାଅଙ୍ଗୁଳି ।
ଅଚର-ବିଂ. (ଅ-ଚର୍-ଅ) ସ୍ଥାବର ।
ଅଚଳ ବିଂ. (ଅ-ଚଳ୍-ଅ) ଗତିହୀନ, ବି. ପର୍ବତ ।
ଅଚାନକ-ବି. ହଠାତ୍ ଉପସ୍ଥିତ ମାତ୍ସଭୟ ।
ଅଚିନ୍ତ୍ୟ-ବିଂ. ଯାହା ଚିନ୍ତାର ଅଗତ ।
ଅଚିହ୍ନା-ବିଂ. ଅପରିଚିତ ।
ଅଚିର-ବିଂ. କ୍ଷଣିକ; ଚଞ୍ଚଳ ।
ଅଚିରାତ୍-ଅଂ. ଅବିଳମ୍ବେ; ଶୀଘ୍ର ।
ଅଚେତନ-ବିଂ. ଚେତନାଶୂନ୍ୟ; ଜଡ଼ ।
ଅଛିବ, ଅଛୁଆଁ } ବିଂ. ଅସ୍ପୃଶ୍ୟ (ନୀଚଜାତି) ।
ଅଛି-କ୍ରି. (ଅସ୍ତିଶବ୍ଦରୁ) ହେବା ବା ରହିବା ଅର୍ଥରେ ।
ଅଚ୍ଛ-ବିଂ. ନିର୍ମଳ ।
ଅଚ୍ଛେଦ୍ୟ-ବିଂ. (ଅ+ଛିଦ୍+ଯ) ଯାହା ଛେଦନ କରିବାର ନୁହେଁ ।
ଅଜ-ବିଂ. ଜନ୍ମରହିତ; ବି. ଛେଳି ।
ଅଜଗର-ବି. ବୃହତ୍ ସର୍ପ ।
ଅଜଡ଼ା-ବିଂ. ଚଲା ।
ଅଜଣା-ବିଂ. ଅଜ୍ଞ; ଅଜ୍ଞାତ ।
ଅଜପା-ବିଂ. ଯାହା ମୁଖରେ ଜପାଯାଏ ନାହିଁ ।
ଅଜମ୍ବର-ବିଂ. (ଅଜରାମର ଶବ୍ଦରୁ) ଯେ ବୃଦ୍ଧ ହୁଏ ନାହିଁ କି ମରେ ନାହିଁ ।
ଅଜର-ବିଂ. (ଅ+ଜୃ+ଅ) ଜରାରହିତ । ବି. ଦେବତା ।
ଅଜସ୍ର-ବିଂ. ଅବିରତ ।
ଅଜା-ବି. (ଅଜ-ଆ) ମାଈଛେଳି ।
ଅଜା-ବି. (ଆର୍ଯ୍ୟଶବ୍ଦରୁ) ମାତାମହ ବା ପିତାମହ ।
ଅଜାଡ଼ିପଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଶୀଘ୍ର ଜମାହୋଇ ପଡ଼ିବା ।
ଅଜାଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଢାଳିବା ।
ଅଜାଶୁର-ବି. (ଆର୍ଯ୍ୟଶ୍ୱଶୁର) ସ୍ୱାମୀର ବା ପତ୍ନୀର ପିତାମହ ବା ମାତାମହ ।
ଅଜିନ-ବି. ମୃଗଚର୍ମ ।
ଅଜିର-ବି. ଅଗଣା ।
ଅଜୀର୍ଣ୍ଣ-ବି. (ଅ-ଜୃ+ତ) ଉଦରାମୟ ରୋଗ ।
ଅଜେୟ-ବିଂ. (ଅ+ଜି+ଯ) ଯାହାକୁ ଜିଣା ଯାଏ ନାହିଁ ।
ଅଜ୍ଞ-ବିଂ. (ଅ-ଜ୍ଞା-ଅ) ଅଜ୍ଞାନ, ମୂର୍ଖ ।
ଅଜ୍ଞତା-ବି. ମୂର୍ଖତା ।
ଅଜ୍ଞେୟ-ବିଂ. (ଅ-ଜ୍ଞା+ଯ) ଜ୍ଞାନାତୀତ ।

ଅଞ୍ଚଳ-ବି. ଶାଢୀର ପଣତ ; ପ୍ରଦେଶ ।
ଅଞ୍ଜନ-ବି. (ଅଞ୍ଜ୍ + ଅନ) କଜ୍ଜଳ ।
ଅଟକ-ବି. ବାଧା, ବନ୍ଦ ।
ଅଟକଳ-ବି. ଅନୁମାନ ; ଅନ୍ଦାଜ ।
ଅଟକାଳି-ବି. ଯାଉ ।
ଅଟନ-ବି. (ଅଟ୍ + ଅନ) ଭ୍ରମଣ ।
ଅଟଳ ବିଂ. ସ୍ଥିର ।
ଅଟବୀ-ବି. ବନ ।
ଅଟା-ବି. ଗହମ ଓ ଚାଉଳାଦିର ଚୂନା ।
ଅଟ୍ଟହାସ-ବି. ଉଚ୍ଚହାସ ।
ଅଟ୍ଟାଳୀ / ଅଟ୍ଟାଳିକା } ବି. କୋଠାଘର ।
ଅଟେଇ-ବି. ଗୋରୁଖୁଅଡ଼ ।
ଅଠଚାଳିଶ-ବିଂ. ୪୮ ।
ଅଠତିରିଶ-ବିଂ. ୩୮ ।
ଅଠର-ବିଂ. (ଅଷ୍ଟାଦଶଶବ୍ଦଜ) ୧୮ ସଂଖ୍ୟା ।
ଅଠଷଠି-ବିଂ. ୬୮ ।
ଅଠସ୍ତରି-ବିଂ. ୭୮ ।
ଅଠା-ବି. ଯୋଡିବାପାଇଁ ନିର୍ଯ୍ୟାସ ବା ଲେହ୍ୟ ।
ଅଠାଇଶ-ବିଂ. ୨୮ ।
ଅଠାକାଠି / ଅଠାକାଣ୍ଡିଆ } ବି. ପକ୍ଷୀ ଧରିବାର ଏକପ୍ରକାର କଳ ।
ଅଠାନବେ-ବିଂ. ୯୮ ।
ଅଠାବନ-ବିଂ. ୫୮ ।
ଅଠାଳିଆ-ବିଂ. ଅଠାଯୋଗୁଁ ଚଟଚଟିଆ ।
ଅଠାଶୀ-ବିଂ ୮୮ ।
ଅଡ଼ଙ୍ଗ-ବି. ଗନ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟ ବା ଲୁଣର ଉପୃତ ସ୍ଥାନ ।
ଅଡା-ବି. ଧାନ୍ୟାଦି ମାପିବାର ମାଣ ; ପୋଷା ଶୁଆ ରଖିବାର ଲୌହନିର୍ମିତ ଆଧାର ।
ଅଡ଼ାଇବା-କ୍ରି. ଚଲାଇବା । (ପଶୁମାନଙ୍କୁ) ।
ଅଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଉଚ୍ଛୃଙ୍ଖଳ ହେବା ; ଅବାଧ୍ୟ ହେବା ।
ଅଡୁଆ-ବିଂ. ଜଟିଳ ; ଗୋଳମାଳିଆ ; ପଶଣ୍ଡ ।
ଅଢ଼ଙ୍ଗ-ବି. (ଦେଶଜ) ସାନପିଣ୍ଡା ।
ଅଢ଼ପା-ବିଂ. (ଅ-ଢପ୍ + ଅ) ଅସୁନ୍ଦର ।
ଅଢ଼େଇ-ବି. ଦୁଇ ଓ ଏକର ଅଧେ ।
ଅଢ଼େଇଆ-ବି. ଅଢେଇସେରିଆ ମାଣ, ଅଢ଼େଇଗୁଣ ।
ଅଢ଼େଇଦିନିଆ-ବିଂ. ଅଳ୍ପକାଳସ୍ଥାୟୀ ।
ଅଣ-ବି. ବ୍ୟଞ୍ଜନର ରସ ।
ଅଣକା-ବି. ଡଙ୍କା ।
ଅଣଖିଳା-ବି. ଗାଡିଚକ ଅଟକାଇବାର ଖିଲ ।
ଅଣଖୁଆ-ବି. (ଅନକ୍ଷୁଶବ୍ଦଜ) ତୃଣବିଶେଷ ।
ଅଣଚାଶ-ବିଂ. ୪୯ ।
ଅଣନବେ-ବିଂ. ୮୯ ।
ଅଣନାଡି-ବି. ନାଭିର ପୁଅ ।
ଅଣପୁରୁଷା-ବିଂ. ନପୁଂସକ ।
ଅଣବାଙ୍ଗୁଆ-ବିଂ. ଜାରଜ ।
ଅଣସର-(ଅନବସରଶବ୍ଦରୁ) ସ୍ନାନ ରଥଯାତ୍ରାର ପୂର୍ବ ଏକପକ୍ଷକାଳ ।

ଅଣା-ବି. ଟଙ୍କାର ଷୋଳଭାଗର ଭାଗେ ।

ଅଣାଅଣି-ବିଂ. ୨୧ ।

ଅଣି-ବି. ଏକପଣାମୂଲ୍ୟର ମୁଦ୍ରା ।

ଅଣୁ-ବି. ସୂକ୍ଷ୍ମ କଣିକା ।

ଅଣୁବୀକ୍ଷଣ-ବି. (ଅଣୁ-ବି-ଈକ୍ଷ୍-ଅନ) ଚକ୍ଷୁର ଅଗୋଚର କ୍ଷୁଦ୍ର ପଦାର୍ଥ ଦର୍ଶନାର୍ଥ ଯନ୍ତ୍ର ।

ଅଣେଇବା-କ୍ରି. ଏକଅଡ଼କୁ ଢଳେଇବା ।

ଅଣ୍ଟା-ବି. କଟିଦେଶ ।

ଅଣ୍ଟାଖୋସା-ବି. ଘଣ୍ଟ ।

ଅଣ୍ଟି-ବି. ପିନ୍ଧିବା ବସ୍ତ୍ରର ପାକୀକୃତ ସମ୍ମୁଖାଂଶ ।

ଅଣ୍ଟିଧନ-ବି. ଅଣ୍ଟିରେ ରକ୍ଷିତ ଧନ ।

ଅଣ୍ଟିବା-କ୍ରି. ଯଥେଷ୍ଟ ହେବା ।

ଅଣ୍ଟେଇବା-କ୍ରି. ଅଣ୍ଟାରେ ଟେକବା ।

ଅଣ୍ଡ }
ଅଣ୍ଡା } ବି. (ଅମ୍+ଡ) ଡିମ୍ବ ।

ଅଣ୍ଡଜ-ବିଂ. (ଅଣ୍ଡ-ଜନ୍-ଅ) ଡିମ୍ବରୁ ଜାତ ଜନ୍ତୁ ।

ଅଣ୍ଡାଳବା-ବି. ଦସଣ୍ଡିବା ।

ଅଣ୍ଡିରା-ବିଂ. (ଅଣ୍ଡ+ଇର) ପୁଂସ ବା ପୁରୁଷ-ଜାତୀୟ ଜନ୍ତୁ ।

ଅଣ୍ଡିରାଚଣ୍ଡୀ-ବି. ଲଜ୍ଜାହୀନା ନାରୀ ।

ଅତଏବ-ଅ°. (ଅତଃ-ଏବ) ଏହିହେତୁରୁ ।

ଅଡ଼ଡ଼ା-ବି. (ଅଟ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ଜମାଘଟ ।

ଅତଣ୍ଡ୍ରି-ବି. (ଦେଶଜ) ଶେଭପଦ ଲତାବିଶେଷ ।

ଅତର-ବି. ଗୋଲାପାଦି ଫୁଲରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ତରଳ ସୁଗନ୍ଧଦ୍ରବ୍ୟ ।

ଅତୁଗ୍ର-ବି. କର୍ଣ୍ଣବାଧକ ଶବ୍ଦ ।

ଅତର୍କିତ-ବିଂ. (ଅ-ତର୍କିତ) ଅଲକ୍ଷିତ, ହଠାତ୍ ।

ଅତର୍ଚ୍ଛ-(ଅତି+ତର୍ଚ୍ଛ) ମହାଭୟ ।

ଅତଳ-ବିଂ. ଅଗାଧ ।

ଅତଳସ୍ପର୍ଶ-ବିଂ. (ଅତଳ-ସ୍ପୃଶ୍-ଅ) ଅଗାଧ; ଅତିଗଭୀର ।

ଅତସୀ-ବି. ପୁଷ୍ପବୃକ୍ଷ ।

ଅତି-ଆଧିକ୍ୟ-ବାଚକ ଉପସର୍ଗ । ଅଂ. ଅତ୍ୟନ୍ତ ।

ଅତିକ୍ରମ-ବି. (ଅତି-କ୍ରମ୍-ଅ) ଲଙ୍ଘନ ।

ଅତିକ୍ରାନ୍ତ-ବିଂ. (ଅତି-କ୍ରମ୍-ତ) ଅତୀତ, ଲଙ୍ଘିତ ।

ଅତିଥି-ବି. ଅଭ୍ୟାଗତ ।

ଅତିପାତ-ବି. (ଅତି-ପତ୍-ଅ) ଯାପନ ।

ଅତିବଡ଼ୀ-ବି. ଓଡ଼ିଶାର ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବୈଷ୍ଣବ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ।

ଅତିବାଦ-ବି. ପରୁକ୍ତି ।

ଅତିମାନୁଷ-ବିଂ ଅଲୌକିକ ।

ଅତିରକ୍ତ-ବିଂ ଅଧିକ ।

ଅତିରେକ-ବି. (ଅତି-ରିଚ୍-ଅ) ଆଧିକ୍ୟ ।

ଅତିବାହିତ-ବିଂ. ଯାପିତ ।

ଅତିଶଯ୍ୟ-ବି. (ଅତି-ଶୀ-ଅ) ଅତିରେକ; ବିଂ. ଅତିରିକ୍ତ ।

ଅତିଶୟୋକ୍ତି-ବି. ଅତ୍ୟୁକ୍ତି, ଅର୍ଥାଲଙ୍କାର-ବିଶେଷ ।

ଅତିସାର-ବି. ଉଦରାମୟ ।

ଅତୀତ-ବିଂ. ଭୂତ, ବିଗତ ।

ଅତୀନ୍ଦ୍ରିୟ-ବିଂ. ଇନ୍ଦ୍ରିୟର ଅଗୋଚର, ଅପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ।

ଅତୀବ-ବିଂ. (ଅତି-ଇବ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ।

ଅତୁଳ, ଅତୁଳ୍ୟ-ବିଂ. ଅନୁପମ ।

ଅତ୍ୟନ୍ତ-ବିଂ. (ଅତି-ଅନ୍ତ) ଅଧିକ ।

ଅତ୍ୟୟ-ବି. (ଅତି-ଇ-ଅ) ଅତିକ୍ରମ ।

ଅତ୍ୟାଚାର-ବି. (ଅତି-ଆ-ଚର୍-ଅ) ଉତ୍ପୀଡ଼ନ ।

ଅତ୍ୟାହିତ-ବି. (ଅତି-ଆ-ଧା-ତ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟ ।

ଅତ୍ୟୁକ୍ତି-ବି. (ଅତି-ବଚ୍-ତି) ଅଧିକ ଉକ୍ତି ; ବଢ଼ାଇ କହିବା ।

ଅତ୍ର-ଅଂ. (ଇଦମ୍-ତ୍ର) ଏଠାରେ ।

ଅତ୍ରତ୍ୟ-ବିଂ. ଏତତ୍ସ୍ଥାନୀୟ ।

ଅତ୍ରି-ବି. ଋଷିବିଶେଷ ।

ଅଥ-ଅଂ. ଅନନ୍ତର ।

ଅଥଚ-ଅଂ. ତଥାପି ।

ଅଥର୍ବ-ବି. ଚତୁର୍ଥ ବେଦ ।

ଅଥବା-ଅଂ. କିମ୍ବା ; ଅବା ।

ଅଥୟ-ବିଂ. ଅସ୍ଥିର ; ଚଞ୍ଚଳ ।

ଅଥର୍ପା-ବିଂ. (ଅସ୍ଥିରପାଦ ଶବ୍ଦରୁ) ଅଶାଡ଼ୁଆ ।

ଅଥଳ-ବିଂ. (ଅ-ସ୍ଥଳ) ଗଭୀର ।

ଅଥାଉ-ପିଠାସିଝାଇବା ପାତ୍ର ।

ଅଦା-ବି. (ଆର୍ଦ୍ରକ ଶବ୍ଦଜ) ଗୁଳ୍ମବିଶେଷ ଓ ତାହାର କନ୍ଦ ।

ଅଦାଉତି-ବି. ଅକସ ।

ଅଦାଲତ-ବି. ବିଚାରାଳୟ ।

ଅଦିତି-ବି. ଦେବମାତା ।

ଅଦୂର-ବିଂ. ନିକଟ ।

ଅଦୃଷ୍ଟ-ବି. (ଅ-ଦୃଶ୍+ତ) ଭାଗ୍ୟ ; ବିଂ. ଅଦେଖା ।

ଅଦ୍ୟ-ଅଂ. ଆଜି ।

ଅଦ୍ୟତନ-ବିଂ. (ଅଦ୍ୟ-ତନ) ଆଜିର ।

ଅଦ୍ୟାବଧି-ଅଂ. (ଅଦ୍ୟ-ଅବଧି) ଆଜିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଅଦ୍ୱିତୀୟ-ବିଂ. (ଅ-ଦ୍ୱି-ତୀୟ) ଯାହାର ଦ୍ୱିତୀୟ ନାହିଁ ।

ଅଦ୍ୱୈତ-ବି. (ଅ-ଦ୍ୱୈତ) ଯହିଁରେ ଦ୍ୱୈତ ବା ଭେଦ ନାହିଁ ।

ଅଦ୍ୱୈତବାଦୀ-ବିଂ. (ଅଦ୍ୱୈତ-ବଦ୍-ଇନ୍) ଯେଉଁମାନେ କହନ୍ତି ଈଶ୍ୱରଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ନାହିଁ ।

ଅଦ୍ଭୁତ-ବିଂ. ବିସ୍ମୟଜନକ ।

ଅଦ୍ରି-ବି. ପର୍ବତ ।

ଅଧ, ଅଧା, ଅଧେ-ବି. (ଅର୍ଦ୍ଧଶବ୍ଦଜ) ଅର୍ଦ୍ଧ ।

ଅଧଃ-ଅଂ. ନିମ୍ନ ; ତଳ ପ୍ରଦେଶ ।

ଅଧଃପାତ-ବି. ତଳକୁ ପଡ଼ିବା ; ଉତ୍ସନ୍ନ ହେବା ।

ଅଧମ-ବି. ନୀଚ, ଅପକୃଷ୍ଟ ।

ଅଧମର୍ଣ୍ଣ-ବି. (ଅଧମ-ଋଣ) ଧାରୁଆ ।

ଅଧମାଙ୍ଗ-ବି. (ଅଧମ-ଅଙ୍ଗ) ପାଦ ; ଚରଣ ।

ଅଧର-ବି. ନିମ୍ନ ଓଷ୍ଠ ।

ଅଧର୍ମ-ବି. ପାପ ; ଦୁଷ୍କୃତ ।

ଅଧଲା-ବି. ପଇସାର ଅର୍ଦ୍ଧ ।

ଅଧଲିକିଆ-ବି. (ଅଧଲାଶବ୍ଦରୁ) ଯାହାର ମୂଲ୍ୟ ଅଧଲାଏ ।

ଅଧସ୍ତନ-ବି. (ଅଧଃ-ତନ) ନିମ୍ନସ୍ଥ; ଅଧୀନସ୍ଥ ।

ଅଧି-ଅ. ଆଧିକ୍ୟ ବା ପ୍ରାଧାନ୍ୟବୋଧକ ଉପସର୍ଗ ।

ଅଧିକ-ବି. (ଅଧି-କ) ବେଶୀ ।

ଅଧିକନ୍ତୁ-ଅ. (ଅଧିକଂ-ତୁ) ଆହୁରମଧ୍ୟ ।

ଅଧିକରଣ-ବି. (ଅଧି-କୃ-ଅନ) ଆଧାର, ବ୍ୟାକରଣ-କାରକବିଶେଷ ।

ଅଧିକାର-ବି. (ଅଧି-କୃ-ଅ) ସ୍ୱତ୍ୱ, ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ।

ଅଧିକାରୀ-ବି. (ଅଧି-କୃ-ଇନ୍) ପ୍ରଭୁ ।

ଅଧିକୃତ-ବି. ଅଧୀନ ।

ଅଧିଗତ-ବି. (ଅଧି-ଗମ୍-ତ) ପ୍ରାପ୍ତ, ଜ୍ଞାତ ।

ଅଧିଗମ୍ୟ-ବି. (ଅଧି-ଗମ୍-ଯ) ସୁଗମ୍ୟ ।

ଅଧିତ୍ୟକା-ବି. (ଅଧି-ତ୍ୟକ-ଅ) ପର୍ବତର ଉପରସ୍ଥ ସମତଳ ଭୂମି ।

ଅଧିନାୟକ-ବି.(ଅଧି-ନୀ-ଅକ) ପ୍ରଧାନ ନେତା, ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ।

ଅଧିପ-ବି. (ଅଧି-ପା-ଅ) ରଜା, ପ୍ରଭୁ ।

ଅଧିମାସ-ବି.(ଅଧି=ଅଧିକ-ମାସ) ମଳମାସ ।

ଅଧିରୂଢ଼-(ଅଧି-ରୁହ୍-ତ)ଉଚ୍ଚରେସ୍ଥିତ,ଆରୂଢ଼ ।

ଅଧିରୋହଣ-ବି. (ଅଧି-ରୁହ୍-ଅନ) ଆରୋହଣ ।

ଅଧିବାସ-ବି. (ଅଧି-ବସ୍-ଅ) ନିବାସ ; ଯଜ୍ଞାରମ୍ଭର ପୂର୍ବଦିନର କର୍ମ ।

ଅଧିବାସୀ-ବି. (ଅଧି-ବସ୍-ଇନ୍) ନିବାସୀ ।

ଅଧିବେଶନ-ବି. (ଅଧି-ବିଶ୍-ଅନ) ବୈଠକ ।

ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ-ବି. (ଅଧି-ସ୍ଥା-ତୃ+ଈ) ସର୍ବୋପରି ସ୍ଥିତିକାରିଣୀ ।

ଅଧିଷ୍ଠାନ-ବି. (ଅଧି-ସ୍ଥା-ଅନ) ସ୍ଥିତି ।

ଅଧୀତ-ବି. (ଅଧି-ଇ-ତ) ପଠିତ ।

ଅଧୀନ-ବି. (ଅଧି-ଇନ) ବଶୀଭୂତ ; ଆଶ୍ରିତ ।

ଅଧୀର-ବି. (ଅ-ଧୀର) ଅଥୟ ; ଅସହିଷ୍ଣୁ ।

ଅଧୀଶ୍ୱର-ବି. (ଅଧି-ଈଶ୍-ବର) ସମ୍ରାଟ୍ ।

ଅଧୁନା-ଅ. ଏବେ ; ସମ୍ପ୍ରତି ।

ଅଧୁନାତନ-ବି. (ଅଧୁନା-ତନ) ଆଧୁନିକ ।

ଅଧୁଲି-ବି. ଏକଟଙ୍କାର ଅର୍ଦ୍ଧ ।

ଅଧୈର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ଅ-ଧୀର-ଯ) ଚଞ୍ଚଳତା; ବି. କାତର ।

ଅଧୋଗତି-ବି. (ଅଧଃ-ଗତି) ଅବନତି ।

ଅଧୋଢ଼ା-ବି. ଅଧବୁଡ଼ା ।

ଅଧୋବାୟୁ-ବି. ଅପାନବାୟୁ ।

ଅଧୋଭୁବନ-ବି. (ଅଧଃ-ଭୁବନ) ପାତାଳ ।

ଅଧୋମୁଖ-ବି. (ଅଧଃ-ମୁଖ) ନତମୁଖ ।

ଅଧୋକ୍ଷଜ-ବି.(ଅଧଃ-ଅକ୍ଷ-ଜନ୍-ଅ) ଅତୀନ୍ଦ୍ରିୟ; ପରମେଶ୍ୱର ।

ଅଧ୍ୟକ୍ଷ-ବି.(ଅଧି-ଅକ୍ଷ) ତତ୍ତ୍ୱାବଧାୟକ ।

ଅଧ୍ୟୟନ-ବି. (ଅଧି-ଇ-ଅନ) ପାଠାଭ୍ୟାସ କରିବା ।

ଅଧ୍ୟବସାୟ-ବି. (ଅଧି-ଅବ-ସୋ-ଅ) ଅବିଶ୍ରାନ୍ତ ଉଦ୍‌ଯୋଗ ।

ଅଧ୍ୟା-ବି. ଦେବତା ନିକଟରେ ଅଭୀଷ୍ଟଲାଭାର୍ଥ ଉପବାସାଦି କରି ଜାଗ୍ରତ ରହିବା ।

ଅଧ୍ୟାପକ-ବି. (ଅଧି-ଇ- (ଣିଜନ୍ତ)-ଅକ) ଶିକ୍ଷକ । [ଶିକ୍ଷାଦାନ ।

ଅଧ୍ୟାପନା-ବି. (ଅଧି-ଇ-(ଣିଜନ୍ତ)-ଅନ-ଆ)

ଅଧ୍ୟାୟ-ବି. (ଅଧି-ଇ-ଅ) ଗ୍ରନ୍ଥର ଅଂଶ ।

ଅଧ୍ୟାସ-ବି. (ଅଧି-ଅସ୍-ଅ) ଆରୋପ, ଏକ ବସ୍ତୁରେ ଅନ୍ୟ ବସ୍ତୁର ବୋଧ ।

ଅଧ୍ୟାହାର-ବି. (ଅଧି-ଆ-ହୃ-ଅ) ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ବାକ୍ୟର ପୂରଣ ।

ଅଧ୍ୟେତା-ବି. (ଅଧି-ଇ-ତୃ) ଛାତ୍ର ।

ଅଧ୍ରୁବ-ବିଂ. ଅନିଶ୍ଚିତ ।

ଅଧ୍ୱ-ବି. ମାର୍ଗ ; ଉପାୟ ।

ଅଧ୍ୱଗ-ବିଂ. (ଅଧ୍ୱ-ଗମ୍-ଅ) ପଥିକ ।

ଅଧ୍ୱର-ବି. ଯଜ୍ଞ ।

ଅଧ୍ୱର୍ୟ୍ୟୁ-ବି. ଯଜୁର୍ବେଦଜ୍ଞ ବ୍ରାହ୍ମଣ । [ମୂର୍ଖ ।

ଅନକ୍ଷର-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅକ୍ଷର) ବର୍ଣ୍ଣଜ୍ଞାନହୀନ ;

ଅନଘ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅଘ) ନିଷ୍ପାପ ।

ଅନଙ୍ଗ-ବି. (ଅନ୍-ଅଙ୍ଗ) କାମଦେବ ।

ଅନଟନ-ବି. ଅଭାବ ।

ଅନଡ୍ୱାନ୍-ବି. ବୃଷ ; ବଳଦ ।

ଅନତିଦୂର-ବି. (ଅନ୍-ଅତି-ଦୂର) ଅଧିକ ଦୂର ନୁହେଁ ।

ଅନଧିକ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅଧିକ) ଅଧିକ ନୁହେଁ ।

ଅନଧିକାରଚର୍ଚ୍ଚା-ବି. ଅଧିକାର ବହିର୍ଭୂତ ବିଷୟର ଚର୍ଚ୍ଚା ।

ଅନନ୍ତ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅନ୍ତ) ଅସୀମ ; ବି. ପରମେଶ୍ୱର, ବାସୁକି ।

ଅନନ୍ତର-କ୍ରି. ବିଂ. (ଅନ୍-ଅନ୍ତର) ଅବ୍ୟବହିତ ପରେ ।

ଅନନ୍ତବିଜୟ-ବି. ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କ ଶଙ୍ଖ ।

ଅନନ୍ତବ୍ରତ-ଭାଦ୍ର ଶୁକ୍ଳଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ ଦିନ ଆଚରିତ ବ୍ରତ ।

ଅନନ୍ୟଗତି-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅନ୍ୟ-ଗତି) ଯାହାର ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ନାହିଁ । [ଚିତ୍ତ ।

ଅନନ୍ୟମନା-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅନ୍ୟ-ମନଃ) ଏକାଗ୍ର-

ଅନନ୍ୟସାଧାରଣ-ବିଂ. ଅଲୋକସାମାନ୍ୟ ।

ଅନପତ୍ୟ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅପତ୍ୟ) ସନ୍ତାନହୀନ ।

ଅନପେତ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅପ-ଇ-ତ) ଯୁକ୍ତ ।

ଅନଭିଜ୍ଞ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅଭି-ଜ୍ଞା-ଅ) ଅଜ୍ଞ ।

ଅନଭିମତ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅଭି-ମନ୍-ତ) ଅନଭିପ୍ରେତ ; ମତବିରୁଦ୍ଧ ।

ଅନମ୍ବର-ବି. (ଅନ୍-ଅମ୍ବର) ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ ।

ଅନର୍ଗଳ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅର୍ଗଳ) ଅବାଧ ।

ଅନର୍ଥ-ବି. (ଅନ୍-ଅର୍ଥ) ଅନିଷ୍ଟ, କଳହ ।

ଅନର୍ଥକ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଅର୍ଥ-କ) ନିରର୍ଥକ, ଅକାରଣ ।

ଅନର୍ଯୀପ–ବି. ଅପରିମିତ ।
ଅନର୍ହ–ବି. (ଅନ୍-ଅର୍ହ) ଅଯୋଗ୍ୟ ।
ଅନଲ–ବି. ଅଗ୍ନି ।
ଅନଲ୍ପ–ବି. (ଅନ୍-ଅଲ୍ପ) ଅଧିକ ; ମହତ୍ ।
ଅନବଦ୍ୟ–ବି. (ଅନ୍-ଅବଦ୍ୟ) ଅନିନ୍ଦନୀୟ ।
ଅନବଧାନତା–ବି. (ଅନ୍-ଅବ-ଧା-ଅନ-ତା) ଅମନୋଯୋଗ ।
ଅନବରତ–କ୍ରି. ବି. (ଅନ୍-ଅବ-ରମ୍-ତ) ସର୍ବଦା, ନିରନ୍ତର ।
ଅନବସର–ବି. (ଅନ୍-ଅବସର) ଅନବକାଶ ।
ଅନବସ୍ଥିତ–ବି. (ଅନ୍-ଅବ-ସ୍ଥା-ତ) ଅସ୍ଥିର ।
ଅନଶନ–ବି. (ଅନ୍-ଅଶ୍-ଅନ) ଉପବାସ ।
ଅନଶ୍ୱର–ବି. (ଅ-ନଶ୍-ବର) ଅକ୍ଷୟ ; ଅବିନାଶୀ ।
ଅନସୂୟା–ବି. (ଅନ୍-ଅସୂୟା) ଦ୍ୱେଷରହିତା ; ବି. ଅତ୍ରିଋଷିଙ୍କର ପତ୍ନୀ ।
ଅନାଇବା–କ୍ରି. ଚାହିଁବା ।
ଅନାଉଣି–ବି. ଚାହାଣି ; କଟାକ୍ଷ ।
ଅନାଗତ–ବି. (ଅନ୍-ଆ-ଗମ୍-ତ) ଯାହା ଆସି ନାହିଁ ; ଭବିଷ୍ୟତ । [ଆଚାର ।
ଅନାଚାର–ବି. (ଅନ୍ ଆ-ଚର୍-ଅ) ଗର୍ହିତ
ଅନାଟ–ବି. ଅଭାବ ।
ଅନାଡ଼ି–ବି. ନିର୍ବୋଧ ।
ଅନାତପ–ବି. (ଅନ୍-ଆତପ) ଛାୟା ।
ଅନାଥ–ବି. (ଅ-ନାଥ) ନିରାଶ୍ରୟ ।
ଅନାଦର–ବି. (ଅନ୍-ଆ-ଦୃ-ଅ) ଅଯତ୍ନ ; ଅବଜ୍ଞା ।

ଅନାଦି–ବି. (ଅନ୍-ଆଦି) ଆଦିରହିତ ; ବି. ପରମେଶ୍ୱର ।
ଅନାଦୃତ–ବି. (ଅନ୍-ଆ-ଦୃ-ତ) ଅବଜ୍ଞାତ ।
ଅନାମୟ–ବି. (ଅନ୍-ଆମୟ) ରୋଗହୀନ ; ତ. ଆରୋଗ୍ୟ ।
ଅନାମିକା–ବି. (ଅ-ନାମନ୍-ଇକ୍-ଆ) କନିଷ୍ଠାଙ୍ଗୁଳିର ନିକଟସ୍ଥ ଅଙ୍ଗୁଳି । [ନୁହେ ।
ଅନାୟତ୍ତ–ବି. (ଅନ୍-ଆୟତ୍ତ) ଯାହା ଆୟତ୍ତ
ଅନାୟାସ–ବି. (ଅନ୍-ଆୟାସ) ଅକ୍ଲେଶ ।
ଅନାରସ–ବି. ସପୁରିପଣସ ।
ଅନାର୍ଯ୍ୟ–ବି. (ଅନ୍-ଋ-ଯ) ଅସଭ୍ୟ ; ନୀଚ ।
ଅନାବିଲ–ବି. (ଅନ୍-ଆବିଲ) ନିର୍ମଳ ।
ଅନାବୃତ–ବି. (ଅନ୍-ଆ-ବୃ-ତ) ଖୋଲା ; ଆବରଣଶୂନ୍ୟ । [ଅଭାବ ।
ଅନାବୃଷ୍ଟି–ବି. (ଅନ୍-ଆ-ବୃଷ୍-ତି) ବୃଷ୍ଟିର
ଅନାସ୍ଥା–ବି. ଅଯତ୍ନ ; ଅନାଦର । [ବାସ ।
ଅନାହାର–ବି. (ଅନ୍-ଆହାର) ଅନଶନ, ଉପ-
ଅନାହୂତ–ବି. (ଅନ୍-ଆ-ହୂ ତ) ଅନିମନ୍ତ୍ରିତ ।
ଅନିଚ୍ଛା–ବି. (ଅନ୍-ଇଚ୍ଛା) ଇଚ୍ଛାର ଅଭାବ ; ଅନଭିଳାଷ ।
ଅନିତ୍ୟ–ବି. (ଅ-ନିତ୍ୟ) ନଶ୍ୱର ।
ଅନିନ୍ଦ୍ୟ–ବି. (ଅ-ନିନ୍ଦ୍-ଯ) ଦୋଷଶୂନ୍ୟ ।
ଅନିମିଷ, ଅନିମେଷ–ବି. ପଲକଶୂନ୍ୟ ।
ଅନିୟତ–ବି. (ଅ-ନି-ଯମ୍-ତ) ଅସ୍ଥିର ; ଅନିଶ୍ଚିତ । [ବର୍ଣ୍ଣନାତୀତ ।
ଅନିର୍ବଚନୀୟ–ବି. (ଅ-ନିର୍ ବଚ୍-ଅନୀୟ)

ଅନଳ-ବି. (ଅନ୍-ଇଲ) ପବନ ।

ଅନବାର୍ଯ୍ୟ-ବିଂ. (ଅ-ନି-ବୃ-ଯ) ଯାହାର ନିବାରଣ ଅଶକ୍ୟ ।

ଅନିଷ୍ଟ-ବି. (ଅନ୍-ଇଷ୍-ତ) ଅପକାର ; ହାନି ।

ଅନୀକିନୀ-ବି. ସୈନ୍ୟଦଳ ।

ଅନୀତି-ବି. (ଅ-ନୀ-ତି) ଦୁର୍ନୀତି ; ଅନାଚାର ।

ଅନୁ-ଅଂ. ପଶ୍ଚାଦ୍‌ବୋଧକ ଉପସର୍ଗ ।

ଅନୁକମ୍ପା-ବି. (ଅନୁ-କମ୍ପ୍-ଅ) ଦୟା ।

ଅନୁକରଣ-ବି. (ଅନୁ-କୃ-ଅନ) ଅନ୍ୟପରି କରିବା ।

ଅନୁକଳ୍ପ-ବି. ଗୌଣବିଧି ।

ଅନୁକୂଳ-ବିଂ. ସ୍ୱପକ୍ଷ ; ସଦୟ ।

ଅନୁକ୍ରମ-ବି. (ଅନୁ-କ୍ରମ୍-ଅ) ପର୍ଯ୍ୟାୟ ।

ଅନୁକ୍ରମଣିକା-ବି. ଭୂମିକା ।

ଅନୁକ୍ରୋଶ-ବି, (ଅନୁ-କ୍ରୁଶ୍-ଅ) ଦୟା ।

ଅନୁକ୍ଷଣ-କ୍ରିଂ. ବିଂ. (ଅନୁ-କ୍ଷଣ) ସର୍ବଦା ।

ଅନୁଗତ-ବିଂ. (ଅନୁ-ଗମ୍-ତ) ଆଶ୍ରିତ ।

ଅନୁଗାମୀ-ବିଂ. (ଅନୁ-ଗମ୍-ଇନ୍) ପଶ୍ଚାଦ୍‌-ଗାମୀ ।

ଅନୁଗ୍ରହ-ବି. (ଅନୁ-ଗ୍ରହ୍-ଅ) ଦୟା ; ପ୍ରସାଦ ।

ଅନୁଗୃହୀତ-ବିଂ. ଅନୁଗ୍ରହପ୍ରାପ୍ତ ।

ଅନୁଚର-ବିଂ. (ଅନୁ-ଚର୍-ଅ) ଅନୁବର୍ତ୍ତୀ, ସଙ୍ଗୀ ।

ଅନୁଚିକୀର୍ଷା-ବି. (ଅନୁ-କୃ-ସନ୍-ଅ) ଅନ୍ୟପରି କରିବାର ଇଚ୍ଛା ।

ଅନୁଚିତ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଉଚିତ) ଅବିହିତ ।

ଅନୁଜ-ବି. (ଅନୁ-ଜନ୍-ଅ) ସାନଭାଇ ।

ଅନୁଜା-ବି. ସାନଭଉଣୀ ।

ଅନୁଜୀବୀ-ବିଂ. ସେବାକାରୀ ।

ଅନୁଜ୍ଞା-ବି. (ଅନୁ-ଜ୍ଞା-ଅ) ଆଜ୍ଞା ।

ଅନୁଜ୍ଞାତ-ବିଂ. ଆଦିଷ୍ଟ । [ସନ୍ତପ୍ତ ।

ଅନୁତପ୍ତ-ବିଂ. (ଅନୁ-ତପ୍-ତ) ଅପରାଧନିମିତ୍ତ

ଅନୁତାପ-ବି. ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ।

ଅନୁତ୍ତମ-ବିଂ. ଯାହା ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍ତମ ନାହିଁ ।

ଅନୁଦାର-ବିଂ. (ଅନ୍-ଉଦାର) ନୀଚାଶୟ ।

ଅନୁଦିନ-କ୍ରି.ବିଂ. ପ୍ରତିଦିନ ।

ଅନୁଦ୍ବେଗ-ବିଂ. ଯାହାର ଉଦ୍ବେଗ ନାହିଁ ।

ଅନୁଧାବନ-ବି. (ଅନୁ-ଧାବ୍-ଅନ) ପଶ୍ଚାଦ୍‌-ଗମନ, ଅନୁସନ୍ଧାନ ।

ଅନୁନୟ-ବି. (ଅନୁ-ନୀ-ଅ) ବିନୟ ।

ଅନୁନାସିକ-ବିଂ. (ଅନୁ-ନାସିକା-ଅ) ନାସିକା ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚାରିତ । [ଅତୁଲ୍ୟ ।

ଅନୁପମ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଉପମା) ଉପମାରହିତ ;

ଅନୁପଯୁକ୍ତ-ବିଂ. (ଅନ୍-ଉପ-ଯୁଜ୍-ତ), ଅଯୋଗ୍ୟ ।

ଅନୁପାତ-ବି. (ଅନୁ-ପତ୍-ଅ) ଗଣିତରେ ଏକ ରାଶିସହ ଅନ୍ୟ ରାଶିର ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଅନୁପାନ-ବି. (ଅନୁ-ପା-ଅନ) ଔଷଧ ସେବନ ସଙ୍ଗରେ ପାନୀୟ ବା ସେବ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ।

ଅନୁପ୍ରସ୍ଥ-ବିଂ. ପ୍ରସ୍ଥାନୁସାରୀ ।

ଅନୁପ୍ରାସ-ବି. (ଅନୁ-ପ୍ର-ଅସ୍-ଅ) ଅକ୍ଷର-
ସାମ୍ୟଘଟିତ କାବ୍ୟାଳଙ୍କାର । [ବର୍ତ୍ତୀ ।

ଅନୁବର୍ତ୍ତୀ-ବିଂ. (ଅନୁ-ବୃତ୍-ଇନ୍) ପଶ୍ଚାଦ୍-

ଅନୁବାଦ-ବି. (ଅନୁ-ବଦ୍-ଅ) ତର୍ଜମା ।

ଅନୁଭବ-ବି.(ଅନୁ-ଭୂ-ଅ) ବୋଧ, ଉପଲବ୍ଧି ।

ଅନୁଭବୀ-ବିଂ. (ଅନୁଭବ-ଇନ୍) ଯେ ଅନୁଭବ
କରେ ।

ଅନୁଭାବ-ବି. (ଅନୁ-ଭୂ-ଘଞ୍) ପ୍ରଭାବ ; ଅଳ-
ଙ୍କାରଶାସ୍ତ୍ରରେ ଭାବବ୍ୟଞ୍ଜକ ଭ୍ରୂଭଙ୍ଗାଦି ।

ଅନୁଭୂତ-ବିଂ. (ଅନୁ-ଭୂ-ତ) ଉପଲବ୍ଧ ।

ଅନୁଭୂତି-ବି. (ଅନୁ-ଭୂ-ତି) ଅନୁଭବ ।

ଅନୁମତ-ବିଂ. (ଅନୁ-ମନ୍-ତ) ଅନୁମୋଦିତ ।

ଅନୁମତି-ବି. (ଅନୁ-ମନ୍-ତି) ଅନୁଜ୍ଞା ; ମଞ୍ଜୁର ।

ଅନୁମାନ-ବି. (ଅନୁ-ମା-ଅନ) ହେତୁଦ୍ୱାରା
ତଥ୍ୟନିର୍ଣ୍ଣୟ ।

ଅନୁମିତ-ବିଂ. (ଅନୁ-ମା-ତ) ହେତୁ ବା ତର୍କ-
ଦ୍ୱାରା କଳ୍ପିତ ।

ଅନୁମିତି-ବି. (ଅନୁ-ମା-ତି) ଅନୁମାନ ।

ଅନୁମେୟ-ବିଂ. (ଅନୁ-ମା-ଯ) ଅନୁମାନ-
ଯୋଗ୍ୟ । [ଦାନ ।

ଅନୁମୋଦନ-ବି. (ଅନୁ-ମୁଦ୍-ଅନ) ସମ୍ମତି-

ଅନୁଯାୟୀ-ବିଂ. (ଅନୁ-ଯା-ଇନ୍) ଅନୁଗାମୀ ;
ସଦୃଶ ।

ଅନୁଯୋଗ-ବି. (ଅନୁ-ଯୁଜ୍-ଅ) ଅଭିଯୋଗ ।

ଅନୁରକ୍ତ-ବିଂ. (ଅନୁ-ରଞ୍ଜ୍-ତ) ସ୍ନେହୀ,
ଆସକ୍ତ ।

ଅନୁରକ୍ତି-ବି. (ଅନୁ-ରଞ୍ଜ୍-ତି) ସ୍ନେହ, ଆସକ୍ତି ।

ଅନୁରାଗ-ବି. (ଅନୁ-ରଞ୍ଜ୍-ଅ) ସ୍ନେହ, ପ୍ରୀତି ।

ଅନୁରାଗୀ-ବିଂ. (ଅନୁ-ରଞ୍ଜ୍-ଇନ୍) ସ୍ନେହୀ ।

ଅନୁରାଧା-ବି. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ । [ଅଛି ।

ଅନୁରୁଦ୍ଧ-ବିଂ. ଯାହାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇ-

ଅନୁରୂପ-ବିଂ. ସଦୃଶ ; ତୁଲ୍ୟ ।

ଅନୁରୋଧ-ବି. (ଅନୁ-ରୁଧ୍-ଅ) ଉପରୋଧ,
ସୁପାରସ୍ ।

ଅନୁଲୋମ-ବିଂ. ଲୋମବତ୍ କ୍ରମାନୁସାରେ ।

ଅନୁଶୟ-ବି. (ଅନୁ-ଶୀ-ଅ) ଅନୁତାପ ।

ଅନୁଶାସନ-ବି. (ଅନୁ-ଶାସ୍-ଅନ) ଆଜ୍ଞା ;
ଉପଦେଶ ।

ଅନୁଶିଷ୍ୟ-ବି. ଶିଷ୍ୟର ଶିଷ୍ୟ । [ଅଭ୍ୟାସ ।

ଅନୁଶୀଳନ-ବି,(ଅନୁ-ଶୀଲ୍-ଅନ)ଆଲୋଚନା;

ଅନୁଶୋଚନା-ବି. (ଅନୁ-ଶୁଚ୍-ଅନ-ଆ) ଗତ
ବିଷୟପାଇଁ ଖେଦ ।

ଅନୁଷଙ୍ଗ-ବି. ସମ୍ପର୍କ ; ପଦମାନଙ୍କର ଅନ୍ୱୟ ।

ଅନୁଷ୍ଠାନ-ବି. (ଅନୁ-ସ୍ଥା-ଅନ) ଧର୍ମକର୍ମ ।

ଅନୁଷ୍ଠିତ-ବିଂ. (ଅନୁ-ସ୍ଥା-ତ) ଆରବ୍ଧ, ସମ୍ପାଦିତ ।

ଅନୁସନ୍ଧାନ-ବି. (ଅନୁ-ସମ୍-ଧା-ଅନ) ଅନ୍ୱେ-
ଷଣ ।

ଅନୁସରଣ-ବି. (ଅନୁ-ସୃ-ଅନ) ପଶ୍ଚାଦ୍‌ଗମନ ।

ଅନୁସାରୀ-ବିଂ. (ଅନୁ-ସୃ-ଇନ୍) ଅନୁଗାମୀ ।

ଅନୁସାରେ-କ୍ରିଂ. ବିଂ. ଅନୁକ୍ରମେ

ଅନୁସ୍ୱାର-ବି. ଅନୁନାସିକ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଅନୂଢ଼—ବି. (ଅନ୍-ବହ୍-ତ) ଅବିବାହିତ ।
ଅନୂନ—ବି. (ଅନ୍-ଊନ) ପୂର୍ଣ୍ଣ ।
ଅନୂପ—ବି. (ଅନୁ-ଅପ୍) ଜଳପ୍ରାୟ ସ୍ଥାନ ।
ଅନୂରୁ—ବି. (ଅନ୍-ଊରୁ) ଅରୁଣ, ସୂର୍ଯ୍ୟ ସାରଥି ।
ଅନୃଣୀ—ବି. (ଅନ୍-ଋଣ-ଇନ୍) ଯାହାର ଋଣ ନାହିଁ ।
ଅନୃତ—ବି. ମିଥ୍ୟା ; ଅସତ୍ୟ ।
ଅନେକ—ସଂ. (ଅନ୍-ଏକ) ଏକରୁ ଅଧିକ ।
ଅନୈକ୍ୟ—ବି. (ଅନ୍-ଏକ-ଯ) ଐକ୍ୟର ଅଭାବ ।
ଅନୋକହ—ବି. ବୃକ୍ଷ । [ଭାବ ।
ଅନୌଚିତ୍ୟ—ବି. (ଅନ୍-ଉଚିତ-ଯ) ଅନୁଚିତ
ଅନ୍ତ—ବି. ଶେଷ ; ସୀମା ।
ଅନ୍ତକ—ବି. (ଅନ୍ତ-କ) ଯମ ।
ଅନ୍ତ୍ରବୁଜୁଳା—ବି. ଅନ୍ତ୍ରସମୂହ ।
ଅନ୍ତର୍, ଅନ୍ତଃ—ଅ. ଭିତରେ । [ମନ ।
ଅନ୍ତଃକରଣ—ବି. (ଅନ୍ତଃ-କରଣ) ହୃଦୟ,
ଅନ୍ତତଃ—ଅ. (ଅନ୍ତ-ତସ୍) ନିତାନ୍ତପକ୍ଷେ ।
ଅନ୍ତଃପାତୀ—ବି. (ଅନ୍ତଃ-ପତ୍-ଇନ୍) ଅନ୍ତର୍ଗତ ।
ଅନ୍ତଃପୁର—ବି. (ଅନ୍ତଃ-ପୁର) ଅନ୍ଦରମହଲ ।
ଅନ୍ତର—ବି. (ଅନ୍ତ-ର-ଅ) ପ୍ରଭେଦ ; ବ୍ୟବଧାନ ।
ଅନ୍ତରଙ୍ଗ—ବି. (ଅନ୍ତର୍-ଗମ୍-ଅ) ଆତ୍ମୀୟ ।
ଅନ୍ତରାୟ—ବି. (ଅନ୍ତର୍-ଇ-ଅ) ପ୍ରତିବନ୍ଧକ, ବିଘ୍ନ । [ଉହାଡ଼ ।
ଅନ୍ତରାଳ—ବି. (ଅନ୍ତର-ଲା-ଅ) ଅଭ୍ୟନ୍ତର,

ଅନ୍ତରିତ—ବି. (ଅନ୍ତର୍-ଇତ) ଦୂରୀଭୂତ ; ଅପହୃତ ।
ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ—ବି. (ଅନ୍ତର୍-ଈକ୍ଷ୍-ଅ) ମଧ୍ୟ ଆକାଶ ।
ଅନ୍ତରୀପ—ବି. (ଅନ୍ତର୍-ଅପ୍-ଅ) ଯେଉଁ ସ୍ଥଳଭାଗ କ୍ରମେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ହୋଇ ଜଳମଧ୍ୟକୁ ଯାଇଥାଏ ।
ଅନ୍ତର୍ଗତ—ବି. (ଅନ୍ତଃ-ଗମ୍-ତ) ମଧ୍ୟଗତ ।
ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ—ବି. (ଅନ୍ତର୍-ଧା-ଅନ) ତିରୋଧାନ ।
ଅନ୍ତର୍ବତ୍ନୀ—ବି. ଗର୍ଭବତୀ ।
ଅନ୍ତର୍ଭୂତ—ବି. (ଅନ୍ତର୍-ଭୂ-ତ) ଅନ୍ତର୍ଗତ ।
ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ—ବି. (ଅନ୍ତର୍-ଯମ୍-ଇନ୍) ଯେ ମନକଥା ଜାଣେ, ବି. ପରମେଶ୍ୱର ।
ଅନ୍ତର୍ହିତ—ବି. (ଅନ୍ତର୍-ଧା-ତ) ତିରୋହିତ ।
ଅନ୍ତିକ—ବି. ସନ୍ନିଧାନ ।
ଅନ୍ତିମ—ବି. (ଅନ୍ତ-ଇମ) ଶେଷ, ଚରମ ।
ଅନ୍ତୁଡ଼ିଶାଳ—ବି. ସୂତିକାଗୃହ ।
ଅନ୍ତେବାସୀ—ବି. (ଅନ୍ତେ-ବସ୍-ଇନ୍) ଶିଷ୍ୟ ।
ଅନ୍ତ୍ୟ—ବି. (ଅନ୍ତ-ଯ) ଶେଷ ; ନୀଚ ।
ଅନ୍ତ୍ୟଜ—ବି. (ଅନ୍ତ୍ୟ-ଜନ୍-ଅ) ନୀଚଜାତୀୟ ଲୋକ । [କାର୍ଯ୍ୟ ।
ଅନ୍ତ୍ୟେଷ୍ଟି—ବି. (ଅନ୍ତ୍ୟ-ଯଜ୍-ତି) ଶବଦାହାଦି
ଅନ୍ତ୍ର—ବି. ଉଦରସ୍ଥ ନାଡ଼ୀ ।
ଅନ୍ଦାଜ—ବି. ଅନୁମାନ ।
ଅନ୍ଦେଶା—ବି. ଅପେକ୍ଷା ।
ଅନ୍ଧ—ବି. ଦୃଷ୍ଟିହୀନ ; ଅନ୍ଧତମସ୍ ।

ଅନ୍ଧକାର-ବି. (ଅନ୍ଧ-କୃ-ଅ) ଅନ୍ଧାର ।
ଅନ୍ଧପୁଟୁଳି-ଅଖି ଉପରେ ବନ୍ଧା ପଟୀ ।
ଅନ୍ଧାରକଣା-ବିଂ. ସନ୍ଧିରେ ଯାହାକୁ ଦିଶେ ନାହିଁ ।
ଅନ୍ଧାରପକ୍ଷ-ବି. କୃଷ୍ଣପକ୍ଷ ।
ଅନ୍ଧୁଣୀ-ବିଂ. ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀ ଅନ୍ଧ ।
ଅନ୍ନ-ବି. (ଅଦ୍-ତ) ଭାତ ; ଖାଦ୍ୟ ।
ଅନ୍ନଦା-ବି. (ଅନ୍ନ-ଦା-ଅ) ଅନ୍ନଦାୟିନୀ, ଦୁର୍ଗା ।
ଅନ୍ନପ୍ରାଶନ-ବି. ଶିଶୁର ପ୍ରଥମ ଅନ୍ନଭକ୍ଷଣ ।
ଅନ୍ନମୟକୋଷ-ବି. ସ୍ଥୂଳଶରୀର ।
ଅନ୍ୟ-ସଂ. ଭିନ୍ନ, ଅପର ।
ଅନ୍ୟତମ-ବିଂ. ଅନେକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ।
ଅନ୍ୟତର-ବିଂ. ଦୁଇଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ।
ଅନ୍ୟତ୍ର-ଅଂ. (ଅନ୍ୟ-ତ୍ର) ଅନ୍ୟଠାରେ ।
ଅନ୍ୟଥା-ଅଂ (ଅନ୍ୟ-ଥା) ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରେ ।
ଅନ୍ୟଦା-ଅଂ. ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ।
ଅନ୍ୟମନସ୍କ-ବିଂ. (ଅନ୍ୟ-ମନସ୍-କ) ଅନ୍ୟମନା ।
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ-ବିଂ. (ଅନ୍ୟ-ଅନ୍ୟ) ଅଉ ଅଉ ।
ଅନ୍ୟାୟ-ବି. ଅବିଚାର ।
ଅନ୍ୟାଯ୍ୟ-ବିଂ. ଅନୁଚିତ ; ଅଯୋଗ୍ୟ ।
ଅନ୍ୟୂନ-ବିଂ. ନ୍ୟୂନ ନୁହେ ; ସମସ୍ତ ।
ଅନ୍ୟୋନ୍ୟ-ବିଂ. (ଅନ୍ୟ-ଅନ୍ୟ), ପରସ୍ପର ।
ଅନ୍ୱୟ-ବି. (ଅନୁ-ଇ-ଅ) ବଂଶ ; ବାକ୍ୟରେ ପଦମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ ।
ଅନ୍ୱିତ-ବିଂ. (ଅନୁ-ଇ-ତ) ଯୁକ୍ତ ।
ଅନ୍ୱେଷଣ-ବି. (ଅନୁ-ଇଷ୍-ଅନ) ଅନୁସନ୍ଧାନ ।
ଅନ୍ୱେଷ୍ଟବ୍ୟ-ବିଂ. ଅନୁସନ୍ଧେୟ ।
ଅପ-ଅଂ. (ଉପସର୍ଗ) ଅପକୃଷ୍ଟ ।
ଅପକର୍ମ-ବି. ନୀଚ ବା ମନ୍ଦ କର୍ମ ।
ଅପକର୍ଷ-ବି. (ଅପ-କୃଷ୍-ଅ) ନିକୃଷ୍ଟତା ।
ଅପକାର-ବି. (ଅପ-କୃ-ଅ) ଅନିଷ୍ଟ ।
ଅପକାରୀ-ବିଂ. (ଅପ-କୃ-ଇନ୍) ଅନିଷ୍ଟକାରୀ ।
ଅପକୀର୍ତ୍ତି-ବି. (ଅପ-କୀର୍ତ୍ତି) ଅପଯଶ ।
ଅପକୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଅପ-କୃଷ୍-ତ) ନିକୃଷ୍ଟ ; ହୀନ ।
ଅପକ୍ୱ-ବିଂ. କଞ୍ଚା, ଅପରିଣତ ।
ଅପଘନ-ବି. ଶରୀର, ଅଙ୍ଗ ।
ଅପଘାତ-ବି. (ଅପ-ହନ୍-ଅ) ରୋଗ ବ୍ୟତୀତ ମୃତ୍ୟୁର ଅନ୍ୟ କାରଣ ।
ଅପଚୟ-ବି. (ଅପ-ଚି-ଅ) କ୍ଷତି ।
ଅପଚାର-ବି. (ଅପ-ଚର୍-ଅ) ଅପଥ୍ୟଗ୍ରହଣ ।
ଅପଚିତ-ବିଂ. ନଷ୍ଟ ।
ଅପଟୁ-ବିଂ. ଅକ୍ଷମ ।
ଅପତ୍ର-ବି. ବସେଧ ।
ଅପତ୍ୟ-ବି. ପୁତ୍ରକନ୍ୟା, ସନ୍ତାନ ।
ଅପଥ୍ୟ-ବିଂ. (ଅ-ପଥ୍ୟ) ରୋଗୀର ଅଭୋଜ୍ୟ ।
ଅପଦସ୍ଥ-ବିଂ. (ଅ-ପଦ-ସ୍ଥା-ଅ) କର୍ମଚ୍ୟୁତ ; ଅପମାନିତ ।
ଅପଦାର୍ଥ-ବିଂ. ଅସାର ।
ଅପଦେଶ-ବି. ଛଳ ।
ଅପନୟନ-ବି. (ଅପ-ନୀ-ଅନ) ଦୂରୀକରଣ ।

ଅପନୀତ—ବିଂ. ଦୂରୀକୃତ ।

ଅପନୋଦନ—ବି.(ଅପ-ନୁଦ୍-ଅନ) ଦୂରୀକରଣ ।

ଅପନ୍ତରା—ବି. ଜନ-ସଞ୍ଚାର-ଶୂନ୍ୟ ବିସ୍ତୃତ ସ୍ଥାନ ।

ଅପଭ୍ରଂଶ—ବି. ମୂଳ ଶବ୍ଦର ପରିବର୍ତ୍ତନ ।

ଅପମାନ—ବି. (ଅପ-ମା-ଅନ) ଅବଜ୍ଞା, ଅନାଦର ।

ଅପମୃତ୍ୟୁ—ବି. (ଅପ-ମୃତ୍ୟୁ) ବିନାରୋଗରେ [ମୃତ୍ୟୁ ।

ଅପଯଶଃ—ବି. ନିନ୍ଦା ।

ଅପର—ବିଂ. ଅନ୍ୟ, ଭିନ୍ନ ।

ଅପରାଜିତ—ବିଂ. (ଅ-ପରା-ଜି-ତ) ଅଜିଣା, ଅପ୍ରତିହତ ।

ଅପରାଧ—ବି. (ଅପ-ରାଧ୍-ଅ) ଦୋଷ ।

ଅପରାଦ୍ଧ—ବିଂ. (ଅପ-ରାଧ୍-ତ) ଅପରାଧୀ ।

ଅପରାହ୍ଣ—ବି. (ଅପର-ଅହନ୍-ଅ) ଦିନର ଶେଷଭାଗ ।

ଅପରିଚ୍ଛନ୍ନ—ବିଂ. (ଅ-ପରି-ଛଦ୍-ତ) ମଳିନ ।

ଅପରିଚ୍ଛିନ୍ନ—ବିଂ. (ଅ-ପରି-ଛିଦ୍-ତ) ଅସୀମ ।

ଅପରିଣତ—ବିଂ. (ଅ-ପରି-ନମ୍-ତ) ଅପକ୍ୱ ।

ଅପରିମିତ—ବିଂ. (ଅ-ପରି-ମା-ତ) ପରିମାଣରହିତ ।

ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ—ବିଂ. (ଅ-ପରି-ହୃ-ଯ) ଯାହାକୁ [ଏଡ଼ିବା ଅସାଧ୍ୟ ।

ଅପରୂପ—ବିଂ. ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ।

ଅପରୋକ୍ଷ—ବିଂ. ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ।

ଅପର୍ତ୍ତିଆଣି—ବି. ବହୁ ସନ୍ତାନ ମଲାପରେ ବଞ୍ଚିଥିବା ସନ୍ତାନ ।

ଅପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ—ବି. (ଅ-ପରି-ଆପ୍-ତ) ଅପରିମିତ ।

ଅପଲାପ—ବି. (ଅପ-ଲପ୍-ଅ) ଅସ୍ୱୀକାର ।

ଅପବର୍ଗ—ବି. ମୋକ୍ଷ ।

ଅପବାଦ—ବି. (ଅପ-ବଦ୍-ଅ) ନିନ୍ଦା ।

ଅପବ୍ୟୟ—ବି. (ଅପ-ବି-ଇ-ଅ) ବୃଥା ଖରଚ ।

ଅପସରିବା—କ୍ରି. ଘୁଞ୍ଚିବା ।

ଅପସାରିତ—ବିଂ. (ଅପ-ସୃ-ଣିଚ୍-ତ) ଦୂରୀକୃତ ।

ଅପସୃତ—ବିଂ. (ଅପ-ସୃ-ତ) ଅପଗତ ।

ଅପସ୍ମାର—ବି. ମୂର୍ଚ୍ଛାରୋଗ ।

ଅପହତ—ବିଂ. (ଅପ-ହନ୍-ତ) ବିନଷ୍ଟ ।

ଅପହରଣ—ବି. (ଅପ-ହୃ-ଅନ) ଚୋର ।

ଅପହାରକ—ବି. (ଅପ-ହୃ-ଅକ) ଚୋର ।

ଅପହ୍ନବ, ଅପହ୍ନୁତି } (ଅପ-ହ୍ନୁ-ଅ, ତି) ଅପଲାପ ।

ଅପା—ଜ୍ୟେଷ୍ଠା ଭଗିନୀ ।

ଅପାଙ୍ଗ—ବି. (ଅପ-ଅଙ୍ଗ) ଚକ୍ଷୁର ପ୍ରାନ୍ତଭାଗ; କଟାକ୍ଷ ।

ଅପାତ୍ର—ବିଂ. ଅଯୋଗ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ।

ଅପାଦାନ—ବି. (ଅପ-ଆ-ଦା-ଅନ) କାରକବିଶେଷ ।

ଅପାମାର୍ଗ—ବି. ଅପାମାରଙ୍ଗ ଗୁଳ୍ମ ।

ଅପାୟ—ବି. (ଅପ-ଇ-ଅ) ବିନାଶ ; କ୍ଷତି ।

ଅପାର—ବିଂ. ଅସୀମ ।

ଅପାଳକ—ବି. ଅନାବୃଷ୍ଟି ।

ଅପାଲଟ—ବିଂ. ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ନ ସାରି ବାହୁଡ଼େ [ନାହିଁ ।

ଅପିଚ } ଅ. (ଅପି-ଚ,ତୁ) ଅଧିକ; କିନ୍ତୁ ।
ଅପିତୁ }

ଅପିଧାନ–ବି. (ଅପି-ଧା-ଅନ) ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ଅପିହିତ–ବି. (ଅପି-ଧା-ତ)ଆଚ୍ଛାଦିତ ।

ଅପୁତ୍ରକ–ବି. ପୁତ୍ରହୀନ ।

ଅପୂର୍ଣ୍ଣ–ବି. ଅସମାପ୍ତ, ଆଂଶିକ ।

ଅପୂର୍ବ–ବି. ଅଦୃଷ୍ଟପୂର୍ବ, ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ।

ଅପେକ୍ଷା–ବି. (ଅପ-ଈକ୍ଷ୍-ଅ) ଅନାଇ ରହିବା; ତୁଳନା ; ଆକାଂକ୍ଷା ।

ଅପେକ୍ଷିତ–ବି. (ଅପ ଈକ୍ଷ୍-ତ) ଆକାଂକ୍ଷିତ ।

ଅପେୟ–ବି. (ଅ-ପା-ଯ) ପାନର ଅଯୋଗ୍ୟ ।

ଅପୋଗଣ୍ଡ–ବି. ଶିଶୁ । [ନୁହେ ।

ଅପୌରୁଷେୟ–ବି. ଯାହା ମନୁଷ୍ୟ-ରଚିତ

ଅପ୍ରକଟ–ବି. ଅପ୍ରକାଶ ।

ଅପ୍ରକୃତ–ବି. କଳ୍ପିତ ; ଅଯଥାର୍ଥ ।

ଅପ୍ରତିଭ–ବି. (ଅ-ପ୍ରତି-ଭା-ଅ) ହତବୁଦ୍ଧି, ଲଜ୍ଜିତ ।

ଅପ୍ରତିମ–ବି. (ଅ-ପ୍ରତିମା) ନିରୁପମ, ଅତୁଲ୍ୟ ।

ଅପ୍ରତିହତ–ବି. (ଅ-ପ୍ରତି-ହନ୍-ତ) ପ୍ରତିବନ୍ଧକ-ରହିତ ।

ଅପ୍ରତୁଳ–ବି. ଅଭାବ । [ଅତୀତ ।

ଅପ୍ରମେୟ–ବି. (ଅ-ପ୍ର-ମା-ଯ) ପ୍ରମାଣର

ଅପ୍ରସ୍ତୁତ–ବି. ଅନାୟତ୍ତ ; ଲଜ୍ଜିତ ।

ଅପ୍ରାକୃତ–ବି. ଅସାଧାରଣ ।

ଅପ୍ରାପ୍ତବୟସ୍କ } ବି. ନାବାଳକ ।
ଅପ୍ରାପ୍ତବ୍ୟବହାର }

ଅପ୍ସରା–ବି. (ଅପ୍-ସୃ-ଅସ୍)ସ୍ୱର୍ଗବେଶ୍ୟା ।

ଅଫିମ–ବି. ଅହି ।

ଅବ–ଅ. (ଉପସର୍ଗ) ବିସ୍ତାର, ଅଲମ୍ବନ ।

ଅବକାଶ–ବି. (ଅବ-କାଶ୍-ଅ) ଅବସର, ଛୁଟି ।

ଅବଖୁରା- ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ଜଳପାତ୍ରବିଶେଷ ।

ଅବଗତ–ବି. (ଅବ-ଗମ୍-ତ) ଜ୍ଞାତ ।

ଅବଗତି–ବି. (ଅବ-ଗମ୍-ତି) ଜାଣିବା ।

ଅବଗାହ–ବି. (ଅବ-ଗାହ୍-ଅ) ଅନ୍ତଃପ୍ରବେଶ ।

ଅବଗାହନ–ବି. ଜଳରେ ବୁଡ଼ି ସ୍ନାନ ।

ଅବଗୁଣ୍ଠନ–ବି. (ଅବ-ଗୁଣ୍ଠ-ଅନ) ଓଢ଼ଣା, ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ଅବଗୁଣ୍ଠିତ–ବି. ଆଚ୍ଛାଦିତ ।

ଅବଚ୍ଛିନ୍ନ–ବି. (ଅବ-ଛିଦ୍-ତ) ସୀମାବଦ୍ଧ ।

ଅବଚ୍ଛେଦ–ବି. (ଅବ-ଛିଦ୍-ଅ) ସୀମା ; ବିଚ୍ଛେଦ ।

ଅବଜ୍ଞା–ବି. (ଅବ-ଜ୍ଞା-ଅ) ଅନାଦର, ଅବମାନ ।

ଅବଜ୍ଞାତ–ବି. ଅନାଦୃତ ।

ଅବଜ୍ଞେୟ–ବି. (ଅବ-ଜ୍ଞା-ଯ) ଅନାଦରଣୀୟ ।

ଅବଢ଼ା–ଶ୍ରୀ ବଡ଼ଦେଉଳର ଅନ୍ନ ।

ଅବତଂସ–ବି. କର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣ ; ଶିରୋଭୂଷଣ ।

ଅବତରଣ–ବି. (ଅବ-ତୃ-ଅନ) ଅବରୋହଣ ।

ଅବତରଣିକା–ବି. ଭୂମିକା ।

ଅବତାର-ବି. (ଅବ-ତୃ-ଅ) ଦେବତାର ଦେହପରିଗ୍ରହ ।

ଅବତାରଣା-ବି. ପ୍ରସ୍ତାବନା ।

ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. (ଅବ-ତୃ-ତ) ନିମ୍ନକୁ ଆଗତ ।

ଅବଦାତ-ବିଂ. ନିର୍ମଳ ; ପବିତ୍ର ।

ଅବଦାନ-ବି. ପୁଣ୍ୟକର୍ମ ।

ଅବଦ୍ୟ-ବିଂ ନିନ୍ଦନୀୟ ।

ଅବଧାନ-ବି. (ଅବ-ଧା-ଅନ) ମନୋଯୋଗ ; ଚଟଶାଳୀର ଶିକ୍ଷକ ।

ଅବଧାରଣ-ବି. (ଅବ-ଧୃ-ଇ-ଅ) ସ୍ଥିରୀକରଣ ।

ଅବଧାରିତ-ବିଂ. ସ୍ଥିରୀକୃତ ।

ଅବଧି-ବି. (ଅବ-ଧା-ଇ) ସୀମା, ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଅବଧୀରଣା-ବି. ଅବଜ୍ଞା ।

ଅବଧୀରିତ-ବିଂ. ଅବଜ୍ଞାତ ।

ଅବଧୂତ-ବି. ଏକପ୍ରକାର ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ।

ଅବଧ୍ୟ-ବିଂ. (ଅବ-ବଧ୍-ଯ) ବଧର ଅଯୋଗ୍ୟ, ଯାହାକୁ ବଧ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେ ।

ଅବନତ-ବିଂ. (ଅବ-ନମ୍-ତ) ନଇଁଥିବା ; ପ୍ରଣତ, ଅଧୋଗତ ।

ଅବନତି-ବି. (ଅବ-ନମ୍-ତି) ପ୍ରଣତି, ଅଧୋ-[ଗତି ।

ଅବନୀ-ବି. ପୃଥିବୀ ।

ଅବନ୍ତୀ-ବି. ମାଳବଦେଶ ।

ଅବବୋଧ-ବି. ସମ୍ୟକ୍ ଜ୍ଞାନ ।

ଅବଭାସ-ବି. ପ୍ରକାଶ ; ଭ୍ରାନ୍ତି ।

ଅବଭୃଥ-ବି. ଯଜ୍ଞାନ୍ତେ ସ୍ନାନ ।

ଅବମାନନା-ବି. (ଅବ-ମାନ୍-ଅନ-ଆ) ଅପ-[ମାନ ।

ଅବମାନିତ-ବିଂ. ଅପମାନିତ ।

ଅବୟବ-ବି. (ଅବ-ଯୁ-ଅ) ଅଙ୍ଗ ; ଶରୀର ।

ଅବର-ବିଂ. (ଅ-ବର) ନିକୃଷ୍ଟ, କନିଷ୍ଠ ।

ଅବରୁଦ୍ଧ-ବିଂ. (ଅବ-ରୁଧ୍-ତ) ବଦ୍ଧ ।

ଅବରୋଧ-ବି. (ଅବ-ରୁଧ୍-ଅ) ଅନ୍ତଃପୁର, ବେଷ୍ଟନଦ୍ୱାରା ରୋଧ ।

ଅବରୋହ-ବି. (ଅବ-ରୁହ୍-ଅ) ଅବତରଣ ; ଓହ୍ଲା ।

ଅବରୋହଣ-ବି. ଓହ୍ଲାଇବା ।

ଅବର୍ଣ୍ଣ୍ୟ-ବିଂ. କୁତ୍ସିତ ।

ଅବଲମ୍ବନ-ବି. (ଅବ-ଲମ୍ବ୍-ଅନ) ଆଶ୍ରୟ ; [ଗ୍ରହଣ ।

ଅବଳା-ବି. (ଅ-ବଳ-ଆ) ସ୍ତ୍ରୀ ; ନାରୀ ।

ଅବଲୀଳା-ବି. (ଅବ-ଲୀଳା) ଅନାୟାସ ।

ଅବଲେହ-ବି. (ଅବ-ଲିହ୍-ଅ) ଚାଟିଖାଇବାର ଔଷଧ ।

ଅବଲୋକନ-ବି. (ଅବ-ଲୁକ୍-ଅନ) ଦର୍ଶନ ।

ଅବଲୋକିତ-ବିଂ. ଦୃଷ୍ଟ ।

ଅବଶ-ବିଂ. ଅନାୟତ୍ତ ।

ଅବଶିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଅବ-ଶିଷ୍-ତ) ବାକି ।

ଅବଶେଷ-ବି. (ଅବ-ଶିଷ୍-ଅ) ପରିଶେଷ ; ଶେଷ ।

ଅବଶ୍ୟ-ଅ. ଅନିବାର୍ଯ୍ୟରୂପେ ।

ଅବଶ୍ୟମ୍ଭାବୀ-ବିଂ. (ଅବଶ୍ୟ-ଭୂ-ଣିନ୍-ଇନ୍) ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ।

ଅବଷ୍ଟମ୍ଭ-(ଅବ-ସ୍ତମ୍ଭ୍-ଅ) ସ୍ତବ୍ଧଭାବ ।

ଅବସନ୍ନ-ବିଂ. (ଅବ-ସଦ୍-ତ) ଶ୍ରାନ୍ତ ; କ୍ଲାନ୍ତ ।

ଅବସର-ବ. (ଅବ-ସୃ-ଅ) ଅବକାଶ ।
ଅବସାଦ-ବ. (ଅବ-ସଦ୍-ଅ) କ୍ଳାନ୍ତି ।
ଅବସାନ-ବ. (ଅବ-ସୋ-ଅନ) ଶେଷ ।
ଅବସିତ-ବି. (ଅବ-ସୋ-ତ) ସମାପ୍ତ ।
ଅବସ୍ଥା-ବ. (ଅବ-ସ୍ଥା-ଅ) ଦଶା ।
ଅବସ୍ଥାନ-ବ. (ଅବ-ସ୍ଥା-ଅନ) ସ୍ଥିତି ।
ଅବସ୍ଥିତ-ବି. (ଅବ-ସ୍ଥା-ତ) ସ୍ଥିତ ।
ଅବହିତ-ବି. (ଅବ-ଧା-ତ) ମନୋଯୋଗୀ ।
ଅବହେଳା-ବ. ଅଧିକ ହେଳା ।
ଅବା-ଅ. ଅବା ।
ଅବାକ୍-ବି. ବାକ୍ୟହୀନ ।
ଅବାଙ୍ମୁଖ-ବି. ଅଧୋମୁଖ ।
ଅବାଚୀ-ବ. ଦକ୍ଷିଣଦିଗ୍ ।
ଅବାଚ୍ୟ-ବି. (ଅ-ବଚ୍-ଯ) ଅକଥ୍ୟ ।
ଅବାଟ-ବ. ଅମଡ଼ା ପଥ ।
ଅବାଧ-ବି. ବାଧାରହିତ ।
ଅବାଧ୍ୟ-ବି. (ଅ-ବାଧ୍-ଯ) ଅବଶୀଭୂତ ।
ଅବାନ୍ତର-ବି. (ଅବ-ଅନ୍ତର) ପ୍ରଧାନର
ଅନ୍ତର୍ଗତ ।
ଅବାରିତ-ବି. (ଅ-ବୃ-ଣିଚ୍-ତ) ଅରୁଦ୍ଧ ।
ଅବିକଳ-ବି. ଠିକ୍, ଅବିକୃତ ।
ଅବିଗୁଣ-ବ. ଦୋଷ ।
ଅବିଚଳିତ-ବି. ସ୍ଥିର, ଦୃଢ଼ ।
ଅବିଚାର-ବ. ଅନ୍ୟାୟ ବିଚାର ।
ଅବିତଥ-ବି. ଯଥାର୍ଥ, ସତ୍ୟ ।
ଅବିଦିତ-ବି. ଅଜ୍ଞାତ ।

ଅବିଦ୍ୟା-ଅଜ୍ଞାନ, ମାୟା ।
ଅବିଧି-ବ. ଅନିୟମ ।
ଅବିନୟ-ବ. ଧୃଷ୍ଟତା, ଅଶିଷ୍ଟତା ।
ଅବିନଶ୍ୱର-ବି. (ଅ-ବିନଶ୍ୱର) ନିତ୍ୟସ୍ଥାୟୀ ।
ଅବିନୀତ-ବି. (ଅ-ବିନୀତ) ଉଦ୍ଧତ ; ଗର୍ବୀ ।
ଅବିମୃଷ୍ୟକାରୀ-ବି. (ଅ-ବି-ମୃଷ୍-ଯ-କୃ-ଇନ୍)
ଯେ ବିଚାର ନ କରି କର୍ମ କରେ ।
ଅବିର-ବ. ଫଗୁ ।
ଅବିରତ-ବି.(ଅ-ବି-ରମ୍-ତ) ଅନବରତ ।
ଅବିରଳ-ବି. ନିବିଡ଼, ଘନ ।
ଅବିରାମ-ବି. ଅବିଶ୍ରାନ୍ତ ।   [ଶୂନ୍ୟ ।
ଅବିବେକୀ-ବି. (ଅ-ବିବେକ-ଇନ୍) ବିବେକ-
ଅବିଶ୍ରାନ୍ତ-ବି. (ଅ-ବି-ଶ୍ରମ୍-ତ) ଅନବରତ ।
ଅବିହିତ-ବି. (ଅ-ବି-ଧା-ତ) ଅନୁଚିତ ।
ଅବୀରା-ବି. ପତିପୁତ୍ରହୀନା ।
ଅବୁଝ-ବି. ଯେ ବୁଝେ ନାହିଁ ।
ଅବେକ୍ଷଣ-ବ. (ଅବ-ଈକ୍ଷ୍-ଅନ) ଦେଖିବା ।
ଅବୈତନିକ-ବି. (ଅ-ବେତନ-ଇକ) ଯେ
ବେତନଭୋଗୀ ନୁହେ ।   [କ୍ତିକ ।
ଅବୈଧ-ବି. (ଅ-ବିଧି-ଅ) ଅସଙ୍ଗତ ; ଅଯୌ-
ଅବୋଧ-ବି. (ଅ-ବୋଧ) ଅଜ୍ଞାନ ।
ଅବ୍ୟକ୍ତ-ବି. ଅପ୍ରକାଶିତ ।
ଅବ୍ୟୟ-ବ. (ଅ-ବି-ଇ-ଅ) ଯେଉଁ ଶବ୍ଦର
ବିଭକ୍ତି ନ ଥାଏ । ବି. ଅକ୍ଷୟ ; ଅବିନାଶୀ ।
ଅବ୍ୟର୍ଥ-ବି. (ଅ-ବ୍ୟର୍ଥ) ସଫଳ ।

ଅବ୍ୟବସ୍ଥିତ-ବିଂ. (ଅ-ବି-ଅବ-ସ୍ଥା-ତ) ଅସ୍ଥିର ।

ଅବ୍ୟବହିତ-ବିଂ. (ଅ-ବି-ଅବ-ଧା-ତ) ବ୍ୟବ-
ଧାନଶୂନ୍ୟ, ସନ୍ନିହିତ । [ରହିତ ।

ଅବ୍ୟାହତ-ବିଂ. (ଅ-ବି-ଆ-ହନ୍-ତ)ବ୍ୟାଘାତ-

ଅବ୍ୟାହୃତି-ବି. (ଅ-ବି-ଆ-ହୃ-ତି) ନିସ୍ତାର,
ପରିତ୍ରାଣ ।

ଅବ୍ଜ-ବି. (ଅପ୍-ଜନ୍-ଅ) ଶଙ୍ଖ ; ପଦ୍ମ ।

ଅବ୍ଦ-ବି. ବର୍ଷ ।

ଅବ୍ଧି-ବି. (ଅପ୍-ଧା-ଇ) ସମୁଦ୍ର ।

ଅଭକ୍ତି-ବି. (ଅ-ଭକ୍ତି) ଘୃଣା ; ଅଶ୍ରଦ୍ଧା ।

ଅଭୟ-ବିଂ. (ଅ-ଭୀ-ଅ) ଭୟଶୂନ୍ୟ, ବି.
ଆଶ୍ୱାସ ।

ଅଭାଗା-ବିଂ. ହତଭାଗ୍ୟ ।

ଅଭାଗ୍ୟ-ବି. ମନ୍ଦଭାଗ୍ୟ ।

ଅଭାଜନ-ବିଂ. ଅପାତ୍ର, ଅଯୋଗ୍ୟ ।

ଅଭାବ-ବି. ହୀନତା, ପ୍ରୟୋଜନ ।

ଅଭାବନୀୟ-ବିଂ. (ଅ-ଭୂ-ଅନୀୟ) ଅଚିନ୍ତନୀୟ ।

ଅଭି-ଅଂ. (ଉପସର୍ଗ) ନୈକଟ୍ୟ, ସର୍ବତୋଭାବ ।

ଅଭିଖ୍ୟା-ବି. ନାମ ; ଶୋଭା ।

ଅଭିଗମନ-ବି. ଅଭିମୁଖେ ଗମନ ।

ଅଭିଘାତ-ବି.(ଅଭି-ହନ୍-ତ) ଆଘାତ, ହତ୍ୟା ।

ଅଭିଜାତ-ବିଂ. (ଅଭି-ଜନ୍-ତ) କୁଳୀନ, ଉଚ୍ଚ-
ବଂଶୀୟ ।

ଅଭିଜ୍ଞ-ବିଂ. (ଅଭି-ଜ୍ଞା-ଅ) ଜ୍ଞାନବାନ୍ ।

ଅଭିଜ୍ଞତା-ବି. (ଅଭିଜ୍ଞ-ତା) ସମ୍ୟକ୍ ଜ୍ଞାନ ।

ଅଭିଜ୍ଞାନ-(ଅଭି-ଜ୍ଞା-ଅନ) ଚିହ୍ନ, ସ୍ମାରକବସ୍ତୁ ।

ଅଭିଧା-ବି. ନାମ, ଅର୍ଥ । [କୋଷ ।

ଅଭିଧାନ-ବି. (ଅଭି-ଧା-ଅନ) ନାମ ; ଶବ୍ଦ-

ଅଭିଧେୟ-ବିଂ. (ଅଭି-ଧା-ଯ) ବାଚ୍ୟ ।

ଅଭିନନ୍ଦନ-ବି. (ଅଭି-ନନ୍ଦ୍-ଅନ) ପ୍ରଶଂସା,
ସାଦର ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ।

ଅଭିନୟ-ବି. (ଅଭି-ନୀ-ଅ) ନାଟକପ୍ରଦର୍ଶନ ।

ଅଭିନବ-ବିଂ. (ଅଭି-ନୁ-ଅ) ନୂତନ ।

ଅଭିନିବିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଅଭି-ନି-ବିଶ୍-ତ)' ମନୋ-
ଯୋଗୀ ।

ଅଭିନିବେଶ-ବି. (ଅଭି+ନି+ବିଶ୍-ଅ)
ଏକାନ୍ତ ମନୋଯୋଗ । [ପ୍ରଦର୍ଶିତ ।

ଅଭିନୀତ-ବିଂ. (ଅଭି-ନୀ-ତ) ରଙ୍ଗଭୂମିରେ

ଅଭିନେତା-ବି. (ଅଭି-ନୀ-ତୃ) ଅଭିନୟକାରୀ ।

ଅଭିନ୍ନ-ବିଂ. (ଅ-ଭିଦ୍-ତ) ଭେଦରହିତ ।

ଅଭିପ୍ରାୟ-ବି. (ଅଭି-ପ୍ର-ଇ-ଅ) ଆଶୟ,
ଭାବ । [ସମ୍ମତ ।

ଅଭିପ୍ରେତ-ବିଂ. (ଅଭି-ପ୍ର-ଇ-ତ) ବାଞ୍ଛିତ ।

ଅଭିଭାବକ-ବି. (ଅଭି-ଭୂ-ଅକ) ରକ୍ଷକ ।

ଅଭିଭୂତ-ବିଂ. ଅଚ୍ଛନ୍ନ, ଅବସନ୍ନ ।

ଅଭିମତ-ବି. (ଅଭି-ମନ୍-ତ) ମତ ; ବିଂ.
ଅଭୀଷ୍ଟ ।

ଅଭିମନ୍ୟୁ-ବି. ଅର୍ଜୁନଙ୍କ ପୁତ୍ର । [କାର ।

ଅଭିମାନ-ବି. (ଅଭି-ମା-ଅନ) ଗର୍ବ ; ଅହଂ-

ଅଭିମୁଖ-ବି. (ଅଭି-ମୁଖ) ସମ୍ମୁଖ ।

ଅଭିଯାନ-ବି. (ଅଭି-ଯା-ଅନ) ଆକ୍ରମଣ,
ଯୁଦ୍ଧଯାତ୍ରା ।

ଅଭିଯୁକ୍ତ-ବିଂ. (ଅଭି-ଯୁଜ୍-ତ) ଆକ୍ରାନ୍ତ ; ପ୍ରତିବାଦୀ । [କାଙ୍କ୍ଷା; ବାଞ୍ଛା ।

ଅଭିଯୋକ୍ତା-ବି.(ଅଭି-ଯୁଜ୍-ତୃ) ଅଭିଯୋଗ-

ଅଭିଯୋଗ-ବି. (ଅଭି-ଯୁଜ୍-ଅ) ନାଲିଶ ।

ଅଭିରାମ-ବିଂ. (ଅଭି-ରମ୍-ଅ) ସୁନ୍ଦର; ପ୍ରିୟ ।

ଅଭିରୁଚି-ବି. (ଅଭି-ରୁଚ୍-ଇ) ସ୍ପୃହା, ଇଚ୍ଛା ।

ଅଭିଲଷିତ-ବିଂ. (ଅଭି-ଲଷ୍-ତ) ବାଞ୍ଛିତ, ଇଷ୍ଟ ।

ଅଭିଲାଷ-ବି. (ଅଭି-ଲଷ୍-ଅ) ସ୍ପୃହା, ବାଞ୍ଛା ।

ଅଭିବାଦନ-ବି. (ଅଭି-ବଦ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ବନ୍ଦନ, ପ୍ରଣାମ ।

ଅଭିବ୍ୟକ୍ତ-ବିଂ. (ଅଭି-ବି-ଅଞ୍ଜ୍-ତ) ପ୍ରକାଶିତ ।

ଅଭିଶପ୍ତ-ବିଂ. (ଅଭି-ଶପ୍-ତ) ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ।

ଅଭିଶାପ-ବି. (ଅଭି-ଶପ୍-ଅ) ଶାପ, ଅଭିସମ୍ପାତ ।

ଅଭିଷବ-ବି. ଯଜ୍ଞସ୍ନାନ ।

ଅଭିଷିକ୍ତ-ବିଂ. (ଅଭି-ସିଚ୍-ତ) ସ୍ନାତ, ଉଚ୍ଚପଦରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ।

ଅଭିଷେକ-ବି. (ଅଭି-ସିଚ୍-ଅ) ମନ୍ତ୍ରଜଳ ସେଚନପୂର୍ବକ ସିଂହାସନରେ ସ୍ଥାପନ ।

ଅଭିସନ୍ଧି-ବି. (ଅଭି-ସମ୍-ଧା-ଇ) ଗୁପ୍ତ ଅଭିପ୍ରାୟ । [ଶାପ ।

ଅଭିସମ୍ପାତ-ବି. (ଅଭି-ସମ୍-ପତ୍-ଅ) ଅଭି-

ଅଭିସାର-ବି. (ଅଭି-ସୃ-ଅ) ସଙ୍କେତସ୍ଥାନକୁ ଗମନ । [ସଙ୍କେତସ୍ଥାନଗାମିନୀ ।

ଅଭିସାରିକା-ବି. (ଅଭି-ସୃ-ଅକ-ସ୍ତ୍ରୀ-ଆ)

ଅଭିହିତ-ବିଂ. (ଅଭି-ଧା-ତ) କଥିତ ।

ଅଭୀଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଅଭି-ଇଷ୍-ତ) ବାଞ୍ଛିତ ।

ଅଭୁକ୍ତ-ବିଂ. (ଅ-ଭୁଜ୍-ତ) ଯେ ଭୋଜନ କରିନାହିଁ ।

ଅଭୂତପୂର୍ବ-ବିଂ. ଅଘଟିତପୂର୍ବ । [ଘୃଣା ।

ଅଭେକା-ବିଂ.(ଅ-ବେଶଶବ୍ଦରୁ ଭେକ) ବସ୍ତ୍ର-

ଅଭେଦ୍ୟ-ବିଂ.(ଅ-ଭିଦ୍-ଯ) ଭେଦର ଅଶକ୍ୟ ।

ଅଭ୍ୟଙ୍ଗ-ବି. (ଅଭି-ଅଞ୍ଜ୍-ଅ) ତୈଳମର୍ଦ୍ଦନ ।

ଅଭ୍ୟନ୍ତର-ବି. (ଅଭି-ଅନ୍ତର) ମଧ୍ୟ ।

ଅଭ୍ୟର୍ଥନା-ବି. (ଅଭି-ଅର୍ଥ-ଅନ-ଆ) ଭଦ୍ର ଅତିଥି ପ୍ରତି ସମାଦର । [ଶିକ୍ଷିତ ।

ଅଭ୍ୟସ୍ତ-ବିଂ. (ଅଭି-ଅସ୍-ତ) ଅଭ୍ୟାସଦ୍ୱାରା

ଅଭ୍ୟାଗତ-ବି. (ଅଭି-ଆ-ଗମ୍-ତ) ଅତିଥି ।

ଅଭ୍ୟାସ-ବି. (ଅଭି-ଅସ୍-ଅ) ପୁନଃ ପୁନଃ ଅନୁଶୀଳନ । [ସେଚନ ।

ଅଭ୍ୟୁକ୍ଷଣ-ବି. (ଅଭି-ଉକ୍ଷ୍-ଅନ) ଜଳ-

ଅଭ୍ୟୁତ୍ଥାନ-ବି. (ଅଭି-ଉତ୍-ସ୍ଥା-ଅନ) ଅଭ୍ୟୁଦୟ ।

ଅଭ୍ୟୁଦୟ-ବି. (ଅଭି-ଉତ୍-ଇ-ଅ) ଉନ୍ନତି ।

ଅଭ୍ର-ବି. ଆକାଶ ; ମେଘ ; ମେଘନାଳଧାତୁ ।

ଅଭ୍ରଙ୍କଷ-ବିଂ. ଆକାଶସ୍ପର୍ଶୀ, ମେଘସ୍ପର୍ଶୀ ।

ଅଭ୍ରାନ୍ତ-ବିଂ. (ଅ-ଭ୍ରମ୍-ତ) ଭ୍ରମଶୂନ୍ୟ ।

ଅମଙ୍ଗ-ବିଂ. ଅସମ୍ମତ । [ଅଶୁଭ ।

ଅମଙ୍ଗଳ-ବି. (ଅ-ମଙ୍ଗଳ) ମଙ୍ଗଳଶୂନ୍ୟ,

ଅମଡ଼ା-ବିଂ. (ଅ-ମର୍ଦ୍ଦଧାତୁରୁ) ଯାହା କେହି ମାଡ଼ି ନାହିଁ ।

ଅମତ-ବିଂ. (ଅ-ମନ୍-ତ) ଅସମ୍ମତ ।

ଅମପା-ବିଂ. (ଅ-ମା ଧାତୁରୁ) ଯାହା ମପା ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଅମର-ବି. (ଅ-ମୃ-ଅ) ଦେବତା, ବିଂ. ମରଣ-ଶୂନ୍ୟ ।

ଅମରପୋର୍-ବି. ଉଦ୍ଭିଦବିଶେଷ ।

ଅମରାବତୀ-ବି. ଇନ୍ଦ୍ରନଗରୀ ।

ଅମଳ-ବିଂ. (ଅ-ମଳ) ନିର୍ମଳ ।

ଅମଲ-ବି. ମାଦକର ଅଭ୍ୟାସ ।

ଅମଲ-ବି. ଅଧିକାର ।

ଅମା-ଅଂ. (ଅ-ମା) ଅମାବାସ୍ୟା ।

ଅମାତ୍ୟ-ବି. ମନ୍ତ୍ରୀ ।

ଅମାନତି-ଫା. ବିଂ. ଅର୍ପିତ ।

ଅମାନିଆ-ବିଂ. ଯେ ମାନେ ନାହିଁ ।

ଅମାପ-ବିଂ. (ଅ-ମା ଧାତୁରୁ) ଅପରିମିତ ।

ଅମାବସ୍ୟା / ଅମାବାସ୍ୟା / ଅମାସ୍ୟା } ବି. (ଅମା-ବସ୍-ଯ) କୃଷ୍ଣପକ୍ଷର ଶେଷତିଥି ।

ଅମାୟିକ-ବିଂ. (ଅ-ମାୟା-ଇକ) ଅକପଟ ।

ଅମାର-ବି. ଶସ୍ୟାଗାର, କୋଠି ।

ଅମାରି-ହିଂ. ହାତୀଉପରସ୍ଥ ହାଉଦା ।

ଅମାଲୁ-ବି. ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।

ଅମିତ-ବିଂ. (ଅ-ମା-ତ) ଅପରିମିତ ।

ଅମିନ-ଫା. ବି. ଭୂମିପରିମାପକ କର୍ମଚାରୀ ।

ଅମିୟ-ବି. (ଅମୃତଶବ୍ଦରୁ) ଅମୃତ ।

ଅମିଶ୍ର-ବିଂ. (ଅ-ମିଶ୍ର) ନିଛଟିଆ ।

ଅମୀର୍-ବିଂ. ଧନୀ ।

ଅମୁକ / ଅମୁକେଇ } (ଅମୁକଶବ୍ଦରୁ) ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି ।

ଅମୂଳକ-ବିଂ. (ଅ-ମୂଳ-କ) ମୂଳଶୂନ୍ୟ ; ମିଥ୍ୟା ।

ଅମୂଲ୍ୟ-ବିଂ. (ଅ-ମୂଲ୍ୟ) ଯାହାକୁ କେହି ମୂଲ୍ୟଦ୍ୱାରା କିଣି ନ ପାରେ । [ଅବିନାଶୀ ।

ଅମୃତ-ବି. (ଅ-ମୃ-ତ) ସୁଧା, ସୁସ୍ୱାଦୁ ବସ୍ତୁ, ବିଂ.

ଅମୃତମଣୋହି-ଜଗନ୍ନାଥଠାକୁର ଉଦ୍ଦେଶରେ ଅର୍ପିତ ।

ଅମେଧ୍ୟ-ବିଂ. (ଅ-ମେଧ୍ୟ) ଅପବିତ୍ର ।

ଅମେୟ-ବିଂ. (ଅ-ମା-ଯ) ଅପରିମେୟ ।

ଅମେଳ-ବି. ପ୍ରଭେଦ ।

ଅମୋଘ-ବିଂ. (ଅ-ମୋଘ) ଅବ୍ୟର୍ଥ ।

ଅମ୍ବକ-ବି. ଚକ୍ଷୁ, ନେତ୍ର ।

ଅମ୍ବର-ବି. ଆକାଶ; ବସ୍ତ୍ର ।

ଅମ୍ବା-ବି. ମାତା, ଦୁର୍ଗା ।

ଅମ୍ବିକା-ବି. ଜଗନ୍ମାତା, ଦୁର୍ଗା ।

ଅମ୍ବୁ-ବି. ଜଳ ।

ଅମ୍ବୁଜ-ବି. (ଅମ୍ବୁ-ଜନ୍-ଅ) ପଦ୍ମ ।

ଅମ୍ବୁଦ-ବି. (ଅମ୍ବୁ-ଦା-ଅ) ମେଘ ।

ଅମ୍ବୁଧି-ବି. (ଅମ୍ବୁ-ଧା-ଇ) ସମୁଦ୍ର ।

ଅମ୍ବୁରାଶି-ବି. (ଅମ୍ବୁ-ରାଶି) ସମୁଦ୍ର ।

ଅମ୍ଭଃ-ବି. ଜଳ ।

ଅମ୍ଭୋଜ-ବି. (ଅମ୍ଭଃ-ଜନ୍-ଅ) ପଦ୍ମ ।

ଅମ୍ଭୋଦାମୀ-ବି. ଜଳପରି ଧନକୁ ଯେ ଢାଳି ଦିଏ, ବଡ଼ ଦାତା ।

ଅମ୍ଳ—ବି. ଖଟା ।

ଅମୃତିଆ—ବିଂ. ଠାକୁର ନିମିତ୍ତ ନୈବେଦ୍ୟ ।

ଅଯତ୍ନ—ବି. ଅନାଦର, ଅନାସ୍ଥା ।

ଅଯଥାର୍ଥ—ବିଂ. (ଅ-ଯଥା-ଅର୍ଥ) ଅପ୍ରକୃତ ।

ଅୟନ—ବି. ପଥ, ଗତି ।

ଅଯଶଃ—ବି. (ଅ-ଯଶଃ) ଅଖ୍ୟାତି ।

ଅୟସ୍—ବି. ଲୌହ ।

ଅୟସ୍କାନ୍ତ—ବି. ଚୁମ୍ବକ ।

ଅଯାଚିତ—ବିଂ. (ଅ-ଯାଚ୍-ତ) ଅପ୍ରାର୍ଥିତ ।

ଅଯୁକ୍ତ—ବିଂ. (ଅ-ଯୁଜ୍-ତ) ଅସଙ୍ଗତ ।

ଅଯୁଗ୍ମ—ବିଂ. (ଅ-ଯୁଗ୍ମ) ବିଷମ ।

ଅଯୁତ—ବିଂ. ଦଶସହସ୍ର ।

ଅୟି, ଅୟେ } କୋମଳ ସମ୍ବୋଧନପଦ ।

ଅଯୌକ୍ତିକ—ବିଂ. (ଅ-ଯୁକ୍ତି-କ) ଯୁକ୍ତିବିରୁଦ୍ଧ ।

ଅର—ବି. ଚକ୍ରର ନାଭି ଓ ନେମିରେ ସଂଯୋଜିତ କାଷ୍ଠ ।

ଅରକ୍ଷିତ—ବିଂ. (ଅ-ରକ୍ଷ୍-ତ) ନିରାଶ୍ରୟ ।

ଅରଖ୍—ବି. ନିର୍ଯ୍ୟାସ ।

ଅରଗଳ—ବି. କିଳିଣୀ ।

ଅରଘଟ୍ଟ—ବି. ଅରଯୁକ୍ତ ଜଳ କାଢ଼ିବା ଯନ୍ତ୍ର ।

ଅରଜ—ବି. ନିବେଦନ ; ଦରଖାସ୍ତ ।

ଅରଟ—ବି. (ଅରଘଟ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ସୂତା କାଟିବାର [ଯନ୍ତ୍ର ।

ଅରଣା—ବିଂ. (ଅରଣ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ବନ୍ୟ ।

ଅରଣି—ବି. ଘର୍ଷଣଦ୍ୱାରା ଅଗ୍ନି ବାହାର କରିବାର କାଷ୍ଠ ।

ଅରଣ୍ୟ—ବି. ବନ ।

ଅରଣ୍ୟାନୀ—ବି. ମହାରଣ୍ୟ ।

ଅରବିନ୍ଦ—ବି. ପଦ୍ମ ।

ଅରମା—ବିଂ. ଅପରିଷ୍କୃତ ।

ଅରାଜକ—ବିଂ. (ଅ-ରାଜନ୍-କ) ରାଜଶୂନ୍ୟ ।

ଅରାତି—ବି. ଶତ୍ରୁ ।

ଅରି—ବି. ଶତ୍ରୁ ।

ଅରିନ୍ଦମ—ବିଂ. (ଅରିଂ-ଦମ୍-ଅ) ଶତ୍ରୁଦମନକାରୀ ।

ଅରିଷ୍ଟ—ବି. ମଙ୍ଗଳ ; ରିଷ୍ଟ ।

ଅରୁଆ—ବି. (ବୈଦିକ ଅରୁତ = ଅଭଗ୍ନ) [ଅତପତଣ୍ଡୁଳ ।

ଅରୁଚି—ବି. ଅଶ୍ରଦ୍ଧା ।

ଅରୁଣ—ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟସାରଥି ; ବିଂ. ଲୋହିତ ।

ଅରୁଣିମା—ବି. (ଅରୁଣ-ଇମନ୍) ରକ୍ତିମା ।

ଅରୁନ୍ଧତୀ—ବି. ବଶିଷ୍ଠପତ୍ନୀ, ତାରାବିଶେଷ ।

ଅର୍କ—ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ ; ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଅର୍ଗଳ—ବି. କବାଟର କିଳିଣୀ ।

ଅର୍ଘ—ବି. ମୂଲ୍ୟ ।

ଅର୍ଘ୍ୟ—ବିଂ. (ଅର୍ଘ-ଯ) ପୂଜାର ସାମଗ୍ରୀ ।

ଅର୍ଚ୍ଚନା—ବି. (ଅର୍ଚ୍ଚ୍-ଅନ-ଆ) ପୂଜା ।

ଅର୍ଚ୍ଚିତ—ବିଂ. (ଅର୍ଚ୍ଚ୍-ତ) ପୂଜିତ ।

ଅର୍ଚ୍ଚିଃ—ବି. ଦୀପ୍ତି ; ଜ୍ୱାଳା ।

ଅର୍ଜନ—ବି. (ଅର୍ଜ୍-ଅନ) ଉପାର୍ଜନ ।

ଅର୍ଣ୍ଣବ—ବି. ସମୁଦ୍ର ।

ଅର୍ଥ—ବି. ଧନ ; ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ; ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

ଅର୍ଥକରୀ-ବିଂ. (ଅର୍ଥ-କୃ-ଅ-ଈ) ଯଦ୍ୱାରା ଧନ-ଲାଭ ହୁଏ ।

ଅର୍ଥାନ୍ତର-ବି. (ଅର୍ଥ-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟଅର୍ଥ ।

ଅର୍ଥୀ-ବିଂ. (ଅର୍ଥ୍-ଇନ୍) ପ୍ରାର୍ଥୀ ।

ଅର୍ଦ୍ଦିତ-ବିଂ. (ଅର୍ଦ୍-ତ) ପୀଡ଼ିତ ।

ଅର୍ଦ୍ଧ-ବି. ଦୁଇ ସମାଂଶର ଏକ ଅଂଶ ।

ଅର୍ଦ୍ଧଚନ୍ଦ୍ର-ବି. ଖଣ୍ଡଚନ୍ଦ୍ର ; ଧକ୍କା ।

ଅର୍ଦ୍ଧାଙ୍ଗୀ-ବି. ଶରୀରର ଅର୍ଦ୍ଧ, ପତ୍ନୀ ।

ଅର୍ପଣ-ବି. (ଋ-ଣିଚ୍-ଅନ) ସମର୍ପଣ ।

ଅର୍ପିତ-ବିଂ (ଋ-ଣିଚ୍-ତ) ଦତ୍ତ ।

ଅର୍ଭକ-ବି. (ଅର୍ଭ-କ) ବାଳକ, ଶିଶୁ ।

ଅର୍ଯ୍ୟମା-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ଅର୍ବାଚୀନ-ବିଂ. ନୂତନ ; ଅଧମ ।

ଅର୍ବୁଦ-ବି. ଦଶକୋଟି ସଂଖ୍ୟା ।

ଅର୍ଶ-ବି. ରୋଗବିଶେଷ ।

ଅର୍ହ-ବିଂ. (ଅର୍ହ୍-ଅ) ଉପଯୁକ୍ତ, ଯୋଗ୍ୟ ।

ଅଳକ-ବି. ଚୂର୍ଣ୍ଣକୁନ୍ତଳ ।

ଅଳକା-ବି. କୁବେରପୁରୀ ।

ଅଳକ୍ତ-ବି. ଲାକ୍ଷାରସ ।

ଅଲକ୍ଷଣ-ବି. (ଅ-ଲକ୍ଷ୍-ଅନ) ମନ୍ଦଲକ୍ଷଣ ।

ଅଲକ୍ଷିତ-କ୍ରିଂ. ବିଂ. ଅଦୃଶ୍ୟଭାବରେ ।

ଅଲକ୍ଷ୍ୟ, ଅଲଖ-ବିଂ. (ଅ-ଲକ୍ଷ୍-ଯ) ଅଦୃଶ୍ୟ ।

ଅଳଙ୍କାର-ବି. (ଅଳମ୍-କୃ-ଅ) ଭୂଷଣ ।

ଅଳଙ୍କୃତ-ବିଂ. (ଅଳମ୍-କୃ-ତ) ଭୂଷିତ ।

ଅଲଗା-ବିଂ. (ଅଲଗ୍ନଶବ୍ଦରୁ) ପୃଥକ୍ ।

ଅଲଗୁଣି-ବି. ବସ୍ତ୍ର ରଖିବାନିମିତ୍ତ ରଜ୍ଜୁ ବା ଦଣ୍ଡ ।

ଅଲଙ୍ଘ୍ୟ-ବିଂ (ଅ-ଲନ୍ଘ୍-ଯ) ଅନତିକ୍ରମଣୀୟ ।

ଅଲଣା-ବିଂ. (ଅଲବଣଶବ୍ଦଜ) ଲବଣଶୂନ୍ୟ ।

ଅଳତା-ବି. (ଅଳକ୍ତଶବ୍ଦରୁ) ଲାକ୍ଷାରସ ।

ଅଳନ୍ଧୁ-ବି. (ଅଳଂ-ଧୂମଶବ୍ଦରୁ) ଧୂଆଁଘଟିତ ଝୁଲ ।

ଅଳସ-ବି. (ଅ-ଲସ୍-ଅ) ଅଳସୁଆ ।

ଅଳି-ବି. ଭ୍ରମର ।

ଅଳିୟା-ବି. ଝାଡୁଆ ।

ଅଲଭ୍ୟ-ବିଂ. (ଅ-ଲଭ୍-ଯ) ଅପ୍ରାପ୍ୟ ।

ଅଳାବୁ-ବି. ଲାଉ ।

ଅଳିନ୍ଦ-ବି. ବାରନ୍ଦା ।

ଅଳୀକ-ବି. ମିଥ୍ୟା ।

ଅଲୌକିକ-ବିଂ.(ଅ-ଲୋକ-ଇକ)ଅସାମାନ୍ୟ ।

ଅଳ୍ପ-ବିଂ. ଈଷତ୍ ; କମ୍ ।

ଅଳ୍ପଳି-ବିଂ. ଟୋକ୍ଲା ।

ଅଶକ୍ତ-ବିଂ. (ଅ-ଶକ୍-ତ) ଅସମର୍ଥ ।

ଅଶନ-ବି. (ଅଶ୍-ଅନ) ଭୋଜନ ।

ଅଶନି-ବି. ବଜ୍ର ।

ଅଶରଣ-ବିଂ. ନିରାଶ୍ରୟ ।

ଅଶରୀରୀ-ବିଂ. ଶରୀରହୀନ ।

ଅଶାନ୍ତ-ବି. (ଅ-ଶମ୍-ତ) ସନ୍ତାପ ।

ଅଶାସ୍ତ୍ରୀୟ-ବିଂ. ଶାସ୍ତ୍ରବିରୁଦ୍ଧ ।

ଅଶିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଅ-ଶିଷ୍ଟ) ଅଭଦ୍ର ।

ଅଶୀତି—ବି. ଅଶୀ ।
ଅଶୁଚି—ବି. ଅପବିତ୍ର ।
ଅଶେଷ—ବି. ଅନନ୍ତ ।
ଅଶୋକ—ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ; ବି. ଶୋକଶୂନ୍ୟ ।
ଅଶୌଚ—ବ. (ଅ-ଶୌଚ) ଅଶୁଦ୍ଧି ।
ଅଶ୍ମ—ବ. ପ୍ରସ୍ତର ।
ଅଶ୍ରଦ୍ଧା—ବ. ଅଭକ୍ତି ।
ଅଶ୍ରୁ—ବ. ଲୋତକ, ଲୁହ ।
ଅଶ୍ଳୀଳ—ବି. (ଅ-ଶ୍ରୀ-ଲ) ଜଘନ୍ୟ, ଅଭଦ୍ର ।
ଅଶ୍ଳେଷା—ବ. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।
ଅଶ୍ୱ—ବ. ଘୋଟକ ।
ଅଶ୍ୱତର—ବ. ଖଚର ।
ଅଶ୍ୱତ୍ଥ—ବ. ଓସ୍ତଗଛ ।
ଅଶ୍ୱତ୍ଥାମା—ବ. ଦ୍ରୋଣଙ୍କର ପୁତ୍ର । [ଯଜ୍ଞ ।
ଅଶ୍ୱମେଧ—ବ. (ଅଶ୍ୱ-ମେଧ) ଅଶ୍ୱବଳିଘଟିତ
ଅଶ୍ୱିନୀ—ବ. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।
ଅଷ୍ଟ—ବି. ଆଠ । [ଶ୍ଳୋକ ।
ଅଷ୍ଟକ—ବ. ଅଷ୍ଟଶ୍ଳୋକବିଶିଷ୍ଟ ରଚନା । ଆଠ
ଅଷ୍ଟଦିକ୍—ବ. ପୂର୍ବ, ପଶ୍ଚିମ, ଉତ୍ତର, ଦକ୍ଷିଣଦିକ୍ ଓ ଅଗ୍ନି, ନୈଋତ, ବାୟୁ, ଈଶାନକୋଣ ।
ଅଷ୍ଟଧା—ଅ. ଆଠପ୍ରକାର ।
ଅଷ୍ଟମ—ବି. ଆଠର ପୂରଣ ।
ଅଷ୍ଟମୀ ବ. ତିଥିବିଶେଷ ।
ଅଷ୍ଟାଦଶ—ବି. ଅଠର ।
ଅଷ୍ଟାବକ୍ର—ବ. ଋଷିବିଶେଷ ।
ଅଷ୍ଟାବିଂଶତି—ବି. ଅଠାଇଶ ।

ଅଷ୍ଠି, ଅଷ୍ଠି—ବ. ଟାକୁଆ ।
ଅଷ୍ଠୀବତ୍—ବ. ଆଣ୍ଠୁ ।
ଅସଂଖ୍ୟ—ବି. (ଅ-ସମ୍-ଖ୍ୟା-ଯ) ଅଗଣ୍ୟ ।
ଅସଙ୍ଗତ—ବି. (ଅ-ସମ-ଗମ୍-ତ) ଅଯୁକ୍ତ ।
ଅସନ୍ତ- ବି. ଅସୁବିଧା ।
ଅସତ୍—ବି. (ଅ-ସତ୍) ଅସାଧୁ, ଅବିଦ୍ୟମାନ ।
ଅସତୀ—ବ. କୁଳଟା ।
ଅସତ୍ୟ—ବି. (ଅ-ସତ୍ୟ) ମିଥ୍ୟା ।
ଅସନା—ବି. ଅପରିଷ୍କୃତ ।
ଅସଭ୍ୟ—ବି. ଅଭଦ୍ର ।
ଅସମସାହସିକ—ବି. ଦୁଃସାହସୀ ।
ଅସମ୍ବଦ୍ଧ—ବି. (ଅ-ସଂ-ବନ୍ଧ୍-ତ) ଅସଙ୍ଗତ ।
ଅସମ୍ଭବ—ବି. (ଅ-ସମ୍-ଭୂ-ଅ) ଯାହା ହୋଇ ନ ପାରେ ।
ଅସମ୍ଭାଳ—ବି. ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ।
ଅସରପା—ବ. (ଅସ୍ୱପଶବ୍ଦଜ) ପତଙ୍ଗବିଶେଷ ।
ଅସରନ୍ତି—ବି. ଅଶେଷ ।
ଅସର୍ଫି—ବ. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମୁଦ୍ରା ।
ଅସରା—ବ. (ଅସାରଶବ୍ଦଜ) ଧାରବୃଷ୍ଟି ।
ଅସଲ୍—ବି. ମୂଳ, ମୂଳଧନ ।
ଅସବର୍ଣ୍ଣ—ବି. ଭିନ୍ନବର୍ଣ୍ଣ ଘଟିତ ।
ଅସାଧାରଣ—ବି. ଅସାମାନ୍ୟ ।
ଅସାଧ୍ୟ—ବି. (ଅ-ସାଧ୍-ଯ) ସାଧନର ଅଶକ୍ୟ ।
ଅସାର—ବି. ସାରଶୂନ୍ୟ ।
ଅସି—ବ. କରବାଳ, ଖଡ୍ଗ ।
ଅସିତ—ବି. (ଅ-ସିତ) କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ।

ଅସୀମ-ବି. (ଅ-ସିମନ୍-ଅ) ସୀମାରହିତ ।

ଅସୁର-ବି. ରାକ୍ଷସ, ଦୈତ୍ୟ ।

ଅସୁରୁଣୀ-ବି. ଅସୁରୀ ।

ଅସୁଲ୍-ବି. ଆଦାୟ ।

ଅସୁସାର-ବି. (ଅ-ସୁ-ସୃ-ଅ) ଅସୁବିଧା ।

ଅସୂର୍ଯ୍ୟଂପଶ୍ୟା-ବି. ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସୁଦ୍ଧା ଦେଖି ନାହିଁ ।

ଅସୂୟା-ବି. (ଅ-ସୂ-ଅ) ଦ୍ୱେଷ ; କ୍ରୋଧ ।

ଅସୃକ୍-ବି. ରକ୍ତ ।

ଅସ୍ତ-ବି. (ଅସ୍-ତ) ନିକ୍ଷିପ୍ତ ; ବି. ଅସ୍ତଗମନ ।

ଅସ୍ତାବଲ-ବି. (ଇଂ-ଷ୍ଟେବ୍ଲ) ଘୋଡ଼ାଶାଳ ।

ଅସ୍ତମିତ-ବି. (ଅସ୍ତଂ-ଇ-ତ) ଅସ୍ତଗତ; ନଷ୍ଟ ।

ଅସ୍ତାଚଳ-ବି. (ଅସ୍ତ-ଅଚଳ) କଳ୍ପିତ ପଶ୍ଚିମ ପର୍ବତ ।

ଅସ୍ତିତ୍ୱ-ବି. (ଅସ୍ତି-ତ୍ୱ) ବିଦ୍ୟମାନତା ।

ଅସ୍ତୁ-କ୍ରି. ହେଉ ।

ଅସ୍ମଦୀୟ-ବି. ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଅସ୍ତ୍ର-ବି. ଶସ୍ତ୍ର । [ପାତ୍ର ।

ଅ-ସ୍ଥାନ-ବି. (ଅ-ସ୍ଥାନ) ମନ୍ଦସ୍ଥାନ, ଅଯୋଗ୍ୟ

ଅ-ସ୍ଥାବର-ବି. ଚଳନ୍ତା ।

ଅସ୍ଥି-ବି. ହାଡ଼ ।

ଅ-ସ୍ଥିର-ବି. ଚଞ୍ଚଳ ।

ଅ-ସ୍ପୃଶ୍ୟ-ବି. ସ୍ପର୍ଶର ଅଯୋଗ୍ୟ ।

ଅସ୍ଫୁଟ-ବି. ଅପ୍ରକାଶିତ, କ୍ଷୀଣ ।

ଅସ୍ମିତା-ବି. (ଅସ୍ମି-ତା) ମୁଁ ଅଛି ଏହି ଜ୍ଞାନ ।

ଅସ୍ର-ବି. ଅଶ୍ରୁ ; କୋଣ ।

ଅହଙ୍କାର-ବି. (ଅହଂ-କୃ-ଅ) ଗର୍ବ; ଦମ୍ଭ ।

ଅହଃ-ବି. ଦିନ ; ଦିବସ ।

ଅହନ୍ତା-ବି. (ଅହଂ-ତା) ଅହଙ୍କାର; ଅବସ ।

ଅହର୍ନିଶ-କ୍ରି. ବି. (ଅହଃ-ନିଶା-ଅ) ସର୍ବଦା ; ନିରନ୍ତର ।

ଅହରହ-କ୍ରି. ବି. (ଅହଃ-ଅହଃ) ପ୍ରତିଦିନ ।

ଅହ୍ୟ-ବି. ସଧବା ।

ଅହି-ବି. ସର୍ପ ।

ଅହି-ତୁଣ୍ଡିକ-ବି. ସାପୁଆ କେଳା ।

ଅ-ହିଂସା-ବି. ପରପୀଡ଼ାବର୍ଜନ; ଦୟା ।

ଅ-ହିତ-ବି. ଅମଙ୍ଗଳ, ଅପକାର ।

ଅହି ନକୁଳତା-ବି. ସ୍ୱାଭାବିକ ଶତ୍ରୁତା ।

ଅହି-ଫେନ-ବି. ଅଫିମ ।

ଅହୀର-ବି. ଗରୁଡ଼ ।

ଅ-ହେତୁକ, ଅ-ହୈତୁକ-ବି. ହେତୁଶୂନ୍ୟ । [ଧନ ।

ଅହୋ-ଅ. ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟବୋଧକ ଅବ୍ୟୟ ; ସମ୍ବୋ-

ଅହୋରାତ୍ର-ବି. (ଅହଃ-ରାତ୍ରି) ଦିବାରାତ୍ର ।

ଆ

ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ ।

ଆ-ଅ. ଈଷତ୍-ସୀମା-ବ୍ୟାପ୍ତି-ବୈପରୀତ୍ୟ-ବାଚକ ଅବ୍ୟୟ ।

ଆଃ-ଅ. ସୁଖ ଓ ଦୁଃଖସୂଚକ ସ୍ୱର ।

ଆଂଶିକ-ବି. (ଅଂଶ-ଇକ) ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ଆଁଶୁ–ବ. (ଅଂଶୁ ଶବ୍ଦଜ) ସୂକ୍ଷ୍ମସୂତ୍ର ।
ଆଇନ–ବ. ରାଜନିୟମ ; ବ୍ୟବସ୍ଥାଶାସ୍ତ୍ର ।
ଆଇଁଷ–ବ. (ଆମିଷ ଶବ୍ଦଜ) ମାଛ ମାଂସାଦି ।
ଆଉଁସିବା–କ୍ରିଂ. (ଆମର୍ଷଣ ଶବ୍ଦଜ) ଦେହରେ ହାତ ବୁଲାଇବା ।
ଆଈ–ବ.(ଆର୍ଯ୍ୟା ଶବ୍ଦଜ) ମାତାମହୀ; ପିତାମହୀ ।
ଆଉଜିବା–କ୍ରିଂ. ଏକଆଡ଼କୁ ଡଳିବା ।
ଆଉ–ଅଂ. ପୁଣି; ଅନ୍ତର ; ଅନ୍ୟ ।
ଆଉଟିବା–କ୍ରି.(ଆ-ବୃତ୍‌ଧାତୁରୁ) ତରଳକରିବା, ତାପଦ୍ୱାରା ଘନ କରିବା ।
ଆଙ୍କୁଡ଼ି
ଆଙ୍କୁଶୀ } ବ. (ଅଙ୍କୁଶ ବା ଆକର୍ଷଣୀଶବ୍ଦରୁ) ଫଳାଦି ତୋଳିବାର ନଡ଼ୀ ।
ଆକଟ–ବ. ଶାସନ ; ତାଡ଼ନା ।
ଆକର–ବ. (ଆକୃ-ଅ) ଖଣି ।
ଆ-କର୍ଣ୍ଣ–ଅଂ. କର୍ଣ୍ଣପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।
ଆକର୍ଣ୍ଣନ–ବ. ଶ୍ରବଣ ।
ଆକର୍ଷଣ–ବ. (ଆ-କୃଷ୍‌-ଅନ) ଟାଣିବା ।
ଆକସ୍ମିକ–ବଂ. (ଅକସ୍ମାତ୍‌-ଇକ) ହଠାତ୍ ଉତ୍ପନ୍ନ ।
ଆକାଙ୍କ୍ଷା–ବ. (ଆ-କାଙ୍‌କ୍ଷ୍‌-ଅ) ଅଭିଳାଷ ।
ଆକାର–ବ. (ଆ-କୃ-ଅ) ଅକୃତି ; ମୂର୍ତ୍ତି ।
ଆକାଶ–ବ. (ଆ-କାଶ୍‌-ଅ) ଗଗନ ; ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ।
ଆକାଶ-କୁସୁମ–ବ ଅଳୀକ ବା ମିଥ୍ୟା ବିଷୟ ।
ଆକାଶବାଣୀ–ବ. ଶୂନ୍ୟୋତ୍ପନ୍ନ ଦୈବବାଣୀ ।
ଆକୀର୍ଣ୍ଣ–ବଂ. (ଆ-କୃ-ତ) ବିକ୍ଷିପ୍ତ ; ବ୍ୟାପ୍ତ ।
ଆକୁଞ୍ଚନ–ବ. (ଆ-କୁଞ୍ଚ୍‌-ଅନ) ସଙ୍କୋଚ ।
ଆକୁଞ୍ଚିତ–ବଂ. ସଂକୁଚିତ, ଈଷତ୍ ବକ୍ରୀଭୂତ ।
ଆ-କୁଳ–ବଂ. ବ୍ୟଗ୍ର ; ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ।
ଆ-କୃତି–ବ. ଆକାର ।
ଆ-କୃଷ୍ଟ ବଂ. (ଆ-କୃଷ୍‌-ତ) ଆକର୍ଷିତ; ମୁଗ୍ଧ ।
ଆକ୍ରନ୍ଦିତ–ବ. (ଆ-କ୍ରନ୍ଦ୍‌-ତ) କ୍ରନ୍ଦନ ।
ଆ-କ୍ରମଣ–ବ. (ଆ-କ୍ରମ୍‌-ଅନ) ଚଢ଼ାଉ; ଅବରୋହଣ ।
ଆକ୍ରାନ୍ତ–ବଂ. (ଆ-କ୍ରମ୍‌-ତ) ଅଧିକୃତ ; ଅଭିଭୂତ ।
ଆକ୍ରାନ୍ତି–ବ. (ଆ-କ୍ରମ୍‌-ତି) ବ୍ୟାପ୍ତି ।
ଆକ୍ରୋଶ ବ. (ଆ-କ୍ରୁଶ୍‌-ଅ) କ୍ରୋଧ ; ଭର୍ତ୍ସନା ।
ଆକ୍ଷେପ–ବ. (ଆ-କ୍ଷିପ୍‌-ଅ) ଖେଦ ; ଆକର୍ଷଣ ।
ଆଖଣ୍ଡଳ–ବ. (ଆ-ଖଣ୍ଡ-ଅଳ) ଇନ୍ଦ୍ର ।
ଆଖର–ବଂ. ଶେଷ ।
ଆଖଡ଼ା–ବ. (ଅକ୍ଷୀଡ଼ ଶବ୍ଦଜ) ବ୍ୟାୟାମ ବା ନୃତ୍ୟ ଗୀତାଦି ଅଭ୍ୟାସ କରିବାର ସ୍ଥାନ ।
ଆଖି–ବ. (ଅକ୍ଷିଶବ୍ଦଜ) ନେତ୍ର ।
ଆଖିପତା–ବ. (ଅକ୍ଷିପତ୍ର ଶବ୍ଦଜ) ନେତ୍ରାବରଣ ।
ଆଖିପିଛୁଡ଼ା–ବ. ପଲକ ।
ଆଖିଫୁଟା–ବ. ଅନ୍ଧ ।
ଆଖୁ–ବ. ମୂଷିକ ।
ଆଖୁ–ବ. (ଇକ୍ଷୁ ଶବ୍ଦଜ) ଇକ୍ଷୁବୃକ୍ଷ ।
ଆଖେଟ–ବ. ମୃଗୟା ।
ଆଖ୍ୟା–ବ. (ଆ-ଖ୍ୟା-ଅ) ନାମ ।
ଆଖ୍ୟାତ–ବଂ. (ଆ-ଖ୍ୟା-ତ) କଥିତ ।
ଆଖ୍ୟାନ–ବ. (ଆ-ଖ୍ୟା-ଅନ) କଥା; ବିବରଣ ।

ଆଖ୍ୟାୟିକା-ବ.(ଆ-ଖ୍ୟା-ଅକ-ଆ) ଇତିହାସ ।
ଆଗ-ବ. (ଅଗ୍ରଶବ୍ଦରୁ)ସମ୍ମୁଖ; ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମୟ ।
ଆଗତ-ବିଂ. (ଆ-ଗମ୍-ତ) ଉପସ୍ଥିତ ; ପ୍ରାପ୍ତ ।
ଆଗନ୍ତୁକ-ବ. (ଆ-ଗମ୍-ତୁ-କ) ଅଭ୍ୟାଗତ ; ଅତିଥି ।
ଆଗକୁହା-ବିଂ. ଯେ ସମୟ-ପୂର୍ବରୁ କହେ ।
ଆଗତୁରା-କ୍ରିଂ. ବିଂ. (ଅଗ୍ର-ତ୍ୱରା) ଅଗ୍ରୀମ ।
ଆଗଭର, ଆଗବଢ଼ି } କ୍ରିଂ. ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ।
ଆଗମ-ବ. (ଆ-ଗମ୍-ଅ) ବେଦାଦି ଶାସ୍ତ୍ର ।
ଆଗହୁଁ-କ୍ରିଂ. ବିଂ. ପୂର୍ବରୁ ।
ଆଗମନ-ବ. (ଆ-ଗମ୍-ଅନ) ଆସିବା ; ଉପସ୍ଥିତ ।
ଆଗାମୀ-ବିଂ. (ଆ-ଗମ୍-ଇନ୍) ଭବିଷ୍ୟତ ; ଭାବୀ ।
ଆଗୁଳା-ବ. (ଅର୍ଗଳ ଶବ୍ଦଜ) ଯେ ଅଗୁଳେ ବା ଅଟକାଏ ।
ଆଗୁସାର-ବିଂ. (ଅଗ୍ରସର ଶବ୍ଦଜ) ଅଗ୍ରସର ।
ଆଗେ-କ୍ରିଂ. ବିଂ ଅଗ୍ରେ ; ପୂର୍ବେ ।
ଅଗୋ-ଅଂ. ସ୍ତ୍ରୀ ସମ୍ବୋଧନେ ।
ଆଗ୍ନେୟ-ବିଂ. (ଅଗ୍ନି-ଏୟ) ଅଗ୍ନି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଆଗ୍ରହ-ବ. (ଆ-ଗ୍ରହ୍-ଅ) ବ୍ୟଗ୍ରତା ।
ଆଘାତ-ବ. (ଆ-ହନ୍-ଅ) ପ୍ରହାର ; ବଧ ।
ଆଘ୍ରାଣ-ବ. (ଆ-ଘ୍ରା-ଅନ) ଗନ୍ଧଗ୍ରହଣ ; ସୁଙ୍ଘିବା ।
ଅଘ୍ରାତ-ବିଂ. ସୁଙ୍ଘା ହୋଇଥିବା ।
ଆଙ୍କିବା-(ଅଙ୍କ୍ ଧାତୁରୁ) ଅଙ୍କନ କରିବା ।
ଆଙ୍ଗୁଠି-ବ. (ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠ ଶବ୍ଦଜ) ଅଙ୍ଗୁଳି ।
ଅଙ୍ଗୁଳ-ବ. (ଅଙ୍ଗୁଳି ଶବ୍ଦଜ) ଅଙ୍ଗୁଳିପ୍ରସ୍ଥ ପରିମାଣ ।
ଆଙ୍ଗୁଳି-ବ. (ଅଙ୍ଗୁଳି ଶବ୍ଦଜ) ଅଙ୍ଗୁଳି ।
ଆଚମନ-ବ. (ଆ-ଚମ୍-ଅନ) ମୁଖପ୍ରକ୍ଷାଳନ ।
ଆଚମ୍ବିତ-ବିଂ. ଚକିତ ।
ଆଚମ୍ବିତେ-କ୍ରିଂ. ବିଂ. ହଠାତ୍, ଚକିତଭାବରେ ।
ଆଚରଣ-ବ. (ଆ-ଚର୍-ଅନ-ଅ) ଅନୁଷ୍ଠାନ ; ବ୍ୟବହାର ।
ଆଚରିତ-ବିଂ. (ଆ-ଚର୍-ତ) ଅନୁଷ୍ଠିତ, କୃତ ।
ଆଚାର-ବ. (ଆ-ଚର୍-ଅ) ବ୍ୟବହାର; ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅମ୍ଳଦ୍ରବ୍ୟ ।
ଆଚାର୍ଯ୍ୟ-ବ. (ଆ-ଚର୍-ଯ) ଶିକ୍ଷାଗୁରୁ ; ପୁରୋହିତ ।
ଆଚ୍ଛନ୍ନ-ବ. (ଆ-ଛଦ୍-ତ) ଆବୃତ; ଅଭିଭୂତ ।
ଆଚ୍ଛା, ଅଚ୍ଛା } ବିଂ. (ଅଚ୍ଛଶବ୍ଦଜ) ଭଲ ; ଅଂ. ହଉ ।
ଆଚ୍ଛାଦିତ-ବିଂ. (ଆ-ଛଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଆବୃତ ।
ଆଚ୍ଛୁ-ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ଆଜ, ଆଜି-କ୍ରି. ବିଂ. (ଅଦ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ଅଦ୍ୟ ।
ଆଜିକାଲି-କ୍ରିଂ. ବିଂ. ଅଧୁନା ।
ଆଜହୁଁ-କ୍ରିଂ. ବିଂ. ଆଜଠାରୁ ।
ଆଜନ୍ମ-କ୍ରିଂ. ବିଂ. (ଆ-ଜନ୍ମ) ଜନ୍ମାବଧି ; ଯାବଜ୍ଜୀବନ ।
ଆଜାନୁ-କ୍ରିଂ. ବିଂ. (ଆ-ଜାନୁ) ଜାନୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।
ଆ-ଜୀବି-ବ. ଜୀବିକା ।
ଆଞ୍ଜି-(ଅଞ୍ଜ୍ ଧାତୁରୁ) କଜଳ ।
ଆଞ୍ଜିବା-କ୍ରିଂ. ନୁଆଁଇବା ; କଜଳା କରିବା ।
ଆଜ୍ଞପ୍ତ-ବିଂ. (ଆ-ଜ୍ଞା-ଣିଚ୍-ତ) ଆଦିଷ୍ଟ ।

ଆଜ୍ଞା—ବ. (ଆ-ଜ୍ଞା-ଅ) ଆଦେଶ ।
ଆଟିକା—ବ. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହାଣ୍ଡି ।
ଆଟୁଘର—ବ. (ଅଟ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ମାଟିକୋଠା ।
ଆଟୋପ—ବ. ଆଡ଼ମ୍ବର ।
ଆଠ—ବି°. (ଅଷ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ୮ ସଂଖ୍ୟା ।
ଆଠକାଳବାରମାସି— (ଅଷ୍ଟକାଳ, ଦ୍ୱାଦଶମାସ) ବର୍ଷଯାକ ।
ଆଠମଙ୍ଗଳା—ବ. ବିବାହର ଅଷ୍ଟମଦିନ ।
ଆଡ଼—ସଂ. (ଅର=କୋଣ, କାଷ୍ଠ) ଦିଗ ; ଓସାର ; ବି°. ବକ୍ର ।
ଆଡ଼କେ—କ୍ରି° ବି°. ଏକଆଡ଼େ ।
ଆଡ଼ମ୍ବର—ବ. ଜାକ୍‌ଜମକ ।
ଆଡ଼ଣୀ—ବ. ରଜାଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଚଳୁଥିବା ବସ୍ତ୍ରନିର୍ମିତ ପଙ୍ଖା ।
ଆଡ଼ରୁଷା—ବ. ଅଳ୍ପ ରୁଷିବା ।
ଆଡ଼ୀ—ବ. ମୃଗୟାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ ସ୍ଥାନ ।
ଆଡ଼େଇବା—କ୍ରି°. ଏକଆଡ଼କୁ କରିଦେବା ।
ଆଢ୍ୟ—ବି°. ଧନୀ ; ସମ୍ପନ୍ନ ।
ଆଣୁଆଳ—ବ. ଅନୁସଳ ।
ଆଣି—ବ. ଶଙ୍କ ; ଟେକ ।
ଆଣିବା—ବ. (ଆ-ନୀ ଧାତୁରୁ) ଆନୟନ କରିବା ।
ଆଣ୍ଟ—ବି°. ଦୃଢ଼ । ବ. ଶଙ୍କ ।
ଆଣ୍ଟେ—କ୍ରି. ବି°. ଦୃଢ଼ରୂପେ ।
ଆଣ୍ଠୁ—ବ. (ଅଷ୍ଠୀବତ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ଜାନୁସନ୍ଧି ।
ଆଣ୍ଠୁଆ—ବ. ଆଣ୍ଠୁର ମାଡ଼ ।

ଆଣ୍ଠିଏ
ଆଣ୍ଠୁଆଣି } ବ. ଆଣ୍ଠୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଭୀର ।
ଆଣ୍ଠୁକୁଡ଼ା—ବି°. ଅପୁତ୍ରକ, ନିଃସନ୍ତାନ ।
ଆଣ୍ଠୋଇବା—କ୍ରି°. ଆଣ୍ଠୁ ମାଡ଼ି ବସିବା ।
ଆଣ୍ଡିଆ—ବି°. ଏକବାଗିଆ । [ଳିବା ।
ଆଣ୍ଡୋଳିବା—କ୍ରି°. (ଆନ୍ଦୋଳନଶବ୍ଦଜ) ଅଣ୍ଡା-
ଆତଙ୍କ—ବ. (ଆ-ତନ୍କ୍-ଅ) ଭୟ ; ଶଙ୍କା ।
ଆତଙ୍ଗ—ବ. (ଆତଙ୍କଶବ୍ଦଜ) ଭୟ ।
ଆତ—ବ. ସ୍ୱନାମଖ୍ୟାତ ବୃକ୍ଷ ଓ ଫଳ ।
ଆତତାୟୀ—ବି°. ବ. ହତ୍ୟାକାରୀ ।
ଆତପ—ବ. (ଆ-ତପ୍-ଅ) ରୌଦ୍ର ; ବି°. ଅରୁଆ ।
ଆତପତ୍ର—ବ. (ଆତପ-ତ୍ରୈ-ଅ) ଛତ୍ର ।
ଆତଯାତ—ବ. ଯାତାୟାତ ।
ଆତସବାଜି—ବ. ଅଗ୍ନିକ୍ରୀଡ଼ା । [ପରିପୂର୍ଣ ।
ଆତଥେୟ—ବି°. (ଅତିଥି-ଏୟ) ଅତିଥିସେବା-
ଆତିଥ୍ୟ—ବ. (ଅତିଥି-ଯ) ଅତିଥିସେବା ।
ଆତିଶଯ୍ୟ—ବ. (ଅତିଶୟ-ଯ) ଆଧିକ୍ୟ ; ପ୍ରାବଲ୍ୟ ।
ଆତୁର—ବି°. କାତର ; ଅଧୀର । [ବାଦ୍ୟ ।
ଆତୋଦ୍ୟ—ବ. (ଆ-ତୁଦ୍-ଯ) ବୀଣା ପ୍ରଭୃତି
ଆତ୍ମଗତ—କ୍ରି°. ବି°. (ଆତ୍ମନ୍-ଗମ୍-ତ) ସ୍ୱଗତ ; ମନେ୨ । [ଯୋଗୁଁ ବିଷାଦ ।
ଆତ୍ମଗ୍ଲାନି—ବ. (ଆତ୍ମନ୍-ଗ୍ଲୈ-ନି) ନିଜ ଅପରାଧ-
ଆତ୍ମଘାତୀ—ବି°. (ଆତ୍ମନ୍-ଘାତ-ଇନ୍) ଆତ୍ମହତ୍ୟାକାରୀ ।
ଆତ୍ମଜ—ବ. (ଆତ୍ମନ୍-ଜନ୍-ଅ) ପୁତ୍ର ।
ଆତ୍ମଜା—ବ. ଦୁହିତା ।

ଆତ୍ମଜ୍ଞାନ—ବ. (ଆତ୍ମନ୍-ଜ୍ଞା-ଅନ) ନିଜ ବା ଆତ୍ମ-ବିଷୟକ ଜ୍ଞାନ । [ପ୍ରସନ୍ନତା ।

ଆତ୍ମପ୍ରସାଦ—ବ. (ଆତ୍ମନ୍-ପ୍ରସାଦ) ଆତ୍ମାର

ଆତ୍ମବୁଦ୍ଧି—ବ. (ଆତ୍ମନ୍-ବୁଧ୍-କ୍ତି) ଆତ୍ମଜ୍ଞାନ ।

ଆତ୍ମମ୍ଭରି—ବି॰. (ଆତ୍ମନ୍-ଭୃ-ଇନ୍) ସ୍ୱାର୍ଥପର ; ପେଟୁ । [ଆବୃତ୍ତ ।

ଆତ୍ମସାତ୍—ଅ॰. (ଆତ୍ମନ୍-ସାତ୍) ଆପଣାର

ଆତ୍ମା—ବ. ଜୀବାତ୍ମା ; ଆପେ ।

ଆତ୍ମୀୟ—ବି॰. (ଆତ୍ମନ୍-ଈୟ) ଆତ୍ମସମ୍ପର୍କୀୟ ; କୁଟୁମ୍ବ ; ବନ୍ଧୁ ।

ଆତ୍ମୀୟତା—ବ. ବନ୍ଧୁତା ।

ଆଦର—ବ. (ଆ-ଦୃ-ଅ) ସମ୍ମାନ ।

ଆଦରିବା—କ୍ରି॰. ଆଦରସହ ଗ୍ରହଣ କରିବା ।

ଆଦର୍ଶ—ବ. (ଆ-ଦୃଶ୍-ଅ) ଦର୍ପଣ ; ଅନୁକରଣୀୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ।

ଆଦାନ—ବ. (ଆ-ଦା-ଅନ) ଗ୍ରହଣ ।

ଆଦାୟ—ବ. (ଆ-ଦା-ଯ) ଗ୍ରହଣ ।

ଆଦି—ବ. ପ୍ରଥମ ; ମୂଳ ।

ଆଦିକବି—ବ. ବାଲ୍ମୀକି ; ସ୍ରଷ୍ଟା ।

ଆଦିତ୍ୟ—ବ. (ଅଦିତି-ଯ) ରବି ; ଦେବତା ।

ଆଦିପୁରୁଷ—ବ. ବଂଶର ପ୍ରଥମ ପୁରୁଷ ।

ଆଦିମ—ବି॰. (ଆଦି-ମ) ପ୍ରଥମ ; ଆଦ୍ୟ ।

ଆଦିଷ୍ଟ—ବି॰. (ଆ-ଦିଶ୍-ତ) ଆଦେଶପ୍ରାପ୍ତ ।

ଆଦୃତ—ବି॰. (ଆ-ଦୃ-ତ) ଆଦରପ୍ରାପ୍ତ ; ସମ୍ମାନିତ ।

ଆଦେଶ—ବ. (ଆ-ଦିଶ୍-ଅ) ଆଜ୍ଞା ; ହୁକୁମ ।

ଆଦୌ—କ୍ରି॰. ବି॰. (ଆଦିଶବ୍ଦରୁ) ପ୍ରଥମରେ ।

ଆଦ୍ୟ—ବି॰. (ଆଦି-ଯ) ପ୍ରଥମ ; ଆଦିମ ।

ଆଦ୍ୟନ୍ତ—ବି॰. (ଆଦି-ଅନ୍ତ) ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ

ଆଦ୍ୟୋପାନ୍ତ—ବି॰. (ଆଦି-ଉପ-ଅନ୍ତ) ପ୍ରଥମରୁ ଶେଷଯାଏ ।

ଆଧାନ—ବ. (ଆ-ଧା-ଅନ) ସମ୍ପାଦନ ; ଧାରଣ ।

ଆଧାର—ବ. (ଆ-ଧୃ-ଅ) ପାତ୍ର ; ଆଶ୍ରୟ ।

ଆଧି—ବ. (ଆ-ଧା-ଇ) ମନଃପୀଡ଼ା ; ଗଚ୍ଛିତସମ୍ପତ୍ତି ।

ଆଧିକ୍ୟ—ବ. (ଅଧିକ-ଯ) ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ।

ଆଧିଦୈବିକ—ବି॰. (ଅଧିଦେବ-ଇକ) ଦୈବଜାତ ।

ଆଧିପତ୍ୟ—ବ. (ଅଧିପତି-ଯ) ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ; ସ୍ୱାମିତ୍ୱ ।

ଆଧିଭୌତିକ—ବି॰. (ଅଧିଭୂତ-ଇକ) ଭୂତମାନଙ୍କରୁ ଜାତ । [ଆଜକାଲିର ।

ଆଧୁନିକ—ବି॰. (ଅଧୁନା-ଇକ) ଇଦାନୀନ୍ତନ ;

ଆଧେୟ—ବି॰. (ଆ-ଧା-ଯ) ଆଧାରରେ ରକ୍ଷଣୀୟ ।

ଆଧୋରଣ—ବ. ହାତୀର ମାହୁନ୍ତ ।

ଆଧ୍ମାତ—ବି॰. (ଆ-ଧ୍ମା-ତ) ସ୍ଫୀତ, ଗର୍ବିତ ।

ଆଧ୍ମାନ—ବ. (ଆ-ଧ୍ମା-ଅନ) ବାୟୁଦ୍ୱାରା ପୂରଣ ; ଫୁଲିବା ।

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ—ବି॰. (ଅଧି-ଆତ୍ମନ୍-ଇକ) ଆତ୍ମସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଆନ—ବି॰. (ଅନ୍ୟଶବ୍ଦରୁ) ଅନ୍ୟ ।

ଆନତ—ବି॰. (ଆ-ନମ୍-ତ) ଅବନତ ।

ଆନଦ୍ଧ—ବି॰. (ଆ-ନହ୍-ତ) ବଦ୍ଧ ।

ଆନନ—ବ. (ଆ-ଅନ୍-ଅନ) ବଦନ ; ମୁଖ ।

ଆନନ୍ଦ—ବ. (ଆ-ନନ୍ଦ୍-ଅ) ଆହ୍ଲାଦ ; ହର୍ଷ ।

ଆନନ୍ଦିତ-ବିଂ. ଅହ୍ଲାଦିତ ।

ଆନୟନ-ବି. (ଆ-ନୀ-ଅନ) ଅଣିବାର ।

ଆନୀତ-ବିଂ. (ଆ-ନୀ-ତ-) ଅଣାଯାଇଥିବା ।

ଆନୁକୂଲ୍ୟ-ବି. (ଅନୁ-କୂଳ-ଯ) ସାହାଯ୍ୟ ।

ଆନୁଗତ୍ୟ-ବି. (ଅନୁଗତ-ଯ) ଅନୁଗତଭାବ ।

ଆନୁପୂର୍ବିକ-ବିଂ.(ଅନୁ-ପୂର୍ବ-ଇକ) କ୍ରମାନୁସାରେ ।

ଆନୁମାନିକ-ବିଂ. (ଅନୁମାନ-ଇକ) ସମ୍ଭାବ୍ୟ ।

ଆନୁଷଙ୍ଗିକ-ବିଂ. (ଅନୁଷଙ୍ଗ-ଇକ) ଅନ୍ୟ ସଙ୍ଗରେ ସଂଲଗ୍ନ ।

ଆନ୍ତରିକ-ବିଂ. (ଅନ୍ତର-ଇକ) ମନୋଗତ ।

ଆନ୍ଦୋଳନ-ବି. (ଆ-ଦୋଲ୍-ଅନ) କମ୍ପନ ; ଅଲୋଚନା ।

ଆନ୍ୱୀକ୍ଷିକୀ-ସ୍ତ୍ରୀ. ବି. ତର୍କଶାସ୍ତ୍ର ।

ଆପଠ-ବି. ଆବରଣ ।

ଆପଟ-ବିଂ. (ଅପ୍ରଶବ୍ଦରୁ) ବଣସ୍ତ ।

ଆ-ପଣ-ବି. ବିକ୍ରୟସ୍ଥାନ ; ହାଟ ।

-ଆପଣ-ସର୍ବ. (ଅସ୍ମଦ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ଭବାନ୍ ବା ତୁମ୍ଭେ ।

ଆପତ୍ତି-ବି. (ଆ-ପଦ୍-ତି) ବିରୁଦ୍ଧଯୁକ୍ତି ; ବାଧା ।

ଆପଦ୍-ବି. (ଆ-ପଦ୍) ବିପଦ ; ଦୁଃଖ ।

ଆପନ୍ନ-ବିଂ. (ଆ-ପଦ୍-ତ) ବିପଦ୍‌ଗ୍ରସ୍ତ ; ପ୍ରାପ୍ତ ।

ଆପାତତଃ-ଅଂ. (ଅପାତ-ତସ୍) ସମ୍ପ୍ରତି : ଇଦାନୀଂ ।

ଆ-ପାମର-ବିଂ. ମୂର୍ଖଲୋକପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଆପିଲ, ଅପିଲ-ବି. (ଇଂ) ପୁନର୍ବିଚାର ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ଆପୀନ-ବି. ଗାଭୀର ସ୍ତନ, ପଧା ।

ଆପୁ-ବି. ଅଫିମ ।

ଆପେ-ସର୍ବ. (ଅସ୍ମଦ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ସ୍ୱୟଂ ; ନିଜେ ।

ଆପେକ୍ଷିକ-ବିଂ. (ଅପେକ୍ଷା-ଇକ) ଅପେକ୍ଷା-ଘଟିତ ।

ଆପ୍ତ-ବିଂ. (ଆପ୍-ତ) ଅଭ୍ରାନ୍ତ ; ଆତ୍ମୀୟ ; ହିତ ।

ଆପ୍ୟାୟିତ-ବିଂ.(ଆ-ପ୍ୟାୟ୍-ତ) ତୃପ୍ତ ; ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ।

ଆପ୍ଲୁତ-ବିଂ. (ଆ-ପ୍ଲୁ-ତ) ସ୍ନାତ ; ମଗ ।

ଆବଦ୍ଧ-ବିଂ. (ଆ-ବନ୍ଧ୍-ତ) ବ୍ୟାପୃତ ।

ଆଭରଣ-ବି. (ଆ-ଭୃ-ଅନ) ଅଳଙ୍କାର ।

ଆଭା-ବି. (ଆ-ଭା-ଅ) ଦୀପ୍ତି । [ଦୀପ୍ତି ।

ଆଭାସ-ବି. (ଆ-ଭାସ୍-ଅ) ସୂଚନା ; ସାଦୃଶ୍ୟ ;

ଆଭିଜାତ୍ୟ-ବି. (ଅଭିଜାତ-ଯ) କୌଳିନ୍ୟ, ବଂଶମର୍ଯ୍ୟାଦା ।

ଆଭିମୁଖ୍ୟ-ବି. (ଅଭିମୁଖ-ଯ) ସମ୍ମୁଖୀନତ୍ୱ ।

ଆଭୀର-ବି. ଗଉଡ଼ ; ଗୋପାଳ ।

ଆଭୋଗ-ବି. (ଆ-ଭୁଜ୍-ଅ) ବିସ୍ତାର ।

ଆମ-ସଂ. ବିଂ. ଅପକ୍ୱ ; ବି. ପେଟରୁ ପଡ଼ିବା ଝାଳ । [ଆନୟନ ।

ଆମଦାନି-ବି. ଆୟ ; ଦେଶାନ୍ତରରୁ ଦ୍ରବ୍ୟାଦିର

ଆମନ୍ତ୍ରଣ-(ଆ-ମନ୍ତ୍ର-ଅନ)ସମ୍ବୋଧନ ; ନିମନ୍ତ୍ରଣ ।

ଆମୟ-ବି. ରୋଗ, ବ୍ୟାଧି ।

ଆମଳକ-ବି. ଅଁଳା ।

ଆମଲା-ବି. ବେତନଭୋଗୀ କର୍ମଚାରୀ ।

ଆମାଶୟ-ବି. (ଆମ-ଆଶୟ) ପାକାଶୟ ; ରୋଗବିଶେଷ ।

ଆମିଷ-ବି. ମାଂସ ଓ ମତ୍ସ୍ୟାଦି ।

ଆମୂଳଚୂଳ- କ୍ରି. ବି. ମୂଳରୁ ଶେଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଆମୋଦ-ବି. (ଆ-ମୁଦ୍-ଅ) ହର୍ଷ ; ସୁଗନ୍ଧ ।

ଆମ୍ର-ସଂ. ବି. ଆମ୍ବ ।

ଆମ୍ବ-ବି. (ଆମ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଆମ୍ର ।

ଆମ୍ବଡ଼ା-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫଳ ।

ଆମ୍ବିଳ-ବିଂ. (ଅମ୍ଳଶବ୍ଦଜ) ଅମ୍ଳ । ବି. ଅମ୍ଳରସଯୁକ୍ତ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ।

ଆୟ-ବି. (ଆ-ଯା-ଅ) ଲାଭ ; ଧନାଗମ ।

ଆୟତ-ବି. (ଆ-ଯମ୍-ତ) ସମକୋଣୀ ସମାନ୍ତରାଳ କ୍ଷେତ୍ର ; ବିଂ. ବିସ୍ତୃତ ।

ଆୟତନ-ବି.(ଆ-ଯତ୍-ଅନ) ପରିସର; ମନ୍ଦିର ।

ଆୟତ୍ତ-ବିଂ. (ଆ-ଯତ୍-ତ) ଅଧୀନ ।

ଆୟସୀ-ବି. (ଅୟସ୍-ଅ-ଈ) ଲୌହମୟୀ ।

ଆୟା-ବି. ଧାଈ ; ଦାସୀ ।

ଆୟାତ-ବି.(ଆ-ଯା-ତ) ଆଗମନ; ବିଂ. ଆଗତ ।

ଆୟାସ-ବି. (ଆ-ଯସ୍-ଅ) ପରିଶ୍ରମ, କ୍ଳାନ୍ତି ।

ଆୟୁଃ-ବି. ଜୀବନ ; ପରମାୟୁ ।

ଆୟୁଧ-ବି. (ଆ-ଯୁଧ୍-ଅ) ଅସ୍ତ୍ର-ଶସ୍ତ୍ର ।

ଆୟୁର୍ବେଦ-ବି. (ଆୟୁଃ-ବିଦ୍-ଅ) ଚିକିତ୍ସାଶାସ୍ତ୍ର ।

ଆୟୁଷ୍ମାନ୍-ବିଂ. (ଆୟୁଷ୍-ମତ୍) ଦୀର୍ଘାୟୁ ।

ଆୟୋଜନ-ବି. (ଆ-ଯୁଜ୍-ଅନ) ସଂଗ୍ରହ, ଆହରଣ ।

ଆରକ୍ତ-ବିଂ. (ଆ-ରଞ୍ଜ୍-ତ) ଈଷତ୍ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ।

ଆରଣ୍ୟ-ବିଂ. (ଅରଣ୍ୟ-ଅ) ଅରଣ୍ୟସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଆରଣ୍ୟକ-ବି. (ଅରଣ୍ୟ-କ) ବନବାସୀ ।

ଆରତି-ବି. (ଆ-ରମ୍-ତି) ନିବୃତ୍ତି ; ଆଳତି ।

ଆରବ୍ଧ-ବିଂ. (ଆ-ରଭ୍-ତ) ଯାହା ଆରମ୍ଭ କରାହୋଇଅଛି ।

ଆରମ୍ଭ-ବି. (ଆ-ରଭ୍-ଅ) ଉପକ୍ରମ ।

ଆରବ, ଆରାବ-ବି. (ଆ-ରୁ-ଅ) ଶବ୍ଦ ।

ଆରଶି-(ଆଦର୍ଶ ଶବ୍ଦରୁ) ଦର୍ପଣ ; ଆଦର୍ଶ ।

ଆରାଧନା-ବି. (ଆ-ରାଧ୍-ଅନ-ଆ) ଉପାସନା ।

ଆରାଧ୍ୟ-ବିଂ. (ଆ-ରାଧ୍-ଯ) ଉପାସ୍ୟ ।

ଆରାମ-ବି. (ଆ-ରମ୍-ଅ) ଉପବନ ।

ଆରାମ-ବି. ସୁସ୍ଥତା ।

ଆରୁଷା-ବି. ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।

ଆରୂଢ଼-ବିଂ. (ଆ-ରୁହ୍-ତ) ଅଧିରୂଢ଼ ।

ଆରେ-ଅବଜ୍ଞାସୂଚକ ସମ୍ବୋଧନ ଶବ୍ଦ ।

ଆରେକ-ବିଂ. ଅନ୍ୟଜଣେ ।

ଆରୋଗ୍ୟ-ବି. (ଅରୋଗ-ଯ) ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ।

ଆରୋପ-ବି. (ଆ-ରୋପି-ଅ) କଳ୍ପନା ; ଲଗାଇବା ।

ଆରୋହ-ବି. (ଆ-ରୁହ୍-ଅ) ଆରୋହଣ ।

ଆରୋହଣ-ବି. (ଆ-ରୁହ୍-ଅନ) ଚଢ଼ିବା ।

ଆରୋହଣୀ-ବି. (ଆ-ରୁହ୍-ଅନ୍-ଈ) ସୋପାନ ।

ଆରୋହୀ-ବିଂ.(ଆ-ରୁହ୍-ଇନ୍) ଆରୋହଣକାରୀ ।

ଆର୍ଜ୍ଜବ, ଆର୍ଜବ-ବି. (ଋଜୁ-ଅ) ସରଳତା ।

ଆର୍ତ୍ତ-ବିଂ. (ଆ-ଋ-ତ) ପୀଡ଼ିତ ; ବ୍ୟାକୁଳ ।

ଆର୍ତ୍ତି-ବି. (ଆ-ଋ-ତି) ପୀଡ଼ା ।

ଆର୍ଦ୍ର-ବିଂ. (ଅର୍ଦ୍-ର) ଓଦା ; ଦ୍ରବୀଭୂତ ।

ଆର୍ଦ୍ରକ-ବି. (ଆର୍ଦ୍ର-କ) ଅଦା ।

ଆର୍ଦ୍ରା-ବି. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ଆର୍ଯ୍ୟ–ବି. (ଅ-ଋ-ଯ) ସଭ୍ୟ; ପୂଜ୍ୟ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ବି. ଅର୍ଯ୍ୟଜାତି ।

ଆର୍ଯ୍ୟାବର୍ତ୍ତ–ବି. (ଆର୍ଯ୍ୟ-ଆବର୍ତ୍ତ) ହିମାଳୟ ଓ ବିନ୍ଧ୍ୟପର୍ବତର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନ ।

ଆଲଟ–ବି. (ଦେଶଜ) ସୁନ୍ଦରବ୍ୟଜନ ବା ପଙ୍ଖା ।

ଆଲତି–ବି. (ଆରତି ଶବ୍ଦଜ) ନୀରାଜନା ।

ଆଲମ୍ବ–ବି. (ଆ-ଲବ୍‌-ଅ) ଆଶ୍ରୟ ।

ଆଲମ୍ବନ–ବି. (ଆ-ଲମ୍ବ୍‌-ଅନ) ଅବଲମ୍ବନ ; ଆଶ୍ରୟ ।

ଆଲୟ–ବି. (ଆ-ଲୀ-ଅ) ଗୃହ ।

ଆଲବାଲ–ବି. ଗଛର ମନା ।

ଆଲସ୍ୟ–ବି. (ଅଲସ-ଯ) ଅଲସୁଆପଣ ; ମାନ୍ଦ୍ୟ । [କଥାବାର୍ତ୍ତା ।

ଆଲାପ–ବି. (ଆ-ଲପ୍‌-ଅ) କଥୋପକଥନ ;

ଆଳି, ଆଳୀ–ବି. ସଖୀ ; ଶ୍ରେଣୀ ।

ଆଲିଙ୍ଗନ–ବି. (ଆ-ଲିଙ୍ଗ୍‌-ଅନ) ଆଶ୍ଳେଷ, ପରସ୍ପର ବକ୍ଷମିଳନ ।

ଆଲିଢ଼–ବି. (ଆ-ଲିହ୍‌-ତ) ଭକ୍ଷିତ ; ଆସ୍ୱାଦିତ ।

ଆଳୁ–ବି. ବୃକ୍ଷ ବିଶେଷ ଓ ତାହାର ମୂଳ ।

ଆଲୁଅ–ବି. (ଆଲୋକ ଶବ୍ଦଜ) ଆଲୋକ ; ପ୍ରକାଶ ।

ଆଲେଖ୍ୟ–ବି. (ଆ-ଲିଖ୍‌-ଯ) ଚିତ୍ର ; ଛବି ।

ଆଲୋ–ଅ. ନାରୀ ସ୍ତ୍ରୀ ସମ୍ବୋଧନ ।

ଆଲୋକ–ବି. (ଆ-ଲୋକ୍‌-ଅ) ଦର୍ଶନ; ଆଲୁଅ ।

ଆଲୋକନ–ବି. (ଆ-ଲୋକ୍‌-ଅନ) ଦର୍ଶନ ।

ଆଲୋଚନା–ବି. (ଆ-ଲୁଚ୍‌-ଅନ-ଆ) ଆନ୍ଦୋଳନ ; ଚର୍ଚ୍ଚା ।

ଆଲୋଡ଼ନ–ବି. (ଆ-ଲୁଡ୍‌-ଅନ) ମନ୍ଥନ ; ଆନ୍ଦୋଳନ ।

ଆଲୋଡ଼ିତ–ବି. (ଆ-ଲୁଡ୍‌-ତ) ଆନ୍ଦୋଳିତ ।

ଆଉର–ଅ. ଅପର, ପୁଣି । [ଆଦରବା ।

ଆଉରବା–(ଆ-ବୃଧାତୁରୁ) ମୋର ବୋଲି

ଆବରଣ–ବି. (ଆ-ବୃ-ଅନ) ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ଆବର୍ଜ୍ଜନା–ବି. (ଆ-ବୃଜ୍‌-ଅନ-ଆ) ଝାଡ଼ୁଅ ।

ଆବର୍ତ୍ତ–ବି. (ଆ-ବୃତ୍‌-ଅ) ଜଳଭଉଁରି; ଘୂର୍ଣ୍ଣନ ।

ଆବର୍ତ୍ତନ–ବି. (ଆ-ବୃତ୍‌-ଅନ) ଭଉଁଳାଇବା ; ଘୂର୍ଣ୍ଣନ ।

ଆବଳି
ଆବଳୀ } ବି. ଶ୍ରେଣୀ ; ପଂକ୍ତି ।

ଆବଶ୍ୟକ–ବି. (ଅବଶ୍ୟ-କ) ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ।

ଆବସଥ–ବି. (ଆ-ବସ୍‌-ଅଥ) ଆବାସ ।

ଆବହ–ବି. (ଆ-ବହ୍‌-ଅ) ବହନକାରୀ । ବି. ବାୟୁ-ବିଶେଷ ।

ଆବହମାନ–ବି. ଚିର ପ୍ରଚଳିତ ; କ୍ରମାଗତ ।

ଆବାସ–ବି. (ଆ-ବସ୍‌-ଅ) ଗୃହ । [ଅହ୍ୱାନ ।

ଆବାହନ–ବି. (ଆ-ବହ୍‌-ଇ-ଅନ) ନିମନ୍ତ୍ରଣ ;

ଆବିର୍ଭାବ–ବି. (ଆବିସ୍‌-ଭୂ-ଅ) ପ୍ରକାଶ; ଉଦୟ ।

ଆବିର୍ଭୂତ–ବି. (ଆବିସ୍‌-ଭୂ-ତ) ପ୍ରକାଶିତ ; ଉଦିତ ।

ଆବିଷ୍କାର–ବି. (ଆବିସ୍‌-କୃ-ଅ) ନୂତନ ପ୍ରକାଶ ।

ଆବିଷ୍କୃତ–ବି. (ଆବିସ୍‌-କୃ-ତ) ନୂତନ ପ୍ରକାଶିତ ।

ଆବିଷ୍କ୍ରିୟା–ବି. (ଆବିସ୍‌-କ୍ରିୟା) ନୂତନ ପ୍ରକାଶ ।

ଆବିଷ୍ଟ–ବି. (ଆ-ବିଶ୍‌-ତ) ନିବିଷ୍ଟ ।

ଆବୁ-ବି. ଅସ୍ଥିମାଂସ ; ରୋଗବିଶେଷ ।

ଆବୃତ-ବି. (ଆ-ବୃ-ତ) ଆଚ୍ଛାଦିତ ।

ଆବୃତ୍ତ-ବିଂ. (ଆ-ବୃତ୍-ତ) ଅଭ୍ୟସ୍ତ; ପୁନରାଗତ ।

ଆବୃତ୍ତି-ବିଂ. (ଆ-ବୃତ୍-ତି) ପଠନ ; ଅଭ୍ୟାସ ।

ଆବେଗ-ବି. (ଆ-ବିଜ୍-ଅ) ମନର ବେଗ ; ଭାବର ପ୍ରାବଲ୍ୟ ।

ଆବେଦନ-ବି. (ଆ-ବିଦ୍-ଇ-ଅନ) ନିବେଦନ ।

ଆବେଶ-ବି. (ଆ-ବିଶ୍-ଅ) ଅଧିଷ୍ଠାନ ; ମନୋଯୋଗ ।

ଆଶ-ବି. (ଆଶା ଶବ୍ଦଜ) ଆଶା ।

ଆଶଙ୍କା-ବି. (ଆ-ଶଙ୍କ୍-ଅ) ସନ୍ଦେହ ; ଭୟ ।

ଆଶୟ-ବି. (ଆ-ଶୀ-ଅ) ଅଭିପ୍ରାୟ ; ଆଶ୍ରୟ ।

ଆଶା-ବି. ଆକାଙ୍କ୍ଷା ; ଦିଗ ।

ଆଶିସ୍-(ଆଶାଃ) ଶୁଭକାମନା । [ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ଆଶୀର୍ବାଦ-ବି. (ଆଶିସ୍-ବଦ୍-ଅ) ମଙ୍ଗଳ-

ଆଶୀବିଷ-ବି. ସର୍ପ ।

ଆଶୁ-କ୍ରି. ବିଂ. ଶୀଘ୍ର ।

ଆଶୁଗ-ବି. (ଆଶୁ-ଗମ୍-ଅ) ଶର ।

ଆଶୁ-ତୋଷ-ବି. ମହାଦେବ । [ଜନକ ।

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ଆ-ଚର୍-ଯ) ବିସ୍ମୟ ; ବିଂ. ବିସ୍ମୟ-

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ-ବିଂ. (ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ-ଅନୁ-ଇ-ତ) ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଯୁକ୍ତ ; ବିସ୍ମିତ । [ସ୍ଥାନ ।

ଆଶ୍ରମ-ବି. (ଆ-ଶ୍ରମ୍-ଅ) ମୁନିମାନଙ୍କର ବାସ-

ଆଶ୍ରୟ-ବି. (ଆ-ଶ୍ରି-ଅ) ରକ୍ଷାର ସ୍ଥାନ ।

ଆଶ୍ରା-ବି. (ଆଶ୍ରୟ ଶବ୍ଦଜ) ଆଶ୍ରୟ ।

ଆଶ୍ରିତ-ବିଂ. (ଆ-ଶ୍ରି-ତ) ଶରଣାଗତ ।

ଆଶ୍ଳିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଆ-ଶ୍ଳିଷ୍-ତ) ଆଲିଙ୍ଗିତ ।

ଆଶ୍ଳେଷ-ବି. (ଆ-ଶ୍ଳିଷ୍-ଅ) ଆଲିଙ୍ଗନ ।

ଆଶ୍ୱାସ-ବି.(ଆ-ଶ୍ୱସ୍-ଅ) ଆଶାଦାନ; ସାନ୍ତ୍ୱନା ।

ଆଶ୍ୱିନ-ବି. ମାସବିଶେଷ ।

ଆଷାଢ଼-ବି. ମାସବିଶେଷ ।

ଆସକ୍ତ-ବିଂ. (ଆ-ସନ୍ଜ୍-ତ) ଅନୁରକ୍ତ ।

ଆସକ୍ତି-ବି. ପ୍ରବଳ ଅନୁରାଗ ।

ଆସନ-ବି. (ଆସ୍-ଅନ) ବସିବାସ୍ଥାନ ।

ଆସନ୍ତା-ବିଂ. ଆଗାମୀ । [ବର୍ତ୍ତୀ ।

ଆସନ୍ନ-ବିଂ. (ଆ-ସଦ୍-ତ) ଉପସ୍ଥିତ ; ନିକଟ-

ଆସବ-ବି. ମଦ୍ୟ ।

ଆସାଦିତ-ବି. (ଆ-ସଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ପ୍ରାପ୍ତ ।

ଆସାମୀ-ବି. ପ୍ରତିବାଦୀ ।

ଆସାର-ବି. (ଆ-ସୃ-ଅ) ବୃଷ୍ଟିପତନ ।

ଆସିବା-କ୍ରି. ଆଗମନ କରିବା ।

ଆସୀନ-ବିଂ. (ଆସ୍-ଈନ) ଉପବିଷ୍ଟ ; ସ୍ଥିତ ।

ଆସୁରିକ-ବିଂ. (ଅସୁର-ଇକ) ଅସୁରଯୋଗ୍ୟ ।

ଆସ୍କନ୍ଦିତ-ଅଶ୍ୱର ଗତିବିଶେଷ ।

ଆସ୍ତରଣ-ବି. (ଆ-ସ୍ତୃ-ଅ-ଅନ) ଶଯ୍ୟା ।

ଆସ୍ତିକ-ବିଂ. (ଅସ୍ତି-ଇକ) ଈଶ୍ୱରବାଦୀ ।

ଆସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. (ଆ-ସ୍ତୃ-ତ) ବିସ୍ତୃତ ।

ଆସ୍ଥା-ବି. (ଆ-ସ୍ଥା-ଅ) ଯତ୍ନ, ଆଦର ।

ଆସ୍ଥାନ-ବି. (ଆ-ସ୍ଥା-ଅନ) ସଭା ; ଦର୍ଶନସ୍ଥାନ ।

ଆସ୍ପଦ-ବି. (ଆ-ପଦ୍-ଅ) ସ୍ଥାନ ; ପାତ୍ର ।

ଆସ୍ପର୍ଦ୍ଧା-ବି. ଗର୍ବ ; ଆସ୍ଫାଳନ ।

ଆସ୍ଫାଲନ-ବ. ଶବ୍ଦ ପ୍ରକାଶ ।
ଆସ୍ୟ-ବ. (ଅସ୍-ଯ) ମୁଖ ; ଅନନ ।
ଆସ୍ୱାଦ-ବ. (ଆ-ସ୍ୱଦ୍-ଅ) ମଧୁରାଦି ରସ ।
ଆସ୍ୱାଦନ-ବ. (ଆ-ସ୍ୱଦ୍-ଇ-ଅନ) ସ୍ୱାଦଗ୍ରହଣ ।
ଆହତ-ବଂ. (ଆ-ହନ୍-ତ) ଅଘାତପ୍ରାପ୍ତ ।
ଆହରଣ-ବ. (ଆ-ହୃ-ଅନ) ସଂଗ୍ରହ ।
ଆହବ-ବ. (ଆ-ହ୍ୱେ-ଅ) ଯୁଦ୍ଧ ; ଯଜ୍ଞ ।
ଆହା-ଅଂ. ଖେଦସୂଚକ ଅବ୍ୟୟ ।
ଆହାର-ବ. (ଆ-ହୃ-ଅ) ଭୋଜନ ; ଖାଦ୍ୟ ।
ଆହାର୍ଯ୍ୟ-ବଂ. (ଆ-ହୃ-ଯ) ଅହାରୀୟ ; ଭକ୍ଷ୍ୟ ।
ଆହୁତି-ବ. (ଆ-ହୁ-ତି) ଯଜ୍ଞାଗ୍ନିରେ ଘୃତକ୍ଷେପ ।
ଆହୁର-ଅଂ. ପୁଣି, ଆଉ ।
ଆହୁଲି-ବ. କ୍ଷେପଣୀ, ନୌକାଚାଳକ ଦଣ୍ଡ ।
ଆହୂତ-ବଂ. (ଆ-ହ୍ୱେ-ତ) ଆମନ୍ତ୍ରିତ ।
ଆହ୍ନିକ-ବଂ. (ଅହନ୍-ଇକ) ଦୈନିକ । ବ. ସନ୍ଧ୍ୟାବନ୍ଦନାଦି ।
ଆହ୍ଲାଦ-ବ. (ଆ-ହ୍ଲାଦ୍-ଅ) ହର୍ଷ । [ହ୍ୱନ ।
ଆହ୍ୱାନ-ବ. (ଆ-ହ୍ୱେ-ଅନ) ସମ୍ବୋଧନ; ଅହ୍ୱା-

ଇ

ବ. ତୃତୀୟ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ ।

ଇଃ-ଅଂ. ଖେଦ ଓ ଘୃଣା ବା ବିରକ୍ତିସୂଚକ ଅବ୍ୟୟ ।
ଇକ୍ଷୁ-ସଂ. ବ. ଆଖୁଗଛ । [ଗୁଳ୍ମବିଶେଷ ।
ଇକଡ଼ି-ବ. (ସଂ. ଇକ୍କଟଶବ୍ଦରୁ) ଇକ୍ଷୁଜାତୀୟ

ଇଙ୍ଗିତ-ବ. (ଇନ୍‌ଗ୍-ତ) ସଙ୍କେତ ; ଠାର ; ଅଠା ।
ଇଙ୍ଗୁଦୀ-ସଂ. ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ଇଚଡ଼-ବ. କଣ୍ଟିପଣସ ।
ଇଚ୍ଛା-ବ. (ଇଷ୍-ଅ) ବାଞ୍ଛା ; ସ୍ପୃହା ।
ଇଚ୍ଛୁ, ଇଚ୍ଛୁକ-ବଂ. (ଇଷ୍-ଉ) ଇଚ୍ଛାଯୁକ୍ତ ।
ଇଜ୍ଜତ-ବ. ମର୍ଯ୍ୟାଦା ।
ଇଜରା-ବ. କସଦ ଆଦାୟକରିବା କ୍ଷମତା ।
ଇଜାହାର-ବ. ଅଭିଯୋଗ ବର୍ଣ୍ଣନ ।
ଇଜ୍ୟା-ବ. (ଯଜ୍-ଯ-ଆ) ଯଜ୍ଞ ; ପୂଜା ।
ଇଟା-ବ. (ଇଷ୍ଟକଶବ୍ଦରୁ) ପୋଡ଼ା ମାଟିଖଣ୍ଡ ।
ଇଡ଼ା-ସଂ. ବ. ଶରୀରର ନାଡ଼ୀବିଶେଷ ।
ଇଡ଼ିବା-କ୍ରି. (ଇଡ୍‌ଧାତୁରୁ) ଟାଳିବା ।
ଇତ-ବଂ. (ଇ-ତ) ଗତ, ପ୍ରାପ୍ତ ।
ଇତର-ସଂ. ବଂ. ଅନ୍ୟ, ନୀଚ ।
ଇତରେତର-ବଂ. (ଇତର-ଇତର) ପରସ୍ପର ।
ଇତସ୍ତତଃ-ଅଂ. (ଇତଃ-ତତଃ) ଏଣେତେଣେ ।
ଇତି-ଅଂ. (ଇ-ତି) ସମାପ୍ତି ।
ଇତିକର୍ତ୍ତବ୍ୟତା-ବ. ଏହାର ଔଚିତ୍ୟ ।
ଇତିମଧ୍ୟେ-କ୍ରି. ବଂ. ଏଥିମଧ୍ୟେ ।
ଇତିବୃତ୍ତ-ବ. (ଇତି-ବୃତ୍-ତ) ଇତିହାସ ।
ଇତିହାସ-ବ. (ଇତିହ-ଅସ୍-ଅ) ପୂର୍ବବୃତ୍ତାନ୍ତ ।
ଇତ୍ୟାଦି-ଅଂ. (ଇତି-ଆଦି) ପ୍ରଭୃତି ।
ଇଦାନୀଂ-ଅଂ. (ଇଦମ୍-ଦାନୀଂ) ଅଧୁନା ।
ଇଦାନୀନ୍ତନ-ବଂ. ଆଧୁନିକ ।
ଇନାମ୍-ବ. ପୁରସ୍କାର ।

ଇନ୍ଦିରା-ବି. (ଇନ୍ଦ୍‌ଧାତୁ) ଲକ୍ଷ୍ମୀ ।

ଇନ୍ଦୀବର-ବି. ନୀଳକଇଁ, ନୀଳପଦ୍ମ ।

ଇନ୍ଦୁ-ବି. (ଇନ୍ଦ୍‌-ଉ) ଚନ୍ଦ୍ର ।

ଇନ୍ଦୁମତୀ-ବି. (ଇନ୍ଦୁ-ମତୁ-ଈ) ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ; ଅଜ-ରାଜାଙ୍କର ପତ୍ନୀ ।

ଇନ୍ଦୁର-ବି. ମୂଷିକ ।

ଇନ୍ଦୁଲେଖା-ବି. ଚନ୍ଦ୍ରକଳା ।

ଇନ୍ଦ୍ର-ବି. (ଇନ୍ଦ୍‌-ର) ଦେବରାଜ । ବିଂ. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ଇନ୍ଦ୍ର-ଜାଲ-ବି. ଭେଳକବାଜୀ ; କୁହୁକ ।

ଇନ୍ଦ୍ରଜାଲିକ-ବି. ବାଜୀକର ।

ଇନ୍ଦ୍ରଜିତ୍-ବି. (ଇନ୍ଦ୍ର-ଜି-କ୍ୱିପ୍) ରାବଣପୁତ୍ର ।

ଇନ୍ଦ୍ର-ଧନୁ-ବି. ମେଘଦେହରେ ପତିତ ବିବର୍ଣ୍ଣ ଧନୁ ।

ଇନ୍ଦ୍ରନୀଳମଣି-ବି. ମଣିବିଶେଷ ।

ଇନ୍ଦ୍ର-ପ୍ରସ୍ଥ-ବି. ପ୍ରାଚୀନ ଦିଲ୍ଲୀ ।   [ବିଶେଷ ।

ଇନ୍ଦ୍ର-ଯବ-ବି. (ଇନ୍ଦ୍ର-ଯବ) ଯବାକୃତ ଉକ୍ତ ବୀଜ-

ଇନ୍ଦ୍ରଲୁପ୍ତ-ବି. ଚନ୍ଦାପଡ଼ିବା ରୋଗ ।

ଇନ୍ଦ୍ରାଣୀ-ବି. ଇନ୍ଦ୍ରପତ୍ନୀ, ଶଚୀ ।

ଇନ୍ଦ୍ରାୟୁଧ-ବି. (ଇନ୍ଦ୍ର-ଆୟୁଧ) ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ।

ଇନ୍ଦ୍ରିୟ-ବି. (ଇନ୍ଦ୍ର-ଇୟ) ଦର୍ଶନ ଶ୍ରବଣାଦି ପଞ୍ଚ ଜ୍ଞାନେନ୍ଦ୍ରିୟ ଓ ହସ୍ତ ପଦାଦି ପଞ୍ଚ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ।

ଇନ୍ଧନ-ବି. (ଇନ୍ଧ୍‌-ଅନ) ଜାଳିବାର କାଷ୍ଠାଦି ।

ଇଭ-ବି. ହସ୍ତୀ ।

ଇୟତ୍ତା-ବି. (ଇୟତ୍‌-ତା) ସୀମା ।

ଇରମ୍ମଦ-ବି. ବଜ୍ରାଗ୍ନି ।

ଇରାବତୀ-ବି. ନଦୀବିଶେଷ ।

ଇଳା-ବି. ପୃଥିବୀ ; ମନୁଙ୍କ କନ୍ୟା ।

ଇଲାକା-ବି. ଅଧିକାରଭୁକ୍ତ ସ୍ଥାନ ।

ଇଶାଦୀ-ବିଂ. ସାକ୍ଷୀ ।

ଇଶାରା-ବି. ସଙ୍କେତ ।

ଇଷୁ-ବି. ବାଣ, ଶର ।   [ବାଞ୍ଛା ।

ଇଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଇଷ୍‌-ତ) ବାଞ୍ଛିତ ; ପ୍ରିୟ । ବି.

ଇଷ୍ଟକ-ସ୍ତ୍ରୀ. ବି. ଇଟା ।

ଇଷ୍ଟି-ବି. (ଯଜ୍‌-ତି) ଯଜ୍ଞାଦିକର୍ମ୍ମ ।

ଇସ୍‌-ଅଂ. ଘୃଣାବୋଧକ ଅବ୍ୟୟ ।

ଇସ୍ତିହାର-ବି. ଘୋଷଣା ।

ଇସ୍ପାତ-ବି. ପରିଷ୍କୃତ ଲୌହ ।

ଇହକାଳ-ବି. ଜନ୍ମଠାରୁ ମୃତ୍ୟୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟ ।

ଇହଲୋକ-ବି. ଏହି ସଂସାର ।

ଈ

ବି. ଚତୁର୍ଥ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ ।

ଈଃ-ଅଂ. ଯନ୍ତ୍ରଣା-ଘୃଣା-ବୋଧକ ଶବ୍ଦ ।

ଈକ୍ଷଣ-ବି. (ଈକ୍ଷ୍‌-ଅନ) ଚକ୍ଷୁ ; ଦର୍ଶନ ।

ଈକ୍ଷିତ-ବିଂ. (ଈକ୍ଷ୍‌-ତ) ଦୃଷ୍ଟ ।   [ବିପଦ ।

ଈତି-ବି. (ଇ-ତି) ଅତିବୃଷ୍ଟି, ଅନାବୃଷ୍ଟି ପ୍ରଭୃତି

ଈଦୃଶ-(ଇଦମ୍‌-ଦୃଶ୍‌-ଅ) ଏପ୍ରକାର ।

ଈପ୍ସା-ବି. (ଆପ୍‌-ସନ୍‌-ଅ) ବାଞ୍ଛା ।

ଈର୍ଷା, ଈର୍ଷ୍ୟା-ବି. ପରଶ୍ରୀକାତରତା ; ହିଂସା ।

ଈଶ-ବି. (ଈଶ୍‌-ଅ) ଈଶ୍ୱର ; ପ୍ରଭୁ ।

ଈଶାନ–ବି. (ଈଶ୍-ଅନ) ମହେଶ୍ୱର ; ଉତ୍ତର-
ପୂର୍ବ କୋଣ ।
ଈଶାନୀ–ବି. (ଈଶ୍-ଅନୀ) ଦୁର୍ଗା ।
ଈଶ୍ୱର–ବି. (ଈଶ୍-ବର) ମହାଦେବ ; ପର-
ମେଶ୍ୱର ; ପ୍ରଭୁ ।
ଈଷତ୍–ସଂ. ବି. ଅଳ୍ପ, କିଞ୍ଚିତ୍ । [ଈଷ ।
ଈଷା–ସଂ. ବି. ଲାଙ୍ଗଳ ପଦ୍ଧତି ; ଲଙ୍ଗଳର
ଈହା–ବି. (ଈହ୍-ଅ) ଚେଷ୍ଟା ; ଯତ୍ନ ; ଇଚ୍ଛା ।

ଉ ବି. ପଞ୍ଚମ ସ୍ୱର, ସମ୍ବୋଧନ-ଭୟ
ବିସ୍ମୟସୂଚକ ଅବ୍ୟୟ ।

ଉଃ–ଅ. କ୍ରୋଧ ବା କ୍ଲେଶବୋଧକ ଅବ୍ୟୟ ।
ଉଅ–ଅରୁଅ ।
ଉଆସ–ବି. (ଆବାସଶବ୍ଦଜ) ରାଜବାଟୀ; ଘର ।
ଉଁଆସ–(ଅମାବାସ୍ୟା ଶବ୍ଦରୁ) ଅମାବାସ୍ୟା ।
ଉଇ–ବି. ପିପୀଲିକାବିଶେଷ ।
ଉଇଁବା–କ୍ରି (ଉଦୟଶବ୍ଦରୁ) ଉଦିତ ହେବା ।
ଉକୁଣୀ–ବି. (ଉତ୍କୁଣଶବ୍ଦରୁ) କେଶକୀଟ ।
ଉକୁଟେଇବା–କ୍ରି. ଲଟକାଇବା ।
ଉକ୍ତ–ବିଂ. (ବଚ୍-ତ) କଥିତ ।
ଉକ୍ତି–ବି. (ବଚ୍-ତି) କଥା ; ବଚନ ।
ଉକ୍ଷା–ବି. ବଳଦ ବା ଷଣ୍ଢ ।
ଉଖୁଡ଼ା–ବି. ଗୁଡ଼ମିଶ୍ରିତ ଖଇ ।
ଉଗ୍ର–ବିଂ. ତୀବ୍ର ; ପ୍ରଚଣ୍ଡ ।
ଉଗ୍ରଚଣ୍ଡା–ବି. ଚଣ୍ଡିକା ଦେବୀ ।
ଉଗ୍ରତା–ବି. ପ୍ରଚଣ୍ଡତ୍ୱ ।

ଉଗ୍ରସେନ–ବି. କଂସର ପିତା । [ଦେବା ।
ଉଘେଇବା–କ୍ରି. ଦୋଷ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ଗାଳି-
ଉଚିତ–ବିଂ. (ଉଚ୍-ଇତ) ନ୍ୟାଯ୍ୟ ; ଯୋଗ୍ୟ ।
ଉଚ୍ଚ–ବିଂ. ଉନ୍ନତ ।
ଉଚ୍ଚରିତ–ବିଂ. (ଉତ୍-ଚର୍-ତ) ଶବ୍ଦ ଯୁକ୍ତ ;
କଥିତ ।
ଉଚ୍ଚଳିତ–ବିଂ.(ଉତ୍-ଚଳ୍-ତ)ନିର୍ଗତ; ପ୍ରସ୍ଥିତ ।
ଉଚ୍ଚାଟ–ବି. ଚଞ୍ଚଳତା ; ଉଦ୍‌ବେଗ ।
ଉଚ୍ଚାଟନ–ବି. ଚଞ୍ଚଳକରଣ ; ଉଦ୍‌ବେଗ ।
ଉଚ୍ଚାବଚ–ବିଂ. ଉଚ୍ଚନୀଚ ।
ଉଚ୍ଚାରଣ–ବି. (ଉତ୍-ଚର୍-ଣିଚ୍-ଅନ) କଥନ ;
ଶବ୍ଦକରଣ ।
ଉଚ୍ଚୈଃ–ଅ. ଉଚ୍ଚ, ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ।
ଉଚ୍ଚୈଃଶ୍ରବା–ବି. (ଉଚ୍ଚୈଃ-ଶ୍ରବସ୍) ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କର
ଘୋଟକ ; ବି. ବଧିର । (ପ୍ରୟୋଗ) ।
ଉଚ୍ଛୁଣି–ଅ. ଏକ୍ଷଣି ; ବର୍ତ୍ତମାନ (ଗ୍ରାମ୍ୟ
ଉଚ୍ଛୁର–ବି. ବିଳମ୍ବ, ଡେରି । [ଉଠିବା ।
ଉଚ୍ଛୁଳିବା–କ୍ରି. ତରଳପଦାର୍ଥ ଉପରକୁ
ଉଚ୍ଛନ୍ନ–(ଉତ୍-ଛଦ୍-ତ) ବ୍ୟସ୍ତ ; ଚଞ୍ଚଳ ।
ଉଚ୍ଛଳିତ–ବିଂ. (ଉତ୍-ଶଲ୍-ତ) ସବେଗେ
ଉତ୍ଥିତ ।
ଉଚ୍ଛିନ୍ନ–ବିଂ.(ଉତ୍-ଛିଦ୍-ତ) ବିନଷ୍ଟ; ଉନ୍ମୂଳିତ ।
ଉଚ୍ଛିଷ୍ଟ–ବିଂ. (ଉତ୍-ଶିଷ୍-ତ) ଭୁକ୍ତାବଶିଷ୍ଟ ;
ଅଇଣ୍ଠା ।
ଉଚ୍ଛୃଙ୍ଖଳ–ବିଂ. (ଉତ୍-ଶୃଙ୍ଖଳ) ଉଦ୍ଦାମ ;
ସ୍ୱେଚ୍ଛାବଶ । [ଳନ ।
ଉଚ୍ଛେଦ–ବି. (ଉତ୍-ଛିଦ୍-ଅ) ବିନାଶ ; ଉନ୍ମୂ-

ଉଚ୍ଛ୍ୱସିତ–ବିଂ. (ଉତ୍-ଶ୍ୱସ୍-ତ) ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଶ୍ୱସିତ ; ବହିର୍ବ୍ୟକ୍ତ ।

ଉଚ୍ଛ୍ୱାସ–ବି. (ଉତ୍-ଶ୍ୱସ୍-ଅ) ନିଃଶ୍ୱାସ; ଆଶ୍ୱାସ; ଭାବପ୍ରକାଶ ; ଅଧ୍ୟାୟ ।

ଉଜ୍ଜୟିନୀ–ବି. ଅବନ୍ତୀପ୍ରଦେଶର ରାଜଧାନୀ ।

ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ–ବିଂ.(ଉତ୍-ଜ୍ୱଳ) ତେଜୋମୟ ; ନିର୍ମଳ ।

ଉଜାଣି–କ୍ରି. ବିଂ. (ଉଦ୍ୟାନ ଶବ୍ଦରୁ) ସ୍ରୋତର ବିପରୀତ ଦିଗରେ ।

ଉଜିର–ବି. ମନ୍ତ୍ରୀ ।

ଉଜୁଡ଼ିବା–କ୍ରି. ନଷ୍ଟ ହେବା ।

ଉଜ୍ଜୃମ୍ଭଣ–ବି. (ଉତ୍-ଜୃମ୍ଭ୍-ଅନ) ହାଇମାରିବା ।

ଉଝାଳିବା–କ୍ରିଂ. (ଉଜ୍ଜ୍ୱଳଶବ୍ଦଜ) ପରିଷ୍କାର କରିବା ।

ଉଟେଁର୍–ବିଂ. ଅକାରଣ (ଗ୍ରାମ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ) ।

ଉଞ୍ଚ–ବିଂ. ଉଚ୍ଚ ।

ଉଟେଁରିବା–କ୍ରି. ଅପାତାର୍ଥ ଠେକିବା ।

ଉଞ୍ଛ–ବି. ଧାନ୍ୟାଦି ଗୁଣ୍ଡିନେବା ।

ଉଟଜ–ବି. ପର୍ଣ୍ଣଶାଳା ।

ଉଠିଆ–ବି. (ଉତ୍ଥିତଶବ୍ଦଜ) ଅବାଧ୍ୟ ।

ଉଠିବା–କ୍ରି. ଉତ୍ଥିତ ହେବା ; ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବା ।

ଉଡୁ–ବି. ତାରା ।

ଉଡୁପ–ବି. ତାରାନାଥ ; ଚନ୍ଦ୍ର ; ଭେଳା ।

ଉଡ୍ଡୟନ–ବି. (ଉତ୍-ଡୀ-ଅନ) ଉଡିବା ।

ଉଡ୍ଡୀନ–ବିଂ. (ଉତ୍-ଡୀ-ତ) ଉତ୍ପତିତ ; ଯେ ଉଡେ ।

ଉଡ୍ଡୀୟମାନ–ବିଂ.(ଉତ୍-ଡୀ-ଯ-ଅନ)ଉଡନ୍ତା ।

ଉଣ୍ଡିବା–କ୍ରି. ଖୋଜିବା ; ଠଉରାଇବା ।

ଉତ୍–ଅଂ. ଉଚ୍ଚତା ଓ ଅତିରେକ ବୋଧକ ଉପସର୍ଗ ।

ଉତ୍କଟ–ବିଂ. ଅତିଶୟିତ ; ଗର୍ବିତ । [ବେଗ ।

ଉତ୍କଣ୍ଠା–ବି. (ଉତ୍-କଣ୍ଠ-ଅ) ଭାବନା ; ଉଦ୍-

ଉତ୍କଣ୍ଠିତ–ବିଂ. ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ; ଚିନ୍ତିତ ।

ଉତ୍କର୍ଷ–ବି. (ଉତ୍-କୃଷ୍-ଅ) ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ।

ଉତ୍କଳ–ବି. ଓଡିଶା ପ୍ରଦେଶ ।

ଉତ୍କଳିକା–ବି. ଉତ୍କଣ୍ଠା ।

ଉତ୍କୀର୍ଣ୍ଣ–ବିଂ. (ଉତ୍-କୄ-ତ) ଖୋଦିତ ।

ଉତ୍କୃଷ୍ଟ–ବିଂ (ଉତ୍-କୃଷ୍-ତ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ; ପ୍ରଧାନ ।

ଉତ୍କୋଚ–ସଂ.ବି. ଲାଞ୍ଚ ; ଘୁସବଳ । [କ୍ରାନ୍ତ ।

ଉତ୍କ୍ରାନ୍ତ–ବିଂ. (ଉତ୍-କ୍ରମ୍-ତ) ଉଦ୍ଗତ, ଅତି-

ଉତ୍କ୍ଷିପ୍ତ ବିଂ (ଉତ୍-କ୍ଷିପ୍-ତ) ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ।

ଉତ୍କ୍ଷେପ–ବି.(ଉତ୍-କ୍ଷିପ୍-ଅ) ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ନିକ୍ଷେପ ।

ଉତ୍ଖାତ–ବିଂ. (ଉତ୍-ଖନ୍-ତ) ଉନ୍ମୂଳିତ ।

ଉତ୍ତପ୍ତ–ବିଂ. (ଉତ୍-ତପ୍-ତ) ଉଷ୍ଣ ; ସନ୍ତପ୍ତ ।

ଉତ୍ତମ–ବିଂ. (ଉତ୍-ତମ୍-ଅ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ଉତ୍ତମର୍ଣ୍ଣ–ବି. (ଉତ୍ତମ-ଋଣ) ଋଣଦାତା ।

ଉତ୍ତମାଙ୍ଗ–ବି. (ଉତ୍ତମ-ଅଙ୍ଗ) ମସ୍ତକ ; ଶିର ।

ଉତ୍ତର–ବି. (ଉତ୍-ତର) ଉତ୍ତରଦିଗ ; ପ୍ରତିବଚନ ; ପରବର୍ତ୍ତୀ ; ଅଧିକ ।

ଉତ୍ତରକାଳ–ବି. ଭବିଷ୍ୟତ ସମୟ ।

ଉତ୍ତରଣ–ବି. (ଉତ୍-ତରଣ) ନଦ୍ୟାଦି ପାର ହେବା ।

ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ-ବି. (ଉତ୍ତର ଅଧିକାର-ଇନ୍) ଦାୟାଦ; ପରେ ଅଧିକାରୀ ।

ଉତ୍ତରାୟଣ-ବି. (ଉତ୍ତର-ଅୟନ) ସୂର୍ଯ୍ୟର ଉତ୍ତରଅଡ଼କୁ ଗତି ।

ଉତ୍ତରାଷାଢ଼ା-ବି. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ଉତ୍ତରୀୟ-ବି. (ଉତ୍ତର-ଈୟ) ଚାଦର; ଆଚ୍ଛାଦନବସ୍ତ୍ର ।

ଉତ୍ତରୋତ୍ତର-କ୍ରି ବି. (ଉତ୍ତର-ଉତ୍ତର) ପରେ ପରେ; କ୍ରମେ କ୍ରମେ ।

ଉତ୍ତାନ-ବି. (ଉତ୍-ତନ୍-ଅ) ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱମୁଖ ; ଚିତ ।

ଉତ୍ତାପ-ବି. (ଉତ୍-ତପ୍-ଅ) ତାପ; ଉଷ୍ଣତା ।

ଉତ୍ତାରେ-ଅ. (ଉତ୍ତରଶବ୍ଦଜ) ପରେ ।

ଉତ୍ତାଳ-ବି. (ଉତ୍-ତଲ-ଅ) ଉନ୍ନତ ; ଅତିଉଚ୍ଚ ; ଭୀଷଣ । [କାର୍ଯ୍ୟ ।

ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ-ବି. (ଉତ୍-ତୃ-ତ) ପାରଗତ;କୃତ-

ଉତ୍ତୁଙ୍ଗ-ବି. (ଉତ୍-ତୁଙ୍ଗ) ଅତିଉଚ୍ଚ ।

ଉତ୍ତେଜକ-ବି. ଉଦ୍ଦୀପକ ; ଉତ୍ସାହପ୍ରଦ ।

ଉତ୍ତେଜନା-ବି. (ଉତ୍-ତିଜ୍-ଅନ-ଆ) ଉଦ୍ଦୀପନା ; ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ।

ଉତ୍ତେଜିତ-ବି. ଉଦ୍ଦୀପିତ । [ଟେକିବା ।

ଉତ୍ତୋଳନ-ବି. (ଉତ୍-ତୁଲ-ଅନ) ଉତ୍ଥାପନ ;

ଉତ୍ଥାନ-ବି.(ଉତ୍-ସ୍ଥା-ଅନ)ଉଠିବା; ଉଦ୍ୟମ।

ଉତ୍ଥାପନ-ବି. (ଉତ୍-ସ୍ଥା-ଇ-ଅନ) ଉତ୍ତୋଳନ; ଉଠାଇବା ।

ଉତ୍ଥାପିତ-ବି. ପ୍ରସ୍ତାବିତ ।

ଉତ୍ଥିତ-ବି. (ଉତ୍-ସ୍ଥା-ତ) ଉତ୍ପନ୍ନ; ଉନ୍ନତ ।

ଉତ୍ପତ୍ତି-ବି. (ଉତ୍-ପଦ୍-ତି) ଉଦ୍ଭବ ; ଜନ୍ମ ।

ଉତ୍ପନ୍ନ-ବି. (ଉତ୍-ପଦ୍-ତ) ଉଦ୍ଭୂତ ; ଜାତ ।

ଉତ୍ପଳ-ବି. ପଦ୍ମ । [ଉତ୍ତୋଳନ ।

ଉତ୍ପାଟନ-ବି. (ଉତ୍-ପାଟି-ଅନ) ଉନ୍ମୂଳନ ;

ଉତ୍ପାତ-ବି. (ଉତ୍-ପତ୍-ଅ) ଉପଦ୍ରବ ; ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ ।

ଉତ୍ପାଦନ-ବି. (ଉତ୍-ପାଦ-ଅନ) ଜନ୍ମାଇବା ।

ଉତ୍ପାଦକ-ବି. ଉତ୍ପତ୍ତିକର୍ତ୍ତା; ଯେ ଜନ୍ମାଏ ।

ଉତ୍ପୀଡ଼ନ-ବି. (ଉତ୍-ପୀଡ୍-ଅନ) ପୀଡ଼ାଦେବା; ଅତ୍ୟାଚାର ।

ଉତ୍ପ୍ରେକ୍ଷା-ବି. (ଉତ୍-ପ୍ର-ଈକ୍ଷ୍-ଅ) ଅର୍ଥାଲଙ୍କାରବିଶେଷ; ବିତର୍କ । [ସିତ ।

ଉତ୍ଫୁଲ୍ଲ-ବି. (ଉତ୍-ଫୁଲ୍ଲ-ଅ) ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ; ବିକ-

ଉତ୍ସ-ବି. (ଉତ୍-ସ) ପ୍ରସ୍ରବଣ ; ଝର ।

ଉତ୍ସଙ୍ଗ ବି. (ଉତ୍-ସନ୍ଜ୍-ଅ) କୋଡ଼ ।

ଉତ୍ସନ୍ନ-ବି. (ଉତ୍-ସଦ୍-ତ) ନଷ୍ଟ ।

ଉତ୍ସର୍ଗ-ବି. (ଉତ୍-ସୃଜ୍-ଅ) ପରିତ୍ୟାଗ; ଦାନ ।

ଉତ୍ସବ-ବି. (ଉତ୍-ସୁ-ଅ) ଆନନ୍ଦାନୁଷ୍ଠାନ ।

ଉତ୍ସାରିତ-ବି. (ଉତ୍-ସୃ-ଣିଚ୍-ତ) ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଚାଳିତ ।

ଉତ୍ସାହ-ବି.(ଉତ୍-ସହ-ଅ)ଆଶାପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟଗ୍ରତା।

ଉତ୍ସାହିତ-ବି.(ଉତ୍-ସହ-ଇ-ତ) ଉତ୍ତେଜିତ ।

ଉତ୍ସୁକ-ବି. (ଉତ୍-ସୁ-କ) ବ୍ୟଗ୍ର । [ଦତ୍ତ ।

ଉତ୍ସୃଷ୍ଟ-ବି. (ଉତ୍-ସୃଜ୍-ତ) ତ୍ୟକ୍ତ; ବିସୃଷ୍ଟ ;

ଉତ୍ସେଧ-ବି. (ଉତ୍-ସିଧ୍-ଅ) ଉଚ୍ଚତା ।

ଉଦ, ଉଦକ-ବି. ଜଳ ।

ଉଦଗ୍ର-ବିଂ. (ଉତ୍-ଅଗ୍ର) ଉନ୍ନତ, ଉଦ୍ଧତ ।
ଉଦଧି-ବି. (ଉଦ-ଧି) ସମୁଦ୍ର ।
ଉଦନ୍ତ-ବି. (ଉତ୍-ଅନ୍ତ) ବାର୍ତ୍ତା ; ସମ୍ବାଦ ।
ଉଦୟ-ବି. (ଉତ୍-ଇ-ଅ-) ଉତ୍ଥାନ; ପ୍ରକାଶ; ବୃଦ୍ଧି ।
ଉଦର-ବି. ପେଟ ।
ଉଦାତ୍ତ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଆ-ଦା-ତ) ଉଚ୍ଚ; ମହତ୍; ବଦାନ୍ୟ । [ତ୍ୟାଗୀ; ଅସ୍ଥାଶୂନ୍ୟ ।
ଉଦାନ-ବି. ଶରୀରର ବାୟୁବିଶେଷ ।
ଉଦାର-ବିଂ. (ଉତ୍-ଆ-ର୍-ଅ) ମହତ୍, ବଦାନ୍ୟ । [ତ୍ୟାଗୀ; ଅସ୍ଥାଶୂନ୍ୟ ।
ଉଦାସୀନ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଅସ୍-ଈନ) ସଂସାର-
ଉଦାହରଣ-ବି. (ଉତ୍-ଆ-ହୃ-ଅନ) ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ; ନିଦର୍ଶନ ।
ଉଦାହୃତ-ବିଂ. ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୂପେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ ।
ଉଦିତ-ବିଂ. ଉତ୍ଥିତ ; ପ୍ରକାଶିତ ।
ଉଦୀଚୀ-ବି. ଉତ୍ତରଦିଗ ।
ଉଦୀରଣ-ବି. (ଉତ୍-ଈର୍-ଅନ) ଉଚ୍ଚାରଣ ।
ଉଦୀରିତ-ବିଂ. ଉଚ୍ଚାରିତ ।
ଉଦୁମ୍ବର-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫଳ ।
ଉଦୂଖଳ-ବି. ଧାନ୍ୟାଦି କାଣ୍ଡିବାର ପାତ୍ର ।
ଉଦ୍ଗତ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଗମ୍-ତ) ଉତ୍ପନ୍ନ; ଉତ୍ଥିତ ।
ଉଦ୍ଗମ-ବି. (ଉତ୍-ଗମ୍-ଅ) ଉତ୍ପତ୍ତି ।
ଉଦ୍ଗାତା-ବିଂ.(ଉତ୍-ଗୈ-ତୃ) ସାମବେଦଗାୟକ ।
ଉଦ୍ଗାର, ଉଦ୍ଗିରଣ } ବି. (ଉତ୍-ଗୃ-ଅ, ଅନ) ବମନ ; ନିଃସରଣ ।

ଉଦ୍ଗୀର୍ଣ୍ଣ ବିଂ. (ଉତ୍-ଗୃ-ତ) ବମିତ ।
ଉଦ୍ଗ୍ରୀବ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଗ୍ରୀବା-ଅ) ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱଗ୍ରୀବ ; ଉନ୍ମୁଖ । [ଚନ ।
ଉଦ୍ଘାଟନ-ବି. (ଉତ୍-ଘାଟି-ଅନ) ଉନ୍ମୋ-
ଉଦ୍ଦାମ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଦାମ୍-ଅ) ଉଚ୍ଛୃଙ୍ଖଳ ।
ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଦିଶ୍-ତ) ଅଭିପ୍ରେତ ।
ଉଦ୍ଦୀପନ-ବି. (ଉତ୍-ଦୀପ୍-ଅନ) ଉତ୍ତେଜନ ।
ଉଦ୍ଦେଶ-ବି. (ଉତ୍-ଦିଶ୍-ଅ) ଲକ୍ଷ୍ୟ ; ଅନୁସନ୍ଧାନ ।
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଦିଶ-ଯ) ଲକ୍ଷ୍ୟ ।
ଉଦ୍ଧତ-ବିଂ. (ଉତ୍-ହନ-ତ) ଧୃଷ୍ଟ ; ଅବିନୀତ ।
ଉଦ୍ଧବ-ବି. କୃଷ୍ଣଙ୍କର ସଖା ।
ଉଦ୍ଧାର-ବି.(ଉତ୍-ହୃ-ଅ)ମୋଚନ; ପରିତ୍ରାଣ ।
ଉଦ୍ଧାରକ-ବି. ଯେ ଉଦ୍ଧାର କରେ ।
ଉଦ୍ଧୃତ-ବିଂ.(ଉତ୍-ହୃ-ତ)ମୋଚିତ; ଉତ୍ତୋଳିତ ।
ଉଦ୍ବନ୍ଧନ-ବି. (ଉଦ୍-ବନ୍ଧନ) ଗଳାରେ ଦଉଡ଼ି ଦେଇ ମରିବା ।
ଉଦ୍ବୋଧନ-ବି. (ଉତ୍-ବୁଧ୍-ଅନ) ଜାଗ୍ରତ-କରଣ ; ଜ୍ଞାନୋତ୍ପାଦନ ।
ଉଦ୍ଭବ-ବି. (ଉତ୍-ଭୂ-ଅ) ଜନ୍ମ, ଉତ୍ପତ୍ତି ।
ଉଦ୍ଭାବନ-ବି. (ଉତ୍-ଭୂ-ଣିଚ୍-ଅନ) ନୂତନ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶ ; ନୂତନ କଳ୍ପନା ।
ଉଦ୍ଭାସିତ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଭାସ୍-ତ) ଦୀପ୍ତ ; ଶୋଭିତ ।
ଉଦ୍ଭିଜ୍ଜ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଭିଦ୍-ଜନ୍-ଅ) ତରୁଲତାଦି ।
ଉଦ୍ଭିଦ-ବି. (ଉତ୍-ଭିଦ୍-କ୍ୱିପ୍) ମାଟି ଭେଦି ଯେ ଉଠେ ; ବୃକ୍ଷାଦି ।
ଉଦ୍ଭୂତ-ବିଂ. (ଉତ୍-ଭୂ-ତ) ଜାତ, ଉତ୍ପନ୍ନ ।

ଉଦ୍ୟତ-ବଂ. (ଉତ୍-ଯମ୍-ତ) ପ୍ରବୃତ୍ତ; ଉଦ୍ୟୁକ୍ତ ।

ଉଦ୍ୟମ-ବ. (ଉତ୍-ଯମ୍-ଅ) ଉଦ୍‌ଯୋଗ; ଚେଷ୍ଟା ।

ଉଦ୍ୟାନ-ବ. (ଉତ୍-ଯା-ଅନ) ଉପବନ ।

ଉଦ୍‌ଯାପନ-ବ. (ଉତ୍-ଯା-ଣିଚ୍-ଅନ) ବ୍ରତାଦି ସମାପନ ।

ଉଦ୍‌ଯାପିତ-ବଂ. ସମାପିତ । [ଯତ୍ନ ।

ଉଦ୍‌ଯୋଗ-ବ. (ଉତ୍-ଯୁଜ୍-ଅ) ଉଦ୍ୟମ;

ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ-ବଂ ଯତ୍ନଶୀଳ, ଉଦ୍ୟମୀ ।

ଉଦ୍ରିକ୍ତ-ବଂ. ଉତ୍ତେଜିତ । [ଜନ ।

ଉଦ୍ରେକ-ବ. (ଉତ୍-ରିଚ୍-ଅ) ବୃଦ୍ଧି; ଉତ୍ତେ-

ଉଦ୍ବାହ-ବ. (ଉତ୍-ବହ୍-ଅ) ବିବାହ ।

ଉଦ୍ବିଗ୍ନ-ବଂ. (ଉତ୍-ବିଜ୍-ତ) ଚଞ୍ଚଳ, ଉତ୍କଣ୍ଠିତ ।

ଉଦ୍ବାହୁ-ବଂ. ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱବାହୁ ।

ଉଦ୍ବୁଦ୍ଧ-ବଂ. (ଉତ୍ ବୁଧ୍-ତ) ଜାଗରିତ ।

ଉଦ୍ବୃତ୍ତ-ବଂ. (ଉତ୍ ବୃତ୍-ତ) ଅତିରିକ୍ତ; ବଳକା । [ଭୟ ।

ଉଦ୍ବେଗ-ବ. (ଉତ୍-ବିଜ୍-ଅ) ଉତ୍କଣ୍ଠା;

ଉଦ୍ବେଳ } ବଂ. (ଉତ୍-ବେଳା) ଉଚ୍ଛଳିତ,
ଉଦ୍ବେଳିତ } ସୀମାତିକ୍ରାନ୍ତ ।

ଉଧଃ-ବ. ଗୋସ୍ତନ ।

ଉଧାର-ବ. ଋଣ । [ଉତ୍ଥିତ ।

ଉନ୍ନତ-ବଂ. (ଉତ୍-ନମ-ତ) ଉଚ୍ଚ ; ଉପରକୁ

ଉନ୍ନତି-ବ. (ଉତ୍-ନମ୍-ତି) ଉପରକୁ ଉଠିବା; ଶ୍ରୀବୃଦ୍ଧି । [ସ୍ଥାନ ।

ଉନ୍ନିଦ୍ର-ବଂ. (ଉତ୍-ନିଦ୍ରା-ଅ) ଜାଗରିତ; ନିଦ୍ରା-

ଉନ୍ନୀତ-ବଂ. (ଉତ୍-ନୀ-ତ) ଉନ୍ନତିପ୍ରାପ୍ତ ।

ଉନ୍ମଜ୍ଜନ-ବ. (ଉତ୍-ମସ୍ଜ୍-ଅନ) ଜଳରୁ ଉତ୍ଥାନ । [ପାଗଳ ।

ଉନ୍ମତ୍ତ-ବଂ. (ଉତ୍-ମଦ୍-ତ) ଉନ୍ମାଦଗ୍ରସ୍ତ ;

ଉନ୍ମନା-ବଂ. ଉତ୍କଣ୍ଠିତ ; ଅନ୍ୟମନସ୍କ ।

ଉନ୍ମାଦ-ବ. (ଉତ୍-ମଦ୍-ଅ) ଚିତ୍ତବିଭ୍ରମ ।

ଉନ୍ମାର୍ଗ-ବ. କୁପଥ । [ଉନ୍ମେଷ ।

ଉନ୍ମୀଳନ-ବ. (ଉତ୍-ମିଲ୍-ଅନ) ବିକାଶ ;

ଉନ୍ମୁକ୍ତ-ବଂ. (ଉତ୍-ମୁଚ୍-ତ) ମୁକ୍ତ ।

ଉନ୍ମୁଖ-ବଂ. (ଉତ୍-ମୁଖ) ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱମୁଖ; ଉତ୍ସୁକ ।

ଉନ୍ମୂଳନ-ବ. (ଉତ୍-ମୂଳି-ଅନ) ଉତ୍ପାଟନ ।

ଉନ୍ମୂଳିତ-ବଂ. ଉତ୍ପାଟିତ ।

ଉନ୍ମେଷ-ବ (ଉତ୍-ମିଷ୍-ଅ) ଉନ୍ମୀଳନ ।

ଉନ୍ମୋଚନ-ବ. (ଉତ୍-ମୁଚ୍-ଅନ) ଫିଟାଇ-ଦେବା । [ଉପସର୍ଗ ।

ଉପ-ଅ. ସାମୀପ୍ୟ-ହୀନତା-ସାଦୃଶ୍ୟ-ବୋଧକ

ଉପକଣ୍ଠ-ବଂ. ନିକଟ ସ୍ଥାନ ।

ଉପକଥା-ବ. (ଉପ-କଥା) କାହାଣି ।

ଉପକରଣ-ବ. (ଉପ-କୃ-ଅନ) ଉପାଦାନ ; ସାମଗ୍ରୀ ।

ଉପକାର-ବ. (ଉପ-କୃ-ଅ) ହିତ; ମଙ୍ଗଳ ।

ଉପକାରୀ-ବଂ. ହିତକାରକ ।

ଉପକୂଳ-ବ. ସମୁଦ୍ରତୀର ।

ଉପକୃତ-ବଂ. (ଉପ-କୃ-ତ) ଉପକାରପ୍ରାପ୍ତ ।

ଉପକ୍ରମ-ବ. (ଉପ-କ୍ରମ୍-ଅ) ଆରମ୍ଭ ।

ଉପକ୍ରମଣିକା-ବ. ପ୍ରସ୍ତାବନା ; ଆରମ୍ଭଯୋଗ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ।

ଉପଗତ—ବି. (ଉପ-ଗମ୍-ତ) ଉପସ୍ଥିତ ।
ଉପଗ୍ରହ—ବି. (ଉପ-ଗ୍ରହ) କ୍ଷୁଦ୍ରଗ୍ରହ ।
ଉପଚୟ—ବି. (ଉପ-ଚି-ଅ) ବୃଦ୍ଧି ; ପୁଷ୍ଟି ।
ଉପଚାର—ବି.(ଉପ-ଚର୍-ଅ) ଶୁଶ୍ରୂଷା; ସେବା; ଚାଟୁବାକ୍ୟ । [କରିବାର ଇଚ୍ଛା ।
ଉପଚିକୀର୍ଷା—ବି. (ଉପ-କୃ-ସନ୍-ଅ) ଉପକାର
ଉପଚିତ—ବି°. ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ।
ଉପଜୀବିକା—ବି. ଜୀବନୋପାୟ ; ବୃତ୍ତି ।
ଉପଜୀବୀ—ବି°. (ଉପ-ଜୀବ୍-ଇନ୍) ଆଶ୍ରୟକାଙ୍କ୍ଷୀ ।
ଉପଜୀବ୍ୟ—ବି°. ଜୀବିକାପ୍ରଦ । [ହାର ।
ଉପଢୌକନ—ବି. (ଉପ-ଢୌକ୍-ଅନ) ଉପ-
ଉପ-ତ୍ୟକା—ବି. ପର୍ବତର ନିକଟ ନିମ୍ନଭୂମି ।
ଉପଦଂଶ—ବି.(ଉପ-ଦନ୍ଶ୍-ଅ) କୁତ୍ସିତ ରୋଗ-ବିଶେଷ ।
ଉପଦିଷ୍ଟ—ବି°. (ଉପ-ଦିଶ୍-ତ) ଶିକ୍ଷିତ, ଆଦିଷ୍ଟ ।
ଉପଦେଶ—ବି. (ଉପ-ଦିଶ୍-ଅ) ଶିକ୍ଷାଦାନ ।
ଉପଦେଶକ, ଉପଦେଷ୍ଟା—ବି. (ଉପ-ଦିଶ୍-ଅକ, ତୃ) ଶିକ୍ଷାଦାତା ।
ଉପଦ୍ରବ—ବି. (ଉପ-ଦ୍ରୁ-ଅ) ଉତ୍ପାତ ।
ଉପଦ୍ରୁତ—ବି°. ଉତ୍ପୀଡିତ ।
ଉପଦ୍ୱୀପ—ବି. ପ୍ରାୟ ଦ୍ୱୀପ ।
ଉପଧର୍ମ—ବି. (ଉପ-ଧୃ-ମ) କାଳ୍ପନିକଧର୍ମ ।
ଉପଧା—ବି. (ଉପ-ଧା-ଅ) ଅନ୍ତ୍ୟବର୍ଣ୍ଣର ପୂର୍ବ-ବର୍ଣ୍ଣ ।
ଉପଧାନ—ବି. ତକିଆ ।

ଉପନୟନ—ବି. (ଉପ-ନୀ-ଅନ) ଯଜ୍ଞସୂତ୍ର-ଧାରଣ ସଂସ୍କାର ।
ଉପନିବେଶ—ବି. (ଉପ-ନି-ବିଶ୍-ଅ) ଦେଶା-ନ୍ତରନିବାସ ।
ଉପନିଷଦ୍—ବି. ବେଦର ଅନ୍ତଭାଗ ।
ଉପନୀତ—ବି°. (ଉପ-ନୀ-ତ) ଉପସ୍ଥିତ ।
ଉପନ୍ୟାସ—ବି. (ଉପ-ନି-ଅସ୍-ଅ) ଉପକଥା ; କଥାନ୍ୟାସ ।
ଉପପତି—ବି. ଗୁପ୍ତପତି ; ଜାର ।
ଉପପତ୍ତି—ବି. (ଉପ-ପଦ୍-ତି) ଯୁକ୍ତି; ମୀମାଂସା ।
ଉପ-ପତ୍ନୀ—ବି. (ଉପ-ପତ୍ନୀ) ରକ୍ଷିତା ସ୍ତ୍ରୀ ।
ଉପପାଦ୍ୟ—ବି°. (ଉପ-ପଦ୍-ଯ) ଯୁକ୍ତିଦ୍ୱାରା ମୀମାଂସ୍ୟ ।
ଉପଭୋଗ—ବି.(ଉପ-ଭୁଜ୍-ଅ) ସୁଖାଦି ଭୋଗ ।
ଉପମା—ବି.(ଉପ-ମା) ଅର୍ଥାଲଙ୍କାର; ତୁଳନା ।
ଉପମାନ—ବି. (ଉପ-ମା-ଅନ) ଯ ଦ୍ୱାରାହିତ ଉପମା ଦିଆଯାଏ ।
ଉପମିତ—ବି°. (ଉପ-ମା-ତ) ତୁଳିତ ।
ଉପମେୟ—ବି°. (ଉପ-ମା-ଯ) ତୁଳନୀୟ ।
ଉପଯୁକ୍ତ—ବି°. ଉପ-ଯୁଜ୍-ତ)ଯୋଗ୍ୟ; ସମର୍ଥ; ଉଚିତ । [ପ୍ରୟୋଜନ ।
ଉପଯୋଗ—ବି. (ଉପ-ଯୁଜ୍-ଅ) ବ୍ୟବହାର,
ଉପଯୋଗୀ—ବି°.(ଉପ-ଯୁଜ୍-ଇନ୍)ଉପଯୁକ୍ତ ।
ଉପରତି—ବି. (ଉପ-ରମ୍-ତି) ନିବୃତ୍ତି ।
ଉପରାଗ—ବି. (ଉପ-ରନ୍ଜ୍-ଅ) ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଗ୍ରହଣ ।
ଉପରୋଧ—ବି. (ଉପ-ରୁଧ୍-ଅ) ଅନୁରୋଧ ।

ଉପର୍ଯ୍ୟୁପରି—ଅ°. (ଉପରି-ଉପରି) ପୁନଃ ପୁନଃ ;
ଗୋଟିକ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ।

ଉପଲ—ବି. ପ୍ରସ୍ତର ; ପାଷାଣ ।

ଉପଲକ୍ଷ୍ୟ—ବି. (ଉପ-ଲକ୍ଷ-ଅ-ଯ) ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

ଉପଲକ୍ଷିତ—ବି°. ସୂଚିତ । [ପ୍ରାପ୍ତ ।

ଉପଲବ୍ଧ—ବି°.(ଉପ-ଲଭ୍-ତ) ଜ୍ଞାତ ; ଅନୁଭୂତ ;

ଉପବନ—ବି. ଉଦ୍ୟାନ । [ଉପାସ ।

ଉପବାସ—ବି. (ଉପ-ବସ୍-ଅ) ଅନାହାର ;

ଉପବିଷ୍ଟ—ବି°. (ଉପ-ବିଶ୍-ତ) ଆସୀନ ।

ଉପବୀତ—ବି. (ଉପ-ବି-ଇ-ତ) ଯଜ୍ଞସୂତ୍ର ।

ଉପବେଶନ—ବି. (ଉପ-ବିଶ୍-ଅନ) ଆସନ-
ଗ୍ରହଣ ।

ଉପଶମ—ବି. (ଉପ-ଶମ୍-ଅ) ଶାନ୍ତି ; ନିବୃତ୍ତି ।

ଉପସଂହାର—ବି. (ଉପ-ସମ୍-ହୃ-ଅ) ନାଶ ;
ସମାପ୍ତି ।

ଉପସର୍ଗ—ବି. (ଉପ-ସର୍ଗ) ଉପଦ୍ରବ ; ରୋଗ-
ବିକାର ; ଅବ୍ୟୟ ଶବ୍ଦବିଶେଷ ।

ଉପସ୍ଥ—ବି. (ଉପ-ସ୍ଥା-ଅ) ପୁଂଚିହ୍ନ ।

ଉପସ୍ଥାନ—ବି. (ଉପ-ସ୍ଥା-ଅନ) ଉପସ୍ଥିତି ।

ଉପସ୍ଥିତ—ବି°. (ଉପ-ସ୍ଥା-ତ) ସମୀପେ ସ୍ଥିତ ;
ଆଗତ ।

ଉପସ୍ୱତ୍ୱ—ବି. (ଉପ-ସ୍ୱତ୍ୱ) ଆୟ ; ଲାଭ ।

ଉପହାର—ବି. (ଉପ-ହୃ-ଅ) ଉପଢୌକନ ।

ଉପହାସ—ବି. (ଉପ-ହସ୍-ଅ) ଅବଜ୍ଞାଯୁକ୍ତ
ପରିହାସ । [ଯ୍ରିକା ।

ଉପାଖ୍ୟାନ—ବି. (ଉପ-ଆ-ଖ୍ୟା-ଅନ) ଆଖ୍ୟା-

ଉପାଡ଼ିବା—କ୍ରି. (ଉତ୍ପାଟନଶବ୍ଦଜ) ଉଖାଡ଼ିବା ।

ଉପାତ୍ତ—ବି°. (ଉପ-ଆ-ଦା-ତ) ଗୃହୀତ ; ଲବ୍ଧ ।

ଉପାଦାନ—ବି.(ଉପ-ଆ-ଦା-ଅନ)ଉପକରଣ ।

ଉପାଦେୟ—ବି°. (ଉପ-ଆ-ଦା-ଯ) ଉତ୍ତମ ;
ଗ୍ରାହ୍ୟ ।

ଉପାଧାନ—ବି. (ଉପ-ଆ-ଧା-ଅନ) ତକିଆ ।

ଉପାଧି—ବି. (ଉପ-ଆ-ଧା-ଇ) ଉପନାମ ;
ପଦବୀ ।

ଉପାଧ୍ୟାୟ—ବି.(ଉପ-ଅଧି-ଇ-ଅ)ଅଧ୍ୟାପକ ।

ଉପାନହ—ବି. (ଉପ-ଆ-ନହ୍) ଜୋତା ।

ଉପାନ୍ତ—ବି. ନିକଟ ସ୍ଥାନ ।

ଉପାୟ—ବି. (ଉପ-ଇ-ଅ) କାର୍ଯ୍ୟସାଧନ ପନ୍ଥା ।

ଉପାୟନ—ବି. ଉପହାର ।

ଉପାର୍ଜ୍ଜନ—ବି. (ଉପ-ଅର୍ଜ୍ଜନ) ଅର୍ଜ୍ଜନ ।

ଉପାଲମ୍ଭ—ବି. (ଉପ-ଆ-ଲଭ୍-ଅ) ତିରସ୍କାର ।

ଉପାସକ—ବି°. (ଉପ-ଆସ୍-ଅକ) ପୂଜକ ।

ଉପାସନା—ବି. (ଉପ-ଆସ୍-ଅନ-ଆ) ପୂଜା ;
ସେବା ।

ଉପାସ୍ୟ—ବି. (ଉପ-ଆସ୍-ଯ) ପୂଜ୍ୟ ; ସେବ୍ୟ ।

ଉପୁଜିବା—କ୍ରି°. (ଉତ୍ପନ୍ନଶବ୍ଦଜ) ଜନ୍ମିବା ।

ଉପୁଡ଼ିବା—କ୍ରି°. ଉଖୁଡ଼ିପଡ଼ିବା । [ତ୍ୟାଗ ।

ଉପେକ୍ଷା—ବି. (ଉପ-ଈକ୍ଷ୍-ଅ) ଅନାଦର ;

ଉପେତ—ବି°. (ଉପ-ଇ-ତ) ଯୁକ୍ତ ।

ଉପେନ୍ଦ୍ର—ବି. କୃଷ୍ଣ ।

ଉପୋଷିତ—ବି°. (ଉପ-ବସ୍-ତ) ଉପବାସୀ ।

ଉପୋଦ୍ଘାତ—ବି. ଉପକ୍ରମ ।

ଉପ୍ତ—ବି°. (ବପ୍-ତ) ବୁଣା (ବୀଜସମ୍ବନ୍ଧରେ) ।

ଉଭ, ଉଭୟ—ବି. ଦୁଇ, ଦ୍ୱୟ ।
ଉଭା—ବି. ଠିଆ ।
ଉଭେଇଯିବା—କ୍ରି. ଅଦୃଶ୍ୟ ହେବା ।
ଉମର—ବି. ବୟସ ।
ଉମା—ବି. (ଉ-ମା) ପାର୍ବତୀ ।
ଉରଃ—ବି. ବକ୍ଷସ୍ଥଳ ; ହୃଦୟ ।
ଉରଗ—ବି. (ଉରସ୍-ଗମ୍-ଅ) ସର୍ପ ।
ଉରଜ, ଉରସିଜ—ବି.(ଉରସ୍-ଜନ୍-ଅ) ସ୍ତନ ।
ଉରୁ—ବି. ଜଙ୍ଘ ।
ଉରୁ—ବି. ବିଶାଳ ।
ଊର୍ଣ୍ଣ-ନାଭି-ସଂ. ମାକଡ଼ସା ।
ଊର୍ଣ୍ଣା—ବି. ମେଷଲୋମ ।
ଉର୍ବ୍ବରା—ବି. ଫଳୋତ୍ପାଦକ ।
ଉର୍ବ୍ବଶୀ—ବି. ଅପ୍ସରାବିଶେଷ ।
ଉର୍ବ୍ବୀ—ବି. ପୃଥିବୀ ।
ଉଲଟେ—ବି. ବିପରୀତ ।
ଉଲାଖ—ବି. (ଉଲ୍ଲେଖଶବ୍ଦଜ) ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ।
ଉଲୁଗୁଣା—ବି. ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତସହ ତିରସ୍କାର ।
ଉଲୂକ—ବି. ପେଚା ।
ଉଲ୍କା—ବି. ଆକାଶରୁ ପତିତ ଅଗ୍ନିମୟ ପିଣ୍ଡ ।
ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ—ବି. (ଉତ୍-ଲଙ୍ଘ୍-ଅନ) ଅତିକ୍ରମ ।
ଉଲ୍ଲଙ୍ଘିତ—ବି. ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ।
ଉଲ୍ଲମ୍ଫନ—ବି. (ଉତ୍-ଲମ୍ଫ୍-ଅନ) କୁଦିବା ।
ଉଲ୍ଲସିତ—ବି. (ଉତ୍-ଲସ୍-ତ) ଆନନ୍ଦିତ ।
ଉଲ୍ଲାସ—ବି. (ଉତ୍-ଲସ୍-ଅ) ଆନନ୍ଦ ; ଗ୍ରନ୍ଥର ଅଧ୍ୟାୟ ।

ଉଲ୍ଲିଖିତ—ବି.(ଉତ୍-ଲିଖ୍-ତ)ଉପରେ ଲିଖିତ; ପୂର୍ବ୍ବ କଥିତ ।
ଉଲ୍ଲେଖ—ବି. (ଉତ୍-ଲିଖ୍-ଅ) ପ୍ରସଙ୍ଗ ।
ଉଲ୍ଲୋଳ—ବି. (ଉତ୍-ଲୋଳ) ଅତି ଅସ୍ଥିରତା-ମୟ ।
ଉଶନା—ବି. ଶୁକ୍ରାଚାର୍ଯ୍ୟ ।
ଉଶୀର—ବି. ବେଣା ମୂଳ ।
ଉଷତ—ବି. ଅନନ୍ଦିତ, ।
ଉଷା—ବି. ପ୍ରଭାତକାଳ ।
ଉଷିତ—ବି. ବାସି ।
ଉଷ୍ଣତା—ବି. (ଉଷ୍ଣନ୍ ଶବ୍ଦଜ) ସ୍ୱେଦ ।
ଉଷ୍ଟ୍ର—ବି. ଓଟ ।
ଉଷ୍ଣ—ବି. ତପ୍ତ ।
ଉଷ୍ଣୀଷ—ବି. ପଗଡ଼ି ; ପାଗ ।
ଉସ୍ୱାସ—ବି. ଲଘୁ ; ହାଲୁକା ।
ଉସ୍କେଇବା—କ୍ରି. ତେଜିବା ; ଉତ୍ତେଜିତ କରିବା ; ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ।
ଉହା—ବି. କୁମ୍ଭାର ଚୁଲ୍ଲୀ ।
ଉହାଡ଼—ବି. ଅନ୍ତରାଳ ; ଆବରଣ ।

ଊ

ବି. ଷଷ୍ଠ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ, ।

ଊଢ଼—ବି. (ବହ୍-ତ) ବିବାହିତ ।
ଊଣା—ବି. (ଊନଶବ୍ଦଜ) ଅଳ୍ପ ; କମ୍ ।
ଊଧଃ—ସଂ. ବି. ପଶୁର ସ୍ତନ ।
ଊନ—ବି. ଅଳ୍ପ ; କମ୍ ।

ଊରୁ-ବ. (ଊର୍ଣ୍ଣୁ+ଉ) ଜାନୁର ଉପରଭାଗ ।
ଊର୍ଜସ୍ୱଲ-ବି. (ଊର୍ଜସ୍-ବଲ) ଅତିତେଜସ୍ୱୀ ।
ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ-ବି. ଉତ୍ତୋଳିତ; ବ. ଉପରଅଙ୍ଗ ।
ଊର୍ଣ୍ଣନାଭ-ବି. (ଊର୍ଣ୍ଣା-ନାଭି) ମାକଡ଼ସା ।
ଊର୍ମ୍ମି-ବ. ତରଙ୍ଗ; ଲହଡ଼ି ।
ଊର୍ମ୍ମିଳା-ବି. (ଊର୍ମ୍ମି-ଲ-ଆ) ଊର୍ମ୍ମିଯୁକ୍ତ; ବ. ଲକ୍ଷ୍ମଣଙ୍କ ପତ୍ନୀ ।
ଊଷର-ବି. ଲବଣାକ୍ତ; ବ. ଲବଣାକ୍ତ ଭୂମି ।
ଊହ-ବ. (ଊହ୍-ଅ) ବିତର୍କ ।
ଊହ୍ୟ-ବି. (ଊହ୍-ଯ) ତର୍କଣୀୟ; ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ।

ଋ

ବ. ସପ୍ତମ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ ।

ଋକ୍-ବ. ଋଗ୍ବେଦ; ବେଦମନ୍ତ୍ର ।
ଋକ୍ଷ-ବ. ଭଲ୍ଲୁକ; ନକ୍ଷତ୍ର ।
ଋଜୁ-ବି. ସରଳ; ସଳଖ ।
ଋଣ-ବ. (ଋ-ତ) କରଜ; ଉଧାର ।
ଋଣୀ-ବ. (ଋଣ-ଇନ୍) ଖାତକ ।
ଋତ-ବି. ସତ୍ୟ; ପୀଡ଼ିତ ।
ଋତୁ-ବ. ମାସଦ୍ୱୟବ୍ୟାପୀ କାଳ, ଗ୍ରୀଷ୍ମ, ବର୍ଷା, ଶରତ୍, ହେମନ୍ତ, ଶିଶିର ଓ ବସନ୍ତ; ସ୍ତ୍ରୀରଜ ।
ଋତୁମତୀ-ବି. (ଋତୁ-ମତ୍-ଈ) ରଜସ୍ୱଳା ।
ଋତୁରାଜ-ବ. ବସନ୍ତକାଳ ।
ଋତ୍ୱିକ୍-ବ. (ଋତୁ-ଯଜ୍-କ୍ୱିପ୍) ପୁରୋହିତ ।
ଋଦ୍ଧି-ବ. (ଋଧ୍-ତି) ସମ୍ପଦ୍; ଭବ ।
ଋଷଭ-ବ. ବୃଷଭ; ସଙ୍ଗୀତ ବିଦ୍ୟାର ସପ୍ତସ୍ୱର ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ।
ଋଷି-ବ. (ଋଷ୍-ଇ) ମୁନି ।
ଋଷିକୁଲ୍ୟା-ବ. ନଦୀବିଶେଷ ।
ଋଷ୍ୟ-ବ. ମୃଗବିଶେଷ ।
ଋଷ୍ୟମୂକ-ବ. ପର୍ବତବିଶେଷ ।
ଋଷ୍ୟଶୃଙ୍ଗ-ବ. ମୁନିବିଶେଷ ।

ଏ

ବ. ଅଷ୍ଟମ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ; ସର୍ବ.-ଏହି, ଏହା ।

ଏଇ-ସର୍ବ. (ଏତତ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ଅଗ୍ରସ୍ଥିତ ।
ଏକ-ବ. ଅଙ୍କସଂଖ୍ୟା; ବି. ଅଦ୍ୱିତୀୟ ।
ଏକକ-ବି. (ଏକ-କ) ଏକାକୀ; ବ. ଅଙ୍କସଂଖ୍ୟା ।
ଏକକାଳୀନ-ବି. ଏକ କାଳରେ ଯେ ଘଟେ ।
ଏକଘରିଆ-ବି. ସମାଜଚ୍ୟୁତ ।
ଏକଚାଟିଆ-ବି. ଏକାୟତ୍ତ ।
ଏକଚାଳିଶ-ବି. ୪୧ । [ପକ୍ଷରେ ।
ଏକତଃ-ଅ. (ଏକ-ତସ୍) ଏକଦିଗରେ; ଏକ-
ଏକତନ୍ତ୍ରୀ, ଏକତାରା } ବ. ଏକତନ୍ତ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାଦ୍ୟ ।
ଏକତମ-ବି. ଅନେକ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ।
ଏକତର-ବି. ଦୁଇ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ।
ଏକତା-ବ. ଐକ୍ୟ; ସାମ୍ୟ । [ଏକାଗ୍ର ।
ଏକତାନ-ବ. ଏକତ୍ର ମିଳିତ ସ୍ୱର; ବି.
ଏକତିରିଶ-ବି. ୩୧ ।

ଏକତ୍ର–କ୍ରି. ବି. ଏକ ସ୍ଥାନରେ ।

ଏକତ୍ୱ–ବି. ଐକ୍ୟ ; ଅଭେଦ ।

ଏକଦା–କ୍ରି. ବି. ଏକ ସମୟରେ ।

ଏକଦେଶ–ବି. କୌଣସି ଅଂଶ ।

ଏକଧା–ଅ. ଏକପ୍ରକାରେ ।

ଏକବାଗିୟା–ବି. ଅବାଧ୍ୟ ।

ଏକଲ୍ଲା–ବି. (ଏକଲ ଶବ୍ଦରୁ) ଏକାକୀ ।

ଏକଷଠି–ବି. ୬୧ ।

ଏକସ୍ତରି–ବି. ୭୧ ।

ଏକା–ବି. (ଏକ ଶବ୍ଦରୁ) ଏକଲା ।

ଏକାକୀ–ବି. ଏକକ ; ଅସହାୟ ।

ଏକାଗ୍ର–ବି. (ଏକ-ଅଗ୍ର) ଏକ ବିଷୟରେ ନିବିଷ୍ଟ ।

ଏକାଗ୍ର-ତା–ବି. ଏକ ବିଷୟରେ ଅଭିନିବେଶ ।

ଏକାତ୍ମା–ବି. (ଏକ-ଆତ୍ମା) ଏକପ୍ରାଣ ।

ଏକାଦଶୀ–ବି. ତିଥିବିଶେଷ ।

ଏକାନବେ–ବି. ୯୧ ।

ଏକାନ୍ତ–ବି. (ଏକ-ଅନ୍ତ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ; ନିର୍ଜନ ।

ଏକାନ୍ନ–ବି. (ଏକ-ଅନ୍ନ) ଏକତ୍ର ପାକ ।

ଏକାନ୍ନବର୍ତ୍ତୀ–ବି. (ଏକ-ଅନ୍ନ-ବୃତ୍-ଇନ୍) ଯେଉଁମାନେ ଏକ ପାକରେ ଖାଆନ୍ତି ।

ଏକାବନ–ବି. ୫୧ ।

ଏକାମ୍ରକାନନ–ବି. (ଏକ-ଆମ୍ର-କାନନ) ଭୁବନେଶ୍ୱରତୀର୍ଥ ।

ଏକାଶୀ–ବି. ୮୧ ।　　[ସ୍ଥାପନ ।

ଏକୀକରଣ–ବି. (ଏକ-ଇ-କୃ-ଅନ) ଏକତ୍ର

ଏକୁଟିଆ–ବି. ଏକାକୀ ।

ଏକୁନ–ବି. ମୋଟ ।

ଏକୁଆ }
ଏକୋଇ } ବି. ଦିନଛଡ଼ା ଜ୍ୱର ।

ଏକୋଇଶ–ବି. ୨୧ ।

ଏକୋଦର–ବି. (ଏକ-ଉଦର) ସହୋଦର ।

ଏକୋଦ୍ଦିଷ୍ଟ–ବି. ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଉଦ୍ଦେଶରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ।

ଏକ୍ଷଣି–କ୍ରି. ବି. (ଏତତ୍-କ୍ଷଣ) ଏତ୍କ୍ଷଣରେ ।

ଏଠାରେ–କ୍ରି. ବି. ଏ ସ୍ଥାନରେ ।

ଏଡ଼ିବା–କ୍ରି. ଲଙ୍ଘିବା ; ଅତିକ୍ରମ କରିବା ।

ଏଡ଼େ–କ୍ରି. ବି. ଏ ପରିମାଣରେ ।

ଏଣ–ବି. ମୃଗ ।

ଏଣିକି–କ୍ରି. ବି. ଏ ଆଡ଼କୁ ।

ଏଣୀ–ବି. (ଏଣ-ଈ) ମୃଗୀ ।

ଏଣୁ–ଅ. ଏହି ହେତୁରୁ ।

ଏଣେ–ଅ. ଏଆଡ଼େ ।

ଏଣେତେଣେ–ଅ. ଏଆଡ଼େ ସେଆଡ଼େ ।

ଏଣ୍ଡୁଅ–ବି. ସରୀସୃପବିଶେଷ, କୃକଳାସ ।

ଏଣ୍ଡୁରି–ବି. ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।

ଏତାଦୃଶ–ବି. (ଏତତ୍-ଦୃଶ୍) ଏପ୍ରକାର ।

ଏତାବତ୍–ବି. (ଏତତ୍-ବତ୍) ଏତତ୍ ପରିମାଣ ; ଏତେ ।

ଏତେ–କ୍ରି. ବି. ଏ ସଂଖ୍ୟାରେ ।

ଏମନ୍ତ–ବି. ଏପ୍ରକାର ।

ଏରଣ୍ଡ–ବି. ଗବଗଛ ।

ଏରୁଣ୍ଡି-ବ. ଦ୍ୱାରବନ୍ଧ ।
ଏଲା-ବ. ଅଳେଇଚ ।
ଏବଂ-ଅ. ଏହି ପ୍ରକାରେ ; ଅହୃଇ ।
ଏବଂବିଧ-ବିଂ. ଏହିପ୍ରକାରେ ।
ଏବେ-ଅ. ବର୍ତ୍ତମାନ, ସଂପ୍ରତି ।
ଏଷଣା-ବ. (ଇଷ୍-ଅନ୍-ଆ) ଅନ୍ୱେଷଣ ।
ଏସ୍ରାଜ-ବ. ସେତାର ସଦୃଶ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ।

ଐ

ନବମ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ ।

ଐକମତ୍ୟ-ବ. (ଏକ-ମତ-ଯ) ଏକମତ ହେବାର [ଭାବ ।
ଐକାନ୍ତିକ-ବିଂ. (ଏକାନ୍ତ-ଇକ) ପ୍ରଗାଢ଼; ଦୃଢ଼ ।
ଐକାହିକ-ବିଂ. (ଏକ-ଅହନ୍-ଇକ) ଏକଦିନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଐକ୍ୟ-ବ. (ଏକ-ଯ) ଏକତା ।
ଐଚ୍ଛିକ-ବିଂ. (ଇଚ୍ଛା-ଇକ) ଇଚ୍ଛା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଐତିହାସିକ-ବିଂ. (ଇତିହାସ-ଇକ) ଇତିହାସ-ସଂକ୍ରାନ୍ତ ।
ଐତିହ୍ୟ-ବ. (ଇତି-ହ-ଯ) ପ୍ରବାଦ ।
ଐନ୍ଦବ-ବିଂ. (ଇନ୍ଦୁ-ଅ) ଚନ୍ଦ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଐନ୍ଦ୍ରଜାଲିକ-ବିଂ. (ଇନ୍ଦ୍ର-ଜାଲ୍-ଇକ) କୁହୁକୀ, ବାଜୀକର ।
ଐରାବତ-ବ. (ଇରା-ବତ୍-ଅ) ଇନ୍ଦ୍ରହସ୍ତୀ ।
ଐଶ-ବିଂ. (ଈଶ-ଅ) ଈଶ୍ୱରସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ-ବ. (ଈଶ୍ୱର-ଯ) ପ୍ରଭୁତ୍ୱ; ବିଭବ ।
ଐହିକ-ବିଂ. (ଇହ-ଇକ) ଇହକାଳସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଓ

ଦଶମ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ, ବ. ବ୍ରହ୍ମା ; ଅ. ସମ୍ବୋଧନ ।

ଓଁ-ଅ. ପ୍ରଣବ; ଓଙ୍କାର ।
ଓଉ-ବ. ଅମ୍ଳଫଳବିଶେଷ ।
ଓକର-ବ. ଗୋଇ ; ଗୃହଛିଦ୍ର ।
ଓଗାଳିବା-କ୍ରି. (ଅର୍ଗଳଶବ୍ଦରୁ) ଅଟକାଇବା ।
ଓଘ-ବ. ପ୍ରବାହ ; ତରଙ୍ଗ ।
ଓଜଃ-ବ. ତେଜ; ବଳ ।
ଓଜନ-ବ. ତୌଲ ।
ଓଜର-ବ. ହେତୁ ; ଛଳ ।
ଓଜସ୍ୱୀ-ବିଂ. (ଓଜସ୍-ବିନ୍) ତେଜସ୍ୱୀ; ବଳବାନ୍ ।
ଓଝ-ବ. ବର୍ଗମୂଳ ବାହାର କରିବା । [ଭଙ୍କ ।
ଓଝା-ବ. (ଉପାଧ୍ୟାୟ ଶବ୍ଦରୁ) ଶିକ୍ଷକ ; ଗଣି-
ଓଟାରିବା-କ୍ରି. ଆକର୍ଷଣ କରିବା; ଟାଣିବା ।
ଓଡ଼ାଙ୍କ-ବ. ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରଣାଳୀରେ ମିଶାଣ ।
ଓଡ଼ିଆ-ବିଂ. (ଓଡ୍ରଶବ୍ଦରୁ) ଉତ୍କଳୀୟ ।
ଓଡ୍ର, ଓଡ୍ର-ବ. ଉତ୍କଳଦେଶ ।
ଓଢ଼ଣା-ବ. ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଙ୍କର ମୁଖ ଆଚ୍ଛାଦନ ବସ୍ତ୍ର ।
ଓତପ୍ରୋତ-ବିଂ. ସବୁଆଡ଼େ ବ୍ୟାପ୍ତ । [ବିସ୍ତୃ ।
ଓଦା-ବ. (ଉଦଶ୍ୱିତ୍ଶବ୍ଦଜ) ତଦର; ଉଦଶ୍ୱିତ୍-
ଓଦନ-ବ, ଭାତ ।
ଓଲଟା-ବିଂ. ବିପରୀତ ।
ଓଲଣ-ବ. ମିସ୍ତ୍ରିମାନଙ୍କର ମାପିବା ଦଉଡ଼ି ।
ଓଲୁ-ବିଂ. ବୁଦ୍ଧିହୀନ ।
ଓଲଉଠା-ବ. ବସୁଷ୍ଟସେବ ।

ଓଳି-ବ. ଛପରର ଶେଷଭାଗ; ଦଣ୍ଡାର୍ଦ୍ଧ; ମୃତ୍ତିକା-
ପାତ୍ରବିଶେଷ । [ନିର୍ମିତ ଗୁଡୁଲା ।

ଓଳିଆ-ବ. ଶସ୍ୟାଦି ବାନ୍ଧି ରଖିବାପାଇଁ ପାଳ-

ଓଷଧି-ବ. ଜ୍ୟୋତିର୍ଲତା; ଔଷଧ ।

ଓଷଧୀଶ-ବ. (ଓଷଧି-ଈଶ) ଚନ୍ଦ୍ର ।

ଓଷ୍ଠ-ବ. ଓଠ ।

ଓଷ୍ଠ୍ୟ-ବି. (ଓଷ୍ଠ-ଯ) ଓଷ୍ଠଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚାରିତ ।

ଓଷା-ବ. (ଉପବାସଶବ୍ଦଜ) ଉପବାସ; ବ୍ରତ ।

ଓସାର-ବ. ପ୍ରସ୍ଥ ; ଚୌଡ଼ା ।

ଓହଳ-ବ. (ଅବରୋହ ଶବ୍ଦଜ) ବରଗଛରୁ ତଳକୁ ଯେଉଁ ଅଂଶ ବାହାରେ ।

ଓହଳିବା-କ୍ରି. ତଳକୁ ଖସିବା; ଝୁଲିବା ।

ଓହ୍ଲାଇବା-କ୍ରି. (ଅବରୋହ ଶବ୍ଦରୁ) ଅବତରଣ କରିବା ।

ଔ

ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ ।

ଔଚିତ୍ୟ-ବ. (ଉଚିତ-ଯ) କର୍ତ୍ତବ୍ୟତା ।

ଔତ୍ସୁକ୍ୟ-ବ. (ଉତ୍ସୁକ-ଯ) ଉତ୍କଣ୍ଠା; ଆଗ୍ରହ ।

ଔଦରିକ-ବି. (ଉଦର-ଇକ) ଉଦରମ୍ଭରି;
ପେଟୁ । [ବଦାନ୍ୟତା ।

ଔଦାର୍ଯ୍ୟ-ବ (ଉଦାର-ଯ) ଉଦାରତା;

ଔଦାସ୍ୟ / ଔଦାସୀନ୍ୟ } ବ. (ଉଦାସ-ଉଦାସୀନ-ଯ) ବୈରାଗ୍ୟ; ଅନାସ୍ଥା ।

ଔପନିବେଶିକ-ବି. (ଉପନିବେଶ-ଇକ) ଉପ-
ନିବେଶସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । [ନିର୍ମିତ ଆସନ ।

ଔରଭ୍ର-ବ. (ଉରଭ୍ର=ମେଷ+ଅ) ଲୋମ-

ଔରସ-ବି. (ଉରସ୍-ଅ) ସ୍ୱୟଂ ଉତ୍ପାଦିତ ; ଧର୍ମପତ୍ନୀଜାତ ।

ଔର୍ଦ୍ଧ୍ୱଦୈହିକ-ବି.(ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ-ଦେହ-ଇକ) ମୃତର ସତ୍କାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଔଷଧ-ବ. ଭେଷଜ; ରୋଗନାଶକ ବସ୍ତୁ ।

ଔଷ୍ଠ୍ୟ-ବ. (ଓଷ୍ଠ-ଯ) ଓଷ୍ଠଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚାର୍ଯ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣ ।

କ

ପ୍ରଥମ ହଲ୍‌ବର୍ଣ୍ଣ; ବ. ଜଳ; ବ୍ରହ୍ମା ।

କଅଣ, କଣ-ସର୍ବ. (କିଂ-ଶବ୍ଦଜ) କିସ ।

କଅଁଳ-ବି. (କୋମଳଶବ୍ଦଜ) ମୃଦୁ; ନରମ ।

କଇଁ-ବ. (କୁମୁଦଶବ୍ଦଜ) ଜଳଜ ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।

କଇଁଆ-ବ. ଛତୁଲୀ ।

କଇଁଥା-ବି. ଦରସିଝା; ଅପକ୍ୱ ।

କଇଁଛ, କଇଞ୍ଛ-ବ. କଚ୍ଛପ ।

କଇଚି-ବ. ବେତନିର୍ମିତ ଧାନ୍ୟାଧାର ।

କଉ-ବ. (କବୟୀଶବ୍ଦଜ) ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।

କଉଡି-ବ (କପର୍ଦ୍ଦଶବ୍ଦଜ) ବରାଟକ ।

କଏଦ-ବ. ଅବରୋଧ; ବନ୍ଦ ।

କଏଦୀ-ବ. ବନ୍ଦୀ ।

କଂସ-ବ. କଂସ ନାମକ ଅସୁର ।

କକୁଦ୍-ବ. ବୃଷଭର ଚୂଳ ।

କକୁଦ୍ମାନ୍-ବ. ମତ୍ତବୃଷ ।

କକୁଭ୍‌-ବି. ଦିଗ ।   [ପଥ ।
କକ୍ଷ-ବି. କାଖ ; ପ୍ରକୋଷ୍ଠ ; ଗ୍ରହର ଭ୍ରମଣ
କଙ୍କ-ବି. ଏକପ୍ରକାର ପକ୍ଷୀ ।
କଙ୍କୀ-ବି. ପତଙ୍ଗ ବିଶେଷ ।
କଙ୍କଣ-ବି. କରଭୂଷଣ ବିଶେଷ ।
କଙ୍କତିକା-ବି. ପାନିଆଁ ।
କଙ୍କାଳ-ବି. ଅସ୍ଥି-ପଞ୍ଜର ।   [ବିଶେଷ ।
କଖାରୁ-ବି. (କର୍କାରୁଶବ୍ଦଜ) ଲତା ଓ ଫଳ-
କଙ୍ଗାଳ, କାଙ୍ଗାଳ-ବି. ଭିକ୍ଷୁକ ।
କଚ-ବି କେଶ ; ବୃହସ୍ପତି ପୁତ୍ର ।
କଚଟି-ବି. ମଣିବନ୍ଧ ।
କଚଡା-ବି. ମୂଳରୁ କଟା ଧାନଗଛର ବନ୍ଧା
  କଡା; ସବଳରେ ତଳେ ନିକ୍ଷେପ କିମ୍ବା ପତନ ।
କଚରା-ବି. ଅଳିଆ ।
କଚ୍ଡିବା-କ୍ରି. ସବଳେ ତଳେ ନିକ୍ଷେପକରିବା ।
କଚୁ-ବି. ଖାରୁଗଛ ।
କଚୁରୀ-ବି. ପେଷ୍ଟକ ବିଶେଷ ।
କଚେରୀ-ବି. ବିଚାରାଳୟ ; କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ।
କଞ୍ଚା-ବି. ଅପକ୍ୱ ; ଅସ୍ଥାୟୀ ।
କଛ-ବି. (କକ୍ଷଶବ୍ଦଜ) ମାପ ।
କଛା-ବି. (କଚ୍ଛଶବ୍ଦଜ) ପରିଧେୟ ବସ୍ତ୍ରର ପଶ୍ଚାଦ୍
  ଅଂଶ ।
କଚ୍ଛ-ବି. ଜଳମୟ ଦେଶ ; କଛ ।
କଚ୍ଛପ-ବି. (କଚ୍ଛ-ପା-ଅ) କୂର୍ମ୍ମ, କଇଁଛ ।
କଚ୍ଛୁ-ବି. କାଛୁ ।
କଜ୍ଜଳ-ବି. ଅଞ୍ଜନ ; ବିଂ. କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ।

କଞ୍ଚା-ବିଂ. ଅପକ୍ୱ ; ଅସିଦ୍ଧ ।
କଞ୍ଚି-ବି. (କୁଞ୍ଚୀଶବ୍ଦଜ) କୋଲପକାଠି ।
କଞ୍ଚୁକ-ବି. ସାପର କାତି ; ବସ୍ତ୍ର ।
କଞ୍ଚୁକୀ-ବି. (କଞ୍ଚୁକ-ଇନ୍) ଅନ୍ତଃପୁରର କ୍ଳୀବ-
  ରକ୍ଷକ ; ସର୍ପ ।
କଞ୍ଜ-ବି. (କଂ-ଜନ୍-ଅ) ପଦ୍ମ ।
କଟ-ବି. ହସ୍ତୀର ଗଣ୍ଡଦେଶ ।
କଟକ-ବି. (କଟ୍-ଅକ) ପର୍ବତର ସାନୁବଳୟ ;
  ରାଜଧାନୀ ; ପାଦଭୂଷଣ ; ଶିବିର ।
କଟକଣା-ବି. ବନ୍ଦୋବସ୍ତ; ଅଟକ ।
କଟରା-ବି. ଭାଟିଆ ; ଘିନା ।
କଟା-ବିଂ. (କର୍ତ୍ତନଶବ୍ଦଜ) ଛେଦିତ ।
କଟାକଟି-ବି. ହଣାହଣି ।   [ଗୃହାଣି ।
କଟାକ୍ଷ-ବି. (କଟ-ଅକ୍ଷି) ଅପାଙ୍ଗଦୃଷ୍ଟି; ଅଡ଼-
କଟାର, କଟାରି-ବି. ଶସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
କଟାଳି-ବି. ଓଜନ ପରିମାଣ; ଢଦ୍ ।
କଟାସ-ବି. ବନ୍ୟ ବିଡାଲ ।
କଟାହ-ବି. ଲୌହକଢେଇ ।
କଟି-ବି. ଅଣ୍ଟା ।
କଟିବନ୍ଧ-ବି. (କଟି-ବନ୍ଧ) କମରବନ୍ଧ ।
କଟୁ-ବିଂ. କଡୁଆ; କର୍କଶ ।   [ରକ୍ଷକ ।
କଟୁଆଳ-ବି. (କୋଷ୍ଠପାଳଶବ୍ଦରୁ) ନଗର-
କଟୁକୀ-ବି. ଔଷଧବିଶେଷ ।
କଟୁରି-ବି. (କଟାରଶବ୍ଦଜ) ଶସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
କଠ-ବି. ମୁନିବିଶେଷ; ଉପନିଷଦ୍‌ବିଶେଷ ।
କଠାଉ-ବି. କାଷ୍ଠପାଦୁକା ; ଖଡମ ।
କଠିନ-ବିଂ. ଦୃଢ; ଶକ୍ତ; ନିର୍ଦ୍ଦୟ; ଦୁଃସହ ।

କଠିମୀ-ବ. ଖଡ଼ି ।

କଠୋର-ବି. (କଠ-ଓର) କଠିନ; ଦୁଷ୍କର ।

କଡ଼ମଡ଼-କ୍ରି. ବି. କଠିନଦ୍ରବ୍ୟର ଚର୍ବଣଶବ୍ଦ ।

କଡ଼ା-ବ. କଉଡ଼ି; ଧାତୁନିର୍ମିତ ବଳୟ; ବି. କଠୋର ।

କଡ଼ି-ବ. କଡ଼ିକାଠ ।

କଡ଼ୁଆ-ବି. (କଟୁଶବ୍ଦଜ) କଟୁ ।

କଢ଼ାଇବା-କ୍ରି. ବାହାରକରିବା ।

କଢ଼ି, କଢ଼-ବ. (କଳିଶବ୍ଦଜ) ପୁଷ୍ପକଳି ।

କଣ, କଣା-ବ. ଅଣୁ; ଅତିସୂକ୍ଷ୍ମ ଅଂଶ ।

କଣା-ବ. (କାଣଶବ୍ଦଜ) ଏକଚକ୍ଷୁହୀନ; ଛିଦ୍ର ।

କଣାଦ-ବ. (କଣ-ଅଦ) ଅଣୁବିଷୟକ ଦର୍ଶନର ପ୍ରଣେତା ମୁନି । [କ୍ଷୁଦ୍ରାଂଶ ।

କଣି-ବ. ବାଂଶର ଶାଖା; ବର ମୁଗ ପ୍ରଭୃତିର

କଣିକା-ବ. (କଣ-ଅକ-ଆ) କ୍ଷୁଦ୍ରଅଂଶ; ଏକକଣା ।

କଣ୍ଟା-ବ. ସମୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ; ମାପ ।

କଣ୍ଟକ-ବ. କଣ୍ଟା; ଶତ୍ରୁ । [କିଯୁକ୍ତ ।

କଣ୍ଟକିତ-ବ. (କଣ୍ଟକ-ଇତ) ରୋମାଞ୍ଚିତ; କଣ୍ଟ-

କଣ୍ଟି-ବ. ଲଙ୍ଗଳସ୍ଥ କାଷ୍ଠଖଣ୍ଡବିଶେଷ ।

କଣ୍ଠ-ବ. ଗଳଦେଶ; ଗଳା

କଣ୍ଠନାଳୀ-ବ. ଗଳାର ନାଳୀ ।

କଣ୍ଠସ୍ଥ-ବି. (କଣ୍ଠସ୍ଥା-ଅ) ମୁଖସ୍ଥ ।

କଣ୍ଠୀ-ବ. କଣ୍ଠର ମାଳା ।

କଣ୍ଠ୍ୟ-ବି (କଣ୍ଠ-ଯ) କଣ୍ଠୋଚ୍ଚାରିତ ।

କଣ୍ଡରା-ବ. (କନସ୍ତଶବ୍ଦଜ) ଜାତିବିଶେଷ ।

କଣ୍ଡୁ-ବ. କୁଣ୍ଡିଆ; କୁଣ୍ଡେଇହେବା ।

କଣ୍ଡ୍ୱ-ବ. ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।

କତରୀ-ବ. ଛୁରୀ ମଶିଣା ।

କତି-ବ. (କିମ୍-ଅତି) କେତେକ ।

କତି-ବି. ନିକଟ; ବ. ପାଖ ।

କତିପୟ-ବି. କେତେକ ।

କଥଞ୍ଚିତ-ଅ. କୌଣସିପ୍ରକାରେ ।

କଥନ-ବ. (କଥ୍-ଅନ) ଉକ୍ତି; କହିବା ।

କଥନୀୟ-ବି. (କଥ୍-ଅନୀୟ) ବକ୍ତବ୍ୟ; କହିବାର ଯୋଗ୍ୟ ।

କଥା-ବ. (କଥ୍-ଅ) ଉକ୍ତି; ଗଳ୍ପ; ଉପାଖ୍ୟାନ ।

କଥିତ-ବି. (କଥ୍-ତ) ବ୍ୟକ୍ତ; ବର୍ଣ୍ଣିତ ।

କଥୋପକଥନ-ବ. (କଥା-ଉପକଥନ) କଥାବାର୍ତ୍ତା ।

କଥ୍ୟ-ବି. (କଥ୍-ଯ) ବକ୍ତବ୍ୟ ।

କଦକ୍ଷର-ବ. (କୁ-ଅକ୍ଷର) କୁତ୍ସିତ ଅକ୍ଷର ।

କଦନ-ବ. (କଦ୍-ଅନ) ପୀଡ଼ନ; ବିନାଶ; ପାପ ।

କଦନ୍ନ-ବ. (କୁ-ଅନ୍ନ) ଦୂଷିତ ଅନ୍ନ ।

କଦମ୍ବ-ବ. ନୀପବୃକ୍ଷ ।

କଦର-ବ. ସୁବିଧା; ଉପାୟ ।

କଦର୍ଯ୍ୟ-ବି. କୁତ୍ସିତ; ନୀଚ ।

କଦଳୀ-ବ. ରମ୍ଭାବୃକ୍ଷ ଓ ଫଳ ।

କଦା-ଅ. (କିମ୍-ଦା) କେବେ ।

କଦାକାର-ବି. (କୁ-ଆକାର) ବିଶ୍ରୀ ।

କଦାଚ, କଦାଚନ, କଦାଚିତ୍-ଅ. କୌଣସି ସମୟରେ, ଅତି ବିରଳଭାବରେ ।

କଦାମ୍ବର-ବ. କୁତ୍ସିତ ଅମ୍ବର ।

କଦାପି-ଅ°, (କଦା-ଅପି) କେବେହେଁ ।

କଦୁଷ୍ଣ-ବି°. ଅଳ୍ପଉଷ୍ଣ ।

କଦ୍ରୁ-ବି. କଶ୍ୟପଋଷିଙ୍କ ଭାର୍ଯ୍ୟା ।

କନକ-ବି. ସୁବର୍ଣ୍ଣ ।

କନଷ୍ଠ-ବି°.(କନ୍=କ୍ଷୁଦ୍ର-ଇଷ୍ଠ) ବୟସରେ ସାନ ।

କନିଷ୍ଠା-ବି°. ବୟସରେ କ୍ଷୁଦ୍ରା । ବି. କାଣି-ଅଙ୍ଗୁଳି ।

କନୀନିକା-ବି. ଚକ୍ଷୁର ତାରା ।

କନୀୟସୀ-ବି°. କନିଷ୍ଠା ।

କନୀୟାନ୍-ବି°. (କନ୍-ଇୟସ୍) କନିଷ୍ଠ; କ୍ଷୁଦ୍ର ।

କନ୍ଥା-ବି. ଜୀର୍ଣ୍ଣବସ୍ତ୍ରରଚିତ ଅସ୍ତରଣ ବା ଆଚ୍ଛାଦନ ।

କନ୍ଦ-ବି. ଅଙ୍କୁରଭିନ୍ନ ଭକ୍ଷଣୀୟ ମୂଳ ।

କନ୍ଦର, କନ୍ଦରା-ବି. ପର୍ବତଗୁହା ।

କନ୍ଦର୍ପ-ବି. (କଂ-ଦୃପ୍-ଅ) କାମ; ମଦନ ।

କନ୍ଦଳ-ବି. ନୂତନାଙ୍କୁର; କଳହ ।

କନ୍ଦୁକ-ବି. ବର୍ତ୍ତୁଳାକାର ଖେଳନା ।

କନ୍ଧର-ବି. (କଂ-ଧୃ-ଅ) ଗ୍ରୀବା; କାନ୍ଧ ।

କନ୍ୟା-ବି. ପୁତ୍ରୀ; ଅବିବାହିତା ସ୍ତ୍ରୀ; ସ୍ୱନାମପ୍ରସିଦ୍ଧ ନକ୍ଷତ୍ରପୁଞ୍ଜ ବା ରାଶି ।

କପଟ-ବି. ଛଳ; ଶଠତା ।

କପଟୀ-ବି°. (କପଟ-ଇନ୍) କପଟଯୁକ୍ତ ।

କପର୍ଦ, କପର୍ଦ୍ଦକ } ବି. କଉଡ଼ି; ଶିବଙ୍କ ଜଟା ।

କପାଟ, କବାଟ-ବି. ଦ୍ୱାରର ଆବରଣ ।

କପାଳ-ବି. ଲଲାଟ; ଭାଗ୍ୟ; ଖପର ।

କପାଳିଆ-ବି°. ଭାଗ୍ୟବନ୍ତ ।

କପି-ବି. ବାନର; ମାଙ୍କଡ଼ ।

କପିକଳ-ବି. ଭାରିଦ୍ରବ୍ୟ ଉଠାଇବାର କଳ ।

କପିତ୍ଥ-ବି. କଇଥଗଛ ଓ ଫଳ ।

କପିଳ-ବି°. ପିଙ୍ଗଳ । ବି. ମୁନିବିଶେଷ ।

କପିଶ-ବି°. ମାଟିଆରଙ୍ଗ ।

କପୋତ-ବି. ପାରାପକ୍ଷୀ ।

କପୋଳ-ବି. ଗଣ୍ଡଦେଶ ।

କପୋଳ-କଳ୍ପିତ-ବି°. ମନଗଢ଼ା ଅଳୀକ କଥା ।

କଫ-ବି. ଶ୍ଳେଷ୍ମା ।

କଫୋଣି-ବି. କହୁଣି ।

କବନ୍ଧ-ବି. ମସ୍ତକଶୂନ୍ୟ ଦେହ ।

କବାବଚିନି-ବି. ମଶଲାବିଶେଷ ।

କବାଲା-ବି. ଭୂମି ବିକ୍ରୟ କରିବାର ପତ୍ର ।

କବୁଲ୍-ବି. ସ୍ୱୀକାର ।

କବୁଲିୟତି-ବି. ସ୍ୱୀକାରପତ୍ର ।

କବ୍ଜା-ବି. କବାଟ ସଂଯୋଜକ ଲୌହାଦି ନିର୍ମିତ [କଳ ।

କମ-ବି°. ସୁନ୍ଦର ବି. ସୁନ୍ଦର ଶିଳ୍ପକର୍ମ ।

କମ୍ ବି°. ଅଳ୍ପ ।

କମଠ-ବି. କୂର୍ମ; କଚ୍ଛପ ।

କମଣ୍ଡଳୁ-ବି. ସନ୍ନ୍ୟାସୀଙ୍କର କାଷ୍ଠ ନିର୍ମିତ ଜଳ- [ପାତ୍ର ।

କମନୀୟ-ବି°. (କମ୍-ଅନୀୟ) ସୁନ୍ଦର; ମନୋହର ।

କମର-ବି. କଟି; ଅଣ୍ଟା ।

କମଳ-ବି. ପଦ୍ମ; ଜଳ ।

କମଳା-ବି. ଲକ୍ଷ୍ମୀ ।

କମଳା-ବ. ଲେମ୍ବୁବିଶେଷ ।
କମଳାକର-ବ. (କମଳ-ଆକର) ଯେଉଁ ପୁଷ୍କ-
ରିଣୀରେ ଅନେକ ପଦ୍ମ ଥାଏ ।
କମଳାସନ-ବ. ପଦ୍ମାସନ; ବ୍ରହ୍ମା । [ଲତା ।
କମଳିନୀ-ବ. (କମଳ-ଇନ୍-ଈ) ପଦ୍ମିନୀ; ପଦ୍ମ-
କମ୍ପ, କମ୍ପନ-ବ. (କମ୍ପ-ଅ, ଅନ) କମ୍ପିବା; ଥରିବା ।
କମ୍ପମାନ-ବିଂ. କମ୍ପଯୁକ୍ତ ।
କମ୍ପିତ-ବିଂ. (କମ୍ପ୍-ତ) କମ୍ପଯୁକ୍ତ ।
କମ୍ବଳ-ବ. ମେଷଲୋମନିର୍ମିତ ବସ୍ତ୍ର ।
କମ୍ବୁ-ବ. ଶଙ୍ଖ । [ଗଳଦେଶ ।
କମ୍ବୁ-ଗ୍ରୀବା-ବ. ଶଙ୍ଖପରି ରେଖାତ୍ରୟଯୁକ୍ତ
କର-ବ. (କୃ-ଅ) ହସ୍ତ; କିରଣ; ହସ୍ତିଶୁଣ୍ଡ;
ଖଜଣା ।
କରକଚ-ବ. ଅତପ ତାପଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଲବଣ ।
କରକଟ୍ର-ବ. ଇଟା ବା ପଥରଗୁଣ୍ଡି ।
କରକା-ବ. କୁଆପଥର ।
କର-କୋଷ୍ଠୀ-ବ. ଭାଗ୍ୟସୂଚକ ହସ୍ତଚିହ୍ନ ।
କରଙ୍କ-ବ. ଡବା ।
କରଚୁଲି-ବ. ଧାତୁନିର୍ମିତ ଡଙ୍କା ।
କରଜ-ବ. (କର-ଜନ୍-ଅ) ନଖ ।
କରଞ୍ଜ-ବ. କରଞ୍ଜଗଛ ।
କରଟକ-ବ କାକ ।
କରଡ଼ା-ବିଂ. ଦୃଢ଼; ଶକ୍ତ; ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
କରଡ଼ି-ବ. (କରୀରଶବ୍ଦଜ) ବାଉଁଶ ଗଜା ।

କରଣ-ବ. (କୃ-ଅନ) ଇନ୍ଦ୍ରିୟ; କାରକବିଶେଷ;
ଜାତିବିଶେଷ ।
କରଣୀ-ବ. (କୃଧାତୁରୁ) ମାହାତ୍ମ୍ୟ; ରାଜମିସ୍ତ୍ରି-
ମାନଙ୍କର ଲୌହନିର୍ମିତ ଶସ୍ତ୍ର । [ଉଚିତ ।
କରଣୀୟ-ବିଂ. (କୃ-ଅନୀୟ) ଯାହା କରିବା
କରଣ୍ଡ-ବ. ପେଟରା । [କରପତ୍ର ।
କରତ-ବ. (କରପତ୍ରଶବ୍ଦରୁ) କାଠଚିରିବା ଶସ୍ତ୍ର;
କରତଳ-ବ. (କର-ତଳ) ହସ୍ତର ତଳ ।
କରତାଳ-ବ. ଝାଞ୍ଜ ।
କରତାଳି-ବ. ହାତତାଳି ।
କରଦ-ବିଂ. (କର-ଦା-ଅ) କରପ୍ରଦ ।
କର-ପତ୍ର-ବ. ହସ୍ତତଳ; କରତ ।
କର-ପୁଟ-ବ. ଯୋଡ଼ହାତ, ବଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ।
କରବାଳ-ବ. ଖଡ୍ଗ, ତରବାରି ।
କରବୀର-ବ. ପୁଷ୍ପବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
କରଭ, କଳଭ-ବ. ହସ୍ତି-ଶାବକ; ଉଷ୍ଟ୍ର-ଶାବକ ।
କରମାଳା-ବ. ଜପମାଳା ।
କର-ରୁହ-ବ. ନଖ; ଅଙ୍ଗୁଳି । [ବିଶେଷ ।
କରଲା-ବ. (କାରବେଲ୍ଲଶବ୍ଦରୁ) ତିକ୍ତଫଳ-
କରୋଟି-ବ. ପିତ୍ତଳ ବା କଂସାନିର୍ମିତ ଗୋଲାକାର
ଫରୁଆ ।
କରାର-ବ. ସ୍ୱୀକାର ।
କରାଳ-ବିଂ. ଭୟାନକ; ବୃହତ !
କରିଣୀ-ବ. ହସ୍ତିନୀ । [ର୍ଥାଂଶ ।
କର୍ଷ-ବ. (କର୍ଷଶବ୍ଦଜ) ଏକ ପଲର ଚତୁ-

କରୀ-ବ. (କର-ଇନ୍) ହସ୍ତୀ ।
କରୀର-ବ. ବଂଶାଙ୍କୁର, ବାଉଁଶଗଜା ।
କରୁଣ-ବଂ. (କୃ-ଉନ) ଶୋକୋଦ୍ଦୀପକ ; ଦୟାର୍ଦ୍ର ।
କରୁଣା-ବ. ଦୟା ।
କରେଣୁ-ବ. ହସ୍ତିନୀ ।
କରୋଟି-ବ. ମସ୍ତକର ଅସ୍ଥି; ମୁଣ୍ଡର ଖପୁରି ।
କର୍କଟ-ବ. କଙ୍କଡ଼ା; କର୍କଟରାଶି ।
କର୍କଟକ୍ରାନ୍ତି-ବ. ଭୂଗୋଳଶାସ୍ତ୍ରରେ ନିରକ୍ଷବୃତ୍ତଠାରୁ ୨୩½ ଅଂଶ ଉତ୍ତରରେ ଯେଉଁ ଅକ୍ଷରେଖା ଅଛି ।
କର୍କଟୀ / କର୍କଟିକା } ବ. କାକୁଡ଼ି; କଙ୍କଡ଼ା ।
କର୍କନ୍ଧୁ-ବ. ବରକୋଳି ଗଛ ଓ ଫଳ ।
କର୍କର-ବ. ଗୋଡ଼ି ।
କର୍କଶ-ବଂ. କଠିନ; ନିର୍ଦ୍ଦୟ; ଶୁଷ୍କକଣ୍ଠ; ଖରସ୍ପର୍ଶ ।
କର୍କାରୁ-ବ. କଖାରୁ ।
କର୍ଜ-ବ. ଋଣ ।
କର୍ଣ୍ଣ-ବ. (କର୍ଣ୍ଣ-ଅ) ଶ୍ରବଣେନ୍ଦ୍ରିୟ; ଜଣେ ବୀରର ନାମ; ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ କୋଣଦ୍ୱୟ-ସଂଯୋଜକ ରେଖା ।
କର୍ଣ୍ଣ-କୁହର-ବ. କର୍ଣ୍ଣର ଛିଦ୍ର ।
କର୍ଣ୍ଣ-ଗୂଥ-ବ. କାନର ମଇଳା ।
କର୍ଣ୍ଣ-ଧାର-ବ. ନାବିକ; ମାଝି ।
କର୍ଣ୍ଣ-ପୂର-ବ. କର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣ ।
କର୍ଣ୍ଣବେଧ-ବ. କାନଫୋଡ଼ା ; କର୍ଣ୍ଣଦ୍ୱୟରେ ଛିଦ୍ର କରିବାର ସଂସ୍କାରବିଶେଷ ।
କର୍ଣ୍ଣାଟ-ବ. ଦେଶବିଶେଷ; ରାଗିଣୀବିଶେଷ ।
କର୍ଣ୍ଣିକା-ବ. କର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣ ।
କର୍ଣ୍ଣିକାର-ବ. କନିଅରଗଛ ।
କର୍ଣ୍ଣୀରଥ-ବ. କ୍ଷୁଦ୍ରରଥ ।
କର୍ଣ୍ଣେ-ଜପ-ବଂ. କାନକୁହା; ଗୋଇନ୍ଦା ।
କର୍ତ୍ତନ-ବ. (କୃତ-ଅନ) ଛେଦନ ।
କର୍ତ୍ତରୀ-ବ. (କୃତ-ଅର-ଈ) କଟୁରି ; କତୁରୀ ।
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ-ବଂ. (କୃ-ତବ୍ୟ) କରଣୀୟ ।
କର୍ତ୍ତା-ବ. (କୃ-ତୃ) କାର୍ଯ୍ୟକାରକ; ବିଧାତା ।
କର୍ତ୍ତିତ-ବଂ. (କୃତ-ତ) ଛେଦିତ ।
କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ-ବ. (କର୍ତ୍ତୃ-ତ୍ୱ) ଅଧିକାର; ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ।
କର୍ଦ୍ଦମ-ବ. କାଦୁଅ; ପଙ୍କ ।
କର୍ପଟ-ବ. ଛିଣ୍ଡାଲୁଗା ।
କର୍ପୂର-ବ. ଶୁଭ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ଗନ୍ଧଦ୍ରବ୍ୟ ବିଶେଷ ।
କର୍ପୂର-ରସ-ବ. ପାରଦ ।
କର୍ବୁର-ବଂ. ବିଚିତ୍ରବର୍ଣ୍ଣ; ବ. ରାକ୍ଷସ ।
କର୍ବୁରିତ-ବଂ. ନାନାବର୍ଣ୍ଣରେ ରଞ୍ଜିତ ।
କର୍ମ୍ମ-ବ. (କୃ-ମନ୍) କାର୍ଯ୍ୟ; ଶ୍ରାଦ୍ଧାଦି କର୍ମ୍ମ ; ବ୍ୟାକରଣରେ କାରକବିଶେଷ ।
କର୍ମ୍ମ-କ୍ଷେତ୍ର-ବ. କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ସ୍ଥାନ ।
କର୍ମ୍ମଚାରୀ-ବଂ. (କର୍ମ୍ମନ୍-ଚର୍-ଇନ୍) ଯେ ବେତନ ଗ୍ରହଣ କରି ଅନ୍ୟର କର୍ମ୍ମ କରେ ।
କର୍ମ୍ମଠ-ବଂ. (କର୍ମ୍ମନ୍-ଠ) କର୍ମ୍ମଦକ୍ଷ; ପାରଗ ।
କର୍ମ୍ମଣ୍ୟ-ବଂ. (କର୍ମ୍ମନ୍-ଯ) କର୍ମ୍ମଯୋଗ୍ୟ ।
କର୍ମ୍ମଧାରୟ-ବ. ସମାସବିଶେଷ ।
କର୍ମ୍ମାନ୍ତର-ବ. (କର୍ମ୍ମ-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟକର୍ମ୍ମ ।

କର୍ମାର—ବ. (କର୍ମନ୍-ଋ-ଅ) କମାର ।

କର୍ମିଷ୍ଠ—ବି. (କର୍ମନ୍-ଇଷ୍ଠ) କର୍ମକୁଶଳ ।

କର୍ମୀ-ବ. (କର୍ମନ୍-ଇନ୍) କର୍ମକାରୀ ।

କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ—ବ. (କର୍ମ-ଇନ୍ଦ୍ରିୟ) ହସ୍ତପଦ ପ୍ରଭୃତି କର୍ମନିର୍ବାହକ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ । [ମାଣ ।

କର୍ଷ—ବ. (କୃଷ୍-ଅ) କର୍ଷଣ; କରଷନାମକ ପରି-

କର୍ଷକ—ବ. (କୃଷ୍-ଅକ) କୃଷିଜୀବୀ; ଚଷା ।

କର୍ଷଣ—ବ. (କୃଷ୍-ଅନ) ଚଷକାମ; ଆକର୍ଷଣ ।

କର୍ଷିତ—ବି.(କୃଷ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଚଷ କରାଯାଇଥିବା ।

କଳ—ବ. (କଲ୍-ଅ) ମଧୁର ଅସ୍ଫୁଟ ଧ୍ୱନି ।

କଳ—ବ. ଯନ୍ତ୍ର ।

କଳକଣ୍ଠ—ବି. ସୁସ୍ୱରବାନ୍ । ବ. କୋକିଳ ।

କଳକଳ—ବ. (କଳ-କଳ) କୋଳାହଳ ।

କଳଙ୍କ—ବ. ମଇଳାଦାଗ; ଅପଯଶ ।

କଳଙ୍କିତ—ବି. (କଳଙ୍କ-ଇତ) କଳଙ୍କଯୁକ୍ତ ।

କଳଙ୍କୀ / କଳଙ୍କିନୀ } ବି. (କଳଙ୍କ-ଇନ୍, ଈ. ସ୍ତ୍ରୀ) ଦୁର୍ନାମ ଅଛି ଯାହାର ।

କଳତ୍ର- ବ. ଭାର୍ଯ୍ୟା; ସ୍ତ୍ରୀ ।

କଳଧୌତ—ବ. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ।

କଳନା—ବ. (କଲ୍-ଅନ-ଆ) ଧାରଣା; ଗଣନା ।

କଲମ—ବ. ଧାନ୍ୟବିଶେଷ; ଲେଖନୀ; ବୃକ୍ଷ-ଶାଖାରୁ ଉପାୟଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ଛୋଟ ଛୋଟ ବୃକ୍ଷ ।

କଲମ୍ବ—ବ. ଶର ।

କଲବଲ—ବି. ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଅସ୍ଥିର ।

କଲଶ / କଲସ } ବ. (କ-ଲସ୍-ଅ) ଘଟ, ଗରା ।

କଳହ—ବ. କଜିଆ; ବିବାଦ ।

କଳହଂସ—ବ. ରାଜହଂସ ।

କଳା—ବ. (କଲ୍-ଅ) ଚନ୍ଦ୍ରର ଷୋଡ଼ଶଭାଗ; ନୃତ୍ୟ ଗୀତ ଚିତ୍ରାଦି ବିଦ୍ୟା; କାଳର ଅଂଶ-ବିଶେଷ ।

କଳା—ବି. (କାଳଶବ୍ଦରୁ) କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ।

କଳାନିଧି—ବ.ଚନ୍ଦ୍ର ।

କଳାପ—ବ. ସମୂହ; ମୟୂରପୁଚ୍ଛ ।

କଳାପୀ—ବ.(କଳାପ-ଇନ୍) ମୟୂର; କୋକିଳ ।

କଳାବାନ୍—ବି. (କଳା-ବତୁ) ଗୀତାଦି କଳା-ବିଦ୍ୟାରେ ନିପୁଣ ।

କଳି—ବ. ୪ର୍ଥ ଯୁଗ; କଳହ; ପୁଷ୍ପକଳି ।

କଳିଆରୁ—ବ. ହାତଗଡ଼ୁ ।

କଳିକା—ବ. କୋରକ; କଢ଼ି ।

କଳିଙ୍ଗ—ବ. ଦେଶବିଶେଷ ।

କଳିଜା—ବ. ହୃତପିଣ୍ଡ ।

କଳିତ—ବି. (କଲ୍-ତ) ଧୃତ; ଗଣିତ ।

କଳିନ୍ଦ—ବ. ପର୍ବତବିଶେଷ ।

କଳିନ୍ଦନନ୍ଦିନୀ—ବ. ଯମୁନାନଦୀ; କାଳିନ୍ଦୀ ।

କଳୁଷ—ବ. ଦୋଷ; ପାପ ।

କଳୁଷିତ—ବି. ଦୂଷିତ; ପାପଯୁକ୍ତ ।

କଳେବର—ବ. ଶରୀର; ଗାତ୍ର ।

କଳ୍କ—ବ. ତୈଳାଦି ପାକରେ ଦେୟ ଔଷଧଦ୍ରବ୍ୟ ।

କଳ୍କୀ—ବ. ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଦଶମ ଅବତାର ।

କଳ୍ପ-ବି. (କ୍ଳୃପ୍-ଅ) ବେଦାଙ୍ଗ ଶାସ୍ତ୍ରବିଶେଷ; ଏକସହସ୍ର ଯୁଗ; ଅଭିପ୍ରାୟ; ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ତୁଲ୍ୟ-ବାଚକ ।
କଳ୍ପତରୁ-ବି. ଅଭୀଷ୍ଟ ଫଳପ୍ରଦ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ବୃକ୍ଷ ।
କଳ୍ପନା-ବି. (କ୍ଳୃପ୍-ଅନ-ଆ) ଉଦ୍ଭାବନା; ଉଦ୍ଭାବନାଶକ୍ତି । [କାଳ ।
କଳ୍ପାନ୍ତ-ବି. (କଳ୍ପ-ଅନ୍ତ) ଯୁଗାନ୍ତ; ପ୍ରଳୟ-
କଳ୍ପିତ-ବିଂ. (କ୍ଳୃପ୍-ତ) ଉଦ୍ଭାବିତ; ରଚିତ; ମନଗଢ଼ା ।
କଳ୍ମଷ-ବି. ପାପ । [ବିଂ. ଉତ୍ତମ ।
କଲ୍ୟ-ବି. ପ୍ରାତଃକାଳ; ଗତଦିନ; ଆଗାମୀଦିନ;
କଲ୍ୟାଣ-ବି. (କଲ୍ୟ-ଅଣ୍-ଅ) ମଙ୍ଗଳ ।
କଲ୍ଲୋଳ-ବି. ମହାତରଙ୍ଗ; ଆନନ୍ଦ ।
କଲ୍ଲୋଳିନୀ-ବି. ତରଙ୍ଗିଣୀ; ନଦୀ ।
କବଚ-ବି. ସାଞ୍ଜୁ, ବର୍ମ୍ମ; ମନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
କବର-ବି. ଭୂଗର୍ଭରେ ମୃତଦେହର ନିଧାନ ।
କବରୀ-ବି. କେଶପାଶ, ଜୁଡ଼ା ।
କବଳ-ବି. ଗ୍ରାସ ।
କବଳିତ-ବିଂ. ଗ୍ରସ୍ତ; ଭକ୍ଷିତ ।
କବି-ବି. (କୁ-ଇ) କାବ୍ୟକର୍ତ୍ତା; ଶୁକ୍ରାଚାର୍ଯ୍ୟ ।
କବି-ତା-ବି. କବିତ୍ୱ ।
କବୋଷ୍ଣ-ବିଂ. (କୁ-ଉଷ୍ଣ) ଈଷତ୍ ଉଷ୍ଣ ।
କବ୍ୟ-ବି. ପିତୃଲୋକୋଦ୍ଦେଶେ ଦେୟ ଖାଦ୍ୟ ।
କଶା-ବି. ଚାବୁକ ।
କଶେରୁ-ବି. ପୃଷ୍ଠର ଅସ୍ଥି ।
କଶ୍ୟପ-ବି. ମୁନିବିଶେଷ ।

କଷ-ବି. (କଷ୍-ଅ) କଷ୍ଟିପଥର; ଦାଗ ।
କଷଣ-ବି. (କଷ୍-ଅନ) ଘର୍ଷଣ; ଦୁଃଖ ।
କଷା-ବି. (କଷାୟ ଶବ୍ଦରୁ) କଷାରସ ।
କଷାୟ-ବି. ରସବିଶେଷ; ସୁଗନ୍ଧ ନିର୍ଯ୍ୟାସ । ବିଂ. ଅନୁଜ୍ଜ୍ୱଳ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ; ସୁଗନ୍ଧ ।
କଷାୟିତ-ବିଂ. (କଷାୟ-ତ) ଲୋହିତୀକୃତ ।
କଷିତ-ବିଂ. ପରୀକ୍ଷିତ । [ଠାଣିବା ।
କଷିବା-କ୍ରିଂ. ପରୀକ୍ଷା କରିବା; ଦୃଢ଼ରୂପେ
କଷ୍ଟ-ବି. (କଷ୍-ତ) କ୍ଲେଶ; ବିଂ. ଦୁଃଖଜନକ ।
କଷ୍ଟି-ବି. (କଷ୍-ତି) କଷ୍ଟିପଥର ।
କସ୍ତୁରୀ-ବି. ମୃଗନାଭି । [ଯୋଗସ୍ଥଳ ।
କହୁଣୀ-ବି. (କଫୋଣିଶବ୍ଦଜ) ବାହୁ ଓ ହସ୍ତର
କହ୍ଲାର-ବି. ଶ୍ୱେତପଦ୍ମ ।
କାଂସ୍ୟ-ବି. କଂସା (ତମ୍ବା ଓ ରଙ୍ଗମିଶ୍ରିତ ଧାତୁ) ।
କାକ, କୁଆ-ବି. କାଉ, ବାୟସ ।
କାକତାଳୀୟ-ବିଂ. ଅକସ୍ମାତ୍ ଘଟିତ ।
କାକପକ୍ଷ-ବି. କ୍ଷତ୍ରିୟ ବାଳକର ମୁଣ୍ଡର ଦୁଇ-ପାଖରେ ଥିବା କେଶ ।
କାକବନ୍ଧ୍ୟା-ବି. (କାକ-ବନ୍ଧ୍ୟା) ଯେ ସ୍ତ୍ରୀ କାକ-ପରି ଏକମାତ୍ର ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କରେ ।
କାକର-ବି. ଶିଶିର । [ମଧୁରଧ୍ୱନି ।
କାକଳି-ବି. (କୁ-କଲ୍-ଇ) ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କର
କାକତୁଆ-ବି. ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।
କାକୁ-ବି. ବିକୃତ କଣ୍ଠଧ୍ୱନି; ବକ୍ରୋକ୍ତି ।
କାକୁତ୍ସ୍ଥ-ବି. (କକୁତ୍-ସ୍ଥା-ଅ) ରାମଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଭୃତି ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀୟ ରାଜା ।

କାକୋଦର-ବ. ସର୍ପ ।
କାଙ୍କି-ବ. ମାଟି ଖୋଳିବାର ଶସ୍ତ୍ର ।
କାଙ୍କ୍ଷା-ବ. (କାଙ୍କ୍ଷ୍-ଅ) ଅଭିଳାଷ; ବାଞ୍ଛା ।
କାଙ୍କ୍ଷିତ-ବଂ. (କାଙ୍କ୍ଷ୍-ତ) ଅଭିଳଷିତ ।
କାଗଜ-ବ. ତୃଣାଦି ନିର୍ମିତ ପଦାର୍ଥ ଯାହା ଉପରେ କାଳିରେ ଲେଖାଯାଏ ।
କାଗଜି-ବ. ଏକଜାତୀୟ ଲେମ୍ବୁ ।
କାଙ୍ଗାଳ, କାଙ୍ଗାଳୀ-ବ. ଭିକ୍ଷୁକ ।
କାଚ-ବ. ସ୍ୱଚ୍ଛ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଭଙ୍ଗପ୍ରବଣ ପଦାର୍ଥ ।
କାଚିବା-କ୍ରିଂ ଧୋଇବା ।
କାଞ୍ଚନ-ବ. (କନ୍ଚ୍-ଅନ) ସୁବର୍ଣ୍ଣ ; ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।
କାଞ୍ଚୀ-ବ. ମେଖଳା, କଟିଭୂଷଣ ।
କାଜୀ-ବ. ମୁସଲମାନ ବିଚାରକ ।
କାଞ୍ଜୀ-ବ ପର୍ଯ୍ୟୁଷିତ ଅନ୍ନର ଅମ୍ଳଜଳ ।
କାଟିବା-କ୍ରିଂ. କର୍ତ୍ତନ କରିବା ।
କାଠ-ବ. (କାଷ୍ଠଶବ୍ଦରୁ) ଦାରୁ; ଇନ୍ଧନ ।
କାଣ-ବଂ. ଏକଚକ୍ଷୁହୀନ ।
କାଣ୍ଡ-ବ. ଗଛର ଗଣ୍ଡି ; ପୁସ୍ତକର ଅଧ୍ୟାୟ ; ବ୍ୟାପାର ; ଶର ।
କାଣ୍ଡ-ଜ୍ଞାନ-ବ. ସ୍ଥୂଳଜ୍ଞାନ ; ପ୍ରକରଣବୋଧ ।
କାତର-ବଂ. ବ୍ୟାକୁଳ; ଦୁଃଖିତ; ଭୀତ ।
କାତର୍ଯ୍ୟ-ବ. କାତରତା ।
କାତି-ବ. ମତ୍ସ୍ୟର ବା ସର୍ପର ଶଳ୍କ ; ଛୁରି ।
କାତ୍ୟାୟନୀ-ବ. ଦୁର୍ଗା ।
କାଦମ୍ବ-ବ. ଏକପ୍ରକାର ହଂସ ; କାଅମ ପକ୍ଷୀ ।
କାଦମ୍ବିନୀ-ବ. ମେଘମାଳା ।

କାଦୁଅ-ବ. (କର୍ଦ୍ଦମଶବ୍ଦଜ) ପଙ୍କ ।
କାନ-ବ (କର୍ଣ୍ଣଶବ୍ଦଜ) ଶ୍ରବଣେନ୍ଦ୍ରିୟ ।
କାନନ-ବ. ବନ । [କାତ ।
କାନୀନ-ବଂ. (କନ୍ୟା-ଇନ) କୁମାରୀଗର୍ଭରୁ
କାନ୍ତ-ବଂ. (କମ୍-ତ) ମନୋରମ; ପ୍ରିୟ ; ବ. ସ୍ୱାମୀ ।
କାନ୍ତା-ବ. ପ୍ରିୟା, ଭାର୍ଯ୍ୟା ।
କାନ୍ତାର-ବ. ଗହନବନ ।
କାନ୍ତି-ବ. (କମ୍-ତି) ଦୀପ୍ତି; ଶୋଭା ।
କାନ୍ୟକୁବ୍ଜ-ବ. କନାଉଜ ପ୍ରଦେଶ ।
କାନ୍ଦିବା-କ୍ରିଂ. (କ୍ରନ୍ଦଧାତୁରୁ) କ୍ରନ୍ଦନ କରିବା ।
କାପ-ବ. କର୍ଣ୍ଣାଭରଣବିଶେଷ ।
କାପଟ୍ୟ-ବ. (କପଟ-ଯ) କପଟତା ।
କାପଡ଼-ବ. (କର୍ପଟଶବ୍ଦଜ) ବସ୍ତ୍ର; ଲୁଗା ।
କାପୁରୁଷ-ବ. (କୁ-ପୁରୁଷ) ନିନ୍ଦନୀୟ ଲୋକ ; ଭୀରୁ ଲୋକ ।
କାପେଡ଼ୀ-ବ. ଲୁଗାବ୍ୟବସାୟୀ ।
କାମ-ବ. କନ୍ଦର୍ପ ; କାମନା ।
କାମଚାରୀ-ବଂ. (କାମ-ଚର୍-ଇନ୍) ସ୍ୱେଚ୍ଛାଗାମୀ ।
କାମଦୁଘା-ବ. (କାମ-ଦୁହ୍-ଅ) କାମଧେନୁ ।
କାମଧେନୁ-ବ. ଅଭୀଷ୍ଟଦାୟିନୀ ଧେନୁ ।
କାମପାଳ-ବ. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଭାଇ ବଳରାମ ।
କାମ-ରୂପ-ବ. ଦେଶବିଶେଷ ।
କାମ-ରୂପ, କାମ-ରୂପୀ } ବଂ. ଯଥେଚ୍ଛାରୂପ ଧାରଣକାରୀ ।

କାମଳ—ବି. ରୋଗବିଶେଷ ।

କାମିନୀ—ବି. (କମ୍-ଇନ୍-ଈ) ନାରୀ ।

କାମୀ—ବିଂ. (କାମ-ଇନ୍) କାମୁକ ।

କାମୁକ—ବିଂ. (କମ୍-ଉକ) କାମାତୁର ।

କାମ୍ପି—ବିଂ. କୃପଣ (ଗ୍ରାମ୍ୟପ୍ରୟୋଗ) ।

କାମ୍ବୋଜ—ବି. ଦେଶ ବିଶେଷ ।

କାମ୍ୟ—ବିଂ. (କମ୍-ଯ) ଅଭିଳଷଣୀୟ ।

କାୟ—ବି. ଦେହ ।

କାୟା—ବି. (କାୟଶବ୍ଦଜ) ଦେହ ।

କାୟସ୍ଥ—ବି. (କାୟ-ସ୍ଥା-ଅ) ଜାତିବିଶେଷ ।

କାୟିକ—ବିଂ. (କାୟ-ଇକ) ଦୈହିକ ।

କାରକ—ବିଂ. (କୃ-ଅକ) କର୍ମ-କର୍ତ୍ତା ; ବ୍ୟାକ-
ରଣର କର୍ତ୍ତୃ ଆଦି କାରକ ।

କାରଣ—ବି. (କୃ-ଣିଚ୍-ଅନ) ହେତୁ; ନିମିତ୍ତ ।

କାରଣ୍ଡବ—ବି. ହଂସବିଶେଷ । [କରାଏ ।

କାରୟିତା—ବି. (କୃ-ଣିଚ୍-ତୃ) ଯେ ଅନ୍ୟଦ୍ୱାରା

କାରବାର—ବି. (ପାର୍ଶୀ) ବ୍ୟବସାୟ ।

କାରା—ବି. ବନ୍ଦୀଶାଳା ।

କାରାଗାର—ବି. (କାରା-ଅଗାର) ବନ୍ଦୀଗୃହ ।

କାର
କାରୀ } ବିଂ. ଯେ କରେ ।

କାରିଗର—ବି. (କାରିକରଶବ୍ଦଜ) ଶିଳ୍ପୀ ।

କାରୁ—ବି. (କୃ-ଉ) ଶିଳ୍ପୀ ।

କାରୁଣିକ—ବିଂ. (କରୁଣା-ଇକ) ଦୟାଳୁ ।

କାରୁଣ୍ୟ—ବି. (କରୁଣା-ଯ) ଦୟା; କରୁଣା ।

କାର୍କଶ୍ୟ—ବି. (କର୍କଶ-ଯ) କଠିନତା ।

କାର୍ତ୍ତିକ—ବି. (କୃତ୍ତିକା-ଯ) କାର୍ତ୍ତିକେୟ ; ମାସ
ବିଶେଷ । [ପତି ।

କାର୍ତ୍ତିକେୟ—ବି. (କୃତ୍ତିକା-ଏୟ) ଦେବ ସେନା-

କାର୍ପଣ୍ୟ—ବି. (କୃପଣ-ଯ) କୃପଣତା; ଦରିଦ୍ରତା ।

କାର୍ପାସ—ବି. କପା; ତୁଳା ।

କାର୍ମୁକ—ବି. (କର୍ମନ୍-ଉକ) ଧନୁ ।

କାର୍ଯ୍ୟୀ—ବି. (କାର୍ଯ୍ୟ ଶବ୍ଦରୁ) କର୍ମଗୃହୀ ।

କାର୍ଯ୍ୟ—ବି. (କୃ-ଯ) କର୍ମ; ପ୍ରୟୋଜନ । ବିଂ.
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ—ବି. କର୍ମସ୍ଥାନ ।

କାର୍ଶ୍ୟ—ବି. (କୃଶ-ଯ) କୃଶତା; କ୍ଷୀଣତା ।

କାର୍ଷାପଣ—ବି. କାହାଣ । [ବର୍ଣ୍ଣ ।

କାଳ—ବି. (କଳ-ଅ) ସମୟ; ମୃତ୍ୟୁ । ବିଂ. କୃଷ୍ଣ-

କାଳ-କୂଟ—ବି. ଗରଳ ; ବିଷ ।

କାଳ-କ୍ଷେପ—ବି. ସମୟ ଯାପନ ।

କାଳ-ଗ୍ରାସ—ବି. ମୃତ୍ୟୁ ।

କାଳ-ଚକ୍ର—ବି. ବାରମାସଜ୍ଞାପକ ବର୍ଷଚକ୍ର ।

କାଳ-ପୁରୁଷ—ବି. ଯମଦୂତ; ପୁରୁଷାକୃତି ନକ୍ଷତ୍ର-
ପୁଞ୍ଜ ।

କାଳ-ବେଳା—ବି. ଦିନର ଅଶୁଭ ଅଂଶ ।

କାଲି
କାଲୁ } ବି. (କଲ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ବସ୍ଥିର, ବିଂ. ଅତି
ଶୀତଳ ।

କାଳାନ୍ତର—ବି. (କାଳ-ଅନ୍ତର) ସମୟାନ୍ତର ;
ଅନ୍ୟସମୟ ।

କାଳି—ବି. (କାଳଶବ୍ଦଜ) ମସୀ; କଜ୍ଜଳ ।

କାଳିକା-ବ. ଚଣ୍ଡୀଦେବୀ; ମେଘାବଳୀ ।

କାଳିନ୍ଦୀ-ବ. (କଳିନ୍ଦ-ଅ-ଈ) ଯମୁନାନଦୀ ।

କାଳିମା-ବ.(କାଳ-ଇମନ୍) କୃଷ୍ଣତା; ମଳିନତା ।

କାଳୀ-ବ. କାଳିକା ଦେବୀ ।

କାଳୀୟ-ବ. (କାଳ-ଈୟ) ସର୍ପବିଶେଷ ।

କାଲୁଣୀ-ବ. (କାଲ-ଉଣୀ) ବୟସ ସ୍ତ୍ରୀ ।

କାଳେ-ଅ. ଯଦି; କୌଣସି ସମୟରେ ।

କାଳ୍ପନିକ-ବି. (କଳ୍ପନା-ଇକ) କଳ୍ପନାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ; ଅବାସ୍ତବ ।

କାବା-ବି. ହତବୁଦ୍ଧି ।

କାବେରୀ-ବ. ନଦୀବିଶେଷ ।

କାବ୍ୟ-ବ. (କବି-ଯ) କବିତା ; ଶୁକ୍ରାଚାର୍ଯ୍ୟ ; [ଶୁକ୍ରତାସ ।

କାଶ-ବ. ରୋଗବିଶେଷ; ତୃଣବିଶେଷ ।

କାଶୀ-ବ. (କାଶ-ଈ) ବାରାଣସୀ ।

କାଶ୍ମୀର-ବ. ଦେଶବିଶେଷ ।

କାଶ୍ମୀରଜ-ବ. କୁଙ୍କୁମ ।

କାଶ୍ୟପ-ବ. ମୁନିବିଶେଷ ।

କାଷାୟ-ବ. (କଷାୟ-ଅ) କଷାୟରଞ୍ଜିତ ବସ୍ତ୍ର ।

କାଷ୍ଠ-ବ. କାଠ ।

କାଷ୍ଠା-ବ. ସୀମା; ସମୟର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅଂଶ ।

କାସାର-ବ. (କ-ଆ-ସୃ-ଅ) ବୃହତ୍ ସରୋବର ।

କାହା-ସର୍ବ.(କିମ୍ଶବ୍ଦଜ) କେଉଁ; କସ; କାହାର ।

କାହାଣ-ବ. (କାର୍ଷାପଣଶବ୍ଦଜ) ଷୋଡ଼ଶପଣ ।

କାହାଣି-ବ. (କଥନଶବ୍ଦଜ) ଗଳ୍ପ ।

କାହାର, କାହାର } ସର୍ବ. (କିମ୍ଶବ୍ଦଜ) କେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିର ।

କାହାରକି-ସର୍ବ. (କିମ୍ଶବ୍ଦଜ) କାହାକୁ ।

କାହାଳି-ବ. ବାଦ୍ୟବିଶେଷ ।

କାହିଁ-ଅ. (କିମ୍ଶବ୍ଦଜ) କେଉଁଠାରେ ।

କାହିଁକି-ଅ. କହେତୁରୁ ।

କାହୁଁ-ଅ. କେଉଁଠାରୁ ।

କାହ୍ନୁ-ବ. (କୃଷ୍ଣଶବ୍ଦଜ) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।

କି-ସର୍ବ. (କିମ୍ଶବ୍ଦଜ) କଅଣ; ଅ. କିମ୍ବା ।

କିଆଁ-ସର୍ବ. (କିମ୍ଶବ୍ଦଜ) କାହିଁକି ।

କିଆ-ବ. (କେତକଶବ୍ଦଜ) ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫୁଲ ।

କିଆରି-ବ. (କେଦାରଶବ୍ଦଜ) ଧାନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ।

କିଏ-ସର୍ବ (କିମ୍ଶବ୍ଦଜ) କେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ।

କିଛି-ସର୍ବ. (କିଞ୍ଚିତ୍ ଶବ୍ଦରୁ) କିଞ୍ଚିତ୍ ।

କିତା-ବ. ଜମିର ଏକଖଣ୍ଡ ।

କିତାପ-ବ. ପୁସ୍ତକ ।

କିନାରା-ବ. ତୀର; ପାର୍ଶ୍ୱ; ବସ୍ତ୍ରର ଧଡ଼ି ।

କିଙ୍କର-ବ. (କିଂ-କୃ-ଅ) ଭୃତ୍ୟ ।

କିଙ୍କିଣୀ-ବ. ଘୁଙ୍ଗୁର; କଟିଭୂଷଣ ।

କିଞ୍ଚିତ୍-ସର୍ବ. (କିଂ-ଚିତ୍) କିଛି ।

କିନ୍ତୁ-ଅ. (କିଂ-ତୁ) ପରନ୍ତୁ ।

କିନ୍ନର-ବ. (କିଂ-ନର) କିଂପୁରୁଷ; ସ୍ୱର୍ଗର ଗାୟକ ।

କିପରି-ଅ. କେମନ୍ତେ ।

କିପାଇଁ, କିପାଁ } ଅ. କହେତୁରୁ ।

କିମିଆଁ–ବି. ମନ୍ତ୍ରଯନ୍ତ୍ର ।

କିମ୍ବଦନ୍ତୀ-ବି. (କିମ୍-ବଦ୍-ଶତୃ-ଈ) ଜନରବ ।

କିମ୍ବା–ଅ. (କିମ୍-ବା) ଅଥବା ।

କିମ୍ଭୂତ–ବିଂ (କିମ୍-ଭୂ-ତ) କୀଦୃଶ; କିପ୍ରକାର ।

କିମ୍ଭିର–ବି. (କୁମ୍ଭୀରଶବ୍ଦଜ) କୁମ୍ଭୀର ।

କିଂଶୁକ–ବି. ପଲାଶବୃକ୍ଷ । [କେତେକ ।

କିୟତ୍–ବିଂ., ଅ. (କିମ୍-ଯତ୍) କିଛୁ;

କିରଣ–ବି. (କୃ-ଅନ) ଅଂଶୁ ।

କିରଣମାଳୀ–ବି. (କିରଣ-ମାଳା-ଇନ୍) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

କିରାତ–ବି. ବ୍ୟାଧ; ଚିରେଇତା ।

କିରାନି–ବି. ଯେ ଇଂରାଜୀ ପତ୍ରାଦି ନକଲ କରେ ।

କିରୀଟ–ବି. ମୁକୁଟ ।

କିଲା–ବି. (କୀଲଶବ୍ଦଜ) ଖୁଣ୍ଟି; କାଠି ।

କିଳିବା–କ୍ରି. (କୀଲଶବ୍ଦଜ) ବନ୍ଦ କରିବା ।

କିଳଣି–ବି. କବାଟ ବନ୍ଦ କରିବାର ହୁଡୁକା ।

କିଲ୍ୱିଷ–ବି. ପାପ ।

କିଲ୍ଲା–ବି. ଗଡ଼ ।

କିଶଳୟ–ବି. ନବପଲ୍ଲବ ।

କିଶୋର–ବିଂ. ବାଲ୍ୟସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । ବି. ବାଳକ ।

କିସ–ସର୍ବ. (କିମ୍‌ଶବ୍ଦଜ) କଅଣ ।

କିସ୍ତି–ବି. ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ; ନୌକା ।

କୀଚକ–ବି. ବାଉଁଶ; ଦ୍ରୁପଦରାଜାଙ୍କର ଶଳା ।

କୀଟ–ବି. (କୀଟ୍-ଅ) କୃମି; ପୋକ ।

କୀଟାଣୁ–ବି (କୀଟ-ଅଣୁ) ଚକ୍ଷୁର ଅଗୋଚର ଅତି କ୍ଷୁଦ୍ର କୀଟ ।

କୀଦୃକ୍, କୀଦୃଶ–ବିଂ. (କିମ୍-ଦୃଶ୍-କ୍ୱିପ୍, ଅ) କିପ୍ରକାର ।

କୀର–ବି. ଶୁକପକ୍ଷୀ ।

କୀର୍ଣ୍ଣ–ବିଂ. (କୄ-ତ) ବିକ୍ଷିପ୍ତ; ବ୍ୟାପ୍ତ ।

କୀର୍ତ୍ତନ–ବି. (କୃତ-ଅନ) ବର୍ଣ୍ଣନ; କଥନ ।

କୀର୍ତ୍ତି–ବି. (କୃତ-ତି) ଯଶଃ; ସୁଖ୍ୟାତି ।

କୀର୍ତ୍ତିତ–ବିଂ. (କୃତ-ତ) ବର୍ଣ୍ଣିତ; କଥିତ ।

କୀଲନ–ବି. (କୀଲ୍-ଅନ) ଦୃଢୀକରଣ; ସ୍ଥିରୀକରଣ ।

କୁ–ଅ. ମନ୍ଦ; ବି. ପୃଥିବୀ ।

କୁଆଁ–କ୍ରିଂ.ବି. ସଦ୍ୟୋଜାତ ଶିଶୁର କ୍ରନ୍ଦନଧ୍ୱନି ।

କୁଆ–ବି. (କାକଶବ୍ଦଜ) କାକ ।

କୁଆ-ତାରା–ବି. (କାକ-ତାରା) ଶୁକ୍ରତାରା ।

କୁଆପଥର–ବି. (ଗ୍ରା) କରକା ।

କୁଆବୁଆ–ବିଂ. ଅସ୍ଥିର; ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ।

କୁକୁଡ଼ା–ବି. (କୁକ୍କୁଟଶବ୍ଦଜ) କୁକ୍କୁଟ ।

କୁକୁର–ବି. (କୁକ୍କୁରଶବ୍ଦଜ) ଶ୍ୱାନ; କୁତ୍ତ ।

କୁକ୍କୁଟ–ବି. କୁକୁଡ଼ା ।

କୁକ୍ଷି–ବି. ଗର୍ଭ; ଉଦରଗହ୍ୱର ।

କୁଙ୍କୁଡ଼ିବା–କ୍ରି. (କୁଞ୍ଚ୍ ବା କୁଣ୍ଠ୍‌ଧାତୁ) ସଙ୍କୁଚିତ ହେବା ।

କୁଙ୍କୁମ–ବି. ଗନ୍ଧଦ୍ରବ୍ୟବିଶେଷ ।

କୁଚ–ବି.(କୁଚ୍-ଅ) ଯୁବତୀର ସ୍ତନ; ପୟୋଧର

କୁଚକ୍ର–ବି. (କୁ-ଚକ୍ର) ଚକ୍ରାନ୍ତ, କୁମନ୍ତ୍ରଣା ।

କୁଜ–ବି. (କୁ-ଜନ୍-ଅ) ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହ ।

କୁଜ୍ଜ—ବି. (କୁବ୍ଜ ଶବ୍ଦଜ) ବକ୍ରପୃଷ୍ଠ । [ବକ୍ର ।
କୁଜା—ବିଂ. (କୁବ୍ଜଶବ୍ଦଜ) ବକ୍ର; ଯାହାର ପୃଷ୍ଠ
କୁଜି—ବିଂ. ସ୍ଥାନ (ଯଥା କୁଜହଂସ) ।
କୁଜ୍ଝଟି, କୁଜ୍ଝଟିକା—ବି. (କୁ-ଝଟ୍-ଇ-ଇକ୍-ଆ) କୁହୁଡ ।
କୁଞ୍ଚ—ବି. (କୁଞ୍ଚ୍ ଧାତୁର) ବସ୍ତ୍ରର ଫେର ।
କୁଞ୍ଚକୁଞ୍ଚିଆ—ବିଂ. କୁଞ୍ଚିତ ।
କୁଞ୍ଚା—ବି. ମାପିବାର ପାତ୍ରବିଶେଷ ।
କୁଞ୍ଚାଇବା—କ୍ରି. କୁଞ୍ଚିତ କରିବା ।
କୁଞ୍ଚିତ—ବିଂ. (କୁଞ୍ଚ୍-ତ) ବକ୍ରୀକୃତ; ନମ୍ରୀକୃତ ।
କୁଞ୍ଚିବା—କ୍ରି. ବସ୍ତ୍ରର ଫେର ସଜାଡିବା ।
କୁଞ୍ଚୀ—ବି. ଗୁଚ୍ଛ ; କୋଲପକାଠି ।
କୁଞ୍ଜ—ବି. ଲତାଗୃହ ।
କୁଞ୍ଜର—ବି. ହସ୍ତୀ ।
କୁଟ—ବି. ଦୁର୍ଗ; ପର୍ବତ ।
କୁଟଜ—ବି. ଗିରିମଲ୍ଲିକା, ପିତାକୋରୁଅ ।
କୁଟା—ବି. ଶୁଖିଲା ନଡା । ବିଂ. ଛେଦ୍ୟ ।
କୁଟିବା—କ୍ରି. ପ୍ରହାର କରିବା; ଛେଚିବା ।
କୁଟିଳ—ବିଂ. ବକ୍ର; କପଟଯୁକ୍ତ ।
କୁଟୀର—ବି. ପର୍ଣ୍ଣଶାଳା; ସାନଚାଳଘର ।
କୁଟ୍ଟଣା—ବି. (କୁଟ୍ଟନ ଶବ୍ଦଜ) ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷଙ୍କର ବ୍ୟଭିଚାର ସହାୟ ପୁରୁଷ । [ସ୍ତ୍ରୀ ।
କୁଟ୍ଟଣୀ—ବି. ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷଙ୍କର ବ୍ୟଭିଚାର ସହାୟ।
କୁଟ୍ଟଭୁଣୀ—ବି. ଯେ ସ୍ତ୍ରୀ ଧାନ କୁଟେ ।
କୁଟୁମ୍ବ—ବି. ପରିବାରବର୍ଗ ।

କୁଟ୍ମଳ—ବି. ମୁକୁଳ; ଫୁଲକଢ ।
କୁଠାର—ବି. କୁରାଢୀ; ଟାଙ୍ଗିଆ ।
କୁଡିଆ—ବି. (କୁଟୀର ଶବ୍ଦଜ) ସାନଚାଳଘର ।
କୁଡି—ବି. (କୁଷ୍ଠଶବ୍ଦଜ) ଔଷଧବିଶେଷ; ଘଷି ବା ଗଦା ।
କୁଡାଇବା—କ୍ରି. ଗଦା କରିବା ।
କୁଣିଆ—ବି ଅତିଥି, ବନ୍ଧୁ ।
କୁଣ୍ଠ, କୁଣ୍ଠିତ—ବିଂ. ସଙ୍କୁଚିତ; ଜଡ ।
କୁଣ୍ଡ—ବି. ଜଳପାତ୍ର ।
କୁଣ୍ଡଳ—ବି. ଗୋଲାକାର ବେଷ୍ଟନ; କର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣ ।
କୁଣ୍ଡିଆ—ବି. କଣ୍ଡୁରୋଗ ।
କୁଣ୍ଡେଇବା—କ୍ରି. (କଣ୍ଡୂୟନ ଶବ୍ଦଜ) ନଖରେ ଆଁଚୁଡିବା; ପାନିଆରେ କେଶ ପ୍ରସାଧନ କରିବା ।
କୁଣ୍ଡେ—ବି. ବସ୍ତ୍ରାବୃତ ବାହୁଦ୍ୱୟର ପରିମାଣ ।
କୁଣ୍ଢାଇବା—କ୍ରି. ଆଲିଙ୍ଗନ କରିବା ।
କୁତ—ବି. ଅନୁମାନିକ ମୂଲ୍ୟ ନିରୂପଣ ।
କୁତ୍ରାପି—ଅ. (କୁତ୍ର-ଅପି) କୌଣସିଠାରେ ।
କୁତ୍ସା—ବି. (କୁତ୍ସ୍-ଅ) ନିନ୍ଦା; ଗ୍ଲାନି; ଭର୍ତ୍ସନା ।
କୁତ୍ସିତ—ବି. (କୁତ୍ସ୍-ତ) କଦର୍ଯ୍ୟ; ଜଘନ୍ୟ ।
କୁଦ—ବି. (କୁର୍ଦ୍ଦ ଧାତୁରୁ) ଡେପ; ଡିଆଁ ।
କୁଦିବା—କ୍ରି. ଡେଇଁବା ।
କୁଦ୍ଦାଳ—ବି. କୋଦା; କୋଡି ।
କୁନ୍ତ—ବି. ଭଲ୍ଲ; ବର୍ଚ୍ଛା ।
କୁନ୍ତଳ—ବି କେଶ ।
କୁନ୍ତୀ—ବି. ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର ଜନନୀ ।

କୁନ୍ଥାଇବା-କ୍ରି. (କୁନ୍ଥନ ଶବ୍ଦଜ) କୁନ୍ଥନ କରିବା ।

କୁନ୍ଦ-ବି. ପୁଷ୍ପ ବିଶେଷ ।

କୁନ୍ଦନ } ବି. ଚିକ୍କଣ କରିବା ଯନ୍ତ୍ର; ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଅଳ-
କୁନ୍ଦ } କାରରେ ହୀରକାଦି ବସାଇବା କାମ ।

କୁନ୍ଦିବା-କ୍ରି. ଯନ୍ତ୍ରରେ ଚିକ୍କଣ କରିବା ।

କୁପିତ-ବିଂ. (କୁପ୍-ତ) କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ।

କୁବଳୟ-ବି. ନୀଳପଦ୍ମ ।

କୁବେର-ବି. ଯକ୍ଷପତି ।

କୁବ୍ଜ-ବିଂ. ବକ୍ରପୃଷ୍ଠ; କୁଜା ।

କୁମର-ବି. (କୁମାରଶବ୍ଦଜ) ପୁତ୍ର ।

କୁମାର-ବି. କାର୍ତ୍ତିକେୟ; ବାଳକ ।

କୁମୁଦ-ବି. କଇଁଫୁଲ ।

କୁମୁଦିନୀ-ବି. (କୁମୁଦ-ଇନ୍-ଈ) କୁମୁଦ-ପୁଷ୍କରିଣୀ; କୁମୁଦଲତା ।

କୁମେରୁ-ବି. ପୃଥିବୀର ଦକ୍ଷିଣ କେନ୍ଦ୍ର ।

କୁମ୍ପା-ବି. ତେଲ ରଖିବାର ପାତ୍ର ।

କୁମ୍ଭ-ବି. (କ-ଉମ୍ଭ୍-ଅ) ଗଜକୁମ୍ଭ; ଘଟ ।

କୁମ୍ଭକ-ବି. ଯୋଗସାଧନ ବିଶେଷ ।

କୁମ୍ଭକର୍ଣ୍ଣ-ବି. ରାବଣାନୁଜ ରାକ୍ଷସ । [କୁମ୍ଭାର ।

କୁମ୍ଭକାର-ବି. (କୁମ୍ଭ-କୃ-ଅ) ଜାତିବିଶେଷ;

କୁମ୍ଭାଟୁଆ-ବି. ପକ୍ଷୀବିଶେଷ ।

କୁମ୍ଭାର } ବି. (କୁମ୍ଭକାର ଶବ୍ଦଜ) କୁମ୍ଭକାର-
କୁମ୍ହାର } ଜାତି ।

କୁମ୍ଭୀପାକ-ବି. ନରକବିଶେଷ ।

କୁମ୍ଭୀର-ବି. କୁମ୍ହିର ।

କୁରଙ୍ଗ-ବି. (କୁ-ରଙ୍ଗ୍-ଅ) ହରିଣ; ମୃଗ ।

କୁରାଢି-ବି. (କୁଠାରଶବ୍ଦଜ) କୁଠାର; ଟାଙ୍ଗିଆ ।

କୁରୁ-ବି. ଦେଶବିଶେଷ; ରାଜବଂଶବିଶେଷ ।

କୁରୁଡିବା } କ୍ରି. ହର୍ଷରେ ଧ୍ୱନି କରିବା ।
କୁରୁଳିବା }

କୁରୁବକ-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

କୁରୁବିନ୍ଦ-ବି. (କୁରୁ-ବିନ୍ଦ୍-ଅ) ପଦ୍ମରାଗମଣି ।

କୁର୍ତ୍ତି-ବି. ଅଙ୍ଗରଖା ।

କୁଳ-ବି. ବଂଶ; ସମୂହ ।

କୁଳ-ବୁଡା-ବିଂ. କୁଳଗୌରବ ଲୋପକାରୀ ।

କୁଳଟା-ବି. (କୁଳ-ଅଟ୍-ଆ) ଅସତୀ ସ୍ତ୍ରୀ; ଭ୍ରଷ୍ଟା ।

କୁଳା-ବି. (କୁଲ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ଧାନ୍ୟାଦି ପାଛୁଡିବାର ପାତ୍ର । [ଅଙ୍ଗାର ବା ଅଧମ ।

କୁଳାଙ୍ଗାର-ବିଂ. (କୁଳ-ଅଙ୍ଗାର) ବଂଶର

କୁଳାଚାର-ବି. (କୁଳ-ଆଚାର) କୁଳଧର୍ମ ।

କୁଳାୟ-ବି. ନୀଡ଼; ପକ୍ଷୀର ବସା ।

କୁଲାଲ-ବି. କୁମ୍ଭକାର ।

କୁଳି } ବି. କୁଣ୍ଡରେ ପାଣି ରଖି କଳକଳ
କୁଳୁକୁଞ୍ଚା } କରି ନିକ୍ଷେପ ।

କୁଳି-ବି. ମୂଲିଆ ।

କୁଳିଶ-ବି. (କୁଳି-ଶ) ଇନ୍ଦ୍ରର ବଜ୍ର ।

କୁଳୀନ-ବିଂ. (କୁଳ-ଇନ୍) ଉତ୍ତମ କୁଳୋଦ୍ଭବ ।

କୁଳୀର-ବି. କଙ୍କଡ଼ା ।

କୁଶ-ବି. ତୃଣବିଶେଷ ।

କୁଶଳ-ବି. ମଙ୍ଗଳ; କଲ୍ୟାଣ; ନିରାପଦ ।

କୁଶଳୀ-ବିଂ. (କୁଶଳ-ଇନ୍) କୁଶଳଯୁକ୍ତ ; କଲ୍ୟାଣବିଶିଷ୍ଟ ।

କୁଶୀଲବ-ବି. ନଟ ; ନର୍ତ୍ତକ ।

କୁଷ୍ଠ-ବି. ମହାବ୍ୟାଧି ।

କୁଷ୍ମାଣ୍ଡ-ବି. ପାଣିକଖାରୁ ।

କୁଷୀଦ } ବି. (କୁ-ସଦ୍-ଅ) ସୁଧ ।
କୁସୀଦ }

କୁସୁମ-ବି. ପୁଷ୍ପ ।

କୁସୁମିତ-ବିଂ. (କୁସୁମ-ଇତ) ପୁଷ୍ପିତ ।

କୁସୁମେଷୁ-ବି. (କୁସୁମ-ଇଷୁ) କନ୍ଦର୍ପ ।

କୁହକ } ବି. ଇନ୍ଦ୍ରଜାଲ; ଭେଲ୍କୀ ।
କୁହୁକ }

କୁହର-ବି. (କୁ-ହୃ-ଅ) ଗହ୍ୱର; କୁହୁଧ୍ୱନି ।

କୁହରିବା-କ୍ରିଂ. କୁହୁକୁହୁଧ୍ୱନି କରିବା ।

କୁହାଟ-ବି. ଉଚ୍ଚଡାକ ।

କୁହାଟିବା-କ୍ରିଂ. ଉଚ୍ଚଡାକ ଦେବା ।

କୁହୁ-ବି. ଅମାବାସ୍ୟା; କୋକିଳଧ୍ୱନି ।

କୁହୁଳିବା-କ୍ରି. ଅଗ୍ନିଯୋଗେ ପ୍ରଧୂମିତ ହେବା ।

କୁହେଳି-ବି. କୁଜ୍ଝଟି ।

କୂଅ-ବି. (କୂପଶବ୍ଦଜ) କୂପ ।

କୂଜନ-ବି. (କୂଜ୍-ଅନ) ଅବ୍ୟକ୍ତ ଧ୍ୱନି ।

କୂଜିତ-ବି. (କୂଜ୍-ତ) ପକ୍ଷୀର ଧ୍ୱନି ।

କୂଟ-ବି. (କୂଟ୍-ଅ) ପର୍ବତର ଶୃଙ୍ଗ ; ମାୟା ; [କପଟ ।

କୂଟସ୍ଥ-ବିଂ. ଉଦାସୀନ ।

କୂପ-ବି. କୂଅ; ଗର୍ତ୍ତ ।

କୂପ-ମଣ୍ଡୂକ-ବି. ଅଳ୍ପଜ୍ଞ ।

କୂର୍ଚ୍ଚିକା-ବି. ତୁଳି ।

କୂର୍ପର-ବି. କହୁଣି; ଅଣ୍ଟୁ ।

କୂର୍ମ୍ମ-ବି. କଚ୍ଛପ ।

କୂଳ-ବି. ତୀର ।

କୃକଳାସ-ବି ଏଣ୍ଡୁଅ ।

କୃଚ୍ଛ୍ର-ବି. କଷ୍ଟ ।

କୃତ-ବିଂ. (କୃ-ତ) ସମ୍ପାଦିତ ।

କୃତକ-ବିଂ. କୃତ୍ରିମ ।

କୃତ-କୃତ୍ୟ-ବିଂ. କୃତାର୍ଥ । [କାରୀ ।

କୃତଘ୍ନ-ବିଂ. (କୃତ-ହନ୍-ଅ) ଉପକାରୀର ଅପ-

କୃତଜ୍ଞ-ବିଂ. (କୃତ-ଜ୍ଞା-ଅ) ଉପକାର ସ୍ମରଣ-କାରୀ ।

କୃତ-ଦାର-ବିଂ. ବିବାହିତ (ପୁରୁଷ) ।

କୃତାଞ୍ଜଳି-ବିଂ. (କୃତ-ଅଞ୍ଜଳି) ବଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ।

କୃତାନ୍ତ-ବି. (କୃତ-ଅନ୍ତ) ଯମ ।

କୃତାର୍ଥ-ବିଂ. (କୃତ-ଅର୍ଥ) କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ।

କୃତି-ବି. (କୃ-ତି) କାର୍ଯ୍ୟ; ରଚନା ।

କୃତିତ୍ୱ-ବି. କୃତକାର୍ଯ୍ୟତା ।

କୃତୀ-ବିଂ. (କୃତ-ଇନ୍) କର୍ମକୁଶଳ ।

କୃତ୍ତି-ବି. (କୃତ୍-ତି) ଚର୍ମ ।

କୃତ୍ତିକା-ବି. ତୃତୀୟ ନକ୍ଷତ୍ର ।

କୃତ୍ତି-ବାସ-ବି. ଚର୍ମଧାରୀ; ମହାଦେବ ।

କୃତ୍ରିମ-ବିଂ. (କୃ-ତ୍ରିମ) ମନୁଷ୍ୟକୃତ; କଳ୍ପିତ ।

କୃତ୍ସ୍ନ-ବିଂ. ସକଳ ।

କୃନ୍ତନ-ବି. (କୃତ୍-ଅନ) ଛେଦନ ।

କୃପଣ-ବିଂ. (କୃପ୍-ଅନ୍) ବ୍ୟୟକୁଣ୍ଠ; ନୀଚ ।

କୃପା-ବି. (କୃପ୍-ଅ) ଦୟା ।
କୃପାଣ-ବି. ଖଡ୍ଗ ।
କୃପାଳୁ-ବିଂ. (କୃପା-ଆଳୁ) ଦୟାଳୁ ।
କୃମି-ବି. କୀଟ ।
କୃଶ-ବିଂ. କ୍ଷୀଣ ।
କୃଶାନୁ-ବି. ଅଗ୍ନି ।
କୃଷକ-ବି. ଚଷା ।
କୃଷି-ବି. (କୃଷ୍-ଇ) ଚଷବାସ ।
କୃଷୀବଳ-ବି. (କୃଷି-ବଳ) କୃଷକ ।
କୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (କୃଷ୍-ତ) ଚଷା ଯାଇଥିବା
କୃଷ୍ଣ-ବି. (କୃଷ୍-ନ) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ; ବିଂ. କଳା; ନୀଳ-[ବର୍ଣ୍ଣ ।
କୃଷ୍ଣ-ସାର-ବି. ମୃଗ ବିଶେଷ ।
କୃଷ୍ୟ-ବିଂ. (କୃଷ୍-ଯ) କର୍ଷଣଯୋଗ୍ୟ ।
କେଉଟ-ବି. (କୈବର୍ତ୍ତଶବ୍ଦଜ) ଜାତିବିଶେଷ ।
କେଉଁ, କେଉଁଣସି, କେବଣ } (କିମ୍-ଶବ୍ଦଜ) କିଏ; କଣ ।
କେକା-ବି. ମୟୂରଧ୍ୱନି ।
କେକୀ-ବି. (କେକା-ଇନ୍) ମୟୂର ।
କେଖିବା-କ୍ରି. ଭୁଷିଦେବା ।
କେଣେ-ଅଂ. (କିମ୍ଶବ୍ଦଜ) କେଉଁଅଡ଼େ ।
କେଣ୍ଡା-ବି. ଶସ୍ୟଗୁଚ୍ଛ ।
କେତକୀ-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫୁଲ ।
କେତନ-ବି. ଧ୍ୱଜ; ପତାକା; ଚିହ୍ନ; ସ୍ଥାନ ।
କେତୁ-ବି. ଗ୍ରହବିଶେଷ; ପତାକା ।
କେତେ-ଅଂ. (କତିଶବ୍ଦଜ) କିପରିମାଣ ।

କେଦାର-ବି. କିଆରି ।
କେନ୍ଦରା-ବି. ବାଦ୍ୟବିଶେଷ ।
କେନ୍ଦୁ-ବି. ବୃକ୍ଷ ଓ ଫଳ ବିଶେଷ ।
କେନ୍ଦୁଆ-ବି. ଏକ ପ୍ରକାର କ୍ଷୁଦ୍ର ବ୍ୟାଘ୍ର ।
କେନ୍ଦୁଳି-ବି. (କନ୍ଦଳୀ ଶବ୍ଦଜ) କହାଥିବା ଏକ ପ୍ରକାର ବୃକ୍ଷ ଓ ତାହାର ଫୁଲ ।
କେନ୍ଦ୍ର-ବି. ଗୋଲକ୍ଷେତ୍ରର ବା ବସ୍ତୁର ମଧ୍ୟବିନ୍ଦୁ ।
କେମନ୍ତ-ଅଂ. (କିଂ ଓ ମତଶବ୍ଦରୁ) କିପ୍ରକାର ।
କେମ୍ପା-ବିଂ. ହସ୍ତ ଯାହାର ବନ୍ଧ ।
କେୟୂର-ବି. ବାହୁଭୂଷଣ; ବାଜୁ; ତାଡ ।
କେରା-ବି. ତୃଣାଦିର କ୍ଷୁଦ୍ର ଗୁଚ୍ଛ ।
କେଳା-ବି. ଜାତିବିଶେଷ ।
କେଳି-ବି. କ୍ରୀଡ଼ା; କୌତୁକ ।
କେଳିଗୃହ-ବି. (କେଳି-ଗୃହ) କ୍ରୀଡ଼ାଗାର ।
କେବଳ-ବିଂ. ଏକମାତ୍ର; ଖାଲି ।
କେଶ-ବି. ବାଳ ।
କେଶ-ପାଶ-ବି. କେଶଗୁଚ୍ଛ ।
କେଶର, କେସର } ବି. ପୁଷ୍ପକିଞ୍ଜଳ୍କ; ସିଂହାଦିର ଗ୍ରୀବା-ଦେଶର ବାଳ ।
କେଶରୀ-ବି. (କେଶର-ଇନ୍) ସିଂହ ।
କେଶବ-ବି. ବିଷ୍ଣୁ । [କୃଷ୍ଣ; ବିଷ୍ଣୁ ।
କେଶବ-ବି. (କ-ଈଶ-ବ) ବା (କେଶ-ବ)
କେସନ-ଅଂ. କିପରି ।
କେହି, କେହୁ } ସର୍ବ. କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ।

କେମନ୍ତେ-କ୍ରି. ବି. କିପ୍ରକାରେ ।
କୈଟଭାରି-ବି.(କୈଟଭ-ଅରି) ନାରାୟଣ; କୃଷ୍ଣ ।
କୈତବ-ବି. (କିତବ-ଅ) ଛଳ; କପଟ ।
କୈରବ-ବି. କଇଁଫୁଲ ।
କୈଳାସ-ବି. ପର୍ବତବିଶେଷ ।
କୈବର୍ତ୍ତ-ବି. କେଉଟ ।
କୈବଲ୍ୟ-ବି. (କେବଳ-ଯ) ମୋକ୍ଷ ।
କୈଶୋର-ବି. (କିଶୋର-ଅ) ବାଲ୍ୟକାଳ ।
କୋଇ-ବି. ସୁବର୍ଣ୍ଣାଦି ଅଉଟିବା ପାତ୍ର ।
କୋଇଲା-ବି.(ଇଂରାଜୀ କୋଲ୍ ଶବ୍ଦଜ) ଅଙ୍ଗାର ।
କୋଇଲି-ବି. (କୋକିଳଶବ୍ଦଜ) କୋକିଳ ।
କୋକ-ବି. ଚକ୍ରବାକ ।
କୋକନଦ-ବି. ରକ୍ତପଦ୍ମ; ନାଲିକଇଁ ।
କୋକିଳ-ବି. କୋଇଲି; ପିକ ।
କୋଚିଲା-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫଳ ।
କୋଟର-ବି. ବୃକ୍ଷସ୍ଥ ଗହ୍ୱର ।
କୋଟି-ବି. ଅଗ୍ରଭାଗ; ଶତଲକ୍ଷ ।
କୋଠ-ଭଣ୍ଡାର-ବି. (କୋଷ୍ଠ-ଭାଣ୍ଡାଗାର) ଭିତରର ଭଣ୍ଡାର ।
କୋଠରି-ବି. ପ୍ରକୋଷ୍ଠ ।
କୋଠା-ବି. ଅଟ୍ଟାଳିକା ।
କୋଠି-ବି. (କୋଷ୍ଠଶବ୍ଦଜ) ଅମାର; ଶସ୍ୟା-ସାର ।
କୋଡ଼ି-ବି. ମାଟି ଖୋଳିବା ଯନ୍ତ୍ର ।
କୋଡ଼ିବା-କ୍ରି. ମାଟି ଖୋଳିବା ।
କୋଢ଼ି-ବି. (କୁଷ୍ଠୀଶବ୍ଦଜ) କୁଷ୍ଠରୋଗୀ ।
କୋଣ-ବି. ଗୃହାଦିର କଦକ୍; ଦୁଇରେଖାର ସନ୍ଧିସ୍ଥଳ ।
କୋତରା-ବିଂ. ମଳିନ ।
କୋଥଳି-ବି. ମୁଣି ।
କୋଦଣ୍ଡ-ବି. ଧନୁ ।
କୋଦା-ବିଂ. ମୋଟା ।
କୋପ-ବି. (କୁପ୍-ଅ) କ୍ରୋଧ ।
କୋପନ-ବିଂ. (କୁପ୍-ଅନ) କ୍ରୁଦ୍ଧ ।
କୋମଳ-ବିଂ. କଅଁଳ; ସୁକୁମାର ।
କୋୟୂର-ବି. ସେବକ ।
କୋରକ-ବି. କଢ଼ି; ମୁକୁଳ ।
କୋରଡ଼-ବି. (କୋଟରଶବ୍ଦଜ) ବୃକ୍ଷର କୋଟର ।
କୋରଡା-ବି. ଚାବୁକ ।
କୋଳ-ବି. କ୍ରୋଡ଼ ।
କୋଳାହଳ-ବି.(କୋଳ-ଆ-ହଲ୍-ଅ)କଳକଳ ଧ୍ୱନି; ଗୋଳମାଳ ।
କୋବିଦ-ବିଂ. ପଣ୍ଡିତ; ଜ୍ଞାନୀ ।
କୋଶ-ବି. ଖଡ୍ଗର ଖାପ; ପଣସପ୍ରଭୃତିର ଫୁଟ ।
କୋଶ-ବି. (କ୍ରୋଶଶବ୍ଦଜ) ୮୦୦୦ ହାତ ପରିମାଣ ।
କୋଷ-ବି. ଭଣ୍ଡାର; ଅଭିଧାନ ।
କୋଷ୍ଠ-ବି. ଉଦର; ଅନ୍ତଃପୁର ।
କୋଷ୍ଠୀ-ବି. ଜନ୍ମପତ୍ରିକା ।
କୋଷ୍ଣ-ବିଂ. (କୁ-ଉଷ୍ଣ) ଈଷଦୁଷ୍ଣ ।
କୋହ-ବି. (କ୍ରୋଧଶବ୍ଦଜ) ମନର ବିକଳଭାବ ।
କୋହଳ-ବିଂ. (କୋମଳଶବ୍ଦଜ) ନରମ ।
କୌତୁକ-ବି.(କୁତୁକ-ଅ) କୁତୂହଳ; ଦର୍ପ ।
କୌତୂହଳ-ବି. (କୁତୂହଳ-ଅ) ଔତ୍ସୁକ୍ୟ ।
କୌପୀନ-ବି. କୌପୁନୀ, ଲେଙ୍ଗୁଟି ।

କୌମାର-ବ. (କୁମାର-ଅ) ବାଲ୍ୟକାଳ ।
କୌମୁଦୀ-ବ. (କୁମୁଦ-ଅ-ଈ) ଚନ୍ଦ୍ରିକା ; ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ।
କୌମୋଦକୀ-ବ. ବିଷ୍ଣୁଗଦା ।
କୌରବ-ବଂ. (କୁରୁ-ଅ) କୁରୁବଂଶୀୟ ।
କୌଳିକ-ବଂ. (କୁଳ-ଇକ) କୁଳସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
କୌଶଲ-ବ. (କୁଶଲ-ଅ) ନୈପୁଣ୍ୟ ।
କୌଶଲ୍ୟା-ବ. ଦଶରଥପତ୍ନୀ, ରାମମାତା ।
କୌଷେୟ-ବ. (କୋଷ-ଏୟ) ରେଶମୀ ବସ୍ତ୍ର ।
କୌସ୍ତୁଭ-ବ. ବିଷ୍ଣୁବକ୍ଷମଣି ।
କ୍ରକଚ-ବ. କରତ ।
କ୍ରତୁ-ବ. ଯଜ୍ଞ ।
କ୍ରନ୍ଦନ-ବ. (କ୍ରନ୍ଦ-ଅନ) ରୋଦନ ।
କ୍ରମ-ବ. ପର୍ଯ୍ୟାୟ; ନିୟମ; ପାଦକ୍ଷେପ ।
କ୍ରମଶଃ-କ୍ରି. ବି. (କ୍ରମ-ଶସ୍) କ୍ରମେ କ୍ରମେ ।
କ୍ରମିକ-ବଂ. (କ୍ରମ-ଇକ) କ୍ରମାଗତ ।
କ୍ରମେଲକ-ବ. ଉଷ୍ଟ୍ର ।
କ୍ରୟ-ବ. (କ୍ରୀ-ଅ) କିଣିବା ।
କ୍ରବ୍ୟ-ବ. ମାଂସ ।
କ୍ରାନ୍ତ-ବଂ. (କ୍ରମ୍-ତ) ଆକ୍ରାନ୍ତ ।
କ୍ରାନ୍ତି-ବ. (କ୍ରମ୍-ତି) ଆକ୍ରମଣ; କଳ୍ପିତ ରେଖା; ବଡ଼ାବର ଦୃଶ୍ୟାଂଶ ।
[ଷ୍ଠାନ ।
କ୍ରିୟା-ବ. (କୃ-ଯ-ଅ) କର୍ମ ; ଶାସ୍ତ୍ରାଦିର ଅନୁ-
କ୍ରୀଡ଼ନକ-ବ. ଖେଳନା ।
କ୍ରୀଡ଼ା-ବ. (କ୍ରୀଡ଼୍-ଅ) ଖେଳ ।
କ୍ରୀତ-ବଂ. (କ୍ରୀ-ତ) କିଣାଯାଇଥିବା ।

କ୍ରୁଦ୍ଧ-ବଂ. (କ୍ରୁଧ୍-ତ) କୁପିତ ।
କ୍ରୂର-ବଂ. ନିର୍ଦ୍ଦୟ ।
କ୍ରେତବ୍ୟ-ବଂ. (କ୍ରୀ-ତବ୍ୟ) କ୍ରୟଯୋଗ୍ୟ ।
କ୍ରେତା-ବ. (କ୍ରୀ-ତୃ) କ୍ରୟକର୍ତ୍ତା ।
କ୍ରେୟ-ବଂ. (କ୍ରୀ-ଯ) କ୍ରୟଯୋଗ୍ୟ ।
କ୍ରୋଡ଼-ବ. କୋଳ ।
କ୍ରୋଡ଼ପତ୍ର-ବ. ପୁସ୍ତକର ଅତିରିକ୍ତ ପତ୍ର ।
କ୍ରୋଧ-ବ. (କ୍ରୁଧ୍-ଅ) କୋପ । [କୋପନ ।
କ୍ରୋଧୀ-ବଂ. (କ୍ରୋଧ-ଇନ୍) କ୍ରୋଧଯୁକ୍ତ ;
କ୍ରୋଶ-ବ. (କ୍ରୁଶ୍-ଅ) ୮୦୦୦ ହାତ ପରିମାଣ ।
କ୍ରୌଞ୍ଚ-ବ. ବକଜାତୀୟ ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।
କ୍ଲମ-ବ. ଶ୍ରମ ।
କ୍ଲାନ୍ତ-ବଂ. (କ୍ଲମ୍-ତ) ଶ୍ରାନ୍ତ ।
କ୍ଲାନ୍ତି-ବ. (କ୍ଲମ୍-ତି) ଶ୍ରାନ୍ତି; ଶ୍ରମର କଷ୍ଟ ।
କ୍ଲିନ୍ନ-ବଂ. (କ୍ଲିଦ୍-ତ) କ୍ଲେଦଯୁକ୍ତ ।
କ୍ଲିଷ୍ଟ-ବଂ. (କ୍ଲିଶ୍-ତ) କ୍ଲେଶପ୍ରାପ୍ତ ।
କ୍ଲୀବ-ବଂ. (କ୍ଲୀବ୍-ଅ) ନପୁଂସକ; ଅକ୍ଷମ ।
କ୍ଲେଦ-ବ. (କ୍ଲିଦ୍-ଅ) ପୂଯ ଆଦି ମଳଯୁକ୍ତ ଜଳ ।
କ୍ଲେଶ-ବ. (କ୍ଲିଶ୍-ଅ) କଷ୍ଟ ।
କ୍ୱଚିତ୍-ଅ. କେଉଁସ୍ଥାନରେ; କୌଣସିଠାରେ ।
କ୍ୱଣନ, କ୍ୱଣିତ } ବ. (କ୍ୱଣ୍-ଅନ,ତ) ବାଣାଦିର ଧ୍ୱନି ।
କ୍ୱାଥ-ବ. (କ୍ୱଥ୍-ଅ) ସିଦ୍ଧବସ୍ତୁର ରସ ।
କ୍ଷଣ-ବ. (କ୍ଷଣ୍-ଅ) ଅତିସୂକ୍ଷ୍ମ କାଳ; ଶୁଭକ୍ଷଣ ।
କ୍ଷଣଦା-ବ. ରାତ୍ରି ।

କ୍ଷଣ-ପ୍ରଭା-ବି. ବିଦ୍ୟୁତ୍ ।

କ୍ଷଣିକ-ବିଂ. (କ୍ଷଣ-ଇକ) କ୍ଷଣମାତ୍ରସ୍ଥାୟୀ ।

କ୍ଷତ-ବି. (କ୍ଷଣ୍-ତ) ବ୍ରଣ; ଘା । ବିଂ. ବିଦ୍ଧ; ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ ।

କ୍ଷତି-ବି. (କ୍ଷଣ୍-ତି) ହାନି, କ୍ଷୟ ।

କ୍ଷତ୍ର, କ୍ଷତ୍ରିୟ-ବି. (କ୍ଷତ-ତ୍ରୈ-ଅ-ଇୟ) ରାଜନ୍ୟ-ଜାତି ।

କ୍ଷନ୍ତବ୍ୟ-ବିଂ. (କ୍ଷମ୍-ତବ୍ୟ) କ୍ଷମାର ଯୋଗ୍ୟ ।

କ୍ଷପଣକ-ବି. ବୌଦ୍ଧ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ।

କ୍ଷପା-ବି. ରଜନୀ ।

କ୍ଷପିତ-ବିଂ. (କ୍ଷପ-ଣିଚ୍-ତ) ଯାପିତ; ନାଶିତ ।

କ୍ଷମ-ବିଂ. (କ୍ଷମ୍-ଅ) ସମର୍ଥ ।

କ୍ଷମତା-ବି. ସାମର୍ଥ୍ୟ ।

କ୍ଷମା-ବି. (କ୍ଷମ୍-ଅ) ଦୋଷମାର୍ଜ୍ଜନା ।

କ୍ଷୟ-ବି. (କ୍ଷି-ଅ) ହ୍ରାସ; ନାଶ; ରୋଗବିଶେଷ ।

କ୍ଷୟିତ-ବି. (କ୍ଷି-ଣିଚ୍-ତ) ହ୍ରାସିତ ।

କ୍ଷର-ବିଂ. ନଶ୍ୱର ।

କ୍ଷରଣ-ବି. (କ୍ଷର୍-ଅନ) ଝରିବା ।

କ୍ଷରିତ-ବିଂ. ନିଃସୃତ ।

କ୍ଷବଥୁ-ବି. ଛିଙ୍କ ।

କ୍ଷାତ୍ର-ବିଂ. (କ୍ଷତ୍ର-ଅ) କ୍ଷତ୍ରିୟସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

କ୍ଷାନ୍ତ-ବିଂ. (କ୍ଷମ୍-ତ) କ୍ଷମାଶୀଳ; ନିବୃତ୍ତ ।

କ୍ଷାନ୍ତି-ବି. (କ୍ଷମ୍-ତି) ନିବୃତ୍ତି; କ୍ଷମା ।

କ୍ଷାମ-ବି. (କ୍ଷୈ-ତ) କ୍ଷୀଣ ।

କ୍ଷାର-ବି. (କ୍ଷର୍-ଅ) ଲବଣରସ; ଖାର ।

କ୍ଷାଳନ-ବି. (କ୍ଷାଳ୍-ଅନ) ଧୋଇପକାଇବା ।

କ୍ଷାଳିତ-ବିଂ. ଧୌତ; ପରିଷ୍କୃତ ।

କ୍ଷିତି-ବି. (କ୍ଷି-ତି) ପୃଥିବୀ ।

କ୍ଷିତିଜ-ବି. (କ୍ଷିତି-ଜନ୍-ଅ) ଚକ୍ରବାଳ; ମଙ୍ଗଳ-ଗ୍ରହ ।

କ୍ଷିପ୍ତ-ବିଂ. (କ୍ଷିପ୍-ତ) ନିକ୍ଷିପ୍ତ; ବିକୀର୍ଣ୍ଣ; ଉନ୍ମତ୍ତ ।

କ୍ଷିପ୍ର-ବିଂ. ଶୀଘ୍ର; ଦ୍ରୁତ ।

କ୍ଷୀଣ-ବିଂ. (କ୍ଷୀ-ଣ) କୃଶ ।

କ୍ଷୀର-ବି. ଜଳ; ଦୁଗ୍ଧ; ଅଠା ।

କ୍ଷୀରି-ବି. (କ୍ଷୀରଶବ୍ଦଜ) ପାୟସ ।

କ୍ଷୁଣ୍ଣ-ବିଂ. (କ୍ଷୁଦ୍-ତ) ଚୂର୍ଣ୍ଣୀକୃତ ; ଅବହତ ; ଦୁଃଖିତ ।

କ୍ଷୁତ୍-ବି. କ୍ଷୁଧା ।

କ୍ଷୁତ-ବି. ଛିଙ୍କ ।

କ୍ଷୁଦ୍ର-ବିଂ. (କ୍ଷୁଦ୍-ର) ଛୋଟ; କ୍ଷୁଦ୍ରାଶୟ ।

କ୍ଷୁଧା-ବି. (କ୍ଷୁଧ୍-ଅ) ଭୋକ ।

କ୍ଷୁବ୍ଧ-ବିଂ. (କ୍ଷୁଭ୍-ତ) କ୍ଷୋଭପ୍ରାପ୍ତ; ବିଚଳିତ ।

କ୍ଷୁର-ବି. (କ୍ଷୁର୍-ଅ) ନାପିତର ଖୁର ।

କ୍ଷେତ୍ର-ବି. କ୍ଷେତ; ତୀର୍ଥ; ଅଙ୍ଗ; ତ୍ରିକୋଣାଦି ।

କ୍ଷେତ୍ରଜ୍ଞ-ବିଂ.(କ୍ଷେତ୍ର-ଜ୍ଞା-ଅ) ଜୀବାତ୍ମା; କୃଷକ ।

କ୍ଷେପ, କ୍ଷେପଣ-ବି. (କ୍ଷିପ୍-ଅ, ଅନ) ନିକ୍ଷେପ; ଯାପନ ।

କ୍ଷେପଣୀ-ବି. (କ୍ଷିପ୍-ଅନ-ଈ) ଅହୁଲା ।

କ୍ଷେମ-ବି. (କ୍ଷି-ମ) କଲ୍ୟାଣ, ଶୁଭ ।

କ୍ଷୋଦ-ବି. (କ୍ଷୁଦ୍-ଅ) ଖୁଦ; ଚୂର୍ଣ୍ଣ ।

କ୍ଷୋଦିତ-ବିଂ. (କ୍ଷୁଦ୍-ତ) ଅଙ୍କିତ; ଚୂର୍ଣ୍ଣୀକୃତ ।

କ୍ଷୋଭ-ବ. (କ୍ଷୁଭ୍-ଅ) ଚାଞ୍ଚଲ୍ୟ; ଉଦ୍‌ବେଗ; ଆନ୍ଦୋଳନ ।

କ୍ଷୋମ-ବ. ପଟ୍ଟବସ୍ତ୍ର ।

କ୍ଷୌଣୀ-ବ. ପୃଥିବୀ; ଅକ୍ଷୌହିଣୀ ।

କ୍ଷୌଦ୍ର-ବ. (କ୍ଷୁଦ୍ରା-ଅ) ମଧୁ ।

କ୍ଷୌମ-ବ. ପଟ୍ଟବସ୍ତ୍ର ।

କ୍ଷୌର-ବ. (କ୍ଷୁର-ଅ) ମୁଣ୍ଡନ; କ୍ଷୌରକର୍ମ ।

କ୍ଷ୍ମା-ବ. (କ୍ଷମ୍-ଅ) ସର୍ବଂସହା; ପୃଥିବୀ ।

କ୍ଷ୍ୱେଡ଼ିତ-ବ. ବୀରମାନଙ୍କର ସିଂହନାଦ ।

ଖ ଦ୍ୱିତୀୟ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣ ବ. ଆକାଶ; ଶୂନ୍ୟ ।

ଖଇ-ବ. (ପ୍ରା: ଖଦିକାଶବ୍ଦଜ) ଲିଆ ।

ଖଇଗ୍-ବି. ଦରସନ୍ତୁଳିଆ ।

ଖଇଣ୍ଠି-ବ. (ଦେଶଜ) ଖଡ଼ିକା ନାଇଁ ମସ୍ୟ ଅଣିବାର ଯନ୍ତ୍ର ।

ଖଇର-ବ. (ପ୍ରା. ଖଦିରଶବ୍ଦଜ) ସ୍ୱନାମ ଖ୍ୟାତ ବୃକ୍ଷର ଅଠା ।

ଖଗ-ବ. (ଖ-ଗମ୍-ଅ) ପକ୍ଷୀ ।

ଖଗପତି-ବ. ବିଷ୍ଣୁବାହନ; ଗରୁଡ ।

ଖଗୋଳ-ବ. ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ।

ଖଙ୍କାର-ବ. କଫ ମିଶ୍ରିତ ଶ୍ଳେପ ।

ଖଚ-ବ. ମିଛ; ଚୁଗୁଲି; ପରନିନ୍ଦା ।

ଖଚିତ-ବି. (ଖଚ୍-ତ) ଅନୁବିଦ୍ଧ; ଭୂଷିତ ।

ଖଚୁଆ-ବ. ଚୁଗୁଲିଆ ।

ଖଜଣା-ବ. କର ।

ଖଜା-ବ. ପକ୍ୱ ମିଷ୍ଟାନ୍ନ ବିଶେଷ ।

ଖଜାଞ୍ଚି-ବ. କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ ।

ଖଞ୍ଜ-ବି. (ଖଞ୍ଜ୍-ଅ) ଲେଙ୍ଗଡ଼ା ।

ଖଞ୍ଜନ }
ଖଞ୍ଜରୀଟ } କ୍ଷୁଦ୍ର ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।

ଖଞ୍ଜଣୀ-ବ. କ୍ଷୁଦ୍ର ବାଦ୍ୟବିଶେଷ ।

ଖଞ୍ଜା-ବ. ପ୍ରାଚୀରବେଷ୍ଟିତ ଗୃହ । ବି. ସଜଡ଼ା; ଗଚ୍ଛିତ ।

ଖଞ୍ଜିବା-କ୍ରି. ସଜାଡ଼ି ଥୋଇବା ।

ଖଟା-ବ. ଅମ୍ଳ ।

ଖଟିଆ-ବ. ଦୋଳା; ଯାନବିଶେଷ ।

ଖଟିବା-କ୍ରି. ପରିଶ୍ରମ କରିବା; ସେବାକରିବା ।

ଖଟେଇ-ବ. ଅମ୍ଳପଦାର୍ଥ ।

ଖଟ୍ୱା-ବ. ଖଟ ।

ଖଡଖଡି-ବ. ଶିବିକା; ପାଲିଙ୍କି ।

ଖଡ଼ମ-ବ. କାଷ୍ଠପାଦୁକା ।

ଖଡ଼ା-ବ. ଶାଗବିଶେଷ ।

ଖଡ଼ିକା-ବ. ସରୁ କାଠି ।

ଖଡ଼ୀ-ବ. ଧଳା-ମୃତ୍ତିକାବିଶେଷ (ଲେଖିବାରେ ବ୍ୟବହୃତ) ।

ଖଡ଼ୁ-ବ. ହାତର ବଳା ।

ଖଡ୍ଗ-ବ. ଗଣ୍ଡାର ଶୃଙ୍ଗ; ଖଣ୍ଡା, ତରବାରି ।

ଖଡ୍ଗୀ-ବି. (ଖଡ୍ଗ-ଇନ୍) ଖଡ୍ଗଧାରୀ; ବ. ଗଣ୍ଡାର ।

ଖଣତି-ବ. (ଖନିତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ମାଟି ଖୋଳିବାର ଅସ୍ତ୍ର ।

ଖଣି-ବ. (ଖନ୍-ଧାତୁରୁ) ଆକର ।

ଖଣ୍ଟି-ବ. ଦସ୍ୟୁ ।

ଖଣ୍ଡ-ବ. (ଖଣ୍ଡ୍-ଅ) ଅଂଶ; ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ ।

ଖଣ୍ଡନ-ବ. (ଖଣ୍ଡ୍-ଅନ) ଛେଦନ ।

ଖଣ୍ଡା-ବ. ତରବାର ।

ଖଣ୍ଡିଆ-ବି. (ଖଣ୍ଡଶବ୍ଦଜ) କ୍ଷତଯୁକ୍ତ ।

ଖଣ୍ଡିତ-ବି. (ଖଣ୍ଡ୍-ତ) ଛିନ୍ନ ।

ଖଣ୍ଡୁଆ-ବ. ରଞ୍ଜିତ ବସ୍ତ୍ର ବିଶେଷ ।

ଖତ-ବ. ପଶୁ ଗୋବର ପ୍ରଭୃତି; ସାର ।

ଖତମାଲ-ବ. (ଖ-ତମାଲ) ମେଘ ।

ଖତୟାନ୍-ବ. ଜମି ଜମାର ହିସାବ କାଗଜ ।

ଖତେଇ ହେବା-କ୍ରି. ବିକୃତ ମୁଖଭଙ୍ଗୀସହ [ଚିଡେଇବା ।

ଖଦଡ଼ା-ବି. ଅଚିକ୍କଣ ।

ଖଦି-ବ. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଧୋତି ।

ଖଦିର-ବ. ଖଇର ।

ଖଦ୍ୟୋତ-ବ. ଜଳକୁଳିଆ ପୋକ ।

ଖନନ-ବ. (ଖନ୍-ଅନ) ଖୋଳିବା ।

ଖନା-ବି. ଯେ ନାସିକାଯୋଗେ କଥା କହେ ।

ଖନିତ୍ର-ବ. (ଖନ୍-ଇତ୍ର) ଖଣତି ।

ଖପରା-ବ. (ଖର୍ପରଶବ୍ଦଜ) ଭଙ୍ଗାହାଣ୍ଡିର ଖଣ୍ଡ ।

ଖ-ପୁଷ୍ପ-ବ. ଅବାସ୍ତବ ବିଷୟ ।

ଖପୁରି-ବ. (ଖର୍ପରିଶବ୍ଦଜ) ମୁଣ୍ଡର ଖୋଳପା ।

ଖ-ମଣି-ବ. ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ଖମା } ବ. ଖାଲ ।
ଖଣା }

ଖମାର-ବ. ଧାନ୍ୟାଦି ରଖିବାର ଘର ।

ଖମ୍ବ } ବ. ଖୁଣ୍ଟ; ଖମ୍ବ ।
ଖୁମ୍ବ }

ଖୟ୍ରାତି-ବ. ଦାନ, ବିତରଣ ।

ଖର-ବ. ଗର୍ଦ୍ଦଭ; ଅଶ୍ୱତର; ବି. ଉଗ୍ର; ତୀକ୍ଷ୍ଣ ।

ଖରକିବା-କ୍ରି. ଓଲେଇବା ।

ଖରଚ-ବ. ବ୍ୟୟ ।

ଖରଡ଼-ବ. ଗାଲିଚ୍ ।

ଖରଡ଼ାପଣି-ବ. ଜମିଦାରମାନଙ୍କର 'ବାକେ- [ଅସୁ ।

ଖରଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଘଷିବା ।

ଖରା-ବ. (ଖରର ଅପଭ୍ରଂଶ) ସୂର୍ଯ୍ୟୋତ୍ତାପ ।

ଖରାପ-ବି. ମନ୍ଦ; ଦୁଷ୍ଟ; ନଷ୍ଟ ।

ଖରିଦ୍-(ଫାର୍ସି) ବ. କ୍ରୟ ।

ଖର୍ଜୁର-ବ. ଖଜୁରି ।

ଖର୍ପର-ବ. ଖପରା; ମୁଣ୍ଡର ଖୋଳପା ।

ଖର୍ବ-ବ. ସଂଖ୍ୟାବିଶେଷ; ବି. ବାମନ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ଖଲ-ବି. ଶଠ ।

ଖଲ-ବ. (ଖଲ୍ଲଶବ୍ଦଜ) ଔଷଧ ମର୍ଦ୍ଦନପାତ୍ର ।

ଖଳା-ବ. ଧାନ ଅମଳ କରିବାର ସ୍ଥାନ ।

ଖଲାସ-ବ. ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ ।

ଖଲୁଆ-ବି. ଲେଙ୍ଗଡ଼ା ।

ଖଲୀନ-ବ. ଲଗାମ ।

ଖବର-ବ. ସମ୍ବାଦ; ବାର୍ତ୍ତା ।

ଖସଡ଼ା-ବି. ପିଚ୍ଛିଳ ।

ଖସା-ବ. ଛଲ । [ଯିବା ।

ଖସିବା-କ୍ରି. ତଳକୁ ପଡ଼ିବା; ଅଲକ୍ଷିତେ ଚାଲି-

ଖାଇ-ବ. (ଖନ୍‌ଧାତୁଜ) ଗଡ଼ର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗସ୍ଥ ଜଳାଶୟ ।

ଖାଇ-ବ. (ଖାଦ୍ ଧାତୁଜ) କପାପିଞ୍ଜିବା ଯନ୍ତ୍ର ।
ଖାଇବା-କ୍ରି. (ଖାଦ୍ ଧାତୁଜ) ଭୋଜନ କରିବା ।
ଖାଉନ୍ଦ-ବ. (ଫାର୍ସି ଖାମିନ୍ଦ୍ ଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରଭୁ ।
ଖାଣ୍ଡବ-ବ. ବନବିଶେଷ ।
ଖାତ-ବ. (ଖନ୍-ତ) ଗର୍ତ୍ତ ।
ଖାତକ-ବ. ଋଣୀ ।
ଖାତର୍-ବ. ସମ୍ମାନ ।
ଖାତା-ବ. ଲେଖିବା ବହି ।
ଖାଦ୍-ବ. ଅସାର ଅଂଶ ।
ଖାଦକ-ବି. (ଖାଦ୍-ଅକ) ଭକ୍ଷକ ।
ଖାଦ୍ୟ-ବି.(ଖାଦ୍-ଯ) ଭକ୍ଷଣୀୟ । ବ. ଭୋଜନ [ଦ୍ରବ୍ୟ ।
ଖାପ-ବ. ଅସିକୋଷ ।
ଖାର-ବ. କ୍ଷାର ।
ଖାରି-ବି. ଠିକ୍; ଅମିଶ୍ର; ସତ ।
ଖାରିଆ-ବି. କ୍ଷାରଯୁକ୍ତ; ଲବଣାକ୍ତ ।
ଖାଲ-ବ. ଗହୀର ଜମି ।
ଖାଲି-ବି. ଶୂନ୍ୟ; କେବଳ ।
ଖାସା-ବି. ଉତ୍ତମ । [ଅଛି ।
ଖାସୁ-ବି. ଯାହାର ଦୋଷ କହିତ ହୋଇ-
ଖିଆଲ-ବ. ଝୁଙ୍କ ।
ଖିଡ଼କି-ବ. ଜଳାକବାଟି; ଝରକା ।
ଖିଦ୍ୟମାନ-ବି. (ଖିଦ୍ + ଅନ) ଖେଦଯୁକ୍ତ ।
ଖିନ୍ନ-ବି. (ଖିଦ୍-ତ) ଶ୍ରାନ୍ତ; ଦୁଃଖିତ ।
ଖିଲ-ବ. ଖୋଃକାଠି; ପାନବିଡ଼ିଆ ।
ଖିଲ୍ଲନ-ବ. ତୋରଣାକାର ନିର୍ମାଣ ।

ଖୁଆ-ବ. ଦୁଗ୍ଧରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ; ଦଧି-
ମନ୍ଥନ ଦଣ୍ଡ; ବାହୁମୂଳ ।
ଖୁଜୁଲି-ବ. କାଛୁ; କୁଣ୍ଡିଆ ।
ଖୁଡ଼ିଆ-ବ. କଳିହୁଡ଼ା ।
ଖୁଣୀ-ବି. ହତ୍ୟାକାରୀ ।
ଖୁଣ୍ଟ-ବ. ସ୍ତମ୍ଭ ।
ଖୁଣ୍ଟା-ବ. ମେଖ; ଉଲୁଗୁଣା । [ବିଶେଷ ।
ଖୁଣ୍ଟିଆ-ବ. କର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣ ବିଶେଷ; ଉପାଧି-
ଖୁଣ୍ଟିବା-କ୍ରି. ଠୋକିବା ।
ଖୁଡୁତା-ବ (ଖୁଲ୍ଲତାତ ଶବ୍ଦଜ) ପିତୃବ୍ୟ; ଦାଦ ।
ଖୁଡ଼ୀ-ବ. ପିତୃବ୍ୟ ପତ୍ନୀ ।
ଖୁଦ-ବ. (କ୍ଷୋଦ ଶବ୍ଦଜ) ତଣ୍ଡୁଳ କଣା ।
ଖୁନ୍ଦା-ବ. ମୁଖରେ ମୁଷ୍ଟ୍ୟାଘାତ । [ଖୁର ।
ଖୁର-ବ. କ୍ଷୌର କରିବା ଶସ୍ତ୍ର; ଅଶ୍ୱାଦିଜନ୍ତୁର
ଖୁରଣ୍ଟି-ବ. ମୃଗବିଶେଷ; ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।
ଖୁରୁଡ଼ି-ବ. ଶୁଖିଲା ନଡ଼ିଆ ।
ଖୁଲ୍ଲ-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ।
ଖୁଲ୍ଲତାତ-ବ. ପିତୃବ୍ୟ ।
ଖୁସି-ବ. ଇଚ୍ଛା । ବି. ଆନନ୍ଦିତ ।
ଖେଚର-ବ. (ଖେ-ଚର) ଆକାଶଗାମୀ ପକ୍ଷୀ ।
ଖେଚଡ଼ି-ବ. ଡାଲିଚାଉଳ ମିଶା ପକ୍ୱାନ୍ନ ।
ଖେଟ-ବ. ଗ୍ରହ; ମୃଗୟା ।
ଖେଦ-ବ. (ଖିଦ୍-ଅ) ଶୋକ; ଦୁଃଖ; ଶ୍ରମ ।
ଖେପ-ବ. (କ୍ଷେପଶବ୍ଦଜ) ନିକ୍ଷେପ; ଥର ।
ଖେପା-ବ. (କ୍ଷିପ୍ଧାତୁଜ) କ୍ରୁଦ୍ଧ ।
ଖେଳା-ବ. କ୍ରୀଡ଼ା ।

ଖେସାର୍-ବି. ଶସ୍ୟବିଶେଷ ।

ଖୋଇ-ବି. ଅଭ୍ୟାସ ; ସ୍ୱଭାବ ।

ଖୋଜ-ବି. ଅଣ୍ଡାଦିର ପାଦଚିହ୍ନ ।

ଖୋଜିବା-କ୍ରି. ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବା ।

ଖୋଦ୍-ବି. ଆପେ ; ନିଜେ ।

ଖୋଦିତ-ବିଂ. ଖୋଦିତ ; ଉତ୍କୀର୍ଣ୍ଣ ।

ଖୋପ-ବି. ବୃକ୍ଷାଦିର କୋଠରି; ପାରାଘର ।

ଖୋଲ୍-ବି. ଗୁହା; ଗର୍ତ୍ତ ।

ଖୋଲା-ବିଂ. ମେଲା ; ଅନାବୃତ ।

ଖୋସଣୀ-ବି. କଟିସ୍ଥ ବସ୍ତ୍ରବନ୍ଧନୀ ।

ଖୋସା }
ଖୋଷା } ବି. (କୋଶ ଶବ୍ଦଜ) ସ୍ଥଳ; ପଣସର ଘୁଠ ; ଜୁଡ଼ା ।

ଖୋସିବା-କ୍ରି. ଗୁଞ୍ଜିବା ।

ଖ୍ୟାତ-ବିଂ. (ଖ୍ୟା-ତ) ପ୍ରସିଦ୍ଧ ।

ଖ୍ୟାତି-ବି. (ଖ୍ୟା-ତି) ପ୍ରସିଦ୍ଧି ; ଯଶ ।

ଖ୍ୟାପନ-ବି. ପ୍ରଚାର କରିବା ।

ଗ

ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣର ତୃତୀୟ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଗ-ବିଂ. (ଶବ୍ଦର ଶେଷରେ) ଗାମୀ ।

ଗଁଗଁ-ବି. କଷ୍ଟସୂଚକ ଶବ୍ଦ ।

ଗଉଡ-ବି. ଜାତିବିଶେଷ; ଗୋପାଳ ।

ଗଉଡୁଣୀ-ବି. ଗୋପାଳୁଣୀ ।

ଗଉଣୀ-ବି.(ଗୋଣୀଶବ୍ଦଜ) ଧାନ୍ୟାଦି ମାପିବାର ପରିମାଣ ପାତ୍ର ।

ଗଗନ-ବି. ଆକାଶ; ଶୂନ୍ୟ ।

ଗଙ୍ଗଶିଉଳି-ବି. (ଗଙ୍ଗାଶେଫାଳୀ) ପୁଷ୍ପବୃକ୍ଷ- [ବିଶେଷ ।

ଗଙ୍ଗା-ବି. ସ୍ୱନାମପ୍ରସିଦ୍ଧ ନଦୀ; ଜାହ୍ନବୀ ।

ଗଙ୍ଗାଧର-ବି. (ଗଙ୍ଗା-ଧୃ-ଅ) ଶିବ ।

ଗଙ୍ଗାପ୍ରାପ୍ତି-ବି. ଗଙ୍ଗାତୀରରେ ମୃତ୍ୟୁ ।

ଗଛ-ବି. (ଗଚ୍ଛଶବ୍ଦଜ) ବୃକ୍ଷ ।

ଗଛିବା-କ୍ରି. ତୁଲନା କରିବା ।

ଗଚ୍ଛିତ-ବିଂ. ନ୍ୟସ୍ତ; ଜମାହୋଇଥିବା ।

ଗଜ-ବି. ହସ୍ତୀ; ଦ୍ୱିହସ୍ତ ପରିମାଣ ।

ଗଜରିବା-କ୍ରି. ଅଙ୍କୁରିତ ହେବା ।

ଗଜା-ବି. ଅଙ୍କୁର; ମିଷ୍ଟାନ୍ନବିଶେଷ ।

ଗଜାନନ-ବି. (ଗଜ-ଆନନ) ଗଣେଶ ।

ଗଞ୍ଜ-ବି. ଶସ୍ୟର କ୍ରୟବିକ୍ରୟ ସ୍ଥାନ ।

ଗଞ୍ଜନ-ବିଂ. (ଗଂଜ୍-ଅନ) ତୁଚ୍ଛକାରୀ ।

ଗଞ୍ଜନା-ବି. (ଗଞ୍ଜ୍-ଅନ-ଆ) ଲାଞ୍ଛନା; ଯାତନା ।

ଗଞ୍ଜା-ବି. ପୁଂକୁକ୍କୁଟ; ପତ୍ରଗଛ ଓ ତାହାର ମାଦକ ଜଟା ।

ଗଞ୍ଜିବା-କ୍ରି. ଲାଞ୍ଛନା କରିବା ।

ଗଠନ-ବି. ଆକୃତି; ନିର୍ମାଣ ।

ଗଠିତ-ବି. ନିର୍ମିତ; ରଚିତ ।

ଗଡ଼-ବି. (ଗଡ୍-ଅ) ପରିଖା ; ଦୁର୍ଗ ।

ଗଡ଼ଧାଳି-ଅସମାପିକା-କ୍ରି. ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗ ଭଳେ ପଡ଼ିଯାଇ ।

ଗଡନ୍ତ }
ଗଡନ୍ତିଆ } ବି. (ଗଡ୍ ଧାତୁଜ) ନିମ୍ନମ ସ୍ଥାନ ।

ଗଡବଡ଼-ବ. ଗୋଳମାଳ ।

ଗଡ଼ିଆ-ବ. କ୍ଷୁଦ୍ର ପୁଷ୍କରଣୀ ।

ଗଡ଼ିବା-କ୍ରି. (ଗ୍ରା) ଘେଷ୍ଟିବା; ନିମ୍ନଗାମୀ ହେବା ।

ଗଡୁ-ବ. ପିତ୍ତଳନିର୍ମିତ ଜଳପାତ୍ର ।

ଗଡୁଳିକା-ବ. (ଗଡ୍ଡରଶବ୍ଦଜ) ମେଷଶ୍ରେଣୀ ।

ଗଡୁଳିକା ପ୍ରବାହ-ବ. ଏକମେଷାନୁଗାମିନୀ ମେଷଶ୍ରେଣୀର ଗମନ; ମୂର୍ଖଦ୍ୱାରା ଅନୁକରଣ ।

ଗଢଣ-ବ. (ଗଠନଶବ୍ଦଜ) ନିର୍ମାଣ ।

ଗଢ଼ିବା-କ୍ରି. (ଗଠନଶବ୍ଦଜ) ନିର୍ମାଣ କରିବା ।

ଗଣ-ବ. (ଗଣ୍-ଅ) ଦଳ; ସମୂହ ।

ଗଣକ-ବ. (ଗଣ୍-ଅକ) ଗଣନାକାରୀ; ଦୈବଜ୍ଞ ।

ଗଣତି-ବ. ଗଣନା ।

ଗଣନ, ଗଣନା-ବ. (ଗଣ୍-ଅନ-ଅ) ଗଣିବା କାର୍ଯ୍ୟ ।

ଗଣନୀୟ-ବି. (ଗଣ୍-ଅନୀୟ) ଗଣ୍ୟ; ଯୋଗ୍ୟ ।

ଗଣିକା-ବ. (ଗଣଶବ୍ଦଜ) ବେଶ୍ୟା ।

ଗଣିତ-ବ. (ଗଣ୍-ତ) ଅଙ୍କଶାସ୍ତ୍ର । ବି. ଗଣା ।

ଗଣିବା-କ୍ରି. (ଗଣ୍ ଧାତୁରୁ) ସଂଖ୍ୟା କରିବା ।

ଗଣେଶ-ବ. (ଗଣ-ଈଶ) ଶିବପୁତ୍ର, ଗଜାନନ ।

ଗଣ୍ଠି-ବ. (ଗ୍ରନ୍ଥିଶବ୍ଦଜ) ଅଙ୍ଗସନ୍ଧି; ବାଉଁଶର ସନ୍ଧି; ବସ୍ତ୍ରକ ନିର ବନ୍ଧନ; ପଣ ବା ପ୍ରତିଜ୍ଞା ।

ଗଣ୍ଠିଆ-ବି. ଗଣ୍ଠିଯୁକ୍ତ; କୁଟିଳ ।

ଗଣ୍ଠିଧନ-ବ. ଯତ୍ନରକ୍ଷିତ ଧନ ।

ଗଣ୍ଠିର-ବ. ବୋକଦ୍ୱ ।

ଗଣ୍ଡ-ବ. (ଗଣ୍ଡ୍-ଅ) କପୋଳ; ଗଳଗ୍ରନ୍ଥି; ସ୍ଫୋଟକ ।

ଗଣ୍ଡଗୋଳ-ବ. ଅଧିକ କୋଳାହଳ; ବିବାଦ ।

ଗଣ୍ଡମୂର୍ଖ-ବି. ଘୋରମୂର୍ଖ ।

ଗଣ୍ଡଗ୍ରାମ-ବ. ପ୍ରଧାନ ଗ୍ରାମ ।

ଗଣ୍ଡମାଳା-ବ. ଗଳାର ଅବୁ ସମୂହ ।

ଗଣ୍ଡଶୈଳ-ବ. (ଗଣ୍ଡ-ଶୈଳ) କ୍ଷୁଦ୍ରପର୍ବତ ।

ଗଣ୍ଡା-ବ. ଯୁଦ୍ଧକଡ଼ା; ଗଣ୍ଡାରନାମକ ଜନ୍ତୁ ।

ଗଣ୍ଡି-ବ. ଗଳାଠାରୁ କଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେହ; ଗଛର କାଣ୍ଡ ।

ଗଣ୍ଡିର-ବ. ଗଣ୍ଠିର; ବୋକଦ୍ୱ ।

ଗଣ୍ଡୂଷ-ବ. ଚଳେ ପାଣି ।

ଗଣ୍ୟ-ବି. (ଗଣ୍-ଯ) ଗଣନୀୟ ।

ଗତ-ବି. (ଗମ୍-ତ) ପ୍ରସ୍ଥିତ; ମୃତ; ପ୍ରାପ୍ତ; ଅତୀତ ।

ଗତି-ବ. (ଗମ୍-ତି) ଗମନ; ଉପାୟ; ଅବସ୍ଥା; ଆଶ୍ରୟ ।

ଗତ୍ୟନ୍ତର-ବ. (ଗତି-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟଗତି; ଉପାୟାନ୍ତର ।

ଗଦ-ବ. (ଗଦ୍-ଅ) ରୋଗ ।

ଗଦ-ବ. ସର୍ପ ବିଷର ଔଷଧ ।

ଗଦା-ବ. (ଗଦ୍-ଅ) ମୁଦ୍ଗର; ସ୍ତୂପ ।

ଗଦାଇବା-କ୍ରି. ଜମାକରିବା ।

ଗଦି-ବ. ସିଂହାସନ; ମୋଟଶେଜ ।

ଗଦିତ-ବି. (ଗଦ୍-ତ) କଥିତ; ବ. ବାକ୍ୟ ।

ଗଦ୍‌ଗଦ-ବ. ଜଳପତନ ଶବ୍ଦ; ହର୍ଷାଦିଜନିତ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଶବ୍ଦ ।

ଗଦ୍ୟ-ବ. (ଗଦ୍-ଯ) ଛନ୍ଦୋବନ୍ଧହୀନ ବାକ୍ୟ; କଥା । ବାର୍ତ୍ତାର ବାଗ୍‌ଭଙ୍ଗୀ ।

ଗଧ-ବ. (ଗର୍ଦ୍ଦଭଶବ୍ଦଜ) ଗର୍ଦ୍ଦଭ ।

ଗଧିଆ-ବି. ଅଳସୁଆ; ବ. ବ୍ୟାଘ୍ରଜାତୀୟ ଜନ୍ତୁବିଶେଷ ।

ଗନ୍ତବ୍ୟ–ବିଂ. (ଗମ୍-ତବ୍ୟ) ଗମ୍ୟ, ପ୍ରାପ୍ୟ ।

ଗନ୍ତା–ବି. ଅଙ୍ଗରକ୍ଷା ।

ଗନ୍ତାଇତ–ବି. ଭଣ୍ଡାର ରକ୍ଷକ ।

ଗନ୍ତାଘର–ବି. ଭଣ୍ଡାରଘର ।

ଗନ୍ଧ–ବି. (ଗନ୍ଧ୍-ଅ) ଘ୍ରାଣେନ୍ଦ୍ରିୟର ଗ୍ରାହ୍ୟ-ପଦାର୍ଥ; ବାସନା ।

ଗନ୍ଧକ–ବି. (ଗନ୍ଧ୍-କ) ଉପଧାତୁବିଶେଷ ।

ଗନ୍ଧକାଷ୍ଠ–ବି. (ଗନ୍ଧ-କାଷ୍ଠ) ଅଗୁରୁକାଠ; ଚନ୍ଦନକାଠ ।

ଗନ୍ଧମାଦନ–ବି. ପର୍ବତବିଶେଷ ।

ଗନ୍ଧମାର୍ଜାର–ବି. ମୃଗଜାତୀୟ ଜନ୍ତୁବିଶେଷ ।

ଗନ୍ଧମୃଗ–ବି. କସ୍ତୁରିକାମୃଗ ।

ଗନ୍ଧର୍ବ–ବି. ସ୍ୱର୍ଗଗାୟକ ।

ଗନ୍ଧବହ–ବି. (ଗନ୍ଧ-ବହ୍-ଅ) ବାୟୁ ।

ଗପ–ବି. (ଗଳ୍ପଶବ୍ଦଜ) କଥା; କାହାଣି ।

ଗପିବା–କ୍ରି. ବେଶି କହିବା ।

ଗବ–ବି. ଏରଣ୍ଡଗଛ, ଜଡ଼ାଗଛ ।

ଗବୀ–ବି. (ଗୋ-ଈ) ଗାଭୀ, ଗାଈ ।

ଗବ୍ୟ–ବିଂ. (ଗୋ-ଯ) ଗୋସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଗଭସ୍ତି–ବି. କିରଣ । [ତେଜୀୟାନ୍ ।

ଗଭସ୍ତିମାନ୍–ବି. (ଗଭସ୍ତି-ମତ୍) ସୂର୍ଯ୍ୟ; ବିଂ.

ଗଭା–ବି. ଜୁଡ଼ାରେ ଖୋସା ପୁଷ୍ପଗୁଚ୍ଛ ।

ଗଭୀର } ବିଂ. ଅଗାଧ; ପ୍ରଗାଢ଼; ଉଦାର ।
ଗମ୍ଭୀର }

ଗମନ–ବି. (ଗମ୍-ଅନ) ଗତି ।

ଗମିବା–କ୍ରି. (ଗମ୍‌ଧାତୁଜ) ଗମନକରିବା; ପ୍ରବେଶକରିବା ।

ଗମ୍ଭୀରସାମନ୍ତ } ବି. ଯୁବରାଜ; ରାଜପୁତ୍ର ।
ଗମ୍ଭୀରସାଆନ୍ତ }

ଗମ୍ଭୀରି–ବି. ଘରର କୋଠରି ।

ଗମ୍ୟ–ବିଂ. (ଗମ୍-ଯ) ଭୋଗ୍ୟ; ପ୍ରାପ୍ୟ; ଗମନ-

ଗୟଲ–ବି. ଜନ୍ତୁବିଶେଷ । [ଯୋଗ୍ୟ ।

ଗୟା–ବି. (ଗୟ୍-ଅ) ପ୍ରସିଦ୍ଧ ତୀର୍ଥ ।

ଗର–ବି. (ଗୃ-ଅ) ବିଷ ।

ଗର–ବି. ମୁଣ୍ଡିକାଠ; କଣ୍ଠାଅଂଶ । [ବିଶେଷ ।

ଗରଗଡ଼ା–ବି. ଧାନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରଜାତ ଅକର୍ମଣ୍ୟ ଘାସ-

ଗରଜ୍–ବି. ପ୍ରୟୋଜନ ।

ଗରଗର–ବିଂ. ସଗାନଦ୍ଧ; ଜଡ଼ିତ ।

ଗରଦ–ବିଂ. (ଗର-ଦା-ଅ) ବିଷପ୍ରଯୋକ୍ତା ।

ଗରମ–ବିଂ. (ଘର୍ମଶବ୍ଦଜ) ତପ୍ତ ।

ଗରଳ–ବି. (ଗୃ-ଅଳ) ବିଷ ।

ଗରା } ବି. (ଗର୍ଗରୀଶବ୍ଦଜ) ପିତ୍ତଳ କଳସ ।
ଗଗରା }

ଗରିମା–ବି. (ଗୁରୁ-ଇମନ୍) ଗୁରୁତ୍ୱ ।

ଗରିବ–ବିଂ. ଦରିଦ୍ର ।

ଗରିଷ୍ଠ } ବିଂ. (ଗୁରୁ-ଇଷ୍ଠ, ଈୟସ୍) ଗୁରୁତର ।
ଗରୀୟାନ୍ }

ଗରୁ–ବିଂ. (ଗୁରୁଶବ୍ଦଜ) ଭାରି । [ବାହନ ।

ଗରୁଡ଼–ବି. (ଗରୁତ-ଡୀ-ଅ) ପକ୍ଷିରାଜ; ବିଷ୍ଣୁ-

ଗରୁଡ଼ି–ବି. ପକ୍ଷୀର ଡେଣା ।

ଗରୁତ୍ମାନ୍—ବି. (ଗରୁତ୍-ମତ୍) ଗରୁଡ ।

ଗର୍ଗରୀ—ବି. ପିତ୍ତଳ ନିର୍ମିତ ଘଟ ।

ଗର୍ଜ୍ଜନ—ବି. (ଗର୍ଜ୍-ଅନ) ସିଂହାଦିର ଶବ୍ଦବିଶେଷ, କ୍ରୋଧରେ ଉଚ୍ଚାରିତ ଉଚ୍ଚଶବ୍ଦ ।

ଗର୍ତ୍ତ—ବି. (ଗୃ-ତ) ଗହ୍ୱର ।

ଗର୍ଦ୍ଦଭ—ବି. (ଗର୍ଦ୍-ଅଭ) ଗଧ ; ମଠୁଆ ।

ଗର୍ଭ—ବି. (ଗୃ-ଭ) ଜରାୟୁ ; ଭ୍ରୂଣ ; ଅଭ୍ୟନ୍ତର ।

ଗର୍ଭକ—ବି. (ଗର୍ଭ-କ) ଚୁଡ଼ା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପୁଷ୍ପମାଳା ।

ଗର୍ଭକେଶର—ବି. ପୁଷ୍ପର ମଧ୍ୟ କେଶର ।

ଗର୍ଭଣା—ବି. (ପ୍ରା) କନ୍ୟାସଂକ୍ରାନ୍ତି ।

ଗର୍ଭପାତ—ବି. (ଗର୍ଭ-ପାତ) ଗର୍ଭସ୍ରାବ ।

ଗର୍ଭବତୀ—ବିଂ. (ଗର୍ଭ ବତୁ-ଈ) ଗର୍ଭିଣୀ ।

ଗର୍ଭାଗାର—ବି. (ଗର୍ଭ-ଅଗାର) ଗମ୍ଭୀର ଘର ।

ଗର୍ଭାଙ୍କ—ବି. (ଗର୍ଭ-ଅଙ୍କ) ନାଟକର ଅଙ୍କମଧ୍ୟରେ କ୍ଷୁଦ୍ରଅଙ୍କ ।

ଗର୍ଭାଧାନ—ବି. ଗର୍ଭଧାରଣର ସଂସ୍କାର ବିଶେଷ ।

ଗର୍ଭିଣୀ—ବିଂ. (ଗର୍ଭ-ଇନ୍-ଈ) ଗର୍ଭବତୀ, ଅନ୍ତଃସତ୍ତ୍ୱା ।

ଗର୍ଭିତ—ବିଂ. (ଗର୍ଭ-ଇତ) ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

ଗର୍ବ—ବି. (ଗର୍ବ୍-ଅ) ଦର୍ପ ; ଅହଂକାର ।

ଗର୍ବୀ } ବିଂ. ଗର୍ବକାରୀ ; ଅହଂକୃତ ।
ଗର୍ବିତ }

ଗର୍ହଣ—ବି. (ଗର୍ହ୍-ଅନ) ନିନ୍ଦା ।

ଗର୍ହିତ—ବିଂ. (ଗର୍ହ୍-ତ) ନିନ୍ଦିତ ; ମନ୍ଦ ।

ଗଳ } ବି. କଣ୍ଠ, ଗ୍ରୀବା ।
ଗଳା }

ଗଳଗଳ—କ୍ରି. ବିଂ. କ୍ରୁଦ୍ଧ ହେବା ; ଝଲଝଲ

ଗଳଗାଜି—କ୍ରି. ଗଳଗର୍ଜନ କରିବା ।

ଗଳି—ବି. ଅପ୍ରଶସ୍ତ ପଥ ।

ଗଳିତ—ବିଂ. (ଗଲ୍-ତ) କ୍ଷରିତ ; ପକ୍ୱ ।

ଗଳିବା—କ୍ରି. (ଗଲ୍‌ଧାତୁଜ) ପ୍ରବିଷ୍ଟ ହେବା ; ତର-

ଗଳୁ—ବି. କଣ୍ଠ ।   [ଳିତ ହେବା ।

ଗଳ୍ପ—ବି. କଥା ; ଉପାଖ୍ୟାନ ।

ଗବୟ—ବି. (ଗୋ-ଅୟ) ଗୋସଦୃଶ ପଶୁ ।

ଗବାକ୍ଷ—ବି. (ଗୋ-ଅକ୍ଷ) ଗୋନେତ୍ରାକାର [ଛିଦ୍ର ।

ଗହଣ—ବି. ରାଜାଙ୍କ ସଙ୍ଗ ।

ଗହଣା—ବି. ଅଲଙ୍କାର ।

ଗହନ—ବି. ବନ ; ବିଂ. ଦୁର୍ଗମ ; ଦୁର୍ବୋଧ୍ୟ ।

ଗହମ—ବି. (ଗୋଧୂମଶବ୍ଦଜ) ଶସ୍ୟବିଶେଷ ।

ଗହଳ—ବି. ଭେଳଭିଡ଼ ; ଗୋଳମାଳ ।

ଗହିର—ବିଂ. (ଗଭୀରଶବ୍ଦଜ) ଗଭୀର ।

ଗହ୍ମାପୂର୍ଣ୍ଣିମା—ବି. ଶ୍ରାବଣ ପୌର୍ଣ୍ଣମାସୀ ।

ଗହ୍ୱର—ବି. ଗର୍ତ୍ତ ; ଗୁହା ।

ଗାଁ—ବି. (ଗ୍ରାମଶବ୍ଦଜ) ଗ୍ରାମ ।

ଗାଈ—(ଗବୀଶବ୍ଦଜ) ମାଈଗୋରୁ ।

ଗାଇବା—କ୍ରି. (ଗୈଧାତୁଜ) ଗାନକରିବା ।

ଗାଙ୍ଗ—ବି. (ଗଙ୍ଗାଶବ୍ଦଜ) ବୃହତ୍ ସରୋବର ।

ଗାଙ୍ଗେୟ—ବି. (ଗଙ୍ଗା-ଏୟ) ଭୀଷ୍ମ ; କାର୍ତ୍ତିକେୟ ।

ଗାଞ୍ଜିଅ—ବି. ଟଙ୍କା ଗୁଞ୍ଜିରଖିବାର ଥଳୀ ।

ଗାଡ଼—ବି. (ଗର୍ତ୍ତଶବ୍ଦଜ) ଗର୍ତ୍ତ ।

ଗାଡ଼ି—ବି. ଶକଟ ।

ଗାଢ଼–ବିଂ. (ଗାହ୍-ତ) ଦୃଢ଼; ଘନ ।

ଗାଡ଼–ବି. (ଗର୍ତ୍ତଶବ୍ଦଜ) ରନ୍ଧ୍ର; ଛିଦ୍ର ।

ଗାତ୍ର–ବି. ଦେହ; ଅଙ୍ଗ ।

ଗାତ୍ରମାର୍ଜନୀ–ବି. ଗାମୁଛା ।

ଗାଥା–ବି. (ଗୈ-ଥ-ଅ) ଶ୍ଳୋକ; ଗୀତ ।

ଗାଦ–ବି. କାଣ୍ଟି, ମଇଳା ।

ଗାଦି–ବି. ସିଂହାସନ; ସମାଧି ।

ଗାଧ–ବି. (ଗାଧ୍-ଅ) ଜଳସ୍ପର୍ଶ ।

ଗାଧୋଇବା–କ୍ରି. ଗାତ୍ର ଧୌତ କରିବା; ସ୍ନାନ-କରିବା ।

ଗାନ–ବି. (ଗୈ-ଅନ) ସଂଗୀତ ।

ଗାନ୍ଥନୀ–ବି. (ଗ୍ରନ୍ଥନଶବ୍ଦଜ) ମନ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା ଇଷ୍ଟ-ବାଦ ବସାଇବା ।

ଗାନ୍ଧର୍ବ–ବିଂ. (ଗନ୍ଧର୍ବ-ଅ) ଗନ୍ଧର୍ବସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଗାନ୍ଧାରି–ବି. ସ୍ୱରବିଶେଷ; ଦେଶବିଶେଷ ।

ଗାନ୍ଧାରୀ–ବି. ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ପତ୍ନୀ ।

ଗାଭୀ–ବି. ଗାଈ ।

ଗାମୁଛା–ବି. ଗାତ୍ରମାର୍ଜନୀ ।

ଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟ–ବି. (ଗମ୍ଭୀର-ଯ) ଗମ୍ଭୀରତା, ଅପ୍ରଗଲ୍ଭ ।

ଗାୟକ–ବି. (ଗୈ-ଅକ) ଗାନକର୍ତ୍ତା ।

ଗାୟନ–ବି. (ଗୈ-ଅନ) ଗାଇବା ।

ଗାୟତ୍ରୀ–ବିଂ. (ଗାୟତ୍-ତ୍ରୈ-ଅ-ଈ) ଗାୟକର ତ୍ରାଣକାରୀ; ବି. ମନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଗାର–ବି. ରେଖା ।

ଗାରଡ଼–ବି. ଅଣ୍ଡିରା ମେଣ୍ଢା ।

ଗାରୁଡ଼ିଆ–ବିଂ. (ଗରୁଡ଼ଶବ୍ଦଜ) ସର୍ପବିଷ-ନାଶକ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ।

ଗାର୍ହସ୍ଥ୍ୟ–ବିଂ. (ଗୃହସ୍ଥ-ଯ) ଗୃହସ୍ଥସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଗାଲ–ବି. (ଗଲ୍ଲଶବ୍ଦଜ) ଗଣ୍ଡସ୍ଥଳ ।

ଗାଳି–ବି. କଟୂକ୍ତି ।

ଗାଳିବା–କ୍ରି. (ଗଲ୍‌ଧାତୁଜ) ନିଗାଡ଼ିବା ।

ଗାଲିଚ–ବି. ମେଷଲୋମନିର୍ମିତ ଆସନ ।

ଗାଲୁ–ବି. ମିଛ ।

ଗାଲୁଆ–ବିଂ. ମିଛୁଆ; ଭଣ୍ଡ ।

ଗିର–ବି. (ଗୃ-ଅ) ବଚନ ।

ଗିରା–ବି. ଗାର; ଗଜର ୧୬ ଭାଗର ଭାଗେ ।

ଗିରି–ବି. (ଗୃ-ଇ) ପର୍ବତ; କେତେକ ସନ୍ନ୍ୟାସୀଙ୍କ ଉପାଧି ।

ଗିରିଜା–ବି. (ଗିରି-ଜନ୍-ଅ) ପାର୍ବତୀ ।

ଗିରିଶ–ବି. (ଗିରି-ଶୀ-ଅ) ଶିବ ।

ଗିଲ–ବି. ଫଳବିଶେଷ ।

ଗିଳିବା–କ୍ରି. ବି. ଗ୍ରାସକରିବା; ଗଳାଧଃକରଣ ।

ଗୀତ–ବି. (ଗୈ-ତ) ଗାନ; ବିଂ. ଗୀତରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ।

ଗୀତା–ବି. (ଗୈ-ତ-ଅ) ଉପଦେଶ-ଶାସ୍ତ୍ର-ବିଶେଷ ।

ଗୀତି–ବି. (ଗୈ-ତି) ଗାନ ।

ଗୀର୍ବାଣ–ବି. (ଗୀଃ-ବାଣ) ଦେବତା ।

ଗୀଷ୍ପତି–ବି.(ଗୀଃ-ପତି) ବାଚସ୍ପତି; ମହାପଣ୍ଡିତ ।

ଗୁଆ–ବି. (ଗୁବାକ ଶବ୍ଦଜ) ଗୁବାକ ।

ଗୁଆଁର–ବିଂ. ନିର୍ବୋଧ ।

ଗୁଆଲୀ–ବି. ଗୌଡୁଣୀ ।

ଗୁଗ୍ଗୁଲ–ବି. ଗନ୍ଧନିର୍ଯ୍ୟାସବିଶେଷ ।

ଗୁଚ୍ଛ–ବି. ଗୋଛା; ଫୁଲତୋଡ଼ା; ପେଣ୍ଡା ।

ଗୁଞ୍ଜ } ବ. କାଇଁଚ ।
ଗୁଞ୍ଜା }

ଗୁଞ୍ଜନ-ବ. (ଗୁଞ୍ଜ୍-ଅନ) ଗୁଣ୍‌ଗୁଣ୍ ଧ୍ୱନି ।

ଗୁଞ୍ଜିବା-କ୍ରି. ଖୋସିବା ।

ଗୁଡ଼-ବ. ଇକ୍ଷୁ ରସାଦିରୁ ଜାତ ଶର୍କରା ।

ଗୁଡ଼ତ୍ୱକ୍-ବ. ଦାରୁଚିନି ।

ଗୁଡ଼ା, ଗୁଡ଼ାକ, ଗୁଡ଼ାଏ, ଗୁଡ଼, ଗୁଡ଼କ, ଗୁଡ଼ଏ-(ଗୁଚ୍ଛ ଶବ୍ଦଜ) ସମୂହ ।

ଗୁଡ଼ାଇବା-କ୍ରି. ବ. ବେଢାଇବା ।

ଗୁଡ଼ାଖୁ-ବ. ଗୁଡ଼ତମାଖୁ ।

ଗୁଡ଼ିଆ-ବ. ଗୁଡ଼ଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତକାରୀ ।

ଗୁଡୁଚ } ଲତାବିଶେଷ ।
ଗୁଲୁଚ }

ଗୁଣ-ବ. (ଗୁଣ୍-ଅ) ଉତ୍କର୍ଷ ; ସତ୍ତ୍ୱ-ରଜଃ-ତମ ପ୍ରକୃତିର ଏହି ତିନି ଗୁଣ; ଧନୁର ଜ୍ୟା; ସୂତ୍ର ।

ଗୁଣକ-ବ. (ଗୁଣ୍-ଅକ) ଯାହାଦ୍ୱାରା ଗୁଣନ କରାଯାଏ ।

ଗୁଣା-ବ. ନାକର ଅଳଙ୍କାରବିଶେଷ ।

ଗୁଣିଆ-ବଂ. (ଗୁଣୀଶବ୍ଦଜ) ଐନ୍ଦ୍ରଜାଲିକ ।

ଗୁଣିତ-ବଂ. (ଗୁଣ୍-ତ) ପୂରିତ । [କରିବା ।

ଗୁଣିବା-କ୍ରି. ବ. ସ୍ମରଣକରିବା ; ଅଙ୍କ ଗୁଣନ

ଗୁଣୀ-ବଂ. (ଗୁଣ୍-ଇନ୍) ଗୁଣବାନ୍ ; ଯେ ମନ୍ତ୍ର-ଯନ୍ତ୍ର ଜାଣେ ।

ଗୁଣ୍ଠ-ବ. ଏକମାଣ ଭୂମିର ୨୫ଅଂଶ ।

ଗୁଣ୍ଡ } ବ. (ଗୁଣ୍ଡ୍ ଧାତୁରୁ) ଚୂନା; ତମାଖୁଚୂର୍ଣ୍ଣ ।
ଗୁଣ୍ଡି }

ଗୁଣ୍ଡ୍ରା-ବ. ଜଳର ଘାସ; ବଂ. ଚୂର୍ଣ୍ଣୀକୃତ ।

ଗୁଣ୍ଡିଚ୍-ଯାତ୍ରା ରଥଯାତ୍ରା ।

ଗୁଣ୍ଡୁଚମୂଷା-ବ. ମୂଷିକବିଶେଷ ।

ଗୁପ୍ତ-ବଂ. (ଗୁପ୍-ତ) ରକ୍ଷିତ; ଗୂଢ଼ ।

ଗୁପ୍ତି-ବ. (ଗୁପ୍-ତି) ଗୋପନ; ଅସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଗୁମର-ବ. ଟେକ; ଗର୍ବ ।

ଗୁମାନ-ବ. ଦମ୍ଭ; ଗର୍ବ ।

ଗୁମାସ୍ତା-ବ. ହିସାବରକ୍ଷକ; ମୋହରର ।

ଗୁମ୍ଫ-ବ. (ଗୁମ୍ଫ୍-ଅ) ମୁଞ୍ଛ ।

ଗୁମ୍ଫନ-ବ. (ଗୁମ୍ଫ୍-ଅନ) ଗୁନ୍ଥିବା ।

ଗୁମ୍ଫା-ବ. ଗୁହା; ଗର୍ତ୍ତ ।

ଗୁମ୍ଫିତ-ବଂ. (ଗୁମ୍ଫ୍-ତ) ଗ୍ରଥିତ ।

ଗୁରୁ-ବ. (ଗୃ-ଉ) ଅଧ୍ୟାପକ; ଧର୍ମୋପଦେଷ୍ଟା ; ବୃହସ୍ପତି ।

ଗୁରୁଣ୍ଡିବା-କ୍ରି. ବ. ଶିଶୁର ଅଣ୍ଟରେ ଘୁଞ୍ଚିବା ।

ଗୁରୁତ୍ୱ } ବ. ମହତ୍ତ୍ୱ; ଓଜନ ।
ଗୁରୁତା }

ଗୁରୁ-ପାକ-ବଂ. ଯାହା ସହଜରେ ଜୀର୍ଣ୍ଣ ନ ହୁଏ ।

ଗୁର୍ଜ୍ଜର-ବ. ଗୁଜରାଟ ଦେଶ । [ବିଶେଷ ।

ଗୁର୍ଜ୍ଜରୀ-ବ. ଗୁଜରାଟ ଦେଶୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ; ରାଗିଣୀ-

ଗୁର୍ବ୍ବୀ-ବଂ. (ଗୁରୁ-ଈ) ଗର୍ଭିଣୀ; ଗୌରବବତୀ ।

ଗୁଲା-ବ ଶଗଡ ଯିବା ବାଟ ; ଗୋଲାକାର ; ମେଞ୍ଚାଏ । [ଗୋଟି ।

ଗୁଲି-ବ. ଗୁଳିକା ଶବ୍ଦଜ, ସୀସାର ବର୍ତ୍ତୁଳ

ଗୁଳ୍ମ-ବ. କ୍ଷୁଦ୍ରବୃକ୍ଷ; ଉଦରର ରୋଗ ବିଶେଷ ।

ଗୁବାକ-ବ. ଗୁଆଗଛ ; ଗୁଆ ।
ଗୁହ-ବ. (ଗୁଥଶବ୍ଦଜ) ବିଷ୍ଠା ।
ଗୁହ-ବ. (ଗୁହ୍-ଅ) କାର୍ତ୍ତିକେୟ ।
ଗୁହା-ବ. (ଗୁହ୍-ଆ) ଗହ୍ୱର ।
ଗୁହା-ବ. ସାକ୍ଷୀ ।
ଗୁହାରି-ବ. ଦୁଃଖ ଜଣାଣ ; ଅଭିଯୋଗ ।
ଗୁହାଳ-ବ. (ଗୋ-ଅଳୟ) ଗୋରୁ ରହିବାର ଗୃହ । [ଦ୍ୱାର ।
ଗୁହ୍ୟ-ବି. (ଗୁହ୍-ଯ) ଗୋପନୀୟ ; ବ. ମଳ-
ଗୁହ୍ୟକ-ବ. (ଗୁହ୍ୟ-କ) କୁବେରଙ୍କ ଅନୁଚର ।
ଗୂଢ଼-ବି. (ଗୁହ୍-ତ) ଗୁପ୍ତ ; ଗହନ ।
ଗୃଧ୍ନୁ-ବି. (ଗୃଧ୍-ନୁ) ଲୁବ୍ଧ ; ଲୋଭୀ ।
ଗୃଧ୍ର-ବ. (ଗୃଧ୍-ର) ଶାଗୁଣା ।
ଗୃହ-ବ. (ଗ୍ରହ୍-ଅ) ଘର ; ନିକେତନ ।
ଗୃହସ୍ଥ-ବି. (ଗୃହ-ସ୍ଥା-ଅ) ଗୃହୀ ।
ଗୃହିଣୀ-ବ. (ଗୃହ-ଇନ୍-ଈ) ପତ୍ନୀ ; ଘରଣୀ ।
ଗୃହୀତ-ବି. (ଗ୍ରହ୍-ତ) ନୀତ ; ଧୃତ ; ସ୍ୱୀକୃତ ।
ଗୃହ୍ୟ-ବି. (ଗ୍ରହ୍-ଯ) ଅଧୀନ ; ଗୃହୋତ୍ପନ୍ନ ।
ଗେଙ୍ଗୁଟି-ବ. ଚୂନ; ପଥରବିଶେଷ ।
ଗେଞ୍ଜିବା-କ୍ରି. ଠେସିବା ।
ଗେଞ୍ଜାଗେଞ୍ଜି-କ୍ରି. ବି. ଜବାଜବି ।
ଗେଣ୍ଡା-ବ. ଶାମୁକାଜାତୀୟ ଜନ୍ତୁବିଶେଷ ।
ଗେଣ୍ଡାଳିଆ-ବ. ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।
ଗେଣ୍ଡୁ-ବ ଶତବର୍ଗଫଳ ।
ଗେୟ-ବି. (ଗୈ-ଯ) ଗାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ।
ଗେରସ୍ତ-ବ. (ଗୃହସ୍ଥଶବ୍ଦଜ) ପତ୍ନୀର ପତି ।

ଗେରୁ-ବ. (ଗୈରିକଶବ୍ଦଜ) ଗୈରିକ
ଗେଲ-ବ. ସୁଆଗ; ସସ୍ନେହ ପରିହାସ ।
ଗେହ-ବ. ଗୃହ ।
ଗେହ୍ଲା-ବି. ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଦରପ୍ରାପ୍ତ; ସ୍ୱୈରନ୍ତା ।
ଗୈରିକ-ବ.(ଗିରି-ଇକ) ଗିରିମାଟି; ବି. ଗେରୁ-ମାଟିରେ ରଞ୍ଜିତ ।
ଗୋ-ବ. ଗୋରୁ; ବୃଷ; ପୃଥିବୀ; ସ୍ୱର୍ଗ ।
ଗୋଇ-ବ. (ଗୋପ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ଅପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଷୟ; ମର୍ମକଥା ।
ଗୋଈ-ବ. (ଗୋପୀଶବ୍ଦଜ) ଗଉଡୁଣୀ ।
ଗୋଇଠା-ବ. ଗୋଇଠିଦ୍ୱାରା ଆଘାତ ।
ଗୋଇଠି-ବ. ପାଦମୂଳ ।
ଗୋଇନ୍ଦା-ବ. ସନ୍ଧାନକାରୀ ।
ଗୋକୁଳ-ବ.(ଗୋ କୁଳ)ଗୋଷ୍ଠ; ଗୋସମୂହ ।
ଗୋଖର-ବ. ସର୍ପବିଶେଷ; କର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣବିଶେଷ ।
ଗୋଖରି-ବ. ଔଷଧି ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ଗୋଖା-ବ. ଜାତିବିଶେଷ । [ଗୋଚାରଣସ୍ଥାନ ।
ଗୋଚର-ବି. (ଗୋ-ଚର) ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗ୍ରାହ୍ୟ;
ଗୋଛ-ବ. (ଗୁଚ୍ଛଶବ୍ଦଜ) ବିଡ଼ା ।
ଗୋଜ-ବି. ମୁନିଆଁ ।
ଗୋଜଣା-ବ. ନିଆଁଖୁଣ୍ଟା ।
ଗୋଠା-ବି. ଅଖଣ୍ଡ ।
ଗୋଠାଏ / ଗୋଟିଏ } ବ. ଏକଗୋଠା; ଏକଗୋଟି ।
ଗୋଟି-ବ. (ଗୁଟିଶବ୍ଦଜ) କ୍ଷୁଦ୍ରଗୋଲକ; ରେଶମପୋକର ଗୋଟି ।

ଗୋଠ—ବ. (ଗୋଷ୍ଠଶବ୍ଦଜ) ଗୁହାଳ ; ଦଳ; କଟିଭୂଷଣ ।

ଗୋଠିଆ—ବଂ. ଗୋଠରେ ଥିବା ଗାଈ ପ୍ରଭୃତି ।

ଗୋଡ଼—ବ. ପାଦ ; ମୂଳ ।

ଗୋଡ଼ାଇବା—କ୍ରି. ଅନୁଧାବନ କରିବା ।

ଗୋଡ଼ି—ବ. ସାନ ଶପର୍ଶ ।

ଗୋତମ—ବ. ନ୍ୟାୟଶାସ୍ତ୍ରପ୍ରଣେତା ମୁନି ।

ଗୋତ୍ର—ବ. କୁଳର ଆଦ୍ୟପୁରୁଷ; ପର୍ବତ ।

ଗୋଦର—ବ. ଶ୍ଲୀପଦରୋଗ ।

ଗୋଦାବରୀ—ବ. ନଦୀବିଶେଷ ।

ଗୋଦାମ—ବ. ଗଞ୍ଜ; ନାନାଦ୍ରବ୍ୟର ଭଣ୍ଡାର ।

ଗୋଧନ—ବ. ଗୋରୁସମୂହ ।

ଗୋଧା, ଗୋଧିକା—ବ. ଗୋଧିସାପ ।

ଗୋଧୂମ—ବ. ଗହମ ।

ଗୋଧୂଳି—ବ. (ଗୋ-ଧୂଳି) ସାୟଂକାଳ ।

ଗୋପ—ବ. (ଗୋ-ପା-ଅ) ଗଉଡ଼ ।

ଗୋପନ—ବ. (ଗୁପ୍-ଅନ) ଲୁଚାଇବା; ରକ୍ଷଣ ।

ଗୋପନୀୟ—ବଂ. (ଗୁପ୍-ଅନୀୟ) ଗୁହ୍ୟ; ଅପ୍ରକାଶ୍ୟ ।

ଗୋପାଳ—ବ. (ଗୋ-ପାଳ) ଗଉଡ଼; କୃଷ୍ଣ ।

ଗୋପିକା, ଗୋପୀ—ବ.(ଗୋପ-ଈ)ଗଉଡୁଣୀ; ଗୋପପୁର ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଗୋପୀଚନ୍ଦନ—ବ. ଧଳାମାଟି ।

ଗୋପୀନାଥ—ବ. କୃଷ୍ଣ, ନନ୍ଦସୁତ ।

ଗୋପୁର—ବ. ପୁରଦ୍ୱାର ।

ଗୋପ୍ତା—ବଂ. (ଗୁପ୍-ତୃ) ରକ୍ଷକ ।

ଗୋପ୍ୟ—ବଂ.(ଗୁପ୍-ଯ) ରକ୍ଷଣୀୟ; ଗୋପନୀୟ ।

ଗୋବର—ବ. ଗୋମୟ ।

ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ—ବ. ସ୍ୱନାମପ୍ରସିଦ୍ଧ ପର୍ବତ ।

ଗୋମତୀ—ବ. (ଗୋ-ମତୁ-ଈ) ନଦୀବିଶେଷ ।

ଗୋମୟ—ବ. (ଗୋ-ମୟ) ଗୋବର ।

ଗୋମାୟୁ—ବ. (ଗୋ-ମା-ଉ) ଶୃଗାଳ ।

ଗୋମୁଖୀ—ବ. ଗଙ୍ଗାନଦୀର ଅଦ୍ରିଗୁହା ।

ଗୋରଡ଼ା—ବ. ଗୋରୁଖୁଅଡ଼; ଅଟେଇ ।

ଗୋରସ—ବ. (ଗୋ-ରସ), ଗବ୍ୟ ଦୁଗ୍ଧ; ଦଧି ।

ଗୋରା—ବଂ. (ଗୌରଶବ୍ଦଜ) ଶୁଭ୍ର ।

ଗୋରୀ—ବଂ. ଗୌରବର୍ଣ୍ଣା ।

ଗୋରୁ—ବ. (ଗୋଶବ୍ଦଜ) ବୃଷ; ଗାଈ ।

ଗୋରୋଚନା—ବ. (ଗୋ-ରୁଚ୍-ଅନ-ଆ) ଗୋମସ୍ତକର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ପୀତବର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ରବ୍ୟବିଶେଷ ।

ଗୋଳ—ବ. ପଣ୍ଡଗୋଳ: ଚହଳ ।

ଗୋଲ, ଗୋଲକ—ବ. ବର୍ତ୍ତୁଳାକାର ପଦାର୍ଥ; ଭୂମଣ୍ଡଳର ପ୍ରତିକୃତି ।

ଗୋଳମାଳ—ବ. ଚହଳ; ଗୋଳ ।

ଗୋଳା—ବ. ଧାନ୍ୟାଦିର ଅଗାର; ଗୋଲକାର ଲୌହପିଣ୍ଡ ।

ଗୋଲାପ୍—ବ. ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।

ଗୋଲାମ୍—ବ. ଦାସ ।

ଗୋଳିଆ—ବଂ. ପଙ୍କିଳ ।

ଗୋଳିବା—କ୍ରି. ତରଳ ଦ୍ରବ୍ୟରେ ମିଶାଇବା ।

ଗୋଲୋକ-ବି. (ଗୋ-ଲୋକ) ସ୍ୱର୍ଗ; ବୈକୁଣ୍ଠ ।

ଗୋବିନ୍ଦ-ବି. (ଗୋ-ବିଦ୍-ଅ) କୃଷ୍ଣ; ବିଷ୍ଣୁ ।

ଗୋଷ୍ଠ-ବି. (ଗୋ-ସ୍ଥା) ଗୋଠ ।

ଗୋଷ୍ଠୀ-ବି. ସଭା; ପରିବାର; କୁଟୁମ୍ବ ।

ଗୋଷ୍ପଦ-ବି. (ଗୋ-ପଦ) ଗୋଖୁରଖନିତ ଗର୍ତ୍ତ ।

ଗୋସ୍ୱାମୀ-ବି. (ଗୋ-ସ୍ୱାମିନ୍) ଗୋସାଇଁ; ଧର୍ମୋପଦେଷ୍ଟା; ଗୋସମୂହର ଅଧିକାରୀ ।

ଗୋହିର-ବି. ଅପ୍ରଶସ୍ତ ପଥ ।

ଗୌଡ଼-ବି. ଦେଶ ବିଶେଷ; ଗୋପାଳଜାତି ।

ଗୌଡ଼ୀ-ବି. କାବ୍ୟର ରୀତିବିଶେଷ; ଗୁଡ଼ଜାତ ସୁରା ।

ଗୌଣ-ବିଂ. (ଗୁଣ୍-ଅ) ଅପ୍ରଧାନ ।

ଗୌତମ-ବି. (ଗୌତମ-ଅ) ଋଷିବିଶେଷ; ବୁଦ୍ଧଦେବ ।

ଗୌର-ବିଂ. ଶ୍ୱେତ; ଗୋରା ।

ଗୌରବ-ବି. (ଗୁରୁ-ଅ) ଗୁରୁତ୍ୱ; ସମ୍ମାନ ।

ଗୌରାଙ୍ଗ-ବି. (ଗୌର-ଅଙ୍ଗ) ଚୈତନ୍ୟଦେବ ; ସୁନ୍ଦରକାୟ ।

ଗୌରୀ-ବି. ପାର୍ବତୀ ; ଅଷ୍ଟବର୍ଷୀୟା କନ୍ୟା ; ଗୌରବର୍ଣ୍ଣା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଗ୍ରଥିତ-ବିଂ. (ଗ୍ରନ୍ଥ୍-ତ) ଗନ୍ଥା; ଗୁମ୍ଫିତ ।

ଗ୍ରନ୍ଥ-ବି. (ଗ୍ରନ୍ଥ୍-ଅ) ପୁସ୍ତକ ।

ଗ୍ରନ୍ଥନ-ବି. (ଗ୍ରନ୍ଥ୍-ଅନ) ଗୁନ୍ଥିବା; ରଚନା ।

ଗ୍ରନ୍ଥି-ବି. (ଗ୍ରନ୍ଥ୍-ଇ) ବଂଶାଦିର ସନ୍ଧି ; ଶରୀରର ସନ୍ଧି ; ଗଣ୍ଠି ।

ଗ୍ରନ୍ଥିଳ-ବିଂ. (ଗ୍ରନ୍ଥି-ଲ) ଗ୍ରନ୍ଥିଯୁକ୍ତ ।

ଗ୍ରସନ-ବି. (ଗ୍ରସ୍-ଅନ) ଗ୍ରାସ ।

ଗ୍ରସ୍ତ-ବିଂ. (ଗ୍ରସ୍-ତ) ଗଳିତ; ଆକ୍ରାନ୍ତ ।

ଗ୍ରହ-ବି. (ଗ୍ରହ୍-ଅ) ସୂର୍ଯ୍ୟାଦି ନବଗ୍ରହ; ଗ୍ରହଣ ।

ଗ୍ରହଣ-ବି. (ଗ୍ରହ୍-ଅନ) ନେବା ; ସ୍ୱୀକାର ; ସୂର୍ଯ୍ୟଚନ୍ଦ୍ରର ଗ୍ରାସ ।

ଗ୍ରହଣୀ-ବି. ରୋଗବିଶେଷ ।

ଗ୍ରହଣୀୟ-ବିଂ. (ଗ୍ରହ୍-ଅନୀୟ) ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ । ଗ୍ରାହ୍ୟ ।

ଗ୍ରହରାଜ-ବି. (ଗ୍ରହ-ରାଜା) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ଗ୍ରହୀତା-ବିଂ. (ଗ୍ରହ୍-ତୃ) ଗ୍ରହଣକର୍ତ୍ତା ।

ଗ୍ରାମ-ବି. ବଡ଼ ବା ଛୋଟ ପଲ୍ଲୀ; ଗାଁ ।

ଗ୍ରାମଣୀ-ବି. (ଗ୍ରାମ-ନୀ) ଗ୍ରାମର ପ୍ରଧାନବ୍ୟକ୍ତି ।

ଗ୍ରାମ୍ୟ-ବିଂ. (ଗ୍ରାମ-ଯ) ଗ୍ରାମଜାତ ; ନୀଚ; ଇତର ।

ଗ୍ରାସ-ବି. (ଗ୍ରସ୍-ଅ) କବଳ; ଭୋଜନ ।

ଗ୍ରାହ-ବି. (ଗ୍ରହ୍-ଅ) ଗ୍ରହଣ; କୁମ୍ଭୀର ।

ଗ୍ରାହକ, ଗ୍ରାହୀ } ବିଂ. (ଗ୍ରହ୍-ଅକ, ଇନ୍) ଗ୍ରହଣକର୍ତ୍ତା ।

ଗ୍ରାହ୍ୟ-ବିଂ. (ଗ୍ରହ୍-ଯ) ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ; ଉପା- [ଦେୟ ।

ଗ୍ରୀବା-ବି. କଣ୍ଠ ।

ଗ୍ରୀଷ୍ମ-ବି. ନିଦାଘ; ଉତ୍ତାପ ।

ଗ୍ରୈବେୟକ-ବି. (ଗ୍ରୀବା-ଏୟ-କ) ଗ୍ରୀବାର ଅଳଙ୍କାର ।

ଗ୍ଲପିତ-ବିଂ. (ଗ୍ଲୈ-ଣିଚ୍-ତ) ମ୍ଲାନୀକୃତ ; ଅବ- [ସାଦିତ ।

ଗ୍ଲାନି-ବି. (ଗ୍ଲୈ-ତି) ମ୍ଲାନଭାବ ; ଅସୁସ୍ଥତା ; ଅବସାଦ ।

ଘ ବ୍ୟଞ୍ଜନର ଚତୁର୍ଥ ବର୍ଣ୍ଣ ବିଶେଷ ।

ଘଇତା—ବି (ଗୃହସ୍ଥଶବ୍ଦଜ) ସ୍ତ୍ରୀର ପତି (ଗ୍ରାମ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ) ।

ଘଉଡ଼ିବା—କ୍ରି. ତଡ଼ିଦେବା ।

ଘଞ୍ଚ—ବି°. (ଘନ ଶବ୍ଦଜ) ଘଞ୍ଚିଆ; ଲଗାଲଗି ।

ଘଟ—ବି. (ଘଟ୍-ଅ) କଳସ; ଶରୀର ।

ଘଟକ—ବି°. (ଘଟ୍-ଅକ) ଯେ ଘଟାଏ ।

ଘଟଣି—ବି. (ଘଟନଶବ୍ଦଜ) ସୁଗଠନ; ସୁନ୍ଦର ।

ଘଟନା—ବି. (ଘଟ୍-ଅନ-ଆ) ବୃତ୍ତାନ୍ତ; ବ୍ୟାପାର । ଯୋଜନା ।

ଘଟା—ବି. (ଘଟ୍-ଅ) ଆଡ଼ମ୍ବର; ସମୂହ ।

ଘଟାଇବା—କ୍ରି. (ଘଟ୍ଧାତୁଜ) ସାଧିବା ।

ଘଟାଟୋପ—ବି.. (ଘଟ-ଆଟୋପ) ପାଲିକି ପ୍ରଭୃତିର ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ଘଟୀ, ଘଟିକା—ବି. (ଘଟଶବ୍ଦଜ) କାଳପରିମାଣାର୍ଥ ଜଳରେ ସ୍ଥାପିତ ସଚ୍ଛିଦ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର ଘଟ; ଦ୍ୱିଦଣ୍ଡ କାଳ; ଘଡ଼ିଏ ସମୟ ।

ଘଟିତ—ବି°. (ଘଟ୍-ତ) ଗଠିତ; ଉପକରଣଯୁକ୍ତ ।

ଘଟିବା—କ୍ରି. (ଘଟ୍ଧାତୁଜ) ଉପାଗତ ହେବା; (ଘଟନାସମ୍ବନ୍ଧେ) ।

ଘଟ୍ଟ—ବି. ନଦୀପ୍ରଭୃତିର ଘାଟ ।

ଘଡ଼ଘଡ଼ୀ—ବି. ବଜ୍ରଶବ୍ଦ ।

ଘଡ଼ୀ—ବି. (ଘଟୀଶବ୍ଦଜ) ସମୟବୋଧକ ଯନ୍ତ୍ର; ଦୁଇଦଣ୍ଡ ପରିମିତ କାଳ; କ୍ଷୁଦ୍ରଖଣ୍ଡ ।

ଘଣା—ବି. ସୋରିଷ ପ୍ରଭୃତି ତେଲ ବାହାର କରିବାର ଯନ୍ତ୍ର ।

ଘଣ୍ଟ, ଘଣ୍ଟା—ବି. କାଂସ୍ୟନିର୍ମିତ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ।

ଘଣ୍ଟା—ବି. ୨½ଦଣ୍ଡ କାଳ (ଇଂରାଜି ୬୦ ମିନିଟ) ।

ଘଣ୍ଟାପଥ—ବି. ରାଜମାର୍ଗ ।

ଘଣ୍ଟି—ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ଘଣ୍ଟି; ଘୁଙ୍ଗୁର ।

ଘଣ୍ଟିକା—ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ଘଣ୍ଟା; ଉପଜିହ୍ୱା ।

ଘତ—ବି. କୌଶଳ; ସୂତ୍ର ।

ଘନ—ବି°. ବହୁଳ; ଲଗାଲଗି; ପୁଞ୍ଜ । ବି. ମେଘ; ଲୌହମୁଦ୍ଗର; ଗଣିତରେ ରାଶିର ତ୍ରିଘାତ, ଯଥା:—୪ର ଘନ = ୪ × ୪ × ୪ ।

ଘନ-କାଳ—ବି. ବର୍ଷାସମୟ ।

ଘନକ୍ଷେତ୍ର—ବି. ଦୈର୍ଘ୍ୟ, ପ୍ରସ୍ଥ ଓ ବେଧବିଶିଷ୍ଟ କ୍ଷେତ୍ର ।

ଘନ-ଘନ—କ୍ରି. ବି°. ଅନବରତ; ଶୀଘ୍ରଶୀଘ୍ର ।

ଘନଫଳ—ବି. ଗଣିତରେ ଦୈର୍ଘ୍ୟ, ପ୍ରସ୍ଥ ଓ ଉଚ୍ଚତାର ଗୁଣଫଳ ।

ଘନମୂଳ—ବି. ଘନୀକୃତ ରାଶିର ମୂଳରାଶି; ଯଥା- ୬୪ର ଘନମୂଳ ୪ ।

ଘନ-ରସ—ବି. ଜଳ; କର୍ପୂର ।

ଘନ-ସାର—ବି. କର୍ପୂର ।

ଘନାଘନ—ବି. ଇନ୍ଦ୍ର; ମେଘ; ମତ୍ତହସ୍ତୀ; ସଂଘର୍ଷଣ ।

ଘନିଷ୍ଠ—ବି°. (ଘନ-ଇଷ୍ଠ) ଅତିଶୟ ଘନ; ନିକଟସ୍ଥ ।

ଘମାଘୋଟ—ବି. ପ୍ରମତ୍ତଭାବ (ଗ୍ରାମ୍ୟପ୍ରୟୋଗ) ।

ଘର—ବି. ଗୃହ ।

ଘରକରଣା—ବି. ଗୃହବ୍ୟାପାର ।

ଘରଚଟିଆ—ବି. ଚଟକପକ୍ଷୀ ।

ଘରଣୀ -ବି. ଗୃହିଣୀ ।

ଘର୍ରା-ବି. ଖାଞ୍ଜ; ଛିଦ୍ର ।

ଘର୍ଘର-ବି. ଚକ୍ରର ଶବ୍ଦ; ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଶବ୍ଦ ।

ଘର୍ଘରିକା-ବି. ଘାଗୁଡ଼ି ।

ଘର୍ମ୍ମ-ବି. (ଘୃ-ମ) ଗ୍ରୀଷ୍ମ; ଝାଳ । ବିଂ. ଗରମ ।

ଘର୍ଷଣ-ବି. (ଘୃଷ୍-ଅନ) ମାର୍ଜ୍ଜନ; ଘଷିବା ।

ଘଷି-ବି. ଶୁଷ୍କଗୋମୟ ।

ଘଷା-ବି. ଅଙ୍ଗ ସଂବାହନ । ବିଂ. ଘର୍ଷିତ ।

ଘଷିବା-କ୍ରି. (ଘର୍ଷଣଶବ୍ଦଜ) ଘର୍ଷଣ କରିବା ।

ଘସ୍ର-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ; ଦିବସ ।

ଘା-ବି. (ଘାତଶବ୍ଦଜ) କ୍ଷତ; ବ୍ରଣ ।

ଘାଇ-ବି. ବନ୍ୟାଯୋଗୁଁ ନଦୀବନ୍ଧ ଭଙ୍ଗଜନିତ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଜଳପଥ ।

ଘାଉଡ଼ି-ବି. ସର୍ପାଦି ଦଂଶନ ।

ଘାଗରା-ବି. ପରିଧେୟ ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଘାଗୁଡ଼ି-ବି.(ଘର୍ଘରୀଶବ୍ଦଜ,କ୍ଷୁଦ୍ରଘଣ୍ଟିକା; ଢୁଙ୍ଗୁର ।

ଘାଟ-ବି. ତୁଠ; ନଦୀ ପାରହେବା ସ୍ଥାନ, ମାସୁଲ ଅଦାୟ କରିବା ସ୍ଥାନ ।

ଘାଟି-ବି. ଗିରିସଙ୍କଟ; ଦୁର୍ଗ ପାର୍ବତ୍ୟ ପଥ ।

ଘାଟିଆ-ବିଂ. ଘାଟଜଗୁଆଳି ।

ଘାଣ୍ଟିଆ-ବି. ତରକାରିବିଶେଷ ।

ଘାଣ୍ଟିବା-କ୍ରି. ଗୋଳାଇବା ।

ଘାତ-ବି. (ହନ୍-ଅ) ପ୍ରହାର; ବଧ; ଗଣିତରେ କୌଣସି ରାଶିର ସେହି ରାଶିଦ୍ୱାରା ଗୁଣନ ।

ଘାତକ, ଘାତୀ ବିଂ. ବା ବି. (ହନ୍-ଅକ-ଇନ୍) ହନନ-କର୍ତ୍ତା । ବଧକାରୀ ।

ଘାତୁକ-ବିଂ. ବା ବି. (ଘାତ-ଉକ) ବଧକାରୀ; ନିଷ୍ଠୁର ।

ଘାରି-ବିଂ. (ଘୂର୍ଣ୍ଣ୍ ଧାତୁରୁ) ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ; ଅଭିଭୂତ ।

ଘାରିବା-କ୍ରି. (ଘୂର୍ଣ୍ଣ୍ ଧାତୁରୁ) ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ କରିବା ।

ଘାଳି-ବି. କପଟ ନିଦ୍ରା ।

ଘାସ-ବି. (ଘସ୍-ଅ) ତୃଣ ।

ଘିଅ-ବି. (ଘୃତଶବ୍ଦଜ) ଘୃତ ।

ଘିକଆଁରି-ବି. ଘୃତକୁମାରୀ ଗୁଳ୍ମ ।

ଘିଁଣ୍-ବି. (ଘୃଣାଶବ୍ଦଜ) ଘୃଣା ।

ଘିମିରି-ବି. (ଘର୍ମ୍ମଶବ୍ଦଜ) ଘର୍ମ୍ମବିଚର୍ଚ୍ଚିକା ।

ଘୁଙ୍ଗୁଡ଼ି-ବି. ସୁପ୍ତଲୋକର ନାସାଧ୍ୱନି ।

ଘୁଙ୍ଗୁର-ବି. ଘଣ୍ଟି; କଟିଅଳଙ୍କାରବିଶେଷ ।

ଘୁଞ୍ଚିବା-କ୍ରି. ଅପସରିଯିବା ।

ଘୁଞ୍ଚାଇବା-କ୍ରି. ଚଳାଇବା ।

ଘୁଡ଼ି-ବି. ଶୂନ୍ୟରେ ଉଡ଼ାଇବାପାଇଁ କାଗଜ-ନିର୍ମିତ ଚକ୍ର ।

ଘୁଣ-ବି. କାଷ୍ଠକୀଟ ।

ଘୁମ-ବି. ମାଟିର ଧାନ୍ୟାଧାର ।

ଘୁମିବା-କ୍ରି. ବୁଲିବା; ଘୂରିବା ।

ଘୁମାଇବା-କ୍ରି. ବୁଲାଇବା ।

ଘୁମୁରିବା-କ୍ରି. ଏକପ୍ରକାର ଅବ୍ୟକ୍ତ ଶବ୍ଦ କରିବା ।

ଘୁରିବା-କ୍ରି. (ଘୂର୍ଣ୍ଣନଶବ୍ଦଜ) ବୁଲିବା ।

ଘୁସ୍-ବି. ଲାଞ୍ଚ ।

ଘୁଷୁରି-ବି. (ଘୃଷ୍ଟିଶବ୍ଦଜ) ଶୂକର; ବରାହ ।

ଘୁଷୁରିଆ-ବିଂ. ଶୂକରରକ୍ଷକ ।

ଘୁଷୁରିବା-କ୍ରି. ଭୂମିରେ ଲୁଣ୍ଠିତ ହେବା ।

ଘୂର୍ଣ୍ଣନ-ବି. (ଘୂର୍ଣ୍ଣ୍-ଅନ) ମଣ୍ଡଳାକାରେ ଭ୍ରମଣ; ଘୂରିବା ।

ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ-ବିଂ. (ଘୂର୍ଣ୍ଣ୍-ତ) ପରିଭ୍ରମିତ ।

ଘୃଣା-ବି. (ଘୃଣ୍-ଅ) ଅଶ୍ରଦ୍ଧା; ଅବଜ୍ଞା; ଦୟା ।

ଘୃଣିତ-ବିଂ. (ଘୃଣ୍-ତ) ଜୁଗୁପ୍ସିତ; ଅବଜ୍ଞାତ ।

ଘୃଣୀ-ବିଂ. ଘୃଣାଯୁକ୍ତ ।

ଘୃତ-ବି. (ଘୃ-ତ) ଘିଅ ।

ଘୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଘୃଷ୍-ତ) ଘଷାହୋଇଥିବା ।

ଘେନା-ବିଂ. ଗୃହୀତ ।

ଘେନିବା-କ୍ରି. ନେବା; ଗ୍ରହଣ କରିବା ।

ଘେନାଇବା-କ୍ରି. ମନାଇବା ; ବୁଝାଇବା ।

ଘେର-ବି. ବେଢ଼; ବେଢ଼ଣ; ପ୍ରାଚୀର ।

ଘେରି-ବିଂ. ଆବୃତ; ବି. ବେଢା ।

ଘେରିବା-କ୍ରି. ବେଢିବା ।

ଘୋଘା-ବି. ଗୋଳମାଳ ଶବ୍ଦ ।

ଘୋଟକ-ବି. ଘୋଡା ।

ଘୋଟିବା-କ୍ରି. ଢାଙ୍କିବା; ଆଚ୍ଛାଦନ କରିବା ।

ଘୋଡ-ବି. ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ଘୋଡଣୀ-ବି. (ଦେଶଜ) ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ଘୋଡ଼ାଇବା-କ୍ରି. ଢାଙ୍କିବା; ଆଚ୍ଛାଦନ କରିବା ।

ଘୋଡିହେବା-କ୍ରି. ଆଚ୍ଛାଦିତ ହେବା ।

ଘୋଡି-ବି. (ଘୋଟୀଶବ୍ଦଜ) ମାଈ ଘୋଡା ।

ଘୋଣା-ବି. ଅଣ୍ଡ ବା ଶୂକରର ନାକ ।

ଘୋର-ବିଂ. (ଘୁର୍-ଅ) ଗମ୍ଭୀର; ଭୟଙ୍କର; ଦାରୁଣ ।

ଘୋରିବା-କ୍ରି. ଘଷି ଘଷି ଛଣ୍ଡାଇବା ।

ଘୋଳଦହି-ବି. ତକ୍ର, ଜଳମାତ୍ର ବର୍ଜିତ ଦଧି ।

ଘୋଳାବିନ୍ଧା-ବି. ବେଦନାବିଶେଷ ।

ଘୋଷ-ବି. (ଘୁଷ୍-ଅ) ଶବ୍ଦ; ଗଉଡସାହି ।

ଘୋଷଣା-ବି. (ଘୁଷ୍-ଅନ-ଆ) ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କୁ ଜଣାଇବା; ପ୍ରଚାର ।

ଘୋଷିତ-ବିଂ. (ଘୁଷ୍-ତ) ପ୍ରଚାରିତ ।

ଘୋଷିବା-କ୍ରି. (ଘୁଷ୍‌ଧାତୁଜ) ପାଠାଭ୍ୟାସ କରିବା; ପ୍ରଚାର କରିବା ।

ଘୋସାରିବା-କ୍ରି. ଭୂମିରେ ପକାଇ ଟାଣିବା ।

ଘ୍ନ-ବିଂ. (ହନ୍ ଧାତୁରୁ) ନାଶକ; (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ପ୍ରୟୋଗ) ।

ଘ୍ରାଣ-ବି. (ଘ୍ରା-ଅନ) ଗନ୍ଧଗ୍ରହଣ; ନାସିକା ।

ଘ୍ରାତ-ବିଂ. (ଘ୍ରା-ତ) ଯାହା ଘ୍ରାଣ କରାଯାଇ-ଅଛି ।

ଘ୍ରେୟ-ବିଂ. (ଘ୍ରା-ଯ) ଘ୍ରାତବ୍ୟ, ଘ୍ରାଣଯୋଗ୍ୟ ।

ଙ ବ୍ୟଞ୍ଜନର ପଞ୍ଚମ ବର୍ଣ୍ଣ; ଏ ବର୍ଣ୍ଣ କୌଣସି ପ୍ରଚଳିତ ଶବ୍ଦର ଆଦ୍ୟରେ ଥିବାର ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ।

ଚ ବ୍ୟଞ୍ଜନର ଷଷ୍ଠ ବର୍ଣ୍ଣ; ଅଂ. ସ୍ୱଚ୍ଛା ଅର୍ଥରେ ତଥା ଓ କଦା ଶବ୍ଦର ଅନ୍ତେ ଯୁକ୍ତ ହୁଏ ।

ଚଅଁର-ବି. (ଚାମରଶବ୍ଦଜ) ଚମରୀ-ପୁଚ୍ଛନିର୍ମିତ ବ୍ୟଜନବିଶେଷ ।

ଚଇତ-ବି. ଚୈତ୍ରମାସ ।

ଚଉ, ଚୌ-ବି. (ଚତୁଃଶବ୍ଦଜ) ଚାରି (ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦ ସଙ୍ଗେ ବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ) ।

ଚଉକ-ବି.(ଚତୁଷ୍କଶବ୍ଦରୁ)ଚଉହଟ୍ଟ; ବଜାର ।

ଚଉଦୋଳ-ବି. (ଚତୁର୍ଦୋଳଶବ୍ଦଜ) ଚାରିଜଣ ମନୁଷ୍ୟଦ୍ୱାରା ବହନୀୟ ଶିବିକାବିଶେଷ ।

ଚଉଦ-ବି. ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ।

ଚଉରା-ବି. (ଚତୁରସ୍ର ଶବ୍ଦଜ) ମୃତ୍ତିକାନିର୍ମିତ ବେଦି; ତୁଳସୀବୃକ୍ଷର ବେଦି ।

ଚଉରାଳିଶ-ବି. ଚତୁଶ୍ଚତ୍ୱାରିଂଶ, ୪୪ ।

ଚଉଁରୀ-ବି. (ଚାମରଶବ୍ଦଜ) କେଶ ନିର୍ମିତ ଚାମର ।

ଚକ୍ଚକ୍-ବି. ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ।

ଚକ-ବି. (ଚକ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଚକ୍ର; ଚକ୍ରର ଏକ ଆବର୍ତ୍ତନ ପରିମିତ ସ୍ଥାନ ।

ଚକଟା-ବି. ଦୁଗ୍ଧ ପାଚିଲାକଦଳୀ ଓ ଶର୍କରା ମିଶ୍ରିତ ଖାଦ୍ୟ ।

ଚକଟିବା-କ୍ରି. ମିଶାଇବା; ମର୍ଦ୍ଦିବା ।

ଚକଡ଼ା-ବି. ପ୍ରସ୍ତର ନିର୍ମିତ ବଡ଼ଚଟାଣ; ସ୍ଥାନ ; [ମଣ୍ଡଳ ।

ଚକମକି-ବି. ଅଗ୍ନ୍ୟୁତ୍ପାଦକ ପ୍ରସ୍ତର ।

ଚକା-ବି. (ଚକ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଗୋଲ ।

ଚକି-ବି. (ଚକ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଶସ୍ୟପେଷଣ ଯନ୍ତ୍ର ।

ଚକିତ-ବି. (ଚକ୍-ତ) ଭୟରେ କମ୍ପିତ; ବିସ୍ମିତ ।

ଚକିତେ-କ୍ରି. ବି. ବିସ୍ମିତ ଭାବରେ; ସହସା ।

ଚକୁଲି-ବି. ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।

ଚକୁଳିଆପଣ୍ଡା-ବି. ଏକପ୍ରକାର ଉତ୍କଳୀୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।

ଚକୋର-ବି. (ଚକ୍-ଓର) ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାପ୍ରିୟ ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।

ଚକ୍କର-ବି. (ଚକ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଚକ୍ରାକାର ଭ୍ରମଣ ।

ଚକ୍ତି-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର ଗୋଲାକାର ଖଣ୍ଡ ।

ଚକ୍ର-ବି. (ଚକ୍-ର) ଚକ; ଚକ୍ରାକାର ଅସ୍ତ୍ର; ପ୍ରଦେଶ; କୁମ୍ଭକାରଯନ୍ତ୍ର; ସମୂହ; ମଣ୍ଡଳ ।

ଚକ୍ରଧର-ବି. (ଚକ୍ର-ଧୃ-ଅ) ସୁଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ବିଷ୍ଣୁ; ସର୍ପ ।

ଚକ୍ରପାଣି-ବି. (ଚକ୍ର-ପାଣି) ବିଷ୍ଣୁ ।

ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ-ବି.(ଚକ୍ର-ବୃତ-ଇନ୍) ସମ୍ରାଟ୍; ସାର୍ବଭୌମ ରାଜା ।

ଚକ୍ରବାକ }
ଚକ୍ରବାକୀ } ବି. ଚକୁଆ ଚକୁଇ ପକ୍ଷୀ ।

ଚକ୍ରବାଳ-ବି.(ଚକ୍ର-ବଲ୍-ଅ) ମଣ୍ଡଳ; ଦିଙ୍ମଣ୍ଡଳ ।

ଚକ୍ରବୃଦ୍ଧି-ବି. ସୁଧର ସୁଧ ।

ଚକ୍ରାଙ୍ଗ-ବି. (ଚକ୍ର-ଅଙ୍ଗ) ରଥ; ହଂସ ।

ଚକ୍ରାନ୍ତ-ବି. (ଚକ୍ର-ଅନ୍ତ) ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ।

ଚକ୍ରୀ-ବି. (ଚକ୍ର-ଇନ୍) ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରକାରୀ; ବିଷ୍ଣୁ ।

ଚକ୍ଷୁଃ }
ଚକ୍ଷୁ } ବି. (ଚକ୍ଷ୍-ଉସ୍) ଅକ୍ଷି; ଦୃଷ୍ଟି ।

ଚକ୍ଷୁଃଶ୍ରବା-ବି. (ଚକ୍ଷୁଃଶ୍ରବସ୍) ସର୍ପ; (ସର୍ପ ଅଖିରେ ଶୁଣେ ବୋଲି ପ୍ରବାଦ) ।

ଚକ୍ଷୁଷ୍ମାନ୍-ବି. (ଚକ୍ଷୁଃମତ୍) ଉତ୍ତମ ଦୃଷ୍ଟିସମ୍ପନ୍ନ ।

ଚଗଲା-ବି. (ଚପଲଶବ୍ଦ) ଅସ୍ଥିରଚିତ୍ତ; ଧୂର୍ତ୍ତ ।

ଚଦବା }
ଚଢ଼ବା } କ୍ରି. (ତର୍ଜଧାତୁରୁ) ଭୟ ଦେଖାଇବା ।

ଚଙ୍କ୍ରମଣ-ବି. (କ୍ରମ୍-ଯଙ୍-ଅନ) ପୁନଃ ପୁନଃ ଭ୍ରମଣ । [କ୍ରି. ବି. ଶୀଘ୍ର ।

ଚଞ୍ଚଳ-ବି. (ଚଲ୍-ଯଙ୍-ଅ) ଅସ୍ଥିର ; ଚପଳ ;

ଚଞ୍ଚଳା—ବ. ଲକ୍ଷ୍ମୀ; ବିଦ୍ୟୁତ ।

ଚଞ୍ଚୁ—ବ. ପକ୍ଷୀର ଥଣ୍ଟ ।

ଚଟକ—ବ. (ଚଟ୍-ଅକ) ଘରଚଟିଆ ।

ଚଟକଣା—ବ. ଚାପୁଡ଼ା ।

ଚଟକା—ବି. ଚେପ୍ଟା ।

ଚଟାଣ—ବ. ଗୃହତଳ; ବହୁସ୍ଥ ସମତଳ ଭୂମି ।

ଚଟି—ବ. ପଥିକମାନଙ୍କର ନିବାସ ।

ଚଟୁ—ବ. କାଠର ହତା ।

ଚଟୁଆ—ବ. ଫଡ଼ିଙ୍ଗା ।

ଚଟୁଣି—ବ. ଅମ୍ଳମିଶ୍ର ମୁଖରୋଚକ ଦ୍ରବ୍ୟ ।

ଚଟୁଳ—ବି. (ଚଟ୍-ଉଳ) ଚଞ୍ଚଳ; ସୁନ୍ଦର ।

ଚଟାଇ, ଚଟ୍ଟେଇ—ବ. ମସିଣା ।

ଚଡ଼କ—ବ. ବଜ୍ର ।

ଚଡ଼କିବା—କ୍ରି. ଅଳ୍ପ ଫାଟିବା ।

ଚଡ଼ା—ବ. ନଦୀମଧ୍ୟରେ ପଟୁମାଟିର ଟିପ ।

ଚଡ଼େଇ, ଚଢ଼େଇ—ବ. ପକ୍ଷୀ ।

ଚଢ଼ାଇବା—କ୍ରି. ଆରୂଢ଼ କରାଇବା ।

ଚଢ଼ାଉ—ବ. ଆକ୍ରମଣ ।

ଚଢ଼ିବା—କ୍ରି. ଆରୋହଣ କରିବା ।

ଚଣକ—ବ. ଚଣା; ବୁଟ ।

ଚଣ୍ଡ—ବି. ଭୟଙ୍କର; ପ୍ରଖର; ଅସ୍ଥିରମତି ।

ଚଣ୍ଡାଳ, ଚାଣ୍ଡାଳ—ବ. (ଚଣ୍ଡ-ଅଲ-ଅ) କ୍ରୂରକର୍ମୀଲୋକ; ଘୃଣିତ ପତିତଜାତିର ଲୋକ ।

ଚଣ୍ଡିକା, ଚଣ୍ଡୀ—ବ. (ଚଣ୍ଡ-ଇକ-ଅ, ଈ) ଦୁର୍ଗା; ଅତି କୋପନା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଚଉତରା—ବ. (ଚତୁରସ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଚତୁଷ୍କୋଣାକୃତି ବେଦି ।

ଚତୁର—ବି. କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷ; ବୁଦ୍ଧିମାନ୍; ନିପୁଣ; ଧୂର୍ତ୍ତ ।

ଚତୁରଙ୍ଗ—ବି. (ଚତୁଃ-ଅଙ୍ଗ) ହସ୍ତୀ, ଅଶ୍ୱ, ରଥ, ପଦାତି ଏହି ଚାରିଅଙ୍ଗବିଶିଷ୍ଟ (ସେନା) ।

ଚତୁରଶୀତି—ବି. (ଚତୁର୍-ଅଶୀତି) ୮୪ ସଂଖ୍ୟା ।

ଚତୁରସ୍ର—ବ. (ଚତୁର-ଅସ୍ର) ଚତୁଷ୍କୋଣ ।

ଚତୁରାନନ—ବ. (ଚତୁଃ-ଆନନ) ବ୍ରହ୍ମା ।

ଚତୁର୍ଥ—ବି. (ଚତୁଃ-ଥ) ଚାରି ସଂଖ୍ୟାର ପୂରକ ।

ଚତୁର୍ଥୀ—ବ. (ଚତୁର୍ଥ-ଈ) ତିଥିବିଶେଷ; ବ୍ୟାକରଣରେ ବିଭକ୍ତିବିଶେଷ ।

ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ—ବି. (ଚତୁର୍-ଦଶନ୍) ୧୪ ସଂଖ୍ୟା ।

ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ—ବ. ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ବା ଅମାବାସ୍ୟାର ପୂର୍ବ ତିଥି ।

ଚତୁର୍ଦ୍ଧା—ଅ. (ଚତୁଃ-ଧା) ଚାରିପ୍ରକାରରେ ।

ଚତୁର୍ଯୁଗ—ବ. (ଚତୁଃ-ଯୁଗ) ସତ୍ୟ, ତ୍ରେତା, ଦ୍ୱାପର ଓ କଳି ।

ଚତୁର୍ବର୍ଣ୍ଣ—ବ. (ଚତୁଃ-ବର୍ଣ୍ଣ) ବ୍ରାହ୍ମଣ, କ୍ଷତ୍ରିୟ, ବୈଶ୍ୟ ଓ ଶୂଦ୍ର ।

ଚତୁର୍ବିଂଶତି—ବ. (ଚତୁଃ-ବିଂଶତି) ଚବିଶ ୨୪ ।

ଚତୁର୍ବିଧ—ବି. (ଚତୁଃ-ବିଧ) ଚାରିପ୍ରକାର ।

ଚତୁର୍ବେଦ—ବ. (ଚତୁଃ-ବେଦ) ଋକ୍, ଯଜୁ, ସାମ ଓ ଅଥର୍ବ ।

ଚତୁଷ୍କ—ବ. (ଚତୁଃକ) ଚତୁଃସ୍ତମ୍ଭଯୁକ୍ତ ମଣ୍ଡପ ।

ଚତୁଷ୍ଟୟ—ବିଂ. (ଚତୁଃ-ତୟ) ଚାରୋଟିଯାକ ।
ଚତ୍ୱର—ବି. ଅଙ୍ଗନ; ଅଗଣା ।
ଚତ୍ୱାରିଂଶତ୍—ବି.(ଚତୁର୍-ଦଶନ୍) ୪୦ ସଂଖ୍ୟା ।
ଚନ୍ଦନ—ବି. (ଚନ୍ଦ୍-ଅନ) ସ୍ୱନାମପ୍ରସିଦ୍ଧ ବୃକ୍ଷ;
ଚନ୍ଦା—ବିଂ. ଟାଙ୍ଗସ । [ଚନ୍ଦନକାଠ ।
ଚନ୍ଦ୍ର—ବି. (ଚନ୍ଦ୍-ର) ଚନ୍ଦ୍ରମା, ବିଧୁ, ଇନ୍ଦୁ, ଶଶୀ ।
ଚନ୍ଦ୍ରକ—ବି. ମୟୂରପୁଚ୍ଛର ଚନ୍ଦ୍ରାକାର ଚିହ୍ନ ।
ଚନ୍ଦ୍ର-କଳା—ବି. ଚନ୍ଦ୍ରର କଳା; ଚନ୍ଦ୍ରମଣ୍ଡଳର ଷୋଡଶ ଭାଗ ।
ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ—ବି. (ଚନ୍ଦ୍ର-କାନ୍ତ) ମଣିବିଶେଷ ।
ଚନ୍ଦ୍ରଚୂଡ଼—ବି. (ଚନ୍ଦ୍ର-ଚୂଡା) ମହାଦେବ ।
ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗା—ବି. ନଦୀବିଶେଷ ।
ଚନ୍ଦ୍ରମା—ବି. (ଚନ୍ଦ୍ରମସ୍ ଶବ୍ଦରୁ) ଚନ୍ଦ୍ର ।
ଚନ୍ଦ୍ର-ଶାଳା—ବି. ରଥ କିମ୍ବା ପ୍ରାସାଦର ଶିରୋ-
ଚନ୍ଦ୍ର-ଶେଖର—ବି. ଶିବ । [ଗୃହ ।
ଚନ୍ଦ୍ର-ହାର—ବି. କଟିର ଅଳଙ୍କାର ବିଶେଷ ।
ଚନ୍ଦ୍ରହାସ—ବି. ଖଡ୍ଗ; ରୌପ୍ୟ ।
ଚନ୍ଦ୍ରାତପ—ବି.(ଚନ୍ଦ୍ର-ଆତପ)ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା; ଚାନ୍ଦୁଆ ।
ଚନ୍ଦ୍ରିକା—ବି. (ଚନ୍ଦ୍ର-ଇକ-ଆ) ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା; ମୟୂରପୁଚ୍ଛର ଚନ୍ଦ୍ରକ ।
ଚପ୍କନ୍—ବି. ଅଙ୍ଗରଖା ବିଶେଷ ।
ଚପଟ—ବି. ପୀଡା; ଆଘାତ । [କାଣ୍ଡ ।
ଚପ୍ରାସୀ—ବି. ପିଅଦା; ହାକିମମାନଙ୍କର ଅଙ୍କା-
ଚପଳ—ବିଂ. (ଚପ୍-ଅଳ) ଅସ୍ଥିର; ଚଞ୍ଚଳ ।
ଚପଳା—ବି. (ଚପଳ-ଆ) ଲକ୍ଷ୍ମୀ; ବିଦ୍ୟୁତ୍ । ବିଂ. ଅସ୍ଥିରା ।

ଚପେଟ, ଚପେଟିକା—ବି. ଚାପୁଡ଼ା ।
ଚମ, ଚମଡ଼ା—ବି.(ଚର୍ମଶବ୍ଦଜ)ଦେହର ଛାଲ ।
ଚମକ—ବି. ଭୟରେ ଚିହୁଁକିବା ।
ଚମତ୍କାର—ବି. (ଚମତ୍-କୃ-ଅ) ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ;
ଚମତ୍କୃତ—ବିଂ. ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ । [ବିସ୍ମୟ ।
ଚମର, ଚମରୀ—ବି. ମୃଗବିଶେଷ ।
ଚମାର—ବି. (ଚର୍ମକାରଶବ୍ଦଜ) ନୀଚଜାତି-
ଚମୂ—ବି. ସେନା; ସୈନ୍ୟ । [ବିଶେଷ ।
ଚମୂପତି—ବି. ସେନାପତି ।
ଚମୂରୁ—ବି. ମୃଗବିଶେଷ ।
ଚମ୍ପକ—ବି. (ଚମ୍ପ୍-ଅକ) ଚମ୍ପାଗଛ; ଚମ୍ପାଫୁଲ ।
ଚମ୍ପଟ—ବି. ପ୍ରସ୍ଥାନ; ପଳାୟନ ।
ଚମ୍ପା—ବି. ଚମ୍ପକବୃକ୍ଷ; ଚମ୍ପାଫୁଲ ।
ଚମ୍ପୂ—ବି. ଗଦ୍ୟ ପଦ୍ୟମୟ କାବ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥ ।
ଚମ୍ପେଇନେଉଳ—ବି. ଗୋଧିକାବିଶେଷ ।
ଚୟ—ବି. ସମୂହ, ରାଶି ।
ଚୟନ—ବି. (ଚି-ଅନ) ସଂଗ୍ରହ, ତୋଳିବା ।
ଚର—ବି. (ଚର୍-ଅ) ଗୁପ୍ତ ଦୂତ । ବିଂ. ଜଙ୍ଗମ ।
ଚରକ—ବି. ବୈଦ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରଣେତା ମୁନିବିଶେଷ ।
ଚରଖା—ବି. (ଚର୍ଖଶବ୍ଦଜ) ସୂତାକାଟିବା ଯନ୍ତ୍ର ।
ଚରଣ—ବି. (ଚର୍-ଅନ) ପାଦ; ଶ୍ଳୋକର ଚତୁର୍ଥାଂଶ, ପଦ୍ୟର ଏକଅଂଶ ।
ଚରଣାୟୁଧ—ବି. (ଚରଣ-ଆୟୁଧ) କୁକ୍କୁଟ ।
ଚରମ—ବିଂ. (ଚର୍-ଅମ) ଅନ୍ତିମ । ବି. ପିଠି ।
ଚରମାଚଳ—ବି. (ଚରମ-ଅଚଳ) ଅସ୍ତ ପର୍ବତ ।

ଚରସ୍‌-ବି. ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ବିଶେଷ ।
ଚରାଇବା-କ୍ରି. (ଚର୍‌ଧାତୁଜ) ପଶୁଙ୍କୁ ବୁଲାଇ ଖୁଆଇବା ।
ଚରାଚର-ବିଂ. (ଚର-ଅଚର) ଜଙ୍ଗମ ଓ [ସ୍ଥାବର ।
ଚରିତ-ବି. (ଚର୍‌-ତ) ଆଚରଣ; ଜୀବନ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ।
ଚରିତାର୍ଥ-ବିଂ. କୃତାର୍ଥ ।
ଚରିତ୍ର-ବି. (ଚର-ଇତ୍ର) ଆଚରଣ; ସ୍ୱଭାବ ।
ଚରିବା-କ୍ରି. (ଚର୍‌ଧାତୁଜ) ପଶୁମାନଙ୍କର ବୁଲି ଖାଇବା ।
ଚରିଷ୍ଣୁ-ବିଂ. (ଚର୍‌-ଇଷ୍ଣୁ) ଗମନଶୀଳ; ଜଙ୍ଗମ ।
ଚରୁ-ବି. (ଚର୍‌-ଉ) ଯଜ୍ଞୀୟ ପାୟସାନ୍ନ ।
ଚର୍ଖା-ବି. (ଚକ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଚରଖା ।
ଚର୍ଚ୍ଚରୀ-ବି. ଗୀତ ବାଦ୍ୟଯୁକ୍ତ ଉତ୍ସବବିଶେଷ ।
ଚର୍ଚ୍ଚା-ବି. (ଚର୍ଚ୍ଚ୍‌-ଅ) ଅନୁଶୀଳନ ; ବିଚାର ; ଲେପନ ।
ଚର୍ଚ୍ଚିତ-ବିଂ. (ଚର୍ଚ୍ଚ୍‌-ତ) ଚନ୍ଦନଦ୍ୱାରା ଲେପିତ ।
ଚର୍ଯ୍ୟା-ବି. (ଚର୍‌-ଯ-ଆ) ଅନୁଷ୍ଠାନ ।
ଚର୍ବଣ-ବି. (ଚର୍ବ୍‌-ଅନ) ଚୋବାଇବା ।
ଚର୍ବ୍ୟ-ବିଂ. (ଚର୍ବ୍‌-ଯ) ଚର୍ବଣଯୋଗ୍ୟ ।
ଚର୍ବୀ-ବି. ଦେହସ୍ଥ ବସା ।
ଚର୍ମ୍ମ-ବି. ଚମଡ଼ା; ଛାଲ ।
ଚଳ, ଚଳନ୍ତ } ବିଂ. (ଚଳ୍‌-ଅତ, ଅ) ଚଞ୍ଚଳ; ଗମନଶୀଳ ।
ଚଳନ-ବି. (ଚଳ୍‌-ଅନ) ଗମନ; ଭ୍ରମଣ; କମ୍ପନ ।
ଚଳାକ-ବିଂ. କ୍ଷିପ୍ରକାରୀ; ବୁଦ୍ଧିମାନ୍‌ ।
ଚଳାଣ-ବି. ଛାଡ଼ଚିଠି; ପ୍ରେରଣ ।
ଚଳିତ-ବିଂ. (ଚଳ୍‌-ତ) ପ୍ରସ୍ଥିତ; ଚଳୁଥିବା ।
ଚଳିବା-କ୍ରି.ବି. (ଚଳ୍‌ ଧାତୁଜ) ଗମନ କରିବା; ଖସିବା ।
ଚଳିଷ୍ଣୁ-ବିଂ. (ଚଳ୍‌-ଇଷ୍ଣୁ) ଗମନଶୀଳ; ଜଙ୍ଗମ ।
ଚଳୁ-ବି. (ଚଳ୍‌-ଉ) ଗଣ୍ଡୂଷ ।
ଚଚିଳ-ବି. (ଚଳୁଶବ୍ଦଜ) ଏକଗଣ୍ଡୂଷ ।
ଚଶମା-ବି. ପ୍ରଚକ୍ଷୁ ।
ଚଷକ-ବି. ମଦ୍ୟପାନ ପାତ୍ର ।
ଚଷା-ବି. (କର୍ଷକଶବ୍ଦଜ) କୃଷକ ।
ଚଷାପୁଅ-ବି. ପକ୍ଷୀବିଶେଷ ।
ଚଷିବା-କ୍ରି. ହଳ ଲଗାଇବା ।
ଚହଟିବା-କ୍ରି. ସୁଗନ୍ଧ ପ୍ରକାଶ କରିବା ।
ଚହଳ-ବି. କୋଳାହଳ ।
ଚହଲିବା-କ୍ରି. ହଲିବାଦ୍ୱାରା ପାତ୍ରରୁ ତରଳ-ପଦାର୍ଥ ବାହାରି ପଡ଼ିବା ।
ଚା-ବି. ପତ୍ରବିଶେଷ (ଫାଣ୍ଟରୂପେ ପାନୀୟ) ।
ଚାଉଳ-ବି. ତଣ୍ଡୁଳ ।
ଚାକଚକ୍ୟ-ବି. ଦୀପ୍ତି; ଉଜ୍ଜ୍ୱଳତା ।
ଚାକର-ବି. ଭୃତ୍ୟ; କର୍ମ୍ମଚାରୀ ।
ଚାକରାଣୀ-ବି. ଦାସୀ ।
ଚାକରୀ-ବି. ଭୃତ୍ୟର କର୍ମ୍ମ ।
ଚାକୁ-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ରଛୁରୀ ।
ଚାକୁଣ୍ଡା-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ଗୁଳ୍ମବିଶେଷ ।
ଚାକ୍ଷୁଷ-ବିଂ. ଚକ୍ଷୁଗୋଚର; ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ।
ଚାଖଣ୍ଡ-ବି. ଦ୍ୱାଦଶଅଙ୍ଗୁଳି ପରିମାଣ ।
ଚାଖି-ବି. ବାଲ୍‌ଗି; ଗନ୍ଧ ।

ଚାଖିବା—କ୍ରି. (ଚକ୍ଷଧାତୁଜ) ଆସ୍ୱାଦନ କରିବା ।

ଚାଙ୍ଗୁ—ବି. ବାଦ୍ୟବିଶେଷ ।

ଚାଙ୍ଗୁଡ଼ି—ବି. ଡାଲା; ପାତ୍ରବିଶେଷ ।

ଚାଞ୍ଚେରୀ—ବି. (ଚର୍ଚ୍ଚରୀଶବ୍ଦଜ) ଦୋଳଯାତ୍ରାର ଉତ୍ସବ । [ପତ୍ରର ଛତା ।

ଚାଞ୍ଚ—ବି. ନାରିକେଳପତ୍ରନିର୍ମିତ ଆସନ, ଖଜୁରି-

ଚାଞ୍ଚଲ୍ୟ—ବି. (ଚଞ୍ଚଳ-ଯ) ଚଞ୍ଚଳତା ।

ଚାଞ୍ଛିବା—କ୍ରି. ଶସ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା ଛେଲିବା ।

ଚାଟ—ବି. (ଚଟୁଶବ୍ଦଜ) ସ୍ତବ ।

ଚାଟଶାଳୀ—ବି. ଗୁରୁଶାଳା, ପାଠଶାଳା ।

ଚାଟିବା—କ୍ରି. ଲେହନ କରିବା ।

ଚାଟୁ—ବି. (ଚଟ-ଉ) ସ୍ତୁତିବାକ୍ୟ; ତୋଷାମୋଦ ।

ଚାଟୁକାର—ବିଂ. (ଚାଟୁ-କୃ-ଅ) ସ୍ତାବକ, ତୋଷା-ମୋଦିଆ ।

ଚାଣକ୍ୟ—ବି. ନୀତିଶାସ୍ତ୍ରକାରବିଶେଷ ।

ଚାଣ୍ଡାଳ—ବି. ଦୂଷିତ ପତିତ ଜାତିର ଲୋକ ।

ଚାଣ୍ଡେ—କ୍ରି. ବିଂ. ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର; ବେଗେ ।

ଚାତକ—ବି. ମେଘଜଳ ପ୍ରାର୍ଥୀ ପକ୍ଷୀ ।

ଚାତର—ବି. ଗଦା । [କୌଶଲ; ଛଳ ।

ଚାତୁରୀ—ବି. (ଚତୁର-ଅ-ଈ) ଚତୁରତା;

ଚାତୁର୍ଯ୍ୟ—ବି. (ଚତୁର-ଯ) ଚତୁରପଣ ।

ଚାତୁର୍ବର୍ଣ୍ଣ୍ୟ—ବି. (ଚତୁର୍ବର୍ଣ୍ଣ-ଯ) ବ୍ରାହ୍ମଣ, କ୍ଷତ୍ରିୟ, ବୈଶ୍ୟ, ଶୂଦ୍ର ଏହି ଜାତି ଚତୁଷ୍ଟୟ ।

ଚାଦର—ବି. ଉତ୍ତରୀୟ ବସ୍ତ୍ର, ଓଢ଼ା ।

ଚାନ୍ଦନୀ—ବି. ଜହ୍ନ; ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା; ପକ୍କା ଅଗଣା ବା ଚଉତରା ।

ଚାନ୍ଦା—ବି. ଭେଦା ।

ଚାନ୍ଦୁଆ—ବି. ଚନ୍ଦ୍ରାତପ ।

ଚାନ୍ଦ୍ର—ବିଂ. (ଚନ୍ଦ୍ର-ଅ) ଚନ୍ଦ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଚାନ୍ଦ୍ରାୟଣ—ବି. (ଚନ୍ଦ୍ର-ଅୟନ) ଚନ୍ଦ୍ରର ବୃଦ୍ଧି ଓ କ୍ଷୟ ଅନୁସାରେ ପାଳିତ କଠିନ ବ୍ରତବିଶେଷ ।

ଚାପ—ବି. (ଚପ୍-ଅ) ଧନୁ; ଚାପିବାର ଭାର ।

ଚାପଡ଼ା, ଚାପୁଡ଼ା—ବି. (ଚପେଟଶବ୍ଦଜ) ଚପେଟାଘାତ ।

ଚାପଲ୍ୟ—ବି. (ଚପଲ-ଯ) ଚାଞ୍ଚଲ୍ୟ ।

ଚାପିବା—କ୍ରି. ଭାରଦ୍ୱାରା ମାଡିବା ।

ଚାମଚ୍—ବି. (ଚମସଶବ୍ଦଜ) ଡାଙ୍କି ।

ଚାମର—ବି. (ଚମର-ଅ) ବାଳବ୍ୟଜନ, ଚଅଁର ।

ଚାମୀକର—ବି. ସୁବର୍ଣ୍ଣ ।

ଚାମୁଣ୍ଡା—ବି. (ଚଣ୍ଡ-ମୁଣ୍ଡ-ଅ) ଦୁର୍ଗା ।

ଚାର—ବି. (ଚରଶବ୍ଦଜ) ଗୁପ୍ତଚର; ଦେଉଳ ଉପରକୁ ଚଢ଼ି ଯିବାପାଇଁ ବନ୍ଧା ସୋପାନ ।

ଚାରଣ—ବି. (ଚର୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଭାଟ; ପଶୁ-ଚରାଇବା ।

ଚାରା—ବି. ଉପାୟ ।

ଚାରାଗଛ—ବି. ନବୋତ୍ପନ୍ନ ନୂଆଗଛ, ଡାଳି ।

ଚାରି—ବିଂ. (ଚତୁରଶବ୍ଦଜ) ୪ ସଂଖ୍ୟା ।

ଚାରିତ୍ର—ବି. (ଚରିତ୍ର-ଅ) ଚରିତ୍ର; ସାଧୁତ୍ୱ ।

ଚାରୁ—ବିଂ. (ଚର୍-ଉ) ସୁନ୍ଦର; ମନୋହର ।

ଚାଲ—ବି. (ଚଲ-ଅ) ଗୃହର ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ଚାଲକ—ବିଂ. (ଚଲ-ଣିଚ୍-ଅକ) ଚାଳକ ।

ଚାଳନା-ବ. ଚଳାଇବା; ପ୍ରେରଣା ।
ଚାଲି-ବ. ଚାଲିବାଢଙ୍ଗ; ବ୍ୟବହାର ।
ଚାଲିବା-କ୍ରି. (ଚଲ୍ ଧାତୁଜ) ଗମନ କରିବା ।
ଚାଳିଶ-ବି. (ଚତ୍ୱାରିଂଶତ୍ ଶବ୍ଦଜ) ୪୦ ସଂଖ୍ୟା ।
ଚାଳିଶା-ବ. ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ସମୟରେ ନେତ୍ରର ବିକାର ।
ଚାଲୁଣୀ-ବ. (ଚାଳନୀ ଶବ୍ଦଜ) ଶସ୍ୟାଦି ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଛିଦ୍ରଯୁକ୍ତ ପାତ୍ର ।
ଚାବୁକ-ବ. କୋରଡ଼ା ।
ଚାଷ-ବ. (ଚଷ୍-ଅ) କୃଷିକର୍ମ; ଭୂମିକର୍ଷଣ ।
ଚାହାଣି-ବ. ଅନାଇବା ।
ଚାହିଁବା-କ୍ରି. ଅନାଇବା ।
ଚିଆଁ-ବ. ତପ୍ତ ଲୌହଦ୍ୱାରା ଦାଗିବା ।
ଚିକ୍‌ଚିକ୍-ବି. ଦୀପ୍ତିଯୁକ୍ତ ।
ଚିକ୍ଟା-ବି. (ଚିଶଲ ଶବ୍ଦଜ) କର୍ଦ୍ଦମିତ; ଅଠାଳିଆ ।
ଚିକଣ-ବି. (ଚିକ୍କଣ ଶବ୍ଦଜ) ମସୃଣ; ସ୍ନିଗ୍ଧ ।
ଚିକିତ୍ସକ-ବ. (କିତ୍-ସନ୍-ଅକ) ବୈଦ୍ୟ ।
ଚିକିତ୍ସା-ବ. (କିତ୍-ସନ୍-ଅ) ରୋଗର ପ୍ରତୀକାର ।
ଚିକିତ୍ସିତ-ବି. ଯାହାକୁ ଚିକିତ୍ସା କରା ହୋଇଅଛି ।
ଚିକୀର୍ଷା-ବ. (କୃ-ସନ୍-ଅ) କରିବାର ଇଚ୍ଛା ।
ଚିକୀର୍ଷୁ-ବି. (କୃ-ସନ୍-ଉ) କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ।
ଚିକୁର-ବ. କେଶ ।
ଚିକ୍କଣ-ବି. ସ୍ନିଗ୍ଧ; ମସୃଣ ।
ଚିଙ୍ଗୁଡ଼ି, ଚୁଙ୍ଗୁଡ଼ି-ବ ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।
ଚିଞ୍ଚା-ବ. ତେନ୍ତୁଳି ।
ଚିଠାଉ-ବ. ଚିଠି, ପତ୍ର ।
ଚିଠା-ବ. ଖସଡ଼ା ।
ଚିଠି-ବ. ପତ୍ର; ଲିପି ।
ଚିଡ଼ିବା-କ୍ରି. କ୍ରୋଧ କରିବା; ବିରକ୍ତି ପ୍ରକାଶ କରିବା ।
ଚିତ୍-ବ. (ଚିତ୍-କ୍ୱିପ୍) ଚୈତନ୍ୟ; ଜ୍ଞାନ ।
ଚିତ୍-ବି. ଉତ୍ତାନ ।
ଚିତ୍କାର, ଚୀତ୍କାର-ବ. ଉଚ୍ଚଶବ୍ଦ ।
ଚିତେଉ-ବ. ପକ୍ଷୀବିଶେଷ ।
ଚିତା-ବ. (ଚି-ତ-ଅ) ଶବଦାହ ଚୁଲ୍ଲୀ ।
ଚିତା-ବ. (ଚିତ୍ର ଶବ୍ଦଜ) ତିଳକ ।
ଚିତ୍ତ-ବ. (ଚିତ୍-ତ) ଅନ୍ତଃକରଣ ।
ଚିତ୍ର-ବି. (ଚି-ତ୍ରି-ଅ) ରଞ୍ଜିତ; ବଚିତ୍ର; ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ । ବ. ଆଲେଖ୍ୟ; ଛବି; ନକ୍ସା ।
ଚିତ୍ରକ-ବ. (ଚିତ୍ର-କ) ବୃକ୍ଷବିଶେଷ, ବ୍ୟାଘ୍ରବିଶେଷ ।
ଚିତ୍ରଭାନୁ-ବ. ସୂର୍ଯ୍ୟ; ଅଗ୍ନି ।
ଚିତ୍ରରଥ-ବ. ଗନ୍ଧର୍ବବିଶେଷ ।
ଚିତ୍ରା-ବ. (ଚିତ୍ର-ଅ) ନକ୍ଷତ୍ର ବିଶେଷ ।
ଚିନି-ବ. ଶୋଧିତ ଗୁଡ଼ଚୂର୍ଣ୍ଣ ।
ଚିନା-ବ. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ରୌପ୍ୟାଦିର ଓଜନ ବିଶେଷ; ଶସ୍ୟବିଶେଷ ।
ଚିନ୍ତନୀୟ, ଚିନ୍ତ୍ୟ-ବି. ଚିନ୍ତାର ଯୋଗ୍ୟ ।
ଚିନ୍ତା-ବ. (ଚିନ୍ତ୍-ଅ) ଭାବନା, ସ୍ମରଣ; ଆଲୋଚନା ।
ଚିନ୍ତିତ-ବି. (ଚିନ୍ତ୍-ତ) ଭାବିତ; ଆଲୋଚିତ ।
ଚିନ୍ମୟ-ବି. (ଚିତ୍-ମୟ) ଜ୍ଞାନମୟ ।

ଚିପିଟ } ବି. ଚୂଡ଼ାନାମକ ଖାଦ୍ୟ ।
ଚିପିଟକ }

ଚିପା—ବିଂ. କୃପଣ ।

ଚିପୁଡିବା } କ୍ରି. ହସ୍ତପୀଡନଦ୍ୱାରା ଜଳ ବା ରସ ବାହାର କରିବା ।
ଚୁପୁଡିବା }

ଚିମୁଟା—ବି. ଅଗ୍ନି ଧରିବାର ଲୌହଯନ୍ତ୍ର ।

ଚିମୁଟିବା } କ୍ରି. ଦୁଇନଖଦ୍ୱାରା ପୀଡ଼ିବା ।
ଚୁମୁଟିବା }

ଚିର—କ୍ରି.ବିଂ. ଦୀର୍ଘକାଳ; ବହୁକାଳ ।

ଚିରଞ୍ଜୀବ—ବିଂ. (ଚିରଂ-ଜୀବ୍-ଅ) ଦୀର୍ଘାୟୁ-ବିଶିଷ୍ଟ ।

ଚିରନ୍ତନ—ବିଂ. (ଚିରଂ-ତନ) ଚିରକାଳୀନ ।

ଚିରା—ବିଂ. (ଚୀରଶବ୍ଦଜ) ଛିଣ୍ଡା ।

ଚିରାୟୁଃ—ବି.(ଚିର-ଆୟୁଃ)ଚିରଜୀବୀ; ଦେବତା ।

ଚିରାଳି—ବି. ପତାକା ।

ଚିରିବା—କ୍ରି. ଛିଣ୍ଡାଇବା, ଫାଡିବା ।

ଚିରେତା—ବି. ଚିରତିକ୍ତ ବୃକ୍ଷ ବା ତାହାର ଡାଙ୍ଗ । [ବିଶେଷ ।

ଚିଲ୍—ବି. (ଚିଲ୍ଲଶବ୍ଦଜ) ସ୍ୱନାମପ୍ରସିଦ୍ଧ ପକ୍ଷୀ-ବିଶେଷ ।

ଚିଲମ୍—ବି. ଧୂମପାନର ଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଚିବୁକ—ବି. ଓଷ୍ଠ, ଓଠ ।

ଚିହିଁକିବା—କ୍ରି. ଚମକିବା ।

ଚିହ୍ନ—ବି. (ଚିହ୍ନ୍-ଅ) ଦାଗ; ଲକ୍ଷଣ ।

ଚିହ୍ନା—ବିଂ. (ଚିହ୍ନିତଶବ୍ଦଜ) ପରିଚିତ ।

ଚିହ୍ନିତ—ବି. (ଚିହ୍ନ୍-ତ) ଚିହ୍ନଯୁକ୍ତ; ଚିହ୍ନଦ୍ୱାରା ଅଙ୍କିତ ।

ଚୀନ୍—ବି. ଦେଶବିଶେଷ ।

ଚୀନା—ବି. (ଦେଶଜ) ଶସ୍ୟବିଶେଷ ।

ଚୀର—ବି. ବସ୍ତ୍ରଖଣ୍ଡ; ଗଛବକଳା ।

ଚୀବର—ବି. (ଚି-ବର) ଚୀର; କୌପୀନ ।

ଚୁଆ—ବି. ସୁଗନ୍ଧି ତୈଳବିଶେଷ ।

ଚୁଆଇବା—କ୍ରି. (ଚ୍ୟୁଧାତୁରୁ) କ୍ଷରିତ କରାଇବା ।

ଚୁକ୍ତି—ବି. ନିୟମ; ନିଷ୍ପତ୍ତି ।

ଚୁଚୁନ୍ଦ୍ରା—ବି. (ଛୁଛୁନ୍ଦର ଶବ୍ଦଜ) ଗନ୍ଧମୂଷିକ ।

ଚୁଚୁନ୍ଦ୍ରୀ—ବି. ବାଣବିଶେଷ; ରୋଗବିଶେଷ ।

ଚୁଙ୍ଗା, ଚୁଙ୍ଗୀ—ବି. ନଳ ।

ଚୁଟୀ—ବି. (ଚୂଡାଶବ୍ଦଜ) ମୁଣ୍ଡର ବନ୍ଧାବାଳ ।

ଚୁଡା—ବି. (ଚିପିଟଶବ୍ଦଜ) ଖାଦ୍ୟବିଶେଷ ।

ଚୁନ—ବି. (ଚୂର୍ଣ୍ଣଶବ୍ଦଜ) ଶମ୍ବୁକାଦି ଭସ୍ମ ।

ଚୁନା—ବି. ଗୁଣ୍ଡା; ବିଂ. ଚୂର୍ଣ୍ଣିତ ।

ଚୁଡ଼ି—ବି. ସ୍ତ୍ରୀ ହସ୍ତାଭରଣବିଶେଷ ।

ଚୁପ୍—ବିଂ. ନିଃଶବ୍ଦ ।

ଚୁମା—ବି. (ଚୁମ୍ବ୍ଧାତୁରୁ) ଚୁମ୍ବନ ।

ଚୁମ୍ବ } ବି. (ଚୁମ୍ବ୍-ଅ, ଅନ) ଓଷ୍ଠଦ୍ୱାରା ସସ୍ନେହ ସ୍ପର୍ଶ ।
ଚୁମ୍ବନ }

ଚୁମ୍ବିତ—ବିଂ. ଓଷ୍ଠଦ୍ୱାରା ସ୍ପୃଷ୍ଟ; ସ୍ପୃଷ୍ଟ ।

ଚୁମ୍ବକ—ବି. ଅୟସ୍କାନ୍ତ ମଣି; ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସାର ।

ଚୁରିବା—କ୍ରି. (ଚୂର୍ଣ୍ଣ୍ଧାତୁରୁ) ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ।

ଚୁଲ୍ଲୀ—ବି. ରନ୍ଧନାର୍ଥ ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡ ।

ଚୂଡ଼ା—ବି. ଶିଖା; ଶିଖର; ଶିରୋଭୂଷଣ ।

ଚୂଡ଼ାକରଣ—ବି. ବାଳକର କେଶ ସଂସ୍କାର ବିଶେଷ ।

ଚୂଡାନ୍ତ-ବିଂ. (ଚୂଡା-ଅନ୍ତ) ଶେଷ ।

ଚୂଡା-ମଣି-ବି. ଶିରୋରତ୍ନ; ବିଂ. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ଚୂତ-ବି. (ଚୂଷ୍-ତ) ଆମ୍ରଗଛ; ଆମ୍ବ ।

ଚୂର୍ଣ୍ଣି
ଚୂର୍ଣ୍ଣିକ } ବି. (ଚୂର୍ଣ୍ଣି-ଅ, ଅକ) ଗୁଣ୍ଡା; ଚୂନା ।

ଚୂର୍ଣ୍ଣିକୁନ୍ତଳ-ବି. ଅଳକ ।

ଚୂଳ-ବି. କେଶ; ଚୂଡା ।

ଚେଇଁବା-କ୍ରି. (ଚେତନାଶବ୍ଦରୁ) ଜାଗିବା ।

ଚେକା-ବି. ଘାସ ସଂଲଗ୍ନ ଚଷାବାର ମୃତ୍ତିକା-ଖଣ୍ଡ ।

ଚେଙ୍ଗ-ବି. ଦଉ ।

ଚେଙ୍ଗ-ବି. ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।

ଚେଟ-ବି. ଦାସ ।

ଚେଟୀ-ବି. ଚେଡ଼ି; ଦାସୀ ।

ଚେତଃ-ବି. (ଚିତ୍-ଅସ୍) ଅନ୍ତଃ; ଚିତ୍ତ ।

ଚେତନ-ବିଂ. (ଚିତ୍-ଅନ) ଚେତନାଯୁକ୍ତ; ଜୀବନ୍ତ; ଚେତନା ।

ଚେତନା-ବି.(ଚିତ୍-ଅନ-ଆ)ସଂଜ୍ଞା; ଚୈତନ୍ୟ ।

ଚେତିବା-କ୍ରି. (ଚେତନଶବ୍ଦଜ) ହେଜିବା ।

ଚେତାଇବା-କ୍ରି. ହେଜାଇବା; ସତର୍କ କରିଦେବା ।

ଚେପ୍ଟା-ବିଂ. ଚେପା; ଚୌଡ଼ା ।

ଚେମଡା-ବିଂ. ଯାହା ସହଜରେ ଛିଡେ ନାହିଁ ।

ଚେର-ବି. ମୂଳ ।

ଚେଲ-ବି. ବସ୍ତ୍ର; ପଟ୍ଟବସ୍ତ୍ର ।

ଚେଲା-ବି. ବୈରାଗୀମାନଙ୍କର ଶିଷ୍ୟ ।

ଚେଷ୍ଟା-ବି. (ଚେଷ୍ଟ୍-ଅ) କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତି; କ୍ରିୟା; ଯତ୍ନ । [ବି. ଅଙ୍ଗଭଙ୍ଗୀ କ୍ରିୟା ।

ଚେଷ୍ଟିତ-ବିଂ. (ଚେଷ୍ଟ୍-ତ) ଚେଷ୍ଟାଯୁକ୍ତ;

ଚେହେରା-ବି. ମୁଖର ଆକୃତି ।

ଚୈତନ୍ୟ-ବି. (ଚେତନ-ଯ) ଚେତନା; ଗୌରାଙ୍ଗନାମକ ଧର୍ମପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ।

ଚୈତ୍ୟ-ବି. ପ୍ରସ୍ତରସ୍ତୂପ; ସମାଧିସ୍ଥାନ; ବୌଦ୍ଧମାନଙ୍କର ପୂଜାସ୍ଥାନ; ପୂଜିତବୃକ୍ଷ ।

ଚୈତ୍ର-ବି. (ଚିତ୍ରା-ଅ) ଚୈତ୍ରମାସ; ମଧୁମାସ ।

ଚୈତ୍ରରଥ-ବି. କୁବେରର ଉଦ୍ୟାନ ।

ଚୋଖା-ବି. (ଚୋକ୍ଷଶବ୍ଦଜ) ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରମାଣିତ ।

ଚୋଚମିବା-କ୍ରି. ଚୁଷିବା ।

ଚୋଟ-ବି. ଅସ୍ତ୍ରର ଆଘାତ ।

ଚୋଠା-ବିଂ. ପାଜି; ପ୍ରବଞ୍ଚକ । [ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ।

ଚୋଦୟିତା-ବିଂ. (ଚୁଦ୍-ଇ-ତୃ) ପ୍ରେରକ;

ଚୋଦିତ-ବିଂ.(ଚୁଦ୍-ତ) ପ୍ରେରିତ; ନିଯୋଜିତ ।

ଚୋପ-ବି. ଖଗ; ପକ୍ଷିଅଗ୍ରନାମା ।

ଚୋପା-ବି. ପରିବା ପ୍ରଭୃତିର ଛାଲ ।

ଚୋବାଇବା-କ୍ରି.(ଚର୍ବ୍‌ଧାତୁରୁ) ଚର୍ବଣକରିବା ।

ଚୋର-ବି. ପରଦ୍ରବ୍ୟାପହାରୀ ।

ଚୋରା-ବିଂ. ଅପହୃତ; ଗୁପ୍ତ ।

ଚୋରାବାଲି-ବି. ଧସାବାଲି ।

ଚୋରି-ବି. ଚୌର୍ଯ୍ୟ; ଅପହରଣ ।

ଚୋଲି-ବି. କାଞ୍ଚୁଲା; (ସ୍ତ୍ରୀ ପରିଧେୟ) ।

ଚୋଷିବା-କ୍ରି. (ଚୂଷ୍‌ଧାତୁରୁ) ଚୂଷଣ; ସେଚମି ରସ ପିଇବା ।

ଚୋଷ୍ୟ—ବିଂ. (ଚୁଷ୍-ଯ) ଚୁଷଣର ଯୋଗ୍ୟ ।
ଚୌକସ—ବିଂ. ଚାରିଅଡ଼କୁ ଜଗା ଯାହାର ।
ଚୌକା—ବି. ରନ୍ଧନସ୍ଥାନର ମାର୍ଜନ ।
ଚୌକାଠ—ବି. (ଚତୁଃ-କାଷ୍ଠ) ଦ୍ୱାରବନ୍ଧ ।
ଚୌକି—ବି. (ଚତୁଷ୍କୀଶବ୍ଦଜ) କାଷ୍ଠାସନ; ପହରା ।
ଚୌକିଆ } ବି. ପ୍ରହରୀ; ଜଗୁଆଳୀ ।
ଚୌକିଦାର }
ଚୌଠ } ବି. (ଚତୁର୍ଥଶବ୍ଦଜ) ଚାରିଭାଗର ଏକ-
ଚୌଥ } ଭାଗ ।
ଚୌଠୀ—ବି. (ଚତୁର୍ଥୀଶବ୍ଦଜ) ଉତ୍ସବବିଶେଷ; ବିବାହର ଚତୁର୍ଥଦିନ ।
ଚୌଡ଼ା—ବି. ପ୍ରସ୍ଥପରିମାଣ; ପରିସର; ଓସାର ।
ଚୌଧୁରୀ—ବି. (ଚତୁର୍ଦ୍ଧୁରୀଣଶବ୍ଦଜ) ଉପାଧିବିଶେଷ; ଯେ ସବୁ କର୍ମରେ ଧୁରନ୍ଧର ।
ଚୌପଟ—ବିଂ. ଚାରିଗୁଣ ।
ଚୌପଦୀ—ବି. ଚାରିପଦରେ ସମାପ୍ତ ଗୀତ ।
ଚୌପାଢ଼ୀ—ବି. (ଚତୁଷ୍ପାଠୀଶବ୍ଦଜ) ସଂସ୍କୃତ ପାଠଶାଳା; ବୈଠକଖାନା ।
ଚୌର—ବି. (ଚୋର-ଅ) ଚୋର । [ସମାନ ।
ଚୌରସ—ବିଂ. (ଚତୁରସ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଚାରିଅଡ଼େ
ଚୌରାନବେ—ବିଂ. ଚତୁର୍ଣ୍ଣବତି; ୯୪ ।
ଚୌରାଶୀ—ବିଂ. ଚତୁରଶୀତି; ୮୪ ।
ଚୌର୍ଯ୍ୟ—ବି. (ଚୋର-ଯ) ଚୋରକର୍ମ ।
ଚୌସାର—ବି. (ଚତୁଃସାରଶବ୍ଦଜ) ଖେଳାବିଶେଷ ।
ଚୌସ୍ତରି—ବିଂ. ଚତୁଃସପ୍ତତି; ୭୪ ।

ଚ୍ୟବନ—ବି. (ଚ୍ୟୁ-ଅନ) କ୍ଷରଣ ।
ଚ୍ୟୁତ—ବିଂ. (ଚ୍ୟୁ-ତ) କ୍ଷରିତ; ଭ୍ରଷ୍ଟ; ପତିତ ।
ଚ୍ୟୁତି—ବି. (ଚ୍ୟୁ-ତି) ପତନ; ନାଶ ।

ଛ

ବ୍ୟଞ୍ଜନର ସପ୍ତମ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଛଅ—ବିଂ. (ଷଟ୍‌ଶବ୍ଦରୁ) ୬ ସଂଖ୍ୟା ।
ଛଅର—ବି. (କ୍ଷୌରଶବ୍ଦଜ) କେଶମୁଣ୍ଡନ ।
ଛଇ—ବି. (ଛବିଶବ୍ଦଜ) ଲୋକର ବହିର୍ଦୃଶ୍ୟ; ବେଶବିନ୍ୟାସ ।
ଛଇଲ—ବିଂ. (ଛବିଲଶବ୍ଦଜ) ବେଶବିନ୍ୟାସ ଦ୍ୱାରା [ସୁନ୍ଦର ।
ଛଉ—ବି. ଦେଶବିଶେଷ ।
ଛକ—ବି. ଚତୁଷ୍ପଥ-ମିଳନ-ସ୍ଥାନ ।
ଛକିବା—କ୍ରି. ଗୁପ୍ତଭାବରେ ଜଗିବା ।
ଛଞ୍ଚାଣ—ବି. ଶ୍ୟେନପକ୍ଷୀ, ବାଜ ।
ଛଟକ—ବି. ଚଞ୍ଚଳ; ଦ୍ରୁତଭାବ ।
ଛଟପଟ—ବିଂ. ଯନ୍ତ୍ରଣାପ୍ରାପ୍ତ, କଲବଲ ।
ଛଟା—ବି. କିରଣଗୁଚ୍ଛ; କାନ୍ତି; ଭଙ୍ଗୀ; କପଟ ।
ଛଟାଙ୍କି—ବି. ସେରର ଷୋଡ଼ଶାଂଶ ।
ଛଡ଼ା—ବି. ମାଈବାଛୁର । [ନେବା ।
ଛଡ଼ାଇବା—କ୍ରି. ତ୍ୟାଗକରାଇବା; ବଳପୂର୍ବକ
ଛଡ଼ି—ବି. ହାତବାଡ଼ି ।
ଛଣ—ବି. (ଛଦ୍-ଧାତୁରୁ) ଘରଛାଇବା ଶୁଷ୍କତୃଣ ।
ଛଣା—ବିଂ. ଛାଣିବା ଦ୍ୱାରା ପରିଷ୍କୃତ ।
ଛଣି—ବି. (ଶଣଶବ୍ଦଜ) ଛଣପଟନିର୍ମିତ ରଜ୍ଜୁ ।

ଛତା—ବି. (ଛତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଛତ୍ରା ।

ଛତାଉଣ୍ଡି—ବି. (ଶତାବରୀଶବ୍ଦଜ) ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଛତଆ—ବି. ଦାନ୍ତ ଓ ଜିଭର ମଳି ।

ଛତିଶ—ବିଂ. ଷଟ୍ତ୍ରିଂଶତ୍; ୩୬ ।

ଛତୁ—ବି. (ଶକ୍ତୁଶବ୍ଦଜ) ଯବାଦି ଚୂର୍ଣ୍ଣ ।

ଛତୁ—ବି. (ଛତ୍ରାକଶବ୍ଦଜ) ଉଦ୍ଭିଦ ବିଶେଷ ।

ଛତ୍ର—ବି. (ଛଦ୍-ତ୍ର) ଛତା; ରାଜଚିହ୍ନବିଶେଷ; ଅନ୍ନାଦି ବିତରଣର ସ୍ଥାନ ।

ଛତ୍ର-ପତି—ବି. ରାଜା । [କତା ।

ଛତ୍ର-ଭଙ୍ଗ—ବି. (ଛତ୍ର-ଭଙ୍ଗ) ନୃପନାଶ; ଅରାଜ-

ଛତ୍ରୀ—ବିଂ. (କ୍ଷତ୍ରିୟଶବ୍ଦଜ) କ୍ଷତ୍ରିୟ ।

ଛଦ, ଛଦନ } ବି. (ଛଦ୍-ଅ,ଅନ) ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ଛଦ୍ମ—ବି. (ଛଦ୍-ମନ୍) କପଟ; ଛଳ ।

ଛନକା—ବି. ଦବା, ଭୟ ।

ଛନଛନ—ବିଂ. ଅତି ଚଞ୍ଚଳ; ଉଦ୍ବିଗ୍ନ ।

ଛନ୍ଦ—ବି. ଅଭିଳାଷ; କପଟ; ସନ୍ନିପାତରୋଗ; ବନ୍ଧନ ରଜ୍ଜୁ ।

ଛନ୍ଦଃ—ବିଂ. (ଛନ୍ଦ୍-ଅସ୍) ପଦର ବୃତ୍ତ; ବେଦ ।

ଛନ୍ନ—ବିଂ. (ଛଦ୍-ତ) ଗୁପ୍ତ; ଆଚ୍ଛାଦିତ ।

ଛପର—ବି. ଘରର ଚାଳ ।

ଛପନ—ବିଂ. ଷଟ୍ପଞ୍ଚାଶତ୍; ୫୬ ସଂଖ୍ୟା ।

ଛପିବା—କ୍ରି. ଲୁଚିବା ।

ଛବିଶ—ବିଂ. ଷଡ୍ବିଂଶ; ୨୬ ସଂଖ୍ୟା ।

ଛୟାଅଶୀ—ବିଂ. ଷଡଶୀତି; ୮୬ ସଂଖ୍ୟା ।

ଛୟାନବେ—ବିଂ. ଷଣ୍ଣବତି; ୯୬ ସଂଖ୍ୟା ।

ଛୟାଳିଶ—ବିଂ. ଷଟ୍ଚତ୍ୱାରିଂଶ; ୪୬ ସଂଖ୍ୟା ।

ଛଳ—ବି. କପଟ; ଚଗୁଣ୍ଡ; ଅଭିମାନ ।

ଛଳନା—ବି. (ଛଳ୍-ଅନ-ଆ) ପ୍ରତାରଣା ।

ଛଳିବା—କ୍ରି. ପ୍ରତାରିତ କରିବା ।

ଛବି—ବି. ପ୍ରତିରୂପ; ଦୀପ୍ତି; କାନ୍ତି ।

ଛଷଠୀ—ବିଂ. ଷଟ୍ଷଷ୍ଟି; ୬୬ ସଂଖ୍ୟା ।

ଛସ୍ତରି—ବିଂ. ଷଟ୍-ସପ୍ତତି; ୭୬ ସଂଖ୍ୟା ।

ଛାଇ—ବି. (ଛାୟାଶବ୍ଦଜ) ଛାୟା ।

ଛାଇବା—କ୍ରି. (ଛଦ୍-ଧାତୁରୁ) ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିବା ।

ଛାଉଣି—ବି. ଛପରବନ୍ଦ; ସୈନ୍ୟଶିବିର ।

ଛାଗ, ଛାଗଳ—ବି. ଛେଳି ।

ଛାଟ—ବି. କନ୍ଦ, କବାଟ ।

ଛାଠ, ଛାଠଣି—ବି. ଚାବୁକ ।

ଛାଞ୍ଚ—ବି. ଠସା; ଆକୃତି ।

ଛାଞ୍ଚୁଣୀ—ବି. ଝାଡୁ ।

ଛାଡ଼—ବି. ତ୍ୟାଗ; ଅନୁମତି ।

ଛାଡ଼ିବା—କ୍ରି. ତ୍ୟାଗ କରିବା । [କରିବା ।

ଛାଣିବା—କ୍ରି. ବସ୍ତ୍ରାଦି ଦ୍ୱାରା ସାରାଂଶ ବାହାର

ଛାତ—ବି. (ଛାଦଶବ୍ଦଜ) କୋଠାଘରର ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ଛାତ୍ର—ବି. (ଛତ୍ର-ଅ) ଶିଷ୍ୟ; ପଢ଼ୁଆ ।

ଛାଦନ—ବି. (ଛଦ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଆଚ୍ଛାଦନ; ଢାଙ୍କିବା ।

ଛାଦିତ—ବିଂ. (ଛଦ୍-ଇ-ତ) ଆଚ୍ଛାଦିତ; ଆବୃତ ।

ଛାନୟା—ବିଂ. ଅବସ୍ଥିକ ଉପରେ ବସ୍ତ୍ର ।

ଛାନ୍ଦ—ବି. (ଛନ୍ଦଃଶବ୍ଦଜ) ପଦ୍ୟ; ପଦ୍ୟଗ୍ରନ୍ଥର ପରିଚ୍ଛେଦ ବିଶେଷ ।

ଛାନ୍ଦସ—ବିଂ. (ଛନ୍ଦସ୍-ଅ) ବେଦସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଛାପ–ବ. (ଛପ୍‌ଧାତୁଜ) ମୁଦ୍ରାଚିହ୍ନ ।
ଛାପା–ବ. ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ।
ଛାପାଖାନା–ବ. ମୁଦ୍ରାଯନ୍ତ୍ରାଳୟ ।
ଛାମୁ–ବ. (ସମ୍ମୁଖଶବ୍ଦଜ) ସମ୍ମୁଖ; ରଜାଙ୍କ ପ୍ରତି ସମ୍ମାନ-ସୂଚକ ପଦ । [ପେଷ୍କାର ।
ଛାମୁକରଣ–ବ. ରଜା ବା ଜମିଦାରଙ୍କର
ଛାମୁଣ୍ଡିଆ–ବ. ଛାୟାମଣ୍ଡପ । [ସୁଙ୍ଘିପିହା ।
ଛାୟା–ବ. (ଛୋ-ଯ-ଅ) ଛାଇ; କାନ୍ତି; ପ୍ରତିବିମ୍ବ;
ଛାୟାପଥ–ବ. ଆକାଶର ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ପଥ; ଦେବଦାଣ୍ଡ ।
ଛାର–ବ. (କ୍ଷାରଶବ୍ଦଜ) ମନ୍ଦ; ଅଗ୍ରାହ୍ୟ; ନୀଚ ।
ଛାରଖାର–ବ. (କ୍ଷାରଶବ୍ଦଜ) ବିନଷ୍ଟ ।
ଛାରପୋକ–ବ. ଓଡ଼ଶପୋକ ।
ଛାଲ–ବ. ବକଲ; ପଶୁଚର୍ମ ।
ଛି–ଅ. ଘୃଣାସୂଚକ ଶବ୍ଦ ।
ଛିଙ୍କ–ବ. ନାକଦ୍ୱାର ସଶବ୍ଦ ଶ୍ଳେଷ୍ମନିର୍ଗମନ ।
ଛିଞ୍ଚିବା–କ୍ରି. (ସିଞ୍ଚନଶବ୍ଦଜ) ସେଚନ କରିବା ।
ଛିଟ–ବ. (ଚିତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଚିତ୍ରବସ୍ତ୍ର ।
ଛିଟା–ବ. ବିନ୍ଦୁ; କଣା ।
ଛିଡ଼ା–ବ. ଠିଆ ।
ଛିଡ଼ିକିବା–କ୍ରି. ଟିକିର ପଡ଼ିବା ।
ଛିଡ଼ିବା } କ୍ରି. (ଛିଦ୍‌ଧାତୁଜ) ଛିନ୍ନ ହେବା ।
ଛିଣ୍ଡିବା }
ଛିଣ୍ଡା–ବ. (ଛିନ୍ନଶବ୍ଦଜ) ଛିନ୍ନ ।
ଛିଣ୍ଡାଇବା–କ୍ରି. ଛିନ୍ନ କରିବା; ନଷ୍ଟ କରିବା ।

ଛିଣ୍ଡାଳ–ବ. କୁଳଟା ସ୍ତ୍ରୀ ।
ଛିଦ୍ର–ବ. (ଛିଦ୍-ର) କ୍ଷୁଦ୍ରଗର୍ତ୍ତ; ରନ୍ଧ୍ର; ଦୋଷ ।
ଛିନ୍ନ–ବି. (ଛିଦ୍-ତ) ଖଣ୍ଡିତ; ଛିଣ୍ଡା ।
ଛୁଆ–ବ. ପଶୁଶାବକ; ପିଲା ।
ଛୁଞ୍ଚି–ବ. ଲମ୍ବା ଲମ୍ବା ଫଳବିଶେଷ ।
ଛୁଇଁବା–କ୍ରି. ସ୍ପର୍ଶ କରିବା ।
ଛୁଞ୍ଚ–ବ. (ସୂଚୀଶବ୍ଦଜ) ସୂଚୀ ।
ଛୁରିଅନା–ବ. ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।
ଛୁରିକା } ବ. (ଛୁର୍-ଇକ-ଅ, ଈ) ଅସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ଛୁରୀ }
ଛୁରିତ–ବି. (ଛୁର୍-ତ) ଲିପ୍ତ ।
ଛେଉଣ୍ଡ–ବି. (ଛେମଣ୍ଡଶବ୍ଦଜ) ପିତୃମାତୃହୀନ ପିଲା । [ବିହନ ।
ଛେକ–ବ. ବାର; ଠାକୁର ନିମିତ୍ତ ଭୋଗ-ଭାର-
ଛେଙ୍କା–ବ. ତପ୍ତ ଲୌହର ଦାଗ ।
ଛେଚିବା–କ୍ରି. କୁଟିବା ।
ଛେତ୍ତବ୍ୟ–ବି. (ଛିଦ୍-ତବ୍ୟ) ଛେଦନଯୋଗ୍ୟ ।
ଛେଦ–ବ. (ଛିଦ୍-ଅ) ଖଣ୍ଡ; ଭାଗ; ଛେଦନ ।
ଛେଦକ–ବି. (ଛିଦ୍-ଅକ) ଛେଦନକାରୀ ।
ଛେଦନ–ବ. (ଛିଦ୍-ଅନ) କର୍ତ୍ତନ ।
ଛେଦା–ବ. ଧଡ଼ିଉଠିଲ ବସ୍ତ୍ର; ଏକପ୍ରକାର ଦହି ।
ଛେଦିତ–ବି. (ଛିଦ୍-ଇ (ଣିଚ୍)-ତ) କର୍ତ୍ତିତ ।
ଛେନା–ବ. ଦୁଗ୍ଧଜାତ ଏକପ୍ରକାର ଖାଦ୍ୟ ।
ଛେପ–ବ. (ଷ୍ଠିବ୍‌ଧାତୁଜ) ନିଷ୍ଠୀବନ; ଥୁତ୍କାର ।
ଛେରିବା–କ୍ରି. ତରଳ ମଳ ନିଃସାରଣ କରିବା ।

ଛେଳଣ୍ଡ-ବି. ପରିମାଣବିଶେଷ ।

ଛେଲିବା-କ୍ରି. ଛିଣ୍ଡିବା ।

ଛେଳି-ବି. ଛାଗଳ ।

ଛେଲ୍-ବି. ଛଲ; ବଲ୍କଲ ।

ଛେକାର-ବି.(ଶିକାରଶବ୍ଦଜ)ଉପପତ୍ନୀର ଘର; ବେଶ୍ୟାର ଘର; ଭଡ଼ୁଆ ।

ଛୋଟ-ବିଂ. (କ୍ଷୁଦ୍ରଶବ୍ଦଜ) ସାନ; କନିଷ୍ଠ; ଅଧମ ।

ଛୋଟା-ବିଂ. ଲେଙ୍ଗଡ଼ା ।

ଛୋଟୀ-ବିଂ. ଲେଙ୍ଗଡ଼ି ।

ଜ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଅଷ୍ଟମ ଅକ୍ଷର ।

ଜ-ଜାତ (ଶବ୍ଦର ଶେଷରେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ)

ଜଉ-ବି. (ଜତୁଶବ୍ଦଜ) ଲାଖ ।

ଜକଜକ-ବିଂ. ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ।

ଜକାଜକି-କ୍ରି. ଲଗାଲଗି ।

ଜଖ-ବି. (ଯକ୍ଷଶବ୍ଦର ଅପଭ୍ରଂଶ) ପ୍ରବାଦ ଅଛି ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥଳରେ ପୁଞ୍ଜା ଅନେକ ଧନ-ରାଶି ପୋତା ରହିଲେ ତାହା ଜଗି ପାଳଟି-ଯାଇ ଭ୍ରମଣଶୀଳ ହୁଏ; ସେହି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣରାଶିକୁ ଜଖ କହନ୍ତି ।

ଜଗଝମ୍ପ-ବି. ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଜଗତ୍-ବି. (ଗମ୍-ଅତ୍) ସଂସାର ।

ଜଗତୀ-ବି. (ଜଗତ୍-ଈ) ପୃଥିବୀ ।

ଜଗଚ୍ଚକ୍ଷୁଃ-ବି. (ଜଗତ୍-ଚକ୍ଷୁଃ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ଜଗତ୍ପିତା-ବି. ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରକ୍ଷକ ।

ଜଗତ୍-ପ୍ରାଣ-ବି. ବାୟୁ; ପବନ ।

ଜଗଦମ୍ବା-ବି.(ଜଗତ୍-ଅମ୍ବା)ଜଗନ୍ମାତା; ଦୁର୍ଗା ।

ଜଗଦୀଶ-ବି. (ଜଗତ୍-ଈଶ) ଜଗନ୍ନାଥ ।

ଜଗଦ୍ଧାତ୍ରୀ-ବି. (ଜଗତ୍-ଧାତ୍ରୀ) ଦୁର୍ଗା ।

ଜଗନ୍ନାଥ-ବି. (ଜଗତ୍-ନାଥ) ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ପ୍ରଭୁ; ପୁରୀର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଠାକୁର ।

ଜଘନ-ବି. (ହନ୍-ଯଙ୍-ଅନ) କଟି ।

ଜଘନ୍ୟ-ବିଂ. (ଜଘନ-ଯ) ନୀଚ; ହେୟ ।

ଜଙ୍ଗମ-ବିଂ. (ଗମ୍-ଅ) ଗମନଶୀଳ; ଅସ୍ଥାବର ।

ଜଙ୍ଗଲ-ବି. ଅରଣ୍ୟ; ପଡ଼ିଆଜମି ।

ଜଙ୍ଗଲୀ-ବିଂ. ଅସଭ୍ୟ ।

ଜଂଘ-ବି. (ଜଙ୍ଘାଶବ୍ଦଜ) ଊରୁ ।

ଜଂଘା-ବି. (ଜଙ୍ଘ୍-ଅ) କଟିଠାରୁ ଅଣ୍ଟୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ଜାନୁ ।

ଜଂଘିହରଡ଼ା-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ହରଲକା ।

ଜଂଘିଆ-ବି. ଜାନୁ-ଆଚ୍ଛାଦକ ବସ୍ତ୍ର ।

ଜଗିର-ବି. ଘରଂ ବୁଝିବା ।

ଜଞ୍ଜାଳ-ବି. ଆବର୍ଜନା; ଉତ୍ପାତ ।

ଜଟ-ବି. (ଜଟାଶବ୍ଦଜ) ଜଟା; ଜଡ଼ିତ କେଶ ।

ଜଟାଜୁଟ-ବି. ଏକତ୍ରିତ ଜଟାସମୂହ ।

ଜଟାମାଂସୀ-ବି.(ଜଟା-ମାଂସୀ)ଔଷଧିବିଶେଷ ।

ଜଟିଆ-ବିଂ. ଜଟାଯୁକ୍ତ ।

ଜଟିଳ-ବିଂ. (ଜଟା-ଇଲ) ଜଟାଧାରୀ; ଦୁର୍ବୋଧ୍ୟ ।

ଜଟୁଳି-ବି. ଦେହରେ ଥିବା କଳାଦାଗ ବା ଚିହ୍ନ ।

ଜଠର-ବି. ଉଦର; ଗର୍ଭ ।

ଜଠର-ଜ୍ୱାଳା-ବି. ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷୁଧା ।

ଜଡ଼-ବିଂ. (ଜଲ୍-ଅ) ଅଚେତନ; ବୁଦ୍ଧିହୀନ; ନିଶ୍ଚେଷ୍ଟ ।

ଜଡ଼ତା-ବି. ନିଶ୍ଚେଷ୍ଟତା; ସ୍ତବ୍ଧଭାବ ।

ଜଡ଼ା-ବି. ଗବଗଛ । ବିଂ. କାଲ ।

ଜଡ଼ି-ବି. ଔଷଧବୃକ୍ଷର ମୂଳ ।

ଜଡ଼ିତ-ବିଂ. ଲିପ୍ତ; ଅବେଷ୍ଟିତ ।

ଜଡ଼ିବା-କ୍ରି. ମିଶିବା; ଯୁକ୍ତ ହେବା ।

ଜଡ଼ିମା-ବି. (ଜଡ୍-ଇମନ୍) ଜଡ଼ଭାବ; ଜାଡ୍ୟ ।

ଜଡ଼ୋଇ-ବିଂ. ମଣିଖଚିତ ।

ଜଣ-ବି. (ଜନଶବ୍ଦଜ) ଲୋକ; ମନୁଷ୍ୟ ।

ଜଣା-ବିଂ. (ଜ୍ଞାଧାତୁରୁ) ଜ୍ଞାତ ।

ଜଣାଣ-ବି. (ଜ୍ଞାଧାତୁଜ) ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ଜତୁ-ବି. ଜଉ; ଲାକ୍ଷା ।

ଜତ୍ରୁ-ବି. ଗ୍ରୀବାସ୍ଥି ।

ଜନ-ବି. (ଜନ୍-ଅ) ମନୁଷ୍ୟ ।

ଜନକ-ବି. (ଜନ୍-ଅକ) ପିତା; ରାଜର୍ଷିବିଶେଷ ।

ଜନତା-ବି. (ଜନ-ତା) ଜନସମୂହ; ଭିଡ଼ ।

ଜନନ-ବି. (ଜନ୍-ଅନ) ଉତ୍ପତ୍ତି ।

ଜନନୀ-ବି. (ଜନ୍-ଅନ-ଈ) ମାତା ।

ଜନପଦ-ବି. ଦେଶ; ଲୋକାଳୟ ।

ଜନୟିତା-ବି. (ଜନ୍-ଇ-ତୃ) ପିତା ।

ଜନୟିତ୍ରୀ-ବି. (ଜନ୍-ଇ-ତୃ-ଈ) ମାତା । ବିଂ. ଉତ୍ପାଦିକା ।

ଜନରବ, ଜନ-ଶ୍ରୁତି } ବି. କିମ୍ବଦନ୍ତୀ; ଶୁଣାକଥା ।

ଜନସ୍ଥାନ-ବି. ଦଣ୍ଡକାରଣ୍ୟ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସ୍ଥାନବିଶେଷ ।

ଜନାନା-ବି. ସ୍ତ୍ରୀମହଲ ।

ଜନାନ୍ତିକ-ବିଂ. (ଜନ-ଅନ୍ତିକ) ଗୋପନ ।

ଜନାର୍ଦ୍ଦନ-ବି. (ଜନ-ଅର୍ଦ୍ଦ-ଅନ) କୃଷ୍ଣ ।

ଜନି-ବି. (ଜନ୍-ଇ) ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଜନିତ-ବିଂ. (ଜନ୍-ତ) ଉତ୍ପାଦିତ ।

ଜନୀନ-ବିଂ (ଜନ୍-ଈନ) ଜନସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଜନ୍ତ୍ର-ବି. (ଯନ୍ତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ପାଣି ବୁହାଇବା ଢୋଧା ।

ଜନ୍ତୁ-ବି. (ଜନ୍-ତୁ) ପ୍ରାଣୀ; ଜୀବ ।

ଜନ୍ଦା-ବି. ପିପୀଲିକା ବିଶେଷ ।

ଜନ୍ମ-ବି. (ଜନ୍-ମନ୍) ଉତ୍ପତ୍ତି ।

ଜନ୍ମାନ୍ତର-ବି. (ଜନ୍ମ-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟ ଜନ୍ମ ।

ଜନ୍ମପତ୍ରିକା-ବି. କୋଷ୍ଠୀ; ଜାତକପତ୍ର ।

ଜନ୍ମାଷ୍ଟମୀ-ବି. ଭାଦ୍ରମାସର କୃଷ୍ଣାଷ୍ଟମୀ ।

ଜପ-ବି.(ଜପ୍-ଅ) ମନ୍ତ୍ରର ବାରମ୍ବାର ଉଚ୍ଚାରଣ ।

ଜପମାଳା-ବି. ଅକ୍ଷମାଳା ।

ଜବା-ବି. ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।

ଜବାବ-ବି. ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ।

ଜମା-ବି. ଆୟ; ସଞ୍ଚୟ ।

ଜମାଇବା-କ୍ରି. ସଞ୍ଚୟ କରିବା ।

ଜମାଇତ-ବି. ବିସଗୀଦଳ ।

ଜମି-ବି. ଭୂମି; କ୍ଷେତ୍ର ।

ଜମିଦାର-ବି. ଭୂମ୍ୟଧିକାରୀ ।

ଜମ୍ବାଲ-ବି. ଶୈବାଳ ।

ଜମ୍ବାଲିନୀ-ବି. ନଦୀ ।

ଜମ୍ବୀର-ବି. ଏକପ୍ରକାର ବଡ଼ ଲେମ୍ବୁ ।

ଜମ୍ବୁ-ବି. ଜାମୁଗଛ; ଜମ୍ବୁଦ୍ୱୀପ ।
ଜମ୍ବୁନଦ-ବି. ସୁବର୍ଣ୍ଣ ।
ଜମ୍ବୁକ-ବି. ଶୃଗାଳ; ଧୂର୍ତ୍ତବ୍ୟକ୍ତି ।
ଜମ୍ଭାରି-ବି. (ଜମ୍ଭ-ଅରି) ଇନ୍ଦ୍ର ।
ଜୟ-ବି. (ଜି-ଅ) ଶତ୍ରୁଦମନ ।
ଜୟନ୍ତ-ବି. (ଜି-ଅନ୍ତ) ଇନ୍ଦ୍ର-ପୁତ୍ର ।
ଜୟନ୍ତୀ-ବି. (ଜି-ଅନ୍ତୀ) ଦୁର୍ଗା; ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ଜୟପାଳ-ବି. ସାରକ ଔଷଧବିଶେଷ ।
ଜୟୀ-ବିଂ. (ଜୟ-ଇନ୍) ଜୟଶୀଳ; ଜୟଯୁକ୍ତ ।
ଜରଠ-ବିଂ. (ଜୃ-ଅଠ) ବୃଦ୍ଧ; ଜୀର୍ଣ୍ଣ ।
ଜରତ୍-ବିଂ. (ଜୃ-ଅତ୍) ବୃଦ୍ଧ; ଜୀର୍ଣ୍ଣ ।
ଜରତୀ-ବିଂ. ବୃଦ୍ଧା ।
ଜରଦ୍ଗବ-ବି. (ଜରତ୍-ଗୋ) ବୃଦ୍ଧ ବୃଷ ।
ଜରା-ବି. (ଜୃ-ଅ) ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ; ଜୀର୍ଣ୍ଣତା ।
ଜରାୟୁ-ବି. ଗର୍ଭାଶୟ । [ଜାତ ।
ଜରାୟୁଜ-ବିଂ. (ଜରାୟୁ-ଜନ୍-ଅ) ଜରାୟୁରୁ
ଜର୍ଜ୍ଜର, ଜର୍ଜ୍ଜରିତ } ବିଂ. (ଜୃ-ଯଙ୍-ଅ,ତ) ଜୀର୍ଣ୍ଣ; ଅଭିଭୂତ ।
ଜଳ-ବି. (ଜଳ୍-ଅ) ପାଣି; ବାରି ।
ଜଳକା-ବିଂ. ଯେ ଜନ୍ମିଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଦେଖି-
ପାରେ ନାହିଁ ।
ଜଳ-କର-ବି. ଜଳରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ରାଜସ୍ୱ ।
ଜଳ-ଚର-ବି. ଜଳଜନ୍ତୁ । ବିଂ. ଜଳସ୍ଥ ।
ଜଳଜ-ବି. (ଜଳ-ଜନ୍-ଅ) ପଦ୍ମ । ବିଂ. ଜଳ-
ଜଳଦ-ବି. (ଜଳ-ଦା-ଅ) ମେଘ । [ଜାତ ।

ଜଳଧର-ବି. (ଜଳ-ଧୃ-ଅ) ମେଘ ।
ଜଳଧି-ବି. (ଜଳ-ଧା-ଇ) ସମୁଦ୍ର ।
ଜଳନିଧି-ବି. (ଜଳ-ନି-ଧା-ଇ) ସମୁଦ୍ର ।
ଜଳପାନ-ବି. ଜଳପାନ କରିବା; ଜଳଖିଆ;
ଭୁଜା ବା ପିଷ୍ଟକାଦି ଦ୍ରବ୍ୟ ।
ଜଳ-ପ୍ରପାତ-ବି. ନିର୍ଝର, ଝରଣା । [ଯନ୍ତ୍ର ।
ଜଳଯନ୍ତ୍ର-ବି. ଧାରାଯନ୍ତ୍ର; ଜଳ ପରିଷ୍କୃତ କରିବାର
ଜଳା-ବି. ରନ୍ଧ୍ର; କଣା ।
ଜଳାକବାଟୀ-ବି. ଝରକା; ବାତାୟନ
ଜଳାଞ୍ଜଳି-ବି. (ଜଳ-ଅଞ୍ଜଳି) ଜଳର ଅଞ୍ଜଳା;
ବିସର୍ଜ୍ଜନ ।
ଜଳାଶୟ-ବି. (ଜଳ-ଆଶୟ) ଜଳର ଆଧାର ।
ଜଳୋଚ୍ଛ୍ୱାସ-ବି. (ଜଳ-ଉଚ୍ଛ୍ୱାସ) ଜଳର
ସ୍ଫୀତତା; ଜୁଆର ।
ଜଳୌକା-ବି. (ଜଳ-ଓକସ୍) ଜୋକ ।
ଜଳ୍ପ, ଜଳ୍ପନା } ବି. (ଜଳ୍ପ-ଅ,-ଅନ-ଆ) କଥନ; ଗଳ୍ପ ।
ଜଳ୍ପିତ-ବିଂ. କଥିତ ।
ଜଲ୍ଦି-କ୍ରି. ବିଂ. ଶୀଘ୍ର । [ଜଳପତି ।
ଜଳସ୍ତମ୍ଭ-ବି. ମେଘରୁ ସ୍ତମ୍ଭାକାରରେ ପତିତ
ଜହର-ବି. ବିଷ; ଗରଳ । [ଚନ୍ଦ୍ର ।
ଜହ୍ନ-ବି. (ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାର ଅପଭ୍ରଂଶ) ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା;
ଜହ୍ନୀ-ବି. (ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନୀଶବ୍ଦଜ) ଫଳବିଶେଷ ।
ଜହ୍ନୁ-ବି. ଋଷିବିଶେଷ ।
ଜହ୍ନୁ-କନ୍ୟା-ବି. ଗଙ୍ଗାନଦୀ ।

ଜାଈ-ବି. (ଜାତିଶବ୍ଦଜ) ଜାତିଫୁଲ ; କଣ୍ଠାମୁଣ୍ଡ-
ଡାଳ; ଦେହର ଚିହ୍ନବିଶେଷ ।

ଜାଉ-ବି. (ଯବାଗୁଶବ୍ଦଜ) ଅନ୍ନମଣ୍ଡ ।

ଜାକି-ବିଂ. ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ।

ଜାକିବା-କ୍ରି. ଭିଡ଼ିବା ।

ଜାଗର-ବି. (ଜାଗୃ-ଅ) ଅନିଦ୍ରା; ଶିବରାତ୍ରି ।

ଜାଗରଣ-ବି.(ଜାଗୃ-ଅନ) ନିଦ୍ରାରୁ ଉତ୍ଥାନ ।

ଜାଗରିତ-ବିଂ. (ଜାଗୃ-ତ) ନିଦ୍ରୋତ୍ଥିତ ।

ଜାଗରୂକ-ବିଂ. (ଜାଗୃ-ଊକ) ଜାଗରଣଶୀଳ;
[ଜାଗ୍ରତ ।

ଜାଗା-ବି. ସ୍ଥାନ ।

ଜାଗିର-ବି. ସ୍ୱତ୍ୱଦତ୍ତ ଭୂସମ୍ପତ୍ତି ।

ଜାଗ୍ରତ୍-ବିଂ. (ଜାଗୃ-ଅତ୍) ନିଦ୍ରୋତ୍ଥିତ ;
ସଚେତନ ।

ଜାଙ୍ଗଳିକ-ବି. (ଜାଙ୍ଗଲ-ଇକ) ବିଷବୈଦ୍ୟ ।

ଜାଜ୍ୱଲ୍ୟମାନ-ବିଂ. (ଜ୍ୱଲ୍-ଯଙ୍-ଅନ) ଦେଦୀ-
ପ୍ୟମାନ ।

ଜାଡ଼-ବି. (ଜଡ଼ଶବ୍ଦଜ) ହିମ; ଶୀତ ।

ଜାଡ଼୍ୟ-ବି. (ଜଡ଼-ଯ) ଜଡ଼ତା; ନିଶ୍ଚେଷ୍ଟଭାବ ।

ଜାତ-ବିଂ. (ଜନ୍-ତ) ଉତ୍ପନ୍ନ ।

ଜାତକ-ବି. (ଜାତ-କ) ଜନ୍ମପତ୍ରିକା ।

ଜାତକର୍ମ-ବି. (ଜାତ-କର୍ମ) ଜନ୍ମସଂସ୍କାର-
ବିଶେଷ ।

ଜାତବେଦାଃ-ବି. (ଜାତ-ବିଦ୍-ଅସ୍) ଅଗ୍ନି ।

ଜାତି-ବି. (ଜନ୍-ତି) ଜନ୍ମଗତଶ୍ରେଣୀ; ବଂଶ;
ପ୍ରକାର; ଜାଈଫୁଲ ।

ଜାତିପାଠକ-ବି. ଜାତିବର୍ଗ ।

ଜାତିଫଳ-ବି. (ଜାତି-ଫଳ) ଜାଈଫଳ ।

ଜାତୀୟ-ବିଂ. (ଜାତି-ଈୟ) ଜାତିସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଜାତୁଧାନ-ବି. ରାକ୍ଷସ ।

ଜାତ୍ୟ-ବିଂ. (ଜାତି-ଯ) କୁଳୀନ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ଜାଦୁ-ବି. (ଯାଦୁ ଶବ୍ଦଜ) ଚର୍ମସେଗବିଶେଷ ;
କୁହୁକ ; ମାୟା ।

ଜାନକୀ-ବି.।(ଜନକ-ଈ) ଜନକକନ୍ୟା; ସୀତା ।

ଜାନପଦ-ବି. (ଜନପଦ-ଅ) ଜନପଦବାସୀ ।

ଜାନୁ-ବି. (ଜନ୍-ଉ) ଊରୁସନ୍ଧି; ଆଣ୍ଠୁ ।

ଜାଫ୍ରାନ୍-ବି. କୁଙ୍କୁମ ।
[ପରଶୁରାମ ।

ଜାମଦଗ୍ନ୍ୟ-ବି. (ଜମଦଗ୍ନି-ଯ) ଜମଦଗ୍ନିପୁତ୍ର,

ଜାମା-ବି. କୁର୍ତ୍ତା; ଅଙ୍ଗରଖା ।
[ଜୁଆଁଇ ।

ଜାମାତା-ବି. (ଜା-ମା-ତୃ) କନ୍ୟାର ପତି ;

ଜାମି-ବି. (ଜନ୍-ମି) କନ୍ୟା; ଭଗିନୀ ।

ଜାମିନ୍-ବି. ବନ୍ଧକ; ପ୍ରତିଭୂ ।

ଜାମ୍ବବାନ୍-ବି. (ଜାମ୍ବ-ବତ୍) ଭଲ୍ଲୁକରାଜ

ଜାମ୍ବୁନଦ-ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ।

ଜାୟ-ବି. ସମ୍ପତ୍ତି ।

ଜାୟା-ବି. (ଜନ୍-ଯ-ଆ) ପତ୍ନୀ ।
[ଦମ୍ପତି ।

ଜାୟାପତି-ବି. (ଜାୟା ଓ ପତି) ସ୍ତ୍ରୀପୁରୁଷ;

ଜାର-ବି. (ଜୃ-ଅ) ଉପପତି ।

ଜାରକ-ବିଂ. ଯାହା ଜୀର୍ଣ୍ଣ କରାଏ; ପାଚକ ।

ଜାରଜ-ବି. (ଜାର-ଜନ୍-ଅ) ଉପପତିଜାତ
ସନ୍ତାନ ।

ଜାରଣ-ବି. (ଜୃ-ଅନ) ଭସ୍ମୀକରଣ ।

ଜାଲ-ବି. (ଜଲ-ଅ) ସମୂହ ।

ଜାଳି-ବି. (ଜ୍ୱଲ୍‌ଧାତୁରୁ) ଜାଳିବା କାଠ ।

ଜାଲ-ବି.(ଜଲ୍-ଅ) ମତ୍ସ୍ୟ ବା ପଶୁପକ୍ଷୀ ପ୍ରଭୃତି ବନ୍ଧନାର୍ଥ ସୂତ୍ର ନିର୍ମିତ ଯନ୍ତ୍ର ।

ଜାଲ୍-ବିଂ. ମିଥ୍ୟା; କପଟ; କୃତ୍ରିମ ।

ଜାଲ-ପାଦ-ବି. ହଂସ ।

ଜାଲଜାଲୁଆ-ବିଂ. ଅର୍ଦ୍ଧଦଗ୍ଧ । [ପ୍ରବଞ୍ଚକ ।

ଜାଲିକ-ବିଂ. (ଜାଲ-ଇକ) ବ୍ୟାଧ ; ଧୀବର ;

ଜାଲିଚଟୁ-ବି. ଛିଦ୍ରବିଶିଷ୍ଟ ଲୌହଯନ୍ତ୍ର; ତପ୍ତ-ଘୃତରୁ ପିଠା ଉଠାଇବାର ଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଜାଲି-ବି. ଜାଲପରି ଅସଂଖ୍ୟ ଛିଦ୍ରବିଶିଷ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତର ଶିଳ୍ପ ।

ଜାଭୁଡ଼ା-ବି. ଘୁଘୁଡ଼ା ।

ଜାହାଜ-ବି. ଅର୍ଣ୍ଣବଯାନ; ବୋଇତ ।

ଜାହାଳି-ବି. ପାଣି ରଖିବାର ବୃହତ୍ପାତ୍ର ।

ଜାହ୍ନବୀ-ବି. (ଜହ୍ନୁ-ଅ-ଈ) ଗଙ୍ଗା ।

ଜିଆ-ବି. କୀଟବିଶେଷ; ଜିଅନାଳ ।

ଜିଗମିଷା-ବି. (ଗମ୍-ସନ୍-ଅ)) ଗମନେଚ୍ଛା ।

ଜିଗର-ବି. ଜିଦ୍ ।

ଜିଗୀଷା-ବି. (ଜି-ସନ୍-ଅ) ଜୟ କରିବାର

ଜିଗୀଷୁ-ବିଂ. ଜୟେଚ୍ଛୁ । [ଇଚ୍ଛା ।

ଜିଘାଂସା-ବି. (ହନ୍-ସନ୍-ଅ) ହନନେଚ୍ଛା ।

ଜିଘାଂସୁ-ବିଂ. (ହନ୍-ସନ୍-ଉ) ହନନେଚ୍ଛୁ; ଶତ୍ରୁ ।

ଜିଘୃକ୍ଷା-ବି. (ଗ୍ରହ୍-ସନ୍-ଅ) ଗ୍ରହଣେଚ୍ଛା ।

ଜିଜୀବିଷା-ବି. (ଜୀବ୍-ସନ୍-ଅ) ବଞ୍ଚିବାର ଇଚ୍ଛା ।

ଜିଜ୍ଞାସା-ବି. (ଜ୍ଞା-ସନ୍-ଅ) ଜାଣିବାର ଇଚ୍ଛା ।; ପ୍ରଶ୍ନ ।

ଜିଜ୍ଞାସିତ-ବିଂ. (ଜ୍ଞା-ସନ୍-ତ) ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ବା ଯାହାକୁ ଜିଜ୍ଞାସା କରାଯାଏ ।

ଜିଜ୍ଞାସୁ-ବିଂ. (ଜ୍ଞା-ସନ୍-ଉ) ଜାଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ।

ଜିଜ୍ଞାସ୍ୟ-ବିଂ. (ଜ୍ଞା-ସନ୍-ଯ) ଜିଜ୍ଞାସାଯୋଗ୍ୟ ।

ଜିଣିବା-କ୍ରି. (ଜିଧାତୁରୁ) ଜୟ କରିବା ।

ଜିତ୍-ବିଂ. (ଜି-କ୍ୱିପ୍) ଜୟକାରୀ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ) ।

ଜିତ-ବିଂ. (ଜି-ତ) ପରାଜିତ ।

ଜିତେନ୍ଦ୍ରିୟ-ବିଂ. ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଜୟକାରୀ; ତପସ୍ୱୀ ।

ଜିତ୍ୱର-ବିଂ. (ଜି-ବର) ଜୟଶୀଳ ।

ଜିନ-ବି. (ଜି-ନ) ତପସ୍ୟାଦ୍ୱାରା ଜୟକାରୀ; ମୁନିବିଶେଷ ।

ଜିନିଷ-ବି. ଦ୍ରବ୍ୟ ।

ଜିଭ-ବି. (ଜିହ୍ୱାଶବ୍ଦଜ) ଜିହ୍ୱା ।

ଜିଲ୍ଲା-ବି. ଦେଶର ବିଭାଗ ।

ଜିଷ୍ଣୁ-ବି. (ଜି-ଷ୍ଣୁ) ଇନ୍ଦ୍ର; ବିଷ୍ଣୁ; ଜୟକାରୀ ।

ଜିହୀର୍ଷା-ବି. (ହୃ-ସନ୍-ଅ) ହରଣେଚ୍ଛା ।

ଜିହ୍ମ-ବିଂ. ବକ୍ର ।

ଜିହ୍ୱା-ବି. ଜିଭ, ରସନେନ୍ଦ୍ରିୟ ।

ଜୀଇଁବା-କ୍ରି. (ଜୀବ୍‌ଧାତୁରୁ) ବଞ୍ଚିବା ।

ଜୀମୂତ-ବି. (ଜି-ମୂ-ତ) ମେଘ ।

ଜୀମୂତ-ବାହନ-ବି. ଇନ୍ଦ୍ର ।

ଜୀୟନ୍ତା-ବିଂ. ଜୀବନ୍ତ ।

ଜୀର, ଜୀରକ } ବି. (ଜୃ-ଅ,-କ) ଜୀରା ।

ଜୀର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. (ଜୃ-ତ) ପୁରାତନ; ବୃଦ୍ଧ; ପରିପକ୍ୱ ।

ଜୀର୍ଣ୍ଣ-ସଂସ୍କାର-ବି. ମରାମତି ।

ଜୀର୍ଣ୍ଣୋଦ୍ଧାର-ବି. (ଜୀର୍ଣ୍ଣ-ଉଦ୍ଧାର) ମରାମତି; ସଂସ୍କରଣ ।

ଜୀବ-ବି. (ଜୀବ୍-ଅ) ଜୀବାତ୍ମା; ପ୍ରାଣୀ; ଜୀବନ ।

ଜୀବଦ୍ଦଶା-ବି. (ଜୀବତ୍-ଦଶା) ଜୀବନକାଳ ।

ଜୀବନ-ବି. (ଜୀବ୍-ଅନ) ପ୍ରାଣ; ଜୀବିକା; ଜଳ; ମଜ୍ଜା; ବାୟୁ ।

ଜୀବନ୍ତ-ବିଂ. (ଜୀବ୍-ଅନ୍ତ) ଜୀଅନ୍ତା; ଜୀବିତ ।

ଜୀବନ୍ମୁକ୍ତ-ବିଂ. (ଜୀବତ୍-ମୁକ୍ତ) ଜୀବଦ୍ଦଶାରେ ସଂସାରବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ । [ପ୍ରାୟ ।

ଜୀବନ୍ମୃତ-ବିଂ. (ଜୀବତ୍-ମୃତ) ଜୀବଦ୍ଦଶାରେ ମୃତ-

ଜୀବଲୋକ-ବି. ମର୍ତ୍ତ୍ୟଲୋକ ।

ଜୀବାତୁ-ବି. ଔଷଧ ।

ଜୀବାତ୍ମା-ବି. (ଜୀବ-ଆତ୍ମା) ଶରୀର-ବଦ୍ଧ ଆତ୍ମା ।

ଜୀବିକା-ବି. (ଜୀବ୍-ଅକ-ଆ) ଜୀବନୋପାୟ; ବୃତ୍ତି । [ପ୍ରାଣ ।

ଜୀବିତ-ବିଂ. (ଜୀବ୍-ତ) ଜୀବନଯୁକ୍ତ; ବି. ଜୀବନ;

ଜୀବିତେଶ-ବି. (ଜୀବିତ-ଈଶ) ପ୍ରାଣେଶ୍ୱର ।

ଜୀବୀ-ବିଂ. (ଜୀବ୍-ଇନ୍) ଜୀବନବିଶିଷ୍ଟ (ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦପରେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ) ।

ଜୁଆ-ବି. (ଦ୍ୟୂତଶବ୍ଦଜ) ଏକପ୍ରକାର ପଶାଖେଳ ।

ଜୁଆଁଇ-ବି. (ଜାମାତୃଶବ୍ଦଜ) ଜାମାତା ।

ଜୁଆଣି-ବି. ମସଲାବିଶେଷ ।

ଜୁଆର-ବି. ସମୁଦ୍ରରୁ ଆଗତ ଜଳୋଚ୍ଛ୍ୱାସ ।

ଜୁଆଳି-ବି. (ଯୁଗଳଶବ୍ଦଜ) ଯୋଚି ଗୋରୁ କାନ୍ଧର କାଠ ।

ଜୁଈ-ବି. (ଯୂଥୀଶବ୍ଦଜ) ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।

ଜୁଗୁପ୍ସା-ବି. (ଗୁପ୍-ସନ୍-ଅ) ନିନ୍ଦା; ଘୃଣା ।

ଜୁଗୁପ୍ସିତ-ବିଂ. ନିନ୍ଦିତ; ଘୃଣିତ ।

ଜୁଗୋପିଷା-ବି. (ଗୁପ୍-ସନ୍-ଅ) ଗୋପନ କରିବାର ଇଚ୍ଛା ।

ଜୁଡ଼ା-ବି. (ଚୂଡ଼ାଶବ୍ଦଜ) କେଶବିନ୍ୟାସ ବିଶେଷ ।

ଜୁଣି-ବି. ତୃଣବିଶେଷ ।

ଜୁତା-ବି. ଜୋତା; ପାଦତ୍ରାଣ; ଚର୍ମପାଦୁକା ।

ଜୁଲାବ-ବି. ସାରକ ଔଷଧ ।

ଜୁଳୁଜୁଳା ପୋକ-ବି. ଖଦ୍ୟୋତ ।

ଜୁହାର-ବି. ବନ୍ଦୀଭାବରେ ହାତ ଯୋଡ଼ି ଦଣ୍ଡବତ କରିବା ।

ଜୁଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଜୁଷ୍-ତ) ସେବିତ ।

ଜୂଟ-ବି. (ଜୁଟ୍-ଅ) ସମୂହ ।

ଜୂର-ବିଂ. (ଜୃ ଧାତୁରୁ) ନଷ୍ଟ; ଉଜାଡ଼ ।

ଜୂଷ-ବି. (ଜୂଷ୍-ଅ) କ୍ୱାଥ; ଝୋଳ ।

ଜୃମ୍ଭକ-ବିଂ. (ଜୃମ୍ଭ୍-ଅକ) ଜୃମ୍ଭଣକାରୀ; ନିଦ୍ରାକାରକ ।

ଜୃମ୍ଭା, ଜୃମ୍ଭଣ-ବି. (ଜୃମ୍ଭ୍-ଅ-ଆ, ଅନ) ହାଇ-ପ୍ରକାଶ ।

ଜେଉଠେ-ବି. ଫଳବିଶେଷ ।

ଜେଠା-ବି. ଜ୍ୟେଷ୍ଠତାତ; ପିତାର ଜ୍ୟେଷ୍ଠଭ୍ରାତା ।

ଜେଠାଇ-ବି. ଜ୍ୟେଷ୍ଠତାତର ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଜେଠୁତା-ବି. ଜ୍ୟେଷ୍ଠତାତ; ଜେଠାବା ।

ଜେତା-ବିଂ. (ଜି-ତୃ) ଜୟକର୍ତ୍ତା ।

ଜେନାମଣି ବ. ସକଯୁକ୍ତ ।

ଜେମନ-ବ. (ଜମ୍-ଅନ) ଭୋଜନ ।

ଜେମା-ବ. (ଜାମିଶବ୍ଦଜ) ସଜନଜନ୍ୟା ।

ଜେୟ-ବି. (ଜି-ଯ) ଜେତବ୍ୟ; ଜୟ କରିବାର [ଯୋଗ୍ୟ ।

ଜୈତ୍ର-ବି. (ଜି-ତ୍ର) ଜୟଶୀଳ ।

ଜୈନ-ବ. (ଜିନ-ଅ) ଧର୍ମମତବିଶେଷ; ଜିନମତାବଲମ୍ବୀ ।

ଜୈମିନି-ବ. ମୀମାଂସାଦର୍ଶନ-ପ୍ରଣେତା ମୁନି ।

ଜୋକ-ବ. ଜଳୌକା ।

ଜୋଗାଡ଼-ବ. ଉଦ୍‌ଯୋଗ ।

ଜୋଗାଡ଼ିବା-କ୍ରି. ରନ୍ଧନ ନିମିତ୍ତ ନାନାବିଧ ପଦାର୍ଥ ଆୟୋଜନ କରିବା ।

ଜ୍ଞ-ବି. (ଜ୍ଞା-ଅ) ଜ୍ଞାତା; (ଶବ୍ଦାନ୍ତେପ୍ରଯୁକ୍ତ) ।

ଜ୍ଞାତ-ବି. (ଜ୍ଞା-ତ) ବିଦିତ; ଜଣା ।

ଜ୍ଞାତବ୍ୟ-ବି. ଜାଣିବାର ଯୋଗ୍ୟ; ଜ୍ଞେୟ ।

ଜ୍ଞାତା-ବି. (ଜ୍ଞା-ତୃ) ଜାଣିବା ବ୍ୟକ୍ତି ।

ଜ୍ଞାତି-ବ. (ଜ୍ଞା-ତି) ସଗୋତ୍ର; ସପିଣ୍ଡ; କୁଟୁମ୍ବ ।

ଜ୍ଞାନ-ବ. (ଜ୍ଞା-ଅନ) ବୋଧ; ତତ୍ତ୍ୱବୋଧ ।

ଜ୍ଞାନୀ-ବି. (ଜ୍ଞାନ-ଇନ୍) ଜ୍ଞାନବାନ୍; ବିଜ୍ଞ; ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞ । [ନାସିକା, ଜିହ୍ୱା, ତ୍ୱକ୍ ଏବଂ ମନଃ ।

ଜ୍ଞାନେନ୍ଦ୍ରିୟ-ବ. (ଜ୍ଞାନ-ଇନ୍ଦ୍ରିୟ) ଚକ୍ଷୁ, କର୍ଣ୍ଣ,

ଜ୍ଞାପନ-ବ. (ଜ୍ଞା-ଣିଚ୍-ଅନ) ବିଜ୍ଞାପନ, ଜଣାଇବା ।

ଜ୍ଞେୟ-ବି. (ଜ୍ଞା-ଯ) ବୋଧଗମ୍ୟ; ଜ୍ଞାତବ୍ୟ ।

ଜ୍ୟା-ବ. (ଜ୍ୟା-କ୍ୱିପ୍) ପୃଥିବୀ; ଧନୁର୍ଗୁଣ; ବୃତ୍ତମଧ୍ୟସ୍ଥ ରେଖା । [ଜ୍ୟେଷ୍ଠ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ଜ୍ୟାୟାନ୍-ବି. (ବୃଦ୍ଧସ୍ଥାନେ ଜ୍ୟା-ଇୟସ୍)

ଜ୍ୟେଷ୍ଠ-ବି. (ବୃଦ୍ଧ-ଇଷ୍ଠ) ଅଗ୍ରଜ; ବଡ଼ ।

ଜ୍ୟେଷ୍ଠା-ବି. ଅଗ୍ରଜା । ବ. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ଜ୍ୟୋତିଃ-ବ. (ଦ୍ୟୁତ-ଇସ୍) ତେଜଃ; ଦୀପ୍ତି; ଆଲୋକ; ନକ୍ଷତ୍ର ।

ଜ୍ୟୋତିରିଙ୍ଗଣ-ବ. (ଜ୍ୟୋତିସ୍-ଇଙ୍ଗ୍-ଅନ) ଖଦ୍ୟୋତ; ଜୁଳୁଜୁଳିଆ ପୋକ ।

ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ }
ଜ୍ୟୋତିର୍ବେତ୍ତା } ବି. (ଜ୍ୟୋତିଃ-ବିଦ୍-କ୍ୱିପ୍, ତୃ) ଜ୍ୟୋତିଃଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ।

ଜ୍ୟୋତିଃଶାସ୍ତ୍ର-ବ. ଆକାଶସ୍ଥ ଗ୍ରହନକ୍ଷତ୍ରାଦିଙ୍କର ଆକାର ଓ ଗତି ପ୍ରଭୃତି ନିରୂପକଶାସ୍ତ୍ର ।

ଜ୍ୟୋତିଷ-ବ. (ଜ୍ୟୋତିସ୍-ଅ) ଜ୍ୟୋତିଃଶାସ୍ତ୍ର ।

ଜ୍ୟୋତିଷିକ-ବି. (ଜ୍ୟୋତିସ୍-ଇକ) ଜ୍ୟୋତିଷସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଜ୍ୟୋତିଷ୍କ-ବ. (ଜ୍ୟୋତିସ୍-କ) ଗ୍ରହନକ୍ଷତ୍ରାଦି ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ପଦାର୍ଥ । [ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତୀ) ।

ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମାନ୍-ବି. ଦୀପ୍ତିମାନ୍ (ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗେ

ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା-ବ. (ଜ୍ୟୋତିସ୍-ନ-ଅ) ଚନ୍ଦ୍ରିକା; ଚନ୍ଦ୍ରକିରଣ ।

ଜ୍ୱର-ବ. (ଜ୍ୱର୍-ଅ) ଗାତ୍ରତାପବେଗ; ପୀଡ଼ା ।

ଜ୍ୱରଘ୍ନ ବି. (ଜ୍ୱର-ହନ୍-ଅ) ଜ୍ୱରନାଶକ ।

ଜ୍ୱରିତ-ବି. ଜ୍ୱରଯୁକ୍ତ ।

ଜ୍ୱଳନ-ବ. (ଜ୍ୱଲ୍-ଅନ) ଦାହନ; ଜ୍ୱାଳା; ଅଗ୍ନି ।

ଜ୍ୱଳନ୍ତ-ବି. ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ।

ଜ୍ୱାଳା-ବ. (ଜ୍ୱଲ୍-ଅ) ଅଗ୍ନିଶିଖା; ଦାହ ।

ଜ୍ୱାଳାମୁଖୀ-ବ. ମୃତ୍ତିକା ଗର୍ଭରୁ ଉଦ୍ଗିତ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ବ ଧୂମମୟ ସ୍ଥଳୀ ।

ଝ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣର ନବମ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଝକମକି-ବ. ଅଗ୍ନି ଉତ୍ପାଦକ ପ୍ରସ୍ତର ବିଶେଷ ।

ଝକ୍‌ମାଝି-ବ. ଅପରାଧ; ତ୍ରୁଟି ।

ଝଙ୍କାର-ବ. (ଝମ୍-କୃ-ଅ) ଗମ୍ଭୀରଧ୍ୱନି ।

ଝଗଡ଼ା-ବ. ବିବାଦ ।

ଝଗଡ଼ିହେବାର-କ୍ରି. ବ. ବକଟୁଡ୍ରବାର ।

ଝଂଝଟ୍-ବ. (ଝନ୍-ଝଟ୍-ଅ) ବ୍ୟସ୍ତତା; ଜଞ୍ଜାଳ ।

ଝଞ୍ଜା-ବ. ତପ୍ତପବନ; ଝଡ ।

ଝଟ୍-କ୍ରି. ବି. (ଝଟିତିଶବ୍ଦର ଅପଭ୍ରଂଶ) ଶୀଘ୍ର,

ଝଟକ-ବ. କାନ୍ତି; ଶୋଭା । [ଅବିଳମ୍ବେ ।

ଝଟକିବା-କ୍ରି. ଜାଜ୍ୱଲ୍ୟମାନ ହେବା ।

ଝଟା, ଝାଟି-ବ. ବୃକ୍ଷ ଗୁଳ୍ମାଦିର ସରୁ ସରୁ ଶାଖା ।

ଝଟିକା-ବ. ତୋଫାନ; ବାତ୍ୟା ।

ଝଟିତି-କ୍ରି. ବି. ଶୀଘ୍ର; ବେଗେ ।

ଝଡ଼ି-ବ. ଅବିଶ୍ରାନ୍ତ ବୃଷ୍ଟିପାତ ।

ଝଡ଼ିପୋକ-ବ. ବୃଷ୍ଟିପୂରକ ପୋକବିଶେଷ; ପକ୍ଷଯୁକ୍ତ ଉଇପିମ୍ପୁଡ଼ି ।

ଝଡ଼ିବା-କ୍ରି. ବୃକ୍ଷରୁ ପତ୍ରାଦିର ଖସିପଡ଼ିବା ।

ଝଣଝଣ, ଝଣତ୍କାର-ବ. ଧାତୁନିର୍ମିତ ଦ୍ରବ୍ୟର ଝନ୍‌ଝନ୍ ଶବ୍ଦ ।

ଝପଟ-ବ. ଦୌଡ଼ ।

ଝପଟିବା-କ୍ରି. ଦୌଡ଼ିବା ।

ଝମ୍ପ-ବ. କୁଦା ।

ଝରଣା-ବି. (ଝୃ-ଅ,-ଅନ-ଅ) ଉତ୍ସ; ନିର୍ଝର ।

ଝରକା-ବ. ବାତାୟନ; [illegible]

ଝରଝର-ବ. ଜଳାଦିର ପତନଶବ୍ଦ ।

ଝରୀ-ବ. ପୁଷ୍ପଗୁଚ୍ଛ; ନବାତରୁ ନିର୍ଗତ ସୂତ୍ରବିଶେଷ ।

ଝରାଇବା-କ୍ରି. କ୍ଷରିତ କରାଇବା ।

ଝରି-ବ. ଗଡ଼ୁ ।

ଝରିବା-କ୍ରି. କ୍ଷରିବା ।

ଝଲକିବା-କ୍ରି. ଝଲ୍‌ମଲ୍ କରିବା; ଚହଲିବା ।

ଝଲ୍‌ମଲ୍-କ୍ରି. ବି. ଚକ୍‌ଚକ୍ ।

ଝଳ-ବ. ଦୀପ୍ତି; କାନ୍ତି । [ମିଶିବା ।

ଝଳିବା-କ୍ରି. ଶୋଭାପାଇବା; (ଧାତୁସମ୍ବନ୍ଧେ)

ଝଲ୍‌କ-ବ. କାଂସ୍ୟ ନିର୍ମିତ ବାଦ୍ୟବିଶେଷ ।

ଝଷ-ବ. (ଝଷ୍-ଅ) ମତ୍ସ୍ୟ ।

ଝଷକେତନ-ବ. କନ୍ଦର୍ପ ।

ଝାଉଁ-ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଝାଉଁଳିବା-କ୍ରି. ମଉଳିଯିବା ।

ଝାଙ୍କି-ବ. ଦମ୍ଭ; ମତ୍ତତା ।

ଝାଙ୍କିବା-କ୍ରି. ଲୁଚି ଅନାଇବା ।

ଝାଞ୍ଜ-ବ. କରତାଳ ।

ଝାଞ୍ଜି-ବ. ତପ୍ତପବନ ।

ଝାଟୁଆ-ବ. ଅବର୍ଜନା; ଅଳିଆ ।

ଝାଡ଼ି-ବ. ଜଙ୍ଗଲ; କାଚନିର୍ମିତ ଆଲୋକପାତ୍ର ।

ଝାଡ଼ା-ବ. ମଳନିଃସରଣ ।

ଝାଡ଼ାକରି-ବ. ଝାଡ଼ାବାନ୍ତି; ଓଲାଉଠା ।

ଝାଡ଼ିବା-କ୍ରି. ପୁରଶ୍ଚାର୍ କରିବା; ମନ୍ତ୍ର ପାଠ କରି ଫୁଙ୍କିବା ।

ଝାଡ଼ୁ-ବି. ପଅଁସ; ସଞ୍ଝୁଣୀ ।

ଝାମ୍ପି-ବି. ପତ୍ରନିର୍ମିତ ମସ୍ତକାବରଣ ।

ଝାମ୍ପିବା-କ୍ରି. (ଝାମ୍ପଶବ୍ଦଜ) ଉପରୁ ହଠାତ୍ ଆକ୍ରମଣ ।

ଝାମ-ବି. (ଝମ୍‌ଧାତୁଜ) ଅଗ୍ନିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗର୍ତ୍ତ; ମୂର୍ଚ୍ଛା ।

ଝାଳ-ବି. ଘର୍ମ; ସ୍ୱେଦ ।

ଝାଲର-ବି. ମଶାରି ପ୍ରଭୃତିରେ ଝୁଲୁଥିବା ବସ୍ତ୍ର ।

ଝାଳିବା-କ୍ରି. ଧାତୁନିର୍ମିତ ପାତ୍ର ଓ ଅଳଙ୍କାରାଦି ମସୃଣ କରିବା; ନିର୍ମଳ କରିବା ।

ଝାସ-ବି. ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜଳରେ ବା ଅଗ୍ନିରେ ପ୍ରବେଶ ।

ଝିଅ-ବି. ଦୁହିତା ।

ଝିଅଣ୍ଡି-ବି. ଘରର ଝିଅ ।

ଝିଙ୍କ-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ପଶୁବିଶେଷ ।

ଝିଙ୍କର-ବି. ବଡ ଘୋଡ; ଖପର ।

ଝିଙ୍କା-ବି. ଚୁଲ୍ଲୀ ଉପରେ ହାଣ୍ଡି ରଖିବାର ମୃତ୍ତିକାସ୍ତୂପ ।

ଝିଙ୍କାଝିଙ୍କି-କ୍ରି. ବି. ଓଟରାଓଟରି ।

ଝିଙ୍କିବା-କ୍ରି. ଓଟାରିବା ।

ଝିଙ୍କାଣ୍ଡି-ବି. ଝିଲ୍ଲୀପୋକ ।

ଝିଞ୍ଜାରଦେବା-କ୍ରି. ଘୁଣ ଲାଗି ଅସାର କରିବା ।

ଝିଟିପିଟି-ବି. ଏକପ୍ରକାର କ୍ଷୁଦ୍ର ସରୀସୃପ ।

ଝିଣ୍ଟିକା-ବି. ପତଙ୍ଗବିଶେଷ ।

ଝିନ-ବିଂ. ସରୁ (ବସ୍ତ୍ରସମ୍ବନ୍ଧରେ) ।

ଝିପ୍‌ଝିପ୍-ଅ. (ଅନୁକରଣଅବ୍ୟୟ) ମନ୍ଦମନ୍ଦ ବୃଷ୍ଟି ।

ଝିମିଟ-ବି. ମୁହୂର୍ତ୍ତ; ଅଳ୍ପ ସମୟ ।

ଝିମିଟିଖେଳ, ଝିମାଣିଖେଳ } ବି. ଡୁଡୁଖେଳ; ବାଗୁଡ଼ିଖେଳ ।

ଝିଲ୍-ବି. ଜୋର; ନାଳୀ ।

ଝିଲ୍ଲିକା, ଝିଲ୍ଲୀ } ବି. ଝିଙ୍କାଣ୍ଡି ।

ଝୁଙ୍କିବା-କ୍ରି. ଏକ ଅଡ଼କୁ ବାଙ୍କିବା ।

ଝୁଣା-ବି. (ଧୂନାଶବ୍ଦରୁ) ଶାଳଗଛର ନିର୍ଯ୍ୟାସ ।

ଝୁଣିବା-କ୍ରି. ରକ୍ତଶୋଷଣପୂର୍ବକ କାମୁଡ଼ିବା ।

ଝୁଣ୍ଟା-ବି. ଭୂମି ବିବାଦରେ ଅଟକସ୍ଥାପନ ।

ଝୁଣ୍ଟିଆ-ବି. ପଦାଙ୍ଗୁଳିର ଅଳଙ୍କାରବିଶେଷ ।

ଝୁଣ୍ଟିବା-କ୍ରି. ଚାଲିବାବେଳେ ପଦାଙ୍ଗୁଳିରେ ଆଘାତ ପାଇବା ।

ଝୁମୁକା-ବି. ଖେଳନାବିଶେଷ; କର୍ଣ୍ଣାଳଙ୍କାରବିଶେଷ ।

ଝୁମ୍‌ଝୁମ୍-ଅ. (ଅନୁକରଣ) ଅଳଙ୍କାରାଦିର ଶବ୍ଦ ।

ଝୁମ୍ପା-ବି. ଫୁଲି; ଗୁଚ୍ଛ ।

ଝୁମ୍ପୁଡ଼ି-ବି. ଗୁଳ୍ମବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଶାକ ।

ଝୁରିବା-କ୍ରି. ଶୋକ କରିବା ।

ଝୁଲ୍-ବି. ଅଳନ୍ତୁ; ଅଗ୍ନିକଣା ।

ଝୁଲଣ-ବି. (ଦୋଳଶବ୍ଦଜ) କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଝୁଲିବାର ଉତ୍ସବ ।

ଝୁଲଣା-ବି. (ଦୋଳନଶବ୍ଦଜ) ଦୋଳୀ ।

ଝୁଲି-ବି. (ଝୁଲଧାତୁରୁ) ମୁଣି; କୋଥଲୀ ।

ଝୁଲିବା-କ୍ରି. (ଝୁଲ୍‌ଧାତୁଜ) ଦୋଳି ଖେଳିବା ।

ଝୋଟ-ବ. ନଳିତା ପ୍ରଭୃତ ଗଛର ଛାଲରୁ ବାହାରିବା ସୂତା ।

ଝୋଲ-ବ. ଅଣ; ବ୍ୟଞ୍ଜନର ରସ ।

ଝୋଲ୍ଲ-ବ. ମୃଣି ।

ଝୋଲ୍ଲ ମାରିବା-କ୍ରି. ଅଚେତନ ହେବା; [ମୂର୍ଚ୍ଛିତ ହେବା ।

ଞ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଦଶମବର୍ଣ୍ଣ ; ଏ ବର୍ଣ୍ଣ କୌଣସି ପ୍ରଚଳିତ ଶବ୍ଦର ଆଦ୍ୟରେ ଥିବାର ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ।

ଟ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣର ଏକାଦଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଟକ-ବ. ଖାଇବା ଲାଳସା ।

ଟକ୍କର-ବ. ପ୍ରତିଯୋଗିତା; ସମକକ୍ଷତା ।

ଟଗର-ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ପୁଷ୍ପ ।

ଟଙ୍କ-ବ. ପର୍ବତର ନିମ୍ନଭୂମି; ଟାଙ୍ଗି; ଟାଙ୍ଗିଆ; ମୁଦ୍ରା ।

ଟଙ୍କଧର-ବ. (ଟଙ୍କ-ଧୃ-ଅ) ମହାଦେବ ।

ଟଙ୍କଶାଳା-ବ. ଯେଉଁ ଗୃହରେ ଟଙ୍କା ମୁଦ୍ରିତ ହୁଏ ।

ଟଙ୍କା-ବ. (ଟଙ୍କଶବ୍ଦଜ) ରୌପ୍ୟମୁଦ୍ରା ।

ଟଙ୍କାର-ବ. (ଟଂ-କୃ-ଅ) ଧନୁର ଜ୍ୟାଶବ୍ଦ ।

ଟଙ୍କି-ବ. ସ୍ୱଜନର ବିଶେଷ ।

ଟଙ୍କିତ-ବିଂ. (ଟଙ୍କ୍-ତ) ଶବ୍ଦିତ; ଉଲ୍ଲିଖିତ ।

ଟଙ୍କିଳ-ବିଂ. (ଟଙ୍କ-ଇଲ) ପ୍ରସ୍ତରମୟ ।

ଟଙ୍ଗାଇବା-କ୍ରି. ଲଟକାଇବା ।

ଟଣକା-ବ. ଟାଣିଧରିବା ରଜ୍ଜୁ ।

ଟଣାଟଣି-କ୍ରି. ବ. ଓଟରଓଟରି ।

ଟପଟପ-କ୍ରି. ବିଂ. ବୃଷ୍ଟିଜଳର ପତନଶବ୍ଦ ।

ଟପିବା-କ୍ରି. ଲଙ୍ଘିବା; ଅତିକ୍ରମ କରିବା ।

ଟଭା-ବ. ଲେମ୍ବୁବିଶେଷ ।

ଟମକ-ବ. ଡେଙ୍ଗୁର; ଘୋଷଣା ।

ଟଲଟଲ-ବିଂ. ଅସ୍ଥିର; ଚଞ୍ଚଳ ।

ଟଳିବା-କ୍ରି. (ଟଲ୍ଧାତୁଜ) ବିଚଳିତ ହେବା; [ଦୋହଲିବା ।

ଟହଟହ-ବିଂ. ଅତି ଲାଲ ।

ଟହଲ-ବ. ଧୀରେ ଧୀରେ ଭ୍ରମଣ ।

ଟହଲିଆ-ବ. ଅଜ୍ଞାକାରୀ ଭୃତ୍ୟ ।

ଟହଲିବା-କ୍ରି. ଧୀରେ ଧୀରେ ଭ୍ରମଣ କରିବା ।

ଟା-ଲୋକ ଓ ପଦାର୍ଥର ନାମାନ୍ତେ ଅବଜ୍ଞାସୂଚକରେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ ।

ଟାକର-ବ. ଅଙ୍ଗୁଳି ଗଣ୍ଠିଦ୍ୱାରା ମସ୍ତକରେ [ଆଘାତ ।

ଟାକରା-ବ. ତାଳୁ ।

ଟାକିବା-କ୍ରି. ଅପେକ୍ଷା କରି ରହିବା ।

ଟାକୁଆ-ବ. ଆମ୍ବଫଳର ଅଣ୍ଠି; ତାକୁଡ଼ି ।

ଟାଙ୍କିବା-କ୍ରି. ସିଲାଇ ଦ୍ୱାରା ଯୋଡିବା ।

ଟାଙ୍କୁରିବା-କ୍ରି. ରୋମାଞ୍ଚିତ ହେବା; ଗଜାଇବା ।

ଟାଙ୍ଗଣା-ବ. (ଟଙ୍ଗନଶବ୍ଦଜ) ସୋହାଗା ।

ଟାଙ୍ଗର-ବ. ପ୍ରସ୍ତରମୟ ପ୍ରଦେଶ ।

ଟାଙ୍ଗରା-ବିଂ. କେଶଶୂନ୍ୟ ।

ଟାଙ୍ଗିଆ, ଟାଙ୍ଗୀ } ବ. କ୍ଷୁଦ୍ର କୁଠାର ।

ଠାଙ୍ଗିବା—କ୍ରି. ଲଟକାଇବା ।

ଠାଣ—ବିଂ. ଶକ୍ତ; କଠିନ ।

ଠାଣିବା—କ୍ରି. ଓଟାରିବା ।

ଠାପରି—ବି. ଥଟ୍ଟା ।

ଠାପୁ—ବି. ଦ୍ୱୀପ; ପଶୁମାନଙ୍କର ପାଦଚିହ୍ନ ।

ଠାଲଠୁଲ—ବି. ଠକାଠକି ।

ଠାଳିବା—କ୍ରି. ଭାଙ୍ଗିବା; ପ୍ରତାରଣାପୂର୍ବକ କାଳ କାଟିବା; ଅମାନ୍ୟ କରିବା ।

ଠାଁସା—ବିଂ. କର୍କଶ ।

ଠାହି—ବି. ଉପହାସମିଶ୍ରିତ ଥଟ୍ଟା ।

ଠାହୁଲି—ବି. ଥଟ୍ଟା; ପରିହାସ ।

ଠି—ଲୋକ ଓ ପଦାର୍ଥର ନାମାନ୍ତେ ଦୟାଭାବରେ ବା କ୍ଷୁଦ୍ରତା ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରଯୁକ୍ତ ।

ଠିଆ ବି. ଶୁମ୍ଭ ।

ଠିକର—ବି. କୁଦ; ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନ ।

ଠିକା—ବି. ଫଳକ; ବସନ୍ତରୋଗ ନିବାରଣାର୍ଥ ହସ୍ତରେ କ୍ଷତ କରି ବସନ୍ତବୀଜ ଗ୍ରହଣ ।

ଠିକାଇତ }
ଠିକାଏତ } ବି. ଯୁବରାଜ ।

ଠିର୍ମୀଏ—କ୍ରି. ବିଂ. କ୍ଷଣେ ।

ଠିକଠିକ—ବିଂ. (ଅନୁକରଣ) ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ; କ୍ଷୁଦ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର; ଛୋଟ ଛୋଟ ।

ଠିକିଏ—ବିଂ. ଅଳ୍ପ । [ଅଳଂକାର ।

ଠିକଲି—ବି. ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଭ୍ରୂଦ୍ୱୟର ମଧ୍ୟସ୍ଥ

ଠିକୁରି—ବି. ବାଦ୍ୟବିଶେଷ ।

ଠିଙ୍କି—ବି. ଘୋଡ଼ାମାନଙ୍କ ଦେହର ଗାଣ୍ଠି ବିଶେଷ ।

ଠିଟ୍ଟିଭି—ବି. ଟେଁଟେଁୟାଁ ପକ୍ଷୀ ।

ଠିନି—ବି. ଧାତୁବିଶେଷ । [ପରିମାଣ ।

ଠିପ—ବି. ଚିହ୍ନ; ଅଙ୍ଗୁଳିଦ୍ୱୟର ଅଗ୍ରଗୃହୀତ

ଠିପଣା—ବି. (ଟିପ୍ପଣୀଶବ୍ଦଜ) ସ୍ମରଣାର୍ଥ ଲେଖା; ଟୀକା । [ହେବ ଧରିବା କାଠ ।

ଠିପାଇ—ବି. (ତ୍ରିପାଦଶବ୍ଦଜ) ଖଟଡ଼ ନ୍ଦୁସମୁଣ୍ଡି

ଠିପିଦେବା—କ୍ରି. (ଟିପ୍‌ଧାତୁଜ) ଠାରିଦେବା ।

ଠିପିବା—କ୍ରି. (ଟିପ୍ପଣୀଶବ୍ଦଜ) ସ୍ମରଣାର୍ଥ କୌଣସି ବିଷୟ ଲେଖିବା ।

ଠିମା—ବିଂ. ଗେଡ଼ା; ବାଙ୍ଗର; ଖର୍ବ ।

ଠୀକା—ବି. ବିବୃତ; ବ୍ୟାଖ୍ୟା ।

ଠୀକାକାର—ବି. (ଟୀକା-କୃ-ଅ) ବ୍ୟାଖ୍ୟାକର୍ତ୍ତା ।

ଠେକ—ବି. ଉଚ୍ଚତା; ଗୌରବ; ମାନ ।

ଠେକା—ବି. ଶ୍ଳେଷ୍ମ; ଖପସ ।

ଠେକାଠେକି—କ୍ରି. ବି. ଯେନାପେନ; ଧସ୍ତାଧସ୍ତି ।

ଠେକିବା—କ୍ରି. ଉଠାଇବା ।

ଠେରି—ବିଂ. ବକ୍ରଦୃଷ୍ଟି ।

ଠେଲା—ବି. ମୁଣ୍ଡିକାଖଣ୍ଡ । [ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବା ।

ଠେହିବା—କ୍ରି. ଉତ୍ତେଜିତ କରିବା; ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟରେ

ଠୋକା—ବି. (ଠୋକଶବ୍ଦଜ) ପିଣ୍ଡ ।

ଠୋକିବା—କ୍ରି. ଶସ୍ୟକୁ ଗୁଣ୍ଡକରି ଖାଇବା ।

ଠୋକୀ }
ଠୋକନ୍ଦୀ } ବି. ବାଳିକା ।

ଠୋକେଇ—ବି. ବେଢ଼ା; ବେଡ଼ୁଲ୍ ।

ଠୋପ—ବି. ଗାଲ ।

ଠୋପର—ବି. ମୁକୁଟ; ମସ୍ତକାବରଣ ବିଶେଷ ।

ଟୋପା–ବ. ବନ୍ଦୁ ।

ଟୋପି–ବ. ମସ୍ତକାବରଣ ବିଶେଷ ।

ଟୋଲ–ବ. ସଂସ୍କୃତ ପାଠଶାଳା ।

ଟୋଳି–ବଂ. ଚେପା ।

ଠ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଦ୍ୱାଦଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଠଉର–ବ. କର୍ଣ୍ଣିସ୍; ବେଢ଼ ।

ଠଉରାଇବା–କ୍ରି. (ସ୍ଥାଧାତୁଜ) ବେଢ଼ ସ୍ଥିର କରିବା ।

ଠଉରିବା–କ୍ରି. ସ୍ଥିର ରହିବା ।

ଠକ–ବଂ. ପ୍ରତାରକ ।

ଠକାଠକି–କ୍ରି. ବ. (ଠକଶବ୍ଦଜ) ଭଣ୍ଡାଭଣ୍ଡି ।

ଠକିବା–କ୍ରି. ପ୍ରତାରିତ କରିବା ।

ଠଣ–ବଂ. ସୁନ୍ଦର । ବ. ଶୋଭା ।

ଠଣ୍‌ଠଣ୍–ଅଂ. (ଅନୁକରଣ) ଶବ୍ଦବିଶେଷ ।

ଠଣା–ବ. ଭାବ; କାନ୍ତିଶୋଭା ।

ଠରାଠରି–କ୍ରି. ବ. ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ଠାରିବା ।

ଠସା–ବ. ଗ୍ରନ୍ଥ ।

ଠା–ବ. (ସ୍ଥାଧାତୁରୁ) ସ୍ଥାନ; ଜାଗା ।

ଠାକୁର–ବ. (ଠକ୍କୁରଶବ୍ଦଜ) ଦେବପ୍ରତିମା; ପ୍ରଭୃତି ।

ଠାକୁରାଣୀ–ବ. (ଠାକୁର-ଅଣୀ) ଦେବୀ; ରାଣୀ ।

ଠାଣି–ବ. ଢଙ୍ଗ; ଭଙ୍ଗୀ ।

ଠାପୁଆ–ବଂ. ମଠୁଆ ।

ଠାବ–ବ. (ସ୍ଥାଧାତୁଜ) ସ୍ଥାନ; ସ୍ଥାନନିରୂପଣ ।

ଠାର–ବ. ସଂକେତ ।

ଠିଆ–ବଂ. (ସ୍ଥିତଶବ୍ଦଜ) ଛିଡ଼ା; ଉଭା ।

ଠିକ୍–ବଂ. ଯଥାର୍ଥ ।

ଠିକଣା–ବ. ସ୍ଥାନ; ସ୍ଥାନନିର୍ଣ୍ଣୟ ।

ଠିକା–ବଂ. ଅଳ୍ପ ସମୟ ଲାଗି ନିଯୁକ୍ତ; ଗୋଟାଏ କର୍ମ କରିଦେବା ଲାଗି ମୋଟ ପ୍ରାପ୍ୟ ।

ଠିକେ–କ୍ରି. ବଂ. ସଂକ୍ଷେପରେ; ସ୍ଥୂଳରେ ।

ଠୁକ୍‌ଠୁକ୍–ଅଂ. (ଅନୁକରଣ) ଶବ୍ଦବିଶେଷ ।

ଠୁଣ୍ଟା–ବଂ. ବାଙ୍ଗର; ଖର୍ବାକୃତ ।

ଠୁଳ–ବଂ. (ସ୍ଥୂଳଶବ୍ଦଜ) ଏକତ୍ର; ରୁଣ୍ଡ ।

ଠେକ–ବ. ଅବଲମ୍ବନ; ଆଶ୍ରୟ ।

ଠେକା–ବ. ପାଗପ୍ରାୟ ମୁଣ୍ଡରେ ବନ୍ଧା ଲୁଗା ।

ଠେକି–ବ. ମୃତ୍ତିକାପାତ୍ରବିଶେଷ ।

ଠେକୁଆ–ବ. ଶଶକ ।

ଠେଙ୍ଗ–ବ. ନଳିଘୋଡ଼; ଉଚ୍ଚଭୂମି ।

ଠେଙ୍ଗା–ବ. ବଡ଼ବାଡ଼ି; ଯଷ୍ଟି ।

ଠେଲାଠେଲି–କ୍ରି. ବ. ପେଲାପେଲି ।

ଠେଲିବା–କ୍ରି. ପେଲିଦେବା ।

ଠୋକର–ବ. ଅଘାତ ।

ଠୋଠୋ–ଅଂ. ହାସ୍ୟବିଶେଷ ।

ଠୋଲା–ବ. ପତ୍ରନିର୍ମିତ ପାତ୍ର ।

ଠୌର–ବ. ଠିକଣା ।

ଡ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ତ୍ରୟୋଦଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଡକା–ବ. ଚିତ୍କାର; କ୍ରନ୍ଦନ; ଚହଲ ।

ଡକାଇତ–ବ. ଗୁଣ୍ଡା; ହତ୍ୟାକାରୀ ଚୋର ।

ଡକାଇବା—କ୍ରି. ଲୋକଦ୍ୱାରା ଡାକିବା ।

ଡକାଡକି—କ୍ରି. ବି. ପରସ୍ପର ଆହ୍ୱାନ ।

ଡଗଡଗ—କ୍ରି. ବି°. ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ।

ଡଗର—ବି. ଦୂତ; ଚର ।

ଡଗରା—ବି. ରଜାଙ୍କ ଘୋଷଣା କରିବାପାଇଁ [ନିଯୁକ୍ତ ଲୋକ ।

ଡଙ୍କ—ବି. ଲତାର ଅଗ ।

ଡଙ୍କା—ବି. ଅଣକ ।

ଡଙ୍କାରି—ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଡଙ୍କି—ବି. ଧାତୁନିର୍ମିତ ସ୍ନାନପାତ୍ର ।

ଡଙ୍କୁଣୀ—ବି. (ଡାକିନୀଶବ୍ଦଜ) ଡାଆଁଣୀ ।

ଡଙ୍ଗୀ—ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ନୌକା ।

ଡଜନ—ବି°. (ଇଂରାଜୀ) ବାରଗୋଟା ପରିମିତ ।

ଡମ } ବି. ନୀଚ ଜାତିବିଶେଷ ।
ଡୋମ }

ଡମଣି—ବି. ଚୌକାଠରେ କବାଟ ଝୁଲାଇବାର [ଲୌହଯନ୍ତ୍ର ।

ଡମର—ବି. ଦଙ୍ଗା; ଆକ୍ରମଣ ।

ଡମରୁ—ବି. (ଡମ୍-ଋ-ଉ) କ୍ଷୁଦ୍ର ଚର୍ମାଚ୍ଛାଦନଯୁକ୍ତ [ବାଦ୍ୟବିଶେଷ ।

ଡମ୍ଫା—ବି°. ଧୃଷ୍ଟ; ଉଦ୍ଧତ ।

ଡମ୍ବର—ବି. ଆଡ଼ମ୍ବର ।

ଡରି—ବି. (ଦରଶବ୍ଦଜ) ଭୟ ।

ଡରକୁଳା } ବି°. ଭୟାଳୁ ।
ଡରୁଆ }

ଡହକ—ବି. (ଦାହଶବ୍ଦଜ) ତପ୍ତ ।

ଡହଡ଼—ବି°. (ଦହ୍ଧାତୁଜ) ଉତ୍ତପ୍ତ ।

ଡହର—ବି. ନିମ୍ନଭୂମି ।

ଡାଁଆଣା—ବି°. ରଙ୍କ; ଆହାରଲୋଭୀ

ଡାଁଆଣୀ—ବି. (ଡାକିନୀଶବ୍ଦଜ) ଡାକୁଣୀ; ପିଶାଚୀ ।

ଡାଁଶ—ବି. (ଦଂଶଶବ୍ଦଜ) ପଶୁଦଂଶକ ମକ୍ଷିକା ।

ଡାକ—ବି°. ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ବି. ଆହ୍ୱାନଶବ୍ଦ; ସାଧାରଣଙ୍କର ଚିଠିପ୍ରଭୃତି ବହନ ।

ଡାକରା—ବି. ଆହ୍ୱାନ ।

ଡାକିବା—କ୍ରି. ଆହ୍ୱାନ କରିବା ।

ଡାକୁ—ବି. ଡକାଇତ ।

ଡାକୁଆ—ବି°. ଆହ୍ୱାନକାରୀ ।

ଡାଗରା—ବି. ବଡ଼ ଡଙ୍କୁଣୀ ।

ଡାଙ୍ଗ—ବି. ବାଡ଼ି; ଲଠି ।

ଡାମର—ବି. (ଡମ୍-ଅର) କୋଳାହଳ । ବି°. [ଭୟଙ୍କର ।

ଡାମରାକୁଆ—ବି. ବଡ଼ ବଡ଼ କାଉ ।

ଡାମ୍ଫଣ—ବି. ବଡ଼ଛୁଞ୍ଚି ।

ଡାଳ—ବି. ଶାଖା ।

ଡାଲଚିନି—ବି. (ଦାରୁଚିନି) ଗୁଡ଼ତ୍ୱକ ।

ଡାଲା—ବି. ବେତ ବା ବାଉଁଶରେ ନିର୍ମିତ ପାତ୍ର ।

ଡାଳିମ } ବି. ଦାଡ଼ିମ୍ବଗଛ ବା ତାହାର ଫଳ ।
ଡାଳିମ୍ବ }

ଡାଲି—ବି. ଭଙ୍ଗା ମୁଗ ହରଡ ପ୍ରଭୃତିର ସୂପ ।

ଡାଲୁଅ—ବି. ଧାନ୍ୟବିଶେଷ ।

ଡାବ—ବି. ଔଷଧଭାଣ୍ଡିକା ।

ଡାହାଣ—ବି. (ଦକ୍ଷିଣଶବ୍ଦଜ) ଦକ୍ଷିଣ ।

ଡାହୁକ—ବି. (ଦାତ୍ୟୂହଶବ୍ଦଜ) ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।

ଡିଆଁ—କ୍ରି. ବି. (ଡୀଧାତୁଜ) କୁଦା ।

ଡଙ୍ଗୀ—ବ. କ୍ଷୁଦ୍ର ନୌକା ।

ଡଣ୍ଡିମ—ବ. ଢୋଲବାଦ୍ୟ ।

ଡବା } ବ. କରଣ୍ଡ, ବଠା ।
ଡବିଆ }

ଡବଡବ—ବ. ଡଣ୍ଡିମଧ୍ୱନି ।

ଡିମିରି—ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫଳ ।

ଡିମ୍ବ—ବ. ଅଣ୍ଡା ।

ଡିମ୍ବଜ—ବ. (ଡିମ୍ବ-ଜନ୍-ଅ) ପକ୍ଷୀ ।

ଡିମ୍ଭ—ବ. ଶିଶୁ ।

ଡିହ—ବ. ବାସ୍ତୁଭୂମି ।

ଡୁଣ୍ଡୁଭ—ବ. ଧଣ୍ଡସର୍ପ ।

ଡୁବିବା—କ୍ରି. ବୁଡିବା ।

ଡେଇଁବା—କ୍ରି. (ଡୀ ଧାତୁଜ) କୁଦିବା ।

ଡେଉଁରିଆ—ବ. ଅଳଙ୍କାରବିଶେଷ; ଶରୀରରେ ଧାରଣାର୍ଥ ଧାତୁନିର୍ମିତ କ୍ଷୁଦ୍ର ଔଷଧାଧାର ।

ଡେଙ୍ଗା—ବି୦. ଲମ୍ବା ।

ଡେଙ୍ଗୀ—ବି୦. ଦୀର୍ଘାକୃତି (ସ୍ତ୍ରୀ) ।

ଡେଙ୍ଗୁରା—ବ. ନାଗରା; ନାଗରାଦ୍ୱାରା ଘୋଷଣା ।

ଡେଣା—ବ. (ଡୀ ଧାତୁଜ) ପକ୍ଷ ।

ଡେଣୁଆ—ବ. (ଦେଶଜ) ପଥରଢେଲା; ଟେକା ।

ଡେମ୍ଫ—ବ. ଫଳ ଓ ଫୁଲର ନାଡ଼ ।

ଡେରା—ବ. ବସ୍ତ୍ରନିର୍ମିତ ଗୃହ, ତମ୍ବୁ ।

ଡେରିବା—କ୍ରି. ଲଗାଇ ଥୋଇବା; ପାତିବା (କର୍ଣ୍ଣସମ୍ବନ୍ଧରେ) ।

ଡେବିରି—ବି୦. ବାମ, ବାଁ ।

ଡୋର } ବ. ରଜ୍ଜୁ; ଦଉଡ଼ି ।
ଡୋରି }

ଡୋରିଆ—ବ. ଗାରଗାରିକିଆ ରେଖାରଞ୍ଜିତ ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଡୋଳା—ବ. ଅକ୍ଷିର ପିଙ୍ଗୁଳି ।

ଡୋଲ—ବ. (ଡୁଲ୍ ଧାତୁଜ) ଖଟିଆ ।

ଡୋଳି—ବ. ଖଟିଆ; ଧାନ୍ୟାଧାର ।

ଡୌଲ—ବ. ଢଙ୍ଗ; ଗଢ଼; ଆକୃତି । ବି୦. ସୁନ୍ଦର ।

ଢ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଢକ୍କା—ବ. ବଡ଼ ଢୋଲ ।

ଢକ୍କାର—ବ. ହାକୁଟି ।

ଢଗ—ବ. ପ୍ରବାଦ; ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ-ପ୍ରଚଳିତ ପ୍ରବାଦ ।

ଢଙ୍ଗ—ବ. ଗଢ଼; ଆଚରଣ ।

ଢପ—ବ. ଚାଲିଚଳଣ ।

ଢମ—ବ. ଆଡମ୍ବର; ଗର୍ବ । [ପାତ୍ର ।

ଢମା—ବ. ଘୋଡ଼ାକୁ ଖୁଆଇବାର ବାଉଁଶନିର୍ମିତ

ଢମାଳି—ବ. ଉପମେଶା ନାନା କଥା ।

ଢଳଢଳ—କ୍ରି. ବି୦. (ଜଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ଟଳ୍ଟଳ୍; ଛଳଛଳ୍; ଅସ୍ଥିର ।

ଢଳା—ବି୦. ତରଳ ଧାତୁନିର୍ମିତ ।

ଢଳିବା—କ୍ରି. ଏକ ଆଡ଼କୁ ଟଳିବା ।

ଢାଇ—ବ. ମୁଣ୍ଡ ଲଢେଇ ।

ଢାଉଁଢାଉଁ—ବ. ବାଦ୍ୟଧ୍ୱନିବିଶେଷ ।

ଢାଉ—ବି. ପେଟୁପର ଫୋହୁଡ଼ ଶଳା ।
ଢାଙ୍କିବା—କ୍ରି. ଆଚ୍ଛାଦନ କରିବା; ଘୋଡ଼େଇ ରଖିବା ।
ଢାଙ୍କୁଣୀ—ବି. ଆଚ୍ଛାଦନ ।
ଢାଲ୍—ବି. ଚର୍ମନିର୍ମିତ ଫଳକ ।
ଢାଳ—ବି. ଧାତୁନିର୍ମିତ ଜଳପାତ୍ରବିଶେଷ ।
ଢାଳିବା—କ୍ରି. ଗଡ଼େଇବା; ଅଜାଡ଼ିବା ।
ଢାଳୁ—ବିଂ. ଗଡ଼ାଣିଆ ।
ଢାଳେ—କ୍ରି. ବିଂ. ବାରେ; ଥରେ ।
ଢିଙ୍କି } ବି. ଧାନ କୁଟିବାର ଯନ୍ତ୍ର ।
ଢେଙ୍କି }
ଢିପ—ବି. ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନ; କୂଦ ।
ଢିବି—ବି. ଠେକା ।
ଢିଲା—ବିଂ. ହୁଗୁଳା; ଶିଥିଳ ।
ଢୁଳ—ବି. ନିଦ୍ରାର ଆବେଶ । [ପଡ଼ିବା ।
ଢୁଳାଇବା—କ୍ରି. ଝିମେଇବା; ନିଦରେ ଢଳି-
ଢେଉ—ବି. ଲହରି ।
ଢେଙ୍କା—ବି. ଢିପ ।
ଢେମଣା—ବି. ଜାର; ଉପପତି; ସର୍ପବିଶେଷ ।
ଢେର୍—ବିଂ. ବହୁତ ।
ଢେଲା—ବି. ଟେକା; ମୃତ୍ତିକାଖଣ୍ଡ । [ବସ୍ତୁ ।
ଢୋକ—ବି. ଏକାଥରକେ ଗିଳିବାର ଜଳୀୟ
ଢୋକିବା—କ୍ରି. ଢୋକେ ପିଇବା ।
ଢୋଲ୍ } ବି. ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ଢୋଲକ }

ଢୋଲ୍ଲ—ବିଂ. (ଢୋଲଶବ୍ଦଜ) ଫମ୍ପା ।
ଢୋଲିଆ—ବି. ଢୋଲବାଦ୍ୟକାରୀ । [ଲାଞ୍ଚ ।
ଢୌକନ—ବି. (ଢୌକ୍-ଅନ) ଉପହାର; ଭେଟି;

ଣ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ପଞ୍ଚଦଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ତ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଷୋଡ଼ଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ତଅଁର—ବି. ରଞ୍ଜିତ ସୂତ୍ରବିଶେଷ ।
ତଅଁରା—ବି. ରଞ୍ଜିତ ସୂତ୍ରରେ ଲୁଗା ବୁଣିବା ତନ୍ତୀ ।
ତଉଁରା—ବି. ରଞ୍ଜିତ ସୂତ୍ରରେ ବୁଣା ଲୁଗା ।
ତକରାର—ବି. କଳହ; କଜିଆ ।
ତକିଆ—ବି. ମାଣ୍ଡି ।
ତକ୍ତା—ବି. କାଠପଟା ।
ତକ୍ତପୋଷ—ବି. କାଠପଟାର ଖଟ ।
ତକ୍ର—ବି. ଘୋଳଦହି । [କର୍ମ୍ମା; ବଢ଼େଇ ।
ତକ୍ଷକ—ବି. (ତକ୍ଷ୍-ଅକ) ନାଗବିଶେଷ; ବିଶ୍ୱ-
ତକ୍ଷଣ—ବି. (ତକ୍ଷ୍-ଅନ) ବଢ଼େଇର କାମ ।
ତଗର—ବି. ଟଗର ଫୁଲ୍ ବା ଗଛ ।
ତଙ୍କ—ବି. (ତଙ୍କ୍-ଅ) ପଥର କାଟିବାର ଅସ୍ତ୍ର-ବିଶେଷ ।
ତଜବୀଜ—ବି. (ଆରବୀ) ବିଚାର ।
ତଞ୍ଚକ—ବି. (ବଞ୍ଚକଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରବଞ୍ଚକ; ପ୍ରତାରକ ।
ତଞ୍ଚକତା—ବି ପ୍ରବଞ୍ଚନା; ଶଠତା ।

ତଟ—ବି. (ତଟ୍-ଅ) କୂଳ; ତୀର ।

ତଟ୍‌କା—ବିଂ. ସଜ । [ତ୍କୃତ ।

ତଟସ୍ଥ—ବିଂ. (ତଟ-ସ୍ଥା-ଅ) ତୀରସ୍ଥ; ସ୍ତବ୍ଧ; ଚମ-

ତଟିନୀ—ବି. (ତଟ-ଇନ୍-ଈ) ନଦୀ ।

ତଡ଼ାଗ—ବି. (ତଟ୍-ଆକ) ବୃହତ୍ ପୁଷ୍କରିଣୀ ।

ତଡ଼ିତ୍—ବି. (ତଡ୍-ଇତ୍) ବିଦ୍ୟୁତ୍; ବିଜୁଳି ।

ତଡ଼ିତ୍ୱାନ୍—ବିଂ. (ତଡ଼ିତ୍-ବତ୍) ବିଦ୍ୟୁଦ୍‌ଯୁକ୍ତ ।
ବି. ମେଘ । [ଦୂର କରିଦେବା ।

ତଡ଼ିବା-କ୍ରି. (ଦେଶଜ) ବାହାର କରିଦେବା;

ତଣ୍ଟା—ବି. ଅଡୁଆ; ଆପଦ୍ ।

ତଣ୍ଟି
ତୁଣ୍ଟି } ବି. (ଘୋଟିଶବ୍ଦଜ) ଗଳଦେଶ; ବେକ ।

ତଣ୍ଟିଆ—ବି. ଗଳାରେ ଧକା ।

ତଣ୍ଡ—ବି. (ଦଣ୍ଡଶବ୍ଦଜ) ବୃଥା ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ।

ତଣ୍ଡି—ବି. ତୃଣବିଶେଷ ।

ତଣ୍ଡୁଳ—ବି. ଚାଉଳ ।

ତତ—ବିଂ. (ତନ୍-ତ) ବିସ୍ତୃତ ।

ତତଲା—ବିଂ. (ତପ୍ତଶବ୍ଦଜ) ଉଷ୍ଣ ।

ତତେଇବା—କ୍ରି. (ତପ୍ତଶବ୍ଦଜ) ଉତ୍ତପ୍ତ କରିବା ।

ତତ୍—ଅଂ. ସେ; ସେହି ।

ତତ୍କାଳ—ବି. ସେହି ସମୟ; କ୍ରି. ବିଂ. ଶୀଘ୍ର ।

ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍—ଅଂ. ସେହିକ୍ଷଣି; ଅବିଳମ୍ବେ ।

ତତ୍ତ୍ୱ—ବି. (ତଦ୍-ତ୍ୱ) ମୂଳସତ୍ୟ; ଯଥାର୍ଥଭାବ;
ତଥ୍ୟ ।

ତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନୀ—ବିଂ. (ତତ୍ତ୍ୱ-ଜ୍ଞାନ-ଇନ୍) ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନୀ ।

ତତ୍ତ୍ୱତଃ—କ୍ରି. ବିଂ. ବସ୍ତୁତଃ । [ପରିଦର୍ଶନ ।

ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ—ବି. (ତତ୍ତ୍ୱ-ଅବ-ଧା-ଅନ) କାର୍ଯ୍ୟ-

ତତ୍ତ୍ୱାବଧାୟକ—ବି. (ତତ୍ତ୍ୱ-ଅବ-ଧେ-ଅକ) ତତ୍ତ୍ୱ-
ନିରୂପଣକାରୀ; ପରିଦର୍ଶକ ।

ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରଣ—ବି. (ତତ୍ତ୍ୱ-ଅବ-ଧୃ-ଣିଚ୍-ଅନ)
ତତ୍ତ୍ୱନିରୂପଣ । [ବ୍ୟଗ୍ର ।

ତତ୍ପର—ବିଂ. (ତତ୍-ପର) ନିବିଷ୍ଟ; ସଚେଷ୍ଟ;

ତତ୍ପୁରୁଷ—ବି. ସମାସବିଶେଷ ।

ତତ୍ର—ଅଂ. (ତଦ୍-ତ୍ର) ସେଠାରେ ।

ତତ୍ରତ୍ୟ—ବିଂ. (ତତ୍ର-ତ୍ୟ) ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥିତ ।

ତତ୍ରାପି—ଅଂ.(ତତ୍ର-ଅପି) ତଥାଚ; ତେବେହେଁ ।

ତଥା—ଅଂ. (ତଦ୍-ଥା) ସେହି ପ୍ରକାର ।

ତଥାଚ
ତଥାପି } ଅଂ. (ତଥା-ଚ, ଅପି) ତେବେହେଁ ।

ତଥାସ୍ତୁ—ଅଂ. (ତଥା-ଅସ୍ତୁ) ତାହା ହେଉ ।

ତଥି—ସ. (ତତ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ତହିଁରେ; ସେଠାରେ ।

ତଥ୍ୟ—ବି. (ତଥା-ଯ) ପ୍ରକୃତ କଥା; ସତ୍ୟ ।

ତଦ୍—ସ. (ତନ୍-ଅଦ୍) ସେହି । [ଉତ୍ତାରୁ ।

ତଦନନ୍ତର—କ୍ରି. ବିଂ. (ତଦ୍-ଅନନ୍ତର) ତହିଁ-

ତଦର୍ଥ—କ୍ରି. ବିଂ. (ତଦ୍-ଅର୍ଥ) ସେଥିପାଇଁ ।

ତଦନ୍ତ—ବି. (ତଦ୍-ଅନ୍ତ) ତଥ୍ୟନିର୍ଣ୍ଣୟ; ଅନୁ-
ସନ୍ଧାନ ।

ତଦବଧି—କ୍ରି.ବିଂ.(ତଦ୍-ଅବଧି) ସେହି ସମୟରୁ ।

ତଦବସ୍ଥ—ବିଂ. (ତଦ୍-ଅବସ୍ଥା) ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ
ସ୍ଥିତ ।

ତଦା—କ୍ରି ବିଂ. (ତଦ୍-ଦା) ସେହି ସମୟରେ ।

ତଦାନୀଂ-ଅ°. (ତଦ୍-ଦାନୀଂ) ସେତେବେଳେ ।

ତଦାନୀନ୍ତନ-ବ°. (ତଦାନୀଂ-ତନ) ତତ୍କାଳୀନ ।

ତଦୀୟ-ବ°. (ତଦ୍-ଈୟ) ତତ୍ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ତଦ୍ଗତ-ବ°. (ତଦ୍-ଗତ) ତଲ୍ଲୀନ; ସେଥିରେ ନିବଦ୍ଧ ।

ତଦ୍ଦଣ୍ଡ-କ୍ରି. ବ°. (ତଦ୍-ଦଣ୍ଡ) ସେହିକ୍ଷଣି ।

ତଦ୍ଧିତ-ବ. (ତଦ୍-ହିତ) ଶବ୍ଦରୁ ଉତ୍ତର ପ୍ରତ୍ୟୟ ।

ତଦ୍ବତ୍-ବ°. (ତଦ୍-ବତ୍) ତତ୍ତୁଲ୍ୟ; ସେହିପରି ।

ତଦ୍ବ୍ୟତିରିକ୍ତ-ବ°. (ତଦ୍-ବ୍ୟତିରିକ୍ତ) ତାହା-

ତନ୍ଖା-ବ. ବେତନ । [ଛଡା ।

ତନୟ-ବ. (ତନ୍-ଅୟ) ପୁତ୍ର ।

ତନୟା-ବ. (ତନୟ-ଆ) କନ୍ୟା; ଝିଅ ।

ତନିମା-ବ. (ତନୁ-ଇମନ୍) କୃଶତା; ସୂକ୍ଷ୍ମତା ।

ତନୁ-ବ. (ତନ୍-ଉ) ଶରୀର; ମୂର୍ତ୍ତି; ବ°. ଅଳ୍ପ;

ତନୁ-ଚ୍ଛଦ-ବ. ବର୍ମ; କବଚ । [କୃଶ; ସୂକ୍ଷ୍ମ ।

ତନୁଜ-ବ. (ତନୁ-ଜ) ପୁତ୍ର ।

ତନୁଜା-ବ. (ତନୁ-ଜା) କନ୍ୟା; ଝିଅ ।

ତନୁ-ତ୍ୟାଗ-ବ. ଦେହତ୍ୟାଗ; ମରଣ ।

ତନ୍ତ-ବ. (ତନ୍ଧାତୁଜ) ଲୁଗାବୁଣିବାର କଳ ।

ତନ୍ତି-ବ. ତନ୍ତୁବାୟ ।

ତନ୍ତୁ-ବ. (ତନ୍-ତୁ) ସୂତ୍ର; ତାର; ସନ୍ତାନ ।

ତନ୍ତୁବାୟ-ବ. (ତନ୍ତୁ-ବେ-ଅ) ତନ୍ତି ।

ତନ୍ତ୍ର-ବ°. (ତନ୍-ତ୍ର) ଅଧୀନ; ବ. ସ୍ୱରାଜ୍ୟଶାସନ;

ତନ୍ତ୍ରୀ-ବ°. (ତନ୍ତ୍ର-ଈ) ବୀଣା; ରଜ୍ଜୁ । [ସୂତ୍ର ।

ତନ୍ଦ୍ରା-ବ. (ତନ୍ଦ୍ର-ଆ) ଅଳ୍ପନିଦ୍ରା; ନିଦ୍ରାବେଶ ।

ତନ୍ଦ୍ରାଳୁ, ତନ୍ଦ୍ରିତ } ବ°. (ତନ୍ଦ୍ରା-ଅଳୁ, ଇତ) ନିଦ୍ରାଳୁ; ଅଳସ ।

ତନ୍ନତନ୍ନ-କ୍ରି. ବ°. (ତଦ୍-ନ, ତଦ୍-ନ) ତାହା ନୁହେଁ ତାହା ନୁହେଁ, ପୁଙ୍ଖାନୁପୁଙ୍ଖରୂପେ; ସୂକ୍ଷ୍ମାନୁସୂକ୍ଷ୍ମରୂପେ । [ତଦାତ୍ମକ ।

ତନ୍ମୟ-ବ°. (ତଦ୍-ମୟ) ସେଥିରେ ନିମଗ୍ନ;

ତନ୍ୱୀ-ବ°. (ତନୁ-ଈ) କୃଶାଙ୍ଗୀ ।

ତପଃ-ବ. (ତପ୍-ଅସ୍) ତପସ୍ୟା ।

ତପ-ବ. (ତପସ୍ ଶବ୍ଦରୁ) ତପସ୍ୟା ।

ତପଶ୍ଚରଣ-ବ. (ତପଃ-ଚରଣ) ତପଃସାଧନ ।

ତପନ-ବ. (ତପ୍-ଅନ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ତପନତନୟ-ବ. (ତପନ-ତନୟ) ଯମ ।

ତପନତନୟା-ବ. ଯମୁନାନଦୀ ।

ତପସ୍ୟା-ବ. (ତପସ୍-ଯ-ଆ) ତପଃ; ବ୍ରତଚର୍ଯ୍ୟା; ଧର୍ମସାଧନ । [ଯୋଗୀ; ମୁନି; ତାପସ ।

ତପସ୍ୱୀ-ବ. (ତପସ୍-ବିନ୍) ତପସ୍ୟାରେ ନିରତ

ତପୋଧନ-(ତପଃ ଧନ ଯାହାର) ତପସ୍ୱୀ ।

ତପୋବନ-ବ. (ତପଃ-ବନ) ମୁନିମାନଙ୍କର ଆଶ୍ରମ । [ସନ୍ତପ୍ତ ।

ତପ୍ତ-ବ°. (ତପ୍-ତ) ତାପଯୁକ୍ତ; ଅଗ୍ନିଦ୍ୱାରା

ତବ-ଷ. (ତ୍ୱଦ୍ ଶବ୍ଦଜ) ତୁମ୍ଭର ।

ତମଃ-ବ. (ତମ୍-ଅସ୍) ଅନ୍ଧକାର; କାମକ୍ରୋଧାଦି ଉତ୍ତେଜକ ଗୁଣ ।

ତମ-ଅନେକ ମଧ୍ୟରେ ଏକର ଉତ୍କର୍ଷ ବା ଅପକର୍ଷବୋଧକ ପ୍ରତ୍ୟୟ; ଅନ୍ଧକାର; ରାହୁ ।

ତମସୁକ-ବି. ଋଣଗ୍ରହଣର ଦସ୍ତାବିଜ ।
ତମସ୍ୱିନୀ-ବି. (ତମସ୍-ବିନ୍-ଈ) ରାତ୍ରି ।
ତମା-ବି. (ତମ-ଆ) ରାତ୍ରି; ତମାଳ ବୃକ୍ଷ ।
ତମାଖୁ-ବି. (ତାମ୍ରକୂଟଶବ୍ଦଜ) ଧୂଆଁପତ୍ର ।
ତମାଦି-ବିଂ. ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟାତୀତ ।
ତମାଳ-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ତମିସ୍ର-ବି. (ତମସ୍-ର) ଅନ୍ଧକାର ।
ତମୋମୟ-ବିଂ. (ତମଃ-ମୟ) ଅନ୍ଧକାରଚ୍ଛନ୍ନ ।
ତମ୍ପ-ବି. ବିଷଧର ସର୍ପ ବିଶେଷ ।
ତମ୍ବା-ବି. (ତାମ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଧାତୁବିଶେଷ ।
ତମ୍ବି-ବି. ଧମକ-ଚମକ ।
ତମ୍ବୁ-ବି. ରାଉଟି; ଶିବିର ।
ତର-ବି. ଦୁଇମଧ୍ୟରେ ଏକର ଉତ୍କର୍ଷ ବା ଅପକର୍ଷ-ବୋଧକ ପ୍ରତ୍ୟୟ ।
ତିର-ବି. ଅବସର ।
ତରକାରି-ବି. ତିଅଣ; ବ୍ୟଞ୍ଜନ ।
ତରକିବା-କ୍ରି. ସାବଧାନ ହେବା ।
ତରକ୍ଷୁ-ବି. ହେଣ୍ଟାବାଘ ।
ତରଙ୍ଗ-ବି. (ତୃ-ଅଙ୍ଗ) ଲହରୀ ।
ତରଙ୍ଗିଣୀ-ବି. (ତରଙ୍ଗ-ଇନ୍-ଈ) ନଦୀ ।
ତରଣ-ବି. (ତୃ-ଅଣ) ପାରଗମନ ।
ତରଣି-ବି. (ତୃ-ଅନ-ଇ) ନୌକା; ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ତରଣୀ-ବି. (ତୃ-ଅନ-ଈ) ନୌକା ।
ତରତର-କ୍ରି. ବିଂ. (ତରସ୍=ବେଗ) ଚଞ୍ଚଳ; ଶୀଘ୍ର । [ମାସୁଲ ।
ତରପଣ୍ୟ-ବି. (ତର-ପଣ୍ୟ) ନଦୀପାର ହେବାର

ତରଭୁଜ-ବି. ଲତାବିଶେଷ ବା ତାହାର ଫଳ ।
ତର୍କମା-ବି. ଭାଷାନ୍ତର ।
ତରଳ-ବିଂ. (ତୃ-ଅଳ) ଦ୍ରବ; ଚଞ୍ଚଳ ।
ତରଳିବା-କ୍ରି. ଦ୍ରବହେବା ।
ତରବାରି-ବି. (ତର-ବୃ-ଅ-ଇ) ଖଣ୍ଡା ।
ତରସ୍ୱୀ-ବିଂ. (ତରସ୍-ବିନ୍) ବେଗବାନ୍; ଦ୍ରୁତଗାମୀ ।
ତରାଜୁ-ବି. ଓଜନ କରିବାର ଯନ୍ତ୍ର ।
ତରାଟେ-ବି. ପୁଷ୍ପବିଶେଷ । [କରି ଚାହିଁବା ।
ତରାଟିଚାହିଁବା-କ୍ରି. କ୍ରୋଧରେ ଚକ୍ଷୁ ବକ୍ର ଓ ବିସ୍ତୃତ
ତରି-ବି. (ତୃ-ଇ-ଈ) ନୌକା; ଭେଳା ।
ତରୁ-ବି. (ତୃ-ଉ) ବୃକ୍ଷ ।
ତରୁଣ-ବିଂ. (ତୃ-ଉନ) ଯୁବା; ନୂତନ ।
ତରୁଣୀ-ବି. (ତରୁଣ-ଈ) ଯୁବତୀ ।
ତରୁରୁହ-ବି. (ତରୁ-ରୁହ) ବୃକ୍ଷଉପରେ ଜାତ ବୃକ୍ଷ; ମଲଗ । [ନ୍ୟାୟଶାସ୍ତ୍ର ।
ତର୍କ-ବି. (ତର୍କ୍-ଅ) ଯୁକ୍ତି; ବାଦାନୁବାଦ; ବିଚାର;
ତର୍କିତ-ବିଂ. (ତର୍କ୍-ତ) ସମ୍ଭାବିତ; ଅନୁମିତ ।
ତର୍ଜନ-ବି. (ତର୍ଜ୍-ଅନ) ଭୟପ୍ରଦର୍ଶନ; କ୍ରୋଧ; ଭର୍ତ୍ସନା । [ଅଙ୍ଗୁଳି ।
ତର୍ଜନୀ-ବି. (ତର୍ଜ୍-ଅନ-ଈ) ବୃଦ୍ଧାଙ୍ଗୁଳିର ନିକଟସ୍ଥ
ତର୍ଜିତ-ବିଂ. (ତର୍ଜ୍-ତ) ଭର୍ତ୍ସିତ; ତାଡ଼ିତ ।
ତର୍ପଣ-ବି. (ତୃପ୍-ଅନ) ପିତୃଲୋକଙ୍କ ପ୍ରୀତ୍ୟର୍ଥେ ଜଳଦାନ; ପ୍ରୀଣନ ।
ତଳ-ବି. (ତଲ୍-ଅ) ଅଧୋଭାଗ; ପାତାଳ; ମୂଳର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନ; ମହଲ ।

ତଲ୍‌ବ-ବି. ଡକଷ୍ଣ ।

ତଳାତଳ-ବି. (ତଳ-ଅତଳ) ସପ୍ତପାତାଳ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ।

ତଲାସ-ବି. (ଆରବୀ) ଅନୁସନ୍ଧାନ ।

ତଳ୍ପ-ବି. ଶଯ୍ୟା ।

ତଳି-ବି. ଧାନ ପ୍ରଭୃତିର ଗଦାତଳ ।

ତଳପା-ବି. ପାଦତଳ ।

ତବତ-ବିଂ. (ତପ୍ତଶବ୍ଦଜ) ତତଷ୍ଣ ।

ତସା-ବି. ଚଷା ।

ତସୁ-ବି. (ତୁଷଶବ୍ଦଜ) ଧାନର ଚୋପା ।

ତସ୍କର-ବି. ଚୋର; ଅପହାରକ ।

ତହ-ବି. ଲୁଗାର ଭାଙ୍ଗ ।

ତହବିଲ୍-ବି. ଟେକଡ଼ା; ପାଣ୍ଠି ।

ତହିଁ-ସ. ସେଠାରେ ।

ତହୁଁ-ସ. ସେଥିରୁ ।

ତାକ-ବି. ଠଣା ।

ତାକୁଡ଼ି-ବି. (ତର୍କୁଟୀଶବ୍ଦଜ) ସୂତା କାଟିବାର ଯନ୍ତ୍ର ।

ତାଚ୍ଛୀଲ୍ୟ-ବି. (ତଚ୍ଛୀଲ-ଯ) ସ୍ୱସ୍ୱଭାବତା; ଅଯତ୍ନ; ଅବଜ୍ଞା ।

ତାଟ-ବି. ଥାଳ; ଭାଟି ।

ତାଟଙ୍କ-ବି. କର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣ ବିଶେଷ ।

ତାଟଙ୍କା-ବିଂ. ଦସ୍ତ; ଖଳ ।

ତାଟି-ବି. ବାଉଁଶ ବା ତାଳପତ୍ର ନିର୍ମିତ ପର୍ଦ୍ଦା ।

ତାଟିଆ-ବି. ଧାତୁନିର୍ମିତ ପାତ୍ରବିଶେଷ ।

ତାଡ଼-ବି. ବାହୁଭୂଷଣ; ମାଟିପାତ୍ର; ମାଟିପାତ୍ରରେ ମଣ୍ଡଲଗାଇବା ।

ତାଡ଼କା-ବି. ରାକ୍ଷସୀବିଶେଷ ।

ତାଡ଼ନ, ତାଡ଼ନା-ବି. (ତଡ୍-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) କଠୋରଶାସନ; ଭର୍ତ୍ସନା; ପ୍ରହାର ।

ତାଡ଼ିତ-ବିଂ. (ତଡ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଆହତ; ତିରସ୍କୃତ ।

ତାଡ଼ିତ-ବିଂ. (ତଡ଼ିତ୍-ଅ) ତଡ଼ିତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ତାଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଅସ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା ଖୋଳି ଉପାଡ଼ିବା ।

ତାଡ଼ି-ବି. (ତାଳଶବ୍ଦଜ) ତାଳ ବା ଖର୍ଜୁରର ରସ ।

ତାଡ୍ୟ-ବିଂ. (ତଡ୍-ଣିଚ୍-ଯ) ଦଣ୍ଡନୀୟ ।

ତାଣ୍ଡବ-ବି. (ତଣ୍ଡୁ-ଅ) ନୃତ୍ୟ; ଉଦ୍ଧତନୃତ୍ୟ ।

ତାତ-ବି. ପିତା; ପୂଜ୍ୟବ୍ୟକ୍ତି; ସ୍ନେହର ପାତ୍ର; ବତ୍ସ ।

ତାତି-ବି. ତପ୍ତି; ଉଷ୍ଣତା ।

ତାତ୍କାଳିକ-ବିଂ. (ତତ୍କାଳ-ଇକ) ସେହିକାଳଜାତ ।

ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ତତ୍ପର-ଯ) ଅଭିପ୍ରାୟ; ମର୍ମ ।

ତାଦାତ୍ମ୍ୟ-ବି. (ତଦାତ୍ମ-ଯ) ତତ୍ସ୍ୱରୂପତା; ଅଭେଦ ।

ତାଦୃକ୍, ତାଦୃଶ-(ତଦ୍-ଦୃଶ) ସେହିପ୍ରକାର ।

ତାନ-ବି. (ତନ୍-ଅ) ସଂଗୀତରେ ସ୍ୱରବିସ୍ତାର ।

ତାନପୁରା-ବି. (ତାନ-ପୁରା) ବୀଣାକାର ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ବିଶେଷ ।

ତାନ୍ତବ-ବିଂ. (ତନ୍ତୁ-ଅ) ତନ୍ତୁନିର୍ମିତ ।

ତାନ୍ତବତା-ବି. ଯେଉଁ ଗୁଣଯୋଗୁଁ ଟାଣିବା ଦ୍ୱାରା ତନ୍ତୁ ବା ତାର ନିର୍ମିତ ହୁଏ ।

ତାପ-ବି. (ତପ୍-ଅ) ଉଷ୍ଣତା; ଜ୍ୱର; ସନ୍ତାପ ।

ତାପସ-ବିଂ. (ତପସ୍-ଅ) ତପସ୍ୱୀ; ମୁନି ।

ତାପସ୍ୟ-ବି. (ତାପସ-ଯ) ତାପସର ଧର୍ମ; ତପସ୍ୱୀର ଆଚରଣ ।
ତାପିଞ୍ଛ-ବି. ତମାଲବୃକ୍ଷ ।
ତାପିତ-ବିଂ. (ତପ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଦୁଃଖିତ; ଖେଦାନ୍ୱିତ; ତାପଯୁକ୍ତ ।
ତାମରସ-ବି. ପଦ୍ମ ।
ତାମସ-ବିଂ. (ତମସ୍-ଅ) ଅନ୍ଧକାରାଚ୍ଛନ୍ନ; ତମୋ-
ତାମ୍ସା-ବି. କୌତୁକ । [ଗୁଣାନ୍ୱିତ ।
ତାମସିକ-ବିଂ. (ତାମସ-ଇକ) ତମୋଗୁଣାନ୍ୱିତ; କଲୁଷମୟ ।
ତାମସୀ-ବି. (ତାମସ-ଈ) ଅନ୍ଧକାର ସନ୍ଧି ।
ତାମିସ୍ର-ବି. (ତମିସ୍ର-ଅ) କୃଷ୍ଣପକ୍ଷ ।
ତାମ୍ର-ବି. (ତମ୍-ର) ତମ୍ବା; ଧାତୁବିଶେଷ ।
ତାମ୍ରକୁଟ-ବି. (ତାମ୍ର-କୁଟ) ଧୂଁଆପତ୍ର; ତମାଖୁ ।
ତାମ୍ରଚୂଡ଼-ବି. (ତାମ୍ର-ଚୂଡ଼ା) କୁକ୍କୁଟ ।
ତାମ୍ବୁ-ବି. ବସ୍ତ୍ରଗୃହ ।
ତାମ୍ବୂଲ-ବି. ଲତାବିଶେଷ ବା ତାହାର ପତ୍ର (ଅହାସଲ୍ଲେ ଚୂନ ଗୁଆ ଖଇର ଓ ମସଲା ସଙ୍ଗ ଚର୍ବିତ) ।
ତାମ୍ବୂଲ-କରଙ୍କ-ବି. ପାନବଟା ; ପାନଡବା ।
ତାମ୍ବୂଲୀ-ବି. (ତାମ୍ବୂଲ-ଇନ୍) ତାମ୍ବୂଲବ୍ୟବସାୟୀ; ତାମ୍ବୁଲି ଜାତି ।
ତାର-ବିଂ. (ତୃ-ଅ) ଅତ୍ୟୁଚ୍ଚ (ଶବ୍ଦସମ୍ବନ୍ଧରେ); ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ । ବି. ଧାତୁନିର୍ମିତ ତନ୍ତୁ; ମୁକ୍ତା ।
ତାରକ
ତାରକା } ବି. (ତୃ-ଅ-କ,ଅ) ନକ୍ଷତ୍ର ।

ତାରକ-ବିଂ. ଉଦ୍ଧାରକ ।
ତାରକିତ-ବିଂ. (ତାରକା-ଇତ) ତାରକାଯୁକ୍ତ ।
ତାରଣ-ବି. (ତୃ-ଣିଚ୍-ଅନ) ଉଦ୍ଧାର । ବିଂ. ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା ।
ତାରତମ୍ୟ-ବି. (ତରତମ-ଯ) ନ୍ୟୁନତା ବା ଅଧିକ୍ୟ; ଇତରବିଶେଷ । [ଳତା ।
ତାରଲ୍ୟ-ବି. (ତରଲ-ଯ) ତରଳତା; ଚଞ୍ଚ-
ତାରା-ବି. (ତୃ-ଅ) ନକ୍ଷତ୍ର; ସଂସାର ଦୁଃଖନିସ୍ତାରକାରିଣୀ ଦେବୀ ।
ତାରା-ପତି-ବି. (ତାରା-ପତି) ଚନ୍ଦ୍ର ।
ତାରିଖ-ବି. (ଆରବୀ) ଦିବସ; ଦିନ ।
ତାରିଣୀ-ବିଂ. (ତୃ-ଣିଚ୍-ଇନ୍-ଈ) ନିସ୍ତାର-
ତାରିଫ୍-ବି. ପ୍ରଶଂସା । [କାରିଣୀ ।
ତାରୁଣ୍ୟ-ବି. (ତରୁଣ-ଯ) ଯୌବନାବସ୍ଥା ।
ତାର୍କିକ-ବିଂ. (ତର୍କ-ଇକ) ତର୍କଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ।
ତାର୍କ୍ଷ୍ୟ-ବି. ଗରୁଡ ପକ୍ଷୀ ।
ତାଳ-ବି. (ତଲ୍-ଅ) ତାଳଗଛ; ଗୀତ ବାଦ୍ୟ ବିଷୟରେ କାଳ ଓ କ୍ରିୟାର ପରିମାଣ ।
ତାଳ-ବୃନ୍ତ-ବି. ତାଳପତ୍ରର ବିଞ୍ଚଣା ।
ତାଳବେତାଳ-ବି. ଉପଦେବତା ବିଶେଷ ।
ତାଳବ୍ୟ-ବିଂ. (ତାଳୁ-ଯ) ତାଳୁସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ତାଳୁଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚାରିତ ।
ତାଳସଜ-ବି. ତାଳଫଳର କୋମଳ ଶସ୍ୟ ।
ତାଲା-ବି. କୋଲପ ।
ତାଳି-ବି. (ତାଳଶବ୍ଦଜ) ଦୁଇ କରତଳ ଦ୍ୱାରା
ତାଲିମ-ବିଂ. (ଆରବୀ) ଶିକ୍ଷିତ । [ଆଘାତ ।

ତାଳୀ-ବି. (ତାଲ-ଈ) ତାଲଜାତୀୟ ବୃକ୍ଷ ।

ତାଳୁ-ବି. (ତୃ-ଉ) ଜିହ୍ୱାର ଉପରସ୍ଥ ଛଦ ।

ତାଲୁକ-ବି. (ଆରବୀଶବ୍ଦ) ଜମିଦାରୀ ।

ତାଲେବର-ବିଂ. ଧନାଢ୍ୟ ।

ତାବତ୍-ଅ. (ତଦ୍-ପରିମାଣାର୍ଥେ-ବତୁ) ସେହି ପରିମାଣର, ତେତିକ । [ବିଶେଷ ।

ତାବିଜ-ବି. (ଆରବୀ) ମନ୍ତ୍ରକବଚ; କଣ୍ଠଭୂଷଣ-

ତାସ୍-ବି. କ୍ରୀଡାର୍ଥ ଚିହ୍ନିତ କ୍ଷୁଦ୍ର ପତ୍ର ।

ତାହା-ସ. (ତଦ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ସେହି ।

ତାହିବା } କ୍ରି. ଉତ୍ତେଜିତ କରିବା ।
ତାରିବା }

ତିଅଣ-ବି. (ତେମନଶବ୍ଦଜ) ତରକାରି ।

ତିକ୍ତ-ବିଂ. (ତିଜ୍-କ୍ତ) କଟୁ; ପିତା ।

ତିଗ୍ମ-ବିଂ. (ତିଜ୍-ମ) ତୀକ୍ଷ୍ଣ ।

ତିଗ୍ମରଶ୍ମି-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ତିତିକ୍ଷା-ବି. (ତିଜ୍-ସନ୍-ଅ) ସହିଷ୍ଣୁତା ।

ତିତିକ୍ଷୁ-ବିଂ. (ତିଜ୍-ସନ୍-ଉ) ସହିଷ୍ଣୁ ।

ତିତୀର୍ଷୁ-ବିଂ. (ତୃ-ସନ୍-ଉ) ତରଣେଚ୍ଛୁ ।

ତିତିର-ବି. ପକ୍ଷୀବିଶେଷ ।

ତିଥି-ବି. (ଅତ୍-ଇଥି) ଚନ୍ଦ୍ରକଳାର ହ୍ରାସ ବୃଦ୍ଧି-ଅନୁସାରେ ପ୍ରତିପଦ୍ ଦ୍ୱିତୀୟାଦି ଦିନ-ପରିମିତ-କାଳ ।

ତିନି-ବିଂ. (ତ୍ରିଶବ୍ଦଜ) ୩ ସଂଖ୍ୟା ।

ତିନ୍ତିଡ଼ି-ବି. ତେନ୍ତୁଳୀଗଛ ଓ ତାହାର ଫଳ ।

ତିନ୍ତିବା-କ୍ରି. (ତିମ୍‌ଧାତୁଜ) ଆର୍ଦ୍ର ହେବା ।

ତିନ୍ଦୁ } ବି. କେନ୍ଦୁ ।
ତିନ୍ଦୁକ }

ତିମି-ବି. ପ୍ରକାଣ୍ଡ ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।

ତିମିଙ୍ଗିଳ-ବି. (ତିମିଂ-ଗିଲ) ତିମିକୁ ଗିଳେ ଯେ ସପବମତ୍ସ୍ୟ ।

ତିମିର-ବି. (ତିମ୍-ଇର) ଅନ୍ଧକାର ।

ତିରଶ୍ଚୀନ-ବିଂ. (ତିର୍ଯ୍ୟକ୍-ଈନ୍) ତେର୍ଚ୍ଛା; ବକ୍ର ।

ତିରସ୍କରଣୀ-ବି. (ତିରସ୍-କୃ-ଅନ୍-ଈ) ପର୍ଦ୍ଦା;

ତିରସ୍କାର-ବି. (ତିରସ୍-କୃ-ଅ) ଭର୍ତ୍ସନା ।

ତିରସ୍କୃତ-ବିଂ. (ତିରସ୍-କୃ-ତ) ଭର୍ତ୍ସିତ ।

ତିରୋଧାନ-ବି. (ତିରସ୍-ଧା-ଅନ) ଅଦର୍ଶନ; ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ; ଆଚ୍ଛାଦନ; ବ୍ୟବଧାନ ।

ତିରୋଭାବ-ବି. (ତିରସ୍-ଭୂ-ଅ) ଅଦର୍ଶନ ।

ତିରୋଭୂତ-ବିଂ. (ତିରସ୍-ଭୂ-ତ) ଅନ୍ତର୍ହିତ ।

ତିରୋହିତ-ବିଂ. (ତିରସ୍-ଧା-ତ) ଅନ୍ତର୍ହିତ ।

ତିର୍ଯ୍ୟକ୍-ବିଂ.(ତିରସ୍-ଅନ୍ଚ୍-କ୍ୱିପ୍) ବକ୍ର; ତେର୍ଚ୍ଛା ।

ତିର୍ଯ୍ୟକ୍‌ଯୋନି-ବି. ପଶୁପକ୍ଷୀ ।

ତିଳ-ବି. (ତିଲ-ଅ) ଶସ୍ୟ; ତିଳବତ୍ ଦେହସ୍ଥ ଚିହ୍ନ; ସୂକ୍ଷ୍ମକଳା; ଅତ୍ୟଳ୍ପ ।

ତିଳକ-ବି. (ତିଲ-ଅକ) ଲଲାଟରେ ଚନ୍ଦନାଦି-ଫୋଟା; ଗାଛ ତିଳକ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷ ।

ତିଲୋତ୍ତମା-ବି. (ତିଲ-ଉତ୍ତମା) ଅପ୍ସରା-ବିଶେଷ ।

ତିଷ୍ୟ-ବି. ପୁଷ୍ୟାନକ୍ଷତ୍ର; ପୌଷମାସ ।

ତୀଖ-ବିଂ. (ତୀକ୍ଷ୍ଣଶବ୍ଦଜ) ଉଗ୍ର ।

ତୀକ୍ଷ୍ଣ-ବିଂ. ମୁନିଆ; ଶାଣିତ; ଉଗ୍ର ।

ତୀର-ବି. (ତୀର୍-ଅ) ନଦୀକୂଳ; ବାଣ ।

ତୀରନ୍ଦାଜ-ବି. (ପାର୍ଶୀଶବ୍ଦ) ତୀରକ୍ଷେପକ ।

ତୀର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. (ତୃ-ତ) ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ।

ତୀର୍ଥ-ବି. (ତୃ-ଥ) ପୁଣ୍ୟସ୍ଥାନ ।

ତୀର୍ଥଙ୍କର-ବି. ଜୈନଧର୍ମର ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ୨୪ ଜଣ ମୁନି ତୀର୍ଥଙ୍କର ବା ପବିତ୍ର ମହାପୁରୁଷ ବୋଲି ପ୍ରସିଦ୍ଧ ।

ତୀବ୍ର-ବିଂ. (ତୀବ୍-ର) ତୀକ୍ଷ୍ଣ; କଟୁ; ଦୁଃସହ ।

ତୁ, ତୁହି-ସଂ. ତୁମ୍ଭେ ଶବ୍ଦର ନୀଚ ପ୍ରୟୋଗ ।

ତୁଙ୍ଗ-ବିଂ. ଉନ୍ନତ; ଉଚ୍ଚ ।

ତୁଚ୍ଛ-ବିଂ. ଅସାର; ହେୟ; ଶୂନ୍ୟ ।

ତୁଛ-ବିଂ. (ତୁଚ୍ଛଶବ୍ଦଜ) ଶୂନ୍ୟ; ଖାଲି; କେବଳ ।

ତୁଟା-ବିଂ. (ତ୍ରୁଟ୍ଧାତୁରୁ) ଭଙ୍ଗା ।

ତୁଟି-ବି. (ତ୍ରୁଟିଶବ୍ଦଜ) ହାନି; ଦୋଷ ।

ତୁଟିବା-କ୍ରି. (ତ୍ରୁଟ୍ଧାତୁରୁ) ଭାଙ୍ଗିବା ।

ତୁଠ-ବି. ନଦୀ ବା ପୁଷ୍କରଣୀରେ ସ୍ନାନ କରିବାର ସ୍ଥାନ ।

ତୁଣ୍ଡ-ବି. ମୁଖଗହ୍ୱର; ଓଷ୍ଠାଧର ।

ତୁଣ୍ଡପୋଡା-ବି. କଣ୍ଟକବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ତୁଣ୍ଡି-ବି. ଗାଈ ପ୍ରଭୃତି ଜନ୍ତୁର ତୁଣ୍ଡବନ୍ଧନ ।

ତୁତ-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ; (ଏଥିରେ କୋଷକୀଟ ପାଳିତ ହୁଅନ୍ତି) ।

ତୁତିଆ-ବି. (ତୁତ୍ଥକଶବ୍ଦଜ) ମହୁରବିଷ ।

ତୁନି-ବିଂ. (ତୂଷ୍ଣୀମ୍ଶବ୍ଦଜ) ନୀରବ; ଚୁପ୍ ।

ତୁନ୍ଦ-ବି. ପେଟ ।

ତୁନ୍ଦିଳ-ବିଂ. (ତୁନ୍ଦ-ଇଳ) ସ୍ଥୂଳୋଦର ।

ତୁନ୍ନ-ବିଂ. (ତୁଦ୍-ତ) ବ୍ୟଥିତ ।

ତୁମୂଳ, ତୁମୁଳ } ବିଂ. ଘୋର; ଉତ୍କଟ; ଭୟଙ୍କର ।

ତୁମ୍ବ, ତୁମ୍ବୀ } ବି. ଲାଉଖୋଳ; ବୀଣାଦି ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରର ହାଣ୍ଡି ବା ଆଧାର ।

ତୁମେ, ତୁମ୍ଭେ } ସଂ. (ଯୁଷ୍ମଦ୍ଶବ୍ଦରୁ) ମଧ୍ୟମ ପୁରୁଷ ।

ତୁରଗ, ତୁରଙ୍ଗ, ତୁରଙ୍ଗମ } ବି. (ତୁର-ଗମ୍-ଅ) ଅଶ୍ୱ ।

ତୁରତ-କ୍ରି. ବିଂ. (ତ୍ୱରିତଶବ୍ଦଜ) ଶୀଘ୍ର; ଚଞ୍ଚଳ ।

ତୁରୀ-ବି. ତୂରୀ; ମୁଖବାଦ୍ୟ ବିଶେଷ ।

ତୁରୀୟ-ବିଂ. (ଚତୁର୍-ଈୟ) ଚତୁର୍ଥ । ବି. ପରବ୍ରହ୍ମ ।

ତୁର୍ଯ୍ୟ, ତୂର୍ଯ୍ୟ } ବି. (ଚତୁର୍-ଯ) ଚତୁର୍ଥ ।

ତୁଲ, ତୁଲ୍ } ବି. (ତୁଲ-ଧାତୁରୁ) ତରାଜୁ; ବସ୍ତା । ବିଂ. ସମତଲ ।

ତୁଳନା-ବି. (ତୁଲ୍-ଅନ-ଆ) ସାମ୍ୟବୈଷମ୍ୟ-ନିରୂପଣ ।

ତୁଳସୀ-ବି. ସ୍ୱନାମପ୍ରସିଦ୍ଧ ବୃକ୍ଷ ।

ତୁଳା-ବି. (ତୁଲ୍-ଅ) ତୌଲିବାର ନିକ୍ତି; ସପ୍ତମ ରାଶି ।

ତୁଳା-ବି. (ତୂଲଶବ୍ଦଜ) ମଞ୍ଜିଛଡ଼ା କପା; ଶିମିଳି ଗଛର ତୁଳା ।

ତୁଳାଦଣ୍ଡ-ବି. ପରିମାଣଦଣ୍ଡ; ନିକ୍ତି ।

ତୁଳା-ଦାନ-ବି. ତୁଳାପୁରୁଷ; ନିଜ ଦେହର ଭାର ପରିମାଣ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାଦିଦାନ ।

ତୁଳାମାନ-ବି. ତୁଳାଦଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ପରିମାଣ ।

ତୁଳାଭଣା-ବି. ତୁଳା ପିଞ୍ଜିବା ଲୋକ ।

ତୁଳି, ତୁଳିକା } ବି. (ତୁଳଧାତୁରୁ) ଚିତ୍ରକରର ବର୍ତ୍ତିକା ।

ତୁଳିତ-ବି°. (ତୁଳ୍-ତ) ପରିମିତ; ଉପମିତ; ଉତ୍କ୍ଷିପ୍ତ ।

ତୁଳିବା-କ୍ରି. ତୁଳନା କରିବା; ତୌଲ କରିବା ।

ତୁଳୀ-ବି. (ତୁଳାଶବ୍ଦରୁ) ତୁଳାନିର୍ମିତ ଶେଯ ।

ତୁଲ୍ୟ-ବି°. (ତୁଲ୍-ଯ) ସଦୃଶ; ସମାନ ।

ତୁଷ-ବି. (ତୁଷ୍-ଅ) ଧାନ୍ୟାଦିର ଚୋପା ।

ତୁଷାନଳ-ବି. (ତୁଷ-ଅନଳ) ତୁଷାଗ୍ନିରେ ଦେହଦାହରୂପ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ।

ତୁଷାର-ବି. (ତୁଷ୍-ଆର) ନୀହାର; ବରଫ ।

ତୁଷାର-ଗିରି-ବି. ହିମାଳୟ ।

ତୁଷ୍ଟ-ବି°. (ତୁଷ୍-ତ) ତୃପ୍ତ; ଆହ୍ଲାଦିତ ।

ତୁଷ୍ଟି-ବି. (ତୁଷ୍-ତି) ସନ୍ତୋଷ; ତୃପ୍ତି ।

ତୁହିନ-ବି. ହିମ । ବି°. ଶୀତଳ ।

ତୁହିନାଂଶୁ-ବି. (ତୁହିନ-ଅଂଶୁ) ଚନ୍ଦ୍ର ।

ତୂଣ, ତୂଣୀ, ତୂଣୀର } ବି. ଶର ରଖିବାର ତୁଙ୍ଗା; ବାଣାଧାର ।

ତୂର, ତୂରୀ } ବି. (ତୂର-ଅ-ଇ) କ୍ଷୁଦ୍ରଭେରୀ ।

ତୂର୍ଣ୍ଣ-କ୍ରି. ବି°. (ତୂର-ତ) ଶୀଘ୍ର ।

ତୂର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ତୂର-ଯ) ବିବିଧ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ।

ତୂଲି, ତୂଲିକା } ବି. ଚିତ୍ରକରର ବର୍ଣ୍ଣ ଲେଖନୀ ।

ତୂଷ୍ଣୀଂଭାବ-ବି. (ତୂଷ୍ଣୀଂ=ନୀରବ+ଭାବ) ମୌନାବଲମ୍ବନ ।

ତୃଣ-ବି. (ତୃହ୍-ଣ) ଘାସ; କୁଟା ପ୍ରଭୃତି ।

ତୃଣଜୀବୀ-ବି°. ତୃଣଭକ୍ଷଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଣଧାରଣକାରୀ ପ୍ରାଣୀ ।

ତୃଣଧାନ୍ୟ-ବି. ବାଲୁଙ୍ଗା ଧାନ ।

ତୃତୀୟ-ବି°. (ତ୍ରି-ତୀୟ) ତିନିର ପୂରକ ।

ତୃତୀୟା-ବି. ତିଥିବିଶେଷ ।

ତୃତୀୟାଶ୍ରମ-ବି. (ତୃତୀୟ-ଆଶ୍ରମ) ବାନପ୍ରସ୍ଥାଶ୍ରମ ।

ତୃପ୍ତ-ବି°. (ତୃପ୍-ତ) ସନ୍ତୁଷ୍ଟ; ଆହ୍ଲାଦିତ ।

ତୃପ୍ତି-ବି. (ତୃପ୍-ତି) ସନ୍ତୋଷ; ଆହ୍ଲାଦ ।

ତୃଷା, ତୃଷ୍ଣା } ବି. (ତୃଷ୍-ଆ) ପିପାସା; ଆକାଂକ୍ଷା; ଲୋଭ ।

ତୃଷ୍ଣାଳୁ-ବି°. (ତୃଷ୍ଣା-ଆଳୁ) ପିପାସୁ ।

ତୃଷିତ-ବି°. (ତୃଷ୍-ତ) ତୃଷାଯୁକ୍ତ ।

ତେଇଶି-ବି°. ତ୍ରିବିଂଶ, ୨୩ ସଂଖ୍ୟା ।

ତେଜଃ-ବି. (ତିଜ୍-ଅସ୍) ଦୀପ୍ତି; ପ୍ରତାପ; ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାଦି ଧାତୁ ।

ତେଜପତ୍ର-ବି. ଦାରୁଚିନି ପତ୍ର ।

ତେଜସ୍କର-ବି°. (ତେଜସ୍-କୃ-ଅ) ତେଜୋବୃଦ୍ଧିକାରକ; ଶକ୍ତିକାରକ ।

ତେଜସ୍ୱାନ୍, ତେଜସ୍ୱୀ } ବି°. (ତେଜସ୍-ବତ୍-ବାନ୍) ପ୍ରଭାବଶାଳୀ; ବଳବାନ୍; ତେଜୋବିଶିଷ୍ଟ ।

ତେଜିତ-ବି. (ତିଜ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଶାଣିତ; ଉତ୍ତେଜିତ । [ତେଜସ୍ୱୀ ।

ତେଜୀୟାନ୍-ବି. (ତେଜସ୍-ଈୟସ୍) ଅତି

ତେଜୋମୟ-ବି. (ତେଜସ୍-ମୟ) ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ; ତେଜଃପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ତେଢ଼ା-ବି. (ତିର୍ଯ୍ୟକ୍ ଶବ୍ଦଜ) ବଙ୍କା ।

ତେଣିକି-କ୍ରି. ବି. ସେହି ଦିଗକୁ ।

ତେଣେ-କ୍ରି. ବି. ସେ ଦିଗରେ ।

ତେଣ୍ଟା-ବି. ମତ୍ସ୍ୟାଦି ଭେଦନ କରିବାର ଶସ୍ତ୍ରବିଶେଷ; ଜଞ୍ଜାଳ ।

ତେଣ୍ଟାଇ-ବି. (ଟିଟ୍ଟିଭ ଶବ୍ଦଜ) ପକ୍ଷୀବିଶେଷ ।

ତେଣ୍ଡା-ବି. ଜଳ ଉଠାଇବାର ଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ତେତାଳି-ବି. (ତ୍ରିତଳ ଶବ୍ଦଜ) ତିନିମହଲା ।

ତେତିଶ-ବି. (ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶତ୍ ଶବ୍ଦଜ) ୩୩ ସଂଖ୍ୟା ।

ତେତିକି-ବି. ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ତେତେ-ବି. ସେତେ; ତତ୍ପରିମିତ ।

ତେତେବେଳେ-ଅ. ସେହିସମୟରେ ।

ତେନ୍ତୁଳି-ବି. (ତିନ୍ତିଡ଼ୀ ଶବ୍ଦଜ) ଚିଞ୍ଚାବୃକ୍ଷ ବା ତାହାର ଅମ୍ଳଫଳ ।

ତେପନ-ବି. ୫୩ ସଂଖ୍ୟା ।

ତେମନ୍ତ-ବି. ସେହିପରି ।

ତେର-ବି. ୧୩ ସଂଖ୍ୟା ।

ତେଲି-ବି. (ତୈଳ ଶବ୍ଦଜ) ମାଳପା; ମଥାଦହି ।

ତେଲଙ୍ଗା-ବି. ତୈଲଙ୍ଗ ପ୍ରଦେଶର ଲୋକ ।

ତେଲଉଣି-ବି. ପଲମ ।

ତେଲୀ-ବି. (ତୈଳିକ ଶବ୍ଦଜ) ତୈଳବ୍ୟବସାୟୀ ।

ତେଲୁଣୀ-ବି. ତେଲୀଜାତୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ।

ତେସନ-କ୍ରି. ବି. ସେହିପ୍ରକାରେ ।

ତେହ୍ନେ-କ୍ରି. ବି. ସେହିପ୍ରକାରେ । [(ପାଦ) ।

ତୈଜସ-ବି. (ତେଜସ୍-ଅ) ଧାତୁନିର୍ମିତ

ତୈଳ-ବି. (ତିଳ୍-ଅ) ତିଳାଦିର ତେଲ ।

ତୈଲଙ୍ଗ-ବି. ଦେଶବିଶେଷ; ତୈଲଙ୍ଗ ପ୍ରଦେଶର ଲୋକ ।

ତୈଳପା
ତୈଳପାୟିକା } ବି. (ତୈଳ-ପା-ଅ, ଅକ-ଆ) ତେଲପୋକ; ଅସରପା ।

ତୋ-ସ. (ତ୍ୱତ୍ ଶବ୍ଦଜ) ତୋର ।

ତୋଟକ-ବି. ଛନ୍ଦୋବିଶେଷ ।

ତୋଟା-ବି. ବଡ଼ ବଗିଚା ।

ତୋଡ଼-ବି. ବେଗ; ସ୍ରୋତର ବେଗ ।

ତୋଡ଼ା-ବି. ଟଙ୍କାର ଥଳୀ ।

ତୋଡ଼ି-ବି. ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।

ତୋତା-ବି. ଶୁକପକ୍ଷୀ ।

ତୋପ-ବି. କମାଣ ।

ତୋୟ-ବି. (ତୁ-ୟ) ଜଳ ।

ତୋୟଧି
ତୋୟନିଧି } ବି. (ତୋୟ-ଧି, ନିଧି) ସମୁଦ୍ର; ସାଗର ।

ତୋରଣ-ବି. ବହିର୍ଦ୍ୱାର; ଫାଟକ ।

ତୋଫା-ବି. ସୁନ୍ଦର; ମନୋହର ।

ତୋରାଣି-ବି. ପଖାଳ ଭାତର ଜଳ ।

ତୋଳକ-ବି.(ତୁଲ୍-ଅ-କ)ତୋଳା; ଏକଭରି ।

ତୋଳନ-ବି. (ତୁଲ୍-ଅନ) ଉତ୍ତୋଳନ; ଓଜନ ।

ତୋଲା-ବି. (ତୋଲକଶବ୍ଦଜ) ଭରି, ୧୦ ମଶା ଓଜନ ।

ତୋଳିବା-କ୍ରି. (ତୁଲ୍‌ଧାତୁଜ) ଉଠାଇବା; ଚୟନ କରିବା; ନିର୍ମାଣ କରିବା ।

ତୋଶକ-ବି. ବିଛଣା; ଗଦି ।

ତୋଷ-ବି. (ତୁଷ୍-ଅ) ସନ୍ତୋଷ; ହର୍ଷ; ଆହ୍ଲାଦ ।

ତୋଷଣ-ବି. (ତୁଷ୍-ଅନ) ସନ୍ତୁଷ୍ଟକରଣ ।

ତୋଷାମୋଦ-ବି. (ଯାବନିକ) ଚାଟୁବଚନ; ଖୋସାମୋଦ୍ ।

ତୋଷାଖାନା-ବି. (ପାର୍ଶିଶବ୍ଦ) ବସ୍ତ୍ରାଦିର ଭଣ୍ଡାର ।

ତୋଷିତ-ବିଂ. (ତୁଷ୍-ଇତ) ସନ୍ତୋଷଯୁକ୍ତ ।

ତୋଷିବା-କ୍ରି. (ତୁଷ୍‌ଧାତୁଜ) ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ।

ତୌଜି-ବି. ଜମି ଜମାଦିର ହିସାବପତ୍ର ।

ତୌର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ତୂର୍ଯ୍ୟ-ଅ) ବାଦ୍ୟ ।

ତୌର୍ଯ୍ୟତ୍ରିକ-ବି. (ତୌର୍ଯ୍ୟ-ତ୍ରିକ) ନୃତ୍ୟ, ଗୀତ ଓ ବାଦ୍ୟ ଏହି ତ୍ରିତୟ ।

ତୌଲ-ବି. ତୁଲାଯନ୍ତ୍ର ।

ତୌଳିବା-କ୍ରି. ଓଜନ କରିବା ।

ତ୍ୟକ୍ତ-ବିଂ. (ତ୍ୟଜ୍-ତ) ବର୍ଜିତ; ଅସ୍ପୃଷ୍ଟ ।

ତ୍ୟଜନ-ବି. (ତ୍ୟଜ୍-ଅନ) ତ୍ୟାଗ ।

ତ୍ୟାଗ-ବି. (ତ୍ୟଜ୍-ଅ) ବର୍ଜନ; ବିସର୍ଜନ; ଦାନ; ବୈରାଗ୍ୟ ।

ତ୍ୟାଗୀ-ବିଂ. (ତ୍ୟାଗ-ଇନ୍) ବୈରାଗୀ ।

ତ୍ୟାଜ୍ୟ-ବିଂ. (ତ୍ୟଜ୍-ଯ) ତ୍ୟାଗର ଯୋଗ୍ୟ; ବର୍ଜନୀୟ ।

ତ୍ରପା-ବି. (ତ୍ରପ୍-ଅ) ଲଜ୍ଜା ।

ତ୍ରପିତ-ବିଂ. (ତ୍ରପ୍-ତ) ଲଜ୍ଜିତ ।

ତ୍ରୟ-ବି. (ତ୍ରି-ଅୟ) ୩ ସଂଖ୍ୟା; (ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗରେ ତ୍ରୟୀ) ।

ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶତ୍-ବିଂ. ୩୩ ସଂଖ୍ୟା ।

ତ୍ରୟୋଦଶ-ବିଂ. (ତ୍ରି-ଦଶନ୍-ଅ) ତେର ସଂଖ୍ୟାର ପୂରଣବାଚକ । [ବିଶେଷ ।

ତ୍ରୟୋଦଶୀ-ବି. (ତ୍ରି-ଦଶନ୍-ଅ-ଈ) ତିଥି-

ତ୍ରସ୍ତ-ବିଂ. (ତ୍ରସ୍-ତ) ତ୍ରାସଯୁକ୍ତ; ଭୀତ; ଚକିତ ।

ତ୍ରାଣ-ବି. (ତ୍ରୈ-ଅନ) ବିପଦରୁ ଉଦ୍ଧାର; ରକ୍ଷା ।

ତ୍ରାତା-ବିଂ. (ତ୍ରୈ-ତୃ) ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ।

ତ୍ରାସ-ବି. (ତ୍ରସ୍-ଅ) ଭୟ ।

ତ୍ରାସିତ- ବିଂ. (ତ୍ରସ୍-ଣିଚ୍-ତ) ବିଭୀଷିତ ।

ତ୍ରାହି-କ୍ରି. (ତ୍ରୈ-ହି) ରକ୍ଷାକର; ବି. ରକ୍ଷା ।

ତ୍ରି-ବିଂ. ୩ ସଂଖ୍ୟା ।

ତ୍ରିଂଶ / ତ୍ରିଂଶତ୍ } ବିଂ. ୩୦ ସଂଖ୍ୟା ।

ତ୍ରିକ-ବି. (ତ୍ରି-କ) ମେରୁଦଣ୍ଡର ନିମ୍ନଭାଗ; କଟି; ୩ ସଂଖ୍ୟା ।

ତ୍ରି-କଟୁ-ବି. ଶୁଣ୍ଠି, ପିପ୍ପଳି ଓ ଗୋଲମରିଚ ।

ତ୍ରି-କାଳ-ବି. ପ୍ରାତଃ, ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା; ଭୂତ, ଭବିଷ୍ୟତ୍ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ।

ତ୍ରି-କାଳଜ୍ଞ-ବିଂ. (ତ୍ରିକାଳ-ଜ୍ଞା-ଅ) କାଳତ୍ରୟ-ବୃତ୍ତାନ୍ତଜ୍ଞାତା ।

ତ୍ରି-କୂଟ-ବି. ତିନିଶୃଙ୍ଗବିଶିଷ୍ଟ ପର୍ବତ ।

ତ୍ରିକୋଣ-ବି. ତିନିକୋଣ; ତ୍ରିଭୁଜକ୍ଷେତ୍ର ।

ତ୍ରିକୋଣମଣ୍ଡଳ ଭୂମି-ବି. ନଦୀମୁହାଣ ନିକଟରେ ଥିବା ତ୍ରିକୋଣ ଭୂଖଣ୍ଡ । [ଡେଲ୍ଟା ।

ତ୍ରିଗୁଣ-ବି. (ତ୍ରି-ଗୁଣ) ତିନିଗୁଣ; ସତ୍ତ୍ୱ, ରଜଃ ଓ

ତ୍ରିଜାତକ-ବି. ଜାୟିତ୍ରୀ, ଅଳାଇଚ ଓ ତେଜପତ୍ର ।

ତ୍ରି-ତନ୍ତ୍ର-ବି. ସେତାର ନାମକ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର ।

ତ୍ରି-ତୟ-ବିଂ. ତିନିଗୋଟି; ତ୍ରୟ ।

ତ୍ରି-ତାପ-ବି. (ତ୍ରି-ତାପ) ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ, ଆଧିଦୈବିକ ଓ ଆଧିଭୌତିକ ଏହି ତ୍ରିବିଧ ସନ୍ତାପ ।

ତ୍ରି-ଦଣ୍ଡ-ବି. ବାକ୍‌ଦଣ୍ଡ, ମନୋଦଣ୍ଡ, ଓ କାୟଦଣ୍ଡ ।

ତ୍ରିଦଣ୍ଡୀ-ବିଂ. (ତ୍ରି-ଦଣ୍ଡ-ଇନ୍) ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ।

ତ୍ରିଦଶ-ବି. ଦେବତା । ବିଂ. ତ୍ରିଂଶ ସଂଖ୍ୟକ ।

ତ୍ରିଦଶାରି-ବି. (ତ୍ରିଦଶ-ଅରି) ଦେବଶତ୍ରୁ; ଅସୁର ।

ତ୍ରିଦିବ-ବି. (ତ୍ରି-ଦିବ୍-ଅ) ସ୍ୱର୍ଗ; ଆକାଶ ।

ତ୍ରିଦିବେଶ-ବି. (ତ୍ରିଦିବ-ଈଶ) ଇନ୍ଦ୍ର ।

ତ୍ରିଦୋଷ-ବି. (ତ୍ରି-ଦୋଷ) ବାତ, ପିତ୍ତ ଓ କଫର ଦୋଷ ।

ତ୍ରିଧା } ଅଂ. (ତ୍ରି-ଧା-ବିଧ) ତିନିପ୍ରକାର ।
ତ୍ରିବିଧ }

ତ୍ରି-ନବତି-ବିଂ. ୯୩ ସଂଖ୍ୟା ।

ତ୍ରି-ନୟନ-ବି. ଶିବ; ମହାଦେବ ।

ତ୍ରିପଞ୍ଚାଶତ୍-ବିଂ. ୫୩ ସଂଖ୍ୟା ।

ତ୍ରି-ପତ୍ର-ବି. ବେଲଗଛ ।

ତ୍ରିପଥଗା-ବି. (ତ୍ରିପଥ-ଗମ୍-ଅ-ଆ) ତ୍ରିପଥଗାମିନୀ; ଗଙ୍ଗା । [ଭେଷାସ୍ୱା ।

ତ୍ରିପଦୀ-ବି. (ତ୍ରି-ପଦ୍-ଈ) ଛନ୍ଦୋବିଶେଷ;

ତ୍ରିପାଦ-ବି. ତ୍ରିବିକ୍ରମ; ବିଷ୍ଣୁ; ବିଂ. ତ୍ରିପାଦବିଶିଷ୍ଟ ।

ତ୍ରିପିଷ୍ଟପ } ବି. (ତ୍ରି-ପିଷ୍ଟପ,-ବିଷ୍ଟପ) ତ୍ରିଭୁବନ;
ତ୍ରିବିଷ୍ଟପ } ସ୍ୱର୍ଗ ।

ତ୍ରିପୁଣ୍ଡ୍ର-ବି. ଲଲାଟରେ ଭସ୍ମାଦିରଚିତ ତିନୋଟି ରେଖା । [ହିନ୍ଦୀ; ମହାଦେବ ।

ତ୍ରିପୁରାରି-ବି. (ତ୍ରି-ପୁର-ଅରି) ତ୍ରିପୁର ରାକ୍ଷସର-

ତ୍ରିଫଳା-ବି. ହରିଡ଼ା, ବାହାଡ଼ା ଓ ଅଁଳା ।

ତ୍ରି-ବଳି-ବି. ଉଦରରେ ମାଂସର ସଂକୋଚଜନିତ ରେଖାତ୍ରୟ ।

ତ୍ରିଭୁଜ-ବି. ତ୍ରିକୋଣ କ୍ଷେତ୍ର ।

ତ୍ରି-ଭୁବନ-ବି. ସ୍ୱର୍ଗ, ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଓ ପାତାଳ ।

ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି-ବି. (ତ୍ରି-ମୂର୍ତ୍ତି) ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ ଓ ମହେଶ୍ୱର ।

ତ୍ରିୟମ୍ବକ-ବି. (ତ୍ରି-ଅମ୍ବକ=ନେତ୍ର) ଶିବ; ମହାଦେବ ।

ତ୍ରିଯାମା-ବି. (ତ୍ରି-ଯାମା) ରଜନୀ ।

ତ୍ରିଲୋକୀ-ବି. (ତ୍ରି-ଲୋକ-ଈ) ତ୍ରିଲୋକ; ସ୍ୱର୍ଗ, ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଓ ପାତାଳ ।

ତ୍ରି-ବର୍ଗ-ବି. ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ ଓ କାମ ।

ତ୍ରିବିକ୍ରମ-ବି. (ତ୍ରି-ବିକ୍ରମ) ତ୍ରିପଦଦ୍ୱାରା ତ୍ରିଲୋକବ୍ୟାପୀ ବାମନରୂପୀ ବିଷ୍ଣୁ ।

ତ୍ରିବୃତ୍-ବି. ତିଉଡ଼ି ଲତା ।

ତ୍ରି-ବୃତ୍-ବିଂ. ତ୍ରିଗୁଣିତ ।

ତ୍ରିବେଣୀ-ବି. (ତ୍ରି-ବେଣୀ) ଯେଉଁଠାରେ ଗଙ୍ଗା, ଯମୁନା ଓ ସରସ୍ୱତୀର ଯୋଗ ।

ତ୍ରିବେଦୀ ବିଂ. (ତ୍ରି-ବେଦ-ଇନ୍) ଋକ୍, ଯଜୁଃ, ସାମ ଏହି ତିନିବେଦର ଜ୍ଞାତା (ବ୍ରାହ୍ମଣ) ।

ତ୍ରିଶତ—ବି. ତିନିଶ, ୩୦୦ ।

ତ୍ରି-ଶୂଳ—ବି. ତିନିଫଳକଯୁକ୍ତ ଅସ୍ତ୍ର, ଶିବାସ୍ତ୍ର ।

ତ୍ରିଶୂଳୀ—ବି. (ତ୍ରିଶୂଳ-ଇନ୍) ଶିବ ।

ତ୍ରି-ସନ୍ଧ୍ୟା—ବି. ପ୍ରାତଃ, ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଓ ସାୟାହ୍ନ ।

ତ୍ରି-ସପ୍ତ—ବି. ସାତର ତିନିଗୁଣ, ୨୧ ସଂଖ୍ୟା ।

ତ୍ରିସପ୍ତତି—ବି. ୭୩ ସଂଖ୍ୟା ।

ତ୍ରୁଟି—ବି. (ତ୍ରୁଟ୍-ଇ) ନ୍ୟୂନତା; କ୍ଷତି; ଦୋଷ ।

ତ୍ରୁଟିତ—ବି. (ତ୍ରୁଟ୍-ତ) ଛିନ୍ନ; ଭଗ୍ନ ।

ତ୍ରେତା—ବି. (ତ୍ରି-ଇତ-ଆ) ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୁଗ ।

ତ୍ରେଧା—କ୍ରି. ବି. ତିନିପ୍ରକାରେ ।

ତ୍ରୈଗୁଣ୍ୟ—ବି. ସତ୍ତ୍ୱ, ରଜଃ ଓ ତମଃ ଏହି ଗୁଣ-ତ୍ରୟର ସମଷ୍ଟି । [ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ତ୍ରୈମାସିକ—ବି. (ତ୍ରିମାସ-ଇକ) ମାସତ୍ରୟ-

ତ୍ରୈରାଶିକ—ବି. (ତ୍ରିରାଶି-ଇକ) ତିନିରାଶି ଜଣା-ଥିଲେ ଚତୁର୍ଥ ରାଶି ବାହାର କରିବାର ଗାଣି-ତିକ ନିୟମବିଶେଷ । [ପାତାଳ ।

ତ୍ରୈଲୋକ୍ୟ—ବି. (ତ୍ରିଲୋକ-ଯ) ସ୍ୱର୍ଗ, ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଓ

ତ୍ରୋଟକ—ବି. (ତ୍ରୁଟ୍-ଅକ) ଯାହାଦ୍ୱାରା ଛେଦନ କରାଯାଏ । ବି. ଏକପ୍ରକାର ନାଟ୍ୟଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ତ୍ରୋଟି—ବି. ଚଞ୍ଚୁ; ପକ୍ଷୀର ଚଞ୍ଚୁ ।

ତ୍ର୍ୟଂଶ—ବି. (ତ୍ରି-ଅଂଶ) ତୃତୀୟ ଅଂଶ ।

ତ୍ର୍ୟହସ୍ପର୍ଶ—ବି. (ତ୍ରି-ଅହନ୍-ସ୍ପର୍ଶ) ଏକଦିନରେ ତିନି ତିଥିର ମିଳନ ।

ତ୍ୱକ୍—ବି. (ତ୍ୱଚ୍-କ୍ୱିପ୍) ବକ୍କଳ; ଚର୍ମ; ସ୍ପର୍ଶେନ୍ଦ୍ରିୟ ।

ତ୍ୱତ୍—ସର୍ବ. ତୁମ୍ଭେ ।

ତ୍ୱଦୀୟ—ବି. (ତ୍ୱତ୍-ଈୟ) ତୁମ୍ଭ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ତ୍ୱରା—ବି. (ତ୍ୱର୍-ଆ) ବେଗ; ଶୀଘ୍ରତା ।

ତ୍ୱରିତ—ବି. (ତ୍ୱର-ଇତ) ସତ୍ୱର ।

ତ୍ୱଷ୍ଟା—ବି. (ତ୍ୱକ୍ଷ୍-ତୃ) ବିଶ୍ୱକର୍ମା; ବଢ଼େଇ ।

ତ୍ୱାଦୃଶ—ବି. (ତ୍ୱତ୍-ଦୃଶ) ତୁମ୍ଭସଦୃଶ ।

ତ୍ୱିଷାମ୍ପତି—ବି. (ତ୍ୱିଷାଂ=ତେଜମାନଙ୍କର+ପତି) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ଥ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ସପ୍ତଦଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଥକା—ବି. (ଥକ୍‌ଧାତୁରୁ) କ୍ଲାନ୍ତ; ଶ୍ରାନ୍ତ ।

ଥକାମରା—ବି. (ଥକ୍ ଓ ମୃଧାତୁରୁ) କ୍ଲାନ୍ତରେ ମ୍ରିୟମାଣ ।

ଥକିବା—କ୍ରି. (ଥକ୍‌ଧାତୁରୁ) ଅବସନ୍ନ ହେବା ।

ଥଙ୍ଗଥଙ୍ଗ୍—ବି. ଅସ୍ଥିର; ଅନବସ୍ଥିତ ।

ଥଟା, ଥଟ୍ଟା—ବି. ପରିହାସ ।

ଥଟାରି—ବି. କଂସା ପିତଳ ପାତ୍ରନିର୍ମାତା ।

ଥଣ୍ଟ—ବି. ଚଞ୍ଚୁ ।

ଥଣ୍ଡା—ବି. ଶୀତଳ; ଉପହାସ ।

ଥନ—ବି. (ସ୍ତନଶବ୍ଦରୁ) ସ୍ତନ ।

ଥନଥନ—ବି. ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ଥନହରା—ବି. ସ୍ତନରୋଗବିଶେଷ ।

ଥନ୍ତରା—ବି. ଯାହାର ମୂଳ ବା ଦାନ୍ତ ନାହିଁ ।

ଥନ୍ତଲ୍-ବିଂ. ଫଁପା; ମୋଟା । [ପଡନଶବ୍ଦ ।

ଥପ୍‌ଥପ୍-ଅ. ଜଳୀୟ ଦ୍ରବ୍ୟର ଟୋପା ଟୋପା

ଥବିର-ବିଂ. (ସ୍ଥବିରଶବ୍ଦଜ) ବୃଦ୍ଧ ।

ଥମ୍ଭିବା-କ୍ରି.(ସ୍ତମ୍ଭଶବ୍ଦଜ)ଅଟକିଯିବା; ରହିଯିବା ।

ଥୟ-ବିଂ. (ସ୍ଥାଧାତୁଜ) ସ୍ଥିର ।

ଥର-ବି. (ସ୍ତରଶବ୍ଦଜ) ବାର ।

ଥରକୁଥର-କ୍ରି. ବିଂ. ବାରମ୍ବାର ।

ଥର୍‌ଥର-ବିଂ. କମ୍ପିତ ।

ଥରିବା-କ୍ରି. କମ୍ପିବା; କମ୍ପିତ ହେବା ।

ଥଳ-ବି. (ସ୍ଥଳଶବ୍ଦଜ) ଭୂମି; ନଦୀରେ ପଶିଯିବା ଭଳି ସ୍ଥାନ ।

ଥଳୀ-ବି. (ସ୍ଥଳୀଶବ୍ଦଜ) ମୁଣୀ; ସ୍ଥଳୀ ।

ଥାକିବା-କ୍ରି. (ସ୍ଥାଧାତୁରୁ) ରହିବା ।

ଥାକୁଲ୍-ବିଂ. ଅତି ମୋଟ ।

ଥାଟ-ବି. ସୈନ୍ୟ ।

ଥାତି-ବି. ଗଚ୍ଛିତ ଧନ ।

ଥାନ-ବି. (ସ୍ଥାଧାତୁଜ) ଭୂମି ।

ଥାନମୁଦ୍ରା-ବି. ଗଣ୍ଡସ୍ଥଳର ଉପରଭାଗ ।

ଥାନା-ବି. (ସ୍ଥାଧାତୁଜ) ଜଗିବା ସ୍ଥାନ ।

ଥାମି-ବିଂ. (ସ୍ଥାମୀଶବ୍ଦଜ) ସ୍ଥାୟୀ ।

ଥାପିବା-କ୍ରି.(ଣିଜନ୍ତ ସ୍ଥାଧାତୁରୁ)ସ୍ଥାପନ କରିବା ।

ଥାଳ-ବି. ଘଉଗୋଲରେ ନିର୍ମିତ ଭକ୍ଷାପାତ୍ର ।

ଥାଳିଅ-ବି. (ସ୍ଥାଲୀଶବ୍ଦଜ) ଛୋଟଥାଳୀ; ରେକାବି । [ବିଶେଷ ।

ଥାଳୀ-ବି. (ସ୍ଥାଲୀଶବ୍ଦଜ) ଧାତୁ ନିର୍ମିତ ପାତ୍ର-

ଥିବା-କ୍ରି. (ସ୍ଥାଧାତୁରୁ) ରହିବା ।

ଥୁଆ-ବିଂ. ସ୍ଥିତ; ରକ୍ଷିତ ।

ଥୁଆଥୋଇ-ବି. ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀର ପୁନର୍ବିବାହ; ବିଭିନ୍ନ ପଦାର୍ଥମାନ ଯଥାସ୍ଥାନରେ ରଖିବା ।

ଥୁକ-ବି. ଛେପ ।

ଥୁଣ୍ଟା-ବିଂ. ଶାଖାହୀନ; ମୁଣ୍ଡା ।

ଥୁତ୍କାର-ବି. ଛେପ ପକାଇବା ।

ଥେଣ୍ଟା-ବିଂ. ଅମାନିଆ; ଅବାଧ୍ୟ ।

ଥୋଇଲି-ବି. ଦାସୀ; ରକ୍ଷିତା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଥୋଇବା-କ୍ରି. (ସ୍ଥାଧାତୁଜ) ରଖିବା ।

ଥୋକେ / ଥୋକାଏ } ବିଂ. କେତେକ; କେତେଗୁଡ଼ିଏ ।

ଥୋଡ଼-ବି. ଧାନର ଶିଂଷା; କଦଳୀଗଛରେ ନବୋଦ୍ଗତ କାନ୍ଦି ।

ଥୋଡ଼ା-ବିଂ. ଅଳ୍ପ ।

ଥୋଡ଼ିଅ / ଥୋଉଅ } ବି. ଯେ ବଳଦଦ୍ୱାରା ଭାର ବହନ କରଏ ।

ଥୋପ-ବି. ବନଶିରେ ମାଛ ଧରିବାପାଇଁ ଯେଉଁ ଅହାର ଦିଆଯାଏ ।

ଥୋପା-ବି. ଗୁଚ୍ଛ ।

ଥୋପିପଡ଼ିବା-କ୍ରି. ବୋହୁପଡ଼ିବା ।

ଥୋମଣି-ବି. ପଶୁମାନଙ୍କର ଓଷ୍ଠ ।

ଥୋବରା-ବିଂ. ନିର୍ଲ୍ଲଜ୍ଜ; ଥକିଯିବା ।

ଥୋର / ଥୋରପାହାର } ବି. ଦ୍ୱିଗୁଣ୍ଡ ।

ଦ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଅଷ୍ଟାଦଶ ବର୍ଣ୍ଣ; ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ଦାତା ଅର୍ଥରେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ ।

ଦଅଣା—ବି. ପୁଷ୍ପବିଶେଷ । [କରିବା ।

ଦଇନା କରିବା—କ୍ରି. (ଦୈନ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ବିନତି

ଦଉଡ଼ି—ବି. (ଡୋରଶବ୍ଦଜ) ରଜ୍ଜୁ ।

ଦଉଡ଼ିବା—କ୍ରି. (ଦ୍ରୁ ଧାତୁରୁ) ଧାଇଁବା ।

ଦଂଶ—ବି. (ଦନ୍ଶ୍-ଅ) ଦଂଶନ; ଡାଁଶ ।

ଦଂଶକ—ବି. (ଦନ୍ଶ୍-ଅକ) ଯେ ଦଂଶନ କରେ ।

ଦଂଶନ—ବି. (ଦନ୍ଶ୍-ଅନ) ଦନ୍ତ ବା ନାହୁଡ଼ ଦ୍ୱାରା ଆଘାତ ।

ଦଂଶିତ—ବିଂ. ଦନ୍ତାଦି ଦ୍ୱାରା ଆହତ ।

ଦଂଷ୍ଟ୍ରା—ବି. (ଦନ୍ଶ୍-ଷ୍ଟ୍ର-ଅ) ବନ୍ୟପଶୁର ବଡ଼ ଦାନ୍ତ ।

ଦକ
ଦକା } ବି. ଭୟ; ଚିନ୍ତା ।

ଦକ୍ଷ—ବିଂ. (ଦକ୍ଷ୍-ଅ) ସମର୍ଥ; ନିପୁଣ । ବି. ପୁରାଣୋକ୍ତ ପ୍ରଜାପତି ବିଶେଷ ।

ଦକ୍ଷତା—ବି. (ଦକ୍ଷ-ତା) ସାମର୍ଥ୍ୟ; ପଟୁତା ।

ଦକ୍ଷିଣ—ବିଂ. (ଦକ୍ଷ-ଇନ) ଡାହାଣ, ବାମେତର; ଉତ୍ତରର ବିପରୀତ (ଦିକ୍) । ବି. ଦକ୍ଷିଣଦେଶ ।

ଦକ୍ଷିଣା—ବି. ଗୁରୁ ବା ପୁରୋହିତଙ୍କୁ ଦେୟଧନ; ଦକ୍ଷିଣଦିକ୍ ।

ଦକ୍ଷିଣାନିଳ—ବି. (ଦକ୍ଷିଣ-ଅନିଳ) ମଳୟପବନ ।

ଦକ୍ଷିଣା-ପଥ—ବି. ଦକ୍ଷିଣଦେଶ; ଦାକ୍ଷିଣାତ୍ୟ ।

ଦକ୍ଷିଣାୟନ—ବି. (ଦକ୍ଷିଣ-ଅୟନ) ବିଷୁବରେଖାର ଦକ୍ଷିଣବର୍ତ୍ତୀ ସୂର୍ଯ୍ୟମାର୍ଗ ।

ଦକ୍ଷିଣାବର୍ତ୍ତ—ବି. (ଦକ୍ଷିଣ-ଆବର୍ତ୍ତ) ଦକ୍ଷିଣ ଅଡ଼କୁ ଆବର୍ତ୍ତନ ।

ଦଖଲ୍—ବି. ଅଧିକାର ।

ଦଖଲ—ବିଂ. କର୍ଦ୍ଦମମୟ ।

ଦଗା—ବି. ପ୍ରବଞ୍ଚନା; ଠେଁଶ ।

ଦଗାଦିଆ
ଦଗାଦାର } ବିଂ. ପ୍ରବଞ୍ଚକ ।

ଦଙ୍ଗା—ବି. କଳହ ।

ଦଗ୍ଧ—ବିଂ. (ଦହ୍-ତ) ଜ୍ୱଳିତ; ଭସ୍ମୀକୃତ ।

ଦଡ଼—ବିଂ. (ଦୃଢ଼ଶବ୍ଦଜ) ଶକ୍ତ; ମଜ୍‌ବୁତ ।

ଦଣ୍ଡ—ବି. (ଦଣ୍ଡ୍-ଅ) ଯଷ୍ଟି; ଶାସନ; ଶିକ୍ଷା; ୬୦ ପଲ ପରିମିତ ସମୟ ।

ଦଣ୍ଡକାକ୍—ବି. ଡାମରକୁଆ । [ବିଶେଷ ।

ଦଣ୍ଡକାରଣ୍ୟ—ବି. ରାମାୟଣ ବର୍ଣ୍ଣିତ ମହାରଣ୍ୟ-

ଦଣ୍ଡ-ଗ୍ରହଣ—ବି. ସନ୍ନ୍ୟାସାଶ୍ରମ ଅବଲମ୍ବନ (ଦଣ୍ଡୀ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ହସ୍ତରେ ଦଣ୍ଡ ଧାରଣ କରନ୍ତି) ।

ଦଣ୍ଡଧର—ବି. (ଦଣ୍ଡ-ଧୃ-ଅ) ଯେ ଦଣ୍ଡ ଧାରଣ କରେ; ରଜା; ଯମ; ଦଣ୍ଡଧାରୀ ।

ଦଣ୍ଡନ—ବି. ଶାସନ ।

ଦଣ୍ଡନୀତି—ବି. ରାଜନୀତି ।

ଦଣ୍ଡନୀୟ—ବିଂ. (ଦଣ୍ଡ-ଅନୀୟ) ଦଣ୍ଡାର୍ହ, ଦଣ୍ଡ ପାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ।

ଦଣ୍ଡବତ୍—ବି. (ଦଣ୍ଡ-ବତ୍) ଦଣ୍ଡପ୍ରାୟ ଭୂମିଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ । [ବିଧାନ ।

ଦଣ୍ଡବିଧି—ବି. (ଦଣ୍ଡ-ବିଧି) ଅପରାଧୀର ଦଣ୍ଡ-

ଦଣ୍ଡା—ବ. (ଦଣ୍ଡଶବ୍ଦଜ) ଶଗଡ଼ ଧଣ୍ଡା; ଗୋରୁ ଷିବାର ବାଡ଼ି ।

ଦଣ୍ଡାୟମାନ—ବଂ. (ଦଣ୍ଡ-ଅୟ୍-ଶାନଚ୍) ଦଣ୍ଡପ୍ରାୟ ସିଧାଭାବରେ ଠିଆ ।

ଦଣ୍ଡାର—ବ. (ଦଣ୍ଡ-ଋ-ଅ) କୁଲାଲଚକ୍ର ।

ଦଣ୍ଡି—ବ. ହାସ୍ତିବାର ଆଭରଣବିଶେଷ; ନଳି ।

ଦଣ୍ଡିତ—ବଂ. (ଦଣ୍ଡ୍-ତ) ଦଣ୍ଡପ୍ରାପ୍ତ ।

ଦଣ୍ଡିଦାର—ବ. ଯେ ଚାଉଳ ଇତ୍ୟାଦି ଓଜନ କରେ ।

ଦଣ୍ଡୀ—ବ. (ଦଣ୍ଡ-ଇନ୍) ସନ୍ନ୍ୟାସୀ; ତୁଳାଦଣ୍ଡ ।

ଦଣ୍ଡୁଆସି—ବ. (ଦଣ୍ଡପାଶୀଶବ୍ଦଜ) ଚୌକିଆ; ଚୁମ୍ଠା ।

ଦଣ୍ଡ୍ୟ—ବଂ. (ଦଣ୍ଡ୍-ଯ) ଦଣ୍ଡନୀୟ ।

ଦତ୍ତ—ବଂ. (ଦା-ତ) ବିତରିତ; ଉତ୍ସୃଷ୍ଟ ।

ଦତ୍ତକପୁତ୍ର—ବ. ପୋଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ।

ଦତ୍ତାପହାରୀ—ବଂ. (ଦତ୍ତ-ଅପ-ହୃ-ଇନ୍) ଦତ୍ତ ପଦାର୍ଥ ଯେ ଫେରାଇନିଏ ।

ଦଦରା—ବଂ. ଦରଭଙ୍ଗା; ଫଟା ।

ଦଦ୍ରୁ—ବ. ଦାଦୁ; ଚର୍ମରୋଗ ।

ଦଧି—ବ. (ଧା-ଇ) ଦହି । [ଘୁଆ ।

ଦଧିଚର—ବ. (ଦଧି-ଚର) ଦଧିମନ୍ଥନ ଦଣ୍ଡ;

ଦଧିବାମନ—ବ. ବିଷ୍ଣୁ ।

ଦନା—ବ. ଠୋଙ୍ଗା ।

ଦନୁ—ବ. (ଦନ୍-ଉ) କଶ୍ୟପପତ୍ନୀ; ରାକ୍ଷସମାତା ।

ଦନୁଜ—ବ. (ଦନୁ-ଜନ୍-ଅ) ରାକ୍ଷସ; ଦାନବ ।

ଦନ୍ତ—ବ. (ଦମ୍-ତ) ଦଶନ; ଦାନ୍ତ ।

ଦନ୍ତ-ଚ୍ଛଦ—ବ. ଓଷ୍ଠ । [ଘଷିବା ।

ଦନ୍ତଧାବନ—ବ. (ଦନ୍ତ-ଧାବ୍-ଅନ) ଦାନ୍ତ

ଦନ୍ତାବଳ—ବ. (ଦନ୍ତ-ବଳ) ଦୀର୍ଘଦନ୍ତ ହସ୍ତୀ ।

ଦନ୍ତୀ—ବ. (ଦନ୍ତ-ଇନ୍) ହସ୍ତୀ; ପର୍ବତ । ବଂ. ଦନ୍ତଯୁକ୍ତ ।

ଦନ୍ତୁର—ବଂ. (ଦନ୍ତ-ଉର) ବହିର୍ଗତ ଦନ୍ତବିଶିଷ୍ଟ ।

ଦନ୍ତୁରିତ—ବଂ. କରଭଦାନ୍ତପରି ଉଦ୍ଗତ ।

ଦନ୍ତ୍ୟ—ବଂ. (ଦନ୍ତ-ଯ) ଦନ୍ତଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚାରିତ ।

ଦନ୍ଦଶୂକ—ବଂ. (ଦନ୍ଶ୍-ଯଙ୍-ଊକ) ଦଂଶନଶୀଳ । ବ. ସର୍ପ; ରାକ୍ଷସ ।

ଦପ୍ତର—ବ. (ଆରବୀଭାଷା) ହିସାବ ବହି ।

ଦପ୍ତରୀ—ବ. ଯେ ଖାତାବହିମାନ ସଜାଡ଼ି ରଖେ; ଯେ ବହି ବାନ୍ଧେ ।

ଦଫା—ବ. (ଆରବୀଭାଷା) ପରିଚ୍ଛେଦ; ନିୟମ ।

ଦମ—ବ. (ଦମ୍-ଅ) ଦମନ; ଇନ୍ଦ୍ରିୟନିଗ୍ରହ ।

ଦମ୍—ବ. ନିଶ୍ୱାସ; ବଞ୍ଚନା; ଜୀବନ ।

ଦମନ—ବ. (ଦମ୍-ଅନ) ଶାସନ; ବଶୀକରଣ; ନିବାରଣ ।

ଦମନୀୟ—ବଂ. (ଦମ୍-ଅନୀୟ) ଦମନଯୋଗ୍ୟ ।

ଦମୟନ୍ତୀ—ବ. (ଦମ୍-ଇ-ଅନ୍ତ-ଈ) ନଳରାଜାଙ୍କ ମହିଷୀ ।

ଦମ୍ପତି—ବ. ଜାୟା ଓ ପତି; ପତି-ପତ୍ନୀ ।

ଦମ୍ଭ—ବ. (ଦନ୍ଭ୍-ଅ) ଗର୍ବ; ପ୍ରବଞ୍ଚନା ।

ଦମ୍ଭୀ—ବଂ. (ଦମ୍ଭ-ଇନ୍) ଗର୍ବୀ; ପ୍ରବଞ୍ଚକ ।

ଦମ୍ଭୋଳି—ବ. (ଦମ୍ଭ-ଲୀ-କ୍ୱିପ୍) ବଜ୍ର ।

ଦମ୍ୟ—ବଂ. (ଦମ୍-ଯ) ଦମନ ଯୋଗ୍ୟ ।

ଦୟା—ବି. (ଦୟ୍-ଅ) କୃପା; ପରଦୁଃଖ-ହରଣେଚ୍ଛା ।

ଦୟାବୀର—ବି. ପରଦୁଃଖ-ହରଣାର୍ଥ ଯେ ପ୍ରାଣ ଦାନ କରେ ।

ଦୟାଳୁ—ବି°. (ଦୟା-ଆଳୁ) ଦୟାବାନ୍ ।

ଦୟିତ—ବି°. ପ୍ରିୟ । ବି. ପ୍ରଣୟୀ ।

ଦୟିତା—ବି°. ପ୍ରିୟା । ବି. ପ୍ରଣୟିନୀ ।

ଦର—ବି°. ଅଳ୍ପ । ବି. ଭୟ; ଖାଲ; ମୂଲ୍ୟ ।

ଦରଜୀ—ବି. (ପାର୍ଶୀ) ବସ୍ତ୍ରସୀବନକାରୀ ।

ଦରଦ୍—ବି. ବ୍ୟଥା; ଦୁଃଖ; ବେଦନା ।

ଦରବାର୍—ବି. (ପାର୍ଶୀ) ସଭା ।

ଦରମାହା—ବି. (ପାର୍ଶୀ) ବେତନ ।

ଦରାଣ୍ଡିବା—କ୍ରି. ଅଣ୍ଡାଳିବା; ଖୋଜିବା ।

ଦରୀ—ବି. (ଦୃ-ଇ) ଗିରିକନ୍ଦର; ପର୍ବତଗୁହା ।

ଦରିଦ୍ର—ବି°. (ଦରିଦ୍ରା-ଅ) ନିର୍ଧନ ।

ଦରିଦ୍ରିତ—ବି°. ନିର୍ଧନୀକୃତ ।

ଦରୋଟି—ବି°. ଅର୍ଦ୍ଧପକ୍ୱ; ଅର୍ଦ୍ଧସ୍ଫୁଟ ।

ଦରୱାନ୍—ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଦ୍ୱାରବାନ୍ ।

ଦର୍ଦ୍ଦୁର—ବି. (ଦୃ-ଉର) ଭେକ; ମେଘ ।

ଦର୍ପ—ବି. (ଦୃପ୍-ଅ) ଗର୍ବ, ଅହଙ୍କାର ।

ଦର୍ପକ—ବି. (ଦୃପ୍-ଅକ) କନ୍ଦର୍ପ; ସିନ୍ଦୂର । ବି°. ଉତ୍ତେଜକ ।

ଦର୍ପଣ—ବି (ଦୃପ୍-ଅନ) ମୁକୁର, ଆର୍ଶି ।

ଦର୍ପହା—ବି. (ଦର୍ପ-ହନ୍-୦) କୃଷ୍ଣ । ବି°. ଦର୍ପହାରୀ ।

ଦର୍ପୀ—ବି°. (ଦର୍ପ-ଇନ୍) ଦାମ୍ଭିକ; ଅହଙ୍କାରୀ ।

ଦର୍ବୀ—ବି. କରଚ୍ଛୁଲ ।

ଦର୍ଭ—ବି ତୃଣ ।

ଦର୍ଶ—ବି. (ଦୃଶ୍-ଅ) ଅମାବାସ୍ୟା; ଦର୍ଶନ ।

ଦର୍ଶକ—ବି°. (ଦୃଶ୍-ଅକ) ଯେ ଦେଖେ ।

ଦର୍ଶନ—ବି.(ଦୃଶ୍-ଅନ) ଅବଲୋକନ; ତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ୟା ।

ଦର୍ଶନୀୟ—ବି°. (ଦୃଶ୍-ଅନୀୟ) ଦର୍ଶନଯୋଗ୍ୟ; ସୁନ୍ଦର ।

ଦର୍ଶୟିତା—ବି. (ଦୃଶ୍-ଇ-ତୃ) ପ୍ରଦର୍ଶକ, ଯେ ଦେଖାଇ ଦିଏ ।

ଦର୍ଶିତ—ବି°. (ଦୃଶ୍-ଇ-ତ) ପ୍ରକାଶିତ ।

ଦର୍ଶୀ—ବି°. ଯେ ଦେଖେ (ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦଶେଷରେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ) ।

ଦଳ—ବି. (ଦଳ୍-ଅ) ପତ୍ର; ପାଖୁଡ଼ା; ସମୂହ; ଜଳଜାତ ଘାସ ।

ଦଳନ- ବି. (ଦଳ୍-ଅନ) ମର୍ଦ୍ଦନ; ନିଷ୍ପୀଡ଼ନ ।

ଦଳ-ପତି—ବି. ସେନାପତି; ଗୋଷ୍ଠୀପତି ।

ଦଲ୍‌ମ—ବି. ଗୃହ ନିର୍ମାଣର ଉପକରଣ ।

ଦଳବେହେରା—ବି. ଦଳପତି; ପାଇକ ସର୍ଦ୍ଦାର ।

ଦଲାଲ—ବି. କ୍ରୟ ବିକ୍ରୟରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ।

ଦଳିତ—ବି°. (ଦଳ୍-ତ) ମର୍ଦ୍ଦିତ; ପିଷ୍ଟ ।

ଦଳିବା—କ୍ରି. ଦଳନ କରିବା ।

ଦବ } ବି. ବନାଗ୍ନି; ବନ ।
ଦାବ }

ଦବିଷ୍ଠ—ବି°. (ଦୂ-ଇଷ୍ଠ) ଅତି ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ।

ଦଶ—ବି°. ୧୦ ସଂଖ୍ୟା ।

ଦଶକ—ବି°.(ଦଶନ୍-କ) ଗଣିତରେ ଦଶସ୍ଥାନୀୟ ।

ଦଶ-କର୍ମ—ବି. ଗର୍ଭାଧାନାଦି ଦଶବିଧ ସଂସ୍କାର ।

ଦଶଦିକ୍—ବି. ଅଷ୍ଟଦିଗ ଓ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଓ ଅଧଃ ।

ଦଶଭୁଜା—ବି. (ଦଶ ଭୁଜ) ଦୁର୍ଗା ।

ଦଶମ-ବି. (ଦଶନ୍-ମ) ୧୦ ସଂଖ୍ୟାର ପୂରକ ।

ଦଶମିକ-ବି. (ଦଶମ-ଇକ) ଯାହା ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଅଖଣ୍ଡ ସଂଖ୍ୟାର ଦଶାଂଶର ଏକାଂଶ ବ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଏ ।

ଦଶମୀ-ବି. (ଦଶମ-ଈ) ତିଥିବିଶେଷ ।

ଦଶମୂଳ-ବି. ପାଚନବିଶେଷ ।

ଦଶରଥ-ବି. ଯାହାଙ୍କର ରଥ ଦଶଦିଗକୁ ଯାଏ; ରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ପିତା ।

ଦଶହରା-ବି. ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଶୁକ୍ଳଦଶମୀ; ଆଶ୍ୱିନ ଶୁକ୍ଳଦଶମୀ ।

ଦଶା-ବି. (ଦନ୍ଶ୍-ଅ) ଅବସ୍ଥା; ବସ୍ତ୍ରର ପ୍ରାନ୍ତ; ଦୀପର ବତି; ଗ୍ରହାବସ୍ଥାନଘଟିତ ଲୋକର ଭାଗ୍ୟ ।

ଦଶାବତାର-ବି. (ଦଶ-ଅବତାର) ମତ୍ସ୍ୟ, କୂର୍ମ, ବରାହ, ନୃସିଂହ, ବାମନ, ପର୍ଶୁରାମ, ରାମଚନ୍ଦ୍ର, କୃଷ୍ଣ, ବୁଦ୍ଧ ଓ କଲ୍କୀ, ପୁରାଣୋକ୍ତ ଏହି ଦଶ ଅବତାର ।

ଦଶା-ବିପର୍ଯ୍ୟୟ-ବି. ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ।

ଦଶି-ବି. ବସ୍ତ୍ରର ପ୍ରାନ୍ତସୂତ୍ର ।

ଦଶିଆ-ବି. ମୋଟା ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଦଶେରକ-ବି. ମରୁଭୂମି ।

ଦସ୍ତଖତ-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ସ୍ୱାକ୍ଷର ।

ଦସ୍ତା-ବି. ଧାତୁବିଶେଷ ।

ଦସ୍ତାବିଜ-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ଦଲିଲ ।

ଦସ୍ତି-ବି. (ଦେଶଜ) ଭୂମି ମାପିବାର ପରିମାଣ- [ବିଶେଷ ।

ଦସ୍ତୁର-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ପ୍ରଚଳିତ ଧାରା ।

ଦସ୍ୟୁ-ବି. (ଦସ୍-ଯୁ) ଡକାଇତ; ଉତ୍ପୀଡ଼ନକାରୀ ।

ଦହ-ବି. ହ୍ରଦ; ଜଳଘାଟ ।

ଦହନ-ବି. (ଦହ୍-ଅନ) ଜ୍ୱଳନ; ଅଗ୍ନି ।

ଦହଲ-ବି. ଢାବୁଅ ।

ଦହନୀୟ-ବି. (ଦହ୍-ଅନୀୟ) ଜ୍ୱଳନୀୟ ।

ଦହି-ବି. (ଦଧିଶବ୍ଦଜ) ଦଧି; ଦୁଗ୍ଧର ଅମ୍ଳସଂଘଟିତ ବିକାର ।

ଦହ୍ୟମାନ-ବି. (ଦହ୍-ଯ-ଅନ) ଯାହା ଦଗ୍ଧ [ହୋଇଅଛି ।

ଦା-ବି. (ଦାବଶବ୍ଦଜ) ଧାନ କାଟିବାର ଶସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଦାଉ-ବି. ବୈରଭାବ; ଉତ୍ପୀଡ଼ନ ।

ଦାଉଦାଉ-ବି. ଜଳଜଳ ।

ଦାଉଣୀ-ବି. (ଦାମନ୍ଶବ୍ଦଜ) ଅନେକ ଗୋରୁଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ବାନ୍ଧିବାର ଦଉଡ଼ି ।

ଦାକ୍ଷିଣାତ୍ୟ-ବି. (ଦକ୍ଷିଣ-ତ୍ୟ) ବିନ୍ଧ୍ୟଗିରିର ଦକ୍ଷିଣସ୍ଥ ଦେଶ ।

ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟ-ବି. (ଦକ୍ଷିଣ-ଯ) ଅନୁକୂଲ; ସୌଜନ୍ୟ ।

ଦାଖଲ-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ପ୍ରବେଶ କରିବା; ଅର୍ପଣ କରିବା; ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ।

ଦାଗ-ବି. ଚିହ୍ନ; ଅଙ୍କ; କଳଙ୍କ ।

ଦାଗୀ-ବି. ଚିହ୍ନିତ; ଅପରାଧୀ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ ।

ଦାଡ଼ିମ-ବି. ଡାଳିମ୍ବ ।

ଦାଢ଼-ବି. (ଧାରଶବ୍ଦଜ) ଅସ୍ତ୍ରାଦିର ଧାର ।

ଦାଢ଼ି-ବି. ଶ୍ମଶ୍ରୁ ।

ଦାଣ୍ଡିବା-କ୍ରି. ଦମନ କରିବା; ଅଟକ କରିବା ।

ଦାଣ୍ଡ-ବି. (ଦଣ୍ଡଶବ୍ଦଜ) ପଥ; ବାଟ ।

ଦାତବ୍ୟ-ବି. (ଦା-ତବ୍ୟ) ଦାନଯୋଗ୍ୟ; ଦେୟ ।

ଦାତା–ବିଂ. (ଦା-ତୃ) ଦାନକର୍ତ୍ତା ।
ଦାତ୍ୟୂହ–ବି. ଡାହୁକ ପକ୍ଷୀ ।
ଦାତ୍ର–ବି. (ଦୋ-ତ୍ର) ତୃଣାଦି ଛେଦନ କରିବାର ଅସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ଦାଦନ–ବି. (ପାର୍ଶୀ) ବଇନା ।
ଦାଦା–ବି. ବଡଭାଇ; ପିତୃବ୍ୟ; ପିତାମହ ।
ଦାଦି–ବି. ପିତୃବ୍ୟ । [ହସ୍ତୀର ମଦଜଳ ।
ଦାନ–ବି. (ଦା-ଅନ); (ଦୋ-ଅନ) ବିତରଣ;
ଦାନପତ୍ର–ବି. ଦାନର ଦଲିଲ ବା ଲିପି ।
ଦାନବ–ବି. (ଦନୁ-ଅ) ଦୈତ୍ୟ; ଅସୁର ।
ଦାନବାରି–ବି. (ଦାନବ-ଅରି) ଦେବତା ।
ଦାନ-ବାରି–ବି. ହସ୍ତୀର ମଦଜଳ ।
ଦାନ-ବୀର–ବି. ଦାନ ବିଷୟରେ ସର୍ବତ୍ୟାଗୀ ।
ଦାନ-ଶୀଳ–ବିଂ. ବଦାନ୍ୟସ୍ୱଭାବ ବିଶିଷ୍ଟ ।
ଦାନା–ବି. ଶସ୍ୟାଦିର ବୀଜ ।
ଦାନୀ–ବିଂ. (ଦାନ-ଇନ୍) ଦାତା ।
ଦାନ୍ତ–ବିଂ. (ଦମ୍-ତ) ଯେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଦମନକରେ; ଜିତେନ୍ଦ୍ରିୟ ।
ଦାନ୍ତ–ବି. (ଦନ୍ତଶବ୍ଦଜ) ଦନ୍ତ । [କାଠି ।
ଦାନ୍ତକାଠି–ବି. ଦାନ୍ତ ପରିଷ୍କାର କରିବାର
ଦାନ୍ତଖୁଣ୍ଟା–ବି. ଦାନ୍ତ ଖୁଣ୍ଟିବାର କାଠି ।
ଦାନ୍ତୁଡ଼ା } ବିଂ. (ଦନ୍ତୁରଶବ୍ଦଜ) ଯାହାର ବଡ଼
ଦାନ୍ତୁରା } ବଡ଼ ଦାନ୍ତ ଅଛି ।
ଦାନ୍ତୁଣୀ–ବି. ଦନ୍ତୁର ସ୍ତ୍ରୀ ।
ଦାମ–ବି. ମୂଲ୍ୟ ।
ଦାମ–ବି. (ଦାମନ୍ଶବ୍ଦଜ) ରଜ୍ଜୁ; ମାଳା ।

ଦାମୁଡ଼ି–ବି. ଅଳ୍ପବୟସ୍କ ବଳଦ ।
ଦାମୋଦର–ବି. (ଦାମନ୍-ଉଦର) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।
ଦାମ୍ପତ୍ୟ–ବିଂ. (ଦମ୍ପତି-ଯ) ଦମ୍ପତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଦାମ୍ଭିକ–ବିଂ. (ଦମ୍ଭ-ଇକ) ଅହଙ୍କାରୀ; ଦର୍ପୀ ।
ଦାୟ–ବି. (ଦା-ଅ) ପୈତୃକ ଧନ; ସ୍ୱତ୍ୱ ।
ଦାୟକ–ବି. ଦାତା; (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ) ।
ଦାୟାଦ–ବି.(ଦାୟ-ଅ-ଦା-ଅ) ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ।
ଦାୟୀ–ବିଂ. (ଦା-ଇନ୍) ଦାତା (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ);
ଦାର–ବି. (ଦୃ-ଅ) ପତ୍ନୀ । [ଦାୟିଗ୍ରସ୍ତ ।
ଦାରକ–ବି. (ଦୃ-ଅକ) ପୁତ୍ର ।
ଦାରକର୍ମ–ବି. (ଦାର-କର୍ମନ୍) ବିବାହ ।
ଦାରଗ୍ରହଣ–ବି. (ଦାର-ଗ୍ରହଣ) ପତ୍ନୀଗ୍ରହଣ; ବିବାହ । [ରକ ।
ଦାରଣ–ବି. (ଦୃ-ଅନ) ବିଦାରଣ; ବିଂ. ବିଦା-
ଦାରିକା–ବି. କନ୍ୟା; ବେଶ୍ୟା ।
ଦାରିତ–ବି.(ଦୃ-ଣିଚ୍-ତ) ବିଦାରିତ; ଭେଦିତ ।
ଦାରିଦ୍ର୍ୟ–ବି. (ଦରିଦ୍ର-ଯ) ନିର୍ଧନତା ।
ଦାରୀ–ବି. (ଦାରିକାଶବ୍ଦଜ) ବେଶ୍ୟା ।
ଦାରୁ–ବି. (ଦୃ-ଉ) କାଷ୍ଠ; ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ଦାରୁଣ–ବିଂ. (ଦୃ-ଉନ) କଠୋର; ଭୟଙ୍କର;
ଦାରୁହରିଦ୍ରା–ବି. ଦାରୁହଳଦୀ । [ଦୁଃସହ ।
ଦାର୍ଢ୍ୟ–ବି. (ଦୃଢ-ଯ) ଦୃଢତା ।
ଦାର୍ବଟ–ବି. (ଦାରୁ-ଅଟ୍-ଅ) ମନ୍ତ୍ରଣାଗୃହ ।
ଦାର୍ଶନିକ–ବିଂ. (ଦର୍ଶନ-ଇକ) ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବି. ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ର ବେତ୍ତା ।

ଦାଳି-ବି. (ଦଳଶବ୍ଦଜ) ମୁଗ ପ୍ରଭୃତିର ଡାଲି ।

ଦାବ-ବି. ବନ; ବନାଗ୍ନି ।

ଦାବାଗ୍ନି } ବି. (ଦାବ-ଅଗ୍ନି, ଅନଳ)
ଦାବାନଳ } ବନୋଦ୍ଭବ ଅଗ୍ନି ।

ଦାବି-ବି. ଅଧିକାର; ସ୍ୱତ୍ୱ ।

ଦାବିବା-କ୍ରି. ଚାପିବା. [ରାମଚନ୍ଦ୍ର ।

ଦାଶରଥି-ବି. (ଦଶରଥ-ଇ) ଦଶରଥର ପୁତ୍ର;

ଦାଶେରକ-ବିଂ. (ଦଶେରକ-ଅ) ମରୁଭୂମି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବି. ଉଷ୍ଟ୍ର ।

ଦାସ-ବି. (ଦାସ୍-ଅ) ସେବକ; ଭୃତ୍ୟ ।

ଦାସକେରଣ୍ଡା-ବି. ଗୁଳ୍ମବିଶେଷ ।

ଦାସତ୍ୱ-ବି. ଭୃତ୍ୟର ଅବସ୍ଥା ।

ଦାସୀ-ବି. (ଦାସ୍-ଈ) ଚାକରାଣୀ ।

ଦାସ୍ୟ-ବି. (ଦାସ-ଯ) ଦାସତ୍ୱ; ସେବାଜୀବିକା ।

ଦାହ-ବି. (ଦହ୍-ଅ) ଦହନ; ଜ୍ୱାଳା ।

ଦାହକ-ବିଂ. (ଦହ୍-ଅକ) ଦାହକାରୀ ।

ଦାହନ-ବି. (ଦହ-ଣିଚ୍-ଅନ) ପୋଡ଼ିବା ।

ଦାହ୍ୟ-ବିଂ. (ଦହ୍-ଯ) ଦହନଯୋଗ୍ୟ ।

ଦିଅଁ-ବି. (ଦେବଶବ୍ଦଜ) ଦେବତା ।

ଦିଅର-ବି. (ଦେବର ଶବ୍ଦଜ) ପତିର କନିଷ୍ଠ-ଭ୍ରାତା । [ଶୂନ୍ୟ ।

ଦିକ୍-ବି. (ଦିଶ୍-କ୍ୱିପ୍) ପୂର୍ବାଦିଦିଗ; ଦେଶ;

ଦିକ୍‌ପାଳ-ବି. (ଦିକ୍-ପାଳ) ପୂର୍ବାଦିଦିଗର ପୁରାଣୋକ୍ତ ଅଧିଷ୍ଠାତା; ଇନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନି ଯମପ୍ରଭୃତି ।

ଦିଗନ୍ତ-ବି. (ଦିକ୍-ଅନ୍ତ) ଦିକ୍‌ସମୂହର ଶେଷ ଭାଗ ।

ଦିଗନ୍ତର-ବି. (ଦିକ୍-ଅନ୍ତର) ବିଦିକ୍; ଅନ୍ୟଦିଗ ।

ଦିଗମ୍ବର-ବିଂ. (ଦିକ୍-ଅମ୍ବର) ବିବସ୍ତ୍ର; ବି. ଶିବ ।

ଦିଗ୍‌ଗଜ-ବି. (ଦିକ୍-ଗଜ) ପୂର୍ବାଦି ଅଠଦିଗର ଐରାବତାଦି ପୁରାଣୋକ୍ତ ଅଠ ହସ୍ତୀ ।

ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶନଯନ୍ତ୍ର-ବି. ଦିକ୍ ନିରୂପଣକରିବାର ଯନ୍ତ୍ର

ଦିଗ୍ଧ-ବିଂ. (ଦିହ-ତ) ଲିପ୍ତ ।

ଦିଗ୍‌ବିଜୟ-ବି. (ଦିକ୍-ବି-ଜି-ଅ) ବିଦ୍ୟା ବା ଯୁଦ୍ଧଦ୍ୱାରା ନାନାଦିଗରେ ଜୟ ।

ଦିଗ୍‌ବିଦିକ୍-ବି. (ଦିକ୍-ବିଦିକ୍) ପ୍ରଧାନ ଦିକ୍ ୪ ଓ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ବିଦିକ୍ ୪, ଏପରି ୮ ।

ଦିଙ୍ମଣ୍ଡଳ-ବି. (ଦିକ୍-ମଣ୍ଡଳ) ଚକ୍ରବାଳ ।

ଦିତି-ବି. (ଦା-ତି) ଦୈତ୍ୟମାତା ।

ଦିତ୍ସା-ବି. (ଦା-ସନ୍-ଅ) ଦାନେଚ୍ଛା ।

ଦିଦି-ବି. ବଡ ଭଉଣୀ ।

ଦିଦୃକ୍ଷା-ବି. (ଦୃଶ୍-ସନ୍-ଅ) ଦର୍ଶନେଚ୍ଛା ।

ଦିନ-ବି. (ଦୋ-ଇନ) ଦିବସ ।

ଦିନକର } ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ଦିନମଣି }

ଦିନକିଆ-ବିଂ. ଦୈନିକ; ପ୍ରାତ୍ୟହିକ ।

ଦିନପାତ-ବି. (ଦିନ-ପାତ) ଦିନଯାପନ ।

ଦିନମାନ-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ-ଦର୍ଶନରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ-ଦର୍ଶନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାଳ ପରିମାଣ ।

ଦିନ-ଯୌବନ-ବି. ମଧ୍ୟାହ୍ନ ।

ଦିନାନ୍ତ-ବି. (ଦିନ-ଅନ୍ତ) ସାୟଂକାଳ ।

ଦିବ୍-ବି. (ଦିବ୍‌ଧାତୁରୁ) ସ୍ୱର୍ଗ; ଆକାଶ ।

ଦିବସ-ବି. (ଦିବ-ଅସ) ଦିନ ।

ଦିବା-ବି. ଦିନ ।
ଦିବାକର-ବି. (ଦିବା-କୃ-ଅ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ଦିବ୍ୟ-ବିଂ. (ଦିବ-ଯ) ସ୍ୱର୍ଗୀୟ; ପବିତ୍ର; ସୁନ୍ଦର ।
ଦିବ୍ୟଚକ୍ଷୁ-ବି. ଅତୀନ୍ଦ୍ରିୟ ପଦାର୍ଥ ଉପଲବ୍ଧି କରିବାର ଶକ୍ତି ।
ଦିଶ-ବି. ଚିହ୍ନ; ବୃତ୍ତ ।
ଦିଶିବା-କ୍ରି. (ଦୃଶ୍ ଧାତୁଜ) ଦେଖାଯିବା ।
ଦିଶିଦିଶି-ବି. ଦିଶେ ଦିଶେ ।
ଦିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଦିଶ୍-ତ) ଆଦିଷ୍ଟ; ଉପଦିଷ୍ଟ; ପ୍ରଦର୍ଶିତ ।
ଦିସ୍ତା-ବିଂ. ସୂତା ସଇସର ଦିବା (ବସ୍ତ୍ରସମ୍ବନ୍ଧରେ); ବି. ୨୪ ଫର୍ଦ୍ଦ କାଗଜ ।
ଦିହୁଡ଼ି-ବି. ମସାଲ ।
ଦୀକ୍ଷା-ବି. (ଦୀକ୍ଷ-ଅ) ଉପଦେଶ; ଦିବ୍ୟଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ; ଯଜ୍ଞାଦି କର୍ମରେ ସ୍ଥିତି ।
ଦୀକ୍ଷାଗୁରୁ-ବି. ମନ୍ତ୍ରଦାତା; ଉପଦେଷ୍ଟା ।
ଦୀକ୍ଷିତ-ବିଂ. (ଦୀକ୍ଷ୍-ତ) ଉପଦିଷ୍ଟ; ଯଜ୍ଞାଦିକର୍ମରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ।
ଦୀଘୀ-ବି. (ଦୀର୍ଘିକା ଶବ୍ଦଜ) ଦୀର୍ଘ ଜଳାଶୟ ।
ଦୀଧିତି-ବି. (ଦୀଧୀ-ତି) କିରଣ; ଆଲୋକ ।
ଦୀନ-ବିଂ. (ଦୀ-ତ) ଦରିଦ୍ର; କାତର; ନମ୍ର ।
ଦୀନ-ତା-ବି. ଦାରିଦ୍ର୍ୟ; କାତରତା; ନମ୍ରତା ।
ଦୀନାର-ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମୁଦ୍ରା ।
ଦୀପ-ବି. (ଦୀପ୍-ଅ) ପ୍ରଦୀପ ।
ଦୀପକ-ବିଂ. (ଦୀପ୍-ଅକ) ଦୀପ୍ତିକାରକ; ପ୍ରକାଶକ; ବି. ସଙ୍ଗୀତର ରାଗବିଶେଷ । [ବିଶେଷ ।
ଦୀପ-ଦଣ୍ଡି-ବି. ପୁଷ୍କରିଣୀର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଦେଉଳ-

ଦୀପନ-ବି. (ଦୀପ୍-ଅନ) ଉତ୍ତେଜକ; ବିଂ, ଉତ୍ତେ-
ଦୀପ-ବୃକ୍ଷ-ବି. ଦୀପାଧାର । [ଜକ ।
ଦୀପ-ଶଳାକା-ବି. ଦିଅଶଲଇ ।
ଦୀପାଳୀ-ବି. (ଦୀପ-ଆଳୀ) ଦୀପମାଳା; ଦୀପାଳୀ ଅମାବାସ୍ୟା ।
ଦୀପିକା-ବିଂ. ପ୍ରକାଶିକା; ବି. ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା ।
ଦୀପିତ-ବିଂ. (ଦୀପ୍-ତ) ଜ୍ୱଳିତ ।
ଦୀପ୍ତ-ବିଂ. (ଦୀପ୍-ତ) ଜ୍ୱଳିତ; ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ।
ଦୀପ୍ତି ବି. (ଦୀପ୍-ତି) ପ୍ରଭା; ଦ୍ୟୁତି । [ମାନ୍ ।
ଦୀପ୍ତିମାନ୍-ବିଂ. (ଦୀପ୍ତି-ମତ୍) ପ୍ରଭାବିଶିଷ୍ଟ; ଦ୍ୟୁତି-
ଦୀପ୍ୟମାନ-ବିଂ. (ଦୀପ୍-ଯ-ଅନ) ଯାହା ଦୀପ୍ତି ପାଉଅଛି ।
ଦୀପ୍ର-ବିଂ. (ଦୀପ୍-ର) ଦୀପ୍ତିଶାଳୀ ।
ଦୀୟମାନ-ବିଂ. (ଦା-ଯ-ଅନ) ଯାହା ଦିଆଯାଉଅଛି । [ଦ୍ୱିମାତ୍ରାଯୁକ୍ତ (ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣ) ।
ଦୀର୍ଘ-ବିଂ. (ଦ୍ରାଘ୍-ଅ) ଲମ୍ବା; ଅଧିକ; ବି. ଦୈର୍ଘ୍ୟ;
ଦୀର୍ଘ-ଜିହ୍ୱ-ବିଂ. ଦୀର୍ଘ ଜିହ୍ୱା ଯାହାର; ବି. ସର୍ପ ।
ଦୀର୍ଘଜୀବୀ-ବିଂ. (ଦୀର୍ଘ-ଜୀବ୍-ଇନ୍) ଯେ ଅଧିକ କାଳ ବଞ୍ଚେ । [କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ।
ଦୀର୍ଘ-ସୂତ୍ର-ବି. ଲମ୍ବାସୂତା; ବିଂ. ଅତିବିଳମ୍ବରେ
ଦୀର୍ଘସୂତ୍ରତା-ବି. ବିଳମ୍ବଶୀଳତା ।
ଦୀର୍ଘସୂତ୍ରୀ-ବିଂ. ଯେ ଅତିବିଳମ୍ବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ।
ଦୀର୍ଘାୟୁଃ-ବିଂ. (ଦୀର୍ଘ-ଆୟୁସ୍) ଚିରଜୀବୀ ।
ଦୀର୍ଘିକା-ବି. (ଦୀର୍ଘ-କ-ଆ) ବୃହତ୍ ପୁଷ୍କରିଣୀ ।
ଦୀର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. (ଦୃ-ତ) ବିଦାରିତ; ଭଗ୍ନ ।
ଦୁଇ-୨ ସଂଖ୍ୟା ।

ଦୁଃଖ—ବି. (ଦୁଃଖ୍-ଅ) କ୍ଲେଶ; ଖେଦ; ମନ-
ସ୍ତାପ; ଦାରିଦ୍ର୍ୟ। [କାତର।
ଦୁଃଖାର୍ତ୍ତ—ବି°. (ଦୁଃଖ-ଅର୍ତ୍ତ) ଦୁଃଖରେ
ଦୁଃଖିତ—ବି°. (ଦୁଃଖ-ତ) ଦୁଃଖଯୁକ୍ତ।
ଦୁଃଖୀ—ବି°. (ଦୁଃଖ-ଇନ୍) ଦୁଃଖିତ; ଦରିଦ୍ର।
ଦୁଃଶାସନ—ବି°. (ଦୁର୍-ଶାସ୍-ଅନ) ଦୁର୍ବୃତ୍ତ।
ବି. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନର ମଧ୍ୟମ ଭ୍ରାତା।
ଦୁଃଶୀଳ—ବି°. (ଦୁର୍-ଶୀଳ) ମନ୍ଦସ୍ୱଭାବ-ବିଶିଷ୍ଟ।
ଦୁଃଶ୍ରାବ୍ୟ—ବି°. (ଦୁର୍-ଶ୍ରୁ-ଅ) ଅଶ୍ରାବ୍ୟ।
ଦୁଃସମୟ—ବି. (ଦୁର୍-ସମୟ) ମନ୍ଦ ସମୟ;
ଅକାଳ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ। [ଦାୟକ।
ଦୁଃସହ—ବି°. (ଦୁର୍-ସହ୍-ଅ) ଅତି କ୍ଲେଶ-
ଦୁଃସାଧ୍ୟ—ବି°. (ଦୁର୍-ସାଧ୍-ଯ) ଦୁଷ୍କର; ଅତି-
କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ। [ସାହସ।
ଦୁଃସାହସ—ବି. (ଦୁର୍-ସାହସ) ଅନୁଚିତ
ଦୁଃସାହସିକ—ବି°. (ଦୁର୍-ସାହସ-ଇକ) ଅସୀମ-
ସାହସିକ। [ପନ୍ନ।
ଦୁଃସ୍ଥ—ବି°. (ଦୁର୍-ସ୍ଥା-ଅ) ଦରିଦ୍ର; ଦୁରବସ୍ଥା-
ଦୁଃସ୍ଥିତ—ବି°. (ଦୁର୍-ସ୍ଥା-ତ) ଦୁଃଖରେ ଅବସ୍ଥିତ।
ଦୁଃସ୍ଥିତ—ବି. (ଦୁର୍-ସ୍ଥା-ତ) ଦୁଃଖରେ ଅବସ୍ଥିତ।
ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ—ବି. (ଦୁର୍-ସ୍ୱପ୍ନ) ଅଶୁଭ ସ୍ୱପ୍ନ।
ଦୁକ୍ଦୁକ୍—କ୍ରି. ବି°. ହୃତପିଣ୍ଡର କମ୍ପନ।
ଦୁକୂଳ—ବି. ରେଶମୀ ଲୁଗା; ଶୁଭ୍ରବସ୍ତ୍ର।
ଦୁଗ୍ଧ—ବି. (ଦୁହ୍-ତ) ଦୁଧ।
ଦୁଗ୍ଧ-ପୋଷ୍ୟ—ବି°. ଶିଶୁ।
ଦୁଣ୍ଡୁଭ—ବି. (ଦ୍ରୁ-ଡୁ-ଉଭ) ଧଣ୍ଡସାପ।

ଦୁଦୁରା—ବି. ଧୁତୁରା।
ଦୁଧ—ବି. (ଦୁଗ୍ଧଶବ୍ଦଜ) ପୟଃ, କ୍ଷୀର।
ଦୁନ୍ଦୁଭି—ବି. (ଦୁନ୍ଦୁ-ଭ-ଇ) ବୃହତ୍ ଢକ୍କା।
ଦୁବ—ବି. (ଦୂର୍ବାଶବ୍ଦଜ) ଘାସବିଶେଷ।
ଦୁରତିକ୍ରମ—ବି°. (ଦୁର୍-ଅତି-କ୍ରମ୍-ଅ) ଯାହା
ଲଙ୍ଘିବା ଦୁଃସାଧ୍ୟ।
ଦୁରଦୃଷ୍ଟ—ବି. (ଦୁର୍-ଅଦୃଷ୍ଟ) ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ।
ଦୁରନ୍ତ—ବି°. (ଦୁର୍-ଅନ୍ତ) ପରିଣାମରେ
କ୍ଲେଶକର।
ଦୁରପନେୟ—ବି°. (ଦୁର୍-ଅପ-ନୀ-ଯ) ଯାହା
ଅପନୟନ କରିବା କଠିନ।
ଦୁରବଗାହ—ବି°. (ଦୁର୍-ଅବ-ଗାହ୍-ଅ) ଦୁଷ୍ପ୍ର-
ବେଶ୍ୟ, ଜଟିଳ।
ଦୁରବସ୍ଥ—ବି°. (ଦୁର୍-ଅବସ୍ଥା) ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାପନ୍ନ।
ଦୁରବସ୍ଥା—ବି. ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା।
ଦୁରାକାଙ୍କ୍ଷା—ବି. (ଦୁର୍-ଆକାଙ୍କ୍ଷା) ଦୁଷ୍ଟ ଆକାଂକ୍ଷା;
ଦୁଷ୍ପ୍ରାପ୍ୟ ବିଷୟରେ ଅଭିଳାଷ।
ଦୁରାଗ୍ରହ—ବି. (ଦୁର୍-ଆଗ୍ରହ) ଦୁଶ୍ଚେଷ୍ଟା।
ଦୁରାଚାର—ବି. (ଦୁର୍-ଆଚାର) କୁବ୍ୟବହାର।
ବି°. ଦୁର୍ବୃତ୍ତ। [ନିର୍ଦ୍ଦୟ।
ଦୁରାତ୍ମା—ବି°. (ଦୁର୍-ଆତ୍ମନ୍) ଦୁଷ୍ଟ; ପାପାତ୍ମା;
ଦୁରାଧର୍ଷ—ବି°. (ଦୁର୍-ଆ-ଧୃଷ୍-ଅ) ଦୁର୍ଦ୍ଧର୍ଷଣୀୟ।
ଦୁରାରୋହ—ବି°. (ଦୁର୍-ଆ-ରୁହ୍-ଅ) ଅତି କଷ୍ଟେ
ଆରୋହଣୀୟ; ଅତ୍ୟୁଚ୍ଚ।
ଦୁରାଶୟ—ବି°. (ଦୁର-ଆଶୟ) ଯାହାର ଅଭି-
ପ୍ରାୟ ଦୁଷ୍ଟ।
ଦୁରାଶା—ବି. (ଦୁର୍-ଆଶା) ଅନୁଚିତ ଆଶା।

ଦୁରାସଦ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ଆ-ସଦ୍-ଅ) ଦୁର୍ଲଭ ।

ଦୁରିତ-ବି. (ଦୁର୍-ଇତ) ପାପ; ଅନିଷ୍ଟ ।

ଦୁରୁକ୍ତି-ବି. (ଦୁର୍-ଉକ୍ତି) ଦୁର୍ବାକ୍ୟ ।

ଦୁରୂହ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ଉହ୍-ଅ) ଦୁର୍ବୋଧ ।

ଦୁରୋଦର-ବି. (ଦୁର୍-ଆ-ଉଦର) ଦ୍ୟୂତକ୍ରୀଡ଼ା ।

ଦୁର୍ଗ-ବି. (ଦୁର୍-ଗମ୍-ଅ) ଗଡ଼ ।

ଦୁର୍ଗତ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ଗତ) ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାଗ୍ରସ୍ତ; ଦରିଦ୍ର ।

ଦୁର୍ଗତି-ବି. (ଦୁର୍-ଗମ୍-ତି) ଦୁରବସ୍ଥା; ଦାରିଦ୍ର୍ୟ । [ବିଂ. ମନ୍ଦ ଗନ୍ଧବିଶିଷ୍ଟ ।

ଦୁର୍ଗନ୍ଧ-ବି. (ଦୁର୍-ଗନ୍ଧ) ମନ୍ଦଗନ୍ଧ; ପୂତିଗନ୍ଧ ।

ଦୁର୍ଗମ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ଗମ୍-ଅ) ଅତି କଷ୍ଟରେ ଗମନୀୟ; କଠିନ; କଷ୍ଟକର ।

ଦୁର୍ଗା-ବି. (ଦୁର୍ ଗମ୍-ଅ-ଆ) ଶିବପତ୍ନୀ ।

ଦୁର୍ଗ୍ରହ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ଗ୍ରହ) ଅତିକଷ୍ଟରେ ଗ୍ରହଣୀୟ; ଦୁର୍ବୋଧ୍ୟ; ବି. ମନ୍ଦଗ୍ରହ ।

ଦୁର୍ଘଟ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ଘଟ) ଯାହା ଅତିକଷ୍ଟରେ ଘଟେ; ଦୁଃସାଧ୍ୟ । [ଘଟନା; ବିପଦ ।

ଦୁର୍ଘଟନା-ବି. (ଦୁର୍-ଘଟ୍-ଅନ-ଆ) ଅଶୁଭ

ଦୁର୍ଜ୍ଜନ-ବି. (ଦୁର୍-ଜନ) ଦୁଷ୍ଟଲୋକ ।

ଦୁର୍ଜ୍ଜୟ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ଜି-ଅ) ଯାହା ଅତିକଷ୍ଟରେ ଜିଣାଯାଏ ।

ଦୁର୍ଜ୍ଞେୟ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ଜ୍ଞା-ଯ) ଦୁର୍ବୋଧ୍ୟ ।

ଦୁର୍ଦ୍ଦମ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ଦମ୍-ଅ) ଦୁର୍ଦ୍ଦମନୀୟ ।

ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା-ବି. (ଦୁର୍-ଦଶା) ଦୁରବସ୍ଥା ।

ଦୁର୍ଦ୍ଦର୍ଶ-ବିଂ.(ଦୁର୍-ଦୃଶ୍-ଅ) ଯାହା ଅତିକଷ୍ଟରେ ଦେଖାଯାଏ ।

ଦୁର୍ଦ୍ଦାନ୍ତ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ଦମ୍-ତ) ଯାହାକୁ ଦମନ କରିବା ଦୁଃସାଧ୍ୟ; ଦୁଷ୍ଟ । [ଦୁଃସମୟ ।

ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ-ବି. (ଦୁର୍-ଦିନ) ମେଘାଚ୍ଛନ୍ନ ଦିବସ;

ଦୁର୍ଦ୍ଦୈବ-ବି. (ଦୁର୍-ଦୈବ) ମନ୍ଦଭାଗ୍ୟ ।

ଦୁର୍ଦ୍ଧର୍ଷ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ଧୃଷ୍-ଅ) ଅତିପ୍ରଭାବୀ; ଦୁଃସହ ।

ଦୁର୍ନ୍ନୟ-ବି. (ଦୁର୍-ନୟ) ଦୁଷ୍ଟନୀତି; ଉପଦ୍ରବ ।

ଦୁର୍ନ୍ନାମ-ବି. (ଦୁର୍-ନାମନ୍) ନିନ୍ଦା; ଅଖ୍ୟାତି ।

ଦୁର୍ନ୍ନିମିତ୍ତ-ବି. (ଦୁର୍-ନିମିତ୍ତ) ଅମଙ୍ଗଳ ଚିହ୍ନ ।

ଦୁର୍ନ୍ନିବାର-ବିଂ. (ଦୁର୍-ନିବାର) ଅତି କଷ୍ଟରେ ନିବାରଣୀୟ ।

ଦୁର୍ନ୍ନିରୀକ୍ଷ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ନିର୍-ଈକ୍ଷ୍-ଯ) ଦୁର୍ଦ୍ଦର୍ଶ ।

ଦୁର୍ନ୍ନୀତି-ବି. (ଦୁର୍-ନୀ-ତି) ମନ୍ଦନୀତି ।

ଦୁର୍ବା-ବି. ଘାସବିଶେଷ; ଦୁବ ।

ଦୁର୍ବାର-ବିଂ. (ଦୁର୍-ବୃ-ଅ) ଅତି କଷ୍ଟରେ ନିବାରଣୀୟ ।

ଦୁର୍ବଳ-ବିଂ. (ଦୁର୍-ବଳ) ବଳହୀନ; କ୍ଷୀଣ ।

ଦୁର୍ବୁଦ୍ଧି-ବିଂ. (ଦୁର୍-ବୁଦ୍ଧି) ଦୁର୍ମ୍ମତି ।

ଦୁର୍ବୋଧ, ଦୁର୍ବୋଧ୍ୟ } ବିଂ. ସହଜରେ ଅବୋଧ୍ୟ; କଠିନ ।

ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ-ବି. (ଦୁର୍-ଭାଗ୍ୟ) ମନ୍ଦଭାଗ୍ୟ ।

ଦୁର୍ଭାବନା-ବି. (ଦୁର୍-ଭାବନା) ଉତ୍କଣ୍ଠା; ଉଦ୍‌ବେଗ ।

ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ-ବି. (ଦୁର୍-ଭିକ୍ଷା) ଅକାଳ; ଯେଉଁ ସମୟରେ ଖାଦ୍ୟାଭାବ ଯୋଗୁଁ ଭିକ ନ ମିଳେ ।

ଦୁର୍ଭେଦ୍ୟ—ବି. (ଦୁର୍-ଭିଦ୍-ଯ) ଅତି କଷ୍ଟରେ ଭେଦ୍ୟ। [(ଶ୍ଳେଷ)।

ଦୁର୍ମ୍ମତି—ବି. (ଦୁର୍-ମତି) ଦୁର୍ବୁଦ୍ଧି; ମନ୍ଦବୁଦ୍ଧି

ଦୁର୍ମ୍ମଦ—ବି. (ଦୁର୍-ମଦ) ଉନ୍ମତ୍ତ।

ଦୁର୍ମ୍ମନା—ବି. (ଦୁର୍-ମନଃ) ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ; ଚିନ୍ତିତ।

ଦୁର୍ମ୍ମନାୟମାନ—ବି. (ଦୁର୍-ମନ-ଅନ) ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ; ଚିନ୍ତିତ।

ଦୁର୍ମ୍ମୁଖ—ବି. (ଦୁର୍-ମୁଖ) କର୍କଶଭାଷୀ।

ଦୁର୍ମ୍ମୂଲ୍ୟ—ବି. (ଦୁର୍-ମୂଲ୍ୟ) ମହାର୍ଘ।

ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଗ—ବି. (ଦୁର୍-ଯୋଗ) ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ; ଦୁଃସମୟ।

ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ—ବି. (ଦୁର୍-ଯୁଧ୍-ଅନ) ମନ୍ଦ-ଯୋଦ୍ଧା; ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠପୁତ୍ର।

ଦୁଲଣା—ବି. ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଦୃତା (କନ୍ୟା)।

ଦୁଲାଲ—ବି. ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଦୃତ ପୁତ୍ର। [ରମ୍ୟ।

ଦୁର୍ଲକ୍ଷ୍ୟ—ବି. (ଦୁର୍-ଲକ୍ଷ୍-ଯ) ଅତିକଷ୍ଟେ ଦୃଷ୍ଟି

ଦୁର୍ଲଙ୍ଘ୍ୟ—ବି. (ଦୁର୍-ଲଙ୍ଘ୍-ଯ) ଅତିକଷ୍ଟେ ଲଙ୍ଘନୀୟ।

ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ—ବି. (ଦୁର୍-ଲଭ-ଅ) ଦୁଷ୍ପ୍ରାପ୍ୟ; ବିରଳ।

ଦୁର୍ଲଳିତ—ବି. (ଦୁର୍-ଲଳିତ) ଅତି ଗେହ୍ଲା।

ଦୁର୍ବ୍ବହ—ବି. (ଦୁର୍-ବହ) କଷ୍ଟରେ ବହନୀୟ।

ଦୁର୍ବ୍ବାକ୍ୟ—ବି. (ଦୁର୍-ବାକ୍ୟ) କଟୁବାକ୍ୟ; ଗାଳି।

ଦୁର୍ବ୍ବିନୀତ—ବି. (ଦୁର୍-ବି-ନୀ-ତ) ଅହଙ୍କାରୀ, ଅଶିଷ୍ଟ। ଦୁର୍ଘଟଣା।

ଦୁର୍ବ୍ବିପାକ—ବି. (ଦୁର୍-ବିପାକ) ମନ୍ଦପରିଣାମ;

ଦୁର୍ବ୍ବିଷହ—ବି. (ଦୁର୍-ବି-ସହ୍-ଅ) ଅତି କଷ୍ଟରେ ସହନୀୟ।

ଦୁର୍ବ୍ବୃତ୍ତ—ବି. (ଦୁର୍-ବୃତ୍-ତ) ଦୁଶ୍ଚରିତ୍ର; ଦୁର୍ଜ୍ଜନ।

ଦୁଶ୍ଚେଷ୍ଟିତ—ବି. (ଦୁର-ଚେଷ୍ଟିତ) ମନ୍ଦଚେଷ୍ଟା।

ଦୁଷ୍କର—ବି. (ଦୁର-କୃ-ଅ) ଯାହା ଅତି କଷ୍ଟରେ କରଯାଏ; ଦୁଃଖସାଧ୍ୟ।

ଦୁଷ୍କର୍ମ୍ମ—ବି. (ଦୁର୍-କର୍ମନ୍) ମନ୍ଦକର୍ମ୍ମ।

ଦୁଷ୍କର୍ମ୍ମୀ—ବି. ଦୁଷ୍କର୍ମ୍ମକାରୀ।

ଦୁଷ୍କାଳ—ବି. (ଦୁର୍-କାଳ) ମନ୍ଦକାଳ; ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ।

ଦୁଷ୍କୁଳ—ବି. ଦୁର୍-କୁଳ) ମନ୍ଦବଶ।

ଦୁଷ୍କୃତ—ବି. (ଦୁର୍-କୃତ) ଦୁଷ୍କର୍ମ୍ମ।

ଦୁଷ୍କୃତି—ବି. (ଦୁର୍-କୃ-ତି) ଦୁଷ୍କର୍ମ୍ମ।

ଦୁଷ୍କୃତୀ—ବି. (ଦୁର-କୃତ-ଇନ୍) ଦୁଷ୍କୃତକାରୀ।

ଦୁଷ୍ଟ—ବି. (ଦୁଷ୍-ତ) ଦୋଷଯୁକ୍ତ; ଅଧାର୍ମ୍ମିକ; ଦୁର୍ଜ୍ଜନ। [ଅତି ପ୍ରତାପୀ।

ଦୁଷ୍ପ୍ରଧର୍ଷ—ବି. (ଦୁର୍-ପ୍ର-ଧୃଷ୍-ଅ) ଦୁର୍ଦ୍ଧର୍ଷ;

ଦୁଷ୍ପ୍ରବୃତ୍ତି—ବି. (ଦୁର୍-ପ୍ର-ବୃତ୍-ତି) ମନ୍ଦପ୍ରବୃତ୍ତି।

ଦୁଷ୍ପ୍ରବେଶ—ବି. (ଦୁର୍-ପ୍ରବେଶ) ଦୁର୍ଗମ।

ଦୁଷ୍ପ୍ରମେୟ—ବି. (ଦୁର୍-ପ୍ରମେୟ) ଯାହାର ପରିମାଣ କରିବା କଠିନ।

ଦୁଷ୍ପ୍ରାପ୍ୟ—ବି. (ଦୁର୍-ପ୍ରାପ୍ୟ) ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ।

ଦୁସ୍ତର—ବି. (ଦୁର୍-ତୃ-ଅ) ଦୁରତିକ୍ରମ, ଯାହା ପାରହେବା କଠିନ।

ଦୁସ୍‌ମନ୍—ବି. (ପାର୍ଶୀଭାଷା) ଶତ୍ରୁ।

ଦୁହିତା—ବି. (ଦୁହ୍-ତୃ) କନ୍ୟା। (ପୂର୍ବ୍ବ କାଳରେ କନ୍ୟାମାନେ ଗୋ ଦୋହନ କରୁଥିଲେ।)

ଦୁହିଁବା—କ୍ରି. (ଦୁହ୍‌ଧାତୁରୁ) ଦୋହନ କରିବା।

ଦୁହ୍ୟମାନ-ବି. (ଦୁହ୍-ଯ-ଅନ) ଯାହାକୁ ଦୋହନ କରଯାଉଅଛି ।

ଦୂତ-ବି. (ଦୁ-ତ) ବାର୍ତ୍ତାବହ; ରାଜସନ୍ଦେଶବାହୀ ।

ଦୂତକା
ଦୂତୀ } ବି. ବାର୍ତ୍ତା-ବାହକା ।

ଦୂତ୍ୟ-ବି. (ଦୂତ-ଯ) ଦୂତର କାର୍ଯ୍ୟ; ଦୂତରଧର୍ମ ।

ଦୂର-ବି. ବହୁଅନ୍ତରରେ ସ୍ଥିତ; ବି. ଅନ୍ତର ।

ଦୂରଦର୍ଶୀ-ବି. (ଦୂର-ଦୃଶ୍-ଇନ୍) ଯେବେ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ଦେଖିପାରେ; ପରିଣାମଦର୍ଶୀ; ବିଜ୍ଞ ।

ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ-ବି. (ଦୂର-ବୃତ୍-ଇନ୍) ଦୂରସ୍ଥିତ ।

ଦୂରବୀକ୍ଷଣ-ବି. (ଦୂର-ବି-ଈକ୍ଷ୍-ଅନ) ଅତିଦୂରସ୍ଥ ବସ୍ତୁ ଦେଖିବାର ଯନ୍ତ୍ର ।

ଦୂରସ୍ଥ-ବି. (ଦୂର-ସ୍ଥା-ଅ) ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ।

ଦୂରୀକୃତ-ବି. (ଦୂର-ଈ-କୃ-ତ) ତାଡ଼ିତ; ବହିଷ୍କୃତ । [ସାରିତ ।

ଦୂରୀଭୂତ-ବି. (ଦୂର-ଭୂ-ତ) ଦୂରକୁ ଅପ-

ଦୂର୍ବା-ବି. (ଦୂର୍ବ-ଅ-ଆ) ଦୂବଘାସ ।

ଦୂଷକ-ବି. (ଦୂଷ-ଅକ) ଯେ ଦୋଷଦିଏ ।

ଦୂଷଣ-ବି. (ଦୂଷ-ଅନ) ଦୋଷ ।

ଦୂଷିତ-ବି. (ଦୂଷ୍-ତ) ଦୋଷଯୁକ୍ତ; ନିନ୍ଦିତ ।

ଦୂଷ୍ୟ-ବି. (ଦୂଷ-ଯ) ଦୂଷଣୀୟ; ନିନ୍ଦନୀୟ ।

ଦୃକ୍-ବି. (ଦୃଶ୍-) ଚକ୍ଷୁ ।

ଦୃକ୍‌ପାତ-ବି. ଦୃଷ୍ଟିନିକ୍ଷେପ; ଦୃଷ୍ଟିକ୍ଷେପ ।

ଦୃଢ଼-ବି. (ଦୃହ୍-ତ) କଠିନ; ସମର୍ଥ; ସ୍ଥିର ।

ଦୃଢ଼ତା-ବି. (ଦୃଢ-ତା) କାଠିନ୍ୟ; ସ୍ଥିରତା; ଅବିଚଳିତଭାବ ।

ଦୃଢ଼ନିଶ୍ଚୟ-ବି. ଦୃଢ଼ପ୍ରତିଜ୍ଞ; ସ୍ଥିରସଂକଳ୍ପ ।

ଦୃଢ଼ବ୍ରତ-ବି. କାର୍ଯ୍ୟସାଧନରେ ଦୃଢ଼ସଂକଳ୍ପ ।

ଦୃତି-ବି. (ଦୃ-ତି) ଭସ୍ତ୍ରା, ଚର୍ମ ।

ଦୃପ୍ତ-ବି. (ଦୃପ୍-ତ) ଗର୍ବିତ ।

ଦୃଷଦ୍-ବି. ବସ୍ତୁଘଷିଲା; ପ୍ରସ୍ତର । [ବସ୍ତୁ ।

ଦୃଶ୍ୟ-ବି. (ଦୃଶ୍-ଯ) ଦର୍ଶନୀୟ; ବି. ଦର୍ଶନୀୟ-

ଦୃଶ୍ୟକାବ୍ୟ-ବି. ନାଟକ (ରଙ୍ଗଭୂମିରେ ଅଭି-ନୀତ ।)

ଦୃଷ୍ଟ-ବି. (ଦୃଶ୍-ତ) ଅବଲୋକିତ; ଜ୍ଞାତ ।

ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ-ବି. (ଦୃଷ୍ଟ-ଅନ୍ତ) ଉଦାହରଣ ।

ଦୃଷ୍ଟି-ବି. (ଦୃଶ୍-ତି) ଚକ୍ଷୁ; ଦର୍ଶନ; ଜ୍ଞାନ ।

ଦୃଷ୍ଟି-ଗୋଚର-ବି. ଚକ୍ଷୁଦ୍ୱାରା ଯାହା ଦେଖାଯାଏ । [ବିଦ୍ୟା ।

ଦୃଷ୍ଟିବିଜ୍ଞାନ-ବି. ଆଲୋକ ଓ ଦର୍ଶନବିଷୟକ

ଦେଇ-ବି. (ଦେବୀଶବ୍ଦଜ) ରାଜକନ୍ୟା; ଉଚ୍ଚକୁଳର ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ସଂଜ୍ଞା ।

ଦେଉଳ-ବି. (ଦେବକୁଳଶବ୍ଦଜ) ଦେବାଳୟ ।

ଦେଉଳିଆ-ବି. ଋଣପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ଅକ୍ଷମ; ଦେଉଳର ସେବାପୂଜାଦି କାର୍ଯ୍ୟ-ନିର୍ବାହକ ।

ଦେଖଣାହାରୀ-ବି. ଦେଖିବା ଲୋକ; ଦର୍ଶକ ।

ଦେଖିବା-କ୍ରି. (ଦୃଶ୍‌ଧାତୁଜ) ଦର୍ଶନ କରିବା ।

ଦେଢ଼ଶୁର-ବି. ପତିର ଜ୍ୟେଷ୍ଠଭ୍ରାତା ।

ଦେଢ଼ଶାଶୁ-ବି. ପତିର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭଗିନୀ ।

ଦେଢ଼
ଦେଢ଼ା } ବି. ସାର୍ଦ୍ଧ ଏକ ।

ଦେଣା—ବ. ଋଣ । [ମାନ ।

ଦେଦୀପ୍ୟମାନ—ବି°.(ଦୀପ୍-ଯଙ୍-ଅନ) କାନ୍ତିଯୁ-

ଦେୟ—ବି°. (ଦା-ଯ) ଯାହା ଦେବା ଉଚିତ ।

ଦେସ୍ତ୍ରୀ—ବ. (ଫାର୍ସୀ) କଲମ ।

ଦେବ—ବ. (ଦିବ୍-ଅ) ସୁର; ଦେବତା; ରଜା; ଶ୍ରେଷ୍ଠଲୋକ ।

ଦେବକୀ—ବ. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଜନନୀ ।

ଦେବଗୁରୁ—ବ. (ଦେବ-ଗୁରୁ) ବୃହସ୍ପତି ।

ଦେବତା—ବ. (ଦେବ-ତା) ଦେବ; ଅମର ।

ଦେବତ୍ର—ବି°.(ଦେବ-ତ୍ରୈ-ଅ) ଦେବତାସେବା-ନିମିତ୍ତ ପ୍ରଦତ୍ତ ।

ଦେବତ୍ୱ—ବ. (ଦେବ-ତ୍ୱ) ଦେବତାର ଗୁଣ ।

ଦେବ-ଦାରୁ—ବ. ବୃହତ୍ ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଦେବ-ଦେବ—ବ. ଦେବଶ୍ରେଷ୍ଠ; ମହାଦେବ ।

ଦେବ-ପୁରୀ—ବ. ଇନ୍ଦ୍ରପୁରୀ; ଅମରାବତୀ ।

ଦେବଭୂତି—ବି. (ଦେବ-ଭୂତ) ମନ୍ଦାକିନୀ; ସ୍ୱର୍ଗ-

ଦେବ-ମଣି—ବ. କୌସ୍ତୁଭମଣି । [ଗଙ୍ଗା ।

ଦେବ-ମାତା—ବ. ଅଦିତି; କଶ୍ୟପପତ୍ନୀ ।

ଦେବମାତୃକ—ବି°. (ଦେବ-ମାତ-କ) ବୃଷ୍ଟିଜ-ଳୋତ୍ପନ୍ନ ଶସ୍ୟଦ୍ୱାରା ପାଳିତ ।

ଦେବ-ଯୋନି—ବ. ଉପଦେବତା; ଭୂତ ପ୍ରେତ ।

ଦେବର—ବ. (ଦିବ-ଅର) ପତିର କନିଷ୍ଠଭ୍ରାତା ।

ଦେବରାଜ—ବ. (ଦେବ-ରାଜନ୍) ଇନ୍ଦ୍ର ।

ଦେବର୍ଷି—ବ. (ଦେବ-ଋଷି) ଦେବତା ଅଥଚ ଋଷି; ନାରଦାଦିମୁନି ।

ଦେବଳ—ବ. ଦେବତା-ପୂଜାଦ୍ୱାରା ଜୀବିକା-ନିର୍ବାହକାରୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।

ଦେବଶର୍ମୀ—ବ. ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କର ଉପାଧି ।

ଦେବ-ଶିଳ୍ପୀ—ବ. ବିଶ୍ୱକର୍ମା । [ଧନ ।

ଦେବ-ସ୍ୱ—ବ. ଦେବସେବାନିମିତ୍ତ ଅର୍ପିତ ବସ୍ତୁ ବା

ଦେବା—କ୍ରି. ଦାନ କରିବା ।

ଦେବାଳୟ—ବ. ଦେଉଳ; ମନ୍ଦିର ।

ଦେବୀ—ବ.(ଦିବ୍-ଅ-ଈ) ଦେବତା; ଠାକୁରାଣୀ; ମାନନୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଦେବୋତ୍ତର—ବି°. (ଦେବ-ଉତ୍ତର) ଦେବ-ସେବାନିମିତ୍ତ ଅର୍ପିତ । [ସ୍ଥାନ ।

ଦେଶ—ବ. (ଦିଶ୍-ଅ) ପୃଥିବୀର ଅଂଶବିଶେଷ;

ଦେଶକାଳଜ୍ଞ—ବି°.(ଦେଶ-କାଳ-ଜ୍ଞା-ଅ) ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଶ ଓ କାଳ ବୁଝି କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ।

ଦେଶାଚାର—ବ. (ଦେଶ-ଆଚାର) ଦେଶୀୟ ରୀତି; ଦେଶର ବ୍ୟବହାର । [ଦୂରଦେଶ ।

ଦେଶାନ୍ତର—ବ. (ଦେଶ-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟଦେଶ;

ଦେଶୀ—ବି°. (ଦେଶ-ଈୟ ପରବର୍ତ୍ତୀ-ଈ) ସ୍ୱଦେଶସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଦେଶୀୟ—ବି°. (ଦେଶ-ଈୟ) ଦେଶସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଦେହ—ବ. (ଦିହ୍-ଅ) ଅଙ୍ଗ; ଶରୀର ।

ଦେହଳ } ବ. ଦ୍ୱାରସମୀପସ୍ଥ ସ୍ଥାନ; ଦ୍ୱାରର
ଦେହଳୀ } ତଳ ବା ଉପର କାଠ ।

ଦେହୀ—ବି°. (ଦେହ-ଇନ୍) ଦେହଧାରୀ; ପ୍ରାଣୀ; ଆତ୍ମା ।

ଦୈତ୍ୟ—ବ. (ଦିତି-ଯ) ଦିତିସୁତ; ଅସୁର ।

ଦୈତ୍ୟ-ଗୁରୁ—ବ. ଶୁକ୍ରାଚାର୍ଯ୍ୟ ।

ଦୈତ୍ୟାରି—ବ. (ଦୈତ୍ୟ-ଅରି) କୃଷ୍ଣ; ବିଷ୍ଣୁ; ଦେବତା ।

ଦୈନନ୍ଦିନ-ବଂ. (ଦିନ-ଦିନ-ଅ) ପ୍ରତି ଦିବସୀୟ ।

ଦୈନିକ-ବଂ. (ଦିନ-ଇକ) ପ୍ରାତ୍ୟହିକ ।

ଦୈନ୍ୟ-ବ. (ଦୀନ-ଯ) ଦୀନତା ; ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ।

ଦୈର୍ଘ୍ୟ-ବ. (ଦୀର୍ଘ-ଯ) ଦୀର୍ଘତା; ଲମ୍ବପରିମାଣ ।

ଦୈବ-ବଂ. (ଦେବ-ଅ) ଦେବସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ; ବଂ.- ଧାତୃ-ବିହିତ ; ବ. ବିଧାତା ।

ଦୈବଜ୍ଞ-ବ. (ଦୈବ-ଜ୍ଞା-ଅ) ଗଣକ ବଂ. ଯେ ଭାଗ୍ୟ ଗଣନା କରେ ।

ଦୈବ-ବାଣୀ-ବ. ଦେବତାର ବାଣୀ ।

ଦୈବ-ବିଡ଼ମ୍ବନା-ବ. ଦୈବର ପ୍ରତିକୂଳତା ; କର୍ମବିଡ଼ମ୍ବନା ।

ଦୈବଯୋଗ-ବ. ଦୈବଘଟଣା ।

ଦୈବାତ୍-ଅ. (ଦୈବ-ଅତ୍) ଦୈବବଶତଃ ; ଅକସ୍ମାତ୍ ; ହଠାତ୍ । [ଅଧୀନ ।

ଦୈବାୟତ୍ତ-ବଂ. (ଦୈବ-ଆୟତ୍ତ) କର୍ମବିଧାନର

ଦୈବିକ-ବଂ. (ଦେବ-ଇକ) ଦେବସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ; ଦୈବଘଟିତ । [ସାରଣୀ ।

ଦୈବୀ-ବଂ. (ଦେବ-ଅ-ଈ) କର୍ମବିଧାନର ଅନୁ-

ଦୈଶିକ-ବଂ. (ଦେଶ-ଇକ) ଦେଶସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ; ଦେଶଜାତ ।

ଦୈହିକ-ବଂ. (ଦେହ-ଇକ) ଦେହସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଦୋକାନ-ବ. (ପାର୍ଶୀ) ପଣ୍ୟଶାଳା ।

ଦୋଗ୍ଧା-ବଂ. (ଦୁହ୍-ତୃ) ଦୋହନକର୍ତ୍ତା ।

ଦୋଦୁଲ୍ୟମାନ-ବଂ. (ଦୁଲ୍-ଯଙ୍-ଅନ) ପୁନଃ ପୁନଃ ଦୋଳାୟମାନ । [କରେ ।

ଦୋଭାଷୀ-ବଂ. (ଦ୍ୱି-ଭାଷା) ଦୁଇ ଭାଷା ଯେ

ଦୋରୁଅ-ବ. ଅଙ୍ଗୁରସ । [ଦଣ୍ଡ ।

ଦୋର୍ଦ୍ଦଣ୍ଡ-ବ. (ଦୋର-ଦଣ୍ଡ) ବାହୁଦଣ୍ଡ ; ଭୁଜ-

ଦୋଳ-ବ. (ଦୁଲ୍-ଅ) ଦୋଳନ ; ଦୋଳ ; ଝୁଲଣ । [ଦୋହଲୁଥିବା ।

ଦୋଳାୟମାନ-ବଂ. (ଦୋଲ-ଯ-ଅନ) ଯାହା

ଦୋଳାୟିତ-ବଂ. (ଦୋଲ-ଯ-ତ) ଇତସ୍ତତଃ ଆନ୍ଦୋଳିତ ।

ଦୋଳୀ-ବ. ଝୁଲଣ ; ଡୋଲି । [କଳଙ୍କ ।

ଦୋଷ-ବ. (ଦୁଷ୍-ଅ) ଅପରାଧ ; ନିୟମଭଙ୍ଗ ;

ଦୋଷଗ୍ରାହୀ-ବଂ. (ଦୋଷ-ଗ୍ରହ-ଇନ୍) ଯେ

ଦୋଷା-ବ. ରାତ୍ରି । [ଦୋଷ ଗ୍ରହଣ କରେ ।

ଦୋଷା-ତନ-ବଂ. ରାତ୍ରିକାଳୀନ ।

ଦୋଷାବହ-ବଂ (ଦୋଷ-ଅବହ) ଦୋଷଯୁକ୍ତ ।

ଦୋଷୀ-ବଂ. ଅପରାଧୀ ।

ଦୋଷୈକଦର୍ଶୀ-ବଂ. (ଦୋଷ-ଏକ-ଦୃଶ୍-ଇନ୍) ଯେ କେବଳ ଦୋଷ ଦେଖେ ।

ଦୋସର-ବଂ. (ଦ୍ୱି-ସର) ଦ୍ୱିତୀୟ ; ସଙ୍ଗୀ ।

ଦୋସର୍ଗି-ବଂ. ଦ୍ୱିତୀୟ ; ଅନ୍ୟ ।

ଦୋହ-ବ. (ଦୁହ-ଅ) ଦୋହନ ।

ଦୋହଦ-ବ. (ଦୋହ-ଦ) ଗର୍ଭିଣୀର ଅଭି- ଲାଷ ; ଗର୍ଭଚିହ୍ନ ।

ଦୋହଦିନୀ-ବ. (ଦୋହଦ-ଇନ୍-ଈ) ଗର୍ଭିଣୀ ।

ଦୋହନ-ବ. (ଦୁହ୍-ଅନ) ଦୁହିଁବା ; ସଂଗ୍ରହ- କରଣ ।

ଦୋହରା } ବ. ଦ୍ୱିତୀୟବାର ।
ଦୋହରି }

ଦୋହଲିବା-କ୍ରି. ଝୁଲିବା ; ହଲିବା ।

ଦୋହି
ଦୋହାଇ } ବି. ଶପଥପୂର୍ବକ ସୁରକ୍ଷାର ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ଦୌଡ଼ିବା-କ୍ରି.(ଦ୍ରୁ ଧାତୁରୁ)ଶୀଘ୍ର ଗମନକରିବା ।

ଦୌତ୍ୟ-ବି. (ଦୂତ-ଯ) ଦୂତର କର୍ମ ।

ଦୌରାତ୍ମ୍ୟ-ବି. (ଦୁରାତ୍ମନ୍-ଯ) ଦୁର୍ବୃତ୍ତପଣ, ଅତ୍ୟାଚାର ।

ଦୌର୍ବଲ୍ୟ-ବି. (ଦୁର୍ବଲ-ଯ) ଦୁର୍ବଲତା ।

ଦୌର୍ହୃଦ-ବି. (ଦୁର୍-ହୃଦ୍-ଅ) ଗର୍ଭ; ଗର୍ଭିଣୀର ସ୍ପୃହା ।

ଦୌଲତ-ବି. (ଆରବୀ) ଧନ ।

ଦୌବାରିକ-ବି. (ଦ୍ୱାର-ଇକ) ଦ୍ୱାସ୍ଥ; ଦ୍ୱାର-[ପାଳ ।

ଦୌହିତ୍ର-ବି. (ଦୁହିତୃ-ଅ) ଦୁହିତାର ପୁତ୍ର ; ନାତି ।

ଦୌହିତ୍ରୀ-ବି. (ଦୁହିତୃ-ଅ-ଈ) ଦୁହିତାର [କନ୍ୟା; ନାତୁଣୀ ।

ଦ୍ୟାବାପୃଥିବୀ-ବି. (ଦ୍ୟୌ-ପୃଥିବୀ) ଆକାଶ ଓ ପୃଥିବୀ ।

ଦ୍ୟୁ-ବି. (ଦିବ୍-କ୍ୱିପ) ସ୍ୱର୍ଗ ; ଆକାଶ ; ଦିନ ।

ଦ୍ୟୁତି-ବି. (ଦ୍ୟୁତ-ଇ) ଦୀପ୍ତି; ପ୍ରକାଶ; ଶୋଭା ।

ଦ୍ୟୁତିକର-ବିଂ. (ଦ୍ୟୁତି-କୃ-ଅ) ଦୀପ୍ତିକାରକ ।

ଦ୍ୟୁତିମାନ୍-ବିଂ. (ଦ୍ୟୁତି-ମତ୍) ଦୀପ୍ତିମାନ୍ ।

ଦ୍ୟୁମଣି-ବି ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ଦ୍ୟୁମ୍ନ-ବି. (ଦ୍ୟୁ-ମ୍ନା-ଅ) ଧନ; ସୁବର୍ଣ୍ଣ; ସାମର୍ଥ୍ୟ ।

ଦ୍ୟୁଲୋକ-ବି. (ଦ୍ୟୁ-ଲୋକ) ସ୍ୱର୍ଗଲୋକ ।

ଦ୍ୟୂତ-ବି. (ଦିବ୍-ତ) ଜୁଆଖେଳ ।

ଦ୍ୟୋତକ-ବିଂ. (ଦ୍ୟୁତ-ଅକ) ପ୍ରକାଶକ ।

ଦ୍ୟୋତନ-ବି. (ଦ୍ୟୁତ-ଅନ) ପ୍ରକାଶନ ।

ଦ୍ୟୋତମାନ-ବିଂ. (ଦ୍ୟୁତ-ଆନ) ଦୀପ୍ତିମାନ୍ ।

ଦ୍ୟୌ-ବି. ଆକାଶ; ସ୍ୱର୍ଗ ।

ଦ୍ରଢ଼ିମା-ବି. (ଦୃଢ଼-ଇମନ୍) ଦୃଢ଼ତା ।

ଦ୍ରଢ଼ିଷ୍ଠ-ବିଂ. (ଦୃଢ଼-ଇଷ୍ଠ) ଅତିଦୃଢ଼ ।

ଦ୍ରବ-ବିଂ. (ଦ୍ରୁ-ଅ) ତରଳ ।

ଦ୍ରବତ୍ୱ-ବି. ତରଳତ୍ୱ ।

ଦ୍ରବିଣ-ବି. (ଦ୍ରୁ-ଇନ) ଧନ ।

ଦ୍ରବୀକରଣ-ବି. (ଦ୍ରବ-ଈଆଗମ-କରଣ) ଦ୍ରବ କରିବା ; ତରଳ କରିବା ।

ଦ୍ରବୀଭୂତ-ବିଂ. (ଦ୍ରବ-ଈ-ଭୂତ) ତରଳୀତ ।

ଦ୍ରବ୍ୟ-ବି. (ଦ୍ରୁ-ଯ) ପଦାର୍ଥ ; ସାମଗ୍ରୀ ।

ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ-ବିଂ. (ଦୃଶ୍-ତବ୍ୟ) ଦର୍ଶନୀୟ ; ଦର୍ଶନ-ଯୋଗ୍ୟ ।

ଦ୍ରଷ୍ଟା-ବିଂ. (ଦୃଶ୍-ତୃ) ଦର୍ଶକ ; ସାକ୍ଷୀ ।

ଦ୍ରାକ୍ଷା-ବି. କିସ୍‌ମିସ୍ ; ଅଙ୍ଗୁର ।

ଦ୍ରାଘିମା-ବି. (ଦୀର୍ଘ-ଇମନ୍) ଦୈର୍ଘ୍ୟ; ଭୂଗୋଳଶାସ୍ତ୍ରରେ ଉଭୟମେରୁ-ଭେଦୀ କଳ୍ପିତ ମଣ୍ଡଳାକାର ରେଖା ।

ଦ୍ରାଘିମାନ୍ତର-ବି. (ଦ୍ରାଘିମା-ଅନ୍ତର) ଏକ ଦ୍ରାଘିମାଂଶଠାରୁ ଅନ୍ୟ ଦ୍ରାଘିମାଂଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୂରତ୍ୱ ।

ଦ୍ରାଘିଷ୍ଠ-ବିଂ. (ଦୀର୍ଘ-ଇଷ୍ଠ) ଅତିଶୟ ଦୀର୍ଘ ।

ଦ୍ରାବକ-ବିଂ. (ଦ୍ରୁ-ଅକ) ଦ୍ରବକାରକ ।

ଦ୍ରାବଣ-ବି. (ଦ୍ରୁ-ଣିଚ୍-ଅନ) ଦ୍ରବୀକରଣ ।

ଦ୍ରାବିଡ଼-ବି. ପ୍ରଦେଶବିଶେଷ ; ବିଂ. ଦ୍ରାବିଡ଼-ଦେଶୀୟ ।

ଦ୍ରାବିତ-ବିଂ. (ଦ୍ରୁ-ଣିଚ୍-ତ) ତାଡ଼ିତ; ଦ୍ରବୀଭୂତ ।

ଦ୍ରାବ୍ୟ-ବିଂ. (ଦ୍ରବ-ଯ) ତାପ ସଂଯୋଗେ ଦ୍ରବଣୀୟ ।

ଦ୍ରୁଘଣ-ବି. ଲୌହ ମୁଦ୍ଗର ।

ଦ୍ରୁତ-ବିଂ. (ଦ୍ରୁ-ତ) ଶୀଘ୍ର ।

ଦ୍ରୁମ-ବି. (ଦ୍ରୁ-ମ) ବୃକ୍ଷ ।

ଦ୍ରୋଣ-ବି. (ଦ୍ରୁ-ନ) ତାମ୍ରପରିମାଣ; ବୃହତ୍ଜଳାଶୟ; ମେଘବିଶେଷ; ପଇଶପଲ; ମହାଭାରତର ଦ୍ରୋଣାଚାର୍ଯ୍ୟ ।

ଦ୍ରୋଣୀ-ବି. (ଦ୍ରୁ-ନି) ଜଳସେଚନୀ; ଜଳକୁଣ୍ଡ ।

ଦ୍ରୋହ-ବି. (ଦ୍ରୁହ୍-ଅ) ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ; ହିଂସା ।

ଦ୍ରୋହୀ-ବିଂ. (ଦ୍ରୁହ-ଇନ୍) ଅନିଷ୍ଟକାରୀ; ଦ୍ଵେଷୀ ।

ଦ୍ରୌପଦୀ-ବି. (ଦ୍ରୁପଦ-ଅ-ଈ) ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ, ଦ୍ରୁପଦ ରାଜାଙ୍କ କନ୍ୟା ।

ଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵ-ବି. (ଦ୍ଵିଶବ୍ଦଜ) ଯୋଡ଼ା; କଳହ; ଯୁଦ୍ଧ; ସମାସ ବିଶେଷ ।

ଦ୍ଵାଚତ୍ଵାରିଂଶତ୍-ବିଂ. (ଦ୍ଵି ଚତ୍ଵାରିଂଶତ୍) ୪୨ ସଂଖ୍ୟା ।

ଦ୍ଵାତ୍ରିଂଶତ୍-ବିଂ. (ଦ୍ଵି-ତ୍ରିଂଶତ୍) ୩୨ ସଂଖ୍ୟା ।

ଦ୍ଵାଦଶ-ବିଂ. (ଦ୍ଵି-ଦଶନ୍) ୧୨ ସଂଖ୍ୟା ।

ଦ୍ଵାଦଶୀ-ବିଂ. ତିଥିବିଶେଷ ।

ଦ୍ଵାପର-ବି. (ଦ୍ଵି-ପର) ହିନ୍ଦୁଶାସ୍ତ୍ରର ତୃତୀୟ ଯୁଗ ।

ଦ୍ଵାର-ବି. (ଦ୍ଵାର-ଅ) ଦୁଆର; କବାଟ; ଉପାୟ ।

ଦ୍ଵାରକା }
ଦ୍ଵାରକ୍ୟା } ବି. (ଦ୍ଵାର-କ-ଅ) ହିନ୍ଦୁତୀର୍ଥ ବିଶେଷ ।

ଦ୍ଵାର-ପାଳ-ବି. ଦୌବାରିକ; ଦ୍ଵାରରକ୍ଷକ ।

ଦ୍ଵାରା-ଅଂ. (ଦ୍ଵାର-ଆ) କର୍ତ୍ତୃକ; ସାହାଯ୍ୟରେ ।

ଦ୍ଵାବିଂଶତି-ବିଂ. (ଦ୍ଵି-ବିଂଶତି) ୨୨ ସଂଖ୍ୟା ।

ଦ୍ଵାଷଷ୍ଟି-ବିଂ. (ଦ୍ଵି-ଷଷ୍ଟି) ୬୨ ସଂଖ୍ୟା ।

ଦ୍ଵାସପ୍ତତି-ବିଂ. (ଦ୍ଵି-ସପ୍ତତି) ୭୨ ସଂଖ୍ୟା ।

ଦ୍ଵି ବିଂ. ଦୁଇ ସଂଖ୍ୟା ।

ଦ୍ଵିଗର୍ଭ-ବି. ଯେଉଁ ଜନ୍ତୁର ଦେହରେ ଅପତ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ଦୁଇଟି ଗର୍ଭ ବା ଅଧାର ଥାଏ; ଯଥା, କାଙ୍ଗାରୁ ।

ଦ୍ଵିଗୁ-ବି. ବ୍ୟାକରଣରେ ସମାସ ବିଶେଷ ।

ଦ୍ଵିଜ ବି. (ଦ୍ଵି-ଜା-ଅ) ଦେହର ଜନ୍ମ ଓ ଧର୍ମ ସଂସ୍କାରର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଜନ୍ମ, ଉଭୟ ଯାହାର ଅଛି; ବ୍ରାହ୍ମଣ, କ୍ଷତ୍ରି ଓ ବୈଶ୍ୟ, ପକ୍ଷୀ; ଦନ୍ତ ।

ଦ୍ଵିଜରାଜ-ବି. (ଦ୍ଵିଜ-ରାଜନ୍) ଚନ୍ଦ୍ର; ଗରୁଡ଼ ।

ଦ୍ଵିଜିହ୍ଵ-ବି. (ଦ୍ଵି-ଜିହ୍ଵା) ସର୍ପ ।

ଦ୍ଵିତୟ-ବି. (ଦ୍ଵି-ତୟ) ଯୁଗ୍ମ; ଦ୍ଵୟ ।

ଦ୍ଵିତଳ-ବି. (ଦ୍ଵି-ତଳ) ଦୋମହଲା ।

ଦ୍ଵିତୀୟ-ବି. (ଦ୍ଵି-ତୀୟ) ୨ ସଂଖ୍ୟାର ପୂରକ ।

ଦ୍ଵିତୀୟା-ବି. ତିଥିବିଶେଷ ।

ଦ୍ଵିଦଳ-ବି. ଦ୍ଵିଦଳବିଶିଷ୍ଟ ଶସ୍ୟ (ମୁଗପ୍ରଭୃତି) ।

ଦ୍ଵିଧା-କ୍ରି. ବିଂ. ଅଂ. (ଦ୍ଵି-ଧା) ଦୁଇ ପ୍ରକାର; ବି. ସନ୍ଦେହ ।

ଦ୍ଵିପ-ବି. (ଦ୍ଵି-ପା-ଅ) ହସ୍ତୀ ।

ଦ୍ଵିପଞ୍ଚାଶତ୍-ବିଂ. ଦୁଇ ଅଧିକ ପଞ୍ଚାଶତ୍, ୫୨ ।

ଦ୍ଵିପଦ-ବି. (ଦ୍ଵି-ପଦ) ମନୁଷ୍ୟ; ପକ୍ଷୀ; ବିଂ. ପଦ-ଦ୍ଵୟ ବିଶିଷ୍ଟ ।

ଦ୍ଵିରଦ-ବି. (ଦ୍ଵି-ରଦ) ହସ୍ତୀ ।

ଦ୍ଵିରୁକ୍ତ-ବିଂ. (ଦ୍ଵିଃ-ଉକ୍ତ) ଦୁଇବାର କଥିତ ।

ଦ୍ଵିରୁକ୍ତି-ବି. (ଦ୍ଵିଃ-ଉକ୍ତି) ଦୁଇଥର କଥିତକଥା ।

ଦ୍ଵିରେଫ-ବି. (ଦ୍ଵି-ରେଫ) ଭ୍ରମର; ମଧୁକର ।

ଦ୍ଵିବଚନ-ବି. ବ୍ୟାକରଣର ଦ୍ଵିତ୍ଵ ବୋଧକ ବିଭକ୍ତି ।

ଦ୍ୱିବିଧ-ବି॰. (ଦ୍ୱି-ବିଧ) ଦୁଇପ୍ରକାର ।

ଦ୍ୱିଷନ୍ତ-ବି. (ଦ୍ୱିଷ୍ ଅନ୍ତ) ଶତ୍ରୁ ।

ଦ୍ୱୀପ ବି. (ଦ୍ୱି-ଅପ୍-ଅ) ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଜଳ-ବେଷ୍ଟିତ ସ୍ଥଳ ; ବ୍ୟାଘ୍ରଚର୍ମ ।

ଦ୍ୱୀପୀ-ବି. (ଦ୍ୱୀପ-ଇନ୍) ବ୍ୟାଘ୍ର ।

ଦ୍ୱେଷ ବି. (ଦ୍ୱିଷ୍-ଅ) ଶତ୍ରୁତା ; ଈର୍ଷା ।

ଦ୍ୱେଷୀ-ବି॰. (ଦ୍ୱିଷ୍-ଇନ୍) ଦ୍ୱେଷଯୁକ୍ତ ।

ଦ୍ୱେଷ୍ଟା-ବି॰. (ଦ୍ୱିଷ-ତୃ) ଦ୍ୱେଷକର୍ତ୍ତା ।

ଦ୍ୱୈତବାଦ ବି. (ଦ୍ୱୈତ-ବଦ୍-ଅ) ଯେ ମତରେ ଜୀବାତ୍ମା ଓ ପରମାତ୍ମା ଭିନ୍ନ ।

ଦ୍ୱୈଧ-ବି. (ଦ୍ୱିଧ-ଅ) ଦ୍ୱିଧାର ଭାବ; ମତଭେଦ ; ସନ୍ଦେହ ।

ଦ୍ୱୈପାୟନ-ବି. (ଦ୍ୱୀପ-ଅୟନ) ଦ୍ୱୀପ ଯାହାର ଜନ୍ମସ୍ଥାନ ; ବ୍ୟାସଦେବ ।

ଦ୍ୱୈମାତୁର-ବି. (ଦ୍ୱିମାତୃ-ଅ) ଦୁଇ ମାତାର ସନ୍ତାନ ; ଗଣେଶ ।

ଦ୍ୱୈମାତୃକ ବି. (ଦ୍ୱି-ମାତୃ-କ) ବୃଷ୍ଟିଜଳ ଓ ନଦୀଜଳ ଦ୍ୱାରା ପାଳିତ । [ସମଷ୍ଟି ।

ଦ୍ୱ୍ୟଣୁକ ବି. (ଦ୍ୱି-ଅଣୁ-କ) ଦୁଇ ପରମାଣୁର

ଦ୍ୱ୍ୟର୍ଥ-ବି॰. (ଦ୍ୱି-ଅର୍ଥ) ଦ୍ୱିବିଧ ଅର୍ଥବୋଧକ ।

ଧ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଊନବିଂଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଧଇଁ-ବି. ବାଣବେଗ ବିଶେଷ ।

ଧକ୍‌ଧକ୍-ବି. ବେଦନା-ବିଶେଷ ।

ଧକ୍କା-ବି. ଠେଲା ; ଅଘାତ ।

ଧକାଇବା-କ୍ରି. ଶରଣାର୍ଥ ପଠାଇବା ।

ଧଟୀ-ବି. ଲୁଗାଖଣ୍ଡ ।

ଧଡ଼ ବି. ଶରୀର ।

ଧଡ଼ପଡ଼-କ୍ରି. ବି॰. ଶୀଘ୍ର ।

ଧଡ଼ା ବି. (ଧଟଶବ୍ଦଜ) ଚନ୍ଦ୍ରକ ; ଅର୍ଗଳକାଠ ।

ଧଡ଼ୀ-ବି. (ଧଟୀଶବ୍ଦଜ) ବସ୍ତ୍ରର ଦୀର୍ଘ ଖଣ୍ଡ ।

ଧଡ଼ିଆ-ବି॰. କୃଶ ।

ଧଣ୍ଡ-ବି. (ଉଣ୍ଡୁଭଶବ୍ଦଜ) ସର୍ପବିଶେଷ ।

ଧଣ୍ଡା-ବି. ପୁଷ୍ପର ବଡମାଳା ।

ଧନ-ବି. (ଧନ୍-ଅ) ସମ୍ପତ୍ତି; ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାଦିରତ୍ନ ବି ।

ଧନଞ୍ଜୟ-ବି. (ଧନ-ଜି-ଅ) ଯେ ଧନ ଜୟ କରେ; ମଧ୍ୟମ ପାଣ୍ଡବ ଅର୍ଜୁନ । [କୁବେର ।

ଧନଦ-ବି॰. (ଧନ-ଦା-ଅ) ଧନଦାତା ; ବି.

ଧନବାନ୍-ବି॰. (ଧନ-ବତ୍) ବିତ୍ତଶାଳୀ ।

ଧନାଗମ-ବି. (ଧନ-ଆଗମ) ଅର୍ଥାଗମ; ଅର୍ଥ ।

ଧନିଆ-ବି. (ଧନ୍ୟାଶବ୍ଦଜ) କୋଥମିର ଫଳ ।

ଧନିକ-ବି॰. ଧନାଢ୍ୟ ।

ଧନିଷ୍ଠା-ବି. (ଧନ-ଇଷ୍ଠ-ଅ) ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ଧନୀ-ବି॰. (ଧନ-ଇନ୍) ଧନଶାଳୀ ।

ଧନୀ-ବି. ଯୁବତୀ ।

ଧନୁ } ବି. (ଧନ-ଉ, ଉସ୍) କାର୍ମୁକ; ଚାରିହସ୍ତ
ଧନୁଃ } ପରିମାଣ; ନକ୍ଷତ୍ରପୁଞ୍ଜ ବିଶେଷ ।

ଧନୁର୍ଗୁଣ-ବି. (ଧନୁଃ-ଗୁଣ) ଧନୁର ଜ୍ୟା ।

ଧନୁର୍ଦ୍ଧର-ବି॰. (ଧନୁଃ-ଧୃ-ଅ) ଧନୁର୍ଦ୍ଧାରୀ; ଧନ୍ୱୀ ।

ଧନୁର୍ବେଦ-ବି. (ଧନୁଃ-ବେଦ) ଧନୁର୍ବିଦ୍ୟା ।

ଧନୁଷ୍ଟଙ୍କାର-ବ. (ଧନୁଃ-ଟଙ୍କାର) ଧନୁଃଶବ୍ଦ ; ରୋଗବିଶେଷ ।

ଧନୁଷ୍ପାଣି-ବଂ. (ଧନୁଃ-ପାଣି) ଧନୁର୍ଦ୍ଧର ।

ଧନେଶ-ବଂ. (ଧନ-ଈଶ) ଧନସ୍ୱାମୀ; ବ. [କୁବେର ।

ଧନ୍ଦା-ବ. ବ୍ୟବସାୟ ।

ଧନ୍ଦାଳହେବା-କ୍ରି. ବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ।

ଧନ୍ଦହେବା-କ୍ରି. ବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ।

ଧନ୍ୟ-ବଂ. (ଧନ-ଯ) କୃତାର୍ଥ; ପ୍ରଶଂସନୀୟ; ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ।

ଧନ୍ୟବାଦ-ବ. ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ବୋଲି ପ୍ରଶଂସା; ସାଧୁବାଦ ।

ଧନ୍ୱନ୍ତରି-ବ. ଦେବଚିକିତ୍ସକ ।

ଧନ୍ୱୀ-ବଂ. (ଧନ୍ୱ-ଇନ୍) ଧନୁର୍ଦ୍ଧାରୀ ।

ଧପା-ବ. ଭଣ୍ଡାଇବା; ଠକିବା ।

ଧମକ-ବ. (ଧ୍ମା-ଅକ) ଭସ୍ତ୍ରାଚାଳକ କମାର ।

ଧମକ-ବ. ଭୟ-ପ୍ରଦର୍ଶନ ।

ଧମକାଇବା-କ୍ରି. ଭୟ ଦେଖାଇବା ।

ଧମନୀ-ବ. (ଧ୍ମା-ଅନ-ଈ) ନାଡ଼ୀ; ଶିରା ।

ଧମ୍ମିଲ୍ଲ-ବ. ଅଳଙ୍କୃତ କେଶପାଶ ।

ଧର-ବଂ. (ଧୃ-ଅ) ଧାରଣକର୍ତ୍ତା (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ) ।

ଧରଣ-ବ. (ଧୃ-ଅନ) ପ୍ରଣାଳୀ; ପଦ୍ଧତି; ଧାରଣ ।

ଧରଣା-ବ. ଅଧ୍ୟାପଡ଼ିବା ।

ଧରଣୀ-ବ. (ଧୃ-ଅନ-ଈ) ପୃଥିବୀ ।

ଧରଣୀ-ଧର-ବ. ପର୍ବତ; ପରମେଶ ।

ଧରା-ବ. (ଧୃ-ଅ) ପୃଥିବୀ ।

ଧରାତଳ-ବ. ପୃଥିବୀର ଉପରଭାଗ ।

ଧରାଧର-ବ. (ଧରା-ଧର) ପର୍ବତ ।

ଧରିତ୍ରୀ-ବ. (ଧୃ-ଇତ୍ର-ଈ) ପୃଥିବୀ ।

ଧରିବା-କ୍ରି. (ଧୃ-ଧାତୁରୁ) ଧାରଣ କରିବା; ଘେନିବା ।

ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ-ବ. (ଧୃ-ତବ୍ୟ) ଧରିବାଯୋଗ୍ୟ ; [ବିବେଚ୍ୟ ।

ଧର୍ମ-ବ. (ଧୃ-ମ) ଯେ ବିଶ୍ୱଧାରଣ ବା ରକ୍ଷା କରେ ; ଜୀବାତ୍ମାର ଈଶ୍ୱର-ବିଶ୍ୱାସ ; ବିଶ୍ୱାସ ଓ ପୂଜା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରଣାଳୀ; ନ୍ୟାୟ ; ପୁଣ୍ୟ ; କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ, ଗୁଣ ।

ଧର୍ମ-କ୍ଷେତ୍ର-ବ. ତୀର୍ଥ; କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ।

ଧର୍ମ-ଘଟ-ବ. ବୈଶାଖ ମାସରେ ପ୍ରତ୍ୟହ ଦାତବ୍ୟ ଶୀତଳପାନୀୟପୂର୍ଣ୍ଣ କଳସ; ସମବେତ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ ନ କରିବାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ।

ଧର୍ମ-ଚାରିଣୀ-ବଂ. ସାଧ୍ୱୀ; ଧାର୍ମିକା ।

ଧର୍ମତଃ-ଅ. (ଧର୍ମ-ତସ୍) ଧର୍ମାନୁସାରେ ।

ଧର୍ମ-ଧ୍ୱଜୀ-ବଂ. (ଧର୍ମ-ଧ୍ୱଜ-ଇନ୍) ଯେ ଧର୍ମର ବାହ୍ୟଚିହ୍ନ ଧାରଣ କରେ, କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ଧାର୍ମିକ ନୁହେ ।

ଧର୍ମନିଷ୍ଠ-ବଂ. (ଧର୍ମ-ନିଷ୍ଠା) ଧର୍ମପରାୟଣ ।

ଧର୍ମ-ନୀତି-ବ. କର୍ତ୍ତବ୍ୟାକର୍ତ୍ତବ୍ୟବିଷୟକ ବୁଦ୍ଧି ।

ଧର୍ମ-ପତ୍ନୀ-ବ. ସହଧର୍ମିଣୀ ; ଭାର୍ଯ୍ୟା ।

ଧର୍ମ-ପୁତ୍ର-ବ. (ଧର୍ମ-ପୁତ୍ର) ଯୁଧିଷ୍ଠିର; ଧର୍ମାନୁସାରେ କୃତ ପୁତ୍ର ।

ଧର୍ମ-ବକ-ବ. କପଟଧାର୍ମିକ ଲୋକ ।

ଧର୍ମ-ଭୟ-ବ. ଅଧର୍ମ କଲେ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ, ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ।

ଧର୍ମ-ରାଜ-ବି. (ଧର୍ମ-ରାଜା) ଯମ; ଯୁଧିଷ୍ଠିର ।

ଧର୍ମ-ଲକ୍ଷଣ-ବି. ଧୃତି, କ୍ଷମା, ଦମ, ଅସ୍ତେୟ, ଶୌଚ, ଇନ୍ଦ୍ରିୟନିଗ୍ରହ, ଧୀ, ବିଦ୍ୟା, ସତ୍ୟ, ଅକ୍ରୋଧ ଏହି ଦଶ ଧର୍ମଲକ୍ଷଣ ।

ଧର୍ମ-ବୃଦ୍ଧ-ବିଂ. ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ଧର୍ମ ଶାଳା-ବି. ଧର୍ମାର୍ଥ ଗୃହ ।

ଧର୍ମ-ଶୀଳ-ବିଂ. ଧାର୍ମିକ ।

ଧର୍ମାଧିକରଣ-ବି. (ଧର୍ମ-ଅଧି-କୃ-ଅନ) ନ୍ୟାୟ ଅନ୍ୟାୟର ବିଚାରସ୍ଥଳ; ଅଦାଲତ; ବିଚାରକ ।

ଧର୍ମାଧିକାରୀ-ବି. (ଧର୍ମ-ଅଧିକାରୀ) ଯାହା ହାତରେ ନ୍ୟାୟ ଅନ୍ୟାୟ ବିଚାରର ଭାର ନ୍ୟସ୍ତ ଥାଏ ।

ଧର୍ମାଧ୍ୟକ୍ଷ-ବି. (ଧର୍ମ-ଅଧ୍ୟକ୍ଷ) ବିଚାରପତି ।

ଧର୍ମାବତାର-ବି. (ଧର୍ମ-ଅବତାର) ମୂର୍ତ୍ତିମାନ୍ ଧର୍ମ ।

ଧର୍ମାବହ-ବିଂ. (ଧର୍ମ-ଅବହ) ଧର୍ମର ରକ୍ଷକ ।

ଧର୍ମାସନ-ବି. (ଧର୍ମ-ଆସନ) ବିଚାରାସନ ।

ଧର୍ମିଷ୍ଠ-ବିଂ. (ଧର୍ମ-ଇଷ୍ଠ ଅତିଧାର୍ମିକ ।

ଧର୍ମୀ-ବିଂ. (ଧର୍ମ-ଇନ୍) ଗୁଣବିଶିଷ୍ଟ ।

ଧର୍ମ୍ୟ-ବିଂ. (ଧର୍ମ-ଯ) ଧର୍ମର ଅନୁଯାୟୀ ।

ଧର୍ଷ } ବି. (ଧୃଷ୍-ଅ, ଅନ) ସନ୍ତାପନ; ପରାଭବ;
ଧର୍ଷଣ } ଅବମାନନା ।

ଧର୍ଷିତ-ବିଂ. (ଧୃଷ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଅବମାନିତ; ପରାଭବପ୍ରାପ୍ତ ।

ଧଳା-ବିଂ. (ଧବଳଶବ୍ଦଜ) ଶ୍ୱେତ, ଶୁକ୍ଳ ।

ଧବ-ବି. (ଧୂ-ଅ) ପତି; ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଧବଳ-ବିଂ. (ଧବ-ଅଳ) ଶୁକ୍ଳ ବି. ଶ୍ୱେତକୁଷ୍ଠ ।

ଧବଳିତ-ବିଂ. (ଧବଳ-ଇତ) ଶୁକ୍ଳୀକୃତ ।

ଧବଳିମା-ବି. (ଧବଳ-ଇମନ୍) ଶୁକ୍ଳତା ।

ଧାଇଁବା-କ୍ରି. (ଧାବ୍‌ଧାତୁଜ) ଦୌଡ଼ିବା; ଧାବମାନ ହେବା ।

ଧାଈ-ବି. (ଧାତ୍ରୀଶବ୍ଦଜ) ଉପମାତା; ଦାଈ ।

ଧାଡ଼ି-ବି. (ଧାରଶବ୍ଦଜ) ଶ୍ରେଣୀ ।

ଧାତକୀ-ବି. ପୁଷ୍ପବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଧାତା-ବି. (ଧା-ତୃ) ବିଧାତା; ବିଂ. ଧାରଣକର୍ତ୍ତା; ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ।

ଧାତୁ-ବି. (ଧା-ତୁ) ଦେହ ଧାରକବସ୍ତୁ; ଯଥା ବାତ, ପିତ୍ତ, କଫ, ଶୋଣିତ, ମାଂସ, ମେଦଃ, ମଜ୍ଜା, ଅସ୍ଥି, ଶୁକ୍ର ପ୍ରଭୃତି; ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ, ରୌପ୍ୟ, କାଂସ୍ୟ, ତାମ୍ର, ସୀସା, ରଙ୍ଗ, ଲୌହ ଏହି ଅଷ୍ଟବିଧ ତୈଜସ ପଦାର୍ଥ; ବ୍ୟାକରଣରେ ଭୂ. କୃ ପ୍ରଭୃତି କ୍ରିୟାବାଚକ ପ୍ରକୃତି; ସ୍ୱଭାବ; ଉପାଦାନ ।

ଧାତୁ-ଦ୍ରାବକ-ବି. ସୋହାଗା ।

ଧାତୁ-ମୟ-ବିଂ. ଧାତୁନିର୍ମିତ ।

ଧାତ୍ରୀ-ବି. (ଧା-ତୃ-ଈ) ମାତା ନ ହୋଇ ଯେ ସ୍ତନ୍ୟ ପିଆଏ; ଅଁଳା ।

ଧାନ-ବି. (ଧାନ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ଧାନ୍ୟ ।

ଧାମ-ବି. (ଧା-ଅନ-ଇ) ଆଧାର ; ସ୍ଥାନ । (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ଧାନୁଷ୍କ-ବିଂ. (ଧନୁଷ୍-ଅ) ଧନୁର୍ଦ୍ଧର ।

ଧାନ୍ୟ-ବି. (ଧା-ଅନ୍-ଯ) ଧାନ; ଓଷଧିବିଶେଷ ।

ଧାନ୍ୟକ-ବି. ଧନିଆ; ଧଣିଆ ।

ଧାମ—ବ. (ଧା-ମନ୍) ଗୃହ ; ଆଧାର ; ତେଜ ;
ଶରୀର ; ଆସ୍ପଦ । [ଭଗ୍ନାଂଶ ।
ଧାର—ବ. (ଧୃ-ଅ) ଋଣ ; ପ୍ରାନ୍ତଭାଗ ; ଅସ୍ତ୍ରର
ଧାରକ—ବି. (ଧୃ-ଅକ) ଧାରଣକର୍ତ୍ତା; ଝାଡ଼ା
ବନ୍ଦକାରକ । [ସଂବରଣ ।
ଧାରଣ—ବ. (ଧୃ-ଣିଚ୍-ଅନ) ଗ୍ରହଣ ; ପରିଧାନ;
ଧାରଣା—ବ. (ଧୃ-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ବୁଦ୍ଧିର ଏକା-
ଗ୍ରତା ; ବିଶ୍ୱାସ ।
ଧାରା—ବ. (ଧୃ-ଆ) ତରଳ ପଦାର୍ଥର ନିରନ୍ତର
କ୍ଷରଣ; ଜଳବର୍ଷଣ; ରୀତି; ନିୟମ; ଅସ୍ତ୍ରର
ତୀକ୍ଷ୍ଣଭାଗ । [ଯୁକ୍ତ ଗୃହ ।
ଧାରା-ଗୃହ—ବ. ଯନ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା ଉତ୍କ୍ଷେପିତ ଜଳଧାରା-
ଧାରା ଧର—ବ. ମେଘ । [ହୁଏ ।
ଧାରା ଯନ୍ତ୍ର—ବ. ଯେଉଁ ଯନ୍ତ୍ରରୁ ଜଳଧାର ନିର୍ଗତ
ଧାରାବାହିକ
ଧାରାବାହୀ
} ବି. (ଧାରା-ବହ-ଇକ, ଇନ୍) ଯାହା କ୍ରମାଗତ ଏକ ଅସୂ-ପନ୍ତ, ଅବଚ୍ଛିନ୍ନ ।
ଧାରା-ସମ୍ପାତ—ବ. ବେଗେ ଜଳବର୍ଷଣ ।
ଧାରୀ—ବି. (ଧୃ-ଣିଚ୍-ଇନ୍) ଧାରଣକର୍ତ୍ତା (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ
ଧାରୁଆ—ବି. ଋଣୀ । [ପ୍ରଯୁକ୍ତ ।
ଧାର୍ମିକ—ବି. (ଧର୍ମ-ଇକ) ଧର୍ମଶୀଳ ।
ଧାର୍ଯ୍ୟ—ବି. (ଧୃ-ଯ) ଅବଧାରଣୀୟ; ସ୍ଥିରୀକୃତ ।
ଧାବକ—ବି. (ଧାବ୍-ଅକ) ଦ୍ରୁତଗାମୀ; ବ.
ରଜକ, ଧୋବା । [ଡ଼ିବା ।
ଧାବନ—ବ. (ଧାବ୍-ଅନ) ଧୌତକରଣ; ଦୌ-
ଧାବମାନ—ବି. (ଧାବ୍-ଅନ) ଯେ ଦୌଡ଼ୁଅଛି ।
ଧାବିତ—ବି. (ଧାବ୍-ତ) ଦ୍ରୁତ-ଚଳିତ ।

ଧାସ-ବ. (ଧର୍ଷଣଶବ୍ଦଜ) ଉତ୍ତାପ ।
ଧିକ୍-ଅ. ଭର୍ତ୍ସନା । [ବୋଲିବା ।
ଧିକ୍କାର—ବ. (ଧିକ୍-କାର) ଭର୍ତ୍ସନା; ଧିକ୍
ଧିକ୍କୃତ—ବି. (ଧିକ୍-କୃ-ତ) ନିନ୍ଦିତ ।
ଧିଠ—ବି. (ଧୃଷ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ଉଦ୍ଧତ; ନିର୍ଲ୍ଲଜ ।
ଧିମା—ବି. ମନ୍ଥର; ବିଳମ୍ବଶୀଳ ।
ଧିଷଣା—ବ. ବୁଦ୍ଧି ।
ଧୀ—ବ. (ଧ୍ୟୈ-କ୍ୱିପ୍) ବୁଦ୍ଧି; ମତି ।
ଧୀମାନ୍—ବି. (ଧୀ-ମତ୍) ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ; ଜ୍ଞାନୀ ।
ଧୀର—ବି. (ଧୀ-ରା-ଅ) ସ୍ଥିରଚିତ୍ତ; ଧୈର୍ଯ୍ୟଶାଳୀ ।
ଗମ୍ଭୀରସ୍ୱଭାବ ।
ଧୀରତା
ଧୀରତ୍ୱ
} ବ. (ଧୀର-ତା, ତ୍ୱ) ଧୈର୍ଯ୍ୟ ; ଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟ ।
ଧୀବର—ବ. (ଧୀ-ବର) କେଉଟ ।
ଧୁକେଇବା—କ୍ରି. ଧୁକ୍‌ଧୁକ୍ ହେବା ।
ଧୁର
ଧୁରା
} ବ. ଭାର; ଶଗଡ଼ର ଅଗ୍ରଭାଗ; ଜୁଆ ।
ଧୁରନ୍ଧର
ଧୁରୀଣ
ଧୁର୍ଯ୍ୟ
ଧୁର୍ବହ
} ବି. (ଧୁରଂ-ଧର, ଧୁର୍-ଈନ, ଧୁର୍-ଯ, ଧୁର୍-ବହ-ଅ) ଭାରବାହକ ; କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷ; ଅଗ୍ରଣୀ ।
ଧୁରୀୟ—ବି. (ଧୁର୍-ଈୟ) କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷ ।
ଧୁବନ—ବି. (ଧୂ-ଅନ) ପରିଚାଳକ; ବ. ଅଗ୍ନି;
କମ୍ପନ ।
ଧୁଆଁ—ବ. (ଧୂମଶବ୍ଦଜ) ଧୂମ ।

ଧୂଆଁପଥ-ବି. (ଧୂମପଥ) ଉମାଣ୍ଡ ପଥ ।
ଧୂତ ବିଂ. (ଧୂ-ତ) କମ୍ପିତ ।
ଧୂନକ-ବି. (ଧୂନ୍-ଅକ) ଝୁଣା ।
ଧୂନନ-ବି. (ଧୂ-ଣିଚ୍-ଅନ) କମ୍ପନ ।
ଧୂପ-ବି. (ଧୂପ୍-ଅ) ଗନ୍ଧଦ୍ରବ୍ୟ ବିଶେଷର ଧୂମ ।
ଧୂପିତ ବିଂ. (ଧୂପ୍-ତ) ଧୂପଦ୍ୱାରା ସୁଗନ୍ଧୀକୃତ ।
ଧୂମ-ବି. (ଧୂ-ମ) ଧୂଆଁ ।
ଧୂମ-କେତୁ-ବି. ଲଞ୍ଜାତାରା ।
ଧୂମପ-ବିଂ. (ଧୂମ-ପା-ଅ) ଧୂମପାନକାରୀ ।
ଧୂମପାୟୀ-ବିଂ. (ଧୂମ-ପା-ଇନ୍) ଧୂମପାନକାରୀ ।
ଧୂମଲ-ବିଂ. (ଧୂମ-ଲ) ଧୂମଯୁକ୍ତ; କୃଷ୍ଣଲୋହିତ ।
ଧୂମିକା-ବି. (ଧୂମ-ଇକ-ଆ) କୁଜ୍ଝଟିକା; କୁହୁଡ଼ି ।
ଧୂମ୍ର-ବିଂ. (ଧୂମ-ର-ଅ) କୃଷ୍ଣଲୋହିତ ବର୍ଣ୍ଣ ।
ଧୂର୍ଜଟି-ବି. (ଧୂର୍-ଜଟ୍-ଇ) ଶିବ ।
ଧୂର୍ତ୍ତ-ବିଂ. (ଧୂର୍-ତ) ଶଠ; ପ୍ରବଞ୍ଚକ ।
ଧୂଳି-ବି. ଶୁଷ୍କରେଣୁ ।
ଧୂଳି-ପଟଳ-ବି. ଧୂଳିରାଶି । [ବର୍ଣ୍ଣ ।
ଧୂସର-ବିଂ. (ଧୂ-ସର) ଧୂଳିଆବର୍ଣ୍ଣ; ଈଷତ୍ ପାଣ୍ଡୁ-
ଧୂସରିତ-ବିଂ. (ଧୂସର-ଇତ) ଈଷତ୍ ପାଣ୍ଡୁବର୍ଣ୍ଣ-
ବିଶିଷ୍ଟ । [ରୁଦ୍ଧ ।
ଧୃତ-ବିଂ. (ଧୃ-ତ) ଗୃହୀତ; ଅବଲମ୍ବିତ; ସ୍ଥାପିତ;
ଧୃତ-ରାଷ୍ଟ୍ର-ବି. ମହାଭାରତୋକ୍ତ ଜନ୍ମାନ୍ଧ ରାଜା ।
ଧୃତି-ବି. (ଧୃ-ତି) ଧୈର୍ଯ୍ୟ ।
ଧୃତିମାନ୍ ବିଂ. (ଧୃତି-ମତ୍) ଧୈର୍ଯ୍ୟଶାଳୀ ।
ଧୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଧୃଷ୍-ତ) ନିର୍ଲ୍ଲଜ୍ଜ; ଉଦ୍ଧତ ।

ଧୃଷ୍ଟ-ତା-ବି. ଉଦ୍ଧତଭାବ ।
ଧେଡ଼୍ଡ-ବିଂ. ମାଚଜାତିବିଶେଷ ।
ଧେଣ୍ଡୁରା-ବି. ନାଗରା ବାଦ୍ୟଦ୍ୱାରା ଘୋଷଣା ।
ଧେନୁ-ବି. (ଧେ-ନୁ) ସବତ୍ସା ଗୋ ।
ଧୈର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ଧୀର-ଯ) ଧୀରତା; ସହିଷ୍ଣୁତା ।
ଧୈବତ-ବି. ସ୍ୱରବିଶେଷ ।
ଧୋଇବା-କ୍ରି. (ଧୁଆଗୁରୁ) ଧୌତ କରିବା ।
ଧୋକା-ବି. ସନ୍ଦେହ; ସଂଶୟ ।
ଧୋତି-ବି. ପିନ୍ଧିବା ବସ୍ତ୍ର ।
ଧୋବ-ବିଂ. ଶୁଭ୍ର; ଧବଳ । [ଧୋବଣୀ ।
ଧୋବା-ବି. (ଧାବ୍-ଆକୁଚ) ରଜକ; ସ୍ତ୍ରୀ-
ଧୌତ-ବି. (ଧାବ୍-ତ) ପରିଷ୍କୃତ; କ୍ଷାଳିତ ।
ଧୌରେୟ-ବିଂ. (ଧୁର-ଏୟ) ଭାରବାହୀ;
ଧ୍ମାତ-ବି. (ଧ୍ମା-ତ) ଶବ୍ଦିତ । [ଅଗ୍ରଣୀ ।
ଧ୍ୟାତ-ବିଂ. (ଧ୍ୟୈ-ତ) ଗଭୀରରୂପେ ଚିନ୍ତିତ ।
ଧ୍ୟାତବ୍ୟ-ବିଂ. (ଧ୍ୟୈ-ତବ୍ୟ) ଗଭୀରରୂପେ
ଚିନ୍ତନୀୟ ।
ଧ୍ୟାନ-ବି. (ଧ୍ୟୈ-ଅନ) ଗଭୀର ଚିନ୍ତନ ।
ଧ୍ୟେୟ-ବିଂ. (ଧ୍ୟୈ-ଯ) ଧ୍ୟାନର ଯୋଗ୍ୟ ।
ଧ୍ରୁବ-ବିଂ. (ଧ୍ରୁ-ଅ) ସ୍ଥିର; ନିଶ୍ଚିତ, ବି. ଧ୍ରୁବ-
ତାରା; ଧୂଣ୍ଡା ଗଛ, ପୁରାଣୋକ୍ତ ବାଳକ ତପସ୍ୱୀ
ବିଶେଷ ।
ଧ୍ରୁବ-ପଦ } ବି. ଏକପ୍ରକାର ଗମ୍ଭୀର ସଂଗୀତ;
ଧ୍ରୁପଦ } ଗାନର ପୁନଃ ପୁନଃ ଗେୟ ଅଂଶ ।
ଧ୍ରୁବରେଖା-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ରରେଖା ।

ଧ୍ରୁବ-ଲୋକ-ବି. ସ୍ୱର୍ଗ-ବିଶେଷ ।

ଧ୍ୱଂସ ବି. (ଧ୍ୱନ୍‌-ଅ) ନାଶ ; କ୍ଷୟ ।

ଧ୍ୱଂସନ-ବି. (ଧ୍ୱନ୍‌-ଅନ) ନାଶ; କ୍ଷୟ; ପତନ ।

ଧ୍ୱଜ-ବି. (ଧ୍ୱଜ-ଅ) ପତାକା ; ଚିହ୍ନ ।

ଧ୍ୱଜ-ଭଙ୍ଗ-ବି. କ୍ଲୀବତ୍ୱଜନକ ରୋଗବିଶେଷ ।

ଧ୍ୱଜା-ବି. (ଧ୍ୱଜ୍‌-ଆ) କେତନ ; ପତାକା ।

ଧ୍ୱନି-ବି. (ଧ୍ୱନ୍‌-ଇ) ଶବ୍ଦ ; ବ୍ୟଙ୍ଗ୍ୟାର୍ଥ ।

ଧ୍ୱନିତ ବିଂ. (ଧ୍ୱନ୍‌-ତ) ନାଦିତ; ଶବ୍ଦିତ ।

ଧ୍ୱସ୍ତ-ବିଂ. (ଧ୍ୱଂସ୍‌-ତ) ବିନଷ୍ଟ ।

ଧ୍ୱାନ-ବି. (ଧ୍ୱନ୍‌-ଅ) ଶବ୍ଦ ।

ଧ୍ୱାନ୍ତ-ବି. (ଧ୍ୱନ୍‌-ତ) ଅନ୍ଧକାର ।

ଧ୍ୱାନ୍ତାରି-ବି. (ଧ୍ୱାନ୍ତ-ଅରି) ସୂର୍ଯ୍ୟ ; ଅଗ୍ନି ।

ନ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣର ବିଂଶବର୍ଣ୍ଣ. ଅଂ. ନିଷେଧ ବୋଧକ ବା ଅଭାବ ବୋଧକ ଅବ୍ୟୟ ।

ନଅର-ବି. (ନଗର ଶବ୍ଦଜ) ରାଜାର ଉଆସ ; ରାଜଭବନ ।

ନଇଁବା କ୍ରି. (ନମ୍‌ଧାତୁଜ) ନତହେବା ।

ନଈ-ବି. (ନଦୀଶବ୍ଦଜ) ନଦୀ ।

ନଉଡ଼ି-ବି. (ଲଗୁଡ଼ଶବ୍ଦଜ) ବାଡ଼ି ।

ନଉତି ବି. ପରିମାପକ ବିଶେଷ ; ବଡ଼ ହାଣ୍ଡି ।

ନଉରୁଣି-ବି. (ନଖରଞ୍ଜନୀ) ନଖକାଟିବାର ଶସ୍ତ୍ର ।

ନକଲ-ବି. ପ୍ରତିଲିପି; ଅନୁକରଣ; କୌତୁକ ।

ନକ୍‌ଶା-ବି. ଅଙ୍କିତ ରେଖା-ଚିତ୍ର ।

ନକୁଳ-ବି. ନେଉଳ ।

ନକ୍ତ-ବି. (ନଜ=ଲଜ୍ଜିତ ହେବା=ତ) ରାତ୍ରି ।

ନକ୍ତଚର-ବି. (ନକ୍ତ-ଚର୍‌-ଅ) ନିଶାଚର ; ରାକ୍ଷସ ।

ନକ୍ତମାଳ-ବି. (ନକ୍ତ-ଆ-ଅଲ୍‌-ଅ) କରଞ୍ଜବୃକ୍ଷ ।

ନକ୍ର-ବି. (ନ-କ୍ରମ୍‌-ଅ) କୁମ୍ଭୀର ।

ନକ୍ଷତ୍ର ବି. (ନ-କ୍ଷି-ଅତ୍ର) ତାରା ; ଅଶ୍ୱିନ୍ୟାଦି ସପ୍ତବିଂଶତି ତାରା । [ବିଶେଷ ।

ନଖ-ବି. (ନ-ଖନ୍‌-ଅ) ଅଙ୍ଗୁଳିର ଅଗ୍ରସ୍ଥିତ ଅସ୍ଥି-

ନଖର-ବି. (ନଖ-ର-ଅ) ନଖ; ପଶୁର ନଖ ।

ନଖରାୟୁଧ-ବି. (ନଖର-ଆୟୁଧ) ସିଂହ, ବ୍ୟାଘ୍ର ପ୍ରଭୃତି ଯେଉଁ ଜନ୍ତୁମାନେ ନଖଦ୍ୱାରା ଅସ୍ତ୍ରକାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରନ୍ତି ।

ନଖୀ-ବିଂ. (ନଖ-ଇନ୍‌) ନଖବିଶିଷ୍ଟ ; ସେତାର ପ୍ରଭୃତି ବଜାଇବାରେ ବ୍ୟବହୃତ ମୋଡ଼ା ତାର ।

ନଗ-ବି. (ନ-ଗମ୍‌-ଅ) ପର୍ବତ ।

ନଗଦ-ବିଂ. କ୍ରୟକ୍ଷଣେ ମୂଲ୍ୟଦାନ ।

ନଗ-ପତି-ବି. ହିମାଳୟ ।

ନଗର, ନଗରୀ } ବି. (ନଗ-ର,ଈ) ଅଟ୍ଟାଳିକାପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନ; ବଡ଼ସହର ।

ନଗର-ପାଳ-ବି. ନଗର ରକ୍ଷକ ; କୋଟୁଆଳ ।

ନଗ୍ନ-ବିଂ. (ନଜ୍‌-ତ) ବିବସ୍ତ୍ର; ଲଙ୍ଗଳା ।

ନଗ୍ନକ-ବିଂ. (ନଗ୍ନ-କ) ବିବସ୍ତ୍ର ।

ନଗ୍ନିକା-ବି. (ନଗ୍ନ-କ-ଆ) ଅପ୍ରାପ୍ତବୟସ୍କା ନାରୀ; ବିବସ୍ତ୍ରା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ନଚେତ୍-ଅ. (ନ-ଚେତ୍) ନତୁବା ।

ନଜର-ବି. (ଆରବୀ) ଦୃଷ୍ଟି; ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ; ଉପହାର ।

ନଜୀର-ବି. (ଆରବୀ) ଉଦାହରଣ ।

ନଟ-ବି. (ନଟ୍-ଅ) ନର୍ତ୍ତକ; ଅଭିନୟକାରୀ ।

ନଟନ-ବି. (ନଟ୍-ଅନ) ନୃତ୍ୟ ।

ନଟୀ-ବି. (ନଟ୍-ଈ) ନର୍ତ୍ତକୀ; ଅଭିନୟକାରିଣୀ ।

ନଡ଼ା-ବି. (ନଳଶବ୍ଦଜ) ତୃଣ ।

ନଡ଼ିଆ-ବି. (ନାରିକେଳଶବ୍ଦଜ) ନାରିକେଳ ।

ନଣନ୍ଦ-ବି. (ନନାନ୍ଦୃଶବ୍ଦଜ) ପତିର ଭଗିନୀ ।

ନଣନ୍ଦୋଇ-ବି. ନଣନ୍ଦର ପତି ।

ନଣ୍ଡା-ବି. ଶିଖାଶୂନ୍ୟ ।

ନତ-ବି. (ନମ୍-ତ) ପ୍ରଣତ; ନମ୍ର ।

ନତି-ବି. (ନମ୍-ତି) ନମସ୍କାର; ନଇଁବା ।

ନତୁବା-ଅ. (ନ-ତୁ-ବା) ନଚେତ୍; ଅଥବା ।

ନଥ-ବି. (ନସ୍ତଶବ୍ଦଜ) ନାକର ଅଳଙ୍କାର-ବିଶେଷ ।

ନଥା-ବି. ବସ୍ତ୍ରର ବା କାଗଜର ତାଲି ।

ନଥି-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ଏକତ୍ର ଗୁନ୍ଥା କାଗଜ ।

ନଦ-ବି. (ନଦ୍-ଅ) ନଦୀ ବା ହ୍ରଦରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଜଳ ପ୍ରବାହ ।

ନଦୀ-ବି. (ନଦ୍-ଈ) ନଦୀ ବା ହ୍ରଦରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ । ଜଳସ୍ରୋତ; ତଟିନୀ; ସରିତ୍ ।

ନଦୀକୂଳବକ-ବି. ପକ୍ଷି-ବିଶେଷ ।

ନଦୀଜ-ବି. (ନଦୀ-ଜ) ନଦୀରୁ ଜାତ ।

ନଦୀମାତୃକ-ବି. (ନଦୀ-ମାତୃ-କ) ନଦୀଜଳ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ଶସ୍ୟରେ ପାଳିତ (ଦେଶ) ।

ନଦ୍ଧ-ବି. (ନହ୍-ତ) ବଦ୍ଧ; ବ୍ୟାପ୍ତ ।

ନନ୍ଦ-ବି. (ନନ୍ଦ୍-ଅ) ଆନନ୍ଦ; କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଳକ ପିତା; କୂଅନନ ।

ନନ୍ଦକ-ବି. (ନନ୍ଦ୍-ଅକ) ଆନନ୍ଦଜନକ

ନନ୍ଦନ-ବି. (ନନ୍ଦ-ଅନ) ପୁତ୍ର ।

ନନ୍ଦ ନନ୍ଦନ-ବି. କୃଷ୍ଣ ।

ନନ୍ଦା-ବି. (ନନ୍ଦ୍-ଆ) ଜଳାଧାର; ପ୍ରତିପଦ, ଷଷ୍ଠୀ ଓ ଏକାଦଶୀ ଏହି ତିନି ତିଥି ।

ନନ୍ଦିଆ-ବି. ବଡ଼ ଜଳକୁଣ୍ଡ । [ନ୍ନାଥରଥ ।

ନନ୍ଦି-ଘୋଷ-ବି. ଅର୍ଜ୍ଜୁନଙ୍କର ରଥ; ଶ୍ରୀଶ୍ରୀ ଜଗ-

ନନ୍ଦିତ-ବି. (ନନ୍ଦ-ତ) ଆନନ୍ଦିତ; ତୋଷିତ ।

ନନ୍ଦିନୀ-ବି. (ନନ୍ଦନ୍-ଈ) କନ୍ୟା; ଧେନୁବିଶେଷ ।

ନନ୍ଦୀ-ବି. (ନନ୍ଦ୍-ଇନ୍) ଶିବଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଅନୁଚର ।

ନପୁଂସକ-ବି. (ନ-ପୁଂସ୍କ) କ୍ଳୀବ । [ପୁତ୍ର ।

ନପ୍ତା-ବି. (ନ-ପତ୍-ତୃ) ନାତି; ପୁଅ ବା କନ୍ୟାର

ନପ୍ତ୍ରୀ-ବି. (ନପତ୍-ତୃ-ଈ) ନାତୁଣୀ; ପୌତ୍ରୀ; ଦୌହିତ୍ରୀ ।

ନବିସିନ୍ଦା-ବି. ଲେଖକ ।

ନଭ, ନଭଃ-ବି. ଆକାଶ ।

ନଭଶ୍ଚର ବି. (ନଭସ୍-ଚର-ଅ) ଆକାଶ-ବିହାରୀ; ବାୟୁ; ପକ୍ଷୀ; ମେଘ ।

ନଭସ୍ତଳ-ବି. (ନଭସ୍-ତଳ) ଆକାଶଦେଶ ।

ନଭୋମଣି-ବି. (ନଭସ୍-ମଣି) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ନଭୋମଣ୍ଡଳ-ବି. (ନଭସ୍-ମଣ୍ଡଳ) ଆକାଶ-ମଣ୍ଡଳ ।

ନମଃ-ଅ. (ନମ୍-ଅସ୍) ନମସ୍କାର ।

ନମନ-ବି. (ନମ୍-ଅନ) ନତ ହେବା; ପ୍ରଣାମ ।

ନମନୀୟ-ବିଂ. (ନମ୍-ଅନୀୟ) ନମନଯୋଗ୍ୟ ।

ନମସ୍କାର-ବି. (ନମଃ-କୃ-ଅ) ଭକ୍ତିପୂର୍ବକ ମସ୍ତକର ନମନ ।   [ସ୍କାର କରାଯାଇଅଛି ।

ନମସ୍କୃତ-ବିଂ. (ନମସ୍-କୃ-ତ) ଯାହାକୁ ନମ-

ନମସ୍ୟ-ବିଂ. (ନମସ୍-ଯ) ପ୍ରଣମ୍ୟ; ନମସ୍କାର-ଯୋଗ୍ୟ ।   [ଈଶ୍ୱରଚନା ।

ନମାଜ-ବି. (ଆରବୀ) ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର

ନମିତ-ବିଂ. (ନମି-ତ) ବଙ୍କୀକୃତ; ନମସ୍କୃତ ।

ନମୁଚି-ବି. (ନ-ମୁଚ-ଇ) ଅସୁରବିଶେଷ ।

ନମୁଚି-ସୂଦନ-ବି. ଇନ୍ଦ୍ର ।

ନମୁନା-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ଆଦର୍ଶ ।

ନମେରୁ-ବି. ପୁନ୍ନାଗବୃକ୍ଷ ।

ନମ୍ୟ-ବିଂ. (ନମ୍-ଯ) ନମନୀୟ ।

ନମ୍ର-ବିଂ. (ନମ୍-ର) ବିନୀତ; ଅବନତ ।

ନମ୍ରତା-ବି. (ନମ୍ର-ତା) ବିନୀତଭାବ ।

ନୟ-ବି. (ନୀ-ଅ) ଉପଦେଶ; ନୀତି; ନୀତିଶାସ୍ତ୍ର; କ୍ରୀଡ଼ାବିଶେଷ ।

ନୟନ-ବି. (ନୀ-ଅନ) ଚକ୍ଷୁ; ପ୍ରାପଣ ।

ନୟବିଦ୍-ବିଂ. (ନୟ-ବିଦ୍-କ୍ୱିପ୍) ନୀତିଶାସ୍ତ୍ରବିଦ୍ ।

ନର-ବି. (ନୃ-ଅ) ମନୁଷ୍ୟ; ପୁରୁଷ; ଅବତାର-ବିଶେଷ ।

ନରକ-ବି. (ନୃ-ଅକ) ପରଲୋକରେ ପାପୀର ଦୁଃଖଭୋଗର ସ୍ଥାନ; ଦୈତ୍ୟବିଶେଷ ।

ନରକାନ୍ତକ-ବି. (ନରକ-ଅନ୍ତକ) ବିଷ୍ଣୁ; ନାରାୟଣ ।   [ଶ୍ରେଷ୍ଠପୁରୁଷ ।

ନରଦେବ-ବି. (ନର-ଦେବ) ନରମଧ୍ୟରେ

ନର-ପତି-ବି. ରାଜା ।

ନର-ପୁଙ୍ଗବ-ବି. ନରଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ନରମ-ବିଂ. (ନମ୍ରଶବ୍ଦଜ ?) କୋମଳ ।

ନରଲୋକ-ବି. (ନର-ଲୋକ) ମନୁଷ୍ୟଲୋକ; ମର୍ତ୍ତ୍ୟଲୋକ ।   [ବହନୀୟ ଯାନ ।

ନରବାହନ-ବି. (ନର-ବାହନ) ମନୁଷ୍ୟଦ୍ୱାରା

ନର-ସିଂହ-ବି. ପୁରାଣୋକ୍ତ ନୃସିଂହ ଅବତାର ।

ନର-ହରି-ବି. ପୁରାଣୋକ୍ତ ନୃସିଂହ ଅବତାର ।

ନରାଧମ-ବି. (ନର-ଅଧମ) ମନୁଷ୍ୟମଧ୍ୟରେ ଅତି ହେୟ ।

ନରୋତ୍ତମ-ବି. (ନର-ଉତ୍ତମ) ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ।

ନର୍ତ୍ତକ-ବି. (ନୃତ୍-ଅକ) ନଟ; ନୃତ୍ୟକାରକ ।

ନର୍ତ୍ତନ-ବି. (ନୃତ୍-ଅନ) ନୃତ୍ୟ; ନାଚ ।

ନର୍ତ୍ତିତ-ବିଂ. (ନୃତ୍-ତ) ଦୋଳିତ ।

ନର୍ଦ୍ଦମା-ବି. ପାଣି ବହିଯିବାର ନଳା ।

ନର୍ଦ୍ଦିତ-ବିଂ. (ନର୍ଦ୍ଦ-ତ) ଶବ୍ଦିତ ।

ନର୍ମ୍ମ-ବି. (ନୃ-ମନ) କ୍ରୀଡ଼ା; କୌତୁକ ।

ନର୍ମ୍ମଦ-ବି. (ନର୍ମ୍ମନ୍-ଦା-ଅ) କ୍ରୀଡ଼ାସହଚର ।

ନର୍ମ୍ମଦା-ବି. (ନର୍ମ୍ମ-ଦା-ଅ-ଆ) ବିନ୍ଧ୍ୟାଚଳରୁ ନିର୍ଗତ ନଦୀବିଶେଷ ।

ନଳ-ବି. (ନଳ୍-ଅ) ଚୁଙ୍ଗୀ; ଉଦ୍ଭିଦ-ବିଶେଷ; ମାପ-ପଦ୍ଧକା; ପୁରାଣୋକ୍ତ ନୃପବିଶେଷ ।

ନଳା-ବି. (ନାଳଶବ୍ଦଜ) ନର୍ଦ୍ଦମା ; ପ୍ରଣାଳୀ ।

ନଳିକା-ବି. (ନଳି-କ-ଆ) ନଳ; ଚୁଙ୍ଗା; ତୂଣ ।

ନଳିତା-ବି. (ନଳ-ତ-ଆ) ବୃକ୍ଷବିଶେଷ; ନଳିତା ପତ୍ର; ଏ ଗଛରୁ ଝୋଟ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ ।

ନଳିନ-ବି. (ନଳ-ଇନ୍) ପଦ୍ମ ।

ନଳିନୀ ବି. (ନଳ-ଇନ୍-ଈ) ପଦ୍ମିନୀ କମଳ-ସମୂହ । [ସରୁ ।

ନଳୀ-ବି. (ନଳଶବ୍ଦଜ) ନଳ; ବନ୍ଧୁକ; ବିଂ.

ନବ-ବିଂ. (ନୁ-ଅ) ନୂଆ, ନୂତନ ।

ନବ-ବିଂ. (ନବନ୍ଶବ୍ଦଜ) ୯ ସଂଖ୍ୟା ।

ନବ-ଗ୍ରହ-ବି. ପ୍ରାଚୀନ ଜ୍ୟୋତିଃଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର, ମଙ୍ଗଳ, ବୁଧ. ବୃହସ୍ପତି, ଶୁକ୍ର, ଶନି, ରାହୁ, କେତୁ ଏହି ନବଗ୍ରହ ।

ନବତି-ବିଂ. (ନବନ-ତି) ୯୦ ସଂଖ୍ୟା ।

ନବ-ଦଳ-ବି. ନୂତନପତ୍ର ।

ନବ-ଦ୍ୱାର-ବି. କର୍ଣ୍ଣଦ୍ୱୟ, ଚକ୍ଷୁଦ୍ୱୟ, ନାସାଦ୍ୱୟ, ମୁଖ, ପାୟୁ ଓ ଉପସ୍ଥ, ଶରୀରର ଏହି ନବ-ଦ୍ୱାର ।

ନବଧା-କ୍ରି.ବିଂ. (ନବନ୍-ଧା) ନଅପ୍ରକାର ।

ନବ-ନବତି-ବିଂ. ୯୯, ସଂଖ୍ୟା ।

ନବନୀତ-ବି. ଲହୁଣୀ; ଲବଣୀ ।

ନବ-ବଧୂ-ବି. ନୂତନ ବିବାହିତାସ୍ତ୍ରୀ ।

ନବମ-ବିଂ. (ନବନ୍-ମ) ୯ ସଂଖ୍ୟାର ପୂରଣ ।

ନବ-ମଲ୍ଲିକା }
ନବ-ମାଳିକା } ବି. ନଅଳୀ ଫୁଲ ।

ନବମୀ-ବିଂ. ତିଥିବିଶେଷ ।

ନବରଙ୍ଗ-ବି. ରଜାର ଉତ୍ସବ ।

ନବ-ରଙ୍ଗ-ବି. ନାନା ଭଙ୍ଗୀ ବା ଛଟା ।

ନବରତ୍ନ-ବି. ମୁକ୍ତା, ମାଣିକ୍ୟ, ବୈଦୁର୍ଯ୍ୟ, ଗୋମେଦ, ହୀରକ ବିଦ୍ରୁମ, ପଦ୍ମରାଗ, ମରକତ, ନୀଳକାନ୍ତ ଏହି ନବରତ୍ନ । ବିକ୍ରମାଦିତ୍ୟ ରଜାଙ୍କର ନଅଜଣ ସଭାପଣ୍ଡିତ ଯଥା ;—ଧନ୍ୱନ୍ତରି, କ୍ଷପଣକ, ଅମରସିଂହ, ଶଙ୍କୁ, ବେତାଳଭଟ୍ଟ, ଘଟକର୍ପର, କାଳିଦାସ, ବରାହମିହିର, ବରରୁଚି ।

ନବରସ-ବି. ଅଳଙ୍କାର ଶାସ୍ତ୍ରର ନବବିଧରସ, ଯଥା ;— ଶୃଙ୍ଗାର, ବୀର, କରୁଣ, ଅଦ୍ଭୁତ, ହାସ୍ୟ, ଭୟାନକ, ବୀଭତ୍ସ, ରୌଦ୍ର, ଶାନ୍ତ ଏହି ନବରସ ।

ନବାତ-ବି. କନ୍ଦ ।

ନବାନ୍ନ-ବି. (ନବ-ଅନ୍ନ) ନୂତନ ଅନ୍ନ ।

ନବାବ-ବି. କୌଣସି ପ୍ରଦେଶର ଶାସନକର୍ତ୍ତା ; ରାଜଦତ୍ତ ଉପାଧି ବିଶେଷ ।

ନବୀକରଣ-ବି. (ନବ-ଈ-କରଣ) ପୁନର୍ବାର ନୂତନ କରିବା ।

ନବୀନ-ବିଂ. (ନବ-ଈନ) ନୂତନ, ତରୁଣ ।

ନବୀଭୂତ-ବିଂ. (ନବ-ଈ-ଭୂ-ତ) ନୂତନତ୍ୱପ୍ରାପ୍ତ ।

ନବୋଢ଼ା-ବି. (ନବ-ଊଢ଼ା) ନୂତନ ବିବାହିତା

ନବ୍ୟ-ବିଂ. (ନବ-ଯ) ନୂତନ । [ସ୍ତ୍ରୀ ।

ନଶ୍ୱର-ବିଂ. (ନଶ୍-ବର) ନାଶଶୀଳ; ଅନିତ୍ୟ; ଅସ୍ଥାୟୀ । [ତୁଚ୍ଛ ।

ନଷ୍ଟ-ବିଂ. (ନଶ-ତ) ନାଶପ୍ରାପ୍ତ; ପଳାୟିତ ;

ନଷ୍ଟ-ଚେତନ-ବିଂ. ହତଚେତନ; ଅଚେତନ ;

ନଷ୍ଟା-ବି. ଦୁଶ୍ଚରିତ୍ର ।

ନସିବ୍-ବି. (ଆରବୀ) ଅଦୃଷ୍ଟ ।

ନସ୍ୟ-ବି. (ନସ୍=ନାସା-ଯ) ନାସ (ନାସାରେ ଗୃହୀତ ତମାଖୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣ) ।

ନସ୍ୟଧାନୀ-ବି. ନସ୍ୟାଧାର ।

ନହୁଣୀ-ବି. (ନବନୀତଶବ୍ଦଜ) ଲବଣୀ ।

ନହୁଷ-ବି. ଯଯାତିଙ୍କର ପିତା ।

ନା-ଅ. ନିଷେଧବାଚକ ଅବ୍ୟୟ ।

ନାକ-ବି. (ନ-ଅକ) ସ୍ୱର୍ଗ; (ନାସିକାଶବ୍ଦଜ) ଘ୍ରାଣେନ୍ଦ୍ରିୟ ।

ନାକଚଣା-ବି. ନାସିକାର ଅଲଙ୍କାରବିଶେଷ ।

ନାକସି-ବି. ମନ । [ବାର ଶସ୍ତ୍ର ।

ନାକୁଆସୀ-ବି. ନାକରୁ ବାଳ ବାହାର କରି-

ନାକ୍ଷତ୍ରିକ-ବି. (ନକ୍ଷତ୍ର-ଇକ) ନକ୍ଷତ୍ରସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ନାଗ-ବି. ସର୍ପ; ହସ୍ତୀ । [ଶର ବୃକ୍ଷ ।

ନାଗ କେଶର-ବି. ପୁଷ୍ପବୃକ୍ଷବିଶେଷ; ନାଗେ-

ନାଗ-ଚୂଡ଼-ବି. (ନାଗ-ଚୂଡ଼ା) ମହାଦେବ ।

ନାଗ-ଦନ୍ତ-ବି. କାନ୍ଥରେ ପୋତା କିଳା ।

ନାଗ-ପାଶ-ବି. ବରୁଣଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ର; ସର୍ପରୂପ ପାଶ; ଦୁର୍ମୈତ୍ର୍ୟ ଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ନାଗର-ବି. (ନଗର-ଅ) ନଗରଜାତ; ବି. ରସିକ; ଦେବନାଗର ଅକ୍ଷର ।

ନାଗରଙ୍ଗ-ବି. ନାରଙ୍ଗୀ ।

ନାଗରାଜ-ବି. (ନାଗ-ରାଜନ୍) ଅନନ୍ତ; ସର୍ପରାଜ; ଐରାବତ ହସ୍ତୀ ।

ନାଗରିକ-ବି. (ନଗର-ଇକ) ନଗରସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ନାଗରୀ-ବି. ରସିକା; କୁଳଟା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ନାଗବଲ୍ଲୀ-ବି. ତାମ୍ବୂଲଲତା; ପାନଗଛ ।

ନାଗ-ଲୋକ-ବି. ପାତାଳ ।

ନାଗା-ବି. ସନ୍ନ୍ୟାସୀବିଶେଷ; ପାର୍ବତୀୟ ଅସଭ୍ୟ ଜାତିବିଶେଷ । [ସିଂହ ।

ନାଗାନ୍ତକ-ବି. (ନାଗ-ଅନ୍ତକ) ଗରୁଡ଼; ମୟୂର

ନାଗେଶ୍ୱର-ବି. (ନାଗ-ଈଶ୍ୱର) ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।

ନାଚ-ବି. (ନୃତ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ନର୍ତ୍ତନ ।

ନାଚାର-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଅସହାୟ, ନିରୁପାୟ ।

ନାଞ୍ଛିବା-କ୍ରି. (ଲକ୍ଷଧାତୁରୁ) ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ।

ନାଟ-ବି. (ନଟ୍-ଧାତୁରୁ) ନୃତ୍ୟ, ଅଭିନୟ ।

ନାଟକ-ବି. (ନଟ୍-ଅକ) ଦୃଶ୍ୟକାବ୍ୟ ।

ନାଟକୀୟ-ବି. (ନାଟକ-ଈୟ) ନାଟକସଂକ୍ରାନ୍ତ ।

ନାଟମନ୍ଦିର-ବି. ଦେବମନ୍ଦିରସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ପ୍ରାସାଦ ।

ନାଟିକା-ବି. (ନଟ୍-ଅକ-ଆ) କ୍ଷୁଦ୍ର ନାଟକବିଶେଷ । [ତ୍ରିତୟ; ନୃତ୍ୟକ୍ରିୟା ।

ନାଟ୍ୟ-ବି. (ନଟ୍-ଯ) ନୃତ୍ୟ, ଗୀତ, ବାଦ୍ୟ ଏହି

ନାଟ୍ୟ-ଶାଳା-ବି. ନାଟଘର, ନାଟମନ୍ଦିର; ରଙ୍ଗଭୂମି ।

ନାଡ଼ୀ-ବି. (ନଡ଼୍-ଇ) ରକ୍ତଧମନୀ ।

ନାଡ଼ୀନକ୍ଷତ୍ର-ବି. (ନାଡ଼ୀ-ନକ୍ଷତ୍ର) ଜନ୍ମନକ୍ଷତ୍ର ।

ନାଡ଼ୀ-ବ୍ରଣ-ବି. ନାଳୀଘା ।

ନାଡ-ବି. ଗୋଡରେ ପ୍ରହାର ।

ନାତି-ବି. (ନପ୍ତୃଶବ୍ଦଜ) ପୁତ୍ର ବା କନ୍ୟାର ପୁତ୍ର ।

ନାତୁଣୀ-ବି. (ନପ୍ତ୍ରୀଶବ୍ଦଜ) ପୁତ୍ର ବା କନ୍ୟାର ଝିଅ ।

ନାଥ-ବି. (ନାଥ୍-ଅ) ସ୍ୱାମୀ; ପ୍ରଭୁ ।

ନାଦ-ବି. (ନଦ୍-ଅ) ଧ୍ୱନି; ଶବ୍ଦ ।

ନାଦିତ-ବିଂ. (ନାଦ-ଇତ) ଶବ୍ଦିତ; ଧ୍ୱନିତ ।

ନାଦୀ-ବିଂ. (ନଦ୍-ଇନ୍) ଯେ ଶବ୍ଦକରେ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ) ।

ନାଦେୟ-ବିଂ. (ନଦୀ-ଏୟ) ନଦୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ନାନା-ଅ. ବହୁବିଧ ।

ନାନୀ-ବି. ବଡ଼ଭଉଣୀ ।

ନାନ୍ଦୀ-ବି. (ନନ୍ଦ୍-ଇ) ନାଟକାଦି ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଦେବତାଦିଙ୍କର ସ୍ତୁତି ବା ବନ୍ଦନା; ମଙ୍ଗଳାଚରଣ ।

ନାନ୍ଦୀ-ମୁଖ-ବି. ବିବାହାଦି ଶୁଭକର୍ମରେ ଶ୍ରାଦ୍ଧ ।

ନାପିତ-ବି. ଜାତିବିଶେଷ; ଭଣ୍ଡାରି ।

ନାଭି-ବି. (ନହ୍-ଇ) ଉଦରର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସ୍ଥାନ; ନାହି । [ବ୍ରହ୍ମା ।

ନାଭିଜନ୍ମା-ବି. (ନାଭି-ଜନ୍ମନ୍) ପଦ୍ମଯୋନି;

ନାଭିସ୍ଥଳ-ବି. ମଧ୍ୟସ୍ଥଳ ।

ନାମ-ବି. ଆଖ୍ୟା; ଯଶ ।

ନାମକରଣ-ବି. (ନାମନ୍-କୃ-ଅନ) ବିଧିପୂର୍ବକ ସନ୍ତାନର ନାମଦେବା । [ଆଖ୍ୟା ।

ନାମଧେୟ-ବି. (ନାମନ୍-ଧେୟ) ନାମ; ସଂଜ୍ଞା;

ନାମ-ମୁଦ୍ରିକା-ବି. ନାମାଙ୍କିତ ମୁଦି ।

ନାମାବଳୀ-ବି. (ନାମ-ଅବଳୀ) ଦେବତାନାମାଙ୍କିତ ଉତ୍ତରୀୟ ।

ନାୟକ-ବି. (ନୀ-ଅକ) ଗ୍ରନ୍ଥର ପ୍ରଧାନ ବର୍ଣ୍ଣନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି; ସେନାପତି; ପ୍ରଣୟୀପୁରୁଷ; ନେତା ।

ନାୟିକା-ବି. (ନୀ-ଅକ-ଆ) ଗ୍ରନ୍ଥର ପ୍ରଧାନ ବର୍ଣ୍ଣନୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ; ପ୍ରଣୟିନୀ ସ୍ତ୍ରୀ ।

ନାୟେବ-ବି. (ଆରବୀ) ଜମୀଦାରର ପ୍ରତିନିଧି ।

ନାରକୀ-ବିଂ. (ନରକ-ଇନ୍) ନରକଭୋଗୀ; ପାପିଷ୍ଠ ।

ନାରଖାର-ବି. ଛାରଖାର; ନଷ୍ଟ ।

ନାରଙ୍ଗ-ବି. ନାଗରଙ୍ଗ ଲେମ୍ବୁ ।

ନାରଦ-ବି. ଦେବର୍ଷିବିଶେଷ ।

ନାରାଚ-ବି. ଲୌହମୟ ବାଣ; ଦୁର୍ଦ୍ଦିନ; ମେଘାଚ୍ଛନ୍ନ ଦିବସ; ଛନ୍ଦୋବିଶେଷ ।

ନାରାୟଣ-ବି. (ନାର=ନରସମୂହ-ଅୟନ=ଆଶ୍ରୟ) ପରମେଶ୍ୱର; ବିଷ୍ଣୁ ।

ନାରିକେଳ-ବି. ନଡ଼ିଆ ।

ନାରୀ-ବି. (ନର-ଅ-ଈ) ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ।

ନାଳ-ବି. (ନଲ୍-ଅ) ମୃଣାଳ; ଜଳନିର୍ଗମ ପଥ; (ଗ୍ରାମ୍ୟଶବ୍ଦ) ମୁଖନିଃସୃତଜଳ ।

ନାଳି-ବି. ପଦ୍ମର କୋମଳ ଶସ ।

ନାଲିଶ-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ଅଭିଯୋଗ ।

ନାଳୀ-ବି. ପାଣି ଯିବାର ମାର୍ଗ ।

ନାଳୀକ-ବି. (ନାଳୀ-କୈ-ଅ) ଶର; ଶଲ୍ୟାସ୍ତ୍ର ।

ନାବ-ବି. (ନୌ-ଅ) ନୌକା ।

ନାବିକ ବି. (ନୌ-ଇକ) ନୌକାଚାଳକ; ମାଝି ।

ନାବୀ-ବି. ଶ୍ରେଣୀବଦ୍ଧ ନୌକା; ଜାହାଜସମୂହ ।

ନାବ୍ୟ-ବିଂ. (ନୌ-ଯ) ନୌକାଦ୍ୱାରା ଗମନଯୋଗ୍ୟ ।

ନାଶ-ବି. (ନଶ୍-ଅ) ଧ୍ୱଂସ; ମୃତ୍ୟୁ ।
ନାଶକ-ବିଂ. (ନଶ୍-ଅକ) ନାଶକର୍ତ୍ତା ।
ନାଶନ-ବି. (ନଶ୍-ଅନ) ଉଚ୍ଛେଦନ; ବିଲୋପନ ।
ନାଶିତ-ବିଂ. (ନଶ୍-ଣିଚ୍-ତ) ବିନାଶିତ; ନିହତ ।
ନାସ-ବି. (ନସ୍ୟ-ଶବ୍ଦଜ) ଧୂଆଁପତ୍ର ଚୂର୍ଣ୍ଣ ।
ନାସତ୍ୟ-ବି. ଅଶ୍ୱିନୀକୁମାର ଦ୍ୱୟ ।
ନାସା / ନାସିକା } ବି. ନାକ; ଘ୍ରାଣେନ୍ଦ୍ରିୟ ।
ନାସ୍ତି-ଅଂ. (ନ-ଅସ୍ତି) ନାହିଁ ।
ନାସ୍ତିକ-ବିଂ. (ନାସ୍ତି-କ) ଯେଉଁ ଲୋକ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଅସ୍ତିତ୍ୱ କିମ୍ବା ପରଲୋକ ସ୍ୱୀକାର କରେ ନାହିଁ ।
ନାସ୍ତିକତା / ନାସ୍ତିକ୍ୟ } ବି. (ନାସ୍ତିକ-ତା, ଯ) ଈଶ୍ୱର ବା ପରଲୋକରେ ଅବିଶ୍ୱାସ ।
ନାହା-ବି. (ନାଥଶବ୍ଦଜ) ସ୍ୱାମୀ; ପ୍ରଭୁ ।
ନାହା-ବି. (ନାବଶବ୍ଦଜ) ନୌକା ।
ନାହିଁ-ଅଂ. (ନିଷେଧାର୍ଥକ) ନାସ୍ତି ।
ନି-(ଉପସର୍ଗ ଅବ୍ୟୟ) ଅନ୍ତର୍ଭାବ; ନିଶ୍ଚୟ; ଅଧୋଭାଗ; ନିବେଶ; ନିଷେଧ-ପ୍ରଭୃତି ଭାବକୁ ବୁଝାଏ ।
ନିର୍ / ନିଃ } (ଉପସର୍ଗ ଅବ୍ୟୟ) ଅଭାବ; ନିଷେଧ; ନିତାନ୍ତ; ବହିଷ୍କରଣ ପ୍ରଭୃତି ଭାବକୁ ବୁଝାଏ ।
ନିଃକ୍ଷତ୍ରିୟ-ବିଂ. (ନିର୍-କ୍ଷତ୍ରିୟ) କ୍ଷତ୍ରିୟ ରହିତ ।
ନିଃଶଙ୍କ-ବିଂ. (ନିର୍-ଶଙ୍କା) ନିର୍ଭୟ ।
ନିଃଶବ୍ଦ ବିଂ. (ନିର୍-ଶବ୍ଦ) ନୀରବ । [ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।
ନିଃଶେଷ-ବିଂ. (ନିର୍-ଶେଷ) ଶେଷରହିତ;

ନିଃଶେଷିତ-ବିଂ. (ନିଃଶେଷ-ଇତ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବ୍ୟୟିତ ବା ସମାପିତ ।
ନିଃଶ୍ରେଣୀ-ବି. (ନିଃ-ଶ୍ରେଣୀ) ନିଶୁଣୀ; ହିଡି ।
ନିଃଶ୍ୱସନ / ନିଶ୍ୱାସ } ବି. (ନିର୍-ଶ୍ୱସ-ଅନ, ଅ) ପ୍ରାଣବାୟୁର ନିଃସରଣ ।
ନିଃସଙ୍ଗ-ବିଂ. (ନିର୍ ସଙ୍ଗ) ସଙ୍ଗରହିତ; ସମ୍ପର୍କଶୂନ୍ୟ ।
ନିଃସନ୍ଧି-ବିଂ. (ନିର୍-ସନ୍ଧି) ସନ୍ଧିରହିତ ।
ନିଃ-ସମ୍ବଳ-ବିଂ. ସଙ୍ଗତିଶୂନ୍ୟ [ଷ୍କରଣ ।
ନିଃସାରଣ-ବିଂ. (ନିର୍-ସର୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ବହିଂ
ନିଃସାରିତ-ବିଂ. (ନିର୍-ସର୍-ଣିଚ୍-ତ) ବହିଷ୍କୃତ ।
ନିଃସୀମ-ବିଂ. ସୀମାରହିତ ।
ନିଃସୃତ-ବିଂ. (ନିର୍-ସୃ-ତ) ନିର୍ଗତ; ବହିର୍ଗତ ।
ନିଃସ୍ପୃହ-ବିଂ. ସ୍ପୃହାରହିତ; ନିଷ୍କାମ ।
ନିଃସ୍ରବ-ବି. (ନିର୍-ସ୍ରୁ-ଅ) କ୍ଷରଣ; ତରଳ ପଦାର୍ଥର ନିର୍ଗମନ ।
ନିଃସ୍ୱ-ବିଂ. (ନିର୍-ସ୍ୱ) ଦରିଦ୍ର; ଅସହାୟ ।
ନିଆଁ-ବି. ଅଗ୍ନି ।
ନିଆଳୀ-ବି. (ନବମାଳିକାଶବ୍ଦଜ) ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।
ନିଉଁଛାଇବା-କ୍ରି. (ନି ଉଞ୍ଛନ-ଶବ୍ଦଜ) ବନ୍ଦାଇବା ।
ନିଉଁଛାଳି-ବି. (ନି ଉଞ୍ଛନ-ଶବ୍ଦଜ) ବନ୍ଦାପନା
ନିକ-ବିଂ. ସରୁ; ପରିଷ୍କୃତ । [କରିବା ।
ନିକଟ-ବିଂ. (ନି-କଟ୍-ଅ) ସମୀପ; ଅଦୂର ।
ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ-ବିଂ. (ନିକଟ-ବୃତ୍-ଇନ୍) ସମୀପସ୍ଥିତ । [କୃଷ୍ଟତ ।
ନିକର-ବି. (ନି-କୃ-ଅ) ସମୂହ; ରାଶି; ବିଂ.

ନିକଷ ବି. (ନି-କଷ୍-ଅ) କଷ୍ଟିପଥର ।

ନିକଷଣ-ବି. (ନି-କଷ୍ ଅନ)ଘର୍ଷଣ; ଉଲ୍ଲେଖନ ।

ନିକଷା-ବି. ରାକ୍ଷସୀବିଶେଷ ।

ନିକଷାତ୍ମଜ-ବି. (ନିକଷା-ଆତ୍ମଜ) ରାବଣ ।

ନିକା ବି. (ଆରବୀ) ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟଭୁକ୍ତା ବା ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀର ବିବାହ ।

ନିକାଯ୍ୟ-ବି. (ନି-ଚି-ଅ) ସମୂହ ; ଆଲୟ ।

ନିକାର ବି. (ନି-କୃ-ଅ) ପରାଭବ; ଅପମାନ ।

ନିକାଶ-ବି. (ନି-କାଶ୍-ଅ) ପ୍ରକାଶ ।

ନିକାଷ-ବି. (ନି-କଷ-ଅ) କର୍ଷଣ; ଘର୍ଷଣ ।

ନିକାସ ବି. (ପାର୍ଶୀ) ହିସାବ ପ୍ରସ୍ତୁତକରଣ; ଜଳ-ନିର୍ଗମନ । [ଯନ୍ତ୍ର ।

ନିକ୍ତି-ବି. ସୁନା ରୁପା ପ୍ରଭୃତି ଓଜନ କରିବାର

ନିକୁଞ୍ଜ-ବି. ଲତାମଣ୍ଡପ; ଲତାଗୃହ ।

ନିକୁମ୍ଭ ବି. କୁମ୍ଭକର୍ଣ୍ଣ-ରାକ୍ଷସର ପୁତ୍ର ।

ନିକୁରମ୍ବ-ବି. ନିଚୟ; ସମୂହ ।

ନିକୃତି-ବି. (ନି-କୃ-ତି) ତିରସ୍କାର; ଅପକାର ।

ନିକୃତ୍ତ-ବିଂ. (ନି-କୃତ-ତ) ଛିନ୍ନ; ଖଣ୍ଡିତ ।

ନିକୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ନି-କୃଷ୍-ତ) ଅପକୃଷ୍ଟ; ନୀଚ ।

ନିକେତ } ବି. (ନି-କିତ୍-ଅ, ଅନ) ଗୃହ; ଆଲୟ ।
ନିକେତନ }

ନିକ୍ୱଣ-ବି. (ନି-କ୍ୱଣ୍-ଅ) ଧ୍ୱନି; ବୀଣାଦିର ଧ୍ୱନି ।

ନିକ୍ଷିପ୍ତ-ବିଂ. (ନି-କ୍ଷିପ୍-ତ) ଫୋପଡ଼ା ଭୁକ୍ତ ; ନ୍ୟସ୍ତ । [ତ୍ୟାଗ ।

ନିକ୍ଷେପ-ବି. (ନି-କ୍ଷିପ୍-ଅ) କ୍ଷେପଣ; ନ୍ୟାସ;

ନିଖ-ବି. (ନିକ୍ଷଶବ୍ଦଜ) କ୍ଷୁଦ୍ର କେଶକୀଟ ।

ନିଖଟ୍ଟୁ-ବିଂ. ଯେ ଖଟେ ନାହିଁ; ଅଳସୁଆ ।

ନିଖର୍ବ-ବିଂ. ବାମନ । ବି. ଦଶସହସ୍ରକୋଟି ସଂଖ୍ୟା ।

ନିଖାତ-ବିଂ. (ନି-ଖନ୍-ତ) ଖନିତ; ପ୍ରୋଥିତ ।

ନିଖିଳ-ବି. (ନି-ଖିଲ) ସମସ୍ତ; ଅଖଣ୍ଡ ।

ନିଖୁଣ-ବିଂ. ନାହିଁ ଖୁଣ ଯାହାର; ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ।

ନିଗଡ଼-ବି. (ନି-ଗଡ଼-ଅ) ବେଡ଼ି; ଲୌହ-

ନିଗଡ଼ିତ-ବିଂ. ଶୃଙ୍ଖଳ-ବଦ୍ଧ । [ଶୃଙ୍ଖଳ ।

ନିଗଦିତ-ବିଂ. (ନି-ଗଦ୍-ତ) କଥିତ; ଉକ୍ତ ।

ନିଗମ-ବି. (ନି-ଗମ୍-ଅ) ବେଦ; ନ୍ୟାୟଶାସ୍ତ୍ର ।

ନିଗାଡ଼ିବା-କ୍ରି. (ନି-ଗଲ୍-ଣିଚ୍=ନିଗାଳି) ଗାଳିବା, ନିଗାଡ଼ିବା ।

ନିଗୂଢ଼-ବିଂ. (ନି-ଗୁହ୍-ତ) ଗୁପ୍ତ; ଅପ୍ରକାଶିତ ।

ନିଗୃହୀତ-ବିଂ. (ନି-ଗ୍ରହ୍-ତ) ଦଣ୍ଡିତ; ଉତ୍-ପୀଡ଼ିତ ।

ନିଗ୍ରହ-ବି. (ନି-ଗ୍ରହ୍-ଅ) ଅନୁଗ୍ରହର ବିପରୀତ ; ତାଡ଼ନା; ପୀଡ଼ନ; ତିରସ୍କାର; ଦଣ୍ଡ ।

ନିଚଯ୍ୟ-ବି. (ନି-ଚି-ଅ) ସମୂହ ।

ନିଚୁଳ-ବି. ବେତଗଛ ।

ନିଚୋଳ-ବି. (ନି-ଚୁଲ୍-ଅ) କଞ୍ଚୁକ; ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଅଙ୍ଗରଖା ।

ନିଛଟିଆ-ବିଂ. ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ।

ନିଜ-ବିଂ. (ନି-ଜନ୍-ଅ) ଆପଣାର ।

ନିଟ୍-ବି. ନିଷ୍ଠୁର ।

ନିଟଲ-ବି. କପାଳ ।

ନିଟୋଳିବା-କ୍ରି. ମଟୋଳିବା ।

ନିତମ୍ବ-ବି. (ନି-ତମ୍-ବ) ପିଣ୍ଡ; କଟି; ପର୍ବତର ପାର୍ଶ୍ୱଦେଶ । [ମ୍ବବତୀ ସ୍ତ୍ରୀ ।

ନିତମ୍ବିନୀ-ବି. (ନିତମ୍ବ-ଇନ୍-ଈ) ପ୍ରଶସ୍ତ ନିତ-

ନିତଳ-ବି. (ନି-ତଳ) ପାତାଳବିଶେଷ ।

ନିତାନ୍ତ-ବିଂ. (ନି-ତମ୍-ତ) ଅତ୍ୟନ୍ତ; ଅତିଶୟ ।

ନିତି-କ୍ରି. ବିଂ. (ନିତ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରତିଦିନ ।

ନିତ୍ୟ-ବିଂ. (ନି-ତ୍ୟ) ସର୍ବଦା ବର୍ତ୍ତମାନ, ଶାଶ୍ୱତ; କ୍ରି. ବି. ପ୍ରତିଦିନ ।

ନିଦ-ବି. (ନିଦ୍ରାଶବ୍ଦଜ) ନିଦ୍ରା ।

ନିଦର୍ଶନ-ବି. (ନି-ଦୃଶ୍-ଅନ) ଉଦାହରଣ; ଚିହ୍ନ; ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ।

ନିଦା-ବିଂ. ଦୃଢ଼; ଅଚ୍ଛିଦ୍ର ।

ନିଦାଘ-ବି. (ନି-ଦହ୍-ଅ) ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳ ଉତ୍ତାପ ।

ନିଦାନ-ବି. (ନି-ଦା-ଅନ) ମୂଳକାରଣ; ଅନ୍ତ ।

ନିଦାରୁଣ-ବିଂ. (ନି-ଦାରୁଣ) ନିର୍ଦ୍ଦୟ ।

ନିଦିଧ୍ୟାସନ-ବି. (ନି-ଧ୍ୟୈ-ସନ୍-ଅନ) ପ୍ରଗାଢ଼ ଧ୍ୟାନ । [ସମୀପ ।

ନିଦେଶ-ବି. (ନି-ଦିଶ୍-ଅ) ଆଜ୍ଞା, ଅନୁମତି;

ନିଦେଶ-ବର୍ତ୍ତୀ-ବିଂ. ଆଜ୍ଞାବହ ।

ନିଦ୍ରା-ବି. (ନି-ଦ୍ରା-ଅ) ନିଦ; ଅଚେତନଭାବ ।

ନିଦ୍ରାଳୁ-ବିଂ. (ନିଦ୍ରା-ଆଳୁ) ନିଦ୍ରାଶୀଳ;

ନିଦ୍ରିତ-ବିଂ. ସୁପ୍ତ; ଅଚେତନ । [ଅଳସ ।

ନିଧନ-ବି. (ନି-ଧନ୍-ଅ) ମୃତ୍ୟୁ; ବିନାଶ ।

ନିଧାନ-ବି. (ନି-ଧାନ୍-ଅ) ଆଧାର; ଭୂଗର୍ଭସ୍ଥ ରତ୍ନାଦି ।

ନିଧି-ବି. (ନି-ଧା-ଇ) ଆଧାର; ରତ୍ନ ।

ନିଧୁବନ-ବି. (ନି-ଧୂ-ଅନ) କମ୍ପନ; ରମଣ; କ୍ରୀଡ଼ାକୌତୁକ ।

ନିନାଦ-ବି. (ନି-ନଦ୍-ଅ) ଧ୍ୱନି; ଶବ୍ଦ ।

ନିନାଦିତ-ବିଂ. (ନି-ନଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଶବ୍ଦିତ; ଧ୍ୱନିତ ।

ନିନୀଷା-ବି. (ନୀ-ସନ୍-ଅ) ନେବାର ଇଚ୍ଛା ।

ନିନ୍ଦକ-ବିଂ. (ନିନ୍ଦ-ଅକ) ନିନ୍ଦାକାରୀ ।

ନିନ୍ଦା-ବି. (ନିନ୍ଦ୍-ଅ) ଅପବାଦ; କୁତ୍ସା ।

ନିନ୍ଦନୀୟ-ବିଂ. (ନିନ୍ଦ୍-ଅନୀୟ) ନିନ୍ଦା-ଯୋଗ୍ୟ; ଦୂଷଣୀୟ ।

ନିନ୍ଦିତ-ବିଂ. ନିନ୍ଦ୍-ତ) ଦୂଷିତ; ଗର୍ହିତ ।

ନିନ୍ଦ୍ୟ-ବିଂ. (ନିନ୍ଦ୍-ଯ) ନିନ୍ଦନୀୟ ।

ନିପଟ-ବିଂ. ଅତ୍ୟନ୍ତ ।

ନିପତିତ-ବିଂ. (ନି-ପତ୍-ତ) ଅଧଃପତିତ ।

ନିପାତ-ବି. (ନି-ପତ୍-ଅ) ମୃତ୍ୟୁ; ନିଧନ; ଅଧଃପତନ ।

ନିପାତନ-ବି. (ନି-ପତ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ତଳେକ୍ଷେପଣ; ବିନାଶନ; ବ୍ୟାକରଣ-ବିଧିବିରୁଦ୍ଧ ପଦସାଧନ ।

ନିପାତିତ-(ନି-ପତ୍-ଣିଚ୍-ତ) ତଳକୁ ନିକ୍ଷିପ୍ତ; ବିନାଶିତ । [କୁଣ୍ଡ ।

ନିପାନ-(ନି-ପା-ଅନ) କୂପାଦିର ନିକଟସ୍ଥ ଜଳ-

ନିପୀଡ଼ନ-(ନି-ପୀଡ୍-ଅନ) ମର୍ଦ୍ଦନ; କ୍ଲେଶଦାନ ।

ନିପୀଡ଼ିତ-(ନି-ପୀଡ୍-ତ) ନିଗୃହୀତ; ମର୍ଦ୍ଦିତ ।

ନିପୁଣ-ବିଂ. (ନି-ପୁଣ୍-ଅ) କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷ; ସମର୍ଥ ।

ନିବଦ୍ଧ-ବିଂ. (ନି-ବନ୍ଧ୍-ତ) ଗ୍ରଥିତ; ବଦ୍ଧ; ନିବେଶିତ ।

ନିବନ୍ଧ-ବି. (ନି-ବନ୍ଧ୍-ଅ) ରଚନା; ପ୍ରସ୍ତାବ ।

ନିବନ୍ଧନ-ବି. (ନି-ବନ୍ଧ୍-ଅନ) କାରଣ; ହେତୁ; ଅବଲମ୍ବନ ।

ନିବର୍ହଣ-ବି. (ନି-ବର୍ହ୍-ଅନ) ଉଚ୍ଛେଦ; ବଧ ।

ନିବିଡ଼-ବିଂ. ଗାଢ଼; ଘନ ।

ନିଭ୍-ବିଂ. (ନି-ଭା-ଅ) ସଦୃଶ; ତୁଲ୍ୟ ।

ନିଭୃତ-ବିଂ. (ନି-ଭୃ-ତ) ଗୁପ୍ତ, ନିର୍ଜନ ।

ନିମ ବି. (ନିମ୍ବଶବ୍ଦଜ) ନିମ୍ବବୃକ୍ଷ ।

ନିମକ୍-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଲବଣ ।

ନିମକ୍-ହାରାମ-ବିଂ. କୃତଘ୍ନ ।

ନିମଗ୍ନ-ବିଂ. (ନି-ମସ୍ଜ୍-ତ) ବୁଡ଼ିରହିଥିବା; ଏକାନ୍ତ ଚିତ୍ତେ ଅବସ୍ଥ ।

ନିମଜ୍ଜନ-ବି.(ନି-ମସ୍ଜ୍-ଅନ)ଜଳରେ ବୁଡ଼ିବା; ଅବଗାହନ ।

ନିମନ୍ତ୍ରଣ-ବି. (ନି-ମନ୍ତ୍ର୍-ଅନ) ସାଦର ଆହ୍ୱାନ; ଭୋଜନାର୍ଥ ଆହ୍ୱାନ ।

ନିମନ୍ତ୍ରିତ-ବିଂ. (ନି-ମନ୍ତ୍ର୍-ତ) ସାଦରେ ଆହୂତ ।

ନିମିତ୍ତ-ବି. (ନି-ମିଦ୍-ତ) କାରଣ; ପ୍ରୟୋଜନ: ଲକ୍ଷଣ ।

ନିମିଷ / ନିମେଷ } ବି.- { ନି-ମିଷ୍-ଅ / ନି-ମିଷ୍-ଘଞ୍ } ପଲକ; ପକ୍ଷ୍ମ-ପାତ ।

ନିମୀଳନ-ବି. (ନି-ମୀଲ୍-ଅନ) ଆଖିବୁଜିବା; ସଙ୍କୋଚକରଣ ।

ନିମ୍ନ-ବିଂ. ନୀଚ; ଅଧଃସ୍ଥିତ ।

ନିମ୍ନ-ଗା-ବି. ନଦୀ ।

ନିମ୍ବ-ବି. ନିମ୍ବଗଛ । [ବିଂ. ସର୍ବଦା ।

ନିୟତ-ବିଂ. (ନି-ଯମ୍-ତ) ସଂଯତ; ସ୍ଥିର । କ୍ରି.

ନିୟତି-ବି. (ନି-ଯମ୍-ତି) ଐଶିକ ନିୟମ; ଭାଗ୍ୟ ।

ନିୟନ୍ତା-ବିଂ. (ନି-ଯମ୍-ତୃ) ଚାଳକ; ଶାସକ ।

ନିୟନ୍ତ୍ରିତ-ବିଂ. (ନି-ଯନ୍ତ୍ର୍-ତ) ଦମିତ ।

ନିୟମ-ବି. (ନି-ଯମ୍-ଅ) ବନ୍ଧ; ବ୍ରତାଦି; ଇନ୍ଦ୍ରିୟଦମନ ।

ନିୟମ-ତନ୍ତ୍ର-ବିଂ. ନିୟମାଧୀନ ।

ନିୟମନ-ବି. (ନି-ଯମ୍-ଅନ) ନିୟମଦ୍ୱାରା ଶାସନ । [ଶାସିତ ।

ନିୟମିତ-ବିଂ. (ନି-ଯମ୍-ତ) ନିୟମ-ବଦ୍ଧ;

ନିୟାମକ-ବିଂ. (ନି-ଯମ୍-ଅକ) ଯେ ନିୟମ ବା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ; ନିୟମକର୍ତ୍ତା; ନିୟନ୍ତା ।

ନିଯୁକ୍ତ-ବିଂ. (ନି-ଯୁଜ୍-ତ) କର୍ମ କରିବା ନିମିତ୍ତ ଆଦିଷ୍ଟ; ବ୍ୟାପୃତ ।

ନିୟୁତ-ବି. (ନି-ଯୁ-ତ) ଦଶଲକ୍ଷ ସଂଖ୍ୟା ।

ନିୟୋକ୍ତା-ବିଂ. (ନି-ଯୁଜ୍-ତୃ) ନିୟୋଗକର୍ତ୍ତା; ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ।

ନିୟୋଗ-ବି. (ନି-ଯୁଜ୍-ଅ) ଶାସନ; ଆଜ୍ଞା; ଭାରାର୍ପଣ । [କର୍ତ୍ତା ।

ନିୟୋଜକ-ବିଂ. (ନି-ଯୁଜ୍-ଅକ) ନିୟୋଗ-

ନିୟୋଜନ-ବି. (ନି-ଯୁଜ୍-ଅନ) ପ୍ରେରଣ; ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ । [ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ।

ନିୟୋଜିତ-ବିଂ. (ନି-ଯୁଜ୍-ଇ-ତ) ବ୍ୟାପାରିତ;

ନିୟୋଜ୍ୟ-ବିଂ. (ନି-ଯୁଜ୍-ଯ) ନିଯୁକ୍ତ ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ ।

ନିରଂଶ-ବିଂ. (ନିଃ-ଅଂଶ) ଅଂଶରହିତ, ଭାଗାଧିକାରହୀନ ।

ନିରକ୍ଷରେଖା | ନିରକ୍ଷବୃତ୍ତ } ବି. (ନିଃ-ଅକ୍ଷ) ବିଷୁବରେଖା; ଯେଉଁ ରେଖା ଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀକୁ ଉତ୍ତରାର୍ଦ୍ଧ ଓ ଦକ୍ଷିଣାର୍ଦ୍ଧ ଏହି ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଏ ।

ନିରଙ୍କୁଶ ବିଂ. (ନିର୍-ଅଙ୍କୁଶ) ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ; ଦଣ୍ଡ-ଭୟ-ରହିତ ।

ନିରଖ-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ସରକାରନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ମୂଲ୍ୟ ।

ନିରଞ୍ଜନ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅଞ୍ଜନ) ନିର୍ମଳ; ବି. ପରଂବ୍ରହ୍ମ ।

ନିରତ-ବିଂ. (ନି-ରମ୍-ତ) ଆସକ୍ତ; ବ୍ୟାପୃତ ।

ନିରତେ-କ୍ରି. ବିଂ. ସର୍ବଦା ।

ନିରତିଶୟ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅତିଶୟ) ଯାହା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ନାହିଁ; ଅତ୍ୟଧିକ ।

ନିରନ୍ତର-ବିଂ. (ନିର୍-ଅନ୍ତର) ନିବିଡ଼; ଘନ; କ୍ରି.ବିଂ. ଅନବରତ; ସର୍ବଦା ।

ନିରନ୍ନ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅନ୍ନ) ଅନ୍ନାଭାବେ କ୍ଲିଷ୍ଟ ।

ନିରନ୍ୱୟ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅନ୍ୱୟ) ନିଃସମ୍ପର୍କ; ନିର୍ବଂଶ ।

ନିରପତ୍ୟ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅପତ୍ୟ) ନିଃସନ୍ତାନ ।

ନିରପତ୍ରପ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅପତ୍ରପା) ନିର୍ଲଜ୍ଜ ।

ନିରପରାଧ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅପରାଧ) ଅପରାଧଶୂନ୍ୟ; ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ । [ରହିତ; ସ୍ୱାଧୀନ ।

ନିରପେକ୍ଷ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅପେକ୍ଷା) ଅପେକ୍ଷା

ନିରମ୍ବୁ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅମ୍ବୁ) ନିର୍ଜଳ ।

ନିରୟ-ବି. (ନିର୍-ଅୟ) ନରକ ।

ନିରର୍ଥକ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅର୍ଥ-କ) ବ୍ୟର୍ଥ; ବିଫଳ; ନିଷ୍ପ୍ରୟୋଜନ ।

ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅବ-ଛିଦ୍-ତ) ଅନବଚ୍ଛିନ୍ନ; ନିରନ୍ତର; କେବଳ ।

ନିରବଧି-ବିଂ. (ନିର୍-ଅବଧି) ନିରନ୍ତର; ଅସୀମ । [ଶୂନ୍ୟ; ନିରାକାର ।

ନିରବୟବ-ବିଂ. (ନିର୍-ଅବୟବ) ଅବୟବ-

ନିରଶନ-ବିଂ. (ନିର-ଅଶନ) ଭୋଜନ-ରହିତ ।

ନିରସନ-ବି. (ନିର୍-ଅସ୍-ଅନ) ନିରାକରଣ ।

ନିରସ୍ତ-ବି. (ନିର୍-ଅସ୍-ତ) ନିକ୍ଷିପ୍ତ; ନିରାକୃତ; ନିବୃତ୍ତ ।

ନିରାକରଣ-ବି. (ନିର୍-ଆ-କୃ-ଅନ) ନିବାରଣ; ଦୂରୀକରଣ; ଖଣ୍ଡନ । [ରହିତ ।

ନିରାକାଂକ୍ଷ ବିଂ. (ନିର୍-ଆକାଂକ୍ଷା) ଆକାଂକ୍ଷା-

ନିରାକାର-ବିଂ. (ନିର୍-ଆ କୃ-ଅ) ଆକାରଶୂନ୍ୟ; ବି. ପରମେଶ୍ୱର; ଆକାଶ । [ଅବ୍ୟାକୁଳ ।

ନିରାକୁଳ-ବିଂ. (ନିର୍-ଆକୁଳ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆକୁଳ;

ନିରାକୃତ-ବିଂ. (ନିର୍-ଆ-କୃ-ତ) ଦୂରୀକୃତ ।

ନିରାଟ-ବିଂ. ନିଦା; ପ୍ରଚଣ୍ଡ ।

ନିରାତଙ୍କ-ବିଂ. (ନିର୍ ଆତଙ୍କ) ନିର୍ଭୟ ।

ନିରାନନ୍ଦ-ବିଂ. (ନିର୍ ଆନନ୍ଦ) ଆନନ୍ଦ ରହିତ ।

ନିରାପଦ-ବିଂ. (ନିର୍-ଆପଦ) ଆପଦ୍ ରହିତ; ନିର୍ବିଘ୍ନ ।

ନିରାମୟ-ବିଂ. (ନିର୍-ଆମୟ) ନୀରୋଗ; ସୁସ୍ଥ ।

ନିରାମିଷ-ବିଂ. (ନିର୍-ଆମିଷ) ମାଂସାଦି ଆମିଷ ରହିତ ।

ନିରାଲମ୍ବ-ବିଂ. (ନିର-ଆଲମ୍ବ) ଅବଲମ୍ବନଶୂନ୍ୟ ।

ନିରାଶ-ବିଂ. (ନିର୍-ଆଶା) ଆଶାରହିତ ।

ନିରାଶ୍ରୟ-ବି. (ନିର୍-ଆଶ୍ରୟ) ଅସହାୟ ; ଅଶରଣ ।

ନିରାସ-ବି. (ନିର୍-ଅସ୍-ଅ)ନିରସନ; ନିରାକରଣ ।

ନିରାହାର-ବି. (ନିର୍-ଆହାର) ଆହାରରହିତ ।

ନିରୀକ୍ଷକ-ବି. (ନିର୍-ଈକ୍ଷ୍-ଅକ) ଦର୍ଶକ; ଯେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରେ ।

ନିରୀକ୍ଷଣ-ବି. (ନିର୍-ଈକ୍ଷ୍-ଅନ) ଦର୍ଶନ ।

ନିରୀକ୍ଷିତ-ବି. (ନିର୍ ଈକ୍ଷ୍-ତ) ଦୃଷ୍ଟ ; ଅବଲୋକିତ ।

ନିରୀଶ୍ୱର-ବି. (ନିର୍-ଈଶ୍ୱର) ନାସ୍ତିକ ।

ନିରୀହ ବି. (ନିର୍-ଈହ) ନିଃସ୍ପୃହ; ଯେ କାହାର ବିଷୟରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରେ ନାହିଁ ।

ନିରୁକ୍ତ-ବି. (ନିର୍-ବଚ୍-ତ) ବେଦାଙ୍ଗଗ୍ରନ୍ଥବିଶେଷ । [ମୀମାଂସା ।

ନିରୁକ୍ତି-ବି. (ନିର୍-ବଚ୍-ତି ନିଃଶେଷ କଥନ;

ନିରୁତ୍ତର-ବି. (ନିର୍-ଉତ୍ତର) ଉତ୍ତରଦାନରେ ଅସମର୍ଥ ।

ନିରୁଦ୍ଧ-ବି. (ନି-ରୁଧ୍-ତ) ନିବାରିତ; ସ୍ତମ୍ଭିତ ।

ନିରୁପମ-ବି. (ନିର୍-ଉପମା) ଅତୁଲ୍ୟ ।

ନିରୂପଣ ବି. (ନି-ରୂପ୍-ଅନ) ନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିସ୍ତର ।

ନିରେଖିବା-କ୍ରି. (ନିଃ-ଈକ୍ଷ୍ଧାତୁରୁ) ଦେଖିବା; ଅନାଇବା ।

ନିରୋଧ-ବି. (ନି-ରୁଧ୍-ଅ) ବାରଣ ; ନିଗ୍ରହ ।

ନିରୋଧକ-ବି. (ନି-ରୁଧ୍-ଅକ) ନିରୋଧକାରୀ ।

ନିରୋଳା-ବି. ନିର୍ମଳ; ନିର୍ଜନ ।

ନିଋତି ବି. ଦକ୍ଷିଣ-ପଶ୍ଚିମ କୋଣର ପୁରାଣୋକ୍ତ ଅଧିପତି ।

ନିର୍ଗତ-ବି. (ନିର୍-ଗମ୍-ତ) ବହିର୍ଗତ; ନିଃସୃତ ।

ନିର୍ଗମ, ନିର୍ଗମନ } ବି. (ନିର୍-ଗମ୍-ଅ, ଅନ) ବହିର୍ଗମନ ।

ନିର୍ଗୁଣ-ବି. (ନିର୍-ଗୁଣ) ଗୁଣହୀନ; ବି. ସତ୍ତ୍ୱରଜସ୍ତମୋଗୁଣରହିତ; ପରମେଶ୍ୱର ।

ନିର୍ଘଣ୍ଟ ବି. (ନିର୍-ଘଣ୍ଟ-ଅ) ସୂଚୀପତ୍ର; ନିର୍ଣ୍ଣୟ; ନିରୂପଣ; ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ।

ନିର୍ଘାତ-ବି. (ନିର୍-ହନ-ଅ) ବାୟୁଦ୍ୱୟର ଅଭିଘାତ ଶବ୍ଦ; ବି. ନିଷ୍ଠୁର ।

ନିର୍ଘୃଣ-ବି. (ନିର୍-ଘୃଣା) ନିର୍ଦ୍ଦୟ; ଘୃଣାରହିତ

ନିର୍ଘୋଷ ବି. (ନିର୍-ଘୁଷ୍-ଅ) ଗମ୍ଭୀର ଧ୍ୱନି ।

ନିର୍ଜନ-ବି. (ନିର୍-ଜନ) ଜନଶୂନ୍ୟ ।

ନିର୍ଜର-ବି. (ନିର୍-ଜରା) ଦେବତା; ତ୍ରିଦଶ ।

ନିର୍ଜିତ-ବି. (ନିର୍-ଜି-ତ) ପରାଜିତ ।

ନିର୍ଜୀବ-ବି. (ନିର୍-ଜୀବ) ଜୀବନଶୂନ୍ୟ ; ନିର୍ବୀର୍ଯ୍ୟ ।

ନିର୍ଝର-ବି. (ନିର୍-ଝର) ଝରଣା, ବାରିପ୍ରବାହ ।

ନିର୍ଝରିଣୀ-ବି. (ନିର୍-ଝର୍-ଇନ୍-ଈ) ନଦୀ; ଗିରିନଦୀ ।

ନିର୍ଣ୍ଣୟ-ବି. (ନିର୍-ନୀ-ଅ) ନିରୂପଣ; ନିଶ୍ଚୟ ।

ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ-ବି. (ନିର୍-ନୀ-ଅକ) ଯେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରେ, ସିଦ୍ଧାନ୍ତକାରୀ ।

ନିର୍ଣ୍ଣିକ୍ତ-ବି. (ନିର୍ ନିଜ୍-ତ) ପରିଷ୍କୃତ; ମୁକ୍ତ ।

ନିର୍ଣ୍ଣୀତ ବି. (ନିର୍-ନୀ-ତ) ନିରୂପିତ ।

ନିର୍ଣ୍ଣେୟ-ବି. (ନିର୍-ନୀ-ଯ) ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାଯୋଗ୍ୟ ।

ନିର୍ଦ୍ଦୟ-ବି. (ନିର୍-ଦୟା) ନିଷ୍ଠୁର ।
ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବି. (ନିର୍-ଦିଶ୍-ତ) ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ।
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ-ବ. (ନିର୍-ଦିଶ୍-ଅ) ଆଜ୍ଞା, ଅବଧାରଣ।
ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ-ବି. (ନିର୍-ଦୋଷ) ଅପରାଧଶୂନ୍ୟ ।
ନିର୍ଧନ-ବି. (ନିର୍-ଧନ) ଦରିଦ୍ର ।
ନିର୍ଦ୍ଧାରକ-ବି. (ନିର୍-ଧାରି-ଅକ) ଯେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରେ । [ମୀମାଂସା ।
ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ-ବ. (ନିର୍-ଧାରି-ଅନ) ନିଶ୍ଚୟ ;
ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ-ବି. (ନିର୍-ଧାରି-ତ) ସ୍ଥିରୀକୃତ ।
ନିର୍ଦ୍ଧାର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ନିର୍-ଧାରି-ଯ) ନିରୂପଣୀୟ ।
ନିର୍ଦ୍ଧୂତ-ବି. (ନିର୍-ଧୂ-ତ) ଦୂରୀକୃତ; ବର୍ଜିତ ।
ନିର୍ବନ୍ଧ-ବ. (ନିର୍-ବନ୍ଧ୍-ଅ) ନିୟମ; ଆଗ୍ରହ ।
ନିର୍ବଳ-ବି. (ନିର୍-ବଳ) ବଳହୀନ, କ୍ଷୀଣ ।
ନିର୍ଭର-ବ. (ନିର୍-ଭୃ-ଅ) ଆତ୍ମାର୍ପଣ; ଭରସା; ବି. ପୂର୍ଣ୍ଣ । [ରହିତ ।
ନିର୍ଭୀକ-ବି. (ନିର୍-ଭୀ-କ) ନିର୍ଭୟ; ଭୟ-
ନିର୍ମକ୍ଷିକ-ବି. (ନିର୍-ମକ୍ଷିକା) ମକ୍ଷିକାଶୂନ୍ୟ; ନିଭୃତ । [ବନାପନ୍ନ ।
ନିର୍ମନ୍ଥନ-ବ. (ନିର୍-ମନ୍ଥ୍-ଅନ) ମାସଜନା;
ନିର୍ମତ୍ସର ବି. (ନିର୍-ମତ୍ସର) ସଙ୍ଗଶୂନ୍ୟ ନିରହଂକାର ।
ନିର୍ମମ-ବି. (ନିର୍-ମମ) ମମତାଶୂନ୍ୟ; ବାସନା-ରହିତ; ସ୍ନେହଶୂନ୍ୟ; ନିର୍ଦ୍ଦୟ ।
ନିର୍ମଳ ବି. (ନିର୍-ମଳ) ଶୁଦ୍ଧ; ସ୍ୱଚ୍ଛ ।
ନିର୍ମାଖୀ-ବି. (ନିର୍ଲକ୍ଷଣଶବ୍ଦଜ) ନିର୍ଲକ୍ଷ୍ୟ ।
ନିର୍ମାଣ-ବ. (ନିର୍-ମା-ଅନ) ଗଠନ; ରଚନା; ତିଆରି କରିବା କାର୍ଯ୍ୟ ।
ନିର୍ମାତା-ବି. (ନିର୍-ମା-ତୃ) ନିର୍ମାଣକର୍ତ୍ତା ।
ନିର୍ମାଲ୍ୟ-ବ. (ନିର୍ମଳ-ଯ, କିମ୍ବା ନିର୍-ମାଲ୍ୟ) ନିର୍ମଳତା; ଦେବନିବେଦିତ ପୁଷ୍ପାଦି; ଦେବତାର ଭୋଗ ।
ନିର୍ମିତ-ବି. (ନିର୍-ମା-ତ) ରଚିତ; ଗଠିତ ।
ନିର୍ମୁକ୍ତ-ବି. (ନିର୍ ମୁଚ୍-ତ) କାତିଛଡ଼ା ସାପ ; ବି. ବନ୍ଧନ ମୁକ୍ତ ।
ନିର୍ମୂଳ-ବି. (ନିର୍ ମୂଳ) ଛିନ୍ନମୂଳ; ବିଲୁପ୍ତ ।
ନିର୍ମୂଳିତ-ବି. ଉତ୍ପାଟିତ ।
ନିର୍ମୃଷ୍ଟ-ବି. (ନିର୍-ମୃଜ୍-ତ) ମାର୍ଜିତ ।
ନିର୍ମୋକ-ବ. (ନିର୍ ମୁଚ୍-ଅ) ସାପକାତି ।
ନିର୍ଯ୍ୟାତ-ବି. (ନିର୍-ଯା-ତ) ନିଃସୃତ; ନିର୍ଗତ ।
ନିର୍ଯ୍ୟାତନ-ବ. (ନିର୍ ଯତ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ପ୍ରତିହିଂସା
ନିର୍ଯ୍ୟାସ-ବ. (ନିର୍-ଯସ୍-ଅ) ନିସ୍ୟନ୍ଦ; ଅଠା ; ସାରକଥା ।
ନିର୍ଲଜ୍ଜ-ବି. (ନିର୍-ଲଜ୍ଜା) ଲଜ୍ଜାହୀନ ।
ନିର୍ଲିପ୍ତ-ବି. (ନିର୍-ଲିପ୍-ତ) ସମ୍ବନ୍ଧଶୂନ୍ୟ ।
ନିର୍ବପଣ-ବ. (ନିର୍-ବପ୍-ଅନ) ପିତୃଲୋକଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶରେ ଦାନ; ଅନ୍ନାଦି ପରିବେଷଣ ।
ନିର୍ବହଣ-ବ. (ନିର୍-ବହ୍-ଅନ) ନିର୍ବାହ ।
ନିର୍ବାଚନ-ବ. (ନିର୍-ବାଚି-ଅନ) ବାଛି ସ୍ଥିର କରିବା । [ନାର ନିବୃତ୍ତି ।
ନିର୍ବାଣ-ବ. (ନିର୍-ବା-ଅନ) ନିଭିଯିବା; ବାସ-
ନିର୍ବାତ-ବି. (ନିର୍-ବା-ତ) ବାୟୁଶୂନ୍ୟ; ସ୍ଥିର ।
ନିର୍ବାପଣ-ବ. (ନିର୍-ବା-ଣିଚ୍-ଅ) ନିଭାଇବା ।
ନିର୍ବାପିତ-ବି. (ନିର୍-ବାପି-ତ) ନିର୍ବାଣପ୍ରାପିତ ।

ନିର୍ବାସନ-ବି. (ନିର୍-ବସ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଦେଶରୁ ବହିଷ୍କରଣ ।

ନିର୍ବାସିତ-ବିଂ. ଦେଶରୁ ବହିଷ୍କୃତ ।

ନିର୍ବାହ ବି. (ନିର୍-ବହ୍-ଅ) ସମ୍ପାଦନ; ଜୀବନା-ସମ୍ପାଦନ ।

ନିର୍ବାହିତ-ବିଂ. (ନିର୍-ବାହି-ତ) ସମ୍ପାଦିତ ।

ନିର୍ବିକଳ୍ପ-ବିଂ. (ନିର୍-ବିକଳ୍ପ) ବିକଳ୍ପରହିତ; ନିଃସଂଶୟ ।

ନିର୍ବିକାର-ବିଂ. (ନିର୍-ବିକାର) ବିକାରଶୂନ୍ୟ ।

ନିର୍ବିଘ୍ନ-ବିଂ. (ନିର୍-ବିଘ୍ନ) ବିଘ୍ନଶୂନ୍ୟ ।

ନିର୍ବିବେକ-ବିଂ. (ନିର୍-ବିବେକ) ଅବିବେକୀ ।

ନିର୍ବିଶେଷ-ବିଂ. (ନିର୍-ବିଶେଷ) ଭେଦରହିତ; ଅଭିନ୍ନ । [ଭୁକ୍ତ ।

ନିର୍ବିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ନିର୍-ବିଶ୍-ତ) ଲବ୍ଧ; ଅନୁଭୂତ;

ନିର୍ବୀର୍ଯ୍ୟ-ବିଂ. (ନିର୍-ବୀର୍ଯ୍ୟ) ବୀର୍ଯ୍ୟହୀନ; ନିସ୍ତେଜ ।

ନିର୍ବୁଦ୍ଧି-ବିଂ. (ନିର୍-ବୁଦ୍ଧି) ବୁଦ୍ଧିଶୂନ୍ୟ; ନିର୍ବୋଧ; ବୋକା ।

ନିର୍ବୃତି-ବି. (ନିର୍-ବୃ-ତି) ମୁକ୍ତି; ଶାନ୍ତି ।

ନିର୍ବୃତ୍ତ-ବିଂ. (ନିର୍-ବୃତ୍-ତ) ନିଷ୍ପନ୍ନ; ସମ୍ପନ୍ନ ।

ନିର୍ବେଦ-ବି. (ନିର୍-ବିଦ୍-ଅ) ବୈରାଗ୍ୟ; ଔଦାସୀନ୍ୟ ।

ନିର୍ବେଶ-ବି. (ନିର୍-ବିଶ୍-ଅ) ବେତନ; ଭୋଗ ।

ନିର୍ବ୍ୟୂଢ଼-ବିଂ. (ନିର୍-ବି-ବହ୍-ତ) ନିଷ୍ଠିତ; ସମାପ୍ତ ।

ନିର୍ହ୍ରାଦ-ବି. (ନିର୍-ହ୍ରାଦ୍-ଅ) ନିନାଦ; ଧ୍ୱନି ।

ନିଳୟ-ବି. (ନି-ଲୀ-ଅ) ଆଳୟ; ବାସସ୍ଥାନ ।

ନିଲାମ-ବି. (ପୋର୍ତ୍ତଗୀଜ ଭାଷା) ଯେ ବେଶି ଦାମ୍ ଡାକେ, ତାହାକୁ ବିକ୍ରୟ ।

ନିଲୀନ-ବିଂ. (ନି-ଲୀ-ତ) ନିମଗ୍ନ; ସଂଲଗ୍ନ ।

ନିବର୍ତ୍ତ-ବିଂ. (ନି-ବୃତ୍-ଅ) ନିବୃତ୍ତ; କ୍ଷାନ୍ତ ।

ନିବର୍ତ୍ତନ-ବି. (ନି-ବୃତ୍-ଅନ) ନିବାରଣ; ଲେଉଟିବା ।

ନିବର୍ତ୍ତିତ-ବିଂ. (ନି-ବୃତ୍-ଣିଚ୍-ତ) ନିବାରିତ ।

ନିବର୍ହଣ-ବି. (ନି-ବର୍ହ୍-ଅନ) ବିନାଶ; ଉଚ୍ଛେଦ ।

ନିବର୍ହିତ-ବିଂ. (ନି-ବର୍ହ୍-ତ) ବିନାଶିତ ।

ନିବସଥ ବି. (ନି-ବସ୍-ଅଥ) ଜନପଦ; ଗ୍ରାମ ।

ନିବହ-ବି. (ନି-ବହ୍-ଅ) ସମୂହ ।

ନିବାଡ଼ି-ବିଂ. (ନିବଡ଼ଶବ୍ଦଜ) ଦୃଢ଼; ମଜବୁତ ।

ନିବାତ-ବିଂ. (ନି-ବାତ) ନିର୍ବାତ; ବାତଶୂନ୍ୟ ।

ନିବାପ-ବି. (ନି-ବପ୍-ଅ) ପିତୃଲୋକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦାନ । [ବାରଣ ।

ନିବାରଣ-ବି. (ନି-ବୃ-ଣିଚ୍-ଅନ) ନିଷେଧ;

ନିବାରିତ-ବିଂ. (ନି-ବୃ-ଣିଚ୍-ତ) ନିଷିଦ୍ଧ ।

ନିବାସ-ବି. (ନି-ବସ୍-ଅ) ବାସସ୍ଥାନ ।

ନିବାସୀ-ବିଂ. (ନି-ବସ୍-ଇନ୍) ବାସକାରୀ ।

ନିବିଡ଼-ବିଂ. (ନି-ବିଡ଼) ଗାଢ଼; ଘନ ।

ନିବିଦ-ବି. (ନି-ବିଦ୍) ବେଦ ଅପେକ୍ଷା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବାକ୍ୟ । [ଯୋଗୀ ।

ନିବିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ନି-ବିଶ୍-ତ) ଆବିଷ୍ଟ; ମନୋ-

ନିବୀତ-ବି. (ନି-ବ୍ୟେ-ତ) ଗଳାରେ ମାଳାପରି ପରିହିତ ପଇତା; ଉତ୍ତରୀୟ ।

ନିବୃତ୍ତ-ବିଂ. (ନି-ବୃତ୍-ତ) ବିରତ; କ୍ଷାନ୍ତ ।

ନିବୃତ୍ତି-ବି. (ନି-ବୃତ୍-ତି) ବିରତି; ପ୍ରବୃତ୍ତିର ବିପରୀତ ।

ନିବେଦନ-ବି. (ନି-ବିଦ-ଅନ) ସମର୍ପଣ; ଅବେ-
ଦନ ।
ନିବେଦିତ-ବି°. (ନି-ବେଦ-ତ) ସମର୍ପିତ;
ଜ୍ଞାପିତ । [ଶୀଘ୍ର ।
ନିବେଦ୍ୟ-ବି°. (ନି-ବିଦ୍-ଯ) ଜ୍ଞାପନୀୟ; ସମର୍ପ-
ନିବେଶ-ବି. (ନି-ବିଶ୍-ଅ) ସ୍ଥାନ; ସ୍ଥାପନ;
ଶିବିର । [ବିନ୍ୟସ୍ତ ।
ନିବେଶିତ ବି°. (ନି-ବିଶ୍-ଣିଚ୍-ତ) ସ୍ଥାପିତ;
ନିଶ ବି. ମୂଳ ।
ନିଶା-ବି. (ନିଶ୍-ଅ) ରାତ୍ରି ।
ନିଶାକର-ବି. (ନିଶା-କୃ-ଅ) ଚନ୍ଦ୍ର; ହରିଦ୍ରା ।
ନିଶାଚର-ବି. (ନିଶା-ଚର) ରାତ୍ରିଚର, ପିଶାଚ;
ନିଶାଣ-ବି. ପତାକା; ଚିହ୍ନ । [ରାକ୍ଷସ ।
ନିଶାନ୍ତ ବି. (ନିଶା-ଅନ୍ତ) ରାତ୍ରିଶେଷ; ପ୍ରାତଃ-
ନିଶା-ପତି ବି. ଚନ୍ଦ୍ର । [କାଳ ।
ନିଶାମନ-ବି. (ନି-ଶମ୍-ଅନ) ଶ୍ରବଣ; ଆଲୋ-
ନିଶି-ବି. (ନିଶ୍ଧାତୁରୁ) ରାତ୍ରି । [ଚନା ।
ନିଶିତ-ବି°. (ନି-ଶୋ-ତ) ଶାଣିତ; ତୀକ୍ଷ୍ଣ ।
ନିଶୀଥ-ବି. (ନି-ଶୀ-ଥ) ଅର୍ଦ୍ଧରାତ୍ର; ରାତ୍ରି ।
ନିଶୀଥିନୀ-ବି. (ନିଶୀଥ-ଇନ୍-ଈ) ରାତ୍ର;ରଜନୀ ।
ନିଶୁଣୀ-ବି. (ନିଃଶ୍ରେଣୀଶବ୍ଦଜ) କାଷ୍ଠ ବା ବାଂଶ
ନିର୍ମିତ ସିଡ଼ି ।
ନିଶ୍ଚୟ-ବି. (ନିର୍-ଚି-ଅ) ନିର୍ଣ୍ଣୟ; ସଂଶୟ-
ଶୂନ୍ୟଜ୍ଞାନ ।
ନିଶ୍ଚଳ-ବି°. (ନିର୍-ଚଳ୍-ଅ) ସ୍ଥିର ।
ନିଶ୍ଚାୟକ-ବି (ନିଃ-ଚି-ଅକ) ନିଶ୍ଚୟକାରକ ।

ନିଶ୍ଚିତ-ବି°. (ନିର୍-ଚି-ତ) ନିଃସଂଶୟ; ନିର୍ଣ୍ଣୀତ ।
ନିଶ୍ଚିନ୍ତ-ବି°. (ନିର୍-ଚିନ୍ତା) ଚିନ୍ତାଶୂନ୍ୟ ।
ନିଶ୍ଚେଷ୍ଟ-ବି°. (ନିର୍-ଚେଷ୍ଟା) ଚେଷ୍ଟାରହିତ;
ଅଳସ ।
ନିଶ୍ୱସିତ-ବି. (ନି-ଶ୍ୱସ୍-ତ) ନିଶ୍ୱାସ ।
ନିଶ୍ୱାସ-ବି. (ନି-ଶ୍ୱସ୍-ଅ) ନାଶାଦ୍ୱାର ଭିତରକୁ
ବାୟୁକୁ ଟାଣିବା ।
ନିଷକ୍ତ-ବି°. (ନି-ସନ୍ଜ୍-ତ) ସଂଲଗ୍ନ; ସଂଯୁକ୍ତ ।
ନିଷଙ୍ଗ-ବି°. (ନି-ସଞ୍ଜ୍-ଅ) ବାଣାଧାର, ତୂଣୀର ।
ନିଷଣ୍ଣ-ବି°. (ନି-ସଦ୍-ତ) ଉପବିଷ୍ଟ; ସ୍ଥିତ ।
ନିଷାଦ-ବି. (ନି-ସଦ୍-ଅ) ଚଣ୍ଡାଳ; ବ୍ୟାଧ ।
ନିଷାଦୀ-ବି. (ନି-ସଦ୍-ଇନ୍) ଗଜାରୋହୀ;
ମାହୁନ୍ତ ।
ନିଷିକ୍ତ-ବି°. (ନି-ସିଚ-ତ) ସିକ୍ତ; କ୍ଷରିତ ।
ନିଷିଦ୍ଧ-ବି°. (ନି-ସିଧ୍-ତ) ନିବାରିତ ।
ନିଷେକ-ବି. (ନି-ସିଚ୍-ଅ) କ୍ଷରଣ ।
ନିଷେଧ-ବି. (ନି-ସିଧ୍-ଅ) ନିବାରଣ; ମନା ।
ନିଷେଧକ-ବି°. ନିବାରକ ।
ନିଷେବିତ-ବି°. (ନି-ସେବ୍-ତ) ସେବିତ;
ଅନୁସୃତ ।
ନିଷ୍କ-ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମୁଦ୍ରା; ମୋହର ।
ନିଷ୍କର୍ମା-ବି. (ନିର୍-କର୍ମନ୍) ନିକମା ।
ନିଷ୍କଣ୍ଟକ-ବି°. (ନିର୍-କଣ୍ଟକ) କଣ୍ଟକରହିତ;
ନିରାପଦ ।
ନିଷ୍କମ୍ପ-ବି°. (ନିର୍-କମ୍ପ) ନିଶ୍ଚଳ; ସ୍ଥିର ।
ନିଷ୍କରୁଣ-ବି°. (ନିର୍-କରୁଣା) ନିଷ୍ଠୁର ।

ନିଷ୍କର୍ଷ-ବି. (ନିର୍-କୃଷ୍-ଅ) ସାର ।

ନିଷ୍କର୍ଷଣ-ବି. (ନିର୍-କୃଷ୍-ଅନ) ନିଷ୍ଟସ୍ କରିବା; ଉଦ୍ଧରଣ ।

ନିଷ୍କଳ-ବିଂ. (ନିର୍-କଳା) କଳାଶୂନ୍ୟ; ନିରଂଶ; ବି. ପରଂବ୍ରହ୍ମ । [ନିଃସ୍ପୃହ ।

ନିଷ୍କାମ ବିଂ. (ନିର୍-କାମ) କାମନାରହିତ;

ନିଷ୍କାସନ-ବି. (ନିର୍-କସ୍-ଣିଚ୍-ଅନ)ବହିଷ୍କରଣ;

ନିଷ୍କାସିତ-ବିଂ. (ନିର୍-କସ୍-ଣିଚ୍-ତ) ବହିଷ୍କୃତ, ତାଡ଼ିତ ।

ନିଷ୍କୃତି-ବି. (ନିର୍-କୃ-ତି) ଉଦ୍ଧାର; ପ୍ରତିଶୋଧ ।

ନିଷ୍କୋଷଣ-ବି. (ନିଃ-କୁଷ୍-ଅନ) କୋଷରୁ ନିଃସାରଣ ।

ନିଷ୍କୋଷିତ ବିଂ. କୋଷରୁ ନିଃସାରିତ ।

ନିଷ୍କ୍ରମଣ-ବି. (ନିଃ-କ୍ରମ୍-ଅନ) ବହିର୍ଗମନ ।

ନିଷ୍କ୍ରୟ-ବି. (ନିଃ-କ୍ରୀ-ଅ) ମୂଲ୍ୟ; ପ୍ରତିଶୋଧ; ବିକ୍ରୟ ।

ନିଷ୍କ୍ରାନ୍ତ ବିଂ. (ନିଃ-କ୍ରମ୍-ତ) ବହିର୍ଗତ ।

ନିଷ୍କ୍ରିୟ ବିଂ. (ନିଃ-କ୍ରିୟା) କ୍ରିୟାଶୂନ୍ୟ ।

ନିଷ୍ଠା-ବି. (ନିର୍-ସ୍ଥା) ନିଷ୍ଠିତସ୍ଥିତି, ସଦାଚାରଶ୍ରଦ୍ଧା ।

ନିଷ୍ଠିତ-ବିଂ. ନିଷ୍ଠାଯୁକ୍ତ ।

ନିଷ୍ଠୀବନ ବି. (ନି-ଷ୍ଠିବ୍-ଅନ) ଛେପ ।

ନିଷ୍ଠୁର-ବିଂ. (ନି-ସ୍ଥା-ଉର) କ୍ରୂର; ନିର୍ଦ୍ଦୟ ।

ନିଷ୍ଣାତ ବିଂ. (ନି-ସ୍ନା-ତ) ପ୍ରବୀଣ ।

ନିଷ୍ପତ୍ତି ବି. (ନିର୍ ପଦ୍-ତି) ଅବଧାରଣ; ମୀମାଂସା । [ସମ୍ପନ୍ନ ।

ନିଷ୍ପନ୍ନ ବିଂ. (ନିର୍-ପଦ୍-ତ) ସିଦ୍ଧ; ସମାପ୍ତ;

ନିଷ୍ପାଦନ-ବି. (ନିର୍-ପାଦ-ଅନ)ନିଷ୍ପନ୍ନକରଣ ।

ନିଷ୍ପାଦିତ-ବିଂ. (ନିର୍-ପାଦ-ତ) ସମ୍ପାଦିତ; କୃତାନ୍ୱିତ । [ଚିପୁଡ଼ିବା ।

ନିଷ୍ପୀଡ଼ନ-ବି. (ନିର୍-ପୀଡ୍-ଅନ) ନିଗାଡ଼ିବା ।

ନିଷ୍ପେଷଣ-ବି. (ନିର୍-ପିଷ୍-ଅନ) ପେଷଣ; ଚୂର୍ଣ୍ଣନ ।

ନିଷ୍ପ୍ରଭ-ବିଂ. (ନିର୍-ପ୍ରଭା) ପ୍ରଭାଶୂନ୍ୟ; ନିସ୍ତେଜ ।

ନିଷ୍ପ୍ରୟୋଜନ-ବିଂ. (ନିର୍-ପ୍ର-ଯୁଜ୍-ଅନ) ପ୍ରୟୋଜନଶୂନ୍ୟ ।

ନିଷ୍ଫଳ-ବିଂ. (ନିର ଫଳ) ଫଳଶୂନ୍ୟ; ନିରର୍ଥକ ।

ନିଃ-(ଉପସର୍ଗ) ନିଷେଧ, ନିଶ୍ଚୟ, ଅତ୍ୟନ୍ତ; ଅଭାବ ପ୍ରଭୃତି-ବୋଧକ ।

ନିସର୍ଗ-ବି. (ନି-ସୃଜ୍-ଅ) ସୃଷ୍ଟି, ପ୍ରକୃତି ।

ନିସାପ-ବି. କଣ୍ଟର । [ବିନାଶକାରୀ ।

ନିସୂଦନ-ବି. (ନି-ସୂଦ୍-ଅନ) ବିନାଶନ; ବିଂ.

ନିସୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ନି-ସୃଜ୍-ତ) ପ୍ରେରିତ; ନ୍ୟସ୍ତ ।

ନିସ୍ତବ୍ଧ ବିଂ. (ନି-ସ୍ତମ୍ଭ୍-ତ) ସ୍ତମ୍ଭିତ, କଥାବସ୍ତୁରେ ଜଡ଼ୀଭୂତ । [ପାରିବା ।

ନିସ୍ତରିବା-କ୍ରି. (ନିର୍-ତୃ-ଧାତୁରୁ) ଉଦ୍ଧାର

ନିସ୍ତଳ-ବିଂ. (ନିଃ-ତଲ୍ ଅ) ବର୍ତ୍ତୁଳ ।

ନିସ୍ତାର-ବି. (ନିର-ତୃ-ଅ) ଉଦ୍ଧାର ।

ନିସ୍ତାରଣ-ବି. (ନିର୍-ତୃ ଣିଚ୍-ଅନ) ଉଦ୍ଧାର, ମୁକ୍ତି ।

ନିସ୍ତେଜ ବିଂ. (ନିର୍-ତେଜ୍-ଅ) ତେଜୋହୀନ ।

ନିସ୍ପନ୍ଦ-ବିଂ. (ନି-ସ୍ପନ୍ଦ୍-ଅ) ସ୍ପନ୍ଦନରହିତ; ସ୍ଥିର ।

ନିସ୍ପୃହ-ବିଂ. (ନି-ସ୍ପୃହା) ଆକାଙ୍କ୍ଷାରହିତ;

ନିଷ୍ୟନ୍ଦ-ବି. (ନି-ସ୍ୟନ୍ଦ୍-ଅ) କ୍ଷରଣ ।

ନିଷ୍ୟନ୍ଦିତ-ବିଂ. କ୍ଷରିତ ।

ନିସ୍ରବ-ବି. (ନି-ସ୍ରୁ-ଅ) କ୍ଷରଣ; କ୍ଷରିତରସ ।

ନିଃସ୍ୱ ବିଂ. (ନିର୍-ସ୍ୱ) ନିର୍ଦ୍ଧନ ।

ନିସ୍ୱନ-ବି. (ନି-ସ୍ୱନ୍-ଅ) ଧ୍ୱନି; ଶବ୍ଦ ।

ନିହତ-ବିଂ. (ନି-ହନ୍-ତ) ହତ; ବିନାଶିତ ।

ନିହାଣ ବି. ବଢେଇ ବା ପଥରଆର ଅସ୍ତ୍ର-ବିଶେଷ ।

ନିହାତି-ବିଂ. ନିତାନ୍ତ (ମନ୍ଦଅର୍ଥରେ) ।

ନିହିତ-ବିଂ. (ନି-ଧା-ତ) ସ୍ଥାପିତ; ଅର୍ପିତ ।

ନିହ୍ନବ } ବି. (ନି-ହ୍ନୁ-ଅ, ତି) ଅପହ୍ନବ; ପ୍ରତା-
ନିହ୍ନୁତି } ରଣା ।

ନୀଚ-ବିଂ. ନିମ୍ନ; ନିକୃଷ୍ଟ ।

ନୀଚତା-ବି. ଅଧମତା; ଅପକୃଷ୍ଟତା ।

ନୀଚାଶୟ-ବିଂ. (ନୀଚ-ଆଶୟ) ନୀଚମନା ।

ନୀଚୈଃ-ଅ. ନୀଚ ।

ନୀଡ଼-ବି. (ନି-ଈଡ଼୍-ଅ) ପକ୍ଷୀର ବସା; କୁଲାୟ ।

ନୀତ-ବିଂ. (ନୀ-ତ) ପ୍ରାପିତ ।

ନୀତି ବି. (ନୀ-ତି) ଉଚିତାନୁଚିତ ବିଷୟ; ସୁପଥ; ବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ-କର୍ମ ।

ନୀତିଜ୍ଞ ବିଂ. (ନୀତି-ଜ୍ଞା-ଅ) ନୀତିଶାସ୍ତ୍ରବିତ୍ ।

ନୀପ ବି. (ନୀ-ପ) କଦମ୍ବଗଛ ।

ନୀବାର-ବି. ତୃଣଧାନ୍ୟ; ବାଲୁଙ୍ଗାଧାନ ।

ନୀବି-ବି. (ନୀବ୍-ଇ) ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର କଟୀବନ୍ଧନ ବସ୍ତ୍ର ।

ନୀୟମାନ-ବିଂ. (ନୀ-ଅନ) ଗୃହ୍ୟମାଣ ।

ନୀର-ବି. (ନୀ-ର) ଜଳ, ରସ ।

ନୀରକ୍ଷ-ବିଂ. (ନିଃ-ରକ୍ଷା) ଅରକ୍ଷ, ଅନାଥ ।

ନୀରଜ-ବି. (ନୀର-ଜନ୍-ଅ) ଜଳଜ; ପଦ୍ମ ।

ନୀରଦ-ବି. (ନୀର୍-ଦା-ଅ) ମେଘ ।

ନୀରନ୍ଧ୍ର-ବିଂ. (ନିର୍-ରନ୍ଧ୍ର) ଘନ; ନିବିଡ ।

ନୀରବ-ବିଂ. (ନିର୍-ରବ) ଶବ୍ଦଶୂନ୍ୟ; ବାକ୍ୟ-ରହିତ ।

ନୀରସ-ବିଂ. (ନିର୍-ରସ) ରସହୀନ; ଶୁଷ୍କ ।

ନୀରାଜନା-ବି. (ନୀର୍-ଅଜ୍-ଅନ୍-ଆ) ଆରତି ।

ନୀରୋଗ ବିଂ. (ନିର୍-ରୋଗ) ରୋଗଶୂନ୍ୟ; ସୁସ୍ଥ ।

ନୀଳ-ବି. ବର୍ଣ୍ଣବିଶେଷ; ବିଂ. ନୀଳବର୍ଣ୍ଣଯୁକ୍ତ ।

ନୀଳ-କଣ୍ଠ-ବି. ଶିବ; ମୟୂର ।

ନୀଳ-କାନ୍ତ-ବି. ଇନ୍ଦ୍ରନୀଳମଣି ।

ନୀଳା-ବି. ନୀଳକାନ୍ତମଣି । [ଷୋତ୍ତମ କ୍ଷେତ୍ର ।

ନୀଳାଚଳ-ବି. (ନୀଳ-ଅଚଳ) ନୀଳଗିରି; ପୁରୁ-

ନୀଳାମ୍ବୁ-ବି. (ନୀଳ-ଅମ୍ବୁ-ଯାହାର) ସମୁଦ୍ର ।

ନୀଳିମା-ବି. (ନୀଳ-ଇମନ୍) ନୀଳତ୍ୱ; ନୀଳବର୍ଣ୍ଣ ।

ନୀଳୋତ୍ପଳ-ବି. (ନୀଳ-ଉତ୍ପଳ) ନୀଳକଇଁ; ଇନ୍ଦୀବର ।

ନୀଶାର-ବି. ହିମନିବାରକ ଆବରଣ ବସ୍ତ୍ର ।

ନୀହାର-ବି. ହିମ ।

ନୀହାରିକା-ବି. ଚକ୍ଷୁର ଅଗୋଚର ନକ୍ଷତ୍ରପୁଞ୍ଜ ।

ନୁଆଁଇବା-କ୍ରି. (ନମ୍‌ଧାତୁଜ) ନତ କରିବା ।

ନୁଲକ୍ଷଣା-ବିଂ. (ନିଃ-ଲକ୍ଷଣ) କୁଲକ୍ଷଣଯୁକ୍ତ; ଲକ୍ଷ୍ମୀଛଡ଼ା ।

ନୁଖୁଣ୍ଣା-ବି. ମାଂସଳ; ଅତିକୃଶ ।

ନୁଣ୍ଡା-ବି. ଜଳଲଗ୍ନା ତୃଣପିଣ୍ଡ ।

ନୁତି-ବି. (ନୁ-ତି) ସ୍ତୁତି; ପ୍ରଣାମ ।

ନୂଆ-ବି. (ନୂତନଶବ୍ଦଜ) ନୂତନ ।

ନୂତନ-ବି. (ନୂ-ତନ) ନବୀନ; ନୂଆ ।

ନୂପୁର-ବି. (ନୂ-ପୁ-ଅ) ପଦଭୂଷଣ; ନେପୁର ।

ନୃ-ବି. (ନୀ-ଋ) ନର; ପୁରୁଷ । [ନାଚ ।

ନୃତ୍ୟ-ବି. (ନୃତ-ଯ) ସବିଳାସ ଅଙ୍ଗବିକ୍ଷେପ;

ନୃପ } ବି. (ନୃ-ପା-ଅ; ନୃ-ପତି) ରାଜା;
ନୃପତି } ନରପତି ।

ନୃଶଂସ-ବି. ନୃ-ଶନ୍ସ-ଅ) ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରତି ହିଂସ୍ରକ; କ୍ରୂର । [ବିଶେଷ ।

ନୃସିଂହ-ବି. (ନୃ-ସିଂହ) ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଅବତାର-

ନେଉଟିଆ-ବି. ଶାକବିଶେଷ ।

ନେଉଟିବା-କ୍ରି. (ନି-ବୃତ୍‌ଧାତୁରୁ) ଫେରିବା ।

ନେଉଳ-ବି. (ନକୁଳଶବ୍ଦଜ) ଜନ୍ତୁବିଶେଷ ;

ନେଙ୍ଗଡ଼ା-ବି. ଛୋଟ । [ସର୍ପ ଶତ୍ରୁ ।

ନେଡ଼ି-ବି. କରତଳ ।

ନେତ-ବି. (ନେତ୍ରଶବ୍ଦଜ)ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ; ପତାକା ।

ନେତା-ବି. (ନୀ-ତୃ) ନାୟକ; ଦଳପତି; ପ୍ରଭୁ ।

ନେତୃତ୍ୱ-ବି. (ନୀ-ତୃ-ତ୍ୱ) ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା ।

ନେଞ୍ଜର୍ଣ୍ଣି-ବି. ପଳିଅ; ଆଖିର ମଇଳା ।

ନେତ୍ର-ବି. (ନୀ-ତ୍ର) ଚକ୍ଷୁ; ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ନେତ୍ରାମ୍ବୁ-ବି. (ନେତ୍ର-ଅମ୍ବୁ) ଅଶ୍ରୁ ।

ନେଦିଷ୍ଠ ବି. (ଅନ୍ତିକ-ଇଷ୍ଠ) ଅତିନିକଟ ।

ନେପଥ୍ୟ-ବି. ସଜ୍ଜାଗୃହ; ବେଶ; ଅଳଙ୍କାର ।

ନେପୁର-ବି. (ନୂପୁରଶବ୍ଦଜ) ପାଦଭୂଷଣ-

ନେଫଡ଼ା-ବି. ଫଳବିଶେଷ । [ବିଶେଷ ।

ନେମି-ବି. (ନୀ-ମି) ଚକ୍ରର ପ୍ରାନ୍ତ; ଚକ୍ରଧାର ।

ନେଳୀ-ବି. (ନୀଳଶବ୍ଦଜ) ନୀଳବର୍ଣ୍ଣ ।

ନେବା-କ୍ରି.ବି. (ନୀଧାତୁଜ) ଘେନିବାର ।

ନେସିବା-କ୍ରି. ଲେପିବା ।

ନୈକଟ୍ୟ-ବି. (ନିକଟ-ଯ) ସାମୀପ୍ୟ; ନିକଟତ୍ୱ ।

ନୈପୁଣ୍ୟ-ବି. (ନିପୁଣ-ଯ) ଦକ୍ଷତା; ନିପୁଣତା ।

ନୈମିତ୍ତିକ-ବି. (ନିମିତ୍ତ-ଇକ) ପ୍ରୟୋଜନାର୍ଥକ ।

ନୈମିଷ-ବି. ନୈମିଷ ଅରଣ୍ୟ ନାମକ ପୁଣ୍ୟତୀର୍ଥ ।

ନୈୟାୟିକ-ବି. (ନ୍ୟାୟ-ଇକ) ନ୍ୟାୟଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ; ତାର୍କିକ ।

ନୈରାଶ୍ୟ-ବି. (ନିରାଶ-ଯ) ଆଶାଶୂନ୍ୟତା ।

ନୈଋତ-ବି. (ନିଋତି-ଅ) ଦକ୍ଷିଣ-ପଶ୍ଚିମ କୋଣ, ରାକ୍ଷସ । [ନିବେଦନୀୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ।

ନୈବେଦ୍ୟ-ବି. (ନିବେଦ-ଯ) ଦେବୋଦ୍ଦେଶ

ନୈଶ-ବି. (ନିଶା-ଅ) ରାତ୍ରିକାଳୀନ; ରାତ୍ରି-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ନୈଷ୍ଠିକ-ବି. (ନିଷ୍ଠା-ଇକ) ନିଷ୍ଠାପର ।

ନୈଷ୍ଠୁର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ନିଷ୍ଠୁର-ଯ) ନିଷ୍ଠୁରତା ।

ନୈସର୍ଗିକ-ବି. (ନିସର୍ଗ-ଇକ) ସ୍ୱାଭାବିକ; ପ୍ରାକୃତିକ ।

ନୋ-ଅ°. ନା; ନାହିଁ; ନିଷେଧ ।

ନୋଠା-ବି. ପିତ୍ତଳ ଥାଳ ।

ନୋଦନ-ବି. (ନୁଦ୍-ଅନ) ପ୍ରେରଣ; ନିବାରଣ ।

ନୋଳି-ବି. କର୍ଣ୍ଣାଭରଣବିଶେଷ ।

ନୋହିଲେ-ଅ°. ନଚେତ୍ ।

ନୌ } ବି. (ନୁଦ୍ ଔ; କ-ଅ) ତରଣୀ;
ନୌକା } ଜଳଯାନ ।

ନୌ-ବିଦ୍ୟା-ବି. ନାବିକ-ବିଦ୍ୟା ।

ନ୍ୟକ୍କାର-ବି. (ନ୍ୟକ୍-କାର) ଘୃଣା ।

ନ୍ୟଗ୍ରୋଧ-ବି. (ନ୍ୟକ୍-ରୋଧ) ବଟବୃକ୍ଷ ।

ନ୍ୟସ୍ତ-ବି°. (ନି-ଅସ୍-ତ) ନିକ୍ଷିପ୍ତ ; ତ୍ୟକ୍ତ ; ଅର୍ପିତ । [ଶାସ୍ତ୍ର ।

ନ୍ୟାୟ-ବି. (ନି-ଇ-ଅ) ଯାଥାର୍ଥ୍ୟ; ଯୁକ୍ତି; ତର୍କ-

ନ୍ୟାୟ-ପର-ବି°. ନ୍ୟାୟବାନ୍ ।

ନ୍ୟାଯ୍ୟ-ବି°. (ନ୍ୟାୟ-ଯ) ଯଥାର୍ଥ; ଉଚିତ ।

ନ୍ୟାୟୀ-ବି°. (ନ୍ୟାୟ-ଇନ୍) ନ୍ୟାୟବାନ୍; ନ୍ୟାୟ-ପରାୟଣ ।

ନ୍ୟାସ-ବି. (ନି-ଅସ୍-ଅ) ନିକ୍ଷେପ; ଅର୍ପଣ । ତ୍ୟାଗ; ଗଚ୍ଛିତ ବସ୍ତୁ; ନାସିକାରୁ ଧର ନିଶ୍ୱାସର ଗ୍ରହଣ ଓ ତ୍ୟାଗ ସହିତ ମନ୍ତ୍ର-ପ୍ରୟୋଗ ।

ନ୍ୟୁବ୍ଜ-ବି°. (ନି-ଉବ୍ଜ) ବକ୍ର; ବୃହଦଣ୍ଡ ବା ଧନୁର ଭିତରଅଡ଼; ଉଦରାକାର ।

ନ୍ୟୂନ-ବି°. (ନି-ଊନ) ଅଳ୍ପ; ଊଣା ।

ନ୍ୟୂନତା-ବି. (ନ୍ୟୂନ-ତା) ଅଳ୍ପତା; କ୍ଷୁଦ୍ରତା ।

ପ

ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣର ଏକବିଂଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ପ-(ପା-ଅ) ପାନକାରୀ; ପାଳନକର୍ତ୍ତା; ରକ୍ଷା (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ) ।

ପଁଅରି-ବି. ଗୁଞ୍ଜୁଣୀ ।

ପଇ-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ନାଳୀ ।

ପଇଞ୍ଛି-ବି. ହସ୍ତାଭରଣ ବିଶେଷ ।

ପଇଠାଇବା-କ୍ରି. ମନରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବା ; ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ।

ପଇଠ-ବି. (ପ୍ରବିଷ୍ଟ-ଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରବେଶ କରାଇବା; କିସ୍ତିବନ୍ଦୀ ଅନୁସାରେ ଦେବା ।

ପଇଡ଼-ବି. (ପ୍ରୟୋଦଶବ୍ଦଜ) କଷି ନଡ଼ିଆ ।

ପଇତା-ବି. (ପବିତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଯଜ୍ଞୋପବୀତ ।

ପଇତି-ବି. ରକ୍ଷାଡାଳି ।

ପଇଁତ୍ରିଂଶ-ବି°. ସଂଖ୍ୟାବିଶେଷ; ୩୫ ।

ପଇସା-ବି. ତାମ୍ରମୁଦ୍ରା ।

ପକାଇବା-କ୍ରି. ନିକ୍ଷେପ କରିବା । [ଗଢ଼ା ।

ପକ୍କା-ବି°. (ପକ୍ୱଶବ୍ଦଜ,ଦୃଢ; ପଥର ବା ଇଟାରେ

ପକ୍ତା-ବି. (ପଚ୍-ତୃ) ଯେ ପାକ କରେ; ପାଚକ ।

ପକ୍ୱ-ବି°. (ପଚ୍-ତ) ପରିଣତ; ପାଚିଲା ।

ପକ୍ଷ-ବି. (ପକ୍ଷ୍-ଅ) ପକ୍ଷୀର ଡେଣା; ବାଣର ପୁଙ୍ଖ; ପଞ୍ଚଦଶ ଦିନ ପରିମିତ କାଳ; ପ୍ରତିପଦଠାରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷ; ପ୍ରତିପଦ୍‌ଠାରୁ ଅମାବାସ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୃଷ୍ଣପକ୍ଷ ।

ପକ୍ଷ-ଦ୍ୱାର-ବି. ପାର୍ଶ୍ୱଦ୍ୱାର; ଖିଡ଼କୀଦ୍ୱାର ।

ପକ୍ଷପାତ-ବି. (ପକ୍ଷ-ପାତ) ଏକପକ୍ଷ ପ୍ରତି ଅନୁରାଗ ।

ପକ୍ଷପାତିତା-ବି. (ପକ୍ଷପାତିନ-ତା) ଏକପକ୍ଷ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହ । [ଅନୁଗ୍ରହକାରୀ ।

ପକ୍ଷପାତୀ ବିଂ. (ପକ୍ଷ-ପତ୍-ଇନ୍) ଏକପକ୍ଷ ପ୍ରତି

ପକ୍ଷାଘାତ-ବି. (ପକ୍ଷ-ଆଘାତ) ରୋଗବିଶେଷ ।

ପକ୍ଷାନ୍ତର-ବି. (ପକ୍ଷ-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟପକ୍ଷ ।

ପକ୍ଷିଣୀ-ବି. (ପକ୍ଷ-ଇନ୍-ଈ) ବିହଗୀ; ସ୍ତ୍ରୀପକ୍ଷୀ ।

ପକ୍ଷିରାଜ ବି. (ପକ୍ଷିନ୍-ରାଜନ୍) ଗରୁଡ଼ ।

ପକ୍ଷୀ-ବି. (ପକ୍ଷ-ଇନ୍) ଚଢ଼େଇ; ବିହଙ୍ଗ ।

ପକ୍ଷୀନ୍ଦ୍ର-ବି. (ପକ୍ଷିନ୍-ଇନ୍ଦ୍ର) ଗରୁଡ଼; ଖଗେଶ୍ୱର ।

ପକ୍ଷ୍ମ-ବି. ନେତ୍ରଲୋମ ।

ପଖା-ବି. (ପକ୍ଷଶବ୍ଦଜ) ଡେଣା; ଚୁଲ୍ଲୀର ହିଁକା ।

ପଖାଳ ବି. (ପ୍ର-କ୍ଷାଲ୍‌ଧାତୁରୁ) ଜଳରେ ପ୍ରକ୍ଷାଳିତ ଭାତ ।

ପଖାଳିବା-କ୍ରି. (କ୍ଷାଲ୍‌ଧାତୁରୁ) ଧୋଇବା ।

ପଖିଆ-ବି. ତାଳପତ୍ରର ଆଚ୍ଛାଦନୀବିଶେଷ ।

ପଖୁଆଜ-ବି. ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର-ବିଶେଷ ।

ପଗଡ଼ି-ବି. ଉଷ୍ଣୀଷ ।

ପଗାର-ବି. ପୋଖରୀସହିତ ବାଡ଼ାବନ୍ଦ ।

ପଘା-ବି. ଗୋରୁ ଓ ବାଛୁରି ବାନ୍ଧିବାର ଦଉଡ଼ି ।

ପଙ୍କ-ବି. (ପଚ୍-ଅ) କର୍ଦ୍ଦମ; ପାପ । [ଜାତ ।

ପଙ୍କଜ-ବି. (ପଙ୍କ-ଜନ୍-ଅ) ପଦ୍ମ; ବିଂ. ପଙ୍କରୁ

ପଙ୍କଜିନୀ-ବି. (ପଙ୍କଜ-ଇନ୍ ଈ) ପଦ୍ମିନୀ; ପଦ୍ମ-ପୁଷ୍କରିଣୀ ।

ପଙ୍କିଳ-ବିଂ. (ପଙ୍କ-ଇଲ) ପଙ୍କଯୁକ୍ତ; କର୍ଦ୍ଦମଯୁକ୍ତ ।

ପଂକ୍ତି-ବି. (ପଚ୍ ତି) ଶ୍ରେଣୀ, ପନ୍ତି; ଧାଡ଼ି ।

ପଙ୍ଗତ-ବି. (ପଂକ୍ତିଶବ୍ଦଜ) ଏକ ପଂକ୍ତିରେ ବସି ଆହାର ।

ପଙ୍ଗୁ-ବିଂ. ବିକଳପାଦ, ଛୋଟା ।

ପଚନ-ବି. (ପଚ୍-ଅନ) ପାକ; ରନ୍ଧନ ।

ପଚା-ବିଂ. (ପଚ୍‌ଧାତୁରୁ) ସଢ଼ା ।

ପଚାରିବା-କ୍ରି. ପୁଛିବା, ପ୍ରଶ୍ନ କରିବା ।

ପଚାଶ-ବିଂ. ପଞ୍ଚବିଂଶତି; ୫୦ ।

ପଚେଳିମ-ବିଂ. (ପଚ୍-ଏଳିମ) ସ୍ୱୟଂ ପକ୍ୱ ।

ପଛ-ବି. (ପଶ୍ଚାତ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ପୃଷ୍ଠଦେଶ ।

ପଛାଇବା-କ୍ରି. ଦୂରକରିବା ।

ପଝା ବି. (ଗ୍ରା) ଷୋଡ଼ଶ; ପାଲୁଲି କରିବା; ଚର୍ବିତ ଚର୍ବଣ ।

ପଞ୍ଚ-ବିଂ. (ପଚ୍-ଅ) ପାଞ୍ଚ; ୫ ।

ପଞ୍ଚକ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-କ) ପଞ୍ଚର ସମୂହ; କାର୍ତ୍ତିକ ମାସର ଶେଷ ପାଞ୍ଚଦିନ ।

ପଞ୍ଚକୋଷ-ବି. ବେଦାନ୍ତ ମତରେ ଅନ୍ନମୟ, ପ୍ରାଣମୟ, ମନୋମୟ, ବିଜ୍ଞାନମୟ ଓ ଆନନ୍ଦମୟ, ଏଗୁଡ଼ିକ ଏହି ପଞ୍ଚକୋଷ ।

ପଞ୍ଚଗବ୍ୟ-ବି. ଦଧି, ଦୁଗ୍ଧ, ଘୃତ, ଗୋମୟ ଏବଂ ଗୋମୂତ୍ର ଏହି ପାଞ୍ଚ ।

ପଞ୍ଚ-ତତ୍ତ୍ୱ-ବି. ସାଂଖ୍ୟମତରେ କ୍ଷିତି, ତେଜ, ଜଳ, ବାୟୁ ଓ ଆକାଶ ଏହି ପଞ୍ଚତତ୍ତ୍ୱ ।

ପଞ୍ଚ-ତନ୍ମାତ୍ର-ବି. ଶବ୍ଦ, ସ୍ପର୍ଶ, ରୂପ, ରସ ଓ ଗନ୍ଧ ଏହି ପାଞ୍ଚ ।

ପଞ୍ଚତା } ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ତା, ତ୍ୱ) ଶରୀରର ପଞ୍ଚ-
ପଞ୍ଚତ୍ୱ } ତତ୍ତ୍ୱର ପୃଥକ୍‌ଭାବ ପଞ୍ଚଭୂତ ସଙ୍ଗେ ମିଳନ; ମରଣ ।

ପଞ୍ଚଦଶ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ଦଶନ୍-ଅ) ପନ୍ଦର ସଂଖ୍ୟାର ପୂରକ । [ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ।

ପଞ୍ଚଦଶୀ-ବି. (ପଞ୍ଚଦଶ-ଈ) ଅମାବାସ୍ୟା ;

ପଞ୍ଚଧା-କ୍ରି. ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ଧା) ପାଞ୍ଚପ୍ରକାର ।

ପଞ୍ଚନଦ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ନଦୀ) ଶତଦ୍ରୁ, ବିପାଶା, ଇରାବତୀ, ଚନ୍ଦ୍ରଭାଗା ଓ ବିତସ୍ତା ଏହି ପଞ୍ଚନଦୀଯୁକ୍ତ ଦେଶ; ପଞ୍ଜାବ ।

ପଞ୍ଚନିମ୍ବ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ନିମ୍ବ) ନିମ୍ବବୃକ୍ଷର ପତ୍ର, ତ୍ୱକ୍, ପୁଷ୍ପ, ଫଳ ଓ ମୂଳ ।

ପଞ୍ଚପ୍ରାଣ-ବି. ପ୍ରାଣ, ଅପାନ, ସମାନ, ଉଦାନ ଓ ବ୍ୟାନ, ଶରୀରସ୍ଥ ଏହି ପଞ୍ଚବାୟୁ ।

ପଞ୍ଚଭୂତ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ଭୂତ) କ୍ଷିତି, ଜଳ, ତେଜଃ, ମରୁତ ଓ ବ୍ୟୋମ ଏହି ପଞ୍ଚ ମହାଭୂତ ।

ପଞ୍ଚମ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ମ) ପାଞ୍ଚର ପୂରଣ; ବି. ସ୍ୱରବିଶେଷ; କୋକିଳର ରବ ।

ପଞ୍ଚମହାଯଜ୍ଞ-ବି. ମନୁସଂହିତା ମତରେ ଦେବଯଜ୍ଞ, ଭୂତଯଜ୍ଞ, ପିତୃଯଜ୍ଞ, ବ୍ରହ୍ମଯଜ୍ଞ ଓ ନୃଯଜ୍ଞ ଗୃହସ୍ଥର ଏହି ପଞ୍ଚଯଜ୍ଞ ବା ନିତ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମ ।

ପଞ୍ଚମୀ-ବି. (ପଞ୍ଚମ-ଈ) ତିଥିବିଶେଷ ।

ପଞ୍ଚମୁଖ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍ ମୁଖ) ଶିବ; ସିଂହ ।

ପଞ୍ଚଯଜ୍ଞ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ଯଜ୍ଞ) ବ୍ରହ୍ମଯଜ୍ଞ, ନୃଯଜ୍ଞ, ଦୈବଯଜ୍ଞ, ପିତୃଯଜ୍ଞ, ଭୂତଯଜ୍ଞ ।

ପଞ୍ଚରତ୍ନ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ରତ୍ନ) କନକ, ହୀରକ, ମୁକ୍ତା, ନୀଳକାନ୍ତ ଓ ପଦ୍ମରାଗ ଏହି ପାଞ୍ଚ ।

ପଞ୍ଚଲୌହ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ଲୌହ) ସୁବର୍ଣ୍ଣ, ରଜତ, ତାମ୍ର, ରଙ୍ଗ ଓ ସୀସକ ଏହି ପଞ୍ଚଧାତୁ ।

ପଞ୍ଚବଟୀ-ବି. ଦଣ୍ଡକାରଣ୍ୟସ୍ଥ ବନବିଶେଷ ।

ପଞ୍ଚବାଣ, ପଞ୍ଚଶର-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ବାଣ, ଶର) କନ୍ଦର୍ପର ପଞ୍ଚବାଣ ଯଥା, ଅଶୋକ, ଅରବିନ୍ଦ, ଚୂତ, ନବମାଳିକା, ନୀଳୋତ୍ପଳ ।

ପଞ୍ଚାଙ୍ଗ-ବି. (ପଞ୍ଚନ-ଅଙ୍ଗ) ତିଥି, ବାର, ନକ୍ଷତ୍ର, ଯୋଗ ଓ କରଣ, ଜ୍ୟୋତିଷିକକାଳର ଏହି ପାଞ୍ଚଅଙ୍ଗ; ପଞ୍ଜିକା ।

ପଞ୍ଚାନନ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ଆନନ) ଶିବ; ସିଂହ ।

ପଞ୍ଚାମୃତ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ଅମୃତ) ଦଧି, ଦୁଗ୍ଧ, ଘୃତ, ମଧୁ ଓ ଶର୍କରା ଏହି ପାଞ୍ଚ । [ବିଶେଷ ।

ପଞ୍ଚାୟତ-ବି. କୌଣସି ବିଷୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବାପାଇଁ ପାଞ୍ଚଜଣଙ୍କର ସଭା । [ବିଶେଷ ।

ପଞ୍ଚାଳ-ବି. ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତବର୍ଷର ପ୍ରଦେଶ-

ପଞ୍ଚାଶତ୍-ବି. ପଚାଶ ସଂଖ୍ୟା, ୫୦ ।

ପଞ୍ଚାଶୀତି-ବି. (ପଞ୍ଚ-ଅଶୀତି) ୮୫ ସଂଖ୍ୟା ।

ପଞ୍ଚେନ୍ଦ୍ରିୟ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ଇନ୍ଦ୍ରିୟ) ଚକ୍ଷୁ, କର୍ଣ୍ଣ, ନାସିକା, ତ୍ୱକ୍ ଓ ଜିହ୍ୱା ଏହି ପାଞ୍ଚ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ।

ପଞ୍ଚେଷୁ-ବି. (ପଞ୍ଚନ୍-ଇଷୁ) ପଞ୍ଚଶର; କନ୍ଦର୍ପ ।

ପଞ୍ଜର-ବି. (ପନ୍ଜ୍-ଅର) ପିଞ୍ଜର; କଙ୍କାଳ ।

ପଞ୍ଜିକା, ପଞ୍ଜୀ-ବି. ପାଞ୍ଜି; ତିଥିନକ୍ଷତ୍ରାଦି କାଳଜ୍ଞାପକ ଗ୍ରନ୍ଥ ।

ପଞ୍ଜୀକାର-ବି. ଯେ ପାଞ୍ଜି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ ।

ପଞ୍ଜୁରି-ବି. (ପଞ୍ଜରଶବ୍ଦଜ) ପଞ୍ଜର ।

ପଞ୍ଝା-ବି. ଦଳ ; ସମୂହ ।

ପଟ-ବି. (ପଟ୍-ଅ) ବସ୍ତ୍ର ; ଚିତ୍ରପଟ; ଯବନିକା ।

ପଟ-ବି. ଯୋଡାକ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଯୋଡା ।

ପଟକା-ବ. ବାରୁଦ-ପୂରିତ ତାଳପତ୍ର-ବନ୍ଧ ।
ପଟଣା-ବ. (ପତ୍ତନଶବ୍ଦଜ) ଗ୍ରାମପୁଞ୍ଜ ।
ପଟ-ମଣ୍ଡପ-ବ. ତମ୍ବୁ ।
ପଟଳ-ବ. (ପଟ୍-ଅଳ) ଚାଳ; ସମୂହ; ଚକ୍ଷୁ-ରୋଗବିଶେଷ ।
ପଟହ-ବ. (ପଟ-ହା-ଅ) ନାଗରା; ରଣଢକ୍କା ।
ପଟା-ବ. ତକ୍ତା ।
ପଟାନ୍ତର-ବ. (ପଟ-ଅନ୍ତର) ତୁଳନା; ଉପମା ।
ପଟିକା, ପଟୀ } ବ. ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ; ପଟ୍ଟି; ଖଜୁରିପତ୍ରର ଚଟାଣ; କ୍ଷେତବନ୍ଧନ ବନା ।
ପଟିମା-ବ. (ପଟୁ-ଇମନ୍) ପଟୁତା; ଦକ୍ଷତା ।
ପଟୁ-ବିଂ. ନିପୁଣ; ଚତୁର ।
ପଟୁଆରି-ବ. ଜମି ମାପିବାର କର୍ମଚାରୀ ।
ପଟୋଳ-ବ. ଲତାବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫଳ ।
ପଟ୍ଟ-ବ. (ପଟ୍-ତ) ସିଂହାସନ; ଫଳକ; ପଟ; ପାଟଲୁଗା; ବିଂ. ପ୍ରଧାନ ।
ପଟ୍ଟ-ଗୃହ-ବ. ତମ୍ବୁ; ବସ୍ତ୍ରନିର୍ମିତ ଗୃହ ।
ପଟ୍ଟଦେବୀ, ପଟ୍ଟମହିଷୀ } ବ. ପାଟ-ରାଣୀ; ରାଜାର ପ୍ରଧାନ ମହିଷୀ ।
ପଟ୍ଟା-ବ. ଜମି ଭୋଗ କରିବାର ଅନୁମତି-ପତ୍ର ।
ପଟ୍ଟିଶ-ବ. ଯୁଦ୍ଧର ଅସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ପଠନ-ବ. (ପଠ୍-ଅନ) ପାଠ; ଅଧ୍ୟୟନ ।
ପଠନୀୟ-ବିଂ. (ପଠ୍-ଅନୀୟ) ପାଠଯୋଗ୍ୟ ।
ପଠା-ବ. ପୃଷ୍ଠବ୍ରଣ; ଗ୍ରାମମଧ୍ୟସ୍ଥ ଗୋଚରସ୍ଥାନ ।
ପଠାଇବା-କ୍ରି. ପ୍ରେରଣ କରିବା ।

ପଠାଣ-ବ. ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଏକବର୍ଗ ।
ପଠିତ-ବିଂ. (ପଠ୍-ତ) ଅଧୀତ; ଉଚ୍ଚାରିତ ।
ପଠ୍ୟମାନ-ବିଂ. (ପଠ୍-ଯ-ଆନ) ଯାହା ପଢା-ଯାଉଅଛି ।
ପଡ଼ା-ବ. ସାହି; ଗ୍ରାମ ବା ନଗରର ଅଂଶ ।
ପଡ଼ି-ବ. କୌଣସି ଲୋକର ଭରଣପୋଷଣାର୍ଥ ଦତ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାହାଯ୍ୟ । [ଭୂମି ।
ପଡ଼ିଆ-ବ. (ପତିତଶବ୍ଦଜ) ଅକୃଷ୍ଟ ଭୂମି; ପଦା-
ପଡ଼ିବା-କ୍ରି. (ପତ୍‌ଧାତୁରୁ) ପତିତହେବା ।
ପଡ଼ିହାରୀ-ବିଂ. (ପ୍ରତିହାରୀଶବ୍ଦଜ) ଦ୍ୱାରପାଳ; ଦେବପୂଜକ ବିଶେଷ ।
ପଡ଼ୋଶୀ-ବ. (ପ୍ରତିବାସୀଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରତିବାସୀ ।
ପଢ଼ା-ବିଂ. ପଠିତ ।
ପଢ଼ିବା-କ୍ରି. (ପଠ୍-ଧାତୁରୁ) ପାଠ କରିବା; ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ।
ପଢ଼ୁଆ-ବ. (ପଠ୍‌ଧାତୁରୁ) ଛାତ୍ର; ପାଠକ ।
ପଣ-ବ. (ପଣ୍-ଅ) ପ୍ରତିଜ୍ଞା, ବାଜିମାରିବା; ମୂଲ୍ୟ; ୨୦ ଗଣ୍ଡା ପରିମାଣ । [ବ୍ୟବହୃତ ।
ପଣ-ବ. ଭାବ, ଅବସ୍ଥା (ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରତ୍ୟୟରୂପେ
ପଣକିଆ-ବ. କାହାଣ ପଣଯୁକ୍ତ ଗୁଣମାଳା ।
ପଣନ୍ତ-ବ. ଶାଢ଼ୀର କାନି ।
ପଣବ-ବ. ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ପଣସ-ବ. ଫଳବିଶେଷ ।
ପଣା-ବ. (ପ୍ରପାନକଶବ୍ଦଜ) ଶର୍କରାମିଶ୍ରିତ ଜଳ ।
ପଣାଙ୍ଗନା-ବ. (ପଣ-ଅଙ୍ଗନା) ବେଶ୍ୟା ।
ପଣାସଂକ୍ରାନ୍ତି-ବ. ମହାବିଷୁବ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ।

ପଣିତ-ବିଂ. (ପଣ୍-ତ) ବିକ୍ରୀତ; କ୍ରୀତ ।

ପଣ୍ଡ-ବି. (ପଣ୍ଡ୍-ଅ) ନପୁଂସକ ; ନିଷ୍ଫଳ ।

ପଣ୍ଡା-ବି. (ପଣ୍ଡ୍-ଆ) ତୀକ୍ଷ୍ଣବୁଦ୍ଧି; ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞାନ ; ବ୍ରାହ୍ମଣ-ପଦବୀବିଶେଷ ।

ପଣ୍ଡା-ବି. ଅଣ୍ଡିସମନ୍ୱିତ ।

ପଣ୍ଡିତ-ବିଂ. (ପଣ୍ଡା-ଇତ) ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ; ବିଦ୍ୱାନ ; ନିପୁଣ; ଦକ୍ଷ ; ମେଧାବୀ ।

ପଣ୍ଡିତମ୍ମନ୍ୟ-ବିଂ. ଯେ ପଣ୍ଡିତ ବୋଲି ଅଭିମାନ କରେ ।

ପଣ୍ୟ-ବିଂ. (ପଣ-ଯ) ବିକ୍ରେୟ ; ବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ ।

ପଣ୍ୟ-ବୀଥି-ବି. ବିପଣି; ଶ୍ରେଣୀବଦ୍ଧ ଦୋକାନ ।

ପଣ୍ୟ-ଶାଳା-ବି. ଦୋକାନ ; ହାଟ ।

ପଣ୍ୟସ୍ତ୍ରୀ-ବି. ବେଶ୍ୟା ।

ପତଙ୍ଗ / ପତଙ୍ଗମ } ବି. (ପତ୍-ଗମ୍-ଅ) ଶଲଭ; ଝିଣ୍ଟିକା; ସୂର୍ଯ୍ୟ; ଘୁଡ଼ି ।

ପତତ୍ର-ବି. (ପତ୍-ତ୍ରୈ-ଅ) ପକ୍ଷୀର ଡେଣା ।

ପତତ୍ରୀ-ବି. (ପତତ୍ର-ଇନ୍) ପକ୍ଷୀ ।

ପତନ-ବି. (ପତ୍-ଅନ) ପଡ଼ିବା; ସ୍ଖଳନ; ପାପ ।

ପତନୀ-ବିଂ. ସବୁ ; ଯଥା, ପତନୀଶାଢୀ ।

ପତରଶଉରୁଣୀ ବି. ପ.ଜାତୀୟ ସ୍ତ୍ରୀଜାତି-ବିଶେଷ ।

ପତାକା-ବି. (ପତ୍-ଅକ-ଆ) ବାନା; ଧ୍ୱଜପଟ ।

ପତାକୀ-ବିଂ. (ପତାକା-ଇନ୍) ପତାକାଧାରୀ ; ପଦାତି ।

ପତି-ବି. (ପା-ଅତି) ଭର୍ତ୍ତା; ପ୍ରଭୁ ।

ପତି-ବି. (ପଙ୍କ୍ତିଶବ୍ଦରୁ । ଗଣ୍ଡେଇ ଘରର ପଙ୍କ୍ତି ।

ପତିତ-ବିଂ. (ପତ୍-ତ) ସ୍ଖଳିତ; ଭ୍ରଷ୍ଟ; ପାପୀ ।

ପତି-ଦେବତା-ବି. ପତି ଦେବତା ଯାହାର; ସତୀ ।

ପତିତ-ପାବନ-ବି. ପତିତର ତ୍ରାଣକାରୀ ।

ପତି-ପ୍ରାଣା-ବି. ପତିପ୍ରାଣ ଯାହାର ; ସତୀ ।

ପତିମ୍ବରା-ବି. (ପତି-ବୃ-ଅ) ସ୍ୱୟଂବରା ।

ପତିବ୍ରତା-ବି. ପତି ବ୍ରତ ଯାହାର ; ପତି-ପରାୟଣା ।

ପତ୍ତନ ବି. (ପତ୍-ତନ) ପାଟଣା; ନଗର ।

ପତ୍ନୀ-ବି. (ପତି-ଈ) ପରିଣୀତା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ପତ୍ର-ବି. (ପତ୍-ତ୍ର) ପତର ; ପର୍ଣ୍ଣ ; ପୁସ୍ତକାଦିର ପୃଷ୍ଠା; ଚିଠାଉ; ପକ୍ଷ ।

ପତ୍ରିକା / ପତ୍ରୀ } ବି. (ପତ୍ର-କ-ଆ; ପତ୍ର-ଇନ୍) ଲିପି; ଚିଠି ।

ପତ୍ରୀ-ବି. (ପତ୍ର-ଇନ୍) ପକ୍ଷୀ; ବାଣ; ବିଂ. ପତ୍ର-ବିଶିଷ୍ଟ । [ଉପାୟ ।

ପଥ-ବି. (ପଥ୍-ଅ) ରାସ୍ତା ; ମାର୍ଗ ; ବାଟ,

ପଥର-ବି. (ପ୍ରସ୍ତରଶବ୍ଦଜ) ପାଷାଣ ।

ପଥି-ବି. (ପଥୀଶବ୍ଦଜ) ରୋଗୀର ବିହିତ ଆହାର ।

ପଥିକ-ବି. (ପଥିନ୍-କ) ବାଟୋଇ ; ଭ୍ରମଣକାରୀ ।

ପଥୁକୀ-ବି. ପଥିକ ।

ପଥୁରି-ବି. ପଥର-ଭାଟିଆ ।

ପଥୁରିଆ-ବି. ପଥରକାମ ଯେ କରେ ।

ପଥ୍ୟ-ବିଂ. (ପଥି-ଯ) ହିତଜନକ ; ବି. ରୋଗୀର ଯୋଗ୍ୟ ଆହାର ।

ପଥ୍ୟାଶୀ-ବି. (ପଥ୍ୟ-ଅଶ୍-ଇନ୍) ପଥ୍ୟଭୋଜୀ ।

ପଦ-ବି. (ପଦ୍-ଅ) ଚରଣ; ଚରଣଚିହ୍ନ ; କାରକଶବ୍ଦ; ସ୍ଥାନ; ପଦବୀ; ପଦ୍ୟାଂଶ ।

ପଦକ-ବି. (ପଦ-କ) କଣ୍ଠଭୂଷଣ ।

ପଦବୀ-ବି. (ପଦ୍-ଅବ୍-ଈ) ପଥ ; ଉପାୟ;

ପଦା-ବି. ପଡିଆ ।   [ବ୍ୟବସାୟ ।

ପଦାଙ୍କ-ବି. (ପଦ-ଅଙ୍କ) ପଦଚିହ୍ନ ।

ପଦାତି } ବି. (ପଦ-ଅତ୍-ଇ-କ) ପାଦଗାମୀ
ପଦାତିକ } ସୈନ୍ୟ; ପାଇକ ।

ପଦାରବିନ୍ଦ-ବି. (ପଦ-ଅରବିନ୍ଦ) ପାଦପଦ୍ମ ।

ପଦାର୍ଥ-ବି. (ପଦ-ଅର୍ଥ) ପଦର ଅର୍ଥ; ବସ୍ତୁ ।

ପର୍ଦ୍ଦିକା-ବି. ଭୂମିପରିମାପକ ଦଣ୍ଡ ।

ପଦ୍ଧତି-ବି. (ପଦ୍-ହନ୍-ତି) ପଥ; ଶ୍ରେଣୀ; ପ୍ରଣାଳୀ; ପଦବୀ ।

ପଦ୍ମ-ବି. (ପଦ୍-ମ) କମଳ; ସଂଖ୍ୟାବିଶେଷ ।

ପଦ୍ମକ-ବି. ଗଜ ଦେହରେ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ବିନ୍ଦୁ ବିନ୍ଦୁ

ପଦ୍ମନାଭ-ବି. (ପଦ୍ମ-ନାଭି) ବିଷ୍ଣୁ ।   [ଚିହ୍ନ ।

ପଦ୍ମ-ବନ୍ଧୁ-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ; ଭ୍ରମର ।

ପଦ୍ମଭୂ } ବି. (ପଦ୍ମ-ଭୂ, ଯୋନି) ବ୍ରହ୍ମା ।
ପଦ୍ମଯୋନି }

ପଦ୍ମ-ରାଗ-ବି. ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ମଣିବିଶେଷ ।

ପଦ୍ମା-ବି. (ପଦ୍ମ-ଅ) ଲକ୍ଷ୍ମୀ ।   [ଶୟ ।

ପଦ୍ମାକର-ବି. (ପଦ୍ମ-ଆକର) ପଦ୍ମଯୁକ୍ତ ଜଳା-

ପଦ୍ମାଳୟା-ବି. (ପଦ୍ମ-ଆଳୟ) ଲକ୍ଷ୍ମୀ ।

ପଦ୍ମାସନ-ବି. (ପଦ୍ମ-ଆସନ) ବାମ ପାଦକୁ ଦକ୍ଷିଣ ପାଦୋପରି ଓ ଦକ୍ଷିଣ ପାଦକୁ ବାମ ପାଦୋପରି ନ୍ୟାସପୂର୍ବକ ଉପବେଶନ ।

ପଦ୍ମିନୀ-ବି. (ପଦ୍ମ-ଇନ୍-ଈ) କମଳିନୀ; ପଦ୍ମ-ସମୂହ; ସୁଲକ୍ଷଣା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ପଦ୍ମିନୀ-ବଲ୍ଲଭ-ବି. (ପଦ୍ମିନୀ-ବଲ୍ଲଭ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ପଦ୍ୟ-ବି. (ପଦ୍-ଯ) ଛନ୍ଦୋବଦ୍ଧ ପଦ ।

ପଧାନ-ବି. (ପ୍ରଧାନଶବ୍ଦଜ) ଗ୍ରାମର ପ୍ରଧାନବ୍ୟକ୍ତି; ଉପାଧିବିଶେଷ ।

ପନସ-ବି.(ପଣ୍-ଅସ) ପଣସଗଛ; ପଣସଫଳ ।

ପନି-ବି. ଚିତ୍ରକରର ପଦାର୍ଥବିଶେଷ ।

ପନ୍ଥା-ବି. (ପଥିନ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ପଥ; ଉପାୟ ।

ପନାରି-ବି. ଓଳି ।

ପନ୍ନଗ-ବି. (ପଦ୍-ନ-ଗମ୍-ଅ) ସର୍ପ; ଭୁଜଙ୍ଗ ।

ପନ୍ନଗାରି } ବି. (ପନ୍ନଗ-ଅରି, ଅଶନ)
ପନ୍ନଗାଶନ } ଗରୁଡ଼ ।

ପୟଃ-ବି. (ପା-ଅସ୍) ଦୁଗ୍ଧ; ଜଳ ।

ପୟସ୍ୱିନୀ-ବି. (ପୟସ୍-ବିନ୍-ଈ) ଦୁଗ୍ଧବତୀ ।

ପୟୋଦ-ବି. (ପୟସ୍-ଦା-ଅ) ମେଘ; ନାରି-କେଳ ।

ପୟୋଧର-ବି. ପୟସ୍-ଧୃ-ଅ) ମେଘ; ସ୍ତନ ।

ପୟୋଧି } ବି. ପୟସ୍-ଧା, ନିଧି) ସମୁଦ୍ର;
ପୟୋନିଧି } ସାଗର ।

ପର-ବିଂ. (ପୃ-ଅ) ଅସକ୍ତ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ; ପ୍ରଧାନ; ଅନ୍ୟ; ପଶ୍ଚାତ୍; ଅଧିକ; ବି. ଶତ୍ରୁ ।

ପର-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ପକ୍ଷୀର ପକ୍ଷ ।

ପର-କାଳ-ବ. ଉତ୍ତରକାଳ ; ଇହଜୀବନର ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳ ।

ପରକୀୟ-ବଂ. (ପର-କ-ଇୟ) ଅନ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ପରଖ-ବ. (ପରୀକ୍ଷାଶବ୍ଦଜ) ପରୀକ୍ଷା ।

ପରଗଣା-ବ. (ଫାର୍ଶୀ) ଦେଶର ଏକ ଅଂଶ ।

ପରିଚ-ବ. (ପରିଚୟଶବ୍ଦଜ) ପରିଚୟ; ଚିହ୍ନା ।

ପରଚ୍ଛନ୍ଦାନୁବର୍ତ୍ତୀ-ବଂ. (ପର-ଛନ୍ଦ-ଅନୁବର୍ତ୍ତୀ) ଅନ୍ୟ ଲୋକର ଅଭିଳାଷର ଅଧୀନ ।

ପର-ତନ୍ତ୍ର-ବଂ. ପରାଧୀନ ।

ପରତେ-ବ.(ପ୍ରତ୍ୟୟଶବ୍ଦଜ)ପ୍ରତ୍ୟୟ; ବିଶ୍ୱାସ ।

ପରତ୍ର-ଅ. (ପର-ତ୍ର) ପରକାଳରେ ।

ପରଦା-ବ. (ଫାର୍ଶୀ) ଯବନିକା; ଆବରଣ ।

ପରଦା-ନଶିନ୍-ବ.(ଫାର୍ଶୀ) ଅବରୋଧବାସିନୀ ।

ପର-ଦାର-ବ. ପରସ୍ତ୍ରୀ; ପରସ୍ତ୍ରୀଗମନ ।

ପରନ୍ତପ-ବଂ. (ପରଂ-ତପ) ଶତ୍ରୁର ପୀଡା-ଦାୟକ ।

ପରନ୍ତୁ-ଅ. (ପରମ୍-ତୁ) କିନ୍ତୁ; ଅଥବା ।

ପର-ପୁଷ୍ଟ-ବ. କୋକିଲ; ବଂ. ଅନ୍ୟଦ୍ୱାରା ପାଳିତ । [ଅନ୍ୟପକ୍ଷ ଗ୍ରହଣ କରେ ।

ପର-ପୂର୍ବା-ବ. ଯେ ସ୍ତ୍ରୀ ପୂର୍ବପତି ତ୍ୟାଗ କରି

ପର-ବଶ-ବଂ. ପରାଧୀନ ।

ପର-ବ୍ରହ୍ମ ବ. ପରମେଶ୍ୱର; ପରମ ପୁରୁଷ ।

ପରବାନା-ବ. (ଫାର୍ଶୀ) ତଲବ୍ ଚିଠି ।

ପରଭାଗ୍ୟୋପଜୀବୀ-ବଂ. (ପର-ଭାଗ୍ୟ-ଉପ-ଜୀବ୍-ଇନ୍) ଯେ ପରଭାଗ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ କରେ ।

ପରମ-ବଂ. (ପର-ମା-ଅ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ; ପ୍ରଧାନ; ଅତ୍ୟନ୍ତ; ଶେଷ ।

ପରମ-ପଦ-ବ. ମୁକ୍ତି; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆଶ୍ରୟ ।

ପରମ ହଂସ-ବ.ମହାଯୋଗୀ; ଶ୍ରେଷ୍ଠସନ୍ନ୍ୟାସୀ ।

ପରମାଣୁ-ବ. (ପରମ-ଅଣୁ) ପଦାର୍ଥର କ୍ଷୁଦ୍ର-ତମ ଅବିଭାଜ୍ୟ ଅଂଶ ।

ପରମାତ୍ମା-ବ. (ପରମ-ଆତ୍ମନ୍) ପରମେଶ୍ୱର ।

ପରମାୟୁଃ-ବ. (ପରମ-ଆୟୁଃ) ଶେଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନକାଳ ।

ପରମାର୍ଥ-ବ. (ପରମ-ଅର୍ଥ) ଧର୍ମ; ଶ୍ରେଷ୍ଠତତ୍ତ୍ୱ ।

ପରମେଶ୍ୱର-ବ. (ପରମ-ଈଶ୍ୱର) ପରମାତ୍ମା ।

ପରମେଷ୍ଠୀ-ବ. (ପରମ-ସ୍ଥା-ଇନ୍) ବ୍ରହ୍ମା; ପର-ମେଶ୍ୱର । [ଅନୁକ୍ରମ; ବଂଶ ।

ପରମ୍ପରା-ବ. (ପର-ପର-ଅ) ଧାରା; ଶ୍ରେଣୀ;

ପରଲ-ବ. ନେତ୍ରରୋଗ ବିଶେଷ । [ମୃତ୍ୟୁ ।

ପର-ଲୋକ-ବ. ଇହଲୋକର ଅତୀତ ଲୋକ;

ପରବାନ୍-ବଂ. (ପର-ବତ୍) ପରାଧୀନ ।

ପରଶ-ପଥର-ବ. (ସ୍ପର୍ଶପ୍ରସ୍ତର) ସ୍ପର୍ଶମଣି; ଯାହାର ସ୍ପର୍ଶରେ ଲୁହା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଏ ।

ପରଶୁ-ବ. (ପର-ଶୃ-ଉ) କୁଠାର; କୁରାଢୀ ।

ପରଶୁ-ରାମ-ବ. ପୁରାଣୋକ୍ତ ଋଷିବିଶେଷ ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣବୀର । ସେ ପିତାଜ୍ଞାନୁସାରେ ମାତୃହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ଓ ପୃଥିବୀକୁ କ୍ଷତ୍ରିୟଶୂନ୍ୟ କରି-ଥିଲେ । [ତାହାର ପରଦିନ; ପରଦିନ ।

ପରଶ୍ୱଃ-ଅ. (ପର-ଶ୍ୱଃ=ଆସନ୍ତାକାଲି)

ପରସ୍ପର-ବଂ. ଅନ୍ୟୋନ୍ୟ; ଏକକୁ ଅନେକ ।

ପରଚ୍ଛିଦ୍ର-ବି. ପ୍ରାଚୀର କାନ୍ଥ ।

ପରା-ବିଂ. (ପର-ଆ) ଶ୍ରେଷ୍ଠା ।

ପରା-ଅ. ଉପସର୍ଗ (ଧୃ-ଅ) ଧର୍ଷଣ, ତିରସ୍କାର, ଖଣ୍ଡ, ଗଣ୍ଡ, ଅତିକ୍ରମ ପ୍ରଭୃତି ଭାବର ବୋଧକ ।

ପରା-ଅ. (ପ୍ରାୟ଼ଶଦ୍ଦରେ) ବିକଳ୍ପସୂଚକ ପ୍ରଶ୍ନରେ ବ୍ୟବହୃତ । [ବିମୁଖ ।

ପରାକ୍-ଅ. (ପରା-ଅଞ୍ଚ୍-କ୍ୱିପ୍) କୁଟିଳ; ନିବୃତ୍ତ;

ପରା-କାଷ୍ଠା-ବି. ଏକଶେଷ ।

ପରାକ୍ରମ-ବି. (ପରା-କ୍ରମ୍-ଅ) ଶକ୍ତି; ବଳ ।

ପରାକ୍ରାନ୍ତ-ବିଂ. (ପରା କ୍ରମ୍-ତ) ଶକ୍ତିଶାଳୀ ।

ପରାଗ ବି. (ପରା-ଗ) ଧୂଳି; ପୁଷ୍ପରେଣୁ ।

ପରାଙ୍ମୁଖ-ବିଂ. (ପରାକ୍-ମୁଖ) ବିମୁଖ ; ନିବୃତ୍ତ-ମୁଖ ।

ପରାଜୟ-ବି. (ପରା-ଜି-ଅ) ପରାଭବ ।

ପରାଜିତ-ବିଂ. (ପରା-ଜି-ତ) ବିଜିତ; ପରାଭୂତ ।

ପରାଧୀନ ବିଂ. (ପର-ଅଧୀନ) ପରବଶ ।

ପରାଭବ-ବି. (ପରା-ଭୂ-ଅ) ପରାଜୟ; ତିରସ୍କାର ।

ପରାମର୍ଶ-ବି. (ପରା-ମୃଶ୍-ଅ) ମନ୍ତ୍ରଣା; ବିଚାର ।

ପରାୟଣ-ବିଂ. (ପର-ଅୟନ) ତତ୍ପର; ବି. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅବଲମ୍ବନ ।

ପରାର୍ଥ ବି. (ପର-ଅର୍ଥ) ଅନ୍ୟର ପ୍ରୟୋଜନ ।

ପରାର୍ଦ୍ଧ ବିଂ. (ପରା-ଅର୍ଦ୍ଧ) ୧୦୦୦୦୦୦୦୦୦୦୦୦ ୦୦୦୦୦ ଏହି ସଂଖ୍ୟା । [ବର୍ତ୍ତିତ ।

ପରାବର୍ତ୍ତିତ-ବିଂ. (ପରା-ବୃତ୍-ଣିଚ୍-ତ) ପ୍ରତ୍ୟା-

ପରାବୃତ୍ତ-ବିଂ. (ପରା-ବୃତ୍-ଅ) ପ୍ରତ୍ୟାବୃତ୍ତ ।

ପରାଶର-ବି. ସ୍ମୃତିଶାସ୍ତ୍ରପ୍ରଣେତା ଋଷିବିଶେଷ ।

ପରାସ୍କନ୍ଦୀ-ବି. (ପର-ଆ-ସ୍କନ୍ଦ୍-ଇନ୍) ଚୋର ।

ପରାସ୍ତ-ବିଂ. (ପରା-ଅସ୍-ତ) ପରାଜିତ ।

ପରାହତ-ବିଂ. (ପରା-ହନ୍-ତ) ପରାଭୂତ; ବ୍ୟାହତ । [ଓଲଟି ।

ପରାହ୍ନ-ବି. (ପର-ଅହନ୍-ଅ) ଅପରାହ୍ନ; ଉପର-

ପରି-ଅ. ଉପସର୍ଗ, ସର୍ବତଃ, ଅତିଶୟ, ସଂପୂର୍ଣ୍ଣତା, ବ୍ୟାପ୍ତି; ପ୍ରଭୃତି ଭାବବୋଧକ ।

ପରି-ଅ. ତୁଲ୍ୟ ।

ପରିକର-ବି. (ପରି-କୃ-ଅ) କଟିବନ୍ଧ, ପରିଚର ।

ପରି-କର୍ମ-ବି. ପ୍ରସାଧନ; ଅଳଙ୍କାରଦ୍ୱାରା ସଜ୍ଜୀକରଣ । [ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ରଚିତ ।

ପରିକଳ୍ପିତ-ବିଂ (ପରି-କୢପ୍-ତ) ଅନୁଷ୍ଠିତ;

ପରିକୀର୍ତ୍ତିତ-ବିଂ. (ପରି-କୀର୍ତ୍ତିତ) ପ୍ରଶଂସିତ ।

ପରିକ୍ରମଣ-ବି. (ପରି-କ୍ରମ୍-ଅନ) ଗମନ; ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ କରିବା । [ବେଷ୍ଟନ; ସଂସ୍କରଣ ।

ପରିକ୍ରିୟା-ବି. (ପରି-କ୍ରିୟା) ପରିଖାଦ୍ୱାରା

ପରିଖା-ବି. (ପରି-ଖନ୍-ଅ) ଗଡ଼ଖାଇ; ଖାତ-

ପରିଗତ-ବିଂ. ବେଷ୍ଟିତ । [ଦ୍ୱାରା ବେଷ୍ଟନ ।

ପରିଗ୍ରହ-ବି. (ପରି-ଗ୍ରହ୍-ଅ) ପତ୍ନୀ; ପରିଜନ; ଦାନଗ୍ରହଣ ।

ପରିଘ-ବି. (ପରି-ହନ୍-ଅ) ଲୌହମୁଦ୍ଗର ।

ପରିଚୟ-ବି. (ପରି-ଚି-ଅ) ଚିହ୍ନିବା; ଆଳାପ ।

ପରିଚର-ବି. (ପରି-ଚର୍-ଅ) ରକ୍ଷୀ ସୈନ୍ୟ; ଅନୁଚର । [ଉପାସନା ।

ପରିଚର୍ଯ୍ୟା-ବି. (ପରି-ଚର୍-ଯ-ଅ) ସେବା

ପରିଚାରକ-ବି. (ପରି-ଚର୍-ଅକ୍) ଦାସ ; ସେବକ ।

ପରିଚାଳକ-ବି. (ପରି-ଚଲ୍-ଅକ)ଚାଳନାକାରୀ ।

ପରିଚାରିକା-ବି. (ପରି-ଚର୍-ଅକ-ଆ) ଦାସୀ; ଚାକରାଣୀ ।

ପରିଚିତ-ବିଂ. (ପରି-ଚି-ତ) ଜ୍ଞାତ; ଚିହ୍ନିତ ।

ପରିଚ୍ଛଦ-ବି. (ପରି-ଛଦ୍-ଅ) ବେଶ; ପୋଷାକ ।

ପରିଚ୍ଛନ୍ନ-ବିଂ. (ପରି-ଛଦ୍-ତ) ପରିଷ୍କୃତ; ଭୂଷିତ, ଆଚ୍ଛାଦିତ ।

ପରିଚ୍ଛିନ୍ନ-ବିଂ. (ପରି-ଛିଦ୍-ତ) ସୀମାବଦ୍ଧ ; ନିର୍ଣ୍ଣୀତ; ବିଭକ୍ତ । [ଧାରକ ।

ପରିଛା-ବି. (ପରୀକ୍ଷକ ଶବ୍ଦଜ) ଅଧ୍ୟକ୍ଷ; ତତ୍ତ୍ୱାବ-

ପରିଚ୍ଛେଦ-ବି, (ପରି-ଛିଦ୍-ଅ) ଭାଗ; ସୀମା ; ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପୁସ୍ତକର ବିଭାଗ ।

ପରିଚ୍ଛେଦ୍ୟ-ବିଂ. (ପରି-ଛିଦ୍-ଯ) ବିଭାଜ୍ୟ; ନିର୍ଣ୍ଣେୟ । [ବର୍ଗ; ପରିଚାରକ ।

ପରିଜନ-ବି. (ପରି-ଜନ) ପରିବାର; ପୋଷ୍ୟ-

ପରିଡ଼ା-ବି.ଶୂଦ୍ରଜାତି ବିଶେଷର ଉପାଧିବିଶେଷ।

ପରିଣତ-ବିଂ. (ପରି ନମ୍-ତ) ପକ୍ୱ ଅବସ୍ଥାନ୍ତର ପ୍ରାପ୍ତ । [ସ୍ଥାନର ପ୍ରାପ୍ତି; ଶେଷ ।

ପରିଣତି-ବି. (ପରି-ନମ୍-ତି) ପରିପାକ; ଅବ-

ପରିଣଦ୍ଧ-ବିଂ. (ପରି-ନହ୍-ତ) ବଦ୍ଧ; ପରିହିତ ।

ପରିଣୟ-ବି. (ପରି-ନୀ-ଅ) ବିବାହ ।

ପରିଣାମ-ବି. (ପରି-ନମ୍-ଅ) ଶେଷ;ପରିପକ୍ୱତା ଅବସ୍ଥାନ୍ତର ପ୍ରାପ୍ତି । [ସୂକ୍ଷ୍ମଦର୍ଶୀ; ବିଜ୍ଞ ।

ପରିଣାମଦର୍ଶୀ-ବିଂ. (ପରିଣାମ-ଦୃଶ୍-ଇନ୍)

ପରିଣାହ-ବି. (ପରି-ନହ୍-ଅ)ବିସ୍ତାର;ଓସାର ।

ପରିଣୀତ-ବିଂ. (ପରି-ନୀ-ତ) ବିବାହିତ ।

ପରିଣେତା-ବି. (ପରି-ନୀ-ତୃ) ବିବାହକର୍ତ୍ତା ।

ପରିଣେୟ-ବିଂ. (ପରି-ନୀ-ଯ) ବିବାହଯୋଗ୍ୟ ।

ପରିତଃ-କ୍ରି. ବିଂ. (ପରି-ତସ୍) ଚାରିଆଡ଼େ; ସର୍ବତୋଭାବରେ ।

ପରିତାପ-ବି. (ପରି-ତପ୍-ଅ) ମନସ୍ତାପ ।

ପରିତୁଷ୍ଟ-ବିଂ. (ପରି-ତୁଷ୍-ତ) ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ।

ପରିତୋଷ-ବି. (ପରି-ତୁଷ୍-ଅ) ସନ୍ତୋଷ; ତୃପ୍ତି । ,, [ତ୍ୟକ୍ତ ।

ପରିତ୍ୟକ୍ତ-ବିଂ. (ପରି-ତ୍ୟଜ୍-ତ) ବର୍ଜିତ,

ପରିତ୍ୟାଗ-ବି.(ପରି-ତ୍ୟଜ୍-ଅ) ବର୍ଜନ, ତ୍ୟାଗ ।

ପରିତ୍ରାଣ-ବି.(ପରି ତ୍ରୈ-ଅନ)ରକ୍ଷା; ଉଦ୍ଧାର ।

ପରିତ୍ରାତା-ବି. (ପରି-ତ୍ରୈ-ତୃ) ପରିତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ।

ପରିଦେବନ-ବି. (ପରି-ଦେବ-ଅନ) ବିଳାପ ; ଅନୁତାପ । [ପିନ୍ଧିବା ।

ପରିଧାନ-ବି. (ପରି-ଧା-ଅନ) ପରିଧେୟବସ୍ତ୍ର

ପରିଧି-ବି. (ପରି-ଧା-ଇ) ବୃତ୍ତର ବେଢ; ପରି- ବେଷ୍ଟନ । [ଯୁକ୍ତ; ପିନ୍ଧିବାଯୋଗ୍ୟ ।

ପରିଧେୟ-ବିଂ. (ପରି-ଧା-ଯ) ପିନ୍ଧିବାର ଉପ-

ପରିପକ୍ୱ-ବିଂ. (ପରି-ପଚ୍-ତ) ପରିଣତ;ସୁଜୀର୍ଣ୍ଣ: ପକ୍ୱ; ବହୁଦର୍ଶୀ ।

ପରିପାକ-ବି. (ପରି-ପଚ୍-ଅ) ପରିଣାମ;ପକ୍ୱତା ।

ପରିପାଟୀ-ବିଂ. (ପରି-ପଟ୍-ଇନ୍) ଶୃଙ୍ଖଳା; ଅନୁକ୍ରମ ।

ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. (ପରି-ପୃ-ତ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ; ବ୍ୟାପ୍ତ ।

ପରିପ୍ରେକ୍ଷିତ-ବିଂ. (ପରି-ପ୍ର-ଈକ୍ଷ ତ) ବସ୍ତୁ ଚକ୍ଷୁକୁ ଯେପରି ଦିଶେ, ଛବିରେ ତାହାର ସେହିପ୍ରକାର ବିନ୍ୟାସ-ନିୟମାତ୍ମକ ବିଦ୍ୟା ।

ପରିପ୍ଳବ-ବିଂ. (ପରି-ପ୍ଳୁ-ଅ) ଚଞ୍ଚଳ ।

ପରିପ୍ଳୁତ-ବିଂ. (ପରି-ପ୍ଳୁ-ତ) ସିକ୍ତ; ପ୍ଲାବିତ ।

ପରିବର୍ହ-ବି. (ପରି-ବର୍ହ୍-ଅ) ପରିଚ୍ଛଦ; ଉପକରଣ ।

ପରିଭବ-ବି. (ପରି-ଭୂ-ଅ) ପରାଭବ; ଅବଜ୍ଞା ।

ପରିଭାଷା-ବି. (ପରି-ଭାଷ-ଆ) ଭିନ୍ନ ଶାସ୍ତ୍ରର ଭିନ୍ନ ସଙ୍କେତ ବା ସଂଜ୍ଞା । [ଅବଜ୍ଞାତ ।

ପରିଭୂତ-ବିଂ. (ପରି-ଭୂ-ତ) ପରାଭୂତ ;

ପରିମଳ-ବି. (ପରି-ମଳ) ସୁଗନ୍ଧ ।

ପରିମାଣ-ବି. (ପରି-ମା-ଅନ) ମାପ, ଓଜନ ; ସଂଖ୍ୟାକରଣ । [ପରିମାଣଯୁକ୍ତ ।

ପରିମିତ-ବିଂ. (ପରି-ମା-ତ) ଯଥାଯୋଗ୍ୟ

ପରିମିତି-ବି. (ପରି-ମା-ତି) ପରିମାଣ ।

ପରିମେୟ- ବିଂ. (ପରି-ମା-ଯ) ପରିମାଣଯୋଗ୍ୟ; ପରିମିତ ।

ପରିରବ୍ଧ-ବିଂ. (ପରି-ରଭ୍-ତ) ଆଲିଙ୍ଗିତ ।

ପରିରମ୍ଭ-ବି. (ପରି-ରଭ୍-ଅ) ଆଲିଙ୍ଗନ ।

ପରିବର୍ତ୍ତ } ବି. (ପରି-ବୃତ୍-ଅ, ଅନ) ବଦଳ;
ପରିବର୍ତ୍ତନ } ବିନିମୟ ।

ପରିବର୍ତ୍ତିତ-ବିଂ. (ପରି-ବର୍ତ୍ତି-ତ) ଯାହା ବଦଳ କରା ହୋଇଅଛି ।

ପରିବା-ବି. କଞ୍ଚା ତରକାରୀ ।

ପରିବାଦ-ବି. (ପରି-ବଦ୍-ଅ) ଅପବାଦ; ନିନ୍ଦା ।

ପରିବାଦିନୀ-ବି. (ପରି-ବଦ୍-ଇନ୍-ଈ) ସପ୍ତତନ୍ତ୍ରୀବିଶିଷ୍ଟ ବୀଣା । [ବାଦକ ।

ପରିବାଦୀ-ବିଂ. (ପରି-ବଦ୍-ଇନ୍) ନିନ୍ଦୁକ; ଅପ-

ପରିବାର-ବି. (ପରି-ବୃ-ଅ) ପରିଜନ ପୋଷ୍ୟ ।

ପରିବାରିତ-ବିଂ. (ପରି-ବାରି-ତ) ବେଷ୍ଟିତ ।

ପରିବାହ-ବି. (ପରି-ବହ୍-ଅ) ଜଳପ୍ରବାହ ; ମୁହାଣ ।

ପରିବୃତି-ବି. (ପରି-ବୃ-ତି) ବେଷ୍ଟନ ।

ପରିବେଶ-ବି. (ପରି-ବିଶ୍-ଅ) ପରିଧି; ଚନ୍ଦ୍ର ବା ସୂର୍ଯ୍ୟର ମଣ୍ଡଳ । [ବିଭାଗପୂର୍ବକ ଅର୍ପଣ ।

ପରିବେଷଣ-ବି. (ପରି-ବିଷ୍-ଅନ୍) ଭକ୍ଷ୍ୟବସ୍ତୁର

ପରିବେଷ୍ଟନ-ବି. (ପରି-ବେଷ୍ଟ-ଅନ) ଚାରିଆଡ଼େ ବେଷ୍ଟନ । [ଭ୍ରମଣକାରୀ ।

ପରିବ୍ରାଜକ-ବି. (ପରି-ବ୍ରଜ-ଅକ) ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ;

ପରିବ୍ରାଜିକା-ବି. (ପରି-ବ୍ରଜ-ଅକ-ଆ) ସନ୍ନ୍ୟାସିନୀ; ଭ୍ରମଣକାରିଣୀ ।

ପରିଶିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ପରି-ଶିଷ୍-ତ) ଅବଶିଷ୍ଟ; ଗ୍ରନ୍ଥସମାପ୍ତିପରେ ସଂଯୁକ୍ତ ଅଂଶ । [ପରିଷ୍କୃତ ।

ପରିଶୁଦ୍ଧ-ବିଂ. (ପରି-ଶୁଧ୍-ତ) ସଂଶୋଧିତ ;

ପରିଶୁଷ୍କ-ବିଂ. (ପରି-ଶୁଷ୍-ତ) ଅତିଶୟ ଶୁଷ୍କ ।

ପରିଶେଷ-ବି. (ପରି-ଶିଷ୍-ଅ) ଅବଶେଷ ।

ପରିଶୋଧ-ବି. (ପରି-ଶୁଧ୍-ଅ) ଋଣଶୋଧ ।

ପରିଶ୍ରମ-ବି. (ପରି-ଶ୍ରମ୍-ଅ) ଅଭ୍ୟାସ; କର୍ମର ଶ୍ରମ ।

ପରିଶ୍ରମୀ-ବିଂ. (ପରିଶ୍ରମ ଇନ) ପରିଶ୍ରମକାରୀ ।

ପରିଶ୍ରାନ୍ତ-ବିଂ. (ପରି-ଶ୍ରମ୍-ତ) କ୍ଳାନ୍ତ ।

ପରିଷଦ୍-ବି. (ପରି-ସଦ୍-•) ସଭା ସମାଜ ।

ପରିଷ୍କାର-ବି. (ପରି-କୃ-ଅ) ସ୍ୱଚ୍ଛତା; ଶୋଧନ; ନିର୍ମଳୀକରଣ । [ଭୂଷିତ ।

ପରିଷ୍କୃତ-ବିଂ. (ପରି-କୃ-ତ) ନିର୍ମଳ ଶୋଧିତ;

ପରିଷ୍ୱଙ୍ଗ-ବି. (ପରି-ସ୍ୱନ୍‌ଜ୍‌-ଅ) ଆଲିଙ୍ଗନ ।

ପରିସର-ବି. (ପରି-ସୃ-ଅ) ପ୍ରଦେଶ; ଓସାର; ବିସ୍ତାର ।

ପରିସୀମା-ବି. (ପରି-ସୀମନ୍) [illegible] ।

ପରିସ୍ରୁତ-ବିଂ. (ପରି-ସ୍ରୁ-ତ) କ୍ଷରିତ; ଚ୍ୟାବିତ ।

ପରିହାର-ବି. (ପରି-ହୃ-ଅ) ପରିତ୍ୟାଗ; ଉପେକ୍ଷା ।

ପରିହାର୍ଯ୍ୟ-ବିଂ. (ପରି-ହୃ-ଯ) ପରିତ୍ୟାଜ୍ୟ ।

ପରିହାସ-ବି. (ପରି-ହସ୍-ଅ) କୌତୁକ ଥଟ୍ଟା ।

ପରିହାସ୍ୟ-ବିଂ. (ପରି-ହସ୍-ଯ) ପରିହାସ କରିବାର ଯୋଗ୍ୟ ।

ପରିହିତ-ବିଂ. (ପରି-ଧା-ତ) ଆଚ୍ଛାଦିତ; ସ୍ଥାପିତ ।

ପରୀକ୍ଷକ-ବିଂ. (ପରି-ଈକ୍ଷ୍-ଅକ) ପରୀକ୍ଷାକାରକ ।

ପରୀକ୍ଷା-ବି. (ପରି-ଈକ୍ଷ୍-ଅ) ଦୋଷଗୁଣ ବିବେଚନା; ବସ୍ତୁର ତତ୍ତ୍ୱବଧାରଣ ।

ପରୀକ୍ଷିତ-ବିଂ. (ପରି-ଈକ୍ଷ୍-ତ) ଯାହା ପରୀକ୍ଷା କରା ହୋଇଛି; ବି. ଅର୍ଜୁନଙ୍କର ନାତି, ଅଭିମନ୍ୟୁଙ୍କର ପୁତ୍ର ।

ପରୁଷ-ବିଂ. (ପୃ-ଉଷନ୍) କର୍କଶ; କଠୋର ।

ପରେ-ଅଂ. ଉତ୍ତରେ; ଶେଷରେ ।

ପରେତ-ବିଂ. (ପରା-ଇ-ତ) ମୃତ; ପ୍ରେତ ।

ପରୋକ୍ଷ-ବିଂ. (ପରସ୍-ଅକ୍ଷି-ଅ) ଅପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ; [ଅସାକ୍ଷାତ୍ ।

ପରୋଷ୍ଣୀ-ବି. ଅସ୍ରପା ।

ପର୍କଟୀ-ବି. ଅଶ୍ୱତ୍ଥ ବୃକ୍ଷ ।

ପର୍ଜନ୍ୟ-ବି. (ପୃଷ୍-ଅନ୍ୟ) ଶବ୍ଦକାରୀ ମେଘ ।

ପର୍ଣ୍ଣ-ବି. (ପର୍ଣ୍-ଅ) ପତ୍ର; ପକ୍ଷ ।

ପର୍ଣ୍ଣ-ଶାଳା-ବି. ପର୍ଣ୍ଣକୁଟୀର; ପତ୍ରକୁଡ଼ିଆ ।

ପର୍ଣ୍ଣୀ-ବି. (ପର୍ଣ୍ଣ-ଇନ୍) ବୃକ୍ଷ; ବିଂ. ପତ୍ରଯୁକ୍ତ ।

ପର୍ଣ୍ଣୋଟଜ-ବି. (ପର୍ଣ୍ଣ-ଉଟଜ) ପର୍ଣ୍ଣଶାଳା ।

ପର୍ଦ୍ଦା-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ଯବନିକା ।

ପର୍ପଟ-ବି. ମିଷ୍ଟାନ୍ନବିଶେଷ ।

ପର୍ଯ୍ୟଙ୍କ-ବି. (ପରି-ଅଙ୍କ୍-ଅ) ପଲଙ୍କ; ଖଟ ।

ପର୍ଯ୍ୟଟକ-ବି. (ପରି-ଅଟ୍-ଅକ) ଭ୍ରମଣକାରୀ ।

ପର୍ଯ୍ୟଟନ-ବି. (ପରି-ଅଟ୍-ଅନ) ଭ୍ରମଣ ।

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ-ବି. (ପରି-ଅନ୍ତ) ପ୍ରାନ୍ତ; ନିକଟ; ଶେଷସୀମା । [ପନ ।

ପର୍ଯ୍ୟବସାନ-ବି. (ପରି-ଅବ-ସୋ-ଅନ) ସମା-

ପର୍ଯ୍ୟବସିତ-ବିଂ. (ପରି-ଅବ-ସୋ-ତ) ସମାପ୍ତ; ନିଃଶେଷିତ ।

ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ-ବି. (ପରି-ଅବ-ଈକ୍ଷ-ଅନ) ମନୋନିବେଶପୂର୍ବକ ଦର୍ଶନ; ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନ ।

ପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ-ବିଂ. (ପରି-ଅସ୍-ତ) ବିକ୍ଷିପ୍ତ; ପ୍ରସାରିତ ।

ପର୍ଯ୍ୟାଣ-ବି. (ପରି-ଯା-ଅନ) ପଲାଣ; ପଶୁ-ପୃଷ୍ଠାସନ ।

ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ-ବିଂ. (ପରି-ଆପ୍-ତ) ପ୍ରଚୁର; ଯଥେଷ୍ଟ ।

ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତି-ବି. (ପରି ଆପ୍-ତି) ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟ; ପ୍ରାପ୍ତି ।

ପର୍ଯ୍ୟାୟ-ବି. (ପରି-ଇ-ଅ) ଅନୁକ୍ରମ; ପାଳି; ସମାନାର୍ଥବୋଧକ ଶବ୍ଦ ।

ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା-ବି. (ପରି-ଆ-ଲୁଚ୍-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ଅନୁଶୀଳନ; ସମାଲୋଚନା ।

ପର୍ଯ୍ୟୁଦସ୍ତ-ବିଂ. (ପରି-ଉଦ୍-ଅସ୍-ତ) ପରାଭୂତ ।
ପର୍ଯ୍ୟୁଷିତ-ବିଂ. (ପରି-ବସ୍-ତ) ପୂର୍ବଦିବସୀୟ; ବାସି ।
ପର୍ବ-ବି. (ପୃ-ବନ୍) ପର୍ବ; ଉତ୍ସବ; ଅଧ୍ୟାୟ ।
ପର୍ବତ-ବି. (ପର୍ବନ୍-ତ) ଗିରି; ଶୈଳ ।
ପର୍ବତାରି-ବି. (ପର୍ବତ-ଅରି) ଇନ୍ଦ୍ର ।
ପର୍ଶୁ-ବି. (ପର-ଶୄ-ଉ) ପରଶୁ; କୁଠାର ।
ପର୍ଷିବା-କ୍ରି. ପରିବେଷଣ କରିବା ।
ପଲ-ବି. (ପଲ୍-ଅ) ଓଜନବିଶେଷ; ସୂକ୍ଷ୍ମକାଳ;
ପଲ୍-ବି. ସମୂହ; ଦଳ । [ମାଂସ ।
ପଲ୍‌କି-ବି. ଅକ୍ଷିପତ୍ର ।
ପଲ୍‌ଙ୍କି-ବି. ଖଟ ।
ପଲ୍‌ଟନ-ବି. ସେନାଦଳ ।
ପଲଲ-ବି. ମାଂସ; ପଙ୍କ । [ଦ୍ରବ୍ୟ ।
ପଲସ୍ତରା-(ଇଂ plaster ଶବ୍ଦରୁ) ଲେପନୀୟ
ପଲମ-ବି. ମାଟିନିର୍ମିତ କରେଇ ।
ପଲା-ବି. ତୈଳାଦିଉତ୍ତୋଳନାର୍ଥ ଲୌହଦର୍ବୀ ।
ପଲାଇବା-କ୍ରି. ବି. (ପଲାୟନଶବ୍ଦଜ) ପଲାୟନ କରିବା । [ପିଠିର ଗଦ ।
ପଲାଣ ବି. (ପର୍ଯ୍ୟାଣଶବ୍ଦଜ) ଘୋଡ଼ା ବଳଦ-
ପଲାଣ୍ଡୁ-ବି. ପିଆଜ । [ପଲଣ ।
ପଲାନ୍ନ-ବି. (ପଲ-ଅନ୍ନ) ମାଂସଯୁକ୍ତ ଅନ୍ନ;
ପଲାୟନ-ବି. (ପରା-ଅୟ୍-ଅନ)ଭୟରେ ଦ୍ରୁତ ପ୍ରସ୍ଥାନ ।
ପଲାୟମାନ-ବିଂ. ଯେ ପଲାଉଅଛି ।
ପଲାୟିତ-ବିଂ, ଭୟରେ ଦ୍ରୁତ ପ୍ରସ୍ଥିତ ।
ପଲାଳ-ବି. ପାଳ; ପୁଆଳ; ଶୁଷ୍କତୃଣ ।
ପଲାଶ-ବି. ପତ୍ର; କିଂଶୁକ ବୃକ୍ଷ ।
ପଳିତ ବିଂ. (ପଲ୍-ତ) ଶୁକ୍ଲୀକୃତ-କେଶ ।
ପଲ୍ଲବ ବି. (ପଲ୍-ଲୂ-ଅ)ନୂତନପତ୍ର; କିଶଲୟ ।
ପଲ୍ଲବଗ୍ରାହୀ ବିଂ. ଯେ ନାନା ବିଷୟରେ ଅଳ୍ପ ଜ୍ଞାନ ଲଭିଅଛି । [ବହୁଲୀକୃତ ।
ପଲ୍ଲବିତ-ବିଂ. (ପଲ୍ଲବ-ଇତ) ପଲ୍ଲବଯୁକ୍ତ;
ପଲ୍ଲୀ-ବି. (ପଲ୍ଲ-ଇ-ଈ)ଗ୍ରାମ; ପଡ଼ା; ଝିଟିପିଟୀ ।
ପଲ୍ୱଲ-ବି.(ପଲ୍-ବଲ) କ୍ଷୁଦ୍ରଜଳାଶୟ;ଗାଡ଼ିଆ ।
ପବ-ବି. (ପର୍ବଶବ୍ଦଜ) ଗଣ୍ଠି ।
ପବନ-ବି. (ପୂ-ଅନ) ବାୟୁ ।
ପବନ-ନନ୍ଦନ-ବି. ଭୀମ; ହନୂମାନ୍ ।
ପବମାନ-ବି. (ପ-ଅନ) ବାୟୁ; ପବନ ।
ପବନାଶନ-ବି. (ପବନ-ଅଶନ) ସର୍ପ ।
ପବାକା-ବି. (ପୂ-ଅକ-ଅ) ବାତ୍ୟା; ଝଡ଼ବାତ ।
ପବି-ବି. (ପୂ-ଇ) ଅଶନି; ବଜ୍ର ।
ପବିତା-ବିଂ. (ପୂ-ତ) ଯେ ପବିତ୍ର କରେ ।
ପବିତ୍ର-ବିଂ. (ପୂ-ଇତ୍ର) ପୂତ; ବିଶୁଦ୍ଧ; ବି. କୁଶ; ପଇତା । [ପରିଷ୍କୃତ ।
ପବିତ୍ରିତ-ବିଂ. (ପବିତ୍ର-ଇତ) ସଂଶୋଧିତ;
ପଶମ-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ଉର୍ଣ୍ଣା; ଲୋମ ।
ପଶା-ବି. (ପାଶକଶବ୍ଦଜ) ଅକ୍ଷ; ଚଉପାର ।
ପଶୁ-ବି. (ପଶ୍-ଉ) ଲାଙ୍ଗୁଳବିଶିଷ୍ଟ ଚତୁଷ୍ପଦ-ଜନ୍ତୁ; ମୂର୍ଖ ।
ପଶୁ-ପତି-ବି. ଶିବ । [ରଖୁଆଳ ।
ପଶୁପାଳ-ବି. (ପଶୁ-ପାଳ) ପଶୁରକ୍ଷକ;

ପଶୁ-ରାଜ-ବି. ସିଂହ; ମୃଗେନ୍ଦ୍ର ।
ପଶ୍ଚ-ବି. ପଛ ।
ପଶ୍ଚାତ୍-ଅଂ. ପଛେ; ପରେ ।
ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ-ବି. (ପଶ୍ଚାତ୍-ତାପ) ଅନୁତାପ ।
ପଶ୍ଚାର୍ଦ୍ଧ-ବି. ଅପରାର୍ଦ୍ଧ; ପାଦଠାରୁ ନାଭି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।
ପଶ୍ଚିମ-ବି. (ପଶ୍ଚାତ୍-ଇମ) ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ଗମନର ଦିଗ, ପଚ୍ଛିମ; ବିଂ. ଚରମ ।
ପସନ୍ଦ-ବି. ଅନୁମାନ; ଅନୁମୋଦନ ।
ପସରା-ବି. ବିକ୍ରେୟ ଦ୍ରବ୍ୟସମୂହର ପାତ୍ର ।
ପସାରୀ-ବି. ଦୋକାନୀ; ବିକ୍ରେୟକାରୀ ।
ପସାରୁଣୀ-ବି. (ପ୍ରସାରଣୀଶବ୍ଦଜ) ସ୍ୱନାମ-ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲତାବିଶେଷ ।
ପସୁରି-ବି. (ପଞ୍ଚ-ସୂରୀ) ପାଞ୍ଚସେର ।
ପହଣ୍ଡ-ବି. ପଦ-କ୍ଷେପ ।
ପହଣ୍ଡି-ବି. ଧୀରଗମନ ।
ପହଲି-ବି. (ପ୍ରହେଳିଶବ୍ଦଜ) ଢଗ ।
ପହି-ବି. ବଡ଼ ହାଡ଼ ।
ପହିଆ-ବି. ଶଗଡ଼ ଚକ ।
ପହିଲା-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ପ୍ରଥମ; ଆଦ୍ୟ ।
ପହୁଡ଼-ବି. ଶୋଇବା ।
ପହଁରା-ବି. ସ୍ୱଞ୍ଚୁଣୀ; ସନ୍ତରଣ । [କରିବା ।
ପହଁରିବା-କ୍ରି.ବି. ପରିଷ୍କାର କରିବା; ସନ୍ତରଣ
ପହ୍ଲା-ବି. ଗବାଦି ପଶୁର ସ୍ତନ ।
ପାଇକ-ବି.(ପାଦାତିକଶବ୍ଦଜ) ପଦାତିକ; ସୈନିକ ।
ପାଇଖାନା-ବି. ମଳ ତ୍ୟାଗ କରିବାର ସ୍ଥାନ ।
ପାଇଜାମା-ବି. ଜଙ୍ଘାଙ୍କର ପରିଚ୍ଛଦବିଶେଷ ।
ପାଇଠି-ବି. ସ୍ନାନାଦିର ଘାଟ ।
ପାଉଣା-ବି. (ପ୍ରାପଣଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରାପ୍ୟ ।
ପାଉତି-ବି. (ପ୍ରାପ୍ତିଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରାପ୍ତିସ୍ୱୀକାରପତ୍ର, ରସିଦ । [ଧୂଳି; ପାପ ।
ପାଉଁଶ-ବି. (ପାଂଶୁଶବ୍ଦଜ) ପାଂଶୁ; ଭସ୍ମ;
ପାଏଡ଼ା-ବି. ଅଭ୍ୟର୍ଥିତ ବ୍ୟକ୍ତିର ପାଦପ୍ରକ୍ଷେପ ନିମିତ୍ତ ବସ୍ତ୍ର ।
ପାଂଶୁଳ-ବିଂ. (ପାଂଶୁ-ଲ) ଧୂଳିଯୁକ୍ତ; ପାପିଷ୍ଠ ।
ପାଂଶୁଳା-ବି. (ପାଂଶୁଳ-ଆ) ଅସତୀ ସ୍ତ୍ରୀ ।
ପାକ-ବି.(ପଚ୍-ଅ) ରନ୍ଧନ, ପରିପାକ; ପରିଣତି ।
ପାକଳ-ବିଂ. (ପାକ-ଲ) ପରିଣତି-ପ୍ରାପ୍ତ ।
ପାକଲା-ବିଂ. ପାଚିଲା; ପରିପକ୍ୱ ।
ପାକ-ଶାଳା-ବି. ରନ୍ଧନାର୍ଥଘର । [ଇନ୍ଦ୍ର ।
ପାକ-ଶାସନ-ବି. ପାକନାମକ ଅସୁରର ହନ୍ତା;
ପାକ-ଶାସନି-ବି. ଇନ୍ଦ୍ରପୁତ୍ର; ଜୟନ୍ତ ।
ପାକସ୍ଥଳୀ-ବି. (ପାକ-ସ୍ଥଳୀ) ଉଦରର ଯେଉଁ ଅଂଶରେ ଭୁକ୍ତ ପଦାର୍ଥ ଜୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ।
ପାକୁଆ-ବିଂ. ଦନ୍ତହୀନ ।
ପାକୁଳି-ବି. ହେମନ୍ତ । [ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ପାକ୍ଷିକ-ବିଂ. (ପକ୍ଷ-ଇକ) ପକ୍ଷ ବା ଅର୍ଦ୍ଧମାସ-
ପାଖ-ବି. (ପାର୍ଶ୍ୱଶବ୍ଦଜ) ନିକଟ; ସମୀପ ।
ପାଖଣ୍ଡୀ-ବିଂ. ନିର୍ଲଜ୍ଜ; ଦୁଷ୍ଟ ।
ପାଖୁଡ଼ା-ବି. ପୁଷ୍ପର ଅଂଶ ।
ପାଖେଇବା-କ୍ରି. ଏକ ପାଖକୁ ଯିବା ।
ପାଗ-ବି. ପଗଡ଼ି, ରସ; ମେଘ ଓ ପବନର ଅବସ୍ଥା ।

ପାଗଳ-ବି. ବାତୁଳ; ଉନ୍ମତ୍ତ ।
ପାଙ୍‌କ୍ତେୟ-ବି. (ପଙ୍‌କ୍ତି-ଏୟ) ଏକ ପଙ୍‌କ୍ତିରେ ଭୋଜନାର୍ହ । [କର୍ତ୍ତା ।
ପାଚକ-ବି. (ପଚ୍-ଅକ) ଜୀର୍ଣ୍ଣକାରକ; ପାକ-
ପାଚନ-ବି. (ପଚ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଔଷଧ ଦ୍ରବ୍ୟର କ୍ୱାଥ ।
ପାଚେରି-ବି. (ପ୍ରାଚୀରଶବ୍ଦଜ) ବେଢ଼ାକାନ୍ଥ ।
ପାଛୁଡ଼ା-ବି. (ପ୍ରଚ୍ଛଦଶବ୍ଦଜ) ଉତ୍ତରୀୟ ବସ୍ତ୍ର ।
ପାଛୁଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଲୁଗାରେ ଘୋଟିବା ।
ପାଛୋଟିବା-ବି. ଆଗବଢ଼ି ଆଣିବା ।
ପାଞ୍ଚ-ବି. ୫ ସଂଖ୍ୟା; ବି. ବିଚାର, ଆଲୋଚନା ।
ପାଞ୍ଚଜନ୍ୟ-ବି. (ପଞ୍ଚଜନ-ଯ) କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଶଙ୍ଖ; ଅଗ୍ନି । [ଦଣ୍ଡ ।
ପାଞ୍ଚଣ-ବି. (ପ୍ରାଜନଶବ୍ଦଜ) ଗବାଦି-ଚାଳନ-
ପାଞ୍ଚାଳ-ବି. (ପଞ୍ଚାଳ-ଅ) ଦେଶବିଶେଷ ।
ପାଞ୍ଚାଳୀ-ବି. (ପଞ୍ଚାଳ ଈ) ଦ୍ରୌପଦୀ; କାଷ୍ଠାଦିର ପୁତ୍ତଳିକା ।
ପାଞ୍ଚିବା-କ୍ରି. ବିଚାର କରିବା ।
ପାଞ୍ଜି-ବି. (ପଞ୍ଜୀଶବ୍ଦଜ) ଦିନାଦିର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପୁସ୍ତକ; ହିସାବଖାତା ।
ପାଟ-ବି. (ପଟ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ରେଶମ ଲୁଗା ।
ପାଟ-ବି. ପ୍ରାନ୍ତର; ଯଥା, ବେଣାପାଟ ।
ପାଟକି-ବି. ଝାଡ଼ର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦଳ ।
ପାଟନ-ବି. (ପଟ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଛେଦନ ।
ପାଟମହାଦେଈ-ବି. (ପଟ୍ଟମହାଦେବୀଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରଧାନ ରାଣୀ ।
ପାଟରି-ବି. ସୂତବ୍ୟବସାୟୀ; କାପେଡ଼ି ।

ପାଟୱାଣୀ-ବି. (ପାଟୱ-ଅଣୀ) ପାଟୱର ଭାର୍ଯ୍ୟା ।
ପାଟ-ରାଣୀ-ବି. (ପଟ୍ଟ-ରାଜ୍ଞୀ) ପ୍ରଧାନ ରାଣୀ ।
ପାଟଳ-ବି. (ପାଟଳା-ଅ) ଶ୍ୱେତରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ବୃକ୍ଷ ଓ ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।
ପାଟଳି-ବି. (ପାଟଳା-ଇ) ପାଟଳୀବୃକ୍ଷ ।
ପାଟଳିତ-ବି. ପାଟଳବର୍ଣ୍ଣପ୍ରାପ୍ତ ।
ପାଟବ-ବି. (ପଟୁ-ଅ) ପଟୁତା, ନୈପୁଣ୍ୟ ।
ପାଟ-ହାତୀ-ବି. (ପଟ୍ଟ-ହସ୍ତୀ) ରାଜାଙ୍କର ପ୍ରଧାନ
ପାଟି-ବି. ତୁଣ୍ଡ, ଉଚ୍ଚଶବ୍ଦ । [ହସ୍ତୀ ।
ପାଟିତ-ବି. (ପଟ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଭଗ୍ନ; ଛେଦିତ ।
ପାଟୀ-ବି. (ପାଟି-ଈ) ଶୃଙ୍ଖଳା, ଅଙ୍କଶ୍ରେଣୀ ।
ପାଟୀ-ଗଣିତ-ବି. ଅଙ୍କବିଦ୍ୟା ।
ପାଠ-ବି. (ପଠ୍-ଅ) ଆବୃତ୍ତି, ଅଧ୍ୟୟନ ।
ପାଠକ-ବି. (ପଠ୍-ଅକ) ପାଠକର୍ତ୍ତା, ଛାତ୍ର; (ପଠ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ଅଧ୍ୟାପକ ।
ପାଠନା-ବି. (ପଠ୍-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ଅଧ୍ୟାପନା ।
ପାଠିତ-ବି. ଅଧ୍ୟାପିତ ।
ପାଠୀ-ବି. (ପଠ୍-ଇନ୍) ପାଠକ ।
ପାଠ୍ୟ-ବି. (ପଠ୍-ଯ) ପାଠଯୋଗ୍ୟ ।
ପାଡ଼ି-ବି. ଗୁହ୍ୟପବନ । [ନାହିଁ ।
ପାଡ଼ୁଆ-ବି. ଯେ ଧାର ନେଇ ପରିଶୋଧ କରେ
ପାଣ-ବି. ନୀଚ ଜାତିବିଶେଷ ।
ପାଣି-ବି. (ପଣ୍-ଇ) ହସ୍ତ ।
ପାଣି-ବି. (ପାନୀୟଶବ୍ଦଜ) ଜଳ ।
ପାଣିଆ-ବି. ଜଳୀୟ ।

ପାଣିଗ୍ରହଣ } ବି. (ପାଣି-ଗ୍ରହଣ,- ପୀଡନ)
ପାଣିପୀଡନ } ବିବାହ ।

ପାଣିନି-ବି. ବ୍ୟାକରଣ ସୂତ୍ରକର୍ତ୍ତା ମୁନିବିଶେଷ ।

ପାଣି-ଫୋଟକା-ବି. ଜଳବୁଦ୍‌ବୁଦ୍ ।

ପାଣ୍ଠି ବି. ଜମାପୁଞ୍ଜି । [ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣ ।

ପାଣ୍ଡର-ବି. (ପାଣ୍ଡୁ-ଅର) ପୀତ-ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣ ;

ପାଣ୍ଡବ-ବି. (ପାଣ୍ଡୁ-ଅ) ପାଣ୍ଡୁଙ୍କର ପୁତ୍ର ।

ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ-ବି. (ପଣ୍ଡିତ-ଯ) ପଣ୍ଡିତର ଭାବ ; ବିଦ୍ବତ୍ତ୍ବ । [ଙ୍କର ପିତା ।

ପାଣ୍ଡୁ-ବିଂ. ଶ୍ବେତବର୍ଣ୍ଣ; ଫିକା; ବି. ପାଣ୍ଡବମାନ-

ପାଣ୍ଡୁର-ବିଂ.(ପାଣ୍ଡୁ-ଋର) ଶୁକ୍ଳପୀତ; ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣ ।

ପାଣ୍ଡୁଲିପି } ବି.(ପାଣ୍ଡୁ-ଲିପି,ଲେଖ୍ୟ) ଖସଡ଼ା
ପାଣ୍ଡୁଲେଖା } ଅଥବା ଟିପା ।

ପାଣ୍ଡୋର-ବି. (ଉପାନହ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ଜୋତା ।

ପାତ-ବି. (ପତ୍-ଅ) ପତନ; ଭ୍ରଂଶ ।

ପାତକ-ବି. (ପତ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ଯାହା ଲୋକକୁ ପତିତ ବା ଭ୍ରଷ୍ଟ କରାଏ; ପାପ ।

ପାତକୀ-ବିଂ. (ପାତକ-ଇନ୍) ପାପୀ ।

ପାତଞ୍ଜଳ-ବି. ପାତଞ୍ଜଳିପ୍ରଣୀତ ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ର ।

ପାତନ ବି. (ପାତି-ଅନ) ଅଧଃକ୍ଷେପଣ; ବିନ୍ୟାସ,

ପାତଳ-ବିଂ. ସରୁ ; କ୍ଷୀଣ । [ବିସ୍ତାରଣ ।

ପାତା-ବିଂ. (ପା-ତୃ) ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ।

ପାତାଳ-ବି. (ପତ୍-ଅଲ) ଅଧୋଭୁବନ; ତଳ, ଅତଳ, ବିତଳ, ନିତଳ, ତଳାତଳ, ମହାତଳ ଓ ସୁତଳ ଏହି ସପ୍ତପାତାଳ ।

ପାତାଳ-ଫଟା-ବିଂ. ପାତାଳଭେଦୀ ।

ପାତି-ବି. ବାନରବିଶେଷ । [ସ୍ବାମୀ ।

ପାତିଆ-ବି. ସୁନା ରୁପାର ସରୁପଟ; ବାଉଁଶର

ପାତିତ-ବିଂ. (ପତ୍-ଣିଚ୍-ତ) ତଳକୁ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ।

ପାତିବ୍ରତ୍ୟ-ବି. (ପତିବ୍ରତା-ଯ) ସତୀତ୍ବ ।

ପାତ୍ର-ବି. (ପା-ତ୍ର) ଆଧାର ; ବର ; ଯୋଗ୍ୟ-

ପାତ୍ରତା-ବି. ଯୋଗ୍ୟତା । [ବ୍ୟକ୍ତି ।

ପାତ୍ରୀ-ବି. (ପା-ତ୍ର-ଈ) କନ୍ୟା; ଯୋଗ୍ୟା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ପାଥଃ-ବି. ଜଳ । [ବାଟଖର୍ଚ୍ଚ ।

ପାଥେୟ-ବି. (ପଥିନ୍-ଏୟ) ପଥର ସମ୍ବଳ,

ପାଥୋନିଧି-ବି. (ପାଥଃ-ନିଧି) ସମୁଦ୍ର ।

ପାଦ-ବି. (ପଦ୍-ଅ) ଚରଣ, ରଶ୍ମି ; ବୃକ୍ଷମୂଳ ; ଚତୁର୍ଥାଂଶ ।

ପାଦ-ଚାର-ବି. ପାଦଦ୍ବାରା ଭ୍ରମଣ ।

ପାଦପ-ବି. (ପାଦ-ପା-ଅ) ବୃକ୍ଷ ।

ପାଦ-ପୀଠ-ବି. ପାଦସ୍ଥାପନାର୍ଥ ଆସନ ।

ପାଦ-ଶୈଳ-ବି. ପର୍ବତର ନିକଟସ୍ଥ କ୍ଷୁଦ୍ରଶୈଳ ।

ପାଦୁକ-ବି. (ପାଦୋଦକଶବ୍ଦଜ) ପାଦୋଦକ ।

ପାଦୁକା-ବି.(ପାଦ-ଉକ-ଆ)କଠଉ; ଯୋତା ।

ପାଦ୍ୟ-ବି. (ପାଦ୍-ଯ) ପାଦପ୍ରକ୍ଷାଳନାର୍ଥ ଜଳ ।

ପାନ-ବି. (ପା-ଅନ) ପିଇବା ।

ପାନ-ବି. (ପର୍ଣ୍ଣଶବ୍ଦଜ) ତାମ୍ବୂଳ ।

ପାନସୀ-ବି. ତାମ୍ବୂଳ ବ୍ୟବସାୟୀ ।

ପାନ-ବଟା-ବି. ତାମ୍ବୂଳାଧାର ।

ପାନିଆ-ବି. ମୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡେଇବାର କଙ୍କତକା ।

ପାନୀୟ-ବି. (ପା-ଅନୀୟ) ଜଳ; ବିଂ. ପାନର

ପାନ୍ଥ-ବି. (ପଥିନ୍-ଅ) ପଥିକ । [ଯୋଗ୍ୟ ।

ପାନ୍ଥନିବାସ-ବି. (ପାନ୍ଥ-ନିବାସ) ପଥିକମାନଙ୍କ ରହିବା ସ୍ଥାନ ।

ପାପ-ବି. (ପା-ପ) ଅଧର୍ମ, ଦୁଷ୍କୃତ ।

ପାପଘ୍ନ-ବିଂ. (ପାପ-ହନ୍-ଅ) ପାପନାଶକ ।

ପାପଡ଼ି-ବି. ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।

ପାପାତ୍ମା-ବିଂ. (ପାପ-ଆତ୍ମନ) ପାପୀ ।

ପାପିଷ୍ଠ-ବିଂ. (ପାପ-ଇଷ୍ଠ) ଅତି ପାପୀ ।

ପାପୀ-ବିଂ. (ପାପ-ଇନ୍) ପାପଯୁକ୍ତ, ପାତକୀ ।

ପାପୀୟସୀ-ବିଂ. (ପାପ-ଈୟସ୍-ଈ) ପାପିଷ୍ଠା ।

ପାପୀୟାନ୍ ବିଂ. (ପାପ-ଈୟସ୍) ପାପିଷ୍ଠ ।

ପାପୁଲି-ବି. ହାତପାପୁଲି ।

ପାମର-ବିଂ. ଅଧମ ; ନୀଚ ; ମୂର୍ଖ ।

ପାୟସ-ବି. (ପୟସ୍-ଅ) କ୍ଷୀରି ।

ପାୟା-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ଚୌକିର ଗୋଡ଼ ।

ପାୟୁ ବି. (ପା-ଉ) ମଳଦ୍ୱାର । [ପ୍ରାନ୍ତ ।

ପାର-ବି. (ପର-ଅ) ନଦୀର ପରତୀର; ଉଦ୍ଧାର;

ପାରଗ-ବିଂ. (ପାର-ଗମ୍-ଅ) ପାରଗାମୀ ; ସମର୍ଥ । [ପ୍ରଥମ ଭୋଜନ ।

ପାରଣା-ବି. (ପାରି-ଅନ-ଆ) ଉପବାସ ପରେ

ପାରତନ୍ତ୍ର୍ୟ-ବି. (ପରତନ୍ତ୍ର-ଯ) ପରାଧୀନତା ।

ପାରତ୍ରିକ-ବି . (ପରତ୍ର-ଇକ) ପାରଲୌକିକ ; ପରଲୋକ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । [ବିଶେଷ ।

ପାରଦ-ବି. (ପାର-ଦା-ଅ) ପାରା, ଧାତୁ-

ପାରଦର୍ଶୀ-ବିଂ. (ପାର-ଦୃଶ୍-ଇନ୍) ପରିଣାମ-ଦର୍ଶୀ; ବିଜ୍ଞ । [ଗାମୀ ।

ପାରଦାରିକ-ବିଂ. (ପରଦାର-ଇକ) ପରସ୍ତ୍ରୀ-

ପାରମାର୍ଥିକ-ବିଂ. (ପରମାର୍ଥ-ଇକ) ଧର୍ମସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । [ବାହକ ।

ପାରମ୍ପରୀଣ-ବିଂ. (ପରମ୍ପରା-ଈନ) ଧାର-

ପାରମ୍ପର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ପରମ୍ପରା-ଯ) ପରମ୍ପରାଗତ; ଅନୁକ୍ରମ । [ଲୋକ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ପାରଲୌକିକ-ବିଂ. (ପରଲୋକ-ଇକ) ପର-

ପାରଶୀକ } ବି. ପାରସ୍ୟଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ପାରସୀକ }

ପାରା ବି. (ପାରାବତଶବ୍ଦଜ) ପାରାପକ୍ଷୀ ।

ପାରା ବି. (ପାରଦଶବ୍ଦଜ) ପାରଧାତୁ ।

ପାରାବତ-ବି. ପାରାପକ୍ଷୀ ।

ପାରାବାର-ବି. (ପାର-ଅବାର) ସମୁଦ୍ର ।

ପାରାୟଣ-ବି. (ପାର-ଅୟନ) ସମାପ୍ତି; ଶାସ୍ତ୍ରର

ପାରି-ବି. ପାର; ଜଳପାତ୍ର । [ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣପାଠ ।

ପାରିଜାତ } ବି. (ପାରି-ଜାତ-କ) ପୁରାଣୋକ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ତରୁ ଓ ତାହାର ପୁଷ୍ପ ।
ପାରିଜାତକ }

ପାରିତୋଷିକ-ବି. (ପରିତୋଷ-ଇକ) ପରିତୋଷ-ଜନକ ପୁରସ୍କାର ।

ପାରିଧି-ବି. ମୃଗୟା; ଶିକାର ।

ପାରିପାଟ୍ୟ-ବି. (ପରିପାଟୀ-ଯ) ସୁଶୃଙ୍ଖଳା ।

ପାରିପାର୍ଶ୍ୱିକ-ବିଂ. (ପରି-ପାର୍ଶ୍ୱ-ଇକ) ପାରିଷଦ; ଉପଗ୍ରହ ।

ପାରିପ୍ଲବ-ବିଂ. (ପରିପ୍ଲବ-ଅ) ଚଞ୍ଚଳ ।

ପାରିବା କ୍ରି. ସମର୍ଥ ହେବା ।

ପାରିବା· କ୍ରି. ପାଡିବା; ବଞ୍ଚାଇବା ।

ପାରିଭାଷିକ-ବି°. (ପରିଭାଷା-ଇକ) ପରିଭାଷା-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ପାରିଷଦ-ବି. (ପରିଷଦ-ଅ) ସଭାସଦ୍ ।

ପାରୀନ୍ଦ୍ର· ବି. ସିଂହ ।

ପାରୁଷ୍ୟ-ବି. (ପରୁଷ-ଯ) କର୍କଶତା ।

ପାର୍ଥ-ବି. (ପୃଥା-ଅ) ପୃଥା-ପୁତ୍ର, ଅର୍ଜୁନ ।

ପାର୍ଥକ୍ୟ-ବି. (ପୃଥକ୍-ଯ) ପୃଥକତ୍ୱ, ବିଭିନ୍ନତା ।

ପାର୍ଥିବ· ବି°. (ପୃଥିବୀ-ଅ) ପୃଥିବୀ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ପାର୍ବଣ ବି°. (ପର୍ବନ୍-ଅ) ଅମାବାସ୍ୟାଦି ପର୍ବରେ ବିହିତ ।

ପାର୍ବତୀ-ବି., (ପର୍ବତ-ଅ-ଈ) ଉମା, ଦୁର୍ଗା ।

ପାର୍ବତୀୟ-ବି°. (ପର୍ବତ-ଈୟ) ପର୍ବତ ସମ୍-

ପାର୍ଶ୍ୱ-ବି. ପ୍ରାନ୍ତ, ଏକଦେଶ, ପାଶ । [ବନ୍ଧୀୟ ।

ପାର୍ଷ୍ଣି-ବି. ଗୋଇଠି ।

ପାଳ-ବି°. (ପାଲ୍-ଅ) ରକ୍ଷକ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ପାଳ-ବି. ପୁଅଳ, କୁଟା ।

ପାଲ୍-ବି. ନୌକାର ଅଞ୍ଚଳ ।

ପାଳକ-ବି°. (ପାଲି-ଅକ) ରକ୍ଷକ

ପାଳଙ୍ଗ-ବି. ଶାକବିଶେଷ ।

ପାଲଟ-ବି°. (ପର୍ଯ୍ୟସ୍ତଶବ୍ଦଜ) ପରିବର୍ତ୍ତନ ।

ପାଲଟିବା-କ୍ରି. ବଦଳିବା ।

ପାଳନ-ବି. (ପାଲ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ରକ୍ଷଣ, ପୋଷଣ ।

ପାଳୟିତା-ବି. (ପାଲ୍-ଣିଚ୍-ତୃ) ପାଳନକର୍ତ୍ତା ।

ପାଲା-ବି. ପୌରାଣିକ କଥାର ଗାୟନବାଦ ।

ପାଳି } ବି. (ପାଲ-ଇ-ଈ) ବାର, ପର୍ଯ୍ୟାୟ,
ପାଳୀ } ପଂକ୍ତି ।

ପାଲି-ବି. ପ୍ରାଚୀନ ମାଗଧୀଭାଷା ।

ପାଳିତ-ବି°. (ପାଲି-ତ) ରକ୍ଷିତ, ପୋଷିତ ।

ପାଲୁଅ-ବି. ସ୍ୱନାମପ୍ରସିଦ୍ଧ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶେଷ, ଯହିଁରେ ପାୟସ ହୁଏ ।

ପାଲୁଣୀ-ବି. ପାଣ ଜାତୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ।

ପାବକ-ବି. (ପୂ-ଅକ) ଅଗ୍ନି ।

ପାବନ-ବି°. (ପୂ ଅନ) ପବିତ୍ରକାରୀ ।

ପାବନି-ବି. (ପବନ-ଇ) ପବନପୁତ୍ର, ହନୂମାନ୍ ।

ପାବନୀ-ବି°. (ପୂ-ଣିଚ-ଅନ୍-ଈ) ପବିତ୍ରକାରିଣୀ; ବି. ଗଙ୍ଗା । [(କେଶଶବ୍ଦର ଅନ୍ତେ ।)

ପାଶ-ବି. (ପାଶି·ଅ) ରଜ୍ଜୁନିର୍ମିତ ଫାନ୍ଦ; ...

ପାଶ-ବି. (ପାର୍ଶ୍ୱଶବ୍ଦଜ) ପାର୍ଶ୍ୱ (ତଦ୍ଭବଶବ୍ଦର ଅନ୍ତେ ।)

ପାଶକ-ବି°. (ପାଶି-ଅକ) ପଶା, ଚଉପାର ।

ପାଶବ-ବି°. ପଶୁ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ପାଶୀ-ବି. (ପାଶ-ଇନ୍) ବରୁଣ; ବ୍ୟାଧ ।

ପାଶୁପତ-ବି. (ପଶୁପତି-ଅ) ପଶୁପତିର ଉପାସକ; ପଶୁପତିର ଅସ୍ତ୍ର । [କର୍ମ ।

ପାଶୁପାଲ୍ୟ-ବି. (ପଶୁପାଳ-ଯ) ପଶୁପାଳନ

ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ବି°. (ପଶ୍ଚାତ୍-ଯ) ପଶ୍ଚିମ ଦେଶୀୟ ।

ପାଷଣ୍ଡ-ବି. ଧର୍ମଦ୍ରୋହୀ; ପାମର ।

ପାଷାଣ-ବି. (ପେଷ୍-ଅନ) ପ୍ରସ୍ତର; ଶିଳା ।

ପାସୋର-ବି. (ବି-ସ୍ମୃ ଧାତୁରୁ) ବିସ୍ମରଣ ।

ପାସୋରିବା-କ୍ରି. ଭୁଲିଯିବା, ବିସ୍ମୃତ ହେବା ।

ପାହାଚ-ବ. (ସୋପାନଶବ୍ଦଜ) ସୋପାନ ।
ପାହାଡ଼ ବ. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପର୍ବତ ।
ପାହାଡ଼ିଆ-ବିଂ. ପାର୍ବତୀୟ ।
ପାହାର-ବ. (ପ୍ରହାରଶବ୍ଦଜ) ମାଡ଼, ଅଘାତ ।
ପାହି-ବ. ପାହୁଲ; ପଇସା ।
ପାହି-ବିଂ. ଅସ୍ଥାୟୀ (ରଇତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ।
ପାହୁଡ଼-ବ. ପାଦର ଅଲଙ୍କାର ।
ପାହୁଲ୍‌-ବ. ପଇସାର ଚତୁର୍ଥାଂଶ; ପାହି ।
ପିଅର-ବ. (ପିତୃ=ପିତର) ପିତା, ତାତ ।
ପିଆଜ-ବ. ପଳାଣ୍ଡୁ ।
ପିଅଶାଳ-ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର କାଠ ।
ପିଇବା-କ୍ରି. (ପାଧାତୁ=ପିବ,) ପାନ କରିବା ।
ପିଉସା-ବ. ପିଉସୀର ପତି ।
ପିଉସୀ-ବ. (ପିତୃଷ୍ୱସୃଶବ୍ଦଜ) ପିତାର ଭଉଣୀ ।
ପିକ-ବ. କୋକିଳ ।
ପିକ-ବ. ତାମ୍ବୂଳଚର୍ବଣଜନିତ ଛେପ ।
ପିକଦାନୀ-ବ. ପିକ ପକାଇବାର ପାତ୍ର ।
ପିକା }
ପିଙ୍କା } ବ. ଧୂମପାନାର୍ଥ ଧୂଆଁପତ୍ରର ବତି ।
ପିଙ୍ଗ }
ପିଙ୍ଗଳ } ବ. (ପିଜ-ଅ,ଳ) ପିଙ୍ଗଳବର୍ଣ୍ଣ; ନୀଳ-ପୀତମିଶ୍ରିତ ବର୍ଣ୍ଣ ।
ପିଚ୍‌-ବ. (ସ୍ଥିରଶବ୍ଦଜ) ନିମ୍ନଦେଶ ।
ପିଚ୍ଛୁଣୀ-ବ. (ପିଶାଚୀଶବ୍ଦଜ) ଡାହାଣୀ ।
ପିଚୁମର୍ଦ୍ଦ-ବ. ନିମ୍ବବୃକ୍ଷ ।
ପିଚ୍ଛ-ବ. (ପିଚ୍ଛ-ଅ) ମୟୂରପୁଚ୍ଛ; ଚୂଡ଼ା; ଲାଙ୍ଗୁଳ ।
ପିଚ୍ଛିଳ-ବିଂ. ଖସଡ଼ା ।
ପିଚ୍ଛିଳୀ-ବିଂ. ପୁଚ୍ଛସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ପିଞ୍ଜର-ବ. (ପିନ୍‌ଜ୍‌-ଅର) ପିଞ୍ଜରା ।
ପିଞ୍ଜା-ବ. ମଞ୍ଜିଛଡ଼ା (ତୁଳା) ।
ପିଞ୍ଜିବା-କ୍ରି. ତୁଳାର ମଞ୍ଜି ଛଡ଼ାଇବା ।
ପିଟକ-ବ. (ପିଟ୍‌-ଅକ) ପେଟରା ।
ପିଟା-ବ. ମାଡ଼ ।
ପିଟିବା-କ୍ରି. ମାରିବା ।
ପିଠା-ବ. (ପିଷ୍ଟକଶବ୍ଦଜ) ପୂପ ।
ପିଠି-ବ. (ପୃଷ୍ଠଶବ୍ଦଜ) ପୃଷ୍ଠ । [ଗୁଉଲ ।
ପିଠୋଉ-ବ. ପିଠା ନିମନ୍ତେ କଟା ଗ୍ରାହ୍ୟ ଓ
ପିଢ଼-ବ. (ପିଠଶବ୍ଦଜ) ବେଦି; ଚଉତରା ।
ପିଢ଼ା-ବ. (ପିଠଶବ୍ଦଜ) କାଷ୍ଠାସନ; ଘରର ଗୃହ ।
ପିଣ୍ଡ-ବ. (ପିନ୍‌ଡ୍‌-ଅ) ଗୋଲବସ୍ତୁ; ଶ୍ରାଦ୍ଧରେ ପିତୃଙ୍କୁ ଦେୟ ଗୋଲାକାର ଭକ୍ଷ୍ୟବସ୍ତୁ; ଶରୀର ।
ପିଣ୍ଡଦ-ବ. (ପିଣ୍ଡ-ଦା-ଅ) ଯେ ପିଣ୍ଡ ଦିଏ; ଅନ୍ନ-
ପିଣ୍ଡା-ବ. ପାଭାଗ; ବାରଣ୍ଡା । [ଦାତା ।
ପିଣ୍ଡିକା-ବ. ପିଣ୍ଡ ।
ପିତା-ବ. (ପା-ତୃ) ବାପ; ପିତୃତୁଲ୍ୟ ଗୁରୁ ।
ପିତା-ବିଂ. (ତିକ୍ତଶବ୍ଦଜ) ତିକ୍ତ ।
ପିତାମହ-ବ. (ପିତା-ଅମହ) ପିତାର ପିତା ।
ପିତାମହୀ-ବିଂ. (ପିତୃମହ-ଈ) ପିତାର ମାତା ।
ପିତୁଳା-ବ.(ପୁତ୍ତଳିଶବ୍ଦଜ) ମୂର୍ତ୍ତି; ଚକ୍ଷୁର ତାରା ।
ପିତୃ-ପକ୍ଷ-ବ. ପିତୃଶ୍ରାଦ୍ଧ କରିବାର ପକ୍ଷ; ଆଶ୍ୱିନ
ପିତୃ-ପତି-ବ. ଯମ । [କୃଷ୍ଣପକ୍ଷ ।

ପିତୃବ୍ୟ-ବି. (ପିତୃ-ବ୍ୟ) ପିତାର ଭ୍ରାତା ।

ପିତୃଷ୍ୱସା-ବି. (ପିତୃ-ସ୍ୱସା) ପିଉସୀ, ପିତାର ଭଗିନୀ । [ସ୍ତ୍ରୀ ।

ପିତୃଷ୍ୱସ୍ରୀୟ-ବି. (ପିତୃ-ସ୍ୱସୃ-ଈୟ) ପିଉସୀର

ପିତ୍ତ ବି.(ଅପି-ଦୋ-ତ)ଶରୀରସ୍ଥ ଧାତୁବିଶେଷ ।

ପିତ୍ତଳ ବି. (ପିତ୍ତ-ଲା-ଅ) ତାମ୍ର ଓ ଦସ୍ତାମିଶ୍ରିତ ଧାତୁବିଶେଷ ।

ପିତ୍ର୍ୟ ବିଂ. (ପିତୃ-ଯ) ପିତୃସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ପିଦୁଡ଼ି }
ପିଜୁଳି } ବି. ପିଉଳିଅ, ପିଜୁଳି ।

ପିଧାନ-ବି. (ଅପି-ଧା-ଅନ) ଆଚ୍ଛାଦନ, ଆବରଣ ।

ପିନଦ୍ଧ-ବିଂ. (ଅପି-ନହ୍-ତ) ପରିହିତ; ଆବୃତ ।

ପିନାକ-ବି. (ପା-ଅକ) ଶିବଙ୍କର ଧନୁ ଓ ବାଦ୍ୟ-

ପିନାକୀ-ବି. (ପିନାକ-ଇନ୍) ଶିବ । [ଯନ୍ତ୍ର ।

ପିପାସା-ବି. (ପା-ସନ୍-ଅ) ପିଇବାର ଇଚ୍ଛା ।

ପିପାସିତ-ବିଂ. (ପା-ସନ୍-ତ) ପାନେଚ୍ଛୁ, ତୃଷିତ ।

ପିପାସୁ-ବିଂ. (ପା-ସନ୍-ଉ) ପାନେଚ୍ଛୁ, ତୃଷାର୍ତ୍ତ ।

ପିପୀଲିକା-ବି. ପିମ୍ପୁଡ଼ି ।

ପିପ୍ପଳ-ବି. ଅଶ୍ୱତ୍ଥବୃକ୍ଷ ।

ପିପ୍ପଳୀ-ବି. ପିମ୍ପୁଳୀଗଛ ଓ ତାହାର ଫଳ ।

ପିଲା-ବି. ବାଳକ ।

ପିଲସଜ-ବି. ପିତ୍ତଳନିର୍ମିତ ଦୀପାଧାର ।

ପିଶଙ୍ଗ-ବି. (ପିଶ୍-ଅଙ୍ଗ) ପିଙ୍ଗଳବର୍ଣ୍ଣ ।

ପିଶାଚ-ବି. (ପିଶିତ-ଅଶ୍-ଅ)ଏକପ୍ରକାର ଭୂତ ।

ପିଶିତ-ବି. (ପିଶ୍-ତ) ମାଂସ ।

ପିଶୁନ-ବିଂ. (ପିଶ୍-ଉନ) ଖଳ; କ୍ରୂର ।

ପିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ପିଷ୍-ତ) ମର୍ଦ୍ଦିତ; ଚୂର୍ଣ୍ଣିତ ।

ପିଷ୍ଟକ-ବି. (ପିଷ୍ଟ-କ) ପିଠା ।

ପିଷ୍ଟପ-ବି. ଭୁବନ ।

ପିହିତ-ବିଂ.(ଅପି-ଧା-ତ) ଆଚ୍ଛାଦିତ, ଅବରୁଦ୍ଧ ।

ପୀଠ-ବି. (ପିଠ୍-ଅ) ବସିବାର ଚୌକି ବା ପିଢ଼ା । [ଦେବତା ।

ପୀଡ଼ନ-ବି. (ପୀଡ଼୍-ଅନ) ଦୁଃଖଦେବା ଯାତ-

ପୀଡ଼ା-ବି. (ପୀଡ଼୍-ଅ) ବ୍ୟଥା, ଦୁଃଖ, ରୋଗ; ଯନ୍ତ୍ରଣା । [ରୋଗୀ ।

ପୀଡ଼ିତ-ବିଂ. (ପୀଡ଼ା-ଇତ) ବ୍ୟଥିତ; ଦୁଃଖିତ;

ପୀତ-ବି. (ପା-ତ) ହରିଦ୍ରାବର୍ଣ୍ଣ, ହଳଦିଆବର୍ଣ୍ଣ; ବିଂ. ଯାହା ପାନ କରାଯାଇଅଛି ।

ପୀତା-ବି. (ପୀତ-ଅ)ହରିଦ୍ରା; ଗୋରୋଚନା ।

ପୀତାମ୍ବର-ବି. (ପୀତ-ଅମ୍ବର) କୃଷ୍ଣ ।

ପୀନ-ବିଂ. ସ୍ଥୂଳ ; ମୋଟା ।

ପୀନସ-ବି. ନାସିକାର ରୋଗବିଶେଷ ।

ପୀନୋଧ୍ନୀ-ବି. (ପୀନ-ଉଧସ୍-ଈ) ସ୍ଥୂଳସ୍ତନୀ-

ପୀୟୂଷ-ବି. (ପୀୟୂ-ଉଷ) ଅମୃତ । [ଗାଭୀ ।

ପୀବର-ବିଂ. (ପ୍ୟାୟ୍-ବର) ସ୍ଥୂଳ; ବଳିଷ୍ଠ ।

ପୁଂଲିଙ୍ଗ-ବି. (ପୁମସ୍-ଲିଙ୍ଗ୍-ଅ) ପୁରୁଷବାଚକ ଶବ୍ଦ । [ବେଶ୍ୟା ।

ପୁଂଶ୍ଚଳୀ-ବି. (ପୁମସ୍ ଚଲ୍-ଈ) ଭ୍ରଷ୍ଟା; ଅସତୀ,

ପୁଂସବନ-ବି. (ପୁମସ୍-ସୂ-ଅନ) ଗର୍ଭାଧାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସଂସ୍କାର । [କୋକିଲ ।

ପୁଂସ୍କୋକିଲ-ବି. (ପୁମସ୍-କୋକିଲ) ଅଣ୍ଡିରା

ପୁଂସ୍ତ୍ୱ-ବ. (ପୁମସ୍-ତ୍ୱ) ପୁରୁଷତ୍ୱ, ଶୁକ୍ର ।
ପୁଅ-ବ. (ପୁତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ତନୟ, ନନ୍ଦନ ।
ପୁଆ-ବ. (ପୁତ୍ରଶବ୍ଦଜ) କ୍ଷୁଦ୍ରବୃକ୍ଷ ।
ପୁଙ୍ଖ-ବ. (ପୁମସ୍-ଖନ୍-ଅ) ବାଣର ପକ୍ଷଯୁକ୍ତ ସ୍ଥାନ; ଶର ।
ପୁଙ୍ଖାନୁପୁଙ୍ଖ-ବଂ. (ପୁଙ୍ଖ-ଅନୁପୁଙ୍ଖ) ସୂକ୍ଷ୍ମାନୁସୂକ୍ଷ୍ମ ।
ପୁଙ୍ଗ ବ. (ପୁମସ୍-ଗମ୍-ଅ) ରାଶି, ସମୂହ ।
ପୁଙ୍ଗବ-ବ. (ପୁମସ୍-ଗୋ-ଅ) ବୃଷ; (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।
ପୁଚ୍ଛ-ବ. (ପିଚ୍ଛ-ଅ) ଲାଙ୍ଗୁଳ; ପଶ୍ଚାଦ୍ଭାଗ ।
ପୁଞ୍ଜ-ବ. ରାଶି, ସମୂହ ।
ପୁଞ୍ଜି-ବ. ପାଣ୍ଠି, ମୂଳଧନ ।
ପୁଞ୍ଜିତ-ବଂ. ରାଶୀକୃତ ।
ପୁଟ-ବ. (ପୁଟ୍-ଅ) ଆବରଣ; ଅଞ୍ଜଳି; ପାତ୍ର ।
ପୁଟୁଳି-ବ. ପୁଡ଼ିଆ ।
ପୁଡ଼ା ବ. (ପୁଟଶବ୍ଦଜ) ପୋଟଳା ।
ପୁଡ଼ା-ବ. (ପୃଷ୍ଠଶବ୍ଦଜ) ପୁସ୍ତକର ପତ୍ର ।
ପୁଣି-ଅଂ. (ପୁନର୍ଶବ୍ଦଜ) ପୁନର୍ବାର ।
ପୁଣ୍ଡରୀକ-ବ. (ପୁଣ୍ଡ-ଅରୀକ) ଶ୍ୱେତପଦ୍ମ ।
ପୁଣ୍ଡରୀକାକ୍ଷ-ବ. (ପୁଣ୍ଡରୀକ-ଅକ୍ଷି) ପଦ୍ମନେତ୍ର; ବିଷ୍ଣୁ ।
ପୁଣ୍ଡ୍ର, ପୁଣ୍ଡ୍ରକ-ବ. (ପୁଣ୍ଡ-ର-କ) ଚିହ୍ନ; ତିଳକ ।
ପୁଣ୍ୟ-ବ. (ପୁଣ୍-ଯ) ଧର୍ମ, ସୁକୃତ; ବଂ. ପବିତ୍ର, ନିର୍ମଳ ।

ପୁଣ୍ୟବାନ୍-ବଂ. (ପୁଣ୍ୟ-ବତ୍) ଧାର୍ମିକ ।
ପୁଣ୍ୟ-ଶ୍ଳୋକ-ବଂ. ପବିତ୍ରଯଶା; ପବିତ୍ରଚରିତ୍ର ।
ପୁତୁରି-ବ. ଘାସର ପୁଞ୍ଜ ।
ପୁତ୍ତଳି, ପୁତ୍ତଳିକା-ବ. ପିତୁଳା ।
ପୁତ୍ତିକା-ବ. ଉଈପୋକ ।
ପୁତ୍ତ୍ର, ପୁତ୍ର-ବ. (ପୁତ୍-ତ୍ରୈ-ଅ) (ପୁ-ତ୍ର) ସୁତ, ତନୟ ।
ପୁତ୍ରୀ, ପୁତ୍ରିକା-ବ. କନ୍ୟା ।
ପୁନଃ-ଅଂ. ପୁଣି ।
ପୁନଃ-ପୁନଃ-ଅଂ. (ପୁନର୍-ପୁନର୍) ବାରମ୍ବାର ।
ପୁନରୁକ୍ତି-ବ. (ପୁନଃ-ଉକ୍ତି) ଉକ୍ତିର ପୁନଃକଥନ ।
ପୁନର୍ଜନ୍ମ-ବ. (ପୁନଃ-ଜନ୍ମନ୍) ପୁନର୍ବାର ସଂସାରରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ ।
ପୁନର୍ବସୁ ବ. (ପୁନର୍-ବସୁ) ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।
ପୁନର୍ଭୂ-ବ. ବିଧବା ହୋଇ ବିବାହିତା ।
ପୁନଶ୍ଚ-ଅଂ. ପୁଣି; ପୁନର୍ବାର ।
ପୁନ୍ନାଗ-ବ. ପୋଲାଙ୍ଗ ଗଛ ।
ପୁମାନ୍-ବ. ପୁଂସ; ପୁରୁଷ ।
ପୁର-ବ. (ପୃ-ଅ) ଗୃହ; ନଗର ।
ପୁରଃ-ଅଂ. ସମ୍ମୁଖେ; ପୂର୍ବେ ।
ପୁରଃସର-ବ.(ପୁରସ୍-ସୃ-ଅ) ପୂର୍ବକ; ଅଗ୍ରସର ।
ପୁରତଃ-ଅଂ. (ପୁର-ତସ୍) ଅଗ୍ରେ ; ସମ୍ମୁଖେ, ଅଭିମୁଖରେ ।

ପୁରନ୍ଦର-ବି. (ପୁର ଦୃ-ଅ) ଇନ୍ଦ୍ର ।
ପୁରନ୍ଧ୍ରୀ-ବି. (ପୁର-ଧୃ-ଅ-ଈ) ପତି-ପୁତ୍ରବତୀ ସ୍ତ୍ରୀ, ଗୃହିଣୀ ।
ପୁର-ପାଳ-ବି. ନଗରରକ୍ଷକ ।
ପୁରଶ୍ଚରଣ-ବି. (ପୁରଃ-ଚରଣ) ମନ୍ତ୍ର, ଜପ, ହୋମ ପ୍ରଭୃତି ଦ୍ୱାରା ଦେବତାର ପୂଜା ।
ପୁରସ୍କାର-ବି. (ପୁରସ୍-କୃ-ଅ) ସମାଦର ; ପାରିତୋଷିକଦାନ । ସମ୍ମାନିତ ।
ପୁରସ୍କୃତ-ବିଂ. (ପୁରସ୍-କୃ-ତ) ପୁରସ୍କାରପ୍ରାପ୍ତ;
ପୁରା-ଅଂ. (ପୃ-ଆ) ପୂର୍ବକାଳରେ ।
ପୁରାଣ-ବିଂ. (ପୁରା-ନ) ପ୍ରାଚୀନ; ବି, ପ୍ରାଚୀନ କାଳର ନାନା ଚରିତପୂର୍ଣ୍ଣ ଧର୍ମ୍ମ-ଗ୍ରନ୍ଥ । ପୁରାଣ ଅଷ୍ଟାଦଶ; ଯଥା, ବ୍ରହ୍ମ, ପଦ୍ମ, ବିଷ୍ଣୁ, ଶିବ, ଭାଗବତ, ନାରଦ, ମାର୍କଣ୍ଡ ଅଗ୍ନି, ଭବିଷ୍ୟ, ବ୍ରହ୍ମ-ବୈବର୍ତ୍ତ, ଲିଙ୍ଗ, ବରାହ, ସ୍କନ୍ଦ, ବାମନ, କୂର୍ମ, ମତ୍ସ୍ୟ, ଗରୁଡ ଓ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡପୁରାଣ ।
ପୁରାଣ-ପୁରୁଷ-ବି. ଆଦିପୁରୁଷ, ପରମେଶ ।
ପୁରା-ତତ୍ତ୍ୱ-ବି. ପ୍ରାଚୀନକାଳର ତଥ୍ୟ ।
ପୁରାତନ-ବିଂ. (ପୁରା-ତନ) ପ୍ରାଚୀନ ।
ପୁରାବୃତ୍ତ-ବି. (ପୁରା-ବୃତ୍-ତ) ପୂର୍ବବୃତ୍ତାନ୍ତ, ଇତିହାସ ।
ପୁରାସାହ-ବି. (ପୁରା-ସହ୍-ଅ) ଇନ୍ଦ୍ର ।
ପୁରି-ବି. ଗହମପିଠା ଓ ଘିଅରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପିଷ୍ଟକ-ବିଶେଷ । ତୀର୍ଥ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ।
ପୁରୀ-ବି. (ପୁର-ଈ) ନଗରୀ ; ଭବନ ; ପ୍ରସିଦ୍ଧ-
ପୁରୀଷ-ବି. (ପୃ-ଈଷ) ବିଷ୍ଠା, ମଳ ।
ପୁରୁ-ବିଂ. (ପୃ-ଉ) ପ୍ରଚୁର; ବି. ପ୍ରାଚୀନକାଳର ନୃପବିଶେଷ ।
ପୁରୁଖା-ବିଂ. ପ୍ରବୀଣ ।
ପୁରୁଣା-ବିଂ. (ପୁରାଣଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରାଚୀନ, ପୁରାତନ ।
ପୁରୁଣି-ବି. ଶାକବିଶେଷ ।
ପୁରୁଷ-ବି. (ପୃ-ଉଷ) ପୁମାନ୍, ମନୁଷ୍ୟ; ଆତ୍ମା ।
ପୁରୁଷ-କାର-ବି. ପୌରୁଷ; ଉଦ୍ୟମ ।
ପୁରୁଷତ୍ୱ-ବି. (ପୁରୁଷ-ତ୍ୱ) ମନୁଷ୍ୟତ୍ୱ, ପୌରୁଷ; ବୀର୍ଯ୍ୟ, ଉତ୍ସାହ ।
ପୁରୁଷର୍ଷଭ-ବିଂ. (ପୁରୁଷ-ଋଷଭ) ପୁରୁଷଶ୍ରେଷ୍ଠ ।
ପୁରୁଷ-ସିଂହ-ବିଂ. ନରଶ୍ରେଷ୍ଠ ।
ପୁରୁଷାର୍ଥ-ବି. (ପୁରୁଷ-ଅର୍ଥ) ପୁରୁଷର ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ, କାମ ମୋକ୍ଷରୂପ ପ୍ରୟୋଜନ; ମୁକ୍ତି ।
ପୁରୁଷୋତ୍ତମ-ବି. (ପୁରୁଷ-ଉତ୍ତମ) ପରମାତ୍ମା; ପୁରୀତୀର୍ଥ ।
ପୁରୁହୂତ-ବି. (ପୁରୁ-ହୂ-ତ) ଇନ୍ଦ୍ର । ଗାମୀ ।
ପୁରୋଗାମୀ-ବିଂ. (ପୁରଃ ଗମ୍-ଇନ୍) ଅଗ୍ର-
ପୁରୋଧା-ବି. (ପୁରସ୍-ଧା-ଅସ୍) ପୁରୋହିତ ।
ପୁରୋହିତ-ବି. (ପୁରସ୍-ଧା-ତ) ଶ୍ରାଦ୍ଧାଦିକର୍ମ କରିବା ବ୍ରାହ୍ମଣ ।
ପୁଲକ-ବି. (ପୁଲ୍-ଅକ) ରୋମାଞ୍ଚ; ହର୍ଷ ।
ପୁଲକିତ-ବିଂ. (ପୁଲକ-ଇତ) ହୃଷ୍ଟ; ରୋମାଞ୍ଚିତ । ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଋଷି ।
ପୁଲସ୍ତ୍ୟ-ବି. (ପୁଲ-ସ୍ତ୍ୟୈ-ଅ) ସପ୍ତର୍ଷିମାନଙ୍କ
ପୁଲହ-ବି. (ପୁଲ-ହା-ଅ) ସପ୍ତର୍ଷିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏକ ଋଷି ।
ପୁଳାଏ-କ୍ରି. ବି. ମୁଠାଏ ।
ପୁଳି-ବି. ଏକପ୍ରକାର ପିଠା ।
ପୁଳିନ-ବି. (ପୁଲ୍-ଇନ) ତଟ ।

ପୁଳିନ୍ଦ-ବ. ଶବର ।
ପୁଳିନ୍ଦା-ବ. (ଫାର୍ଶୀ) ଲଫାଫା ।
ପୁଲୋମଜା-ବ. (ପୁଲୋମନ୍-ଜନ୍-ଅ-ଆ) ଶଚୀ, ଇନ୍ଦ୍ରାଣୀ ।
ପୁଷ୍କର-ବ. (ପୁଷ୍-କର) ପଦ୍ମ; ଜଳ ।
ପୁଷ୍କରିଣୀ ବ. (ପୁଷ୍କର-ଇନ୍-ଈ) ପୋଖରୀ, ପଦ୍ମିନୀ ।
ପୁଷ୍କଳ-ବିଂ. (ପୁଷ୍-କଳ) ବହୁତ; ପ୍ରଚୁର ।
ପୁଷ୍ଟ-ବିଂ. (ପୁଷ୍-ତ) ପ୍ରତିପାଳିତ; ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ।
ପୁଷ୍ଟି-ବ. (ପୁଷ୍-ତି) ପୋଷଣ; ବୃଦ୍ଧି ।
ପୁଷ୍ଟିକର-ବିଂ. (ପୁଷ୍ଟି-କର) ବୃଦ୍ଧିକାରକ, ବଳକାରକ ।
ପୁଷ୍ପ-ବ. (ପୁଷ୍ପ-ଅ) ଫୁଲ, କୁସୁମ ।
ପୁଷ୍ପକ-ବ. (ପୁଷ୍ପ-କ) କୁବେର-ରଥ ।
ପୁଷ୍ପଧନ୍ୱା-ବ. (ପୁଷ୍ପ-ଧନୁଃ) କନ୍ଦର୍ପ ।
ପୁଷ୍ପମାସ-ବ. ବସନ୍ତକାଳ ।
ପୁଷ୍ପରସ-ବ. (ପୁଷ୍ପ-ରସ) ଫୁଲର ମଧୁ ।
ପୁଷ୍ପ-ରାଗ-ବ. ପୋଖରାଜ ନାମକ ମଣିବିଶେଷ ।
ପୁଷ୍ପ-ବାଟିକା-ବ. ଫୁଲବଗିଚା ।
ପୁଷ୍ପିତ-ବିଂ. (ପୁଷ୍ପ-ଇତ) କୁସୁମିତ ପ୍ରକାଶିତ।
ପୁଷ୍ପେଷୁ-ବ. (ପୁଷ୍ପ-ଇଷୁ) କନ୍ଦର୍ପ ।
ପୁଷ୍ୟା-ବ. (ପୁଷ୍-ଯ-ଆ) ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।
ପୁସ୍ତକ-ବ. (ପୁସ୍ତ-ଅକ) ଗ୍ରନ୍ଥ, ପୋଥି ।
ପୁସ୍ତକାଗାର-ବ.(ପୁସ୍ତକ-ଅଗାର) ପୁସ୍ତକାଳୟ ।
ପୁହାଇବା-କ୍ରି. ପ୍ରଭାତ କରାଇବା ।
ପୂଗ-ବ. (ପୂ-ଗ) ଗୁବାକ, ଗୁଆ ।
ପୂଜକ-ବ. (ପୂଜ-ଅକ) ଉପାସକ, ସେବକ ।
ପୂଜନ-ବ. (ପୂଜ-ଅନ) ପୂଜା, ଅର୍ଚ୍ଚନା ।
ପୂଜନୀୟ-ବିଂ. (ପୂଜ-ଅନୀୟ) ପୂଜାର ଯୋଗ୍ୟ, ପୂଜ୍ୟ । [ସେବା; ସ୍ତବ ।
ପୂଜା-ବ. (ପୂଜ୍-ଅ) ଅର୍ଚ୍ଚନା, ଉପାସନା,
ପୂଜାର୍ହ-ବିଂ. (ପୂଜା-ଅର୍ହ) ପୂଜାର ଯୋଗ୍ୟ ।
ପୂଜାହାରୀ-ବ. (ପୂଜା-ଅହାରୀ) ଦେବପୂଜକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।
ପୂଜିତ-ବିଂ. (ପୂଜ୍-ତ) ଅର୍ଚ୍ଚିତ, ସେବିତ ।
ପୂଜ୍ୟ-ବିଂ. (ପୂଜ୍-ଯ) ପୂଜାର ଯୋଗ୍ୟ ।
ପୂଜ୍ୟମାନ-ବ. ସେବ୍ୟମାନ ।
ପୂତ-ବିଂ. (ପୂ-ତ) ନିର୍ମଳ, ପବିତ୍ର ।
ପୂତନା-ବ. ପୁରାଣୋକ୍ତ ରାକ୍ଷସୀବିଶେଷ ।
ପୂତି-ବ. (ପୂୟ୍-ତି) ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ।
ପୂତିକା-ବ. (ପୂୟ୍-ତି-କ-ଆ) ପୋଇଶାଗ ।
ପୂତିଗନ୍ଧ-ବ. (ପୂତି-ଗନ୍ଧ) ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ।
ପୂପ-ବ. (ପୂ-ପକ୍) ପକ୍ୱାନ୍ନ, ପିଠା ।
ପୂୟ-ବ. (ପୂୟ୍-ଅ) ବିକୃତରକ୍ତ, ପୂଜ ।
ପୂର-ବ. (ପୂର୍-ଅ) ଜଳପଣି; ପ୍ରବାହ; ପିଠାଭିତରେ ପୂରିତ ମିଷ୍ଟଦ୍ରବ୍ୟ ।
ପୂରଣ-ବ.(ପୂର୍-ଅନ) ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ବା କରିବା ।
ପୂରୟିତା-ବିଂ. (ପୂର୍-ଣିଚ୍-ତୃ) ଯେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ ।
ପୂର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. (ପୂ-ତ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।
ପୂର୍ଣ୍ଣିମା, ପୂର୍ଣ୍ଣିମାସୀ } ବ. (ପୂର୍ଣ୍ଣ-ମା, ମାସୀ) ପୂର୍ଣ୍ଣିମାତିଥି ।

ପୂର୍ଣ୍ଣାୟୁ-ବି. (ପୂର୍ଣ୍ଣ-ଆୟୁସ୍) ଶତବର୍ଷପରିମିତ ଜୀବିତକାଳ । [ଦଣ୍ଡୀ ଭଣ୍ଡ ।

ପୂର୍ଣ୍ଣିମା-ବି. (ପୂର୍ଣ୍ଣ-ଇମ୍-ଆ) ଶୁକ୍ଲପକ୍ଷର ପଞ୍ଚ-

ପୂର୍ତ୍ତ-ବି. (ପୂ-ତ) ସାଧାରଣର ଉପକାରାର୍ଥ ଜଳାଶୟାଦି ଖନନ ।

ପୂର୍ତ୍ତି-ବି. (ପୂର-ତି) ପୂରଣ । [ପ୍ରାଚୀନ ।

ପୂର୍ବ-ବି. (ପୂର୍ବ୍-ଅ) ଅଗ୍ର; ପ୍ରାଚୀଦିକ୍; ବିଂ.

ପୂର୍ବ-ପୁରୁଷ-ବି. ପିତୃ ପିତାମହାଦି ।

ପୂର୍ବଫାଲ୍ଗୁନୀ-ବି. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ପୂର୍ବ-ଭାଦ୍ରପଦ-ବି. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ପୂର୍ବ-ରାଗ-ବି. ନାୟକ ନାୟିକାର ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ପ୍ରଥମାନୁରାଗ ।

ପୂର୍ବାଷାଢା-ବି.(ପୂର୍ବ-ଆଷାଢା) ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ପୂର୍ବାହ୍ନ-ବି. (ପୂର୍ବ-ଅହନ୍) ଦିବସର ପ୍ରଥମ-ଭାଗ ।

ପୂର୍ବୋକ୍ତ-ବିଂ. (ପୂର୍ବ-ଉକ୍ତ) ପୂର୍ବକଥିତ ।

ପୂଷା-ବି. (ପୂଷ୍-ଅନ୍) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ପୃକ୍ତ-ବିଂ. (ପୃଚ୍-ତ) ମିଶ୍ରିତ; ସଂଲଗ୍ନ ।

ପୃଚ୍ଛା-ବି. (ପୃଚ୍ଛ୍-ଅ-ଆ) ପ୍ରଶ୍ନ, ଜିଜ୍ଞାସା ।

ପୃତନା-ବି. ସେନା, ସୈନ୍ୟଦଳ ।

ପୃଥକ୍-ଅଂ. (ପୃଥ୍-ଅକ୍) ଭିନ୍ନ । [ପତ୍ନୀ ।

ପୃଥା-ବି. (ପୃଥ୍-ଅ-ଆ) କୁନ୍ତୀ, ପାଣ୍ଡୁରାଜାଙ୍କ

ପୃଥିବୀ, ପୃଥ୍ୱୀ } ବି. (ପ୍ରଥ୍-ଇବୀ,) ଭୂମି, ଧରା ।

ପୃଥୁ-ବିଂ. (ପ୍ରଥ୍-ଉ) ବିସ୍ତୃତ ; ବିଶାଳ ; ସ୍ଥୂଳ; ବି. ପ୍ରାଚୀନକାଳର ନୃପବିଶେଷ ।

ପୃଥୁକ-ବି. ଚୂଡ଼ା ।

ପୃଥୁଳ-ବିଂ. (ପୃଥୁ-ଳ) ବୃହତ୍, ବିସ୍ତୃତ; ସ୍ଥୂଳ ।

ପୃଷତ୍-ବି. ପୃଷ୍-ଅତ୍) ଜଳବିନ୍ଦୁ ।

ପୃଷୋଦର-ବି. (ପୃଷତ୍-ଉଦର) ବାୟୁ ।

ପୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ପ୍ରଚ୍ଛ୍-ତ) ଜିଜ୍ଞାସିତ ।

ପୃଷ୍ଠ-ବି. (ପୃଷ୍-ଥ) ପଶ୍ଚାଦ୍ଭାଗ, ପିଠି; ପଦାର୍ଥର ଏକ ପାର୍ଶ୍ୱ ।

ପୃଷ୍ଠ-ବଂଶ-ବି. ପିଠିର ମଝିହାଡ଼ ।

ପୃଷ୍ଠଭଙ୍ଗ-ବି. (ପୃଷ୍ଠ-ଭନ୍ଜ୍-ଅ) ପଳାୟନ, ଯୁଦ୍ଧରେ ହାରି ପଳାଇବା ।

ପେଚ-ବି. କଳ ।

ପେଚକ-ବି. (ପେଚ୍-ଅକ) ପେଚା ।

ପେଜ-ବି. ଭାତର ମଣ୍ଡଜଳ ।

ପେଟ-ବି. ଉଦର, ଗର୍ଭ ।

ପେଟକ-ବି. ପେଟରା ।

ପେଟିକା-ବି. ପେଟରା ।

ପେଟରି-ବି. ପେଡ଼ି ।

ପେଟୁ-ବିଂ. ଉଦରମ୍ଭରି ।

ପେଠୀ-ବି. ବାଘର ସ୍ତ୍ରୀ ।

ପେଡ଼ା-ବି. ମିଷ୍ଟାନ୍ନବିଶେଷ ; ପେଟରା ।

ପେଡ଼ି-ବି. (ପେଟୀଶବ୍ଦଜ) ପେଟରାବିଶେଷ ।

ପେଡ଼ିବା-କ୍ରି. (ପୀଡ଼ଧାତୁରୁ) ରସ ବା ତେଲ ବାହାର କରିବା ।

ପେଣ୍ଡୁ-ବି. ଗଞ୍ଜ, ହାଟ ।

ପେଣ୍ଠୀ-ବି. ଥଳୀ ଓ ବାଗଣ୍ଠି ।

ପେଣ୍ଡ୍ରା-ବି. ଗଣ୍ଡ, କାଣ୍ଡ ।

ପେୟ-ବି. (ପା-ଯ) ପାନୀୟ, ପାନର ଯୋଗ୍ୟ ।

ପେଲା-ବି. ଅଣ୍ଡକୋଷ ।

ପେଲବ-ବି. କୋମଳ, ମୃଦୁ ।

ପେଲିବା-କ୍ରି. ଠେଲିବା ।

ପେଶକସ-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ସାମନ୍ତନୃପ-ପ୍ରଦତ୍ତ-କର ।

ପେଶକାର-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ।

ପେଶଲ-ବି. ସୁନ୍ଦର; କୋମଳ ।

ପେଶା-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ବ୍ୟବସାୟ ।

ପେଶୀ-ବି. ମାଂସପିଣ୍ଡ ।

ପେଷଣ-ବି. (ପିଷ୍-ଅନ) ଚୂର୍ଣ୍ଣନ ।

ପେଷଣୀ-ବି. ପେଷଣଯନ୍ତ୍ର ।

ପେଷିବା-କ୍ରି. (ପିଷ୍ଧାତୁରୁ) ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ।

ପେଷିବା-କ୍ରି. (ପ୍ର-ଇଷ୍ଧାତୁରୁ) ପ୍ରେରଣ କରିବା (ପଦ୍ୟେ ବ୍ୟବହୃତ) ।

ପୈତା ବି. (ପବିତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଯଜ୍ଞୋପବୀତ ।

ପୈତୃକ-ବି. (ପିତୃ-ଷ୍ଣ) ପିତୃପିତାମହାଦି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ପୈଶାଚ, ପୈଶାଚିକ } ବି. (ପିଶାଚ-ଅ, ଇକ) ପିଶାଚସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ଅସୁରିକ ।

ପୋଇ-ବି. ପୁଇକା ଶାକ ।

ପୋଇଲି-ବି. ଦାସୀ ।

ପୋକ-ବି. କୀଟ ।

ପୋକରି-ବି. ପୋକ-ଖିଆ ।

ପୋଖତ-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ପକ୍ୱ; ଦୃଢ଼ ।

ପୋଖତି-ବି. (ପ୍ରସୂତିଶବ୍ଦଜ) ନବପ୍ରସୂତା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ପୋଖରି-ବି. (ପୁଷ୍କରିଣୀଶବ୍ଦଜ) ପୁଷ୍କରିଣୀ ।

ପୋଗଣ୍ଡ-ବି. ଅପୋଗଣ୍ଡ ବାଳକ ।

ପୋଛିବା-କ୍ରି. (ପ୍ର-ଉଞ୍ଛ୍ଧାତୁରୁ) ମାର୍ଜନ କରିବା, ପରିଷ୍କାର କରିବା ।

ପୋଡ଼ା-ବି. ଦଗ୍ଧ ।

ପୋଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଅଗ୍ନିରେ ଦଗ୍ଧ କରିବା ।

ପୋଢ଼ୁଆଁ-ବି. (ପ୍ରଥମଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରଥମଜାତ ।

ପୋତ-ବି. ଶାବକ; ଜାହାଜ ।

ପୋତକ-ବି. କୀଟବିଶେଷ ।

ପୋତା-ବି. ପ୍ରୋଥିତ ।

ପୋତାଧ୍ୟକ୍ଷ-ବି. (ପୋତ-ଅଧ୍ୟକ୍ଷ) ଜାହାଜାଦର କାପ୍ତାନ, ଜାହାଜରକ୍ଷକ ।

ପୋତାଶ୍ରୟ-ବି. (ପୋତ-ଆଶ୍ରୟ) ଜାହାଜର ନିରାପଦସ୍ଥାନ ।

ପୋତିବା-କ୍ରି. ପ୍ରୋଥିତ କରିବା ।

ପୋତ୍ର-ବି. ଶୂକରର ମୁଖାଗ୍ର ।

ପୋଥି-ବି. (ପୁସ୍ତକଶବ୍ଦର-ଅପଭ୍ରଂଶ) ପୁସ୍ତକ ।

ପୋଦ୍ଦାର-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ଟଙ୍କା ପରୀକ୍ଷକ ।

ପୋପରି-ବି. ପୋକଖିଆ, ଘୁଣଖିଆ ।

ପୋବାର-ବି. (ପାବରଶବ୍ଦଜ) ପଶାର ଏକପ୍ରକାର ପତନ ।

ପୋରଆ-ବି. ଅତି ପୁରୁଣା, ଜୀର୍ଣ୍ଣ ।

ପୋଲ-ବି. ସେତୁ; ଶୂନ୍ୟ-ମଧ୍ୟ ।

ପୋଲି-ବି. ମାରଣା; ପମ୍ପା ।

ପୋଷ-ବି. ଅର୍ଦ୍ଧଅଞ୍ଜଳି ।

ପୋଷକ-ବି. (ପୁଷ୍-ଅକ) ପାଳକ ।

ପୋଷା-ବି. (ପୁଷ୍‌ଧାତୁରୁ) ପାଳିତ ।
ପୋଷାକ-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ପରିଚ୍ଛଦ ।
ପୋଷ୍ଟା-ବି. (ପୁଷ୍-ତୃ) ପୋଷଣକର୍ତ୍ତା ।
ପୋଷ୍ୟ-ବି. (ପୁଷ୍-ଯ) ପୋଷଣୀୟ, ପ୍ରତି
ପୋଷ୍ୟ-ପୁତ୍ର-ବି. ଦତ୍ତକପୁତ୍ର । [ପାଳନୀୟ ।
ପୋସ୍ତ-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଅଫିମ ଫଳ ।
ପୋହଳା-ବି. (ପ୍ରବାଳଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରବାଳ ।
ପୌଗଣ୍ଡ-ବି. (ପୋଗଣ୍ଡ-ଅ) ବାଲ୍ୟକାଳ ।
ପୌତ୍ତଳିକ-ବି. (ପୁତ୍ତଳି-କ) ପ୍ରତିମାପୂଜକ ।
ପୌତ୍ର-ବି. (ପୁତ୍ର-ଅ) ପୁତ୍ରର ପୁତ୍ର, ନାତି ।
ପୌତ୍ରୀ-ବି. (ପୁତ୍ର-ଅ-ଈ) ପୁତ୍ରର କନ୍ୟା, ନାତୁଣୀ । [ପୁନଃ ଜାତ ।
ପୌନଃପୁନିକ-ବି. (ପୁନଃପୁନଃ-ଇକ) ପୁନଃ-
ପୌର-ବି. (ପୁର-ଅ) ନଗରସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବି. ନଗରବାସୀ ।
ପୌରବ-ବି. (ପୁରୁ-ଅ) ପୁରୁବଂଶୀୟ (ରାଜା) ।
ପୌରସ୍ତ୍ୟ-ବି. (ପୁରସ୍-ତ୍ୟ) ପୂର୍ବ; ପ୍ରାଥମିକ
ପୌରାଣିକ-ବି. (ପୁରାଣ-ଇକ) ପୁରାଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବି. ପୁରାଣଶାସ୍ତ୍ରରେ ପଣ୍ଡିତ ।
ପୌରୁଷ-ବି. (ପୁରୁଷ-ଅ) ପୁରୁଷତ୍ୱ, ପରାକ୍ରମ; ତେଜଃ । [ମନୁଷ୍ୟରଚିତ ।
ପୌରୁଷେୟ-ବି. (ପୁରୁଷ-ଏୟ) ପୁରୁଷକୃତ,
ପୌରୋହିତ୍ୟ-ବି. (ପୁରୋହିତ-ଯ) ପୁରୋହିତର କର୍ମ ।
ପୌର୍ଣ୍ଣମାସୀ-ବି.(ପୂର୍ଣ୍ଣମାସ-ଅ-ଈ) ପୂର୍ଣ୍ଣିମାତିଥି ।
ପୌର୍ବାପର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ପୂର୍ବାପର-ଯ) ପୂର୍ବାପରତ୍ୱ, ଅନୁକ୍ରମ ।

ପୌଲସ୍ତ୍ୟ-ବି. (ପୁଲସ୍ତ୍ୟ-ଅ) ପୁଲସ୍ତ୍ୟ-ସନ୍ତାନ, କୁବେର; ରାବଣ । [ଶଚୀ ।
ପୌଲୋମୀ-ବି. (ପୁଲୋମନ୍-ଅ-ଈ) ଇନ୍ଦ୍ରାଣୀ,
ପୌଷ-ବି. (ପୁଷ୍ୟା-ଅ) ଯେଉଁ ମାସର ପୂର୍ଣ୍ଣିମାରେ ପୁଷ୍ୟାନକ୍ଷତ୍ର ହୁଏ ।
ପୌଷ୍ଟିକ-ବି. (ପୁଷ୍ଟି-କ) ପୁଷ୍ଟିକାରକ ।
ପ୍ର-ଉପସର୍ଗ, ଅ. ଆରମ୍ଭ, ଉତ୍କର୍ଷ, ଖ୍ୟାତି, ଆଧିକ୍ୟ ପ୍ରଭୃତି ଭାବର ବୋଧକ ।
ପ୍ରକଟ-ବି. ବ୍ୟକ୍ତ ।
ପ୍ରକଟନ-ବି. (ପ୍ର-କଟ୍-ଅନ) ପ୍ରକାଶନ ।
ପ୍ରକଟିତ-ବି. (ପ୍ର-କଟ୍-ତ) ପ୍ରକାଶିତ ।
ପ୍ରକର-ବି. (ପ୍ର-କୃ-ଅ) ସମୂହ, ପୁଷ୍ପାଦିର ସ୍ତବକ ।
ପ୍ରକରଣ-ବି. (ପ୍ର-କୃ-ଅନ) ପ୍ରସ୍ତାବ; ପ୍ରସଙ୍ଗ; ଅଧ୍ୟାୟ ।
ପ୍ରକର୍ଷ ବି. (ପ୍ର-କୃଷ୍-ଅ) ଉତ୍କର୍ଷ, ଆଧିକ୍ୟ ।
ପ୍ରକାଣ୍ଡ-ବି. (ପ୍ର-କାଣ୍ଡ) ଅତି ବୃହତ୍ ।
ପ୍ରକାର-ବି. (ପ୍ର-କୃ-ଅ) ପ୍ରଭେଦ; ଜାତି; ଶ୍ରେଣୀ; ରୀତି ।
ପ୍ରକାରାନ୍ତର-ବି. (ପ୍ରକାର-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟ-ପ୍ରକାର । [ପ୍ରକଟ; ବିକସିତ, ସ୍ପଷ୍ଟ ।
ପ୍ରକାଶ-ବି. (ପ୍ର-କାଶ୍-ଅ) ଦୀପ୍ତି; ବି. ପ୍ରସିଦ୍ଧ ;
ପ୍ରକାଶକ-ବି. (ପ୍ର-କାଶ୍-ଅକ) ପ୍ରକାଶକାରୀ ।
ପ୍ରକାଶନ-ବି. (ପ୍ର-କାଶ୍-ଅନ) ପ୍ରକଟନ ।
ପ୍ରକାଶିତ-ବି. (ପ୍ର-କାଶ୍-ତ) ପ୍ରକଟିତ ; ଦୀପିତ ; ବିଘୋଷିତ ।
ପ୍ରକାଶ୍ୟ-ବି. (ପ୍ର-କାଶ୍-ଯ) ପ୍ରକାଶଯୋଗ୍ୟ ।
ପ୍ରକୀର୍ଣ୍ଣ-ବି. (ପ୍ର-କୃ-ତ) ବିକ୍ଷିପ୍ତ ।

ପ୍ରକୀର୍ତ୍ତିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-କୃତ୍-ତ) ବର୍ଣ୍ଣିତ; ବିଖ୍ୟାତ ।

ପ୍ରକୁପିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-କୁପ୍-ତ) ଅତିଶୟ କ୍ରୁଦ୍ଧ ।

ପ୍ରକୃତ-ବିଂ. (ପ୍ର-କୃ-ତ) ଯଥାର୍ଥ; ପ୍ରସ୍ତାବିତ ।

ପ୍ରକୃତି-ବି. (ପ୍ର-କୃ-ତି) ସୃଷ୍ଟି; ସ୍ୱଭାବ ; ପ୍ରଜା ; ମୂଳ ଶବ୍ଦ ବା ଧାତୁ । [ସୁସ୍ଥ ।

ପ୍ରକୃତିସ୍ଥ-ବିଂ. (ପ୍ରକୃତି-ସ୍ଥା-ଅ) ନିଜ ଭାବାପନ୍ନ;

ପ୍ରକୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ପ୍ର-କୃଷ୍-ତ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ପ୍ରଶସ୍ତ, ଉତ୍କୃଷ୍ଟ । [ସ୍ୱେଗର ଉତ୍କଣ୍ଠତା ।

ପ୍ରକୋପ-ବି. (ପ୍ର-କୁପ୍-ଅ) ଅତିଶୟ କୋପ;

ପ୍ରକୋଷ୍ଠ-ବି. (ପ୍ର-କୁଷ୍-ଠ) କୋଠରି; କହୁଣି-ଠାରୁ ମଣିବନ୍ଧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାହୁ-ଭାଗ ।

ପ୍ରକ୍ରମ-ବି. (ପ୍ର-କ୍ରମ-ଅ) ପ୍ରଥମାରମ୍ଭ; ଉପକ୍ରମ ।

ପ୍ରକ୍ରିୟା-ବି. (ପ୍ର-କୃ-ଯ-ଆ) ବିଶିଷ୍ଟକ୍ରିୟା; ପ୍ରୟୋଗ ।

ପ୍ରକ୍ୱଣ-ବି. (ପ୍ର-କ୍ୱଣ୍-ଅ) ବୀଣାଧ୍ୱନି; ଧ୍ୱନି ।

ପ୍ରକ୍ଷାଳନ-ବି. (ପ୍ର-କ୍ଷାଳି-ଅନ) ଧୌତକରଣ; ପରିଷ୍କରଣ ।

ପ୍ରକ୍ଷିପ୍ତ-ବିଂ. (ପ୍ର-କ୍ଷିପ୍-ତ) ନିକ୍ଷିପ୍ତ; ଅନ୍ତର୍ନିବେଶିତ ।

ପ୍ରକ୍ଷେପ-ବି. (ପ୍ର-କ୍ଷିପ୍-ଅ) ନିକ୍ଷେପ ।

ପ୍ରକ୍ଷ୍ୱେଡ଼ନ-ବି. ଲୌହମୟ ବାଣ ।

ପ୍ରଖର-ବିଂ. (ପ୍ର-ଖର) ତୀକ୍ଷ୍ଣ; ତୀବ୍ର ।

ପ୍ରଖ୍ୟାତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଖ୍ୟା-ତ) ପ୍ରସିଦ୍ଧ; ବିଖ୍ୟାତ ।

ପ୍ରଗତ-ବି. (ପ୍ର-ଗମ୍-ତ) ପୃଥଗ୍‌ଗତ; ଉନ୍ନତ ।

ପ୍ରଗଲ୍ଭ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଗଲ୍ଭ୍-ଅ) ଉଦ୍ଧତ; ଲଜ୍ଜାଶୂନ୍ୟ; ସାହସୀ । [ନିବଡ଼; ଗଭୀର ।

ପ୍ରଗାଢ଼-ବିଂ. (ପ୍ର-ଗାହ୍-ତ) ଅତିଶୟ ଦୃଢ଼,

ପ୍ରଗ୍ରହ-ବି. ଲଗାମ ।

ପ୍ରଘଣ୍ଟ-ବି. ଚସମା ।

ପ୍ରଚଣ୍ଡ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଚଣ୍ଡ) ପ୍ରଖର, ଦୁଃସହ; ଭୀଷଣ ।

ପ୍ରଚଳନ-ବି. (ପ୍ର-ଚଳ୍-ଅନ) ପ୍ରଚାର, ଚଳନ ।

ପ୍ରଚଳିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଚଳ୍-ତ) ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ; ଯାହା ଚାଲୁଅଛି । [ପ୍ରକାଶ ।

ପ୍ରଚାର-ବି. (ପ୍ର-ଚର୍-ଅ) ଚଳନ; ପ୍ରସିଦ୍ଧି;

ପ୍ରଚାରକ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଚର୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ଯେ ପ୍ରଚାର କରେ । [ପ୍ରକାଶିତ ।

ପ୍ରଚାରିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଚର-ଣିଚ୍-ତ) ବିଜ୍ଞାପିତ,

ପ୍ରଚୁର-ବିଂ. (ପ୍ର-ଚୁର୍-ଅ) ପ୍ରଭୂତ, ବହୁଳ ।

ପ୍ରଚେତାଃ-ବି. (ପ୍ର-ଚେତସ୍) ବରୁଣ; ମୁନି-ବିଶେଷ । [ନିୟୋଜିତ ।

ପ୍ରଚୋଦିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଚୁଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ପ୍ରେରିତ;

ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଛଦ୍-ତ) ଆଚ୍ଛାଦିତ, ଗୁପ୍ତ ।

ପ୍ରଚ୍ଛର୍ଦ୍ଦନ-ବି. (ପ୍ର-ଛର୍ଦ୍-ଅନ) ବମନ ।

ପ୍ରଚ୍ଛାଦନ-ବି. (ପ୍ର-ଛଦ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଆଚ୍ଛାଦନ ।

ପ୍ରଜା-ବି. (ପ୍ର-ଜନ୍-ଅ-ଆ) ସନ୍ତାନ, ରାଜାର ଅଧୀନସ୍ଥ ଜନ ।

ପ୍ରଜାଗର-ବି. (ପ୍ର-ଜାଗୃ-ଅ) ଜାଗରଣ ।

ପ୍ରଜା-ତନ୍ତ୍ର-ବି. ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ହସ୍ତଗତ ରାଜ୍ୟ-ଶାସନ । [ପାଙ୍କଟି-ପତଙ୍ଗ ।

ପ୍ରଜାପତି-ବି. (ପ୍ରଜା-ପତି) ବ୍ରହ୍ମା; ରାଜା;

ପ୍ରଜ୍ଞ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଜ୍ଞା-ଅ); ଜ୍ଞାନୀ, ବିଚକ୍ଷଣ, ପଣ୍ଡିତ ।

ପ୍ରଜ୍ଞା-ବି. (ପ୍ର-ଜ୍ଞା-ଆ) ବୁଦ୍ଧି; ସୂକ୍ଷ୍ମମତି ।

ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଜ୍ୱଲ୍-ତ) ଜ୍ୱଳନଯୁକ୍ତ; ଜ୍ୱଳନ୍ତ ।

ପ୍ରଣତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ନମ୍-ତ) କୃତପ୍ରଣାମ ।

ପ୍ରଣତି-ବି. (ପ୍ର-ନମ୍-ତି) ପ୍ରଣାମ ।

ପ୍ରଣୟ-ବି. (ପ୍ର-ନୀ-ଅ) ପ୍ରୀତି; ପରିଚୟ ।

ପ୍ରଣୟନ-ବି. (ପ୍ର-ନୀ-ଅନ) ନିର୍ମାଣ; ରଚନା ।

ପ୍ରଣୟୀ-ବି. (ପ୍ରଣୟ-ଇନ୍) ଅନୁରକ୍ତ ନାୟକ ।

ପ୍ରଣୟିନୀ-ବି. (ପ୍ରଣୟ-ଇନ୍-ଈ) ଅନୁରକ୍ତା ନାୟିକା । [ଓଁକାର ।

ପ୍ରଣବ-ବି. (ପ୍ର-ନୁ-ଅ) ବେଦର ଆଦ୍ୟବୀଜ;

ପ୍ରଣାମ-ବି. (ପ୍ର-ନମ୍-ଅ) ପ୍ରଣତି; ନମସ୍କାର ।

ପ୍ରଣାଳୀ-ବି. (ପ୍ର-ନାଳୀ) ଜଳ ନିର୍ଗମ ପଥ, ରୀତି, ଧାରା । [ନିବେଶ ।

ପ୍ରଣିଧାନ-ବି. (ପ୍ର-ନି-ଧା-ଅନ) ଧ୍ୟାନ; ମନୋ-

ପ୍ରଣିଧି-ବି. (ପ୍ର-ନି-ଧା-ଇ) ଦୂତ ।

ପ୍ରଣିପାତ-ବି. (ପ୍ର-ନି-ପତ୍-ଅ) ପ୍ରଣାମ ।

ପ୍ରଣୀତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ନୀ-ତ) ରଚିତ ।

ପ୍ରଣେତା-ବିଂ. (ପ୍ର-ନୀ-ତୃ) ରଚୟିତା ।

ପ୍ରଣୋଦିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ନୁଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ପ୍ରେରିତ; ଚାଳିତ ।

ପ୍ର-ତନୁ-ବିଂ. ସରୁ, କୃଶ । [ତନ୍ତୁ ।

ପ୍ରତାନ-ବି. (ପ୍ର-ତନ୍-ଅ) ବିସ୍ତାର; ଲତାର

ପ୍ରତାପ-ବି. (ପ୍ର-ତପ୍-ଅ) ପ୍ରଭାବ; ତେଜଃ ।

ପ୍ରତାରକ-ବିଂ. (ପ୍ର-ତୃ-ଅକ) ବଞ୍ଚକ ।

ପ୍ରତାରଣା-ବି. (ପ୍ର-ତୃ-ଅନ-ଆ) ପ୍ରବଞ୍ଚନା ।

ପ୍ରତାରିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ତୃ-ଣିଚ୍-ତ) ପ୍ରବଞ୍ଚିତ ।

ପ୍ରତି-ଅ. ଉପସର୍ଗ-ପ୍ରତିନିଧି, ବିପରୀତ, ପ୍ରତ୍ୟେକ, ଲକ୍ଷ୍ୟ, ପରିବର୍ତ୍ତ ପ୍ରଭୃତିଭାବର ବୋଧକ ।

ପ୍ରତିକାର } ବି. (ପ୍ରତି-କୃ-ଅ) ପ୍ରତିବିଧାନ;
ପ୍ରତୀକାର } ଉପାୟାନୁଷ୍ଠାନ; ଚିକିତ୍ସା ।

ପ୍ରତିକୂଳ-ବିଂ. (ପ୍ରତି-କୂଳ) ପ୍ରତିପକ୍ଷ; ବିରୁଦ୍ଧ ।

ପ୍ରତିକୃତି-ବି. (ପ୍ରତି-କୃ-ତି) ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି; ସାଦୃଶ୍ୟ ।

ପ୍ରତିକ୍ରିୟା-ବି. (ପ୍ରତି-କ୍ରିୟା) ପ୍ରତିକାର; କ୍ରିୟାର ପ୍ରତିଯୋଗରେ କ୍ରିୟା ।

ପ୍ରତିକ୍ଷଣ-କ୍ରି. ବିଂ. (ପ୍ରତି-କ୍ଷଣ) କ୍ଷଣେ କ୍ଷଣେ ।

ପ୍ରତିଗ୍ରହ-ବି. (ପ୍ରତି-ଗ୍ରହ-ଅ) ଦାନଗ୍ରହଣ; ଦେୟବସ୍ତୁ ।

ପ୍ରତିଘାତ-ବି. (ପ୍ରତି-ହନ୍-ଅ) ଗୋଟିଏ ପଦାର୍ଥ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପଦାର୍ଥକୁ ଆଘାତ କଲେ ଆହତ ପଦାର୍ଥ ପୁନର୍ବାର ତାହାକୁ ଯେ ଆଘାତ କରେ ।

ପ୍ରତି-ଜିହ୍ୱା-ବି. ଜିହ୍ୱା ମୂଳରେ ଥିବା ଘଣ୍ଟିକା ।

ପ୍ରତିଜ୍ଞା-ବି. (ପ୍ରତି-ଜ୍ଞା-ଅ) ସଂକଳ୍ପ, ଅଙ୍ଗୀକାର; [ପଣ; ପ୍ରସ୍ତାବ ।

ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ-ବିଂ. ଅଙ୍ଗୀକୃତ ।

ପ୍ରତିଦାନ-ବି. (ପ୍ରତି-ଦା-ଅନ) ବିନିମୟ ।

ପ୍ରତିଦିନ-କ୍ରି. ବିଂ. ପ୍ରତ୍ୟହ । [ଶତ୍ରୁ ।

ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ-ବିଂ. (ପ୍ରତି ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ-ଇନ୍) ପ୍ରତିପକ୍ଷ,

ପ୍ରତି-ଧ୍ୱନି } ବି. ପ୍ରତିଶବ୍ଦ ।
ପ୍ରତି-ଧ୍ୱାନ }

ପ୍ରତିନିଧି-ବି. (ପ୍ରତି-ନି-ଧା-ଇ) ଜଣକର ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଅନ୍ୟ; ପ୍ରତିଭୂ ।

ପ୍ରତି-ନିବୃତ୍ତ-ବିଂ. ପ୍ରତ୍ୟାଗତ ।

ପ୍ରତିପକ୍ଷ-ବି. (ପ୍ରତି-ପକ୍ଷ) ବିପକ୍ଷ, ଶତ୍ରୁ ।

ପ୍ରତିପତ୍ତି–ବି. (ପ୍ରତି-ପଦ୍-ତି) ସମ୍ମାନ; ସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟତା, ପଦପ୍ରାପ୍ତି ।

ପ୍ରତିପଦ୍-ବି. ଶୁକ୍ଳ ବା କୃଷ୍ଣପକ୍ଷର ପ୍ରଥମ ତିଥି ।

ପ୍ରତିପନ୍ନ–ବିଂ. (ପ୍ରତି-ପଦ୍-ତ) ଉପଲବ୍ଧ; ପ୍ରମାଣିତ । [ବୋଧକ; ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ।

ପ୍ରତିପାଦକ-ବିଂ. (ପ୍ରତି–ପଦ୍–ଣିଚ–ଅକ)

ପ୍ରତିପାଦନ–ବି. (ପ୍ରତି-ପଦ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ନିର୍ବାହ; ଜ୍ଞାପନ; ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ।

ପ୍ରତିପାଳକ-ବିଂ. ରକ୍ଷକ । [ପୋଷଣ ।

ପ୍ରତିପାଳନ-ବି. (ପ୍ରତି-ପାଳ୍-ଅନ) ରକ୍ଷଣ,

ପ୍ରତି ଫଳ-ବି. ପ୍ରତିଶୋଧ; ପ୍ରତ୍ୟୁପକାର; ପ୍ରତ୍ୟପକାର ।

ପ୍ରତିଫଳନ–ବି. (ପ୍ରତି-ଫଳ୍-ଅନ) ପ୍ରତିବିମ୍ବନ ।

ପ୍ରତିଫଳିତ-ବିଂ. ପ୍ରତିବିମ୍ବିତ ।

ପ୍ରତିବନ୍ଧକ–ବି. (ପ୍ରତି-ବନ୍ଧ୍-ଅକ) ବାଧା ; ବିଘ୍ନ, ବ୍ୟାଘାତ । [ଧୀଶକ୍ତି ।

ପ୍ରତିଭା-ବି. (ପ୍ରତି-ଭା-ଅ) ଦୀପ୍ତି; ଅସାଧାରଣ

ପ୍ରତିଭାତ–ବିଂ. (ପ୍ରତି-ଭା-ତ) ପ୍ରକାଶିତ; ପ୍ରଜ୍ଞାତ ।

ପ୍ରତିଭାସିତ-ବିଂ. (ପ୍ରତି-ଭାସ୍-ତ) ପ୍ରଦୀପ୍ତ ; ଶୋଭିତ ।

ପ୍ରତିଭୂ–ବି. (ପ୍ରତି-ଭୂ-•) ପ୍ରତିନିଧି ।

ପ୍ରତିମ ବିଂ. (ପ୍ରତି-ମା-ଅ) ସଦୃଶ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ପ୍ରତିମା-ବି. (ପ୍ରତି-ମା-ଅ-ଆ) ସାଦୃଶ୍ୟ; ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି, ପ୍ରତିବିମ୍ବ ।

ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି–ବି. (ପ୍ରତି-ମୂର୍ତ୍ତି) ପ୍ରତିମା, ପ୍ରତିକୃତି ।

ପ୍ରତିଯୋଗୀ–ବି. (ପ୍ରତି-ଯୁଜ୍-ଇନ୍) ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ।

ପ୍ରତିରୂପ–ବି. ପ୍ରତିକୃତି ।

ପ୍ରତିରୋଧ-ବି. (ପ୍ରତି-ରୁଧ୍-ଅ) ବାରଣ ।

ପ୍ରତିଲୋମ–ବିଂ. ପ୍ରତିକୂଳ ।

ପ୍ରତିବାଦ–ବି. (ପ୍ରତି-ବଦ୍-ଅ) ବିରୁଦ୍ଧରେ କହିବା, ଆପତ୍ତି । [ଆସାମୀ ।

ପ୍ରତିବାଦୀ–ବିଂ. (ପ୍ରତି-ବଦ୍-ଇନ୍) ପ୍ରତିପକ୍ଷ ;

ପ୍ରତିବାସୀ-ବି. (ପ୍ରତି-ବସ୍-ଇନ୍) ପଡୋଶୀ ।

ପ୍ରତିବିଧାନ ବି. ପ୍ରତିକାର ।

ପ୍ରତିବିଧିତ୍ସା-ବି. (ପ୍ରତି-ବି-ଧା-ସନ୍-ଅ) ପ୍ରତିକାର

ପ୍ରତିବିମ୍ବ ବି. ପ୍ରତିଚ୍ଛାୟା । [କରିବାର ଇଚ୍ଛା ।

ପ୍ରତିବିମ୍ବିତ–ବିଂ. ପ୍ରତିଫଳିତ ।

ପ୍ରତିବେଶୀ ବି. (ପ୍ରତି-ବିଶ୍-ଇନ୍) ପ୍ରତିବାସୀ ।

ପ୍ରତିଶବ୍ଦ-ବି. ପ୍ରତିଧ୍ୱନି; ତୁଲ୍ୟାର୍ଥ ଶବ୍ଦ ।

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ–ବିଂ. ଅଙ୍ଗୀକୃତ ।

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି-ବି. ଅଙ୍ଗୀକାର ।

ପ୍ରତିଷେଧ–ବି. (ପ୍ରତି-ସିଧ୍-ଅ) ନିଷେଧ ।

ପ୍ରତିଷେଧକ–ବିଂ. ନିଷେଧକ; ନିବାରକ ।

ପ୍ରତିଷ୍ଟମ୍ଭ-ବି. (ପ୍ରତି-ସ୍ତମ୍ଭ୍-ଅ) ବାଧା ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠା–ବି. (ପ୍ରତି-ସ୍ଥା-ଅ) ସୁଖ୍ୟାତି; ସ୍ଥାପନା ; ନୂତନ ଗୃହାଦିର ଉତ୍ସର୍ଗ ।

ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବିଂ. (ପ୍ରତି-ସ୍ଥା-ତ) ସ୍ଥାପିତ ବିଖ୍ୟାତ ।

ପ୍ରତିସୂର୍ଯ୍ୟ ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟମଣ୍ଡଳ ; ବହୁରୂପୀ ଏଣ୍ଡୁଅ ।

ପ୍ରତିହତ–ବିଂ. (ପ୍ରତି-ହନ୍-ତ) ବ୍ୟାହତ ।

ପ୍ରତିହାରୀ–ବି. (ପ୍ରତି-ହୃ-ଅ-ଇନ୍) ଦ୍ୱାରପାଳ ।

ପ୍ରତି–ହିଂସା-ବି. ବୈରସାଧନ ।

ପ୍ରତୀକ୍ଷା–ବି. (ପ୍ରତି-ଈକ୍ଷ-ଅ) ଅପେକ୍ଷା ।

ପ୍ରତୀଚୀ-ବ. ପଶ୍ଚିମଦିଗ୍ ।

ପ୍ରତୀଚୀନ }
ପ୍ରତୀଚ୍ୟ } ବି. ପଶ୍ଚିମଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ପ୍ରତୀତ-ବି. (ପ୍ରତି-ଇ-ତ) ଜ୍ଞାତ; ପ୍ରତିଭାତ ।

ପ୍ରତୀତି-ବ. (ପ୍ରତି-ଇ-ତି) ଜ୍ଞାନ, ବିଶ୍ୱାସ ।

ପ୍ରତୀପ-ବି. (ପ୍ରତି-ଅପ୍-ଅ) ପ୍ରତିକୂଳ, ବିପରୀତ ।

ପ୍ରତୀୟମାନ-ବି. (ପ୍ରତି-ଇ-ଅନ) ଜ୍ଞାୟମାନ; ଯାହା ଜଣାଯାଉଅଛି ।

ପ୍ରତୋଦ-ବ. (ପ୍ର-ତୁଦ୍-ଅ) ଚାବୁକ; ପାଞ୍ଚଣ ।

ପ୍ରତ୍ନ-ବି. ପୁରାତନ । [ଗୋଚର ।

ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ-ବି.(ପ୍ରତି-ଅକ୍ଷ) ଚକ୍ଷୁର୍ଗୋଚର; ଇନ୍ଦ୍ରିୟ-

ପ୍ରତ୍ୟଗ୍ର-ବ. ସଦ୍ୟୋଜାତ, ନବ ।

ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ-ବ ଅଙ୍ଗର ଅଙ୍ଗ ।

ପ୍ରତ୍ୟନ୍ତ-ବି. ପ୍ରାନ୍ତସ୍ଥିତ । [ଜ୍ଞାନ; ଚିହ୍ନିବା ।

ପ୍ରତ୍ୟଭିଜ୍ଞାନ-ବ. 'ଏହି ସେହି' ଇତ୍ୟାକାର-

ପ୍ରତ୍ୟୟ ବ ବିଶ୍ୱାସ; ଜ୍ଞାନ; ବ୍ୟାକରଣରେ ପ୍ରକୃତି ପରେ ବିଭକ୍ତି । [ବାଦୀ ।

ପ୍ରତ୍ୟର୍ଥୀ-ବ, (ପ୍ରତି-ଅର୍ଥ-ଇନ୍) ପ୍ରତିପକ୍ଷ; ପ୍ରତି-

ପ୍ରତ୍ୟର୍ପଣ-ବ. (ପ୍ରତି ଅର୍ପଣ)ପ୍ରତିଦାନ; ଫେରାଇ-

ପ୍ରତ୍ୟର୍ପିତ-ବି. ପ୍ରତିଦତ୍ତ । [ଦେବା ।

ପ୍ରତ୍ୟବାୟ-ବ. (ପ୍ରତି-ଅବ-ଇ-ଅ) ଅନିଷ୍ଟ; ପାପ; ବିପରୀତ ଆଚରଣ ।

ପ୍ରତ୍ୟହ-ବ. (ପ୍ରତି-ଅହ) ପ୍ରତିଦିନ ।

ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାତ-ବି. (ପ୍ରତି-ଆ-ଖ୍ୟା-ତ)ଅସ୍ୱୀକୃତ, ନିରାକୃତ । [କରଣ ଦୂରୀକରଣ ।

ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ-ବ. (ପ୍ରତି-ଆ-ଖ୍ୟା-ଅନ) ନିରା-

ପ୍ରତ୍ୟାଗତ-ବି. ପ୍ରତିନିବୃତ୍ତ ।

ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ-ବ. ଫେରିଆସିବା ।

ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ବ. ପୁନରାବର୍ତ୍ତନ; ଫେରିଆସିବା ।

ପ୍ରତ୍ୟାଶା-ବ (ପ୍ରତି-ଆଶା) ଭରସା ।

ପ୍ରତ୍ୟାଶୀ-ବ. (ପ୍ରତ୍ୟାଶା-ଇନ୍) ଯେ ପ୍ରତ୍ୟାଶା କରେ ।

ପ୍ରତ୍ୟୁକ୍ତି-ବ. (ପ୍ରତି-ବଚ୍-ତି) ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ।

ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ପନ୍ନ-ବି. (ପ୍ରତି-ଉତ୍ପନ୍ନ' ଉପସ୍ଥିତ ବିଷୟରେ ଉତ୍ପନ୍ନ;' କାର୍ଯ୍ୟକାଳରେ ଉଦିତ । [ବୁଦ୍ଧି ।

ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ପନ୍ନ-ମତି-ବି. କାର୍ଯ୍ୟକାଳରେ ଉପସ୍ଥିତ

ପ୍ରତ୍ୟୁଦ୍ଗମନ-ବ. (ପ୍ରତି-ଉତ୍-ଗମ୍-ଅନ) ମାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଆସିଲେ ଆଗକୁ ଯାଇ ପାଛୋଟି ଆଣିବା ।

ପ୍ରତ୍ୟୁପକାର-ବ. (ପ୍ରତି-ଉପକାର) ଉପକାର ପ୍ରତି ଉପକାର ।

ପ୍ରତ୍ୟୁଷ }
ପ୍ରତ୍ୟୂଷ } ବ. (ପ୍ରତି-ଉଷ, ଊଷ) ପ୍ରାତଃ, ପ୍ରାତଃକାଳ ।

ପ୍ରତ୍ୟୂହ-ବ. (ପ୍ରତି ଊହ-ଅ) ବିଘ୍ନ, ବାଧା ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ-କ୍ରି. ବି. (ପ୍ରତି-ଏକ) ଏକ ଏକ କରି ସମୁଦାୟ ।

ପ୍ରଥମ-ବି. (ପ୍ରଥ୍-ଅମ୍) ଆଦ୍ୟ; ମୁଖ୍ୟ ।

ପ୍ରଥମତଃ-ଅ. (ପ୍ରଥମ-ତସ) ପ୍ରଥମେ; ଅଗ୍ରେ ।

ପ୍ରଥା-ବି (ପ୍ରଥ୍-ଅ-ଆ) ରୀତି; ଧାରା ।

ପ୍ରଥିତ-ବି. (ପ୍ରଥ-ତ) ପ୍ରସିଦ୍ଧ, ଖ୍ୟାତ ।

ପ୍ରଥିମା -ବ (ପୃଥୁ-ଇମନ୍) ସ୍ଥୂଳତା; ବିସ୍ତାର ।

ପ୍ରଦ-ବି. (ପ୍ର-ଦା-ଅ) ଦାନକାରୀ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ-ବ. (ପ୍ର-ଦକ୍ଷିଣ) ପୂଜ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିର ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରୁ ଘୁରିଅଡ଼େ ବୁଲିବା; ବନ୍ଦନା ।

ପ୍ରଦତ୍ତ ବି. (ପ୍ର-ଦା-ତ) ସମର୍ପିତ, ଯାହା ଦିଆଯାଇଅଛି ।

ପ୍ରଦର-ବ. (ପ୍ର ଦୃ-ଅ) ସ୍ତ୍ରୀ ରୋଗବିଶେଷ ।

ପ୍ରଦର୍ଶକ-ବି.(ପ୍ର-ଦୃଶ୍-ଣିଚ୍-ଅକ)ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ।

ପ୍ରଦର୍ଶନ-ବ. (ପ୍ର-ଦୃଶ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଦେଖାଇବା ।

ପ୍ରଦର୍ଶିତ-ବି. (ପ୍ର-ଦୃଶ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଯାହା ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଅଛି; ଉଲ୍ଲିଖିତ ।

ପ୍ରଦାନ-ବ. (ପ୍ର-ଦା-ଅନ) ଦାନ, ବିତରଣ ।

ପ୍ରଦୀପ-ବ. (ପ୍ର-ଦୀପ୍-ଅ) ଦୀପ; ଆଲୋକସ୍ୱରୂପ ।

ପ୍ରଦୀପ୍ତ-ବି. (ପ୍ର-ଦୀପ୍-ତ) ପ୍ରକାଶିତ; ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ।

ପ୍ରଦେୟ-ବି. (ପ୍ର-ଦା-ଯ) ପ୍ରଦାନର ଯୋଗ୍ୟ ।

ପ୍ରଦେଶ ବ. (ପ୍ର-ଦେଶ) ସ୍ଥାନ; ଦେଶ; ଦେଶର ବିଭାଗ ।

ପ୍ରଦୋଷ-ବ. (ପ୍ର-ଦୋଷ) ସାୟଂକାଳ ।

ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ-ବ. (ପ୍ର-ଦ୍ୟୁମ୍ନ) କନ୍ଦର୍ପ । [ଦୀପ୍ତି ।

ପ୍ରଦ୍ୟୋତ-ବ. (ପ୍ର ଦ୍ୟୁତ୍-ଅ) ଆଲୋକ ;

ପ୍ରଦ୍ୟୋତିତ-ବି. ପ୍ରଦୀପ୍ତ ।

ପ୍ରଧନ-ବ. ଯୁଦ୍ଧ; ନିଧନ । [ଈଶ୍ୱର ।

ପ୍ରଧାନ-ବି. (ପ୍ର-ଧା-ଅନ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ; ବ. ପର-

ପ୍ରଧ୍ମାତ-ବି. (ପ୍ର-ଧ୍ମା-ତ ଶବ୍ଦିତ । [ଭ୍ରାନ୍ତ ।

ପ୍ରପଞ୍ଚ-ବ. (ପ୍ର-ପଞ୍ଚ୍-ଅ) ସଂସାର ; ମାୟା ;

ପ୍ରପଦ-ବ. ପାଦାଗ୍ର; ଚରଣପ୍ରାନ୍ତ ।

ପ୍ରପନ୍ନ-ବି. (ପ୍ର-ପଦ୍-ତ) ପ୍ରାପ୍ତ; ଶରଣାଗତ ।

ପ୍ରପା } ବ. (ପ୍ର-ପା, ଅନ) ପାନୀୟଶାଳା ;
ପ୍ରପାନ } ଜଳଛତ୍ର ।

ପ୍ରପାତ-ବ. (ପ୍ର-ପତ୍-ଅ) ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନରୁ ନିର୍ଝର-ପତନ । [ପିତା ।

ପ୍ରପିତାମହ-ବ. (ପ୍ର-ପିତାମହ) ପିତାମହର

ପ୍ରପୌତ୍ର-ବ. (ପ୍ର-ପୌତ୍ର) ପୌତ୍ରର ସନ୍ତାନ, ଅଣନାତି ।

ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ-ବି. (ପ୍ର-ଫୁଲ୍ଲ) ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ; ପ୍ରସନ୍ନ ।

ପ୍ରବନ୍ଧ-ବ. (ପ୍ର-ବନ୍ଧ୍-ଅ) ରଚନା ; ପରସ୍ପରସମ୍ବନ୍ଧ ବାକ୍ୟାବଳୀ ।

ପ୍ରବଳ ବି. (ପ୍ର-ବଳ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଳବାନ୍ ।

ପ୍ରବାଳ-ବ. (ପ୍ର-ବଲ୍-ଅ) ପୋହଳା, ବିଦ୍ରୁମ ।

ପ୍ରବୋଧ-ବ. (ପ୍ର-ବୁଧ୍-ଅ) ଜାଗରଣ; ସାନ୍ତ୍ୱନା ।

ପ୍ରବୋଧନ-ବ. (ପ୍ର-ବୋଧି-ଅନ) ଜାଗରିତ କରିବା; ସାନ୍ତ୍ୱନା କରିବା । [ବାୟୁ ।

ପ୍ରଭଞ୍ଜନ-ବ. (ପ୍ର-ଭଞ୍ଜ୍-ଅନ) ବାୟୁ, ବି. ଭଞ୍ଜକ-

ପ୍ରଭବିଷ୍ଣୁ-ବି. (ପ୍ର-ଭୂ-ଇଷ୍ଣୁ) ପ୍ରଭୁ ।

ପ୍ରଭା-ବ. (ପ୍ର-ଭା-ଅ) ଦୀପ୍ତି; ତେଜଃ; ପ୍ରକାଶ ।

ପ୍ରଭାକର-ବ. (ପ୍ରଭା-କୃ-ଅ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ପ୍ରଭାତ-ବ. (ପ୍ର-ଭା-ତ) ପ୍ରାତଃକାଳ, ପ୍ରତ୍ୟୁଷ ।

ପ୍ରଭାବ-ବ (ପ୍ର-ଭୂ-ଅ) ଉତ୍ପତ୍ତି; କାରଣ ।

ପ୍ରଭାବ-ବ. (ପ୍ର-ଭୂ-ଅ) ତେଜଃ; ପ୍ରତାପ; ମହିମା; ସାମର୍ଥ୍ୟ ।

ପ୍ରଭୁ-ବ. (ପ୍ର-ଭୂ-ଉ) ସ୍ୱାମୀ; ରାଜା, ବିଷ୍ଣୁ ।

ପ୍ରଭୁତା } ବ. (ପ୍ରଭୁ-ତା, ତ୍ୱ) ଆଧିପତ୍ୟ;
ପ୍ରଭୁତ୍ୱ } ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ।

ପ୍ରଭୂତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଭୂ-ତ) ପ୍ରଚୁର, ବହୁଳ ।
ପ୍ରଭୃତି-ବିଂ. (ପ୍ର-ଭୃ-ତି) ଇତ୍ୟାଦି (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ) ।
ପ୍ରଭେଦ-ବି. (ପ୍ର-ଭିଦ୍-ଅ) ପ୍ରକାର; ବିଭିନ୍ନତା ।
ପ୍ରମତ୍ତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ମଦ୍-ତ) ପ୍ରମାଦଯୁକ୍ତ; ଅତି-ମତ୍ତ; ଅସାବଧାନ ।
ପ୍ରମଥ-ବି. (ପ୍ର-ମଥ୍-ଅ) ଶିବାନୁଚର ।
ପ୍ରମଥାଧିପ-ବି. ପ୍ରମଥମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁ, ଶିବ ।
ପ୍ରମଦା-ବି. (ପ୍ର-ମଦ-ଆ) ରୂପ-ଗର୍ବିତା ନାରୀ; ସୁନ୍ଦରୀ ନାରୀ ।
ପ୍ରମା-ବି. (ପ୍ର-ମା-ଅ-ଆ) ନିଶ୍ଚୟାତ୍ମକ ବୋଧ ।
ପ୍ରମାଣ-ବି. (ପ୍ର-ମା-ଅନ) ନିଶ୍ଚୟର ହେତୁ; ଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥିରୀକରଣ ।
ପ୍ରମାଣୀକୃତ-ବିଂ. ପ୍ରମାଣରୂପେ କଳ୍ପିତ ।
ପ୍ରମାଥୀ-ବିଂ. (ପ୍ର-ମଥ୍-ଇନ୍) ପୀଡାଦାୟକ ।
ପ୍ରମାଦ-ବି. (ପ୍ର-ମଦ୍-ଅ) ଅନବଧାନତା, ଭ୍ରମ ।
ପ୍ରମାୟୁକ-ବିଂ. (ପ୍ର-ମୀ-ଉକ) ମରଣଶୀଳ ।
ପ୍ରମିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ମା-ତ) ନିର୍ଣ୍ଣୀତ ।
ପ୍ରମିତି-ବି. (ପ୍ର-ମା-ତି) ନିଶ୍ଚିତ ଜ୍ଞାନ ।
ପ୍ରମୀତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ମୀ-ତ) ହତ, ମୃତ ।
ପ୍ରମୁଖ-ବିଂ. ପ୍ରଥମ; ପ୍ରଧାନ ।
ପ୍ରମୁଖାତ୍-ଅ. ମୁଖରୁ ।
ପ୍ରମୁଦିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ମୁଦ୍-ତ) ଆହ୍ଲାଦିତ ।
ପ୍ରମେୟ-ବିଂ. ଅବଧାର୍ଯ୍ୟ ।
ପ୍ରମେହ-ବି. ମୂତ୍ରରୋଗ ବିଶେଷ ।
ପ୍ରମୋଦ-ବି. (ପ୍ର-ମୁଦ୍-ଅ) ଆମୋଦ, ହର୍ଷ ।
ପ୍ରମୋଦିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ମୁଦ୍-ତ) ଆମୋଦିତ ।
ପ୍ରଯତ୍ନ-ବି. ପ୍ରୟାସ, ଉଦ୍ୟୋଗ ।
ପ୍ରୟାଗ-ବି. ଗଙ୍ଗାଯମୁନାର ସଙ୍ଗମସ୍ଥାନ ।
ପ୍ରୟାଣ-ବି. (ପ୍ର-ଯା-ଅନ) ଗମନ, ପ୍ରସ୍ଥାନ ।
ପ୍ରୟାସ-ବି. (ପ୍ର-ଯସ୍-ଅ) ଶ୍ରମ, ଯତ୍ନ ।
ପ୍ରୟୁକ୍ତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଯୁଜ୍-ତ) ନିଯୁକ୍ତ; ଉଦାହୃତ; ପ୍ରେରିତ; ହେତୁଯୁକ୍ତ । [ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ।
ପ୍ରଯୋକ୍ତା-ବିଂ. (ପ୍ର-ଯୁଜ୍-ତୃ) ପ୍ରୟୋଗକର୍ତ୍ତା;
ପ୍ରୟୋଗ-ବି. (ପ୍ର-ଯୁଜ୍-ଅ) ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ; ଲଗାଇବା; ଅଭିନୟ; ଅନୁଷ୍ଠାନ ।
ପ୍ରୟୋଜକ-ବିଂ. ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ; ପ୍ରେରକ ।
ପ୍ରୟୋଜନ-ବି. (ପ୍ର-ଯୁଜ୍-ଅନ) ହେତୁ; ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ; ଫଳ; ଆବଶ୍ୟକତା ।
ପ୍ରୟୋଜନୀୟ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଯୁଜ୍-ଅନୀୟ) ଆବଶ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟୋପଯୋଗୀ । [ଅନୁଷ୍ଠେୟ ।
ପ୍ରୟୋଜ୍ୟ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଯୁଜ୍-ଯ) ବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ;
ପ୍ରରୋଚନା-ବି. (ପ୍ର-ରୁଚ୍-ଅନ-ଆ) ଉତ୍ତେଜନା ।
ପ୍ରରୋହ-ବି. (ପ୍ର-ରୁହ୍-ଅ) ଅଙ୍କୁର; ବରଗଛର ଓହଳ ।
ପ୍ରଲମ୍ବ-ବିଂ. ଦୀର୍ଘ; ବି. ଅଙ୍କୁର; ହାର ।
ପ୍ରଳୟ-ବି. (ପ୍ର-ଲୀ-ଅ) ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ବିନାଶ; ବିନାଶ । [ଉନ୍ମତ୍ତବତ୍ ବକିବା ।
ପ୍ରଲାପ-ବି. (ପ୍ର-ଲପ୍-ଅ) ଅନର୍ଥକ ବାକ୍ୟ;
ପ୍ରଲେପ-ବି. (ପ୍ର-ଲିପ୍-ଅ) ଔଷଧାଦିର ଲେପନ ।
ପ୍ରଲୋଭନ-ବି. (ପ୍ର-ଲୁଭ୍-ଅନ) ଲୋଭ ପ୍ରଦର୍ଶନ ।

ପ୍ରବଚନ-ବି. ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ବଚନ; ଶାସ୍ତ୍ରବଚନ ।

ପ୍ରବଞ୍ଚକ-ବି. (ପ୍ର-ବଞ୍ଚ୍-ଅକ) ପ୍ରତାରକ ।

ପ୍ରବଞ୍ଚିତ-ବିଂ. ପ୍ରତାରିତ ।

ପ୍ରବଣ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବନ୍-ଅ) ନତ ; କ୍ରମନିମ୍ନ ; ଉନ୍ମୁଖ ।

ପ୍ରବର-ବି. (ପ୍ର-ବର) ଗୋତ୍ର; ସନ୍ତତି; ବିଂ. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବୃତ୍-ଅକ) ପ୍ରବୃତ୍ତିଦାୟକ ; ପ୍ରଯୋକ୍ତା ।

ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ-ବି. (ପ୍ର-ବୃତ୍-ଅନ) ଆରମ୍ଭ ; ପ୍ରବୃତ୍ତିଦାନ । ପ୍ରେରଣ ।

ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା-ବି. (ପ୍ର-ବୃତ୍-ଅନ-ଆ) ଉତ୍ତେଜନା ;

ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବୃତ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଚାଲିତ ; ଆରବ୍ଧ ।

ପ୍ରବହ-ବି. (ପ୍ର-ବହ୍-ଅ) ବାୟୁବିଶେଷ ।

ପ୍ରବାତ-ବିଂ. ବାତଯୁକ୍ତ, ବାୟୁଯୁକ୍ତ ।

ପ୍ରବାଦ-ବି. (ପ୍ର-ବଦ୍-ଅ) ଜନରବ; ପରମ୍ପରାଗତ ବାକ୍ୟ ।

ପ୍ରବାର-ବି. (ପ୍ର-ବୃ-ଅ) ଆଚ୍ଛାଦନ ବସ୍ତ୍ର ।

ପ୍ରବାସ-ବି. (ପ୍ର-ବସ୍-ଅ) ବିଦେଶରେ ବାସ ।

ପ୍ରବାସୀ-ବିଂ. (ପ୍ରବାସ-ଇନ୍) ବିଦେଶବାସୀ ।

ପ୍ରବାହ-ବି. (ପ୍ର-ବହ୍-ଅ) ସ୍ରୋତ ; କ୍ରମାଗତ ଚଳନ ।

ପ୍ରବାହିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବହ୍-ଣିଚ୍-ତ) ସ୍ରୋତରୂପେ ଚାଳିତ ।

ପ୍ରବାହିନୀ-ବି.(ପ୍ରବାହ-ଇନ୍-ଈ)ସ୍ରୋତସ୍ୱତୀ ନଦୀ ।

ପ୍ରବିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବିଶ୍-ତ) ଅନ୍ତର୍ନିବିଷ୍ଟ; ଉପସ୍ଥିତ ।

ପ୍ରବୀଣ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବୀଣା-ଅ) ବିଜ୍ଞ; ନିପୁଣ ।

ପ୍ରବୃତ୍ତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବୃତ୍-ତ) ରତ; ଉଦ୍ୟତ ; ନିଯୁକ୍ତ ।

ପ୍ରବୃତ୍ତି-ବି. (ପ୍ର-ବୃତ୍ ତି) ଇଚ୍ଛା ; ବାର୍ତ୍ତା; ଗତି ।

ପ୍ରବୃଦ୍ଧ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବୃଧ-ତ) ଅତି ବୃଦ୍ଧିଯୁକ୍ତ ।

ପ୍ରବେଶ-ବି. (ପ୍ର-ବିଶ୍-ଅ) ଅନ୍ତର୍ନିବେଶ; ଭିତରକୁ ଯିବାର ।

ପ୍ରବେଶିକା-ବିଂ. ପ୍ରବେଶ-କାରିକା ।

ପ୍ରବେଶ୍ୟ-ବିଂ. ପ୍ରବେଶଯୋଗ୍ୟ ।

ପ୍ରବେଷ୍ଟା-ବିଂ. (ପ୍ର-ବିଶ୍-ତୃ) ପ୍ରବେଶକାରୀ ।

ପ୍ରବ୍ରଜିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ବ୍ରଜ୍-ତ) ଗୃହତ୍ୟାଗ ପୂର୍ବକ ଗତ; ବି. ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ।

ପ୍ରବ୍ରଜ୍ୟା-ବି. (ପ୍ର-ବ୍ରଜ୍-ଯ-ଆ) ସନ୍ନ୍ୟାସାଶ୍ରମ ।

ପ୍ରଶଂସନୀୟ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଶଂସ୍-ଅନୀୟ) ପ୍ରଶଂସାର ଯୋଗ୍ୟ ।

ପ୍ରଶଂସା-ବି. (ପ୍ର-ଶଂସ୍-ଅ) ସ୍ତୁତି; ଗୁଣକୀର୍ତ୍ତନ ।

ପ୍ରଶଂସିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଶଂସ୍-ତ) ପ୍ରଶଂସାପ୍ରାପ୍ତ ।

ପ୍ରଶମନ-ବି. (ପ୍ର-ଶମ୍-ଅନ) ଶାନ୍ତ କରିବା ; ନିବାରଣ ।

ପ୍ରଶମିତ ବିଂ. (ପ୍ର-ଶମି-ତ) ନିବାରିତ ।

ପ୍ରଶସ୍ତ-ବିଂ. (ପ୍ର ଶଂସ୍-ତ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ; ପ୍ରଶଂସନୀୟ; ବୃହତ୍ ଓ ସୁନ୍ଦର ।

ପ୍ରଶସ୍ତି-ବି. (ପ୍ର ଶଂସ୍-ତି ପ୍ରଶଂସା ।

ପ୍ରଶାନ୍ତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଶମ୍-ତ) ସ୍ଥିର; ସ୍ଥିରଚିତ୍ତ ।

ପ୍ରଶିଷ୍ୟ ବି. ଶିଷ୍ୟର ଶିଷ୍ୟ ।

ପ୍ରଶ୍ନ-ବି. (ପ୍ରଚ୍ଛ୍ ନ) ପୃଚ୍ଛା; ଜିଜ୍ଞାସା ।

ପ୍ରଶ୍ରୟ-ବି. (ପ୍ର-ଶ୍ରି ଅ) ସ୍ନେହ; ବିନୟ; ଆଦର ।

ପ୍ରଶ୍ୱାସ-ବିଂ (ପ୍ର-ଶ୍ୱସ୍ ଅ) ନାସିକାଗତ ବାୟୁର ନିର୍ଗମନ ।

ପ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ–ବି. (ପ୍ରଚ୍ଛ୍-ତବ୍ୟ) ଜିଜ୍ଞାସ୍ୟ ।

ପ୍ରଷ୍ଟା–ବି. (ପ୍ରଚ୍ଛ୍-ତୃ) ପ୍ରଶ୍ନକର୍ତ୍ତା ।

ପ୍ରସଂଖ୍ୟାନ–ବି. (ପ୍ର-ସମ୍ ଖ୍ୟା-ଅନ) ଧ୍ୟାନ ।

ପ୍ରସଙ୍ଗ–ବି. (ପ୍ର-ସନ୍ଜ୍-ଅ) ସମ୍ପର୍କ; ପ୍ରସ୍ତାବ ।

ପ୍ରସନ୍ନ–ବି. (ପ୍ର-ସଦ୍-ତ) ସନ୍ତୁଷ୍ଟ; ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ; ସ୍ୱଚ୍ଛ ।

ପ୍ରସନ୍ନତା–ବି. (ପ୍ରସନ୍ନ-ତା) ଅନୁଗ୍ରହ; ସନ୍ତୋଷ; [ନିର୍ମଳତା ।

ପ୍ରସର–ବି. (ପ୍ର-ସୃ-ଅ) ଗତି ।

ପ୍ରସରଣ–ବି. (ପ୍ର-ସୃପ୍-ଅନ) ଗମନ; ବିସ୍ତାର ।

ପ୍ରସବ–ବି. (ପ୍ର-ସୂ-ଅ) ଉତ୍ପାଦନ; ଜନ୍ମ ।

ପ୍ରସବିତା–ବି. (ପ୍ର ସୂ-ତୃ) ଜନକ ।

ପ୍ରସବିତ୍ରୀ–ବି. ଜନନୀ ।

ପ୍ରସାଦ–ବି. (ପ୍ର-ସଦ୍-ଅ) ପ୍ରସନ୍ନତା; ଅନୁଗ୍ରହ; ରଚନାର ସୁବୋଧ୍ୟତା; ଦେବତାବେଦିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଗୁରୁଜନଭୁକ୍ତାବଶିଷ୍ଟ ।

ପ୍ରସାଦନ–ବି. (ପ୍ର-ସଦ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ପ୍ରସନ୍ନତା-ସମ୍ପାଦନ । [ସଜାଇବା ।

ପ୍ରସାଧନ–ବି. (ପ୍ର-ସାଧ୍-ଅନ) ଅଳଙ୍କରଣ;

ପ୍ରସାଧନୀ–ବି. (ପ୍ର-ସାଧ୍-ଅନ-ଈ) ପାନିଆ, କଙ୍କତିକା ।

ପ୍ରସାଧିତ–ବି. (ପ୍ର-ସାଧ୍-ତ) ଅଳଙ୍କୃତ; ସଜ୍ଜିତ ।

ପ୍ରସାର–ବି. (ପ୍ର-ସୃ-ଅ) ବିସ୍ତାର ।

ପ୍ରସାରଣ–ବି. (ପ୍ର-ସୃ ଣିଚ୍-ଅନ) ବିସ୍ତାରକରଣ ।

ପ୍ରସାରିତ–ବି. (ପ୍ର-ସାରି-ତ) ବିସ୍ତାରିତ ।

ପ୍ରସିଦ୍ଧ–ବି. (ପ୍ର-ସିଧ୍-ତ) ବିଖ୍ୟାତ ।

ପ୍ରସିଦ୍ଧି–ବି. (ପ୍ର-ସିଧ୍-ତି) ଖ୍ୟାତି; ପ୍ରତିପତ୍ତି ।

ପ୍ରସୁପ୍ତ–ବି. (ପ୍ର-ସ୍ୱପ୍ ତ) ଗାଢ଼ନିଦ୍ରାଭିଭୂତ ।

ପ୍ରସୂ–ବି. (ପ୍ର-ସୂ-କ୍ୱିପ୍) ମାତା ।

ପ୍ରସୂତ–ବି. (ପ୍ର-ସୂ-ତ) ଉତ୍ପନ୍ନ; ଜାତ ।

ପ୍ରସୂତି–ବି. (ପ୍ର-ସୂ-ତି) ନବସନ୍ତାନବତୀ; ମାତା ।

ପ୍ରସୂନ–ବି. (ପ୍ର-ସୂ-ତ) ପୁଷ୍ପ; ମୁକୁଳ ।

ପ୍ରସେକ–ବି. (ପ୍ର-ସିଚ୍-ଅ) ସିଞ୍ଚନ; କ୍ଷରଣ ।

ପ୍ରସ୍ତର–ବି. (ପ୍ର-ସ୍ତୃ-ଅ) ପାଷାଣ, ପଥର ।

ପ୍ରସ୍ତାବ–ବି. (ପ୍ର-ସ୍ତୁ-ଅ) ପ୍ରସଙ୍ଗ; ପ୍ରକରଣ ।

ପ୍ରସ୍ତାବନା–ବି. (ପ୍ର-ସ୍ତୁ-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ଆରମ୍ଭ; ନାଟକର ଆରମ୍ଭ କଥା । [ସ୍ଥାପିତ ।

ପ୍ରସ୍ତାବିତ–ବି. (ପ୍ରସ୍ତାବ-ଇତ) ବିଚାରାର୍ଥ ଉପ-

ପ୍ରସ୍ତୁତ–ବି. (ପ୍ର-ସ୍ତୁ-ତ) ଉପସ୍ଥିତ; ଉଲ୍ଲିଖିତ; ନିର୍ମିତ; ନିଷ୍ପନ୍ନ ।

ପ୍ରସ୍ଥ–ବି. (ପ୍ର-ସ୍ଥା-ଅ) ପର୍ବତର ସାନୁ; ବିସ୍ତାର ।

ପ୍ରସ୍ଥାନ–ବି. (ପ୍ର-ସ୍ଥା ଅନ) ଗମନ; ଯାତ୍ରା ।

ପ୍ରସ୍ଥିତ–ବି. (ପ୍ର-ସ୍ଥା-ତ) ଗତ; ପ୍ରୟାତ ।

ପ୍ରସ୍ନବ–ବି. (ପ୍ର-ସ୍ନୁ-ଅ) କ୍ଷରଣ ।

ପ୍ରସ୍ଫୁଟ } ବି. (ପ୍ର-ସ୍ଫୁଟ୍-ଅ,ତ) ପ୍ରକାଶିତ;
ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ } ବିକଶିତ ।

ପ୍ରସ୍ରବ–ବି. (ପ୍ର ସ୍ରୁ-ଅ) କ୍ଷରଣ ।

ପ୍ରସ୍ରବଣ–ବି. (ପ୍ର-ସ୍ରୁ-ଅନ) ଉତ୍ସନିର୍ଝର ।

ପ୍ରସ୍ରାବ–ବି. (ପ୍ର-ସ୍ରୁ-ଅ) ମୂତ୍ର ।

ପ୍ରସ୍ରୁତ–ବି. (ପ୍ର-ସ୍ରୁ-ତ) କ୍ଷରିତ ।

ପ୍ରସ୍ୱାପନ–ବି. (ପ୍ର-ସ୍ୱପ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ନିଦ୍ରାଜନକ ।

ପ୍ରହତ–ବି. (ପ୍ର-ହନ୍-ତ) ଆହତ; ବାଧିତ, ଧ୍ୱନିତ ।

ପ୍ରହର-ବ. (ପ୍ର-ହ୍ଣ-ଅ) ଦିବାରାତ୍ରିର ଅଷ୍ଟମଭାଗ ।
ପ୍ରହରଣ-ବ. (ପ୍ର-ହୃ-ଅନ) ଅସ୍ତ୍ର; ପ୍ରହାର ।
ପ୍ରହରୀ-ବ. (ପ୍ରହର-ଇନ୍) ଚୌକିଦାର ।
ପ୍ରହର୍ତ୍ତା-ବି. (ପ୍ର-ହୃ-ତୃ) ପ୍ରହାରକର୍ତ୍ତା ।
ପ୍ରହସନ-ବ. (ପ୍ର-ହସ୍-ଅନ) ଅତିରକ୍ତ ହାସ୍ୟ; ହାସ୍ୟରସପ୍ରଧାନ ନାଟକ ।
ପ୍ରହାର-ବ. (ପ୍ର-ହୃ-ଅ) ଅଘାତ; ଯୁଦ୍ଧ ।
ପ୍ରହୃତ-ବି. (ପ୍ର-ହୃ-ତ) ପ୍ରହାରପ୍ରାପ୍ତ ; ଅଘାତପ୍ରାପ୍ତ ।
ପ୍ରହୃଷ୍ଟ-ବି. (ପ୍ର-ହୃଷ୍-ତ) ଅତିଶୟ ହୃଷ୍ଟ ।
ପ୍ରହେଳିକା } ବ. (ପ୍ର-ହିଲ୍-ଅକ-ଅ) କୂଟପ୍ରଶ୍ନ;
ପ୍ରହେଳୀ } ପହେଲ ।
ପ୍ରହ୍ଲାଦ-ବ. (ପ୍ର-ହ୍ଲାଦ୍-ଅ) ଅହ୍ଲାଦ; ହିରଣ୍ୟକଶିପୁର ପୁତ୍ର । [ବି. ଅନନ୍ଦଜନକ ।
ପ୍ରହ୍ଲାଦନ-ବି. (ପ୍ର-ହ୍ଲାଦ୍-ଅନ) ଅନନ୍ଦଜନକ;
ପ୍ରାଂଶୁ-ବି. ଉଚ୍ଚ; ଡେଙ୍ଗା । [ପ୍ରଥମେ ।
ପ୍ରାକ୍-ଅ. (ପ୍ର-ଅଞ୍ଚ୍-କ୍ୱିପ୍) ପୂର୍ବେ; ଅଗ୍ରେ;
ପ୍ରାକାର-ବ. (ପ୍ର-ଅ-କୃ-ଅ) ପ୍ରାଚୀର; ବେଢ଼ା ।
ପ୍ରାକୃତ-ବି. (ପ୍ର-ଅ-କୃ-ତ) ସାଧାରଣ, ସାମାନ୍ୟ; ପ୍ରକୃତିସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ସଂସ୍କୃତଭାଷାରୁ ସମ୍ଭୂତ ଭାଷା ।
ପ୍ରାକୃତିକ-ବି. (ପ୍ରକୃତି ଇକ) ସ୍ୱାଭାବିକ; ପ୍ରକୃତିସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । [ଅଦୃଷ୍ଟ, ଭାଗ୍ୟ ।
ପ୍ରାକ୍ତନ-ବି. (ପ୍ରାକ୍-ତନ) ପୂର୍ବକାଳୀନ; ବ.
ପ୍ରାଖର୍ଯ୍ୟ-ବ. (ପ୍ରଖର-ଯ) ପ୍ରଖରତା, ତୀକ୍ଷ୍ଣତା ।
ପ୍ରାଗଲ୍ଭ୍ୟ-ବ. (ପ୍ରଗଲ୍ଭ-ଯ) ପ୍ରଗଲ୍ଭତା ।
ପ୍ରାଗୁକ୍ତ-ବି. (ପ୍ରାକ୍-ଉକ୍ତ) ପୂର୍ବୋକ୍ତ ।
ପ୍ରାଗ୍ଜ୍ୟୋତିଷ-ବ. ଅସାମର ଅନ୍ତର୍ଗତ ପ୍ରଦେଶ ବିଶେଷ ।
ପ୍ରାଙ୍ଗଣ-ବ. (ପ୍ର-ଅଙ୍ଗ୍-ଅନ) ଅଗଣା ।
ପ୍ରାଙ୍ମୁଖ-ବ. (ପ୍ରାକ୍-ମୁଖ ପୂର୍ବମୁଖ ।
ପ୍ରାଚୀ-ବ. (ପ୍ରାଚ୍-ଈ) ପୂର୍ବଦିଗ ।
ପ୍ରାଚୀନ-ବି. (ପ୍ରାଚ୍-ଈନ) ପୂର୍ବକାଳୀନ, ପୁରାତନ, ବୃଦ୍ଧ ।
ପ୍ରାଚୀର-ବ. (ପ୍ର-ଅ-ଚୀ-ର) ପାଚେରି ।
ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟ-ବ. (ପ୍ରଚୁର-ଯ) ପ୍ରଚୁରତା, ଅଧିକ୍ୟ ।
ପ୍ରାଚ୍ୟ-ବି. (ପ୍ରାଚ୍-ଯ) ପୂର୍ବଦିଗ୍‌ଦେଶୀୟ ।
ପ୍ରାଜନ-ବ. (ପ୍ର-ଅଜ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ପାଞ୍ଚଣ; ଗବାଦିତାଡ଼ନ-ଦଣ୍ଡ ।
ପ୍ରାଜ୍ଞ-ବି. (ପ୍ର-ଅ-ଜ୍ଞା-ଅ) ବିଜ୍ଞ, ପଣ୍ଡିତ ।
ପ୍ରାଜ୍ୟ-ବି. ପ୍ରଭୂତ, ପ୍ରଚୁର ।
ପ୍ରାଞ୍ଜଳ-ବି. (ପ୍ର-ଅଞ୍ଜ୍-ଅଲ) ସରଳ; ସୁଖବୋଧ୍ୟ; ନିର୍ମଳ ।
ପ୍ରାଞ୍ଜଳି-ବି. (ପ୍ର-ଅଞ୍ଜଳି) କୃତାଞ୍ଜଳି ।
ପ୍ରାଡ୍‌ବିବାକ-ବ. (ପ୍ରାଟ୍-ବିବାକ୍-ଅ) ପ୍ରଧାନ ବିଚାରକ ।
ପ୍ରାଣ-ବ. (ପ୍ର-ଅନ୍-ଅ) ହୃଦୟସ୍ଥବାୟୁ ; ଜୀବନ ।
ପ୍ରାଣ-ଯାତ୍ରା-ବ. ଜୀବିକା-ନିର୍ବାହ ।
ପ୍ରାଣାୟାମ-ବ. ନିଶ୍ୱାସର ଅକର୍ଷଣ-ରୋଧ-ବିସର୍ଜନାତ୍ମକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ।
ପ୍ରାଣୀ-ବ. (ପ୍ରାଣ-ଇନ୍) ଜୀବଜନ୍ତୁ । [ଧର୍ମକର୍ମ ।
ପ୍ରାତଃକୃତ୍ୟ-ବ (ପ୍ରାତର୍-କୃତ୍ୟ) ପ୍ରାତଃକାଳୀନ

ପ୍ରାତଃ-ଅ· (ପ୍ର-ଅତ୍-ଅର୍) ପ୍ରଭାତ ।

ପ୍ରାତରାଶ-ବି. (ପ୍ରାତର୍-ଅଶ୍-ଅ) ପ୍ରାତଃକାଳୀନ ଭୋଜନ;

ପ୍ରାତିକୂଲ୍ୟ-ବି. (ପ୍ରତିକୂଳ-ଯ) ପ୍ରତିକୂଳ ଭାବ ।

ପ୍ରାଥମିକ-ବିଂ. (ପ୍ରଥମ-ଇକ) ଆଦ୍ୟ; ପ୍ରଥମ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । [ପ୍ରବଳପ୍ରକାଶ ।

ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବ-ବି. (ପ୍ରାଦୁସ୍-ଭୂ-ଅ) ଆବିର୍ଭାବ;

ପ୍ରାଦୁର୍ଭୂତ-ବିଂ. (ପ୍ରାଦୁସ୍-ଭୂ-ତ) ପ୍ରକାଶିତ; ଆବିର୍ଭୂତ । [ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ।

ପ୍ରାଦେଶିକ-ବିଂ. (ପ୍ରଦେଶ-ଇକ) ପ୍ରଦେଶ-

ପ୍ରାଧାନ୍ୟ-ବି. (ପ୍ରଧାନ-ଯ) ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ୱ; ପ୍ରଧାନତ୍ୱ ।

ପ୍ରାନ୍ତ-ବି. (ପ୍ର-ଅନ୍ତ) ପ୍ରାନ୍ତଭାଗ; ଶେଷସୀମା ।

ପ୍ରାନ୍ତର-ବି. (ପ୍ର-ଅନ୍ତର) ଦୂରବିସ୍ତୃତ ପଡ଼ିଆ ।

ପ୍ରାପିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଆପ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଅଧିଗମିତ, ଗ୍ରାହିତ ।

ପ୍ରାପ୍ତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଆପ୍-ତ) ଲବ୍ଧ; ଉପସ୍ଥିତ ।

ପ୍ରାପ୍ତି-ବି. (ପ୍ର-ଆପ୍-ତି) ଲାଭ; ପାଇବା; ଉପସ୍ଥିତ ।

ପ୍ରାପ୍ୟ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଆପ୍-ଯ) ପ୍ରାପ୍ତିର ଯୋଗ୍ୟ ।

ପ୍ରାବଲ୍ୟ-ବି. (ପ୍ରବଳ-ଯ) ପ୍ରବଳତା ।

ପ୍ରାଭାତିକ-ବିଂ. (ପ୍ରଭାତ-ଇକ) ପ୍ରଭାତକାଳୀନ ।

ପ୍ରାମାଣିକ ବିଂ. (ପ୍ରମାଣ-ଇକ) ପ୍ରମାଣଯୁକ୍ତ ।

ପ୍ରାୟ-ବି. (ପ୍ର-ଇ-ଅ) ଇଚ୍ଛାପୂର୍ବକ ଅନଶନ-ମୃତ୍ୟୁ; ବିଂ. ସଦୃଶ, ତୁଲ୍ୟ, ଭୂୟିଷ୍ଠରୂପେ ।

ପ୍ରାୟଶଃ-ଅ·. (ପ୍ରାୟ-ଶସ୍) ଭୂୟିଷ୍ଠରୂପେ ।

ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ-ବି. (ପ୍ରାୟସ୍-ଚିନ୍ତ-ତ) ପାପକ୍ଷୟାର୍ଥ ପୁଣ୍ୟକର୍ମ ।

ପ୍ରାୟୁଃ-ବି. (ପ୍ର-ଅୟ୍-ଅସ୍) ତପସ୍ୟା; ଅଂ. ଭୂୟିଷ୍ଠରୂପେ ।

ପ୍ରାୟୋଦ୍ୱୀପ-ବି. (ପ୍ରାୟଃ-ଦ୍ୱୀପ) ଯେଉଁ ଭୂଖଣ୍ଡର ପ୍ରାୟ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଜଳ ।

ପ୍ରାୟୋପବେଶନ-ବି. (ପ୍ରାୟ-ଉପବେଶନ) ଇଚ୍ଛାପୂର୍ବକ-ଅନଶନମରଣାର୍ଥ ବସିରହିବା ।

ପ୍ରାରବ୍ଧ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଆ-ରଭ୍-ତ) ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ; ବି. ଅଦୃଷ୍ଟ ।

ପ୍ରାରମ୍ଭ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଆରମ୍ଭ) ଉପକ୍ରମ, ଆରମ୍ଭ ।

ପ୍ରାର୍ଥନା-ବି. (ପ୍ର-ଅର୍ଥ୍-ଅନ-ଆ) ଯାଚ୍ଞା; ମାଗୁଣି ।

ପ୍ରାର୍ଥିତ-ବିଂ. (ପ୍ର-ଅର୍ଥ୍-ତ) ଯାଚିତ; ଅଭିଲଷିତ ।

ପ୍ରାଲେୟ-ବି. (ପ୍ରଲୟ-ଅ) ହିମ, ଶିଶିର ।

ପ୍ରାବରଣ
ପ୍ରାବାର } ବି. (ପ୍ର-ଆ-ବୃ ଅନ, ଅ) ଆବରଣ-ବସ୍ତ୍ର ।

ପ୍ରାବୀଣ୍ୟ-ବି. (ପ୍ରବୀଣ-ଯ) ଦକ୍ଷତା ।

ପ୍ରାବୃଟ୍-ବି. (ପ୍ର-ଆ-ବୃଷ୍-କ୍ୱିପ) ବର୍ଷାକାଳ ।

ପ୍ରାଶନ-ବି. (ପ୍ର-ଅଶ୍-ଅନ) ଭୋଜନ, ଆହାର ।

ପ୍ରାସ
ପରାସ } ବି. ବ୍ୟଥା ।

ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ-ବିଂ. (ପ୍ରସଙ୍ଗ-ଇକ) ପ୍ରସଙ୍ଗକ୍ରମେ ଉତ୍ଥିତ ।

ପ୍ରାସାଦ-ବି.(ପ୍ର-ଆ-ସଦ୍-ଅ) ବୃହତ୍ ଅଟ୍ଟାଳିକା ।

ପ୍ରାହ୍ଣ-ବି. (ପ୍ର-ଅହନ୍) ପୂର୍ବାହ୍ଣ; ଦିନର ପ୍ରଥମ ଭାଗ । [ପତି ।

ପ୍ରିୟ-ବିଂ. (ପ୍ରୀ-ଅ) ପ୍ରୀତିର ପାତ୍ର, ରମ୍ୟ; ବି.

ପ୍ରିୟଙ୍ଗୁ—ବି. ଲତାବିଶେଷ ।

ପ୍ରିୟଦର୍ଶନ—ବିଂ. ସୁଦୃଶ୍ୟ, ସୁନ୍ଦର ।

ପ୍ରିୟମ୍ବଦ—ବିଂ. (ପ୍ରିୟମ୍-ବଦ) ଯେ ପ୍ରିୟବାକ୍ୟ କହେ ।

ପ୍ରିୟା—ବି. (ପ୍ରୀ-ଯ-ଆ) ପତ୍ନୀ ।

ପ୍ରୀଣନ—ବି. (ପ୍ରୀ ଣିଚ୍-ଅନ) ତୋଷଣ ।

ପ୍ରୀତ—ବିଂ. (ପ୍ରୀ-ତ) ତୃପ୍ତ; ସନ୍ତୁଷ୍ଟ; ଆହ୍ଲାଦିତ ।

ପ୍ରୀତି—ବି. (ପ୍ରୀ-ତି) ପ୍ରେମ; ଅନୁରାଗ; ସନ୍ତୋଷ ।

ପ୍ରେକ୍ଷଣ—ବି. (ପ୍ର-ଈକ୍ଷ୍-ଅନ) ଦର୍ଶନ ।

ପ୍ରେକ୍ଷା—ବି. (ପ୍ର-ଈକ୍ଷ୍-ଅ-ଆ) ପ୍ରଜ୍ଞା; ଦୃଷ୍ଟି ।

ପ୍ରେତ—ବି. (ପ୍ର-ଇ-ତ) ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଆତ୍ମା; ବିଂ. ମୃତ ।

ପ୍ରେତପତି, ପ୍ରେତରାଜ—ବି. (ପ୍ରେତ-ପତି, ରାଜା) ଯମ ।

ପ୍ରେତପୁର—ବି. ଯମାଳୟ ।

ପ୍ରେପ୍ସୁ—ବିଂ. (ପ୍ର-ଆପ୍-ସ-ଉ) ପାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ।

ପ୍ରେମ—ବି. (ପ୍ରିୟ-ଇମନ୍) ଅନୁରାଗ ; ପ୍ରୀତି ।

ପ୍ରେମିକ—ବିଂ. (ପ୍ରେମନ୍-ଇକ) ପ୍ରଣୟୀ ; ସ୍ନେହୀ ।

ପ୍ରେମୀ—ବିଂ. (ପ୍ରେମନ୍-ଇନ୍) ପ୍ରଣୟୀ; ଅନୁରକ୍ତ ।

ପ୍ରେୟସୀ—ବିଂ. (ପ୍ରିୟ-ଇୟସ୍-ଈ ପ୍ରିୟତମା ।

ପ୍ରେୟାନ୍—ବିଂ. (ପ୍ରିୟ-ଇୟସ୍=ପ୍ରେୟସ୍) ପ୍ରିୟତମ ।

ପ୍ରେରଣ, ପ୍ରେରଣା—ବି. (ପ୍ର-ଈର୍-ଅନ, ଆ) ପ୍ରେଷଣ, ପଠାଇବା ; ପ୍ରଣୋଦନ ।

ପ୍ରେରିତ—ବିଂ. ପ୍ରେଷିତ; ପ୍ରଣୋଦିତ ।

ପ୍ରେଷ୍ୟ—ବିଂ. (ପ୍ର-ଇଷ୍-ଯ) ଭୃତ୍ୟ ।

ପ୍ରେଷ୍ଠ—ବିଂ. (ପ୍ରିୟ-ଇଷ୍ଠ) ପ୍ରିୟତମ ।

ପ୍ରୋକ୍ତ—ବିଂ. (ପ୍ର-ବଚ୍-ତ) ପ୍ରକୃଷ୍ଟରୂପେ କଥିତ ।

ପ୍ରୋକ୍ଷଣ—ବି. (ପ୍ର-ଉକ୍ଷ୍-ଅନ) ଶୁଦ୍ଧିନିମିତ୍ତ ଜଳସେଚନ ।

ପ୍ରୋତ—ବି. (ପ୍ର-ବେ-ତ) ସ୍ୟୂତ; ଲମ୍ବିବାରେ ବିସ୍ତୃତ; ଗ୍ରଥିତ ।

ପ୍ରୋଥିତ—ବିଂ. (ପ୍ରୋଥ୍-ତ) ଭୂଗର୍ଭନିହିତ, ପୋତା ।

ପ୍ରୋଷିତ—ବିଂ. (ପ୍ର-ବସ୍-ତ) ବିଦେଶସ୍ଥ, ବିଦେଶଗତ ।

ପ୍ରୋଷିତଭର୍ତ୍ତୃକା—ବି. (ପ୍ରୋଷିତ-ଭର୍ତ୍ତୃ) ଯେ ନାୟିକାର ସ୍ୱାମୀ ବିଦେଶସ୍ଥ ।

ପ୍ରୌଢ଼—ବିଂ. (ପ୍ର-ଊଢ଼) ବିବାହିତ; ପରିଣତବୟସ୍କ ।

ପ୍ରୌଢ଼ି—ବି. (ପ୍ର-ବହ୍-ତି) ସାମର୍ଥ୍ୟ; ଉତ୍କର୍ଷ ।

ପ୍ଲକ୍ଷ—ବି. ଅଶ୍ୱତ୍ଥ ବୃକ୍ଷ ।

ପ୍ଲବ—ବି. (ପ୍ଲୁ-ଅ) କୁଦ କୁଦ ଚାଲିବା; ସନ୍ତରଣ ; ଭେଳା ।

ପ୍ଲବଗ, ପ୍ଲବଙ୍ଗମ—ବି. (ପ୍ଲବ-ଗମ୍-ଅ) ବାନର; ଭେକ ।

ପ୍ଲବମାନ—ବିଂ. (ପ୍ଲୁ-ଆନ) ଭାସମାନ ।

ପ୍ଲାବନ—ବି. (ପ୍ଲୁ ଣିଚ୍-ଅନ) ଜଳଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାପ୍ତି ; ବନ୍ୟା ।

ପ୍ଲାବିତ—ବିଂ. (ପ୍ଲାବ-ତ) ଜଳଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାପ୍ତ ।

ପ୍ଲୀହା—ବି. ଉଦରମଧ୍ୟସ୍ଥ ଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ; ପିଳେହି ।

ପ୍ଲୁତ—ବି. (ପ୍ଲୁ-ତ) ଲମ୍ଫ, ଅଶ୍ୱର ଗତିବିଶେଷ ; ତ୍ରିମାତ୍ରସ୍ୱର ।

ପ୍ଲୁଷ୍ଟ—ବିଂ. (ପ୍ଲୁଷ୍-ତ) ଦଗ୍ଧ ।

ଫ

ଫ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଦ୍ୱାବିଂଶବର୍ଣ୍ଣ ।

ଫକା । } ବି. ପାଣ୍ଡୁର ବର୍ଣ୍ଣ ।
ଫିକା । }

ଫକାସୀ-ବି. ଦମ୍ ।

ଫକ୍କିକା-ବି. କୂଟ ପ୍ରଶ୍ନ ।

ଫକୀର-ବି. ମୁସଲମାନ୍ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ; ଭିକ୍ଷୁକ ।

ଫଗୁ-ବି. (ଫଲ୍ଗୁ ଶବ୍ଦର-ଅପଭ୍ରଂଶ) ଅବିର ।

ଫଗୁଣ-ବି. (ଫାଲ୍ଗୁନର ଅପଭ୍ରଂଶ) କୁମ୍ଭମାସ ।

ଫଟକା-ବି. ଅଗ୍ନିବାଣ ।

ଫଟା-ବିଂ. ଫାଟଯୁକ୍ତ; ଭଙ୍ଗା ।

ଫଟାଇବା-କ୍ରି. ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ କରିବା ।

ଫଡ଼୍ଫଡ଼୍-ଅଂ. ଶବ୍ଦବିଶେଷ ।

ଫଡ଼କା-ବି. ପତାକା ।

ଫଡ଼ା-ବି. କାଷ୍ଠ ଚିରଣର ଖଣ୍ଡ; ବିଂ. ଚିରା ।

ଫଡ଼ିଆ } ବି. ଅଣ୍ଟାଦିର କଟିଠାରୁ ସମସ୍ତ ଚରଣ;
ଫରୁଆ } ଗୋଡର ସମୁଦାୟ ଅଂଶ ।

ଫଣ } ବି. (ଫଣ୍-ଅ, ଆ) ସର୍ପର ବିସ୍ତାରିତ
ଫଣା } ମସ୍ତକ ।

ଫଣଫଣା-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଫଣୀ-ବି. (ଫଣିନ୍) ସର୍ପ; ଫଣାଧର ସର୍ପ ।

ଫଣୀନ୍ଦ୍ର-ବି. (ଫଣିନ୍-ଇନ୍ଦ୍ର) ସର୍ପରାଜ; ବାସୁକି ।

ଫତେ-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ଜୟ ।

ଫନ୍ଦ-ବି. ପାଶାଦିର ପାନ୍ତସ୍ଥଗ ।

ଫନ୍ଦା-ବି. ଆଶ୍ରୟ, ଅବଲମ୍ବନ, ଜୀବିକା ।

ଫନ୍ଦୀ-ବି. ଫିକର, ଉପାୟ ।

ଫମ୍ପା-ବିଂ. ପୋଲା; ଅନ୍ତଃସାର-ଶୂନ୍ୟ ।

ଫଇସଲା-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ମୋକଦ୍ଦମାର ନିଷ୍ପତ୍ତି-ପତ୍ର ।

ଫର୍ଫର-ବିଂ ଅତିଚଞ୍ଚଳ; ଅଂ. ପତାକାଦି ଉଡି- [ବାର ଶବ୍ଦ ।

ଫରମାଣ-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ଆଦେଶ ।

ଫରି-ବି. ଫଳକ, ଚର୍ମ ଅଡ୍ଡଣୀ ।

ଫରୁଆ-ବି. ସଂପୁଟକ, ସିନ୍ଦୂର ପଦ୍ଧତି ରଖିବା ନିମନ୍ତେ କାଷ୍ଠନିର୍ମିତ ପାତ୍ର ।

ଫର୍ଚ୍ଚା-ବିଂ. ଗୋରା; ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ।

ଫର୍ଦ୍ଦ-ବି. କାଗଜଖଣ୍ଡ; ହିସାବ କାଗଜ ।

ଫଳ-ବି. (ଫଳ୍-ଅ) ବୃକ୍ଷଲତାରୁ ଜାତ ଶସ୍ୟ; ଉତ୍ପନ୍ନ ବସ୍ତୁ; କାର୍ଯ୍ୟସିଦ୍ଧି; କର୍ମର ପରିଣାମ ।

ଫଳକ-ବି. (ଫଳ୍-ଅକ) ଢାଲ; ପଟ୍ଟ ।

ଫଳତଃ-ଅଂ. (ଫଳ-ତସ୍) ଏହି ହେତୁରୁ; ବସ୍ତୁତଃ ।

ଫଳନ୍ତା } ବିଂ. ଫଳବିଶିଷ୍ଟ, ଯାହା ଫଳୁଅଛି ।
ଫଳନ୍ତି }

ଫଳପାକାନ୍ତ-ବି. ଫଳ ପାଚିଲେ ଯେଉଁ ବୃକ୍ଷମାନ ମରିଯାଏ ।

ଫଳପ୍ରଦ-ବିଂ. (ଫଳ-ପ୍ର-ଦା-ଅ) ଯେ ଫଳ [ପ୍ରଦାନ କରେ ।

ଫଳଶ୍ରୁତି-ବି. (ଫଳ-ଶ୍ରୁ-ତି) କର୍ମର ଫଳଶ୍ରବଣ ।

ଫଳାଫଳ-ବି. (ଫଳ-ଅଫଳ) ହାନିଲାଭ ।

ଫଳିତ-ବିଂ. (ଫଳ-ଇତ) ଫଳଯୁକ୍ତ; ସଫଳ ।

ଫଳୋପଧାୟକ-ବି. (ଫଳ-ଉପ-ଧା-ଅକ)
ଫଳଦାୟକ । [ର୍ଥକ ।
ଫଲ୍ଗୁ-ବି. (ଫଲ୍-ଗୁ) ଫଗୁ ; ବି. ଅସାର; ନିର-
ଫଲ୍ଗୁନ } ବି. ଫାଲ୍ଗୁନ ମାସ ।
ଫାଲ୍ଗୁନ }
ଫସଲ୍-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) କୃଷି, କୃଷିଜାତ ଶସ୍ୟାଦି ।
ଫସ୍କା-ବି. ଢ଼ାଳୁକା, ଯେ ଠାଣ ବା ଶକ୍ତ ନୁହେ ।
ଫାଉ-ବି. (ସ୍ଫାୟ୍‌ଧାତୁଜ) ଅତିରିକ୍ତ ଲାଭ ।
ଫାଙ୍କ-ବି. ଛିଦ୍ର; ଅନ୍ତର ।
ଫାଟ-ବି. (ସ୍ଫାଟ୍‌ଧାତୁଜ) ଛିଦ୍ର ।
ଫାଟକ-ବି. ବହିଦ୍ୱାର ।
ଫାଟିବା-କ୍ରି. (ସ୍ଫାଂଟ୍ ଧାତୁରୁ) ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ।
ଫାଟଆ-ବି. ଗୋମେଷାଦିର ରୋଗବିଶେଷ ।
ଫାଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଚିରିବା; ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରିବା ।
ଫାଣ୍ଟ-ବି. ଉଷ୍ଣଜଳରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ଔଷଧର କଷାୟ ।
ଫାଣ୍ଡି-ବି. ପୁଲିସ କର୍ମଚାରୀଙ୍କର ରହିବାର ସ୍ଥାନ ।
ଫାନସ୍-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) କାଗଜରେ ନିର୍ମିତ ଦୀପ;
ଫାନ୍ଦ-ବି. ଫାଶ । [ଝୁଲିବାର ଦୀପବିଶେଷ ।
ଫାଳି-ବି. ଲଙ୍ଗଳଲୁହା; ଦୁଇଭାଗର ଏକଭାଗ ।
ଫାଳିଆ-ବି. ବସ୍ତ୍ରଭ; ବି. ଖଣ୍ଡ ।
ଫାଲ୍ଗୁନି-ବି. (ଫଲ୍ଗୁନ-ଅ) ଫଗୁଣ ମାସ ।
ଫାଶ-ବି. (ପାଶଶବ୍ଦଜ) ପାଶ, ରଜ୍ଜୁ ।
ଫାଶୀ-ବି. (ପାଶଶବ୍ଦଜ) ଉଦ୍‌ବନ୍ଧନ; ଗଳାରେ
ଫାଶ ଦେଇ ପ୍ରାଣନାଶନ । [ବିଶେଷ ।
ଫାସିଆ-ବି, କର୍ଣ୍ଣ ଓ ନାସିକାର ଆଭରଣ-

ଫିକିର-ବି. କୌଶଳ ।
ଫିଙ୍ଗିବା-କ୍ରି. ନିକ୍ଷେପ କରିବା ।
ଫିଟାଇବା-କ୍ରି. ମୋଚନ କରିବା ।
ଫିଡା-ବି. ସବୁଜବର୍ଣ୍ଣ-ପକ୍ଷୀ । [ପଥ ।
ଫୁକାର-ବି. ଜଳ ଓ ବାୟୁ ଯିବାର ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ
ଫୁଙ୍କିବା-କ୍ରି. (ଫୁତ୍କାରଶବ୍ଦଜ) ଫୁ ଶବ୍ଦପୂର୍ବକ
ମୁଖରୁ ବାୟୁ ନିର୍ଗତ କରିବା; ମନ୍ତ୍ର ପଢ଼ି
ଛାଡିବା ।
ଫୁଟ୍-ବି. (ଇଂରାଜୀ) ୧୨ ଅଙ୍ଗୁଳ ପରିମାଣ ।
ଫୁଟା-ବି. ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ।
ଫୁଟି-ବି. ଫଳବିଶେଷ ।
ଫୁଟିବା-କ୍ରି. (ସ୍ଫୁଟ୍‌ଧାତୁଜ) ବିକଶିତ ହେବା ।
ଫୁଟୁକା-ବି. (ସ୍ଫୋଟିକ ଶବ୍ଦଜ) ଦୁଇ ଅଙ୍ଗୁଳିଦ୍ୱାରା
କୃତ ଶବ୍ଦ ।
ଫୁତ୍କାର-ବି. (ଫୁତ୍-କାର) ଫୁ ଫୁ କରିବା ।
ଫୁରୁଣା-ବି. ଆନନ୍ଦ; ଆହ୍ଲାଦ ।
ଫୁଲ୍-ବି. (ଫୁଲ୍ଲଶବ୍ଦଜ) ପୁଷ୍ପ ।
ଫୁଲଖଡ଼ି-ବି. ଦୁଧଖଡି ।
ଫୁଲଗୁଣା-ବି. ନାସିକାର ଅଳଙ୍କାରବିଶେଷ ।
ଫୁଲା-ବି. ରକ୍ତଃ ରୋଗବିଶେଷ; ଶୋଥ ରୋଗ ।
ଫୁଲାଇବା-କ୍ରି. ସ୍ଫୀତ କରାଇବା ।
ଫୁଲ୍ଲ-ବି. (ଫୁଲ୍-ତ) ବିକଶିତ, ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ।
ଫୁଲ୍ଲୀ-ବି. (ଫୁଲଶବ୍ଦଜ) ସୁବର୍ଣ୍ଣନିର୍ମିତ ପୁଷ୍ପାକାର
ଗହଣାବିଶେଷ ।
ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍-ବି. କାନରେ ଗୁପ୍ତକଥା କହିବାର ଶବ୍ଦ ।
ଫୁସ୍‌ଫୁସ୍-ବି. ଶରୀରସ୍ଥ ଶ୍ୱାସଯନ୍ତ୍ର ।

ଫୁସଲାଇବା-କ୍ରି. ଭୁଲାଇବା ।
ଫେଁଟା-ବି. ଧୋତି ।
ଫେଡ଼ାଙ୍କ-ବି. ବ୍ୟବକଳନ, ବିୟୋଗ ।
ଫେଡ଼ିବା } କ୍ରି. ଫିଟାଇବା ; ମୋଚନ କରିବା;
ଫେଡ଼ିବା } ବ୍ୟବକଳନ କରିବା ।
ଫେଣ } ବି. ଜଳାଦି ଉପରେ ଭାସୁଥିବା
ଫେନ } ବୁଦ୍‌ବୁଦ୍ ।
ଫେଣା-ବି. ବତାସା ନାମକ ମିଷ୍ଟାନ୍ନ ।
ଫେଣ୍ଟିବା-କ୍ରି. (ଫାଣ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ଫେଣେଇବା ।
ଫେନିଲ-ବିଂ. ଫେନଯୁକ୍ତ ।
ଫେର-ବି. ବସ୍ତ୍ରର ବେଷ୍ଟନ; ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ।
ଫେରଫାର-ବି. ବଦଳାବଦଳି ।
ଫେରବ }
ଫେରଣ୍ଡ } ବି. ଶୃଗାଳ ।
ଫେରୁ }
ଫେରିବା-କ୍ରି. ଲେଉଟିବା । [ବୁଦ୍‌ବୁଦ୍ ।
ଫୋଟକା-ବି. (ସ୍ଫୋଟକଶବ୍ଦଜ) ସ୍ଫୋଟକ;
ଫୋଡ-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ରନ୍ଧ୍ର ।
ଫୋଡଣୀ-ବି. ଫୋଡ କରିବାର ଯନ୍ତ୍ର ।
ଫୋଡ଼ିବା-କ୍ରି. (ସ୍ଫୋଟଧାତୁଜ) ଛିଦ୍ର କରିବା ।
ଫୋପାଡ଼ିବା-କ୍ରି. ନିକ୍ଷେପ କରିବା ।
ଫୌଜ } ବି. (ଆରବୀ) ସେନା ।
ଫଉଜ }
ଫୌଜଦାରୀ-ବି. ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତିଭଙ୍ଗ-ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବ (ବର୍ଗୀୟ ବ) ସଘୋଷାଂଶ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣ ।

ବଉଳ-ବି. (ବକୁଳଶବ୍ଦଜ) ବକୁଳ ବୃକ୍ଷ ବା ତାହାର ଫୁଲ; ଆମ୍ରମୁକୁଳ ।
ବଉଳିବା-କ୍ରି. ମୁକୁଳିତ ହେବା ।
ବକ-ବି, ବଗ (ପକ୍ଷୀ) ।
ବକ-ଯନ୍ତ୍ର-ବି. ଅରଗ-କାଢିବାର ଯନ୍ତ୍ର; ମଦ୍ୟା-
ବକୁଳ-ବି. ବଉଳ । [ଦିର ନିଷ୍କର୍ମ-ଫଳ ।
ବଟୁ-ବି. ବାଳକ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ ।
ବଡ଼ବାଗ୍ନି-ବି. ସମୁଦ୍ର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅଗ୍ନି ।
ବଡ଼ିଶ-ବି. ମାଛ ଧରିବା କଣ୍ଟା, ବନ୍ଶିକଣ୍ଟା ।
ବଡ଼ୁ-ବି. (ବଟୁଶବ୍ଦଜ) ଉପନୟନ ସଂସ୍କାର ପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବାଳକ ।
ବଦର } ବି. ବରକୋଳି ଗଛ ବା ତାହାର ଫଳ ।
ବଦରୀ }
ବଦ୍ଧ-ବିଂ. (ବନ୍ଧ-ତ) ବନ୍ଧା; ଯୁକ୍ତ; ଏକତ୍ରିତ; ନିବଦ୍ଧ; କୃତ । [କୃତାଞ୍ଜଳି ।
ବଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି-ବିଂ. (ବଦ୍ଧ-ଅଞ୍ଜଳି) ଯୁକ୍ତାଞ୍ଜଳି,
ବଦ୍ଧ-ପରିକର-ବିଂ. ପରିହିତ-କଟିବନ୍ଧ; କାର୍ଯ୍ୟ-ସାଧନ ନିମନ୍ତେ ଅଗ୍ରସର ।
ବଦ୍ଧ-ମୁଷ୍ଟି-ବିଂ. ଦୃଢମୁଷ୍ଟି; କୃପଣ ।
ବଦ୍ଧ-ମୂଳ-ବିଂ. ଦୃଢରୂପେ ନିବଦ୍ଧମୂଳ ଯାହାର ।
ବଧିର-ବିଂ. ବହିରା, କାଲ ।
ବଧିରିତ-ବିଂ. ବଧିରୀକୃତ; ଘୋରଶବ୍ଦ ଦ୍ୱାରା କାନ ଅବଶ ଯାହାର ।
ବନ୍ଦୀ-ବି. କଏଦୀ, କାରାରୁଦ୍ଧ ଲୋକ ।

ବନ୍ଧ-ବି. (ବନ୍ଧ୍-ଅ) ବନ୍ଧନ; ରୋଧ; ବନ୍ଧ୍ୟାସ; ରଚନାବିଶେଷ; ଆସକ୍ତି ।

ବନ୍ଧକ-ବି. ଋଣନିମିତ୍ତ ଗଚ୍ଛିତ ସମ୍ପତ୍ତି ।

ବନ୍ଧନ-ବି. (ବନ୍ଧ୍-ଅନ) ବାନ୍ଧିବା; ଅବରୋଧ; ବନ୍ଧନାର୍ଥ ରଜ୍ଜୁ ବା ଶୃଙ୍ଖଳ ।

ବନ୍ଧନୀ-ବି. (ବନ୍ଧ୍-ଅନ-ଈ) ବନ୍ଧନାର୍ଥ ସୂତ୍ର ବା ରଜ୍ଜୁ; ଗଣିତରେ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ରାଶିକୁ ଅନ୍ତର୍ଗତ କରିବାର ଯୁଗ୍ମ ଚିହ୍ନ ।

ବନ୍ଧୁ-ବି. (ବନ୍ଧ୍-ଉ) ଯେ ସ୍ନେହ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଧନ କରେ; ମିତ୍ର; ଜ୍ଞାତି ।

ବନ୍ଧୁଜୀବ } ବି. ବନ୍ଧୁଲି ଗଛ ଓ ତାହାର ରକ୍ତ-
ବନ୍ଧୁଳ } ବର୍ଣ୍ଣ ଫୁଲ ।

ବନ୍ଧୁତା }
ବନ୍ଧୁତ୍ୱ } ବି. ବନ୍ଧୁ-ପଣ, ମିତ୍ରତା ।

ବନ୍ଧୁର-ବିଂ. (ବନ୍ଧ୍-ଉର) ଉନ୍ନତାନତ ।

ବନ୍ଧ୍ୟ-ବିଂ. (ବନ୍ଧ୍-ଯ) ଫଳ-ଶୂନ୍ୟ; ନିଷ୍ଫଳ ।

ବନ୍ଧ୍ୟା-ବି. ଯେ ସ୍ତ୍ରୀ ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କରି ନାହିଁ, (ବାଁଝ ।

ବଭ୍ରୁ-ବିଂ. ପିଙ୍ଗଳ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ବର୍ବଟୀ-ବି. ବରଗୁଡ଼ି ଶସ୍ୟ ।

ବର୍ବର-ବିଂ. ମ୍ଲେଚ୍ଛ; ମୂର୍ଖ ।

ବର୍ବୁର-ବି. ବବୁରଗଛ ।

ବର୍ହ-ବି. ମୟୂରପିଚ୍ଛ; ପକ୍ଷ ।

ବର୍ହୀ-ବି. (ବର୍ହ-ଇନ୍) ମୟୂର ।

ବଳ-ବି. (ବଳ୍-ଅ) ଶକ୍ତି; ସୈନ୍ୟ ।

ବଳକ୍ଷ-ବିଂ. ଶ୍ୱେତବର୍ଣ୍ଣ ।

ବଳଦେବ }
ବଳଭଦ୍ର } ବି. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭ୍ରାତା ।
ବଳରାମ }

ବଳବାନ୍-ବିଂ. (ବଳ-ବତ୍) ବଳଶାଳୀ, ସମର୍ଥ ।

ବଳାକା-ବି. ବକ-ଶ୍ରେଣୀ ।

ବଳାତ୍କାର-ବି. (ବଳାତ୍-କାର) ଜୋର ଦ୍ୱାରା କରିବା; ଅତ୍ୟାଚାର । [ମର୍ଥ୍ୟ ।

ବଳାବଳ-ବି. (ବଳ-ଅବଳ) ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ ଅସା-

ବଳାହକ-ବି. ମେଘ ।

ବଳି-ବି. ପୂଜାର ସାମଗ୍ରୀ; ଦେବତାଙ୍କୁ ଦତ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ; ଭୂତଯଜ୍ଞ ବା ଜୀବମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ-ଦାନ ।

ବଳିଷ୍ଠ }
ବଳୀୟାନ୍ } ବି. ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଳବାନ୍ ।

ବଳି-ସଦ୍ମ-ବି. ବଳି ନାମକ ଦୈତ୍ୟର ଗୃହ; ପାତାଳ ।

ବଳୀ-ବିଂ. (ବଳ-ଇନ୍) ବଳଶାଳୀ ।

ବଳୀବର୍ଦ୍ଦ-ବି. ବୃଷ; ବଳଦ ।

ବଲ୍ଲବ-ବି. ଗୋପାଳ, ଗଉଡ଼ ।

ବଲ୍ଲବୀ-ବି. ଗଉଡୁଣୀ । [ବିଭାଗ ।

ବବ-କରଣ-ବି. ଦିବସର ଜ୍ୟୋତିଷିକ ପ୍ରଥମ

ବହଳ-ବିଂ. ଘନ; ସାନ୍ଦ୍ର; ଦୃଢ଼ ।

ବହିଃ-ଅଂ. ବାହାରେ ।

ବହିଷ୍କୃତ-ବିଂ. ନିଷ୍କାସିତ ।

ବହିର୍ଗତ-ବିଂ. ନିର୍ଗତ; ନିଷ୍କ୍ରାନ୍ତ ।

ବହିର୍ଦ୍ଦେଶ-ବି. ଗ୍ରାମ ବା ନଗରର ଉପାନ୍ତ ।

ବହୁ-ବଂ. ଅନେକ; ଅଧିକ ।
ବହୁତ-ବଂ. ଅନେକ; ଅଧିକ ।
ବହୁଧା-କ୍ରି. ବଂ. ନ ନାପ୍ରକାର ।
ବହୁମୂତ୍ର-ବ. ଅଧିକ ପ୍ରସ୍ରାବ-ରୂପ ରୋଗ ।
ବହୁମୂଲ୍ୟ-ବଂ. ମହାର୍ଘ; ବ. ଅଧିକମୂଲ୍ୟ ।
ବହୁବିଧ-ବଂ. ନାନାପ୍ରକାର । [ଏଣ୍ଡୁଅ ।
ବହୁରୂପୀ-ବଂ. ନାନାରୂପଧାରୀ; ନାନାବର୍ଣ୍ଣଧାରୀ
ବହୁଳ-ବଂ. ଅନେକ, ଅଧିକ; ବ. କୃଷ୍ଣପକ୍ଷ ।
ବହୁଳତା-ବ. ବାହୁଲ୍ୟ, ଆଧିକ୍ୟ ।
ବହୁଳୀକୃତ-ବଂ. (ବହୁଳ-ଈ-କୃତ) ବିସ୍ତାରିତ ।
ବହୁବ୍ରୀହି-ବଂ. ବହୁଧାନ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟ; ବ. ବ୍ୟାକରଣ ସମାସବିଶେଷ । [ସମୟରେ ।
ବହୁଶଃ-କ୍ରି. ବଂ. ବହୁଳଭାବରେ ; ଅନେକ
ବାଡବ-ବ. ସାମୁଦ୍ରିକ ଅଗ୍ନି ।
ବାଢଗଣି-ବ. ବାଇଗଣ, ବାର୍ତ୍ତାକୀ ।
ବାଣ-ବ. ଶର; ଦୈତ୍ୟବିଶେଷ; ୫ ସଂଖ୍ୟା ।
ବାଣ-ସିଦ୍ଧି-ବ. ବାଣଦ୍ୱାରା ଲକ୍ଷ୍ୟଭେଦ କରିବାରେ ସିଦ୍ଧତା ।
ବାଦରାୟଣ-ବ. ବ୍ୟାସମୁନି ।
ବାଦରାୟଣି-ବ. ବ୍ୟାସମୁନିଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶୁକ ।
ବାଧକ ବଂ. (ବାଧ୍-ଅକ) ବାଧାଜନକ ; ନିବାରକ ।
ବାଧା-ବ. (ବାଧ୍-ଆ) ବ୍ୟଥା; ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ।
ବାଧିତ-ବ. (ବାଧ୍-ତ) ପୀଡ଼ିତ; ନିବାରିତ;
ବାଧିବା-କ୍ରି. ପୀଡ଼ା ଦେବା । [ବଶୀଭୂତ ।
ବାଧିର୍ଯ୍ୟ-ବ. (ବଧିର ଯ) ବଧିରତା ।

ବାଧ୍ୟ-ବଂ. (ବାଧ୍-ଯ) ନିବାରଣଯୋଗ୍ୟ; ବଶ୍ୟ ।
ବାନ୍ଧବ-ବ. (ବନ୍ଧୁ ଅ-ସ୍ୱାର୍ଥେ) ବନ୍ଧୁ; ଆତ୍ମୀୟ ।
ବାଳ-ବଂ. (ବଲ୍-ଅ) ଅଳ୍ପବୟସ୍କ; ନୂତନ; ଅଜ୍ଞାନ; ବ. କେଶ; ବାଳକ ।
ବାଳକ-ବ. ଅଳ୍ପ ବୟସ୍କ ପୁତ୍ର ।
ବାଳବ-ବ. ଦିବସର ଜ୍ୟୋତିଷିକ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଭାଗ ।
ବାଳା-ବ. ତରୁଣୀନାରୀ ।
ବାଳିକା-ବ. ଅଳ୍ପ ବୟସ୍କା କନ୍ୟା ।
ବାଳିଶ-ବଂ. ମୂର୍ଖ ।
ବାଳିଶ-ବ. (ବାଲ-ଇନ୍-ଶୀ-ଅ) ଉପାଧାନ ।
ବାଲୁକା-ବ. ସିକତା, ବାଲି ।
ବାଲୁକାମୟ-ବଂ. ବାଲୁକାପୂର୍ଣ୍ଣ ।
ବାଲୁକା-ଯନ୍ତ୍ର-ବ. ଔଷଧ-ପାକାର୍ଥ ଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ । [ନିଃସାରଣ ।
ବାଲୁକା-ସ୍ୱେଦ-ବ. ତପ୍ତବାଲୁକା ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱେଦ
ବାଲେୟ-ବଂ. (ବଲି-ଏୟ) ବଳି ବା ପୂଜାର-
ବାଲ୍ୟ-ବଂ. ବାଲକ-ଅବସ୍ଥା । [ଯୋଗ୍ୟ ।
ବାଷ୍ପ-ବ. ଅଶ୍ରୁ; ବାମ୍ଫ ।
ବାଷ୍ପ-ଯନ୍ତ୍ର-ବ. ଧୂଆଁକଳ ।
ବାହା-ବ. ଭୁଜ ।
ବାହୁ-ବ. ଭୁଜ; ତ୍ରିକୋଣକ୍ଷେତ୍ରର ପାର୍ଶ୍ୱରେଖା ।
ବାହୁ-ବଳ-ବ. ଭୁଜବଳ; ଦୈହିକବଳ ।
ବାହୁ-ମୂଳ-ବ. କାଖ ।
ବାହୁ-ଯୁଦ୍ଧ-ବ. ହାତକୁ ହାତ ଯୁଝିବା; ମଲ୍ଲ-
ବାହୁଲ୍ୟ-ବ. (ବହୁଳ-ଯ) ଆଧିକ୍ୟ । [ଯୁଦ୍ଧ ।
ବାହ୍ୟ-ବଂ. (ବହିସ୍-ଯ) ବହିଃସ୍ଥିତ ।

ବିଡ଼ାଳାକ୍ଷ-ବି. ବଇଲେଇ ।

ବିନ୍ଦୁ -ବି. ଟୋପା ; ଅନୁସ୍ୱାର; କ୍ଷୁଦ୍ର ଚିହ୍ନ ।

ବିମ୍ବ-ବି. ପ୍ରତିବିମ୍ବ; ମଣ୍ଡଳ ; ଜଳବୁଦ୍‌ବୁଦ ; କଞ୍ଚ-

ବିମ୍ବିତ-ବି॰. ପ୍ରତିଫଳିତ । [କାକୁଡ଼ି ଫଳ ।

ବିଲ-ବି. ଗର୍ତ୍ତ । [ଶଶକ ।

ବିଲେଶୟ-ବି. (ବିଲେ-ଶୀ-ଅ) ସର୍ପ ; ମୂଷିକ;

ବିଲ୍ୱ-ବି. ବେଲଗଛ ବା ତାହାର ଫଳ ।

ବିସ ବି. ମୃଣାଳ ।

ବୀଜ-ବି. ମଞ୍ଜି; କାରଣ; ଶୁକ୍ର ।

ବୀଜକ-ବି. ଲେମ୍ବୁ ଗଛ ।

ବୀଜ-କୋଷ-ବି. ବୀଜ-ଧାରକ ଛୁଇଁ ବା ପାଦ ।

ବୀଜାଙ୍କୁର-ବି. (ବୀଜ-ଅଙ୍କୁର) ବୀଜର ପ୍ରଥମ
ଅଙ୍କୁର । [ଘୃଣ୍ୟ ।

ବୀଭତ୍ସ-ବି॰. (ବଧ୍-ସନ୍-ଅ) କଦର୍ଯ୍ୟ; ଜଘନ୍ୟ;

ବୁକ୍କ-ବି. ବୁକ, ବକ୍ଷ ; ହୃଦ ।

ବୁଦ୍‌ବୁଦ-ବି. ପାଣିଫୋଟକା ।

ବୁଦ୍ଧ-ବି॰. (ବୁଧ୍-ତ) ଜ୍ଞାନ-ପ୍ରାପ୍ତ ; ଜାଗ୍ରତ; ବି.
ବୌଦ୍ଧଧର୍ମ-ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ।

ବୁଦ୍ଧି-ବି. (ବୁଧ୍-ତି) ବୁଝିବା ଶକ୍ତି; ବିଚାରଶକ୍ତି ।

ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ }
ବୁଦ୍ଧିମନ୍ତ } ବି॰. (ବୁଦ୍ଧି-ମତ୍) ତୀକ୍ଷ୍ଣବୁଦ୍ଧି ।

ବୁଦ୍ଧିମତୀ-ବି. (ବୁଦ୍ଧିମତ୍-ଈ) ଧୀମତୀ ।

ବୁଧ-ବି. ପଣ୍ଡିତ; ଗ୍ରହ-ବିଶେଷ ।

ବୁଭୁକ୍ଷା-ବି. (ଭୁଜ୍-ସନ୍-ଅ-ଆ) ଭୋଜନେଚ୍ଛା;

ବୁଭୁକ୍ଷିତ-ବି॰. କ୍ଷୁଧିତ । [କ୍ଷୁଧା ।

ବୁଭୁକ୍ଷୁ-ବି॰. ଭୋଜନେଚ୍ଛୁ ।

ବୃହତ୍-ବି॰. ବଡ଼, ପ୍ରକାଣ୍ଡ ।

ବୃହଦ୍ଭାନୁ ବି. ଅଗ୍ନି ।

ବୃହସ୍ପତି-ବି. ଗ୍ରହବିଶେଷ; ଦେବଗୁରୁ ।

ବୈଜିକ-ବି॰. (ବୀଜ-ଇକ) ବୀଜସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବୋଦ୍ଧା-ବି॰. (ବୁଧ୍-ତୃ) ଜ୍ଞାନୀ ।

ବୋଧ-ବି. (ବୁଧ୍-ଅ) ଜ୍ଞାନ । [ଜ୍ଞାନପ୍ରଦ ।

ବୋଧକ-ବି॰. (ବୁଧ୍-ଅକ) ଜ୍ଞାପକ, ସୂଚକ ;

ବୋଧନ-ବି. (ବୁଧ୍-ଅନ) ଜ୍ଞାପନ ; ଜାଗରଣ ।

ବୋଧି-ବି. ଅଶ୍ୱତ୍ଥବୃକ୍ଷ; ବୋଦ୍ଧା ।

ବୋଧିତ-ବି॰. ଜ୍ଞାପିତ; ଜାଗରିତ ।

ବୋଧିସତ୍ତ୍ୱ-ବି. ବୌଦ୍ଧ ତପସ୍ୱୀ ।

ବୌଦ୍ଧ-ବି. ବୌଦ୍ଧଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ; ବି॰. ବୁଦ୍ଧ-
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବ୍ରହ୍ମ-ବି. ପରମ ବ୍ରହ୍ମ ; ବେଦ ; ବ୍ରାହ୍ମଣ ।

ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ-ବି. ବ୍ରହ୍ମଚାରୀର ବ୍ରତ ।

ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ-ବି. (ବ୍ରହ୍ମ-ଚର୍-ଇନ୍) ଉପନୟନ
ଉତ୍ତାରେ ଯେ ଗୁରୁଗୃହରେ ଧର୍ମଶିକ୍ଷା କରେ ।

ବ୍ରହ୍ମ-ତାଳୁ -ବି. ମନୁଷ୍ୟ ମସ୍ତକର-ବ୍ରହ୍ମରନ୍ଧ୍ର ।

ବ୍ରହ୍ମଦୈତ୍ୟ-ବି. ପ୍ରେତବିଶେଷ ।

ବ୍ରହ୍ମପୁତ୍ର-ବି. ସ୍ୱନାମ ଖ୍ୟାତ ନଦ ।

ବ୍ରହ୍ମ-ବନ୍ଧୁ-ବି. ନିକୃଷ୍ଟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।

ବ୍ରହ୍ମ-ଯଜ୍ଞ-ବି. ବେଦାଧ୍ୟୟନ ।

ବ୍ରହ୍ମର୍ଷି-ବି. ବ୍ରାହ୍ମଣ-ଋଷି ; କୁରୁକ୍ଷେତ୍ରନିକଟସ୍ଥ

ବ୍ରହ୍ମ-ବର୍ଚ୍ଚସ-ବି. ବ୍ରହ୍ମତେଜଃ । [ପ୍ରଦେଶ ।

ବ୍ରହ୍ମବାଦୀ-ବି. ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନୀ, ବ୍ରାହ୍ମ ।

ବ୍ରହ୍ମ-ବିଦ୍ୟା-ବି. ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନ ।

ବ୍ରହ୍ମ-ସୂତ୍ର-ବି. ଯଜ୍ଞୋପବୀତ ।

ବ୍ରହ୍ମା-ବି. ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା; ଋତ୍ୱିକ୍ ବିଶେଷ ।

ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ-ବି. (ବ୍ରହ୍ମ-ଅଣ୍ଡ) ଜଗତ୍ ।

ବ୍ରହ୍ମାବର୍ତ୍ତ-ବି. ହସ୍ତିନାପୁର-ନିକଟସ୍ଥ ପ୍ରଦେଶ-ବିଶେଷ । [ଅସ୍ତ୍ର ।

ବ୍ରହ୍ମାସ୍ତ୍ର-ବି. (ବ୍ରହ୍ମ-ଅସ୍ତ୍ର) ପବିତ୍ର ଅସ୍ତ୍ର; ଅମୋଘ

ବ୍ରହ୍ମୋତ୍ତର-ବିଂ. ବ୍ରାହ୍ମଣକୁ ଦତ୍ତ (ଭୂମି) ।

ବ୍ରାହ୍ମ-ବିଂ. (ବ୍ରହ୍ମନ୍-ଅ) ବ୍ରହ୍ମସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ପବିତ୍ର; ବି. ବ୍ରାହ୍ମଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ।

ବ୍ରାହ୍ମଣ-ବି. (ବ୍ରହ୍ମନ୍-ଅଣ୍) ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞ; ଚତୁର୍ବର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲି ଗଣିତ ବର୍ଣ୍ଣ ବା ଜାତି; ବେଦର ଅଂଶବିଶେଷ । [ପତ୍ନୀ ।

ବ୍ରାହ୍ମଣୀ-ବି. ବ୍ରାହ୍ମଣଜାତୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ; ବ୍ରାହ୍ମଣ-

ବ୍ରାହ୍ମ-ମୁହୂର୍ତ୍ତ-ବି. ଶେଷ ରାତ୍ରିର ଦୁଇଦଣ୍ଡ ।

ବ୍ରାହ୍ମ-ବିବାହ-ହିନ୍ଦୁଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅଷ୍ଟପ୍ରକାର ବିବାହ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରକାର ।

ଭ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଚତୁର୍ବିଂଶବର୍ଣ୍ଣ; ନିଷାଦ ।

ଭଅଁର-ବି. (ଭ୍ରମରଶବ୍ଦଜ) ଭ୍ରମର, ଭୃଙ୍ଗ ।

ଭଉଁରିଆ- ବି. ଭ୍ରମିସଂକ୍ରାନ୍ତ ବାତଜବିଶେଷ ।

ଭଉଁରି-ବି. (ଭ୍ରମରିଶବ୍ଦଜ) ଜଳଭଉଁରି, ଆବର୍ତ୍ତ ।

ଭଉଣୀ-ବି. (ଭଗିନୀଶବ୍ଦଜ) ଭଗିନୀ, ସ୍ୱସା ।

ଭକୁଆ-ବିଂ. ଓଲୁ । [ଉପାସକ ; ଦାସ ।

ଭକ୍ତ-ବିଂ. (ଭଜ୍-ତ) ବିଭକ୍ତ ; ବି. ଅନୁରକ୍ତ

ଭକ୍ତ-ବତ୍ସଳ-ବିଂ. ଭକ୍ତ ପ୍ରତି ସ୍ନେହଯୁକ୍ତ ।

ଭକ୍ତି-ବି. (ଭଜ୍-ତି) ପୂଜ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତି ଅନୁରାଗ; ବିଭକ୍ତି ; ରଚନା ।

ଭକ୍ତିମାନ୍-ବିଂ. (ଭକ୍ତି-ମତ୍) ଭକ୍ତିଯୁକ୍ତ ।

ଭକ୍ଷକ-ବିଂ. (ଭକ୍ଷ୍-ଅକ) ଭକ୍ଷଣକାରୀ ।

ଭକ୍ଷଣ-ବି. (ଭକ୍ଷ୍-ଅନ) ଭୋଜନ ।

ଭକ୍ଷ୍ୟ-ବିଂ. (ଭକ୍ଷ୍-ଯ) ଭକ୍ଷଣୀୟ, ଭକ୍ଷଣ-

ଭକ୍ଷିତ-ବିଂ. (ଭକ୍ଷ-ତ) ଖାଦିତ । [ଯୋଗ୍ୟ ।

ଭଗ-ବି. (ଭଜ୍-ଅ) ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ; ସର୍ବଶକ୍ତିମତ୍ତା; ସୌଭାଗ୍ୟ ; ଯୋନି ; ଗୁହ୍ୟଦେଶ ।

ଭଗନ୍ଦର-ବି. (ଭଗ-ଦୃ-ଅ) ଗୁହ୍ୟବ୍ରଣ ।

ଭଗବତୀ-ବିଂ. (ଭଗ-ବତ୍-ଈ) ପୂଜ୍ୟା ; ବି. ଦୁର୍ଗା । [ପରମେଶ୍ୱର ।

ଭଗବାନ୍-ବିଂ. (ଭଗ-ବତ୍) ପୂଜ୍ୟ; ବି. ପର-

ଭଗାରି-ବି. (ଭଗ-ଅରି) ସୌଭାଗ୍ୟ-ଦ୍ୱେଷୀ,

ଭଗାରୁଣୀ-ବି. ସ୍ତ୍ରୀଶତ୍ରୁ । [ବୈରୀ ।

ଭଗିନୀ } ବି. (ଭଗ-ଇନ୍-ଈ) ଭଉଣୀ, ସହୋଦରା ।
ଭଗ୍ନୀ }

ଭଗୀରଥ-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀୟ ନୃପବିଶେଷ ।

ଭଗ୍ନ-ବିଂ. (ଭଞ୍ଜ୍-ତ) ଭଙ୍ଗା ; ପରାସ୍ତ; ଖଣ୍ଡିତ ।

ଭଗ୍ନାଂଶ-ବି. (ଭଗ୍ନ-ଅଂଶ) ଯେଉଁ ରାଶି ଦ୍ୱାରା ଏକର ଅଂଶ ବ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଏ ।

ଭଙ୍ଗୁର-ବିଂ. (ଭଞ୍ଜ୍-ଉର) ଭଙ୍ଗଶୀଳ ।

ଭଙ୍ଗ-ବ. (ଭଞ୍ଜ୍-ଅ) ଖଣ୍ଡନ; ଭଗ୍ନ ହେବା, ଲଙ୍ଘନ ।
ଭଙ୍ଗ-ପ୍ରବଣ-ବିଂ. ଯାହା ସହଜରେ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ ।
ଭଙ୍ଗା-ବିଂ. (ଭଗ୍ନଶବ୍ଦଜ) ଭଗ୍ନ, ଫୁଟା ।
ଭଙ୍ଗିମା-ବ. (ଭଙ୍ଗ-ଇମନ) ଭଙ୍ଗୀ; ବକ୍ରଭାବ ।
ଭଙ୍ଗୀ-ବ. (ଭଞ୍ଜ-ଇ) ସ୍ୱରୂପ ; ଶୋଭା ।
ଭଙ୍ଗୁର ବିଂ. (ଭଞ୍ଜ୍-ଉର) ଭଙ୍ଗପ୍ରବଣ, ବକ୍ର ।
ଭ-ଚକ୍ର-ବ. ରାଶିଚକ୍ର ।
ଭଜନ-ବ. (ଭଜ୍-ଅନ) ଦେବାରାଧନା; ଭକ୍ତି-
ଭଜନା-ବ. ପୂଜା । [ସଂଗୀତ ।
ଭଜା-ବ. ଭୃଷ୍ଟବ୍ୟଞ୍ଜନ ।
ଭଜିବା-କ୍ରି. ପୂଜା କରିବା । [ଯେ ଭାଙ୍ଗେ ।
ଭଞ୍ଜନ-ବ. (ଭଞ୍ଜ୍-ଅନ) ଖଣ୍ଡନ; ଭାଙ୍ଗିବା; ବିଂ.
ଭଟ-ବ. (ଭଟ୍-ଅ) ଯୋଦ୍ଧା ।
ଭଟଭଟ୍-ଅଂ. ବକ୍‌ବକ୍ ।
ଭଟା-ବ. କୂଅର ଛଡ଼ିଯିବା ।
ଭଟ୍ଟ-ବ. ପଣ୍ଡିତ; ଭାଟ, ସ୍ତୁତି-ପାଠକ ।
ଭଟ୍ଟାରକ-ବ. ପୂଜ୍ୟ ଜନ ।
ଭଟ୍ଟାରିକା-ବ. ମାନନୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ ।
ଭଡ଼ା-ବ. (ଭାଟକଶବ୍ଦଜ) ପରର ଗୃହାଦିପଦାର୍ଥ ବ୍ୟବହାର ନିମନ୍ତେ ଦେୟ ମୂଲ୍ୟ ।
ଭଡୁଆ-ବ. ବେଶ୍ୟା-ନୃତ୍ୟର ସହାୟ ବାଦକ ।
ଭଣଜା-ବ. (ଭଗ୍ନୀ-ଜ) ଭଉଣୀର ପୁତ୍ର ।
ଭଣଭଣ-ବ. ମାଛି ପ୍ରଭୃତିର ଶବ୍ଦବିଶେଷ ।
ଭଣିତ ବିଂ. (ଭଣ୍-ତ) କଥିତ; ରଚିତ ।

ଭଣିତା-ବ. ଛନ୍ଦ ବା ଅଧ୍ୟାୟ ଶେଷରେ ଲେଖକର ନାମପ୍ରକାଶ ।
ଭଣିବା-କ୍ରି. (ଭଣ୍‌ଧାତୁରୁ) ରଚିବା; କହିବା ।
ଭଣ୍ଡ-ବ. (ଭଣ୍ଡ୍-ଅ) ମସ୍କରା, ଭାଣ୍ଡ; କପଟାଚାରୀ ।
ଭଣ୍ଡତପସ୍ୱୀ-ବ. (ଭଣ୍ଡ-ତପସ୍ୱୀ) କପଟତପସ୍ୱୀ, ବକଧର୍ମ ।
ଭଣ୍ଡା-ବ. ଗୋଡର ପେଣ୍ଡା ; କଦଳୀ ଭଣ୍ଡା ।
ଭଣ୍ଡାଇବା-କ୍ରି. ଠକିବା ।
ଭଣ୍ଡାର-ବ. (ଭାଣ୍ଡଶବ୍ଦଜ) କୋଷ ।
ଭଣ୍ଡାରି-ବ. ବାରିକ, ନାପିତ ; କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ ।
ଭଣ୍ଡାରୁଣୀ-ବ. ନାପିତ ସ୍ତ୍ରୀ ।
ଭଣ୍ଡୁର, ଭଣ୍ଡୋର } ବ. ଖପର, ନାଶ ।
ଭଦଭଦଳିଆ-ବ. ଭରଦ୍ୱାଜ ପକ୍ଷୀ ।
ଭଦ୍ର-ବିଂ. (ଭଦ୍-ର) ମଙ୍ଗଳଜନକ; ସାଧୁ; ବ.
ଭଦ୍ରା-ବ. ମଙ୍ଗଳଯୁକ୍ତା; ସୁଭଦ୍ରା । [ମଙ୍ଗଳ ।
ଭଦ୍ରାସନ-ବ. (ଭଦ୍ର-ଆସନ) ସିଂହାସନ ;
ଭମ୍ବରାଳୀ ବ. ବୃହତ୍ ମକ୍ଷିକା । [ଯୋଗାସନ ।
ଭୟ-ବ. (ଭୀ-ଅ) ତ୍ରାସ, ଶଙ୍କା; ଭୟହେତୁ ।
ଭୟଙ୍କର-ବିଂ. (ଭୟ-କୃ-ଅ) ଭୀଷଣ ।
ଭୟାନକ-ବିଂ. (ଭୀ-ଆନକ) ଭୟଙ୍କର ।
ଭୟାଳୁ-ବିଂ. (ଭୟ-ଆଳୁ) ଭୀରୁ, ହୀନସାହସ ।
ଭୟାବହ-ବିଂ. (ଭୟ-ଆ-ବହ୍-ଅ) ଭୟଜନକ ।
ଭର-ବ. (ଭୃ-ଅ) ଅତିଶୟ ; ଭାର ।

ଭରଣ-ବ. (ଭୃ-ଅନ) ପୂରଣ; ପୋଷଣ; ଧାରଣ ; ବେତନ; ୮୦ ଗୌଣି ।

ଭରଣୀ ବ. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ଭରତ-ବ. (ଭୃ-ଅତ) ନାଟ୍ୟ-ଶାସ୍ତ୍ର-ପ୍ରଣେତା ମୁନି; ନୃପବିଶେଷ, ଯାହାଙ୍କର ନାମରୁ ଦେଶର ନାମ ଭାରତବର୍ଷ ହୋଇଅଛି ।

ଭରତଅ-ବ. ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।

ଭରଦ୍ୱାଜ ବ. (ଭର-ଦ୍ୱା-ଜ) ମୁନିବିଶେଷ ; ପକ୍ଷିବିଶେଷ, ଭଦଭଦଳିଆ ଚଢେଇ ।

ଭରସା-ବ. ଆଶା; ବିଶ୍ୱାସ; ସାହସ ।

ଭରା-ବ. (ଭୃଧାତୁଜ) ଭାର, ଠେସ ; ବି. ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ଭରାଣ୍ଡି-ବ. ଧାନ୍ୟାଦି କୁଟିବାର ଗର୍ତ୍ତ ।

ଭରି-ବ. (ଭୃଧାତୁଜ) ଦଶମଷା ଓଜନ ।

ଭରିତ-ବି. (ଭୃ-ଇତ) ପୂରିତ ।

ଭରିବା-କ୍ରି. (ଭୃଧାତୁଜ) ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ।

ଭର୍ଗ-ବ. (ଭ୍ରସ୍ଜ-ଅ) ଈଶ ତେଜଃ ।

ଭର୍ଜନ ବ. (ଭ୍ରସ୍ଜ୍-ଅନ) ଭାଜିବା ।

ଭର୍ଜିତ-ବି. (ଭ୍ରସ୍ଜ୍-ଣିଚ-ତ) ଭଜା ।

ଭର୍ତ୍ତବ୍ୟ-ବି. (ଭୃ-ତବ୍ୟ) ପୋଷଣୀୟ ।

ଭର୍ତ୍ତା-ବ. (ଭୃ-ତୃ) ପତି ; ରଜା ; ବି. ପାଳକ [କର୍ତ୍ତା ।

ଭର୍ତ୍ତି ବ. (ଭୃଧାତୁଜ) ପ୍ରବେଶ ।

ଭର୍ତ୍ତୃଦାରକ-ବ. (ଭର୍ତ୍ତୃ-ଦାରକ) ଭର୍ତ୍ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର, ରାଜପୁତ୍ର ।

ଭର୍ତ୍ତୃଦାରିକା-ବ. ରାଜକନ୍ୟା ।

ଭର୍ତ୍ତ୍ରୀ ବି. ପାଳନକର୍ତ୍ତ୍ରୀ ।

ଭର୍ତ୍ସନା-ବ. (ଭର୍ତ୍ସ-ଅନ-ଆ) ନିନ୍ଦା; ତିରସ୍କାର ।

ଭର୍ତ୍ସିତ-ବି. (ଭର୍ତ୍ସ-ତ) ନିନ୍ଦିତ; ତିରସ୍କୃତ ।

ଭଲ-ବି. (ଭଦ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଉତ୍ତମ, ଅଚ୍ଛା, ବି. [ମଙ୍ଗଳ ।

ଭଲା-କ୍ରି.ବି. ଅଚ୍ଛା (ବିରକ୍ତିରେ) ।

ଭଳି-ବ. ପ୍ରକାର ।

ଭଳେ-କ୍ରି.ବି. ସହଜେ ।

ଭଲ୍ଲ-ବ, (ଭଲ୍ଲ-ଅ) ଭାଲୁ ; ବର୍ଚ୍ଛା ।

ଭଲ୍ଲାତକ-ବ. ଭାଲ୍ଲିଅଗଛ ।

ଭଲ୍ଲୁକ / ଭଲ୍ଲୂକ } ବ. ଭାଲୁ ।

ଭବ-ବ. (ଭୂ-ଅ) ଉତ୍ପତ୍ତି; ସଂସାର; ଶିବ ।

ଭବଦୀୟ-ବି. (ଭବତ୍-ଈୟ) ଆପଣଙ୍କର ।

ଭବନ-ବ. (ଭୂ-ଅନ) ଆଳୟ; ଗୃହ ।

ଭବ-ଭୂତି-ବ. ସ୍ୱନାମପ୍ରସିଦ୍ଧ କବି ।

ଭବାଦୃଶ-ବି. (ଭବତ୍-ଦୃଶ୍-ଅ) ଆପଣଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ।

ଭବାନ୍-ବି. (ଭବତ୍ଶବ୍ଦଜ) ଆପଣ ।

ଭବାନୀ-ବ. (ଭବ-ଆନୀ) ଶିବଙ୍କର ପତ୍ନୀ, ପାର୍ବ୍ବତୀ ।

ଭବାବ୍ଧି-ବ. (ଭବ-ଅବ୍ଧି) ସଂସାରରୂପ ସମୁଦ୍ର ।

ଭବିତବ୍ୟ-ବି. (ଭୂ-ତବ୍ୟ) ଭାବୀ;ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ରେ ଯାହା ଘଟିବ ।

ଭବିତବ୍ୟତା ବ. ଅବଶ୍ୟମ୍ଭାବିତା ।

ଭବିଷ୍ୟତ୍ / ଭବିଷ୍ୟ } ବି. ଯାହାପରେ

ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ-ବି. (ଭବିଷ୍ୟତ୍-ବାଣୀ) ଯାହା ପରେ ଘଟିବ, ସେଥିସମ୍ବନ୍ଧରେ ବାଣୀ ।

ଭବ୍ୟ-ବିଂ. (ଭୂ-ଯ) ଶୁଭଯୁକ୍ତ; ଶିଷ୍ଟ, ସାଧୁ; (ଭବିଷ୍ୟ ।

ଭସ୍ମ-ବି. (ଭସ୍-ମନ୍) ପାଉଁଶ ।

ଭସ୍ମସାତ୍-ଅଂ. (ଭସ୍ମନ୍-ସାତ୍) ଭସ୍ମରୂପରେ ପରିଣତ । [ପରିଣତ ।

ଭସ୍ମୀଭୂତ-ବିଂ. (ଭସ୍ମ-ଈ-ଭୂ-ତ) ଭସ୍ମରୂପେ

ଭା-ବି. (ଭା-ଅ) ପ୍ରଭା ।

ଭାଇ-ବି. (ଭ୍ରାତୃଶବ୍ଦଜ) ଭ୍ରାତା ।

ଭାଇବୋହୂ-ବି. (ଭ୍ରାତୃବଧୂଶବ୍ଦଜ) ସାନ ଭାଇର

ଭାଉ-ବି. ଦର, ମୂଲ୍ୟ । [ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଭାଉଜ-ବି.।(ଭ୍ରାତୃଜାୟାଶବ୍ଦଜ)ବଡ଼ଭାଇର ସ୍ତ୍ରୀ।

ଭାକ୍-ବିଂ. (ଭାଜ୍ଧାତୁରୁ) ଅଂଶୀ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ଭାକୁଡ଼-ବି. (ଭାକୁଟଶବ୍ଦଜ) ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।

ଭାଗ-ବି. (ଭଜ୍-ଅ) ଅଂଶ, ଖଣ୍ଡ, ଭାଗ୍ୟ, ପ୍ରଦେଶ । [ଭାଗ୍ୟ ।

ଭାଗଧେୟ-ବି. (ଭାଗ-ଧେୟ) ରାଜସ୍ୱ, ଅଂଶ,

ଭାଗବତ-ବି. (ଭଗବତ୍-ଅ) ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପୁରାଣ-ବିଶେଷ ।

ଭାଗ-ହାର-ବି. ଯେଉଁ ଉପାୟରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରାଶିକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ସମାନ ଅଂଶରେ ବିଭାଗ କରିବାକୁ ହୁଏ ।

ଭାଗିନେୟ-ବି (ଭଗିନୀ-ଏୟ) ଭଗିନୀର ପୁତ୍ର ।

ଭାଗୀ-ବିଂ. (ଭାଗ-ଇନ୍) ଅଂଶୀ ।

ଭାଗୀରଥୀ-ବି. (ଭଗୀରଥ-ଅ-ଈ) ଗଙ୍ଗା, ଭଗୀରଥଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆନୀତ ନଦୀ (ପୁରାଣ-କଥା)।

ଭାଗ୍ୟ-ବି. (ଭଜ୍-ଯ) ଅଦୃଷ୍ଟ । [ଶାଳୀ ।

ଭାଗ୍ୟବାନ୍-ବିଂ. (ଭାଗ୍ୟ-ବତ୍) ସୌଭାଗ୍ୟ-

ଭାଙ୍ଗ-ବି. (ଭଙ୍ଗଶବ୍ଦଜ) ବସ୍ତ୍ରାଦିର ଭଙ୍ଗ; ଗଞ୍ଜେଇପତ୍ର ମଦର ମିଶ୍ରିତ ଜଳ ।

ଭାଙ୍ଗିବା-କ୍ରି. (ଭଞ୍ଜ୍-ଧାତୁରୁ) ଭଗ୍ନ କରିବା ।

ଭାଜକ-ବିଂ. (ଭଜ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ଭାଗକାରକ; ଯେଉଁ ରାଶିଦ୍ୱାରା ଭାଗ କରାଯାଏ ।

ଭାଜନ-ବି. (ଭାଜ୍-ଅନ) ଆଧାର; ଯୋଗ୍ୟପାତ୍ର ।

ଭାଜିତ-ବିଂ. ବିଭକ୍ତ । [କରାଯାଏ ।

ଭାଜ୍ୟ-ବିଂ. (ଭଜ୍-ଯ) ଭାଗାର୍ହ, ଯାହା ଭାଗ

ଭାଟ-ବି. (ଭଟ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ଜାତିବିଶେଷ; ସ୍ତୁତି-

ଭାଟକ-ବି. ଭଡ଼ା, ମୂଲ୍ୟ । [ପାଠକ ।

ଭାଟୀ-ବି. ଇଟା ପୋଡିବାର ସ୍ଥାନ; ମଦ୍ୟ ଚୁଆଇବାର ଚୁଲ୍ଲୀ ।

ଭାଡ଼ି-ବି. କାଷ୍ଠାଦି ରଖିବାର ମଞ୍ଚ ।

ଭାଣ-ବି. ଏକପ୍ରକାର ନାଟକ ।

ଭାଣିଜୀ-ବି. (ଭଗ୍ନୀ-ଜା) ଭଗିନୀର କନ୍ୟା ।

ଭାଣ୍ଡ-ବି. (ଭଣ୍-ଡ) ପାତ୍ର; ହାଣ୍ଡି; ଧନ ।

ଭାଣ୍ଡାଗାର-ବି. (ଭାଣ୍ଡ-ଅଗାର) ଭଣ୍ଡାର ।

ଭାଣ୍ଡୀର-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ଭାତ-ବି. (ଭକ୍ତଶବ୍ଦଜ) ରନ୍ଧା ତଣ୍ଡୁଲ, ଅନ୍ନ ।

ଭାତ-ବି. (ଭା-କ୍ତ) ଦୀପ୍ତ; ପ୍ରଭାତ ।

ଭାତୁଆ-ବିଂ. ଅନ୍ନଦାସ ।

ଭାତୁଡ଼ି-ବି. ବୃତ୍ତାକାର କ୍ଷୁଦ୍ର ମାଂସ-ପିଣ୍ଡ ।

ଭାଦ୍ର-ବି. ମାସବିଶେଷ ।

ଭାଦ୍ର-ପଦ-ବି. (ଭାଦ୍ର-ପଦ) ଭାଦ୍ରମାସ ।

ଭାନ-ବ. (ଭା-ଅନ) ବସ୍ତୁପ୍ରକାଶ; ଦୀପ୍ତି; ବୋଧ ।

ଭାନୁ-ବ. (ଭା-ନୁ) ସୂର୍ଯ୍ୟ; କିରଣ ।

ଭାମିନୀ-ବ.(ଭାମ୍-ଇନ୍-ଈ) ନାରୀ; କୋପନା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଭାର-ବ. (ଭୃ-ଅ) ଗୁରୁତ୍ୱ, ବୋଝ, କାର୍ଯ୍ୟର ନ୍ୟାସ ।

ଭାରକେନ୍ଦ୍ର-ବ. ପଦାର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିନ୍ଦୁ, ଯେଉଁଠାରେ ଭାରର ସମତା ହୁଏ ।

ଭାରତ-ବ. (ଭରତ-ଅ) ଭାରତବର୍ଷ; ମହାଭାରତ ।

ଭାରତବର୍ଷ-ବ. (ଭାରତ-ବର୍ଷ)ଦେଶବିଶେଷ ।

ଭାରତୀ-ବ. ବାଣୀ; ସରସ୍ୱତୀ ।

ଭାରଦ୍ୱାଜ-ବ. (ଭରଦ୍ୱାଜ-ଅ) ଋଷିବିଶେଷ, ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।

ଭାରି-ବି. (ଭାରଶବ୍ଦଜ) ଗରୁ; ବଡ ।

ଭାରୁଆ-ବି. ଭାରବାହକ ।

ଭାର୍ଗବ-ବ. (ଭୃଗୁ-ଅ) ଶୁକ୍ର; ପରଶୁରାମ ।

ଭାର୍ଯ୍ୟା-ବ. (ଭୃ-ଯ-ଆ) ପତ୍ନୀ, ଜାୟା ।

ଭାଲ-ବ. (ଭା-ଲ) ଲଲାଟ ।

ଭାଳିବା-କ୍ରି. ଭାବିବା ।

ଭାଲୁ-ବ. (ଭଲ୍ଲୁକଶବ୍ଦଜ) ଭାଲୁକ, ଋକ୍ଷ ।

ଭାବ-ବ. (ଭୂ-ଅ) ସ୍ଥିତି; ଅଭିପ୍ରାୟ; ଅନୁରାଗ; କଥାର ମର୍ମ ।

ଭାବକ-ବି. (ଭୂ-ଣିଚ୍-ଅକ) ଉତ୍ପାଦକ ।

ଭାବନା-ବ. (ଭୂ-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ଚିନ୍ତା; ଧ୍ୟାନ; ଉତ୍କଣ୍ଠା । [ଚିନ୍ତ ।

ଭାବିତ-ବି. (ଭାବ-ତ) ଚିନ୍ତିତ, ମିଶ୍ରିତ; ବାସିତ;

ଭାବିନୀ-ବ. (ଭାବ-ଇନ୍-ଈ) ପ୍ରଶସ୍ତଚରିତ୍ରା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ଭାବୀ-ବି. (ଭୂ-ଇନ୍) ଭବିଷ୍ୟତ; ସଦ୍ଭାବସମ୍ପନ୍ନ ।

ଭାବୁକ-ବି. (ଭୂ-ଉକ) ଭାବନାଶୀଳ; ଭାବ-

ଭାବ୍ୟ-ବି. ଭବିତବ୍ୟ । [ଗ୍ରାହକ ।

ଭାଷଣ-ବ. (ଭାଷ୍-ଅନ) କଥନ, କହିବା ।

ଭାଷା-ବ.(ଭାଷ୍-ଅ-ଆ)ଉକ୍ତି, ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଦେଶରେ ଭାବ ପ୍ରକାଶର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ବୋଲି ।

ଭାଷାନ୍ତର ବ. (ଭାଷା-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟ ଭାଷା; ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦ ।

ଭାଷାନ୍ତରିତ-ବି. ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ।

ଭାଷିତ-ବି. (ଭାଷ୍-ତ) କଥିତ; ବ. ବଚନ ।

ଭାଷୀ-ବି. (ଭାଷ୍-ଇନ୍) କଥକ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ଭାଷ୍ୟ-ବ. (ଭାଷ୍-ଯ) ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ; ବି. କଥନୀୟ ।

ଭାସମାନ-ବି. ପ୍ଲବମାନ । [ହେବା ।

ଭାସିବା-କ୍ରି. (ଭାସ୍ଧାତୁରୁ) ଜଳରେ ପ୍ଲବମାନ

ଭାସୁର-ବି. (ଭାସ୍-ଉର) ଦୀପ୍ତିମାନ୍; ବ.

ଭାସ୍କର-ବ. (ଭାସ୍-କର) ସୂର୍ଯ୍ୟ । [ସ୍ଫଟିକ ।

ଭାସ୍ୱର-ବି. (ଭାସ୍-ବର) ଦୀପ୍ତିମାନ୍ ।

ଭାସ୍ୱାନ୍-ବ. (ଭାସ୍-ବତ୍) ସୂର୍ଯ୍ୟ; ଦୀପ୍ତି ।

ଭିଆଣ-ବ. (ବିଧାନଶବ୍ଦଜ) ନିର୍ମାଣ; ଜମିଦାରର ଜମାବନ୍ଦୀ କାଗଜ । [ପ୍ରାର୍ଥିତ ବସ୍ତୁ ।

ଭିକ୍ଷା-ବ. (ଭିକ୍ଷ୍-ଅ-ଆ) ଯାଚ୍ଞା, ପ୍ରାର୍ଥନା;

ଭିକ୍ଷୁ-ବ. (ଭିକ୍ଷ୍-ଉ) ପରିବ୍ରାଜକ, ଭିକ୍ଷୋପଜୀବୀ, ଚତୁର୍ଥାଶ୍ରମୀ ।

ଭିକ୍ଷୁକ-ବି. (ଭିକ୍ଷୁ-କ) ଯାଚକ, ଭିକ୍ଷାଜୀବୀ ।

ଭିଜେଇବା—କ୍ରି. ଆର୍ଦ୍ର କରିବା,— ଜଳଯୁକ୍ତ କରିବା ।

ଭିଡ଼—ବି. ଲୋକସମୂହ, ଜନତା ।

ଭିଡ଼ିବା—କ୍ରି. ଦୃଢ଼ରୂପେ ଟାଣିବା; ଛନ୍ଦିବା ।

ଭିଣିବା—କ୍ରି. ପିଞ୍ଜିବା, ବଦାଇବା ।

ଭିଣୋଇ—ବି. ଭଗିନୀପତି ।

ଭିତର—ବି. (ଅଭ୍ୟନ୍ତରଶବ୍ଦଜ) ଅଭ୍ୟନ୍ତର; ମଧ୍ୟ ।

ଭିତ୍ତି—ବିଂ. (ଭିଦ୍-ତି) କାନ୍ଥ ।

ଭିଦ୍—ବି. (ଭିଦ୍-କ୍ୱିପ୍) ବିଦାରଣ, ଭେଦନ; ଛେଦନକର୍ତ୍ତା; (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ଭିଦୁର—ବିଂ. (ଭିଦ୍-ଉର) ଭେଦଶୀଳ, ଭଙ୍ଗୁର ।

ଭିନ୍ଦିପାଳ—ବି. କ୍ଷେପଣୀୟ ଅସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଭିନ୍ନ—ବିଂ. (ଭିଦ୍-ତ) ପୃଥକ୍; ଅନ୍ୟ; ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ; ଖଣ୍ଡିତ ।

ଭିଲ୍ଲ—ବି. ଅସଭ୍ୟ ଜାତିବିଶେଷ, ଭିଲ ।

ଭିଷକ୍—ବି. (ଭିଷ୍-ଅକ୍) ବୈଦ୍ୟ, ଚିକିତ୍ସକ ।

ଭୀ, ଭୀତି—ବି. (ଭୀ-ତି) ଭୟ, ତ୍ରାସ, ଶଙ୍କା ।

ଭୀତ—ବିଂ. (ଭୀ-ତ) ଭୟଯୁକ୍ତ, ଶଙ୍କିତ; ବି. ଭୟ ।

ଭୀମ ବିଂ. (ଭୀ-ମ) ଭୀଷଣ; ବି. ଦ୍ୱିତୀୟ ପାଣ୍ଡବ ।

ଭୀରୁ—ବିଂ. (ଭୀ-ରୁ) ଭୀତସ୍ୱଭାବ ।

ଭୀଷଣ—ବିଂ. (ଭୀ-ଣିଚ୍-ଅନ) ଭୟଙ୍କର ।

ଭୀଷ୍ମ—ବିଂ. (ଭୀ-ମ) ଭୟଙ୍କର; ବି. ମହାଭାରତର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବୀର ।

ଭୁଅ—ବି. ଅଣ୍ଡିର ବସତ ।

ଭୁଅସୁଣୀ—ବି. କୁଳବଧୂ ।

ଭୁକ୍—ବିଂ. (ଭୁଜ୍-ଂ) ଭୋକ୍ତା, ଯେ ଭୋଜନ କରେ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ଭୁକ୍ତ—ବିଂ. (ଭୁଜ୍-ତ) ଭକ୍ଷିତ; ଉପଭୁକ୍ତ; ଅନ୍ତର୍ଗତ ।

ଭୁକ୍ତଭୋଗୀ—ବିଂ. ବାରମ୍ବାର ଅନୁଭବକାରୀ ।

ଭୁକ୍ତାବଶିଷ୍ଟ—ବିଂ. (ଭୁକ୍ତ-ଅବଶିଷ୍ଟ) ଅଇଁଠା ।

ଭୁକ୍ତି—ବି. (ଭୁଜ୍-ତି) ଭୋଜନ; ଭୋଗ ।

ଭୁଜ—ବି. (ଭୁଜ୍-ଅ) ବାହୁ; ହସ୍ତ; ଭୂର୍ଜପତ୍ର; ତ୍ରିକୋଣର ରେଖା ।

ଭୁଜ-କୋଟର—ବି. କାଖ ।

ଭୁଜଗ, ଭୁଜଙ୍ଗ, ଭୁଜଙ୍ଗମ—ବି. (ଭୁଜ-ଗମ୍-ଅ) ସର୍ପ ।

ଭୁଜା—ବି. ଚୂଡ଼ା ମୁଢ଼ି ପ୍ରଭୃତି ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ।

ଭୁଞ୍ଜିବା—କ୍ରି. (ଭୁଜ୍ଧାତୁରୁ) ଭୋଗ କରିବା; ଭୋଜନ କରିବା;

ଭୁଡଙ୍ଗ—ବି. ଗୁମ୍ଫ ।

ଭୁଣ୍ଡି—ବି. ଅଗ୍ରଭାଗ ।

ଭୁନି ବି. ବାଧିବାର ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଭୁଲ—ବି. (ହ୍ୱଲ୍ଧାତୁରୁ) ବିସ୍ମୃତ, ଭ୍ରମ ।

ଭୁଲତା—ବି. (ଭ୍ରୂ-ଲତା) ଭୂରୁ ।

ଭୁଲିବା—କ୍ରି. ଭୁଲ କରିବା; ପାସୋରିବା ।

ଭୁଲାଇବା—କ୍ରି. ଭ୍ରମଯୁକ୍ତ କରାଇବା ।

ଭୁବନ—ବି. (ଭୂ-ବନ୍-ନିପାତନ) ଜଗତ୍ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର—ବି. (ଭୁବନ-ଈଶ୍ୱର) ଜଗଦୀଶ୍ୱର; ପୁରୀଜିଲ୍ଲାସ୍ଥ ଶିବକ୍ଷେତ୍ରବିଶେଷ ।

ଭୁବଃ—ବି. (ଭୂ-ବସ୍) ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ ।

ଭୁବର୍ଲୋକ—ବି. (ଭୁବସ୍ ଲୋକ) ପୃଥିବୀ ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟର ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ।

ଭୁସିବା–କ୍ରି. ବକିବା, ଦେଖିବା । [ପଡ଼ିବା ।
ଭୁସୁଡ଼ିବା–କ୍ରି. ହଠାତ୍ ବସାଣ୍ଡି ହେବା ବା ଧସି-
ଭୁସି–ବି. ଯବ ଗୋଧୂମାଦିର ଚୋପା ।
ଭୂ–ବି. (ଭୂ-କ୍ୱିପ୍) ପୃଥିବୀ, ଭୂମି ।
ଭୂଇଁ–ବି. (ଭୂମିଶବ୍ଦଜ) ଭୂମି ।
ଭୂ-ଗର୍ଭ–ବି. ପୃଥିବୀର ଅଭ୍ୟନ୍ତର ।
ଭୂଗୋଳ–ବି. (ଭୂ-ଗୋଳ) ଭୂମଣ୍ଡଳ ।
ଭୂଚର–ବିଂ. (ଭୂ-ଚର) ସ୍ଥଳଚର ।
ଭୂତ–ବିଂ. (ଭୂ-ତ) ଅତୀତ ; ସତ୍ୟ ; ସ୍ୱରୂପ ; ବି. ମୂଳ ପଦାର୍ଥ ; ପ୍ରାଣ ।
ଭୂତ-ଧାତ୍ରୀ–ବି. ପୃଥିବୀ ।
ଭୂତ-ପତି–ପୁଂ. ଶିବ ।
ଭୂତପୂର୍ବ–ବିଂ. ଯାହା ପୂର୍ବରେ ଥିଲା ।
ଭୂତଭାବନ–ବି. (ଭୂ-ତ-ଭୂ-ଣିଚ୍-ଅନ) ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ।
ଭୂତି–ବି. (ଭୂ-ତି) ବିଭୂତି ; ମହିମା ।
ଭୂ-ଦେବ–ବି. ବ୍ରାହ୍ମଣ ।
ଭୂଧର–ବି. (ଭୂ-ଧୃ-ଅ) ପର୍ବତ ; ବାସୁକି ।
ଭୂପ, ଭୂପତି, ଭୂପାଳ } ବି. (ଭୂ-ପ, ପତି, ପାଳ) ରାଜା ।
ଭୂମା–ବିଂ. (ବହୁ-ଇମନ୍) ମହାନ୍ ; ଭୂୟିଷ୍ଠ ; ବି. ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ପୁରୁଷ ।
ଭୂମି–ବି. (ଭୂ-ମି) ପୃଥିବୀ ; ଜମି ।
ଭୂମିକା–ବି. (ଭୂମି-କ-ଆ) ଗ୍ରନ୍ଥର ମୁଖବନ୍ଧନ ; ବକ୍ତବ୍ୟ ବିଷୟର ସୂଚନା ।
ଭୂମିଷ୍ଠ–ବିଂ. (ଭୂମି-ସ୍ଥା-ଅ) ଭୂମିରେ ପତିତ, ଜାତ ; ପ୍ରଣତ ।
ଭୂୟଃ–ବିଂ. (ବହୁ-ଈୟସ୍) ଅଧିକ ।
ଭୂୟିଷ୍ଠ–ବିଂ. (ବହୁ-ଇଷ୍ଠ) ବହୁଳ ; ଅଧିକ ।
ଭୂୟୋଭୂୟଃ–ଅ. (ଭୂୟଃ-ଭୂୟଃ) ପୁନଃ-
ଭୂରି–ଅ. ଅଧିକ ; ଅନେକ । [ପୁନଃ ।
ଭୂରୁହ–ବି. (ଭୂ-ରୁହ୍-ଅ) ବୃକ୍ଷ, ଗଛ ।
ଭୂଷଣ, ଭୂଷା } ବି. (ଭୂଷ୍-ଅନ, ଆ) ଅଳଙ୍କାର ; ଶୋଭା ।
ଭୂଷିତ–ବିଂ. (ଭୂଷ୍-ତ) ଅଳଙ୍କୃତ ; ଶୋଭିତ ।
ଭୂସ୍ୱାମୀ–ବି. (ଭୂ-ସ୍ୱାମିନ୍) ରାଜା ; ଜମିଦାର ।
ଭୃଗୁ–ବି. ମୁନିବିଶେଷ ; ସାନୁ ; ପର୍ବତାଦିର ଢାଲୁ ପ୍ରଦେଶ ।
ଭୃଙ୍ଗ–ବି. (ଭୃ-ଗ) ଭ୍ରମର ।
ଭୃଙ୍ଗାର–ବି. ଜଳପାତ୍ର । [(ପଦାନ୍ତେ) ।
ଭୃତ୍–ବିଂ. (ଭୃ-କ୍ୱିପ୍) ପାଳନକର୍ତ୍ତା ; ଧାରଣକର୍ତ୍ତା
ଭୃତ–ବିଂ. (ଭୃ-ତ) ପାଳିତ ; ପୁଷ୍ଟ ।
ଭୃତକ–ବିଂ. (ଭୃ-ତ-କ) ବେତନଗ୍ରାହୀ, ଭୃତ୍ୟ ।
ଭୃତି–ବି. ବେତନ ।
ଭୃତ୍ୟ–ବି. (ଭୃ-ଯ) ଦାସ ।
ଭୃଷ୍ଟ–ବିଂ. (ଭ୍ରସ୍ଜ୍-ତ) ଭର୍ଜିତ, ଭଜା ।
ଭେକ–ବି. (ଭୀ-କ) ମଣ୍ଡୂକ, ବେଙ୍ଗ ।
ଭେଖ–ବି. ବେଶ ; ବୈଷ୍ଣବ ପଣ୍ଡିତଙ୍କର କୌପୀ-
ଭେଟ–ବି. ସାକ୍ଷାତ୍, ଦେଖା । [ନାଦି ।

ଭେଟିବା-କ୍ରି. ସାକ୍ଷାତ୍ କରିବା ।

ଭେଟୀ-ବି. ଉପଢୌକନ ।

ଭେଡ଼ା-ବି. ମେଣ୍ଢା, ଗାରଡ଼, ପଡ଼ିଆ ଭୂମି ।

ଭେଣ୍ଡା-ବି. ଯୁବାପୁରୁଷ ।

ଭେଣ୍ଡି-ବି. ପରିବା-ଫଳବିଶେଷ ।

ଭେଦ-ବି. (ଭିଦ୍-ଅ) ବେଧନ, ବିଦ୍ଧ କରିବା; ଅନୈକ୍ୟ; ବୈଲକ୍ଷଣ୍ୟ; ଭଙ୍ଗ; ରେଚନ ।

ଭେଦକ-ବିଂ. (ଭିଦ୍-ଅକ) ବିଦାରକ; ପୃଥକ୍‌କାରକ ।

ଭେଦନ-ବି. (ଭିଦ୍-ଅନ) ବିଦାରଣ; ବେଧନ ।

ଭେଦା-ବି. ଗୁନା ।

ଭେଦିତ-ବିଂ. (ଭିଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ବିଦାରିତ; ପୃଥକ୍‌କୃତ ।

ଭେଦୀ-ବିଂ. (ଭିଦ୍-ଇନ୍) ଭେଦକାରୀ ।

ଭେଦ୍ୟ-ବିଂ.(ଭିଦ୍-ଯ)ଭେଦଯୋଗ୍ୟ,ବେଧନୀୟ ।

ଭେରଣ୍ଡା-ବି. ଗବଗଛ ।

ଭେରୀ-ବି. ଢକ୍କା, ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ଭେଲ୍କି-ବି. କୁହୁକ ।

ଭେଳା-ବି.(ଭେଳକଶବ୍ଦଜ) ପାଣିରେ ଭାସିବାର ଯନ୍ତ୍ର; ଉଡ଼ୁପ ।

ଭେଷଜ-ବି. (ଭେଷ-ଜି-ଅ) ଔଷଧ ।

ଭେଷଡ଼ା-ବିଂ. କଦର୍ଯ୍ୟ ।

ଭୈକ୍ଷ-ବି: (ଭିକ୍ଷା-ଅ) ଭିକ୍ଷାଲବ୍ଧ ବସ୍ତୁ ।

ଭୈକ୍ଷାଶୀ-ବିଂ.(ଭୈକ୍ଷ-ଅଶ୍-ଇନ୍)ଭିକ୍ଷାଜୀବୀ ।

ଭୈରବ-ବିଂ. (ଭୀରୁ-ଅ) ଭୀଷଣ; ବି. ସଂଗୀତର ରାଗବିଶେଷ; ରୁଦ୍ରମୂର୍ତ୍ତି, ଶିବ ।

ଭୈରବୀ-ବି. ଦୁର୍ଗା, ରୁଦ୍ରରୂପ-ଶିବ-ପୂଜକା ।

ଭୈଷଜ୍ୟ-ବି. (ଭେଷଜ-ଯ) ଔଷଧ ।

ଭୋ-ଅ. ସମ୍ବୋଧନସୂଚକ ।

ଭୋଇ-ବି. ଗ୍ରାମର ଜମିଜମା ପ୍ରଭୃତିର କାଗଜାଦି ଯାହାଠାରେ ଥାଏ; ବାଉରି ।

ଭୋକ-ବି. (ବୁଭୁକ୍ଷାଶବ୍ଦଜ) କ୍ଷୁଧା ।

ଭୋକଲା, ଭୋକୀ-ବିଂ. କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ ।

ଭୋକ୍ତବ୍ୟ-ବିଂ. (ଭୁଜ୍-ତବ୍ୟ) ଭୋଜନଯୋଗ୍ୟ ।

ଭୋକ୍ତା-ବିଂ. (ଭୁଜ୍-ତୃ) ଭୋଜନକର୍ତ୍ତା; ଭୋଗୀ ।

ଭୋଗ-ବି. (ଭୁଜ୍-ଅ) ସୁଖ ଦୁଃଖାନୁଭବ; ସର୍ପଫଣା ।

ଭୋଗବତୀ-ବି. (ଭୋଗ-ବତୁ-ଈ) ପାତାଳଗଙ୍ଗା ।

ଭୋଗୀ-ବିଂ. (ଭୋଗ-ଇନ୍) ସୁଖଭୋଗକାରୀ; ବି. ସର୍ପ ।

ଭୋଗେଇ-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ରପାରିଅ ।

ଭୋଗ୍ୟ-ବିଂ. (ଭୁଜ୍-ଯ) ଭୋଗର ଯୋଗ୍ୟ ।

ଭୋଜ-ବି. ପୂର୍ବକାଳର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ନୃପବିଶେଷ ।

ଭୋଜନ-ବି. (ଭୁଜ୍-ଅନ) ଭକ୍ଷଣ ।

ଭୋଜବିଦ୍ୟା-ବି. ଐନ୍ଦ୍ରଜାଲିକ ବିଦ୍ୟା; ଭେଲ୍କି ।

ଭୋଜ୍ୟ-ବି. (ଭୁଜ୍-ଯ) ଭକ୍ଷଣୀୟ; ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ ଅନ୍ନରୂପେ ଦେୟ ।

ଭୋପା-ବି. ଦେଉଳର ପୂଜକବିଶେଷ, ବିଂ. ନିର୍ବୁଦ୍ଧି, ବିବେକଶୂନ୍ୟ ।

ଭୋଳ-ବିଂ. (ବିହ୍ୱଳଶବ୍ଦଜ) ବିହ୍ୱଳ; ଭ୍ରାନ୍ତ ।

ଭୌତିକ-ବିଂ. (ଭୂତ-ଇକ) ଭୂତସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବହିର୍ଜଗତ୍‌ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଭୌମ-ବିଂ. (ଭୂମି-ଅ) ଭୂମିସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବି. ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହ ।

ଭୌମିକ-ବିଂ. (ଭୂମି-ଇକ) ଭୂମିସ୍ଥିତ ।

ଭ୍ରଂଶ-ବି. (ଭ୍ରନ୍ଶ୍-ଅ) ପତନ, ଚ୍ୟୁତ, ନାଶ ।

ଭ୍ରମ-ବି. (ଭ୍ରମ୍-ଅ) ମିଥ୍ୟାଜ୍ଞାନ; ଭ୍ରାନ୍ତି; ଭ୍ରମଣ ।

ଭ୍ରମଣ-ବି. (ଭ୍ରମ୍-ଅନ) ପର୍ଯ୍ୟଟନ, ବୁଲିବା ।

ଭ୍ରମମାଣ-ବିଂ. (ଭ୍ରମ୍-ଅନ) ଯେ ବା ଯାହା ବୁଲୁଅଛି ।

ଭ୍ରମର-ବି. (ଭ୍ରମ୍-ଅର) ଭଅଁର, ଭୃଙ୍ଗ ।

ଭ୍ରମି-ବି. (ଭ୍ରମ୍-ଇ) ଘୂର୍ଣ୍ଣଜଳ, ଆବର୍ତ୍ତ ।

ଭ୍ରଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଭ୍ରନ୍ଶ୍-ତ) ଚ୍ୟୁତ, ଅଧଃପତିତ; [ଅଧାର୍ମିକ ।

ଭ୍ରଷ୍ଟା-ବିଂ. ବ୍ୟଭିଚାରିଣୀ ।

ଭ୍ରାଜକ ବିଂ. (ଭ୍ରାଜ୍-ଅକ) ଦୀପ୍ତିକାରକ ।

ଭ୍ରାତା-ବି. (ଭ୍ରାଜ୍-ତୃ) ଭାଇ ।

ଭ୍ରାତୃଷ୍ପୁତ୍ର-ବି. (ଭ୍ରାତୁଃ-ପୁତ୍ର) ଭ୍ରାତାର ପୁତ୍ର ।

ଭ୍ରାତୃ-ଜାୟା-ବି. ଭାଉଜ ।

ଭ୍ରାତୃବ୍ୟ-ବି. ଭ୍ରାତୃଷ୍ପୁତ୍ର, ଶତ୍ରୁ ।

ଭ୍ରାନ୍ତ-ବିଂ. (ଭ୍ରମ୍-ତ) ଘୂର୍ଣ୍ଣାୟମାନ, ଭ୍ରାନ୍ତିଯୁକ୍ତ ।

ଭ୍ରାନ୍ତି-ବି. (ଭ୍ରମ୍-ତି) ମିଥ୍ୟାଜ୍ଞାନ, ଭ୍ରମ ।

ଭ୍ରାନ୍ତିମାନ୍-ବିଂ. (ଭ୍ରାନ୍ତି-ମତୁ) ଭ୍ରାନ୍ତିଯୁକ୍ତ ।

ଭ୍ରାମକ-ବିଂ. (ଭ୍ରମ୍-ଅକ) ଭ୍ରମଜନକ ।

ଭ୍ରାମ୍ୟମାଣ-ବିଂ. (ଭ୍ରମ୍-ଣିଚ-ଅନ) ଯାହା ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ ହେଉଅଛି । [ଲୋମ ସନ୍ଧି ।

ଭ୍ରୂ-ବି. ଚକ୍ଷୁର ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଓ ଲଲାଟର ନିମ୍ନସ୍ଥିତ

ଭ୍ରୂକୁଟି } ବି. (ଭ୍ରୂ-କୁଟ୍-ଇ) ଭ୍ରୂଭଙ୍ଗୀ,
ଭ୍ରୁକୁଟି } କ୍ରୋଧାଦି ଦ୍ୱାରା ଭ୍ରୂର ବକ୍ରତା ।

ଭ୍ରୂକ୍ଷେପ-ବି. (ଭ୍ରୂ-କ୍ଷେପ) ଭ୍ରୂଭଙ୍ଗ, ଭ୍ରୂଚାଳନ ।

ଭ୍ରୂଣ-ବି. (ଭ୍ରୂଣ୍-ଅ) ଗର୍ଭସ୍ଥ ସନ୍ତାନ ।

ଭ୍ରୂଣହତ୍ୟା-ବି. ଗର୍ଭସ୍ଥ ସନ୍ତାନର ବିନାଶ ।

ଭ୍ରୂ-ବିଳାସ-ବି. ଭ୍ରୂର ନର୍ତ୍ତନ ।

ଭ୍ରୂଭଙ୍ଗ, } ବି. ଭ୍ରୂକୁଟି ।
ଭ୍ରୂଭଙ୍ଗୀ }

ଭ୍ରୂଲତା-ବି. ଚକ୍ଷୁର ଉପରସ୍ଥ ଲୋମ ଶ୍ରେଣୀ, ଭ୍ରୂଲତା ।

ମ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ପଞ୍ଚବିଂଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ମଇ-ବି. କ୍ଷେତର ଟେକା ଭାଙ୍ଗିବା ନିମିତ୍ତ ବ୍ୟବହୃତ କାଠ ବା ବାଂଶ ନିର୍ମିତ ସେଢ ।

ମଇଦା-ବି. ପରିଷ୍କୃତ ଗୋଧୂମ-ଚୂର୍ଣ୍ଣ ।

ମଇନା-ବି. ଖାଣ୍ଡିପକ୍ଷୀ ।

ମଇଳା-ବିଂ. ଅପରିଷ୍କୃତ । [ପଶୁବିଶେଷ ।

ମଇଁଷି-ବି. (ମହିଷଶବ୍ଦର ଅପଭ୍ରଂଶ) ଗୋଜାତୀୟ

ମଉଡ଼, ମହୁଡ଼-ବି. (ମୁକୁଟଶବ୍ଦଜ) ମୁକୁଟ ।

ମଉନ-ବିଂ. (ମୌନଶବ୍ଦଜ) ତୁନି ।

ମଉଳା-ବି. (ମାତୁଳଶବ୍ଦଜ) ମାତୁଳ, ମାମୁ ।

ମଉଳିବା-କ୍ରି. (ମ୍ଲୈ ଧାତୁରୁ) ଝାଉଁଳିବା ।

ମଉସା-ବି. ମାଉସୀର ପତି ।

ମକର-ବି. (ମ-କୃ-ଅ) ମଗରମାଛ; ଜ୍ୟୋତିଷିକ ରାଶିବିଶେଷ ।

ମକର-କୁଣ୍ଡଳ-ବି. ମକରାକୃତି କୁଣ୍ଡଳ ।

ମକରକେତନ
ମକରକେତୁ } ବି. କନ୍ଦର୍ପ ।
ମକରଧ୍ୱଜ

ମକରକ୍ରାନ୍ତି—ବି. ନିରକ୍ଷରେଖାର ୨୩½ ଅଂଶ ଦକ୍ଷିଣରେ ଅବସ୍ଥିତ ରେଖା ।

ମକଚିବା—କ୍ରି. ଦଳିବା ।

ମକଦ୍ଦମ—ବି. (ଆରବୀ) ଏକପ୍ରକାର ଭୂସ୍ୱାମୀ ।

ମକଦ୍ଦମା—ବି. (ଆରବୀ) ବିଚାରଦ୍ୱାରରେ ଅଭି- [ଯୋଗ ।

ମକରନ୍ଦ—ବି. ପୁଷ୍ପର ମଧୁ ।

ମକରାଳୟ—ବି. (ମକର-ଆଳୟ) ସମୁଦ୍ର ।

ମକା—ବି. ଫଳବିଶେଷ ।

ମକୁଟ—ବି. (ମକ୍-ଉଟ) ମୁକୁଟ, ଶିରୋଭୂଷଣ ।

ମକୁଟୀ—ବି. ରେଶମୀ ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ମକ୍ଷିକା—ବି. (ମକ୍ଷ-ଅକ-ଆ) କୀଟବିଶେଷ, ମାଛି ।

ମଖ—ବି. (ମଖ୍-ଅ) ଯାଗ, ଯଜ୍ଞ ।

ମଖନ—ବି. ଦୁଗ୍ଧଜ ନବନୀତ ।

ମଖମଲ୍—ବି. ଏକପ୍ରକାର ବସ୍ତ୍ର ।

ମଗଜ—ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ମସ୍ତିଷ୍କ ।

ମଗଧ—ବି. ବିହାର ପ୍ରଦେଶ ।

ମଗର—ବି. (ମକରଶବ୍ଦଜ) ମକର, ଜଳଜନ୍ତୁ [ବିଶେଷ ।

ମଗରୀ—ବିଂ. ଅବାଧ୍ୟ ।

ମଗ୍ନ—ବିଂ. (ମସ୍ଜ୍-ତ) ଅନ୍ତଃପ୍ରବିଷ୍ଟ, ବୁଡ଼ିଯାଇଥିବା ।

ମଘବା—ବି. (ମହ୍-ବନ୍) ଇନ୍ଦ୍ର ।

ମଘା—ବି. (ମଘ୍-ଆ) ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।

ମଙ୍ଗ—ବି. (ମନ୍ଗ୍-ଅ) ନୌକାର ଶିରୋଭାଗ ।

ମଙ୍ଗନ—ବି. (ମଙ୍ଗଳଶବ୍ଦଜ) ବିବାହର ପୂର୍ବଦିବସ ।

ମଙ୍ଗଳ—ବି. (ମଙ୍ଗ୍-ଅଳ) ଶୁଭ, କୁଶଳ; ମଙ୍ଗଳଗ୍ରହ; ବିଂ. ଶୁଭଜନକ ।

ମଙ୍ଗଳବାର—ବି. ତୃତୀୟବାର, ଭୌମବାସର ।

ମଙ୍ଗଳା—ବି. (ମଙ୍ଗଳ-ଆ) ଦେବୀବିଶେଷ ।

ମଙ୍ଗଳାଚରଣ—ବି. (ମଙ୍ଗଳ-ଆଚରଣ) କର୍ମ-ଆରମ୍ଭରେ ଶୁଭଜନକ କ୍ରିୟା ।

ମଙ୍ଗଳ୍ୟ—ବିଂ. (ମଙ୍ଗଳ-ଯ) ଶୁଭଜନକ, ସୁନ୍ଦର, [ସୁଖଦ ।

ମଙ୍ଗିବା—କ୍ରି. ବି. ସମ୍ମତ ହେବା ।

ମଚକିବା—କ୍ରି. ବି. ମୋଡ଼ ହୋଇଯିବା, ଈଷତ୍ [ଭାଙ୍ଗିବା ।

ମଚଳା—ବି. କଣ୍ଠରୋଗ ବିଶେଷ ।

ମଛ—ବି. (ମଦ୍-ଶ) ମତ୍ସ୍ୟ, ମାଛ ।

ମଜଲିସ୍—ବି. ସମାବେଶ, ସଭା ।

ମଜା—ବି. ଆମୋଦ; ତାମସା ।

ମଜୁରି—ବି. ପରିଶୋଧ ।

ମଜୁରି—ବି. ପରିଶ୍ରମର ମୂଲ୍ୟ ।

ମଜ୍ଜନ—ବି. (ମସ୍ଜ୍-ଅନ) ଅବଗାହନ, ବୁଡ଼ିଯିବା ।

ମଜ୍ଜା—ବି. (ମସ୍ଜ୍-ଅ) ଅସ୍ଥି ଓ ମାଂସର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସ୍ନେହବିଶେଷ; ବୃକ୍ଷର ସାର ।

ମଝି—ବି. (ମଧ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ମଧ୍ୟଭାଗ ।

ମଞ୍ଚ—ବି. (ମନ୍ଚ୍-ଅ) ଉନ୍ନତ ମଣ୍ଡପ, ବେଦି, [ମଣ୍ଡା ।

ମଞ୍ଜି—ବି. (ମଜ୍ଜାଶବ୍ଦଜ) ବୃକ୍ଷାଦିର ଓ କାଷ୍ଠାଦିର [ସାରଭାଗ ।

ମଞ୍ଜରିତ—ବିଂ. ମୁକୁଳିତ ।

ମଞ୍ଜରୀ—ବି. ମୁକୁଳ ।

ମଞ୍ଜା—ବି. କଦଳୀ ବୃକ୍ଷର ମଞ୍ଜ ।

ମଞ୍ଜାର-ବି. (ମାର୍ଜାରଶବ୍ଦଜ) ବିରାଡ଼ି, ମାର୍ଜାର ।

ମଞ୍ଜି } ବି. (ମନ୍ଜ୍-ଇ) ବୀଜ ।
ମଞ୍ଜୀ }

ମଞ୍ଜିଷ୍ଠା-ବି. ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଲତାବିଶେଷ ।

ମଞ୍ଜୀର-ବି. ନୂପୁର ।

ମଞ୍ଜୁ-ବିଂ. (ମନ୍ଜ୍-ଉ) ମନୋହର ।

ମଞ୍ଜୁର-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଅଙ୍ଗୀକାର, ଅନୁଜ୍ଞା ।

ମଞ୍ଜୁଳ-ବିଂ. (ମଞ୍ଜୁ-ଳ) ମନୋହର; ସୁନ୍ଦର; [ମଧୁର ।

ମଞ୍ଜୁଷା-ବି. ପେଡ଼ୀ; ସିନ୍ଦୁକ ।

ମଟର-ବି. ଏକପ୍ରକାର ଡାଲି ।

ମଟାମ-ବି. ସମକୋଣବିଶିଷ୍ଟ ଯନ୍ତ୍ର ।

ମଟକା-ବିଂ. ଭଙ୍ଗୁର, ଯାହା ସହଜରେ ଭାଙ୍ଗି- [ଯାଏ ।

ମଠାଳି-ବିଂ. କଠିନ ।

ମଠ-ବି. (ମଠ୍-ଅ) ମନ୍ଦିର; ବୈରାଗୀମାନଙ୍କର [ଆଶ୍ରମ ।

ମଠ-ବି. ବିଳମ୍ବ; ଅଳସ୍ୟ ।

ମଠା-ବି. ତସର ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ମଠୁଆ-ବିଂ. ଅଳସୁଆ ।

ମଡ଼କ-ବି. (ମରକଶବ୍ଦଜ) ମାଆଭୟ ।

ମଡ଼ା-ବି. (ମୃତଶବ୍ଦଜ) ମନୁଷ୍ୟର ମୃତଦେହ, [ଶବ ।

ମଢ଼-ବି. ପଶୁର ମୃତଦେହ ।

ମଡୁଆଣାଙ୍କୁଳି-ବି. ପାଠଶାଳୀରେ ଅବାଧ୍ୟ ଛାତ୍ର-
ମାନଙ୍କ ନିମିତ୍ତ ତାଳପତ୍ର-ଶିରକମ୍ପିତ ବନ୍ଧନ ।

ମଣ-ବି. ଅଭ୍ୟାସ । [ବିଶେଷ ।

ମଣାଇବା-କ୍ରି. (ମଣ୍ଧାତୁଜ) ବୁଝାଇବା ।

ମଣି-ବି. ରତ୍ନ (ବହୁମୂଲ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତର ଓ ମୁକ୍ତା) ।

ମଣିକର୍ଣ୍ଣିକା-ବି. କର୍ଣ୍ଣଭୂଷଣ; କାଶୀସ୍ଥ ତୀର୍ଥ-
ବିଶେଷ । [ମଣିପଲ୍ୟଙ୍କ ।

ମଣିକାର-ବି. (ମଣି-କୃ-ଅ) ମଣିପରିଷ୍କାରକ;

ମଣିବନ୍ଧ-ବି. (ମଣି-ବନ୍ଧ) ହାତର କବା ।

ମଣିବା-କ୍ରି. (ମନ୍ଧାତୁଜ) ମନେ କରିବା, ବୋଧ
କରିବା । [ସମ୍ବୋଧନ ପଦ ।

ମଣିମା-ବି. ରଜା ଓ ରାଣୀଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ

ମଣୋହି-ବି. ରଜାଙ୍କର ଭୋଜନ ।

ମଣ୍ଡ-ବି. (ମଣ୍ଡ୍-ଅ) ପେଜ; ସାର ।

ମଣ୍ଡଣି-ବି. (ମଣ୍ଡଧାତୁଜ) ସଜ୍ଜା, ଭୂଷଣ ।

ମଣ୍ଡନ-ବି. (ମଣ୍ଡ୍-ଅନ) ଭୂଷଣ, ଅଳଙ୍କାର ।

ମଣ୍ଡପ-ବି. (ମଣ୍ଡ୍-ପା-ଅ) ମେଳ ବୈଠକଘର;
ଦେବୋଦ୍ଦେଶେ ବା ସଭାନିମିତ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମେଳ
ଘର ।

ମଣ୍ଡଳ-ବି. (ମଣ୍ଡ୍-ଅଲ) ବୃତ୍ତ; ବିମ୍ବ; ଚକ୍ରାକାର
ବେଷ୍ଟନ; ସମୂହ; ଦେଶ; ପ୍ରଦେଶ ।

ମଣ୍ଡଳୀ-ବି. ସମୂହ; ସର୍ପ । [ସମ୍ରାଟ୍ ।

ମଣ୍ଡଳେଶ୍ୱର-ବି, (ମଣ୍ଡଳ-ଈଶ୍ୱର) ରଜା;

ମଣ୍ଡା-ବି. ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।

ମଣ୍ଡିତ-ବିଂ. (ମଣ୍ଡ୍-ତ) ଭୂଷିତ, ସଜ୍ଜିତ ।

ମଣ୍ଡିବା-କ୍ରି. (ମଣ୍ଡଧାତୁଜ) ଭୂଷିତ କରିବା ।

ମଣ୍ଡୁକ } ବି. (ମଣ୍ଡ-ଉକ, ଊକ) ଭେକ, ବେଙ୍ଗ ।
ମଣ୍ଡୂକ }

ମଣ୍ଡୁର-ବି. ଲୁହାର ଗୁଣ୍ଡ ।

ମତ-ବିଂ. (ମନ୍-ତ) ଅଭିପ୍ରେତ, ସମ୍ମତ; ବି.
ସମ୍ମତି; ଅଭିପ୍ରାୟ ।

ମତଙ୍ଗଜ-ବି. ମାତଙ୍ଗ, ହସ୍ତୀ ।

ମତି-ବି. (ମନ୍-ତି) ବୁଦ୍ଧି; ମନଃ; ଅନ୍ତଃକରଣ; ପ୍ରବୃତ୍ତି ; ଇଚ୍ଛା ।

ମତିମାନ୍-ବିଂ. (ମତି-ମତ୍) ସୁଧୀ, ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ।

ମତୁଆଲ-ବିଂ. ପ୍ରମତ୍ତ ; ଉନ୍ମତ୍ତ ।

ମତ-ସଂ. ମୋହର (ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦସଙ୍ଗେ) ।

ମତ୍କୁଣ-ବି. ଘରପୋକ ।

ମତ୍ତ-ବିଂ. (ମଦ୍-ତ) ବିହ୍ୱଳ; ଉନ୍ମତ୍ତ । ସ୍ତ୍ରୀ ।

ମତ୍ତକାଶିନୀ-ବି. (ମତ୍ତ-କାଶ୍-ଇନ୍-ଈ) ଉତ୍ତମା-

ମତଲବ-ବି. (ଆରବୀ) ଅଭିପ୍ରାୟ ।

ମତ୍ସ }
ମତ୍ସ୍ୟ } ବି. (ମଦ୍-ସ, ସ୍ୟ) ମାଛ ।

ମତ୍ସର-ବି. (ମଦ୍-ସର) ଦ୍ୱେଷ; ଈର୍ଷା; ବିଂ.- ପରଶ୍ରୀକାତର ।

ମତ୍ସ୍ୟ-ଜୀବୀ-ବି. ଧୀବର, କେଉଟ ।

ମତ୍ସ୍ୟ-ରାଜ-ବି. ରୋହିମାଛ ।

ମତ୍ସ୍ୟବେଧନୀ-ବି. (ମତ୍ସ୍ୟ-ବିଧ୍-ଅନ-ଈ) ବଡଶ, ବଡ଼ଶୀ । [ମୋହିଁବା ।

ମଥନ-ବି. (ମଥ୍-ଅନ) ମନ୍ଥନ ; ବିନାଶନ ;

ମଥା-ବି. (ମସ୍ତକଶବ୍ଦଜ) ମସ୍ତକ, ମୁଣ୍ଡ ।

ମଥିତ-ବିଂ. (ମଥ୍-ତ) ବିଲୋଡିତ; ବିନାଶିତ ।

ମଥୁରା-ବି. ପ୍ରସିଦ୍ଧ ନଗରୀବିଶେଷ ।

ମଥ୍ୟମାନ-ବିଂ. (ମଥ୍-ଯ-ଅନ) ଆଲୋଡ଼୍ୟମାନ ।

ମଦ-ବି. (ମଦ-ଅ) ମତ୍ତତା ; ଗର୍ବ ; ମୋହ ; ହସ୍ତୀର ଗଣ୍ଡ-ସ୍ଥଳରୁ କ୍ଷରିତ ଜଳ; ମଦ୍ୟ ।

ମଦ-କଳ-ବିଂ. ମତ୍ତତ୍ୱବଶରେ ଅସ୍ଫୁଟ ଶବ୍ଦକାରୀ ।

ମଦତି-ବି. ମାଦକ-ଦ୍ରବ୍ୟବିଶେଷ ।

ମଦନ-ବି. (ମଦ୍-ଅନ) କନ୍ଦର୍ପ ; ବସନ୍ତକାଳ ।

ମଦନ-ମୋହନ-ବି. (ମଦନ-ମୋହନ) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ; ବିଂ. ଅତି ସୁନ୍ଦର ।

ମଦନ-ଲେଖ-ବି. ପ୍ରଣୟ-ପତ୍ରିକା ।

ମଦାନ୍ଧ-ବିଂ. (ମଦ-ଅନ୍ଧ) ମତ୍ତତାଯୋଗୁଁ ହିତା-ହିତ-ବୋଧଶୂନ୍ୟ ।

ମଦାଳସା-ବି. କାମୁକୀ ।

ମଦିର-ବିଂ. (ମଦ୍-ଇର) ମତ୍ତ ।

ମଦିରା-ବି. (ମଦ୍-ଇର-ଆ) ସୁରା ।

ମଦିରାକ୍ଷୀ-ବିଂ. (ମଦିର-ଅକ୍ଷି) ମତ୍ତଲୋଚନା ।

ମଦୀୟ-ବିଂ. (ଅସ୍ମଦ୍-ଈୟ) ମତ୍‌ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ, ମୋହର ।

ମଦୁଆ-ବିଂ. ମଦ୍ୟପାୟୀ, ମତୁଆଲ ।

ମଦୋତ୍କଟ-ବିଂ. (ମଦ-ଉତ୍କଟ) ମଦ ମତ୍ତ ;

ମଦ୍ଗୁର-ବି. ମାଗୁର ମାଛ । [ମଦୋଦ୍ଧତ ।

ମଦ୍ୟ-ବି. (ମଦ୍-ଯ) ସୁରା, ମଦିରା ।

ମଦ୍ୟପ-ବିଂ. (ମଦ୍ୟ-ପା-ଅ) ସୁରାପାୟୀ, ଯେ ମଦ୍ୟ ପାନ କରେ ।

ମଦ୍ର-ବି. ପଞ୍ଜାବର ପ୍ରାଚୀନ ପ୍ରଦେଶ ।

ମଧୁ-ବି. (ମଦ୍-ଉ) ମହୁ; ପୁଷ୍ପରସ ; ମଧୁରରସ; ସୁରା ; ବସନ୍ତକାଳ ; ଚୈତ୍ରମାସ ; ବିଂ. ସ୍ୱାଦୁ,

ମଧୁକ-ବି. ମହୁଲ ଗଛ । [ମଧୁର ।

ମଧୁ-କଣ୍ଠ-ବି. କୋକିଳ ।

ମଧୁକର-ବି. ଭ୍ରମର, ଭୃଙ୍ଗ ।

ମଧୁକୋଷ-ବି. ମହୁଫେଣା ।

ମଧୁ-କ୍ରମ-ବି. ମହୁଫେଣା ।

ମଧୁପ-ବି. (ମଧୁ-ପା-ଅ) ଭ୍ରମର, ମଧୁକର ।

ମଧୁପଟଳ-ବି. ମହୁଫେଣା ।

ମଧୁପର୍କ-ବି. (ମଧୁ-ପୃଚ୍-ଅ) ଘୃତ, ଶର୍କରା, ଜଳ, ଦଧି ଓ ମଧୁଯୁକ୍ତ ଭକ୍ଷ୍ୟବିଶେଷ ।

ମଧୁମୟ-ବିଂ. ମାଧୁର୍ଯ୍ୟମୟ ।

ମଧୁମାନ୍-ବିଂ. (ମଧୁ-ମତୁ) ମାଧୁର୍ଯ୍ୟଯୁକ୍ତ ।

ମଧୁର-ବି. (ମଧୁ-ର-ଅ) ମିଷ୍ଟରସ; ବିଂ. ମିଷ୍ଟରସ-ଯୁକ୍ତ; ମନୋହର ।

ମଧୁସୂଦନ-ବି. (ମଧୁ-ସୂଦ୍-ଅନ) ବିଷ୍ଣୁ ।

ମଧୂତ୍ଥ-ବି, (ମଧୁ-ଉତ୍-ସ୍ଥା-ଅ) ମହମ ।

ମଧ୍ୟ-ବିଂ. ମଝି; କଟିଦେଶ; ଅଭ୍ୟନ୍ତର ।

ମଧ୍ୟଦେଶ-ବି. ପ୍ରୟାଗର ପଶ୍ଚିମସ୍ଥ ଦେଶ ।

ମଧ୍ୟନ୍ଦିନ-ବି. (ମଧ୍ୟ-ଦିନ) ଦିନର ମଧ୍ୟଭାଗ ; ମଧ୍ୟାହ୍ନ । [ଭର ସ୍ୱରବିଶେଷ ।

ମଧ୍ୟମ-ବିଂ. (ମଧ୍ୟ-ମ) ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ; ବି. ସଂଗୀ-

ମଧ୍ୟମ-ଲୋକ-ବି. ସ୍ୱର୍ଗ ଓ ପାତାଳର ମଧ୍ୟ-ସ୍ଥିତ ପୃଥିବୀ । [ସ୍ଥିତ ।

ମଧ୍ୟ-ଖଣ୍ଡ-ବି. ଅର୍ଦ୍ଧଖଣ୍ଡ ।

ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ-ବିଂ. (ମଧ୍ୟ-ବୃତ୍-ଇନ୍) ମଧ୍ୟରେ-

ମଧ୍ୟ-ବିତ୍ତ-ବିଂ. ଯେ ଧନୀ ବା ଦରିଦ୍ର ନୁହେ ।

ମଧ୍ୟସ୍ଥ-ବିଂ. (ମଧ୍ୟ-ସ୍ଥା-ଅ) ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ; ଯେ କୌଣସି ପକ୍ଷରେ ଲିପ୍ତ ନୁହେ; ଉଦାସୀନ ।

ମଧ୍ୟାହ୍ନ-ବି. (ମଧ୍ୟ-ଅହ୍ନ) ଦିନର ମଧ୍ୟଭାଗ ।

ମନଃ-ବି. (ମନ୍-ଅସ୍) ଚିତ୍ତ, ଅନ୍ତଃକରଣ ; ଅଭିଳାଷ । [ବିଶେଷ ।

ମନଃଶିଳା-ବି. ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ପାଷାଣମୟ ଧାତୁ-

ମନଃସ୍ଥ-ବିଂ. ମନରେ ସ୍ଥିତ ; ବି. ଅଭିପ୍ରାୟ ।

ମନନ-ବି. (ମନ୍-ଅନ) ଚିନ୍ତନ ବାରମ୍ବାର ଚିନ୍ତନ ।

ମନସିଜ-ବି. (ମନସି-ଜନ୍-ଅ) କନ୍ଦର୍ପ ।

ମନସ୍କାମ-ବି. ମନର ଅଭିଳାଷ ।

ମନସ୍ତାପ-ବି. ମନର କ୍ଲେଶ ; ଅନୁତାପ ।

ମନସ୍ୱିନୀ-ବିଂ. ମନସ୍ୱୀ ପଦର ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ ।

ମନସ୍ୱୀ-ବିଂ. (ମନସ୍-ବିନ୍) ପ୍ରଶସ୍ତ ଅନ୍ତଃକରଣ-ବିଶିଷ୍ଟ, ମହାମନା ।

ମନା-ବି. ନିଷେଧ, ବାରଣ ।

ମନାଇବା-କ୍ରି. ପୋଷାଇବା; ସମ୍ମତ କରାଇବା ।

ମନାସ-ବି. (ମାନସଶବ୍ଦଜ) ବାଞ୍ଛା, ଇଚ୍ଛା,

ମନାସିବା-କ୍ରି. ବାଞ୍ଛା କରିବା । [ମନୋରଥ ।

ମନୀଷା-ବି. (ମନସ୍-ଈଷା) ବୁଦ୍ଧି, ପ୍ରଜ୍ଞା ।

ମନୀଷୀ-ବିଂ. (ମନୀଷା-ଇନ୍) ବୁଦ୍ଧିମାନ୍, ବିଦ୍ୱାନ୍ ।

ମନୁ-ବି. (ମନ୍-ଉ) ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ପୁତ୍ର, ଆଦି ମନୁଷ୍ୟ; ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରପ୍ରଣେତା ମୁନିବିଶେଷ ।

ମନୁଜ } ବି. (ମନୁ-ଜ,ଷ୍ୟ) ମନୁର ଅପତ୍ୟ ;
ମନୁଷ୍ୟ } ନର, ମାନବ ।

ମନୁଷ୍ୟତା } ବି. ମନୁଷ୍ୟର ଭାବ; ମନୁଷ୍ୟୋଚିତ
ମନୁଷ୍ୟତ୍ୱ } ସଦ୍ଗୁଣ ।

ମନୋଗତ-ବିଂ.(ମନସ୍-ଗମ୍-ତ) ମନରେ ସ୍ଥିତ ।

ମନୋଜ-ବି. (ମନସ୍-ଜ) କନ୍ଦର୍ପ; ବି°. ମନୋ-
ଜାତ ।
ମନୋଜ୍ଞ-ବି°. (ମନଃ-ଜ୍ଞା-ଅ) ମନୋହର ।
ମନୋନୀତ-ବି°. (ମନସ୍-ନୀ-ତ) ମନୋମତ,
ମନର ଅଭିଲଷିତ, ପସନ୍ଦ ।
ମନୋରଞ୍ଜନ-ବି. ଚିତ୍ତର ପ୍ରଫୁଲ୍ଲତା-ବିଧାନ ।
ମନୋରଥ-ବି. (ମନଃ-ରଥ) ବାଞ୍ଛା, କାମନା ।
ମନୋରମ-ବି°. (ମନଃ-ରମ୍-ଅ) ମନୋହର,
ସୁନ୍ଦର ।
ମନୋବୃତ୍ତି-ବି. (ମନସ୍-ବୃତ୍ତି) ଚିତ୍ତବୃତ୍ତି ।
ମନୋହର-ବି°. (ମନଃ-ହୃ-ଅ) ସୁନ୍ଦର, ରମ-
ଣୀୟ । [ବି. ବିଚାରାନୁଗତ ମତ ।
ମନ୍ତବ୍ୟ-ବି°. (ମନ୍-ତବ୍ୟ) ଚିନ୍ତନୀୟ, ବିଚାର୍ଯ୍ୟ;
ମନ୍ତା-ବି. (ମନ୍-ତୃ) ମନନକର୍ତ୍ତା ।
ମନ୍ତ୍ର-ବି. (ମନ୍ତ୍ର-ଅ) ବେଦର ଅଂଶବିଶେଷ;
ପୂଜାର ବାକ୍ୟ ବା ଶ୍ଳୋକ; ଗୁରୁଦତ୍ତ ଦୀକ୍ଷା-
ପଦ; ମନ୍ତ୍ରଣା ।
ମନ୍ତ୍ର-ଗୃହ-ବି. ମନ୍ତ୍ରଣା କରିବାର ସ୍ଥାନ ।
ମନ୍ତ୍ରଣା-ବି.(ମନ୍ତ୍ର-ଅନ-ଆ) ଗୋପନରେ ବିଚାର ।
ମନ୍ତ୍ର-ଦାତା-ବି. ଦୀକ୍ଷାଗୁରୁ; ବି°. ପରାମର୍ଶଦାତା ।
ମନ୍ତ୍ରୀ-ବି. (ମନ୍ତ୍ର-ଇନ୍) ଅମାତ୍ୟ, ସଚିବ; ବି°.
ପରାମର୍ଶ ଦାତା ।
ମନ୍ଥ-ବି. (ମନ୍ଥ୍-ଅ) ମନ୍ଥନଦଣ୍ଡ; ମନ୍ଥନ
ମନ୍ଥନ-ବି. (ମନ୍ଥ୍-ଅନ) ବିଲୋଡନ; ମୋହିଁବା ।
ମନ୍ଥର-ବି°. (ମନ୍ଥ୍-ଅର) ମନ୍ଦଗାମୀ; ଅଳସ;
ମନ୍ଥାନ-ବି. ମନ୍ଥନଦଣ୍ଡ । [ଜଡ ।
ମନ୍ଦ-ବି°. (ମନ୍ଦ୍-ଅ) ଖରାପ; ଖଳ; ଅପଟୁ;
ଅପକୃଷ୍ଟ; ଜଡ; ମନ୍ଥର; ମୃଦୁ; ଅଳ୍ପ ।

ମନ୍ଦ-ଗାମୀ-ବି°. ମୃଦୁଗମନଶୀଳ ।
ମନ୍ଦର-ବି. ଯେଉଁ ପର୍ବତକୁ ମନ୍ଥନଦଣ୍ଡ କରି
ଦେବାସୁରମାନେ ସମୁଦ୍ର ମନ୍ଥନ କରିଥିଲେ
(ପୌରାଣିକ କଥା) ।
ମନ୍ଦା-ବି. ମଳା ।
ମନ୍ଦାଏ-ବି°. ଅଳ୍ପ-ପରିମାଣ (ପାଣି) ।
ମନ୍ଦାକିନୀ-ବି. (ମନ୍ଦ-ଅକ-ଇନ୍-ଈ) ସ୍ୱର୍ଗଗଙ୍ଗା ।
ମନ୍ଦାକ୍ଷ-ବି. (ମନ୍ଦ-ଅକ୍ଷି) ଲଜ୍ଜା, ତ୍ରପା ।
ମନ୍ଦାଗ୍ନି-ବି. (ମନ୍ଦ-ଅଗ୍ନି) କ୍ଷୁଧାର ଅତ୍ୟଳ୍ପତା ।
ମନ୍ଦାର-ବି. (ମନ୍ଦ୍-ଆର) କଳ୍ପିତ ସ୍ୱର୍ଗପୁଷ୍ପ; ଜବା-
ପୁଷ୍ପ ।
ମନ୍ଦିର-ବି. (ମନ୍ଦ୍-ଇର) ଗୃହ; ଦେବାଳୟ ।
ମନ୍ଦିରା-ବି. କାଂସ୍ୟନିର୍ମିତ ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ମନ୍ଦୀଭୂତ-ବି°. (ମନ୍ଦ-ଈ (ଚ୍ୱି) ଅସମ-ଭୂ-ତ)
ଅଳ୍ପୀଭୂତ, କମ୍ ହୋଇଯିବା; ଜଡୀଭୂତ ।
ମନ୍ଦୁରା-ବି. (ମନ୍ଦ୍-ଉର-ଆ) ଅଶ୍ୱଶାଳା ।
ମନ୍ଦୁରା-ବି. ହେଁସ ।
ମନ୍ଦୋଦରୀ-ବି.(ମନ୍ଦ-ଉଦର-ଈ) ରାବଣର ସ୍ତ୍ରୀ;
କ୍ଷୀଣୋଦରୀ ସ୍ତ୍ରୀ । [ବିଶେଷ ।
ମନ୍ଦ୍ର-ବି°. (ମନ୍ଦ୍-ର) ଗମ୍ଭୀର; ବି. ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର-
ମନ୍ମଥ-ବି. (ମନସ୍-ମଥ୍-ଅ) କାମଦେବ, କନ୍ଦର୍ପ,
ମଦନ ।
ମନ୍ୟୁ-ବି. (ମନ୍-ଯୁ) ଶୋକ; କ୍ରୋଧ; ଯଜ୍ଞ ।
ମନ୍ୱନ୍ତର-ବି. (ମନୁ-ଅନ୍ତର) ମନୁଙ୍କର ସର୍ବ୍ବ-
ଶାସନ କାଳ ।
ମମ-ସଂ. (ଅସ୍ମଦ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ଆମ୍ଭର, ମୋହର ।

ମମତା } ବି. (ମମ-ତା, ତ୍ୱ) ମାୟା; ଅହଙ୍କାର;
ମମତ୍ୱ } ସ୍ନେହ ।

ମୟ-ବି. ଦାନବମାନଙ୍କର ଶିଳ୍ପୀ; ବ୍ୟାକରଣର ପ୍ରତ୍ୟୟ ବିଶେଷ ।

ମୟୂଖ-ବି. (ମା-ଉଖ) କିରଣ; ଦୀପ୍ତି ।

ମୟୂଖ-ମାଳୀ-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ମୟୂର-ବି. ପକ୍ଷିବିଶେଷ, ଶିଖୀ ।

ମର-ବି. (ମୃ-ଅ) ମରଣ; ବିଂ. ମରଣାଧୀନ ।

ମରକ-ବି. (ମୃ-ଅକ) ମାରି, ମଡ଼କ ।

ମରକତ-ବି. ହରିଦ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ମଣିବିଶେଷ ।

ମରଣ-ବି. (ମୃ-ଅନ) ମୃତ୍ୟୁ ।

ମରନ୍ଦ-ବି. ମକରନ୍ଦ ।

ମରାମର-ବି. (ମର-ଅମର) ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଦେବତା ।

ମରାଳ-ବି. ରାଜହଂସ ।

ମରିଚ } ବି. ଗୋଲମରିଚ ।
ମରୀଚ }

ମରୀଚି-ବି. କିରଣ, ରଶ୍ମି; ମୁନିବିଶେଷ ।

ମରୀଚିକା-ବି. (ମରୀଚି-କଂ-ଆ) ମୃଗତୃଷ୍ଣା, ସୂର୍ଯ୍ୟ-କିରଣୋଦ୍ଭାସିତ ବାଲୁକାରେ ଜଳଭ୍ରମ ।

ମରୀଚି-ମାଳୀ-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ମରୁ-ବି. (ମୃ-ଉ) ଜଳ-ତୃଣାଦି-ଶୂନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ ।

ମରୁଆ-ବି. ସୁଗନ୍ଧି ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।

ମରୁଡ଼ି-ବି. ଅନାବୃଷ୍ଟି ।

ମରୁତ } ବି. ବାୟୁ; ଦେବତା ।
ମରୁତ୍ }

ମରୁତ୍ୱାନ୍-ବି. (ମରୁତ୍-ବତ୍) ଇନ୍ଦ୍ର; ମେଘ ।

ମରୁତ୍ସଖ-ବି. (ମରୁତ୍-ସଖା) ବାୟୁସଖ, ଅଗ୍ନି ।

ମରୁଭୂ } ବି. (ମରୁ-ଭୂ, ଭୂମି) ଜଳ-ତୃଣାଦି-
ମରୁଭୂମି } ବର୍ଜ୍ଜିତ ବାଲୁକାପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମି ।

ମରେଇ-ବି. ଏକପ୍ରକାର ଧାନ୍ୟାଧାର ।

ମର୍କଟ-ବି. (ମର୍କ-ଅଟ୍-ଅ) ବାନର, ମାଙ୍କଡ଼ ।

ମର୍ତ୍ତ୍ୟ-ବି. (ମୃ-ତ-ଯ) ପୃଥିବୀ; ବିଂ. ମରଣାଧୀନ ।

ମର୍ତ୍ତ୍ୟ-ଲୋକ-ବି. ପୃଥିବୀ ।

ମର୍ଦ୍ଦନ-ବି. (ମୃଦ୍-ଅନ) ପେଷଣ, ଦଳନ, ଚୂର୍ଣ୍ଣନ, ଅଙ୍ଗମର୍ଦ୍ଦନ ।

ମର୍ଦ୍ଦଳ-ବି. ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ରବିଶେଷ, ମାଦଳ ।

ମର୍ଦ୍ଦିତ-ବିଂ. (ମୃଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଦଳିତ ।

ମର୍ମ-ବି. (ମୃ-ମନ୍) ଶରୀର-ସନ୍ଧିସ୍ଥାନ; ହୃଦୟର ଅନ୍ତସ୍ତଳ; ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ, ଗୁପ୍ତକଥା ।

ମର୍ମଭେଦୀ-ବିଂ. ଅନ୍ତରକୁ ବ୍ୟଥାଦାୟକ ।

ମର୍ମର-ବି. (ମୃ-ଅର) ଶୁଷ୍କ ପତ୍ରାଦିର ଅବ୍ୟକ୍ତ ଶବ୍ଦ ।

ମର୍ମାନ୍ତିକ-ବିଂ. (ମର୍ମ-ଅନ୍ତିକ) ଅନ୍ତରକ ।

ମର୍ଯ୍ୟାଦା-ବି. ସୀମା; ଗୌରବ, ସମ୍ମାନ ।

ମର୍ଶଣ-ବି. (ମୃଶ୍-ଅନ) ପରାମର୍ଶଦାନ ।

ମର୍ଷଣ-ବି. (ମୃଷ୍-ଅନ) କ୍ଷମା; ସହନ; ନାଶନ ।

ମଳ-ବି. (ମଲ୍-ଅ) ବିଷ୍ଠା, ମୂତ୍ର, ଶ୍ଲେଷ୍ମା, ରକ୍ତ, ପୁଯପ୍ରଭୃତି ଶରୀରର ମଇଳା; ପାପ, କଳଙ୍କ ।

ମଲମ-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଲେପନୀୟ ଔଷଧବିଶେଷ ।

ମଳମାସ-ବି. ଅଧିମାସ, ମାସ ବୃଦ୍ଧି ।

ମଲମ୍ବା-ବି. ତାମ୍ର ଉପରେ ଗିଲ୍ଟି ।

ମଳୟ-ବି. (ମଳ-ଇ-ଅ) ଦାକ୍ଷିଣାତ୍ୟର ମାଳଗିରି ପର୍ବତ ଓ ତତ୍ସନ୍ନିହିତ ପ୍ରଦେଶ ।

ମଳୟଜ-ବି. ଚନ୍ଦନ ।

ମଳୟାନିଳ-ବି. (ମଳୟ-ଅନିଳ) ମଳୟଦେଶରୁ ପ୍ରବାହିତ ବସନ୍ତକାଳୀନ ବାୟୁ ।

ମଳା-ବି. ମନା ।

ମଳି-ବି. (ମଳଶବ୍ଦଜ) ମଇଳା ।

ମଳିନ-ବିଂ. (ମଳ-ଇନ) ମଳଯୁକ୍ତ ; ମ୍ଳାନ ।

ମଳିନମା-ବି. (ମଳିନ-ଇମନ୍) ମଳିନତା ।

ମଲ୍ଲ-ବି. (ମଲ୍ଲ-ଅ) ବାହୁଯୋଦ୍ଧା, ମାଲ ।

ମଲ୍ଲ-ଯୁଦ୍ଧ-ବି. ବାହୁଯୁଦ୍ଧ ।

ମଲ୍ଲାର-ବି. ସଂଗୀତର ରାଗବିଶେଷ ।

ମଲ୍ଲିକା-ବି. ମଲ୍ଲୀଫୁଲ ।

ମଶକ-ବି. ମଶା । [ବରଣ ।

ମଶାହରୀ-ବି. ମଶାରି, ମଶକନିବାରକ ବସ୍ତ୍ରା-

ମଶାଣି-ବି. (ଶ୍ମଶାନଶବ୍ଦଜ) ଶ୍ମଶାନ, ଶବଦାହ-

ମଶାଲ-ବି. ଦହୁଡ଼ି । [ସ୍ଥାନ ।

ମସଲା-ବି. ସୁଗନ୍ଧିଦ୍ରବ୍ୟ ; ଉପକରଣ ।

ମସି } ବି. ଲେଖିବାର କାଳୀ ।
ମସୀ }

ମସି-ଜୀବୀ-ବି. ଯେ ଲେଖିବା ଦ୍ୱାରା ଜୀବିକା

ମସିଣା-ବି. ଚଟେଇ । [ଅର୍ଜନ କରେ ।

ମସୁରି-ବି. ଡାଲିବିଶେଷ ।

ମସୂରିକା-ବି. ବସନ୍ତରୋଗ ।

ମସୃଣ-ବିଂ. (ମସ୍-ଋଣ) କୋମଳ ; ସ୍ନିଗ୍ଧ ।

ମସ୍କରା-ବି. ପରିହାସକ, ଭଣ୍ଡ । [ଭାଙ୍ଗିଯାଏ ।

ମସ୍କା-ବିଂ. ମଠକା, ଯାହା ଅଳ୍ପ ଅଘାତରେ

ମସ୍ତକ-ବି. (ମସ୍ତ-କ) ଶିରଃ, ମୁଣ୍ଡ ; ଅଗ୍ରଭାଗ ।

ମସ୍ତିଷ୍କ-ବି. (ମସ୍-ତ-ଅ) ମସ୍ତକର ଘିଅ, ମଗଜ ।

ମସ୍ତୁ-ବି. ଦଧି ପ୍ରଭୃତିର ଜଳୀୟ ଅଂଶ ।

ମହ } ବି. (ମହ୍-ଅ, ଅସ୍) ଉତ୍ସବ ; ଯଜ୍ଞ ;
ମହଃ } ତେଜଃ ।

ମହକ-ବି. ବହୁସ୍ଥାନବ୍ୟାପୀ ସୁଗନ୍ଧ ।

ମହଣ-ବି. ଓଜନର ପରିମାଣବିଶେଷ, ଚାଳିଶ ସେର ; ମନ୍ଥନ । [ଉଦାର ।

ମହତ୍-ବିଂ. (ମହ୍-ଅତ୍) ବୃହତ୍, ବଡ଼, ପ୍ରଧାନ;

ମହତ୍ତତ୍ତ୍ୱ-ବି. (ମହତ୍-ତତ୍ତ୍ୱ) ବୁଦ୍ଧି (ସାଂଖ୍ୟମତରେ) ।

ମହତ୍ତ୍ୱ-ବି. (ମହତ୍-ତ୍ୱ) ବୃହତ୍ତ୍ୱ ; ଉଦାରତା ।

ମହନୀୟ-ବିଂ. (ମହ୍-ଅନୀୟ) ପୂଜନୀୟ; ମାନ୍ୟ ।

ମହନ୍ତ-ବି. ମଠାଧିପତି ।

ମହର୍ଲୋକ-ବି. (ମହଃ-ଲୋକ) କଳ୍ପିତ ସପ୍ତଲୋକ ମଧ୍ୟରେ ଚତୁର୍ଥ ଲୋକ ।

ମହର୍ଷି-ବି. (ମହା-ଋଷି) ପ୍ରଧାନ ଋଷି ।

ମହଲ-ବି. ଘର; ପ୍ରକୋଷ୍ଠ ।

ମହଲତି-ବି. ଅବକାଶ ।

ମହଲ୍ଲା-ବି. ତଳ (ଏକ ବା ଦୁଇମହଲା) ।

ମହା-ବିଂ. ବଡ଼ । [ଅନନ୍ତକାଳ]

ମହାକାଳ-ବି. (ମହତ୍-କାଳ) ରୁଦ୍ର, ଶିବ,

ମହାକାବ୍ୟ-ବି. କୌଣସି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନାୟକ ବା ବଂଶ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବୃହତ୍ କାବ୍ୟ ।

ମହାଗ୍ରୀବ-ବି. (ମହତ୍-ଗ୍ରୀବା) ଉଷ୍ଟ୍ର ।

ମହାଛାୟ-ବି. (ମହତ୍-ଛାୟା) ବଟବୃକ୍ଷ ।

ମହାଜନ-ବି. (ମହତ୍-ଜନ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାଧୁପୁରୁଷ; ବଣିକ୍; ଉତ୍ତମର୍ଣ୍ଣ ।

ମହାଜନୀ-ବି. ଟଙ୍କା କରଜ ଦେବା କାରବାର ।

ମହାତ୍ମା-ବି. (ମହତ୍-ଆତ୍ମନ୍) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାଧୁପୁରୁଷ ।

୨ମହାଦେଈ-ବି. (ମହାଦେବୀଶବ୍ଦରୁ) ପାଟରାଣୀ ।

ମହାଦେବ-ବି. ଶିବ; ପରମେଶ୍ୱର ।

ମହାଦେବୀ-ବି. ଦୁର୍ଗା; ପଟ୍ଟରାଣୀ ।

ମହାଦେଶ-ବି. ଅନେକ ଦେଶଯୁକ୍ତ ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ଭୂଭାଗ ।

ମହାଧାତୁ-ବି. ସୁବର୍ଣ୍ଣ ।

ମହାନଦୀ-ବି. ଓଡ଼ିଶାର ବୃହତ୍ତମ ନଦୀ ।

ମହାନସ ବି. (ମହତ୍-ଅନସ) ରନ୍ଧନଗୃହ ।

ମହାନିଦ୍ରା-ବି. ମୃତ୍ୟୁ ।

ମହାନୁଭବ, ମହାନୁଭାବ-ବିଂ. (ମହତ୍-ଅନୁଭବ, ଅନୁଭାବ) ଉଦାରସ୍ୱଭାବ ।

ମହାପଦ୍ମ-ବି. ଲକ୍ଷକୋଟି ସଂଖ୍ୟା ।

ମହାପୁରୁଷ ବି. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାଧୁପୁରୁଷ ।

ମହାଭାଗ-ବିଂ. (ମହତ୍-ଭାଗ) ଅତିଶୟ ସୌଭାଗ୍ୟ-ଶାଳୀ; ମହାଶୟ ।

ମହାଭାରତ-ବି. (ମହତ୍-ଭାରତ) ଭାରତର ଇତିହାସାତ୍ମକ ମହାକାବ୍ୟ ।

ମହାଭୁଜ-ବିଂ. (ମହତ୍-ଭୁଜ) ପ୍ରଚୁର ପରାକ୍ରମଶାଳୀ ।

ମହାଭୂତ-ବି. ପଞ୍ଚଭୂତ (କ୍ଷିତ୍ୟପ୍ତେଜୋମରୁଦ୍‌ବ୍ୟୋମ) ।

ମହାମନା-ବିଂ. (ମହତ୍-ମନସ) ଉଦାରଚିତ୍ତ ।

ମହାମହିମ-ବିଂ. (ମହତ୍-ମହିମନ) ଅତି ମହିମାନ୍ୱିତ ।

ମହାମାଂସ-ବି. ନରମାଂସ ।

ମହାମାତ୍ର-ବି. (ମହତ୍-ମାତ୍ରା) ରାଜମନ୍ତ୍ରୀ ।

ମହାମାୟା-ବି. ଦୁର୍ଗା ।

ମହାମାରୀ-ବି. ଅତ୍ୟନ୍ତ ମଡ଼କ ।

ମହାରଥ-ବି. (ମହତ୍-ରଥ) ମହାଯୋଦ୍ଧା ।

ମହାରାଜ-ବି. (ମହତ୍-ରାଜନ୍) ପ୍ରଧାନ ରାଜା ।

ମହାରାଜାଧିରାଜ-ବି. (ମହାରାଜା-ଅଧିରାଜ) ସର୍ବପ୍ରଧାନ ରାଜା ।

ମହାର୍ଘ-ବିଂ. (ମହତ୍-ଅର୍ଘ) ମହାମୂଲ୍ୟ ।

ମହାଳୟା-ବି. ଆଶ୍ୱିନ ପିତୃପକ୍ଷର ଅମାବାସ୍ୟା ।

ମହାବାହୁ-ବିଂ. ପରାକ୍ରାନ୍ତ; ବଳୀୟାଂଭୁଜ; ଜଗନ୍ନାଥ ।

ମହାବିଦ୍ୟା-ବି. କାଳୀ ପ୍ରଭୃତି ଦଶଗୋଟି ଦେବୀ ।

ମହାବିଷୁବ-ବି. ମେଷ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ।

ମହାବୀର-ବି. ପ୍ରଧାନ ବୀର; ହନୁମାନ୍ ।

ମହାବ୍ୟାଧି-ବି. କୁଷ୍ଠ ପ୍ରଭୃତି ରୋଗ ।

ମହାବ୍ରାହ୍ମଣ-ବି. ପତିତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।

ମହାଶଙ୍ଖ-ବି. ଲଲାଟର ଅସ୍ଥି; ଦଶ ନିଖର୍ବ ସଂଖ୍ୟା ।

ମହାଶୟ-ବିଂ. (ମହତ୍-ଆଶୟ) ମହାମନା ।

ମହାଶ୍ୱେତା-ବି. ସରସ୍ୱତୀ ।

ମହାଷ୍ଟମୀ-ବି. ଆଶ୍ୱିନ ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷର ଅଷ୍ଟମୀ ।

ମହା-ସାନ୍ତପନ-ବି. ଅତି କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ବ୍ରତବିଶେଷ ।

ମହାସେନ-ବି. (ମହତ୍-ସେନା) କାର୍ତ୍ତିକେୟ ।

ମହିତ-ବି. (ମହ୍-ତ-ପୂଜିତ) ।

ମହିମା-ବି. (ମହତ୍-ଇମନ୍) ଗୌରବ; ମାହାତ୍ମ୍ୟ; ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ।

ମହିଳା-ବି. (ମହ୍-ଇଲ-ଆ) ମାନନୀୟା ନାରୀ ।

ମହିଷ-ବି. (ମହ୍-ଇଷ) ପଶୁବିଶେଷ ; ଅସୁର-

ମହିଷ-ବାହନ-ବି. ଯମ । [ବିଶେଷ ।

ମହିଷ-ମର୍ଦ୍ଦିନୀ-ବି. ଦୁର୍ଗା ।

ମହିଷୀ-ବି. (ମହିଷ-ଈ) ସ୍ତ୍ରୀ ମହିଷ ; ରାଣୀ ।

ମହିଷ୍ଠ-ବିଂ. (ମହତ୍-ଇଷ୍ଠ) ଅତିମହତ୍ ।

ମହୀ ବି. (ମହ୍-ଈ) ପୃଥିବୀ, କ୍ଷିତି ।

ମହୀଧର-ବି. (ମହୀ-ଧୃ-ଅ) ପର୍ବତ ।

ମହୀ-ପତି }
ମହୀ-ପାଳ } ବି. ରାଜା, ଭୂପତି ।

ମହୀୟସୀ-ବିଂ. (ମହୀୟସ୍-ଈ) ଅତିମହତୀ ।

ମହୀୟାନ୍-ବିଂ. (ମହତ୍-ଈୟସ୍) ଅତିମହତ୍, ମହାତ୍ମା, ଉତ୍ତମ ।

ମହୀରୁହ-ବି. (ମହୀ-ରୁହ୍-ଅ) ବୃକ୍ଷ ।

ମହୀଲତା-ବି. ଜିଆ । [ଶିରୋଦେଶ ।

ମହୁଡ଼-ବି. (ମୁକୁଟଶବ୍ଦଜ) ମୁକୁଟ, ଚୂଡ଼ା;

ମହୁର-ବି. ବ୍ୟଞ୍ଜନବିଶେଷ ।

ମହୁରି ବି. ପେଁ-କାହାଳି, ତୁରୀ ।

ମହୁଲ ବି. ମଧୂକ ବୃକ୍ଷ ଓ ତାହାର ମିଷ୍ଟ ଫଳ ।

ମହେନ୍ଦ୍ର-ବି. (ମହତ୍-ଇନ୍ଦ୍ର) ଇନ୍ଦ୍ର, ସ୍ୱର୍ଗର ରାଜା; ପର୍ବତବିଶେଷ ।

ମହେଶ }
ମହେଶ୍ୱର } ବି. (ମହତ୍-ଈଶ, ଈଶ୍ୱର) ଶିବ; ପରମେଶ୍ୱର ।

ମହେଷ୍ୱାସ-ବିଂ. (ମହତ୍-ଇଷୁ-ଅସ) ମହାଧନୁର୍ଦ୍ଧର; ବି. ବୃହତ୍ ଧନୁ ।

ମହୋକ୍ଷ-ବି. (ମହତ୍-ଉକ୍ଷନ୍) ବୃହତ୍ ବୃଷ ।

ମହୋତ୍ସବ-ବି. (ମହତ୍-ଉତ୍ସବ) ମହାଆନନ୍ଦଜନକ ବ୍ୟାପାର । [ସମୁଦ୍ର ।

ମହୋଦଧି-ବି. (ମହତ୍-ଉଦଧି) ସମୁଦ୍ର, ମହା-

ମହୋଦୟ-ବିଂ. (ମହତ୍-ଉଦୟ) ମହାମହିମ,

ମା-ବି. ମାତା ; ଲକ୍ଷ୍ମୀ । [ମହାଶୟ ।

ମାଇକିନିଆ-ବି. ନାରୀ (ଗ୍ରାମ୍ୟପ୍ରୟୋଗ) ।

ମାଇପ-ବି. ଭାର୍ଯ୍ୟା, ସ୍ତ୍ରୀ (ଗ୍ରାମ୍ୟ) ।

ମାଇଁ-ବି. ମାମୁଁର ଭାର୍ଯ୍ୟା ।

ମାଈ-ବିଂ. ସ୍ତ୍ରୀଜାତୀୟ ।

ମାଉଁସ-ବି. ମାଂସ ।

ମାଉସୀ-ବି. (ମାତୃଷ୍ୱସୃଶବ୍ଦଜ) ମାତାର ଭଗିନୀ ।

ମାଂସ-ବି. (ମନ୍-ସ) ଦେହର ମାଉଁସ ।

ମାଂସ-ପେଶୀ-ବି. ଯେଉଁ ମାଂସ-ପିଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ଇଚ୍ଛାମାତ୍ର ଶରୀରର ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ସଞ୍ଚାଳିତ ହୁଏ ।

ମାଂସଳ-ବିଂ. (ମାଂସ-ଲ) ମାଂସଯୋଗୁଁ ସ୍ଥୂଳ ।

ମାଂସାଶୀ-ବିଂ. (ମାଂସ-ଅଶ୍-ଇନ୍) ମାଂସ-ଭକ୍ଷକ ।

ମାକଡ଼ }
ମାଙ୍କଡ଼ } ବି. (ମର୍କଟଶବ୍ଦଜ) ବାନର, କପି ।

ମାକଡ଼ସା-ବି. ଲୂତା, ଊର୍ଣ୍ଣନାଭ ।

ମାକନ୍ଦ-ବି. ଆମ୍ରଗଛ ; ଆମ୍ର ।

ମାଖଣ୍ଡୀ-ବିଂ. ନୃଶଂସ ।

ମାଖନା-ବି. ଶ୍ମଶ୍ରୁଗୁମ୍ଫ ଶୂନ୍ୟ-ମୁଖବିଶିଷ୍ଟ ଲୋକ ।
ମାଗଣି-ବି. ଭେଦା ; ଗୁନା ।
ମାଗଣା-ବିଂ. ଫୋକ୍ଟ ।
ମାଗଧ-ବି. (ମଗଧ-ଅ) ସ୍ତୁତିପାଠକ, ଭାଟ ।
ମାଗିଖିଆ-ବିଂ. ଫୋକ୍ଟଖିଆ ।
ମାଗିବା-କ୍ରି. ଭିକ୍ଷାକରିବା ।
ମାଗୁଣି ବି. ପ୍ରାର୍ଥନା ।
ମାଗୁର-ବି. (ମଦ୍ଗୁରଶବ୍ଦଜ) ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।
ମାଘ ବି. (ମଘା-ଅ) ଦଶମ ମାସ ।
ମାଙ୍ଗ-ବି. ସୀମାନ୍ତ ।
ମାଙ୍ଗଲ୍ୟ-ବିଂ. (ମଙ୍ଗଳ-ଯ) ମଙ୍ଗଳଜନକ ।
ମାଛ-ବି. (ମତ୍ସ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ମୀନ, ମତ୍ସ୍ୟ ।
ମାଛରଙ୍କା-ବି. (ମତ୍ସ୍ୟରଙ୍କଶବ୍ଦଜ) ପକ୍ଷୀବିଶେଷ ।
ମାଛି-ବି. (ମକ୍ଷିକାଶବ୍ଦଜ) ପତଙ୍ଗ ବିଶେଷ ।
ମାଜଣା-ବି. (ମାର୍ଜ୍ଜନାଶବ୍ଦଜ) ସ୍ନାନ ।
ମାଜିବା-କ୍ରି. (ମାର୍ଜ୍ଜନାଶବ୍ଦଜ) ଘଷିବା; ପରିଷ୍କାର କରିବା ।
ମାଝି-ବି. ନାଉରିଆ, ନାବିକ ।
ମାଟି ବି. (ମୃତ୍ତିକାଶବ୍ଦଜ) ଭୂମି ।
ମାଟିଆ-ବିଂ. ମୃତ୍ତିକାବର୍ଣ୍ଣ ବିଶିଷ୍ଟ ।
ମାଠ-ବି. ଅତି ମୋଟା ଚାଦର ।
ମାଠିଆ-ବି. ଘଟ, ମୃତ୍ତିକାପାତ୍ର ବିଶେଷ ।
ମାଠିବା-କ୍ରି. ଚିକ୍କଣ କରିବା ।
ମାଡ଼-ବି. (ମାରଶବ୍ଦରୁ) ପ୍ରହାର ।
ମାଡିବା କ୍ରି. (ମୃଦ୍ଧାତୁରୁ) ଚପିବା; ଦାବିବା; ଲଟେଇବା ।

ମାଡୁଆ-ବିଂ. ମାଡ଼ ଖାଇବାରେ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ।
ମାଢ଼ି-ବି. ପରିମାଣ ବିଶେଷ, ଦଶଗଣ୍ଡା ।
ମାଣ-ବି. କୁଣ୍ଡା; ୨୫ ଗୁଣ୍ଠ ଭୂମି । [ବାଳକ ।
ମାଣବକ-ବି. (ମନୁ-ଅ-କ) ବାଳକ ; ବ୍ରାହ୍ମଣ
ମାଣିକ୍ୟ-ବି. (ମଣି-କୈ-ଯ) ମାଣିକ; ରତ୍ନବିଶେଷ ।
ମାଣି-ବି. ଚକପିହାଣି ଉପରେ ପଶିବା କାଠ ।
ମାଣ୍ଡବୀ-ବି. କୁଶଧ୍ୱଜଙ୍କ କନ୍ୟା, ଭରତଙ୍କର
ମାଣ୍ଡି-ବି. ଭଣ୍ଡଅ । [ପତ୍ନୀ ।
ମାଣ୍ଡିଆ-ବି. ଶସ୍ୟବିଶେଷ । [ଲୌହାଦି ।
ମାଣ୍ଡୁ-ବି. (ହସ୍ତରେ ଧରି ନିୟମ କରିବାର ତପ୍ତ
ମାଣ୍ଡୁଅ-ବି. ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।
ମାତଙ୍ଗ-ବି. (ମତଙ୍ଗ-ଅ) ହସ୍ତୀ; ଚଣ୍ଡାଳ ।
ମାତଙ୍ଗୀ-ବି. ହସ୍ତିନୀ ।
ମାତରିଶ୍ୱା-ବି. (ମାତରି-ଶି-ଅନ୍) ବାୟୁ ।
ମାତଲି-ବି. ଇନ୍ଦ୍ର ସାରଥି ।
ମାତବ୍ବର-ବିଂ. (ଫାର୍ଶୀ) ପ୍ରଧାନ ।
ମାତା-ବି. (ମା-ତୃ) ଜନନୀ; ପୃଥିବୀ ।
ମାତାମହ-ବି. (ମାତୃ-ଅମହ) ମାତାର ପିତା, ଅଜା । [ଅଇ ।
ମାତାମହୀ-ବି. (ମାତାମହ-ଈ) ମାତାର ମାତା,
ମାତିବା-କ୍ରି. ଉନ୍ମତ୍ତ ହେବା । [ମାମୁଁ ।
ମାତୁଳ-ବି. (ମାତୃ-ଉଲ) ମାତାର ଭ୍ରାତା ;
ମାତୁଳାନୀ, ମାତୁଳୀ } ବି. ମାତୁଳର ସ୍ତ୍ରୀ, ମାଇଁ ।

ମାତୁଲୁଙ୍ଗ-ବି. ଡାଳିମ୍ବ; ଏକପ୍ରକାର ଲେମ୍ବୁ ।
ମାତୃକା-ବି. (ମାତୃ-କ-ଅ) ମାତା, ଧାତ୍ରୀ ।
ମାତୃସ୍ୱସା-ବି. (ମାତୃ-ସ୍ୱସା) ମାତାର ଭଗିନୀ, ମାଉସୀ ।
ମାତ୍ର-ଅ. (ମା-ତ୍ର) କେବଳ; କିନ୍ତୁ; ପୁଣି ।
ମାତ୍ରା-ବି. (ମା-ତ୍ର-ଅ) ଅଳ୍ପ ପରିମାଣ; ବର୍ଣ୍ଣର ଉଚ୍ଚାରଣକାଳ; ଅକ୍ଷରର ଉପରରେଖା ।
ମାତ୍ସର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ମତ୍ସର-ଯ) ପରଶ୍ରୀକାତରତା ।
ମାଦକ-ବି. (ମଦ୍-ଅକ) ମତ୍ତତାଜନକ ; ବି. ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ।
ମାଦଳ-ବି. (ମର୍ଦ୍ଦଳଶବ୍ଦଜ) ମୃଦଙ୍ଗବିଶେଷ ; ହସ୍ତପଦ-ରହିତ ଜୀବନ୍ତ ଶରୀର ।
ମାଦୃଶ-ବି. (ଅସ୍ମଦ୍-ଦୃଶ୍-ଅ) ମତ୍ତୁଲ୍ୟ, ମୋପରି ।
ମାଧବ-ବି. (ମା-ଧବ) ଲକ୍ଷ୍ମୀପତି, ବିଷ୍ଣୁ ।
ମାଧବ-ବି. (ମଧୁ-ଅ) ବସନ୍ତକାଳ ; ବୈଶାଖ-[ମାସ ।
ମାଧବୀ-ବି. ଲତାବିଶେଷ ।
ମାଧୁକରୀ-ବି. (ମଧୁକର-ଅ-ଈ) ଭିକ୍ଷା-ଆହରଣ ବୃତ୍ତି । [ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ।
ମାଧୁରୀ-ବି. (ମଧୁର-ଅ-ଈ) ମଧୁରତା ;
ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ମଧୁର-ଯ) ମଧୁରତା ; ହୃଦୟ-ଗ୍ରାହିତା । [ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ।
ମାଧ୍ୟସ୍ଥ୍ୟ-(ମଧ୍ୟସ୍ଥ-ଯ) ମଧ୍ୟସ୍ଥତା; ଔଦା-
ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣ-ବି. କେନ୍ଦ୍ର ଆଡକୁ ଆକର୍ଷଣ କରିବାର ଶକ୍ତି ।
ମାଧ୍ୱୀ-ବି. (ମଧୁ-ଅ-ଈ) ମଧୁଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ସୁରା ।
ମାନ-ବି. (ମା-ଅନ) ପରିମାଣ, ମାପ ।
ମାନ-ବି. (ମନ୍-ଅ) ସମ୍ମାନ; ଅଭିମାନ ।
ମାନତ-ବି. ମାନସିକ ବ୍ରତ ।
ମାନଦ-ବି. (ମାନ-ଦା-ଅ) ସମ୍ମାନ-ପ୍ରଦ ।
ମାନ-ଦଣ୍ଡ-ବି. ପରିମାଣଦଣ୍ଡ, ମାପବାଡି ।
ମାନନା-ବି. (ମାନ୍-ଅନ-ଆ) ସମ୍ମାନକରଣ ।
ମାନନୀୟ-ବି. (ମାନ୍-ଅନୀୟ) ପୂଜନୀୟ ; ମାନ୍ୟ ।
ମାନ-ମନ୍ଦିର-ବି. ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ରାଦିର ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରାଯାଏ ।
ମାନବ-ବି. (ମନୁ-ଅ) ମନୁଷ୍ୟ, ପୁରୁଷ ।
ମାନସ-ବି. (ମନସ୍-ଅ) ମନ; ଅଭିପ୍ରାୟ ।
ମାନସିକ-ବି. (ମନସ୍-ଇକ) ଆନ୍ତରିକ, ମନୋଗତ । [ମାନଯୁକ୍ତା ।
ମାନିନୀ-ବି. (ମାନ-ଇନ୍-ଈ) ମାନବତୀ, ଅଭି-
ମାନିବା-କ୍ରି. ସମ୍ମାନ କରିବା; ଭକ୍ତିପୂର୍ବକ ଗ୍ରହଣ କରିବା ।
ମାନୀ-ବି. (ମାନ-ଇନ୍) ଅଭିମାନୀ ।
ମାନୁଷ-ବି. (ମନୁ-ଷ) ମନୁଷ୍ୟ ।
ମାନୁଷିକ-ବି. ମନୁଷ୍ୟସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ମାନୁଷୀ-ବି. ନାରୀ ।
ମାନ୍ଦ୍ୟ-ବି. (ମନ୍ଦ-ଯ) ମନ୍ଦତା; ଜଡତା; ଅଳ୍ପତା ।
ମାନ୍ଧାତା-ବି. ଅତି ପୁରାତନ ନୃପତିବିଶେଷ ।
ମାନ୍ୟ-ବି. (ମାନ୍-ଯ) ମାନନୀୟ; ଆଦରଣୀୟ ।
ମାପ-ବି. (ମାଧାତୁଜ) ପରିମାଣ ।
ମାପୁଣି-ବି. ପରିମାପକ, ପରିମାଣବାଡି ।

ମାଫ-ବ. (ଫାର୍ଶୀ) କ୍ଷମା ।
ମାମଲ୍-ବ. ମୋକଦ୍ଦମା ।
ମାମୁ-ବ. ମାତାର ଭାଇ ।
ମାମୁଲି-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ଚିରପ୍ରଚଳିତ ।
ମାୟା-ବ. (ମା-ଯ-ଅ) ଇନ୍ଦ୍ରଜାଲ; ମୋହ; ଚାତୁରୀ; ଛଦ୍ମବେଶ; ସ୍ନେହ; ଦୟା ।
ମାୟାବୀ / ମାୟୀ } ବି. (ମାୟା-ବନ୍, ଇନ୍) କପଟାଚାରୀ; ଐନ୍ଦ୍ରଜାଲିକ ।
ମାର-ବ. (ମୃ-ଅ) ମୃତ୍ୟୁ; କନ୍ଦର୍ପ; ବିନାଶ ।
ମାରକ-ବି. (ମୃ-ଣିଚ୍-ଅକ) ବିନାଶକ; ବି. ଅଶୁଭ ଗ୍ରହ ।
ମାରଣ-ବ. (ମୃ-ଣିଚ୍-ଅନ) ହନନ, ବଧ ।
ମାରଣା-ବ. ହତ୍ୟାକାରୀ ଖଣ୍ଡ; ବଣାସ୍ପସାଧକ ।
ମାରଫତ୍-ଅ. (ଫାର୍ଶୀ) ଜିମ୍ମା, ଜବତ ।
ମାରାତ୍ମକ-ବି. (ମାର-ଆତ୍ମନ୍-କ) ସାଂଘାତକ, ପ୍ରାଣନାଶକ ।
ମାରିବା-କ୍ରି. (ମୃଧାତୁଜ) ପ୍ରହାର କରିବା; ଆଘାତ କରିବା । [ବିକ୍ରି ।
ମାରିଷ-ବ. (ମୃଷ-ଅ) ନାଟ୍ୟୋକ୍ତିରେ ମାନ୍ୟ
ମାରୀ-ବ. (ମାର-ଈ) ମଡ଼କ, ଜନକ୍ଷୟ ।
ମାରୁ-ବି. ଜଣ୍ଡ; ଅପବନ ।
ମାରୁତ-ବ. (ମରୁତ୍-ଅ) ପବନ, ବାୟୁ ।
ମାରୁତି-ବ. (ମରୁତ୍-ଇ) ହନୁମାନ; ଭୀମ ।
ମାର୍କଣ୍ଡ / ମାର୍କଣ୍ଡେୟ } ବ. (ମୃକଣ୍ଡୁ-ଅ, ଏୟ) ମୁନିବିଶେଷ ।

ମାର୍ଗ-ବ. (ମାର୍ଗ୍-ଅ) ପଥ । [ଶର ।
ମାର୍ଗଣ-ବ. (ମାର୍ଗ୍-ଅନ) ଅନୁସନ୍ଧାନ; ବାଣ,
ମାର୍ଗଶିର / ମାର୍ଗଶୀର୍ଷ } ବ. ଅଗ୍ରହାୟଣ ମାସ ।
ମାର୍ଜନ / ମାର୍ଜନା } ବ. (ମୃଜ୍-ଅନ-ଅ) ପରିଷ୍କରଣ; ପ୍ରକ୍ଷାଳନ; କ୍ଷମା ।
ମାର୍ଜନୀ-ବ. (ମୃଜ୍-ଅନ-ଈ) ଯାହା ଦ୍ୱାରା ମାର୍ଜନା କରଯାଏ: (ଝାମ୍ପୁଡ଼ି ପ୍ରଭୃତି) ।
ମାର୍ଜନୀୟ-ବି. (ମୃଜ୍-ଅନୀୟ) କ୍ଷମାଯୋଗ୍ୟ ।
ମାର୍ଜାର-ବ. ବିରାଡ଼ି ।
ମାର୍ଜିତ-ବି. (ମୃଜ୍-ତ) ପରିଷ୍କୃତ; ପ୍ରକ୍ଷାଳିତ ।
ମାର୍ତ୍ତଣ୍ଡ-ବ. (ମୃତଣ୍ଡ-ଅ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ମାର୍ଦ୍ଦଙ୍ଗିକ-ବି. (ମୃଦଙ୍ଗ-ଇକ) ମୃଦଙ୍ଗବାଦକ ।
ମାର୍ଦ୍ଦବ-ବ. (ମୃଦୁ-ଅ) ମୃଦୁଭାବ, କୋମଳତା ।
ମାଳ-ବ. ଉନ୍ନତ ଭୂମି ।
ମାଲ୍-ବ. (ଆରବୀ) ସମ୍ପତ୍ତି, ଧନ, ବାଣିଜ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ
ମାଲ-ବ. (ମଲ୍ଲଶବ୍ଦଜ) ଯୋଦ୍ଧା ।
ମାଲଖାନା-ବ. ଶଙ୍କଣାଶାଳା ।
ମାଳତୀ-ବ. ମାଳତୀଲତା ଓ ପୁଷ୍ପ ।
ମାଲପା-ବ. ଝେଲ, ମଥାଦଣ୍ଡ ।
ମାଳା / ମାଳିକା } ବ. ପୁଷ୍ପମାଲ୍ୟ; ହାର; ଶ୍ରେଣୀ; ସମୂହ ।
ମାଳି-ବ. ମାଳା ।
ମାଲିକ-ବ. (ଆରବୀ) ପ୍ରଭୁ, ସ୍ୱାମୀ ।
ମାଲିକାନା-ବ. (ଆରବୀ) ସଲଣା ।

ମାଳିନ୍ୟ-ବ. (ମଳିନ-ଯ) ମଳିନତା ।
ମାଳୀ-ବ. ମାଳାକାର; ଉଦ୍ୟାନପାଳ ।
ମାଳୁଣୀ-ବ. ମାଳିକାଜାୟା ସ୍ତ୍ରୀ ।
ମାଲ୍ୟ-ବ. ପୁଷ୍ପମାଳା ।
ମାଶୁଲ-ବ. (ଅଂରଜୀ) ଶୁଳ୍କ; କର ।
ମାଷ-ବ. ବିରୁଡ଼ି ।
ମାଷକ-ବ. ଏକ ମଷା (ଓଜନ) ।
ମାସ-ବ. (ମା-ଅସ୍-ଅ) ବର୍ଷର ବାର ଭାଗର ଏକ ଭାଗ; ଚନ୍ଦ୍ରମାସ ଦ୍ୱିପକ୍ଷାତ୍ମକ କାଳ; ସୌର-ମାସ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପରିମିତ କାଳ ।
ମାସାନ୍ତ-ବ. (ମାସ ଅନ୍ତ) ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ପୂର୍ବଦିନ ।
ମାସିକ-ବି. ମାସେ ମାସେ ଦେୟ ବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।
ମାସ୍ତୁଲ-ବ. (ପର୍ତ୍ତୁଗୀଜ୍ ଭାଷାରୁ) ଜାହାଜର ଉପରସ୍ଥ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତମ୍ଭ । [ମହିମା ।
ମାହାତ୍ମ୍ୟ-ବ. (ମହାତ୍ମନ୍-ଯ) ପ୍ରଭାବ; ଗୌରବ;
ମାହାନ୍ତି-ବ. ଦେବାଳୟର କର୍ତ୍ତା ।
ମାହାଳି-ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ମାହାଳିଆ-ବି. ଅକାରଣ; ଫୋକଟ ।
ମାହୁନ୍ତ-ବ. ହସ୍ତୀର ପାଳକ ।
ମାହେନ୍ଦ୍ର-କ୍ଷଣ-ବ. ଶୁଭକ୍ଷଣ ।
ମାହେଶ୍ୱର ବ. (ମହେଶ୍ୱର-ଅ) ଶୈବୋପାସକ ।
ମିଛ-ବ. (ମିଥ୍ୟାଶବ୍ଦଜ) ଅସତ୍ୟ ।
ମିଛୁଆ-ବି. ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ।
ମିଟାଇବା-କ୍ରି. ଶେଷ କରିବା; କ୍ଷତିପୂରଣ କରିବା ।
ମିଠା-ବି. (ମିଷ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ମିଷ୍ଟ, ସୁସ୍ୱାଦୁ, ମଧୁର ।
ମିଠାଇ-ବ. ମିଷ୍ଟାନ୍ନ; ମିଷ୍ଟଦ୍ରବ୍ୟ ।
ମିଣିପ-ବ. ପୁରୁଷ ।
ମିତ-ବ. (ମିତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ମିତ୍ର, ବନ୍ଧୁ ।
ମିତ-ବି. (ମା-ତ) ପରିମିତ; ଅଳ୍ପ ।
ମିତ-ଭାଷୀ-ବି. ଅଳ୍ପଭାଷୀ ।
ମିତ-ବ୍ୟୟୀ-ବି. ଅଳ୍ପ-ବ୍ୟୟୀ ।
ମିତି-ବ. ପରିମାଣ ।
ମିତ୍ର-ବ. (ମିଦ୍-ତ୍ର) ବନ୍ଧୁ, ସଖା ।
ମିତ୍ରତା-ବ. ବନ୍ଧୁତା, ସୌହାର୍ଦ୍ଦ ।
ମିତ୍ରାକ୍ଷର-ବ. ପଦ୍ୟର ଚରଣେ ଚରଣେ ଶେଷା-କ୍ଷରର ମେଳ ।
ମିଥୁନ-ବ. (ମିଥ୍-ଉନ) ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷର ଯୁଗଳ ଜ୍ୟୋତିଷରେ ରାଶିବିଶେଷ ।
ମିଥ୍ୟା-ଅ. (ମିଥ୍-ଯ-ଅ) ମିଛ, ଅସତ୍ୟ; ବିଫଳ ।
ମିଥ୍ୟାବାଦୀ-ବି. ଯେ ମିଥ୍ୟା କହେ । [ର୍ଥକ ।
ମିନତି-ବ. (ବିନତିଶବ୍ଦଜ) ବିନୀତ ପ୍ରାର୍ଥନା ।
ମିଳନ-ବ. (ମିଲ୍-ଅନ) ମିଶ୍ରଣ, ସଂଯୋଗ; ସାଦୃଶ୍ୟ ।
ମିଳାଇବା-କ୍ରି. (ମିଲ୍ଧାତୁ) ତୁଳନା ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ।
ମିଳିତ-ବି. (ମିଲ୍-ତ) ସଂଯୁକ୍ତ, ମିଶ୍ରିତ; ପ୍ରାପ୍ତ ।
ମିଳିନ୍ଦ-ବ. ଭ୍ରମର ।
ମିଳିମିଳା-ବ. ବେଗବିଶେଷ ।
ମିଳିବା-କ୍ରି. ଏକତ୍ର ହେବା; ପହୁଞ୍ଚିବା ।
ମିଶା-ବି. (ମିଶ୍ରଶବ୍ଦଜ) ମିଶ୍ର ।
ମିଶାଣ-ବ. (ମିଶ୍ରଣଶବ୍ଦଜ) ଏକତ୍ରୀକରଣ ।
ମିଶିବା-କ୍ରି. (ମିଶ୍ରଧାତୁରୁ) ଏକତ୍ର ହେବା ।

ମିଶ୍ର-ବିଂ. (ମିଶ୍ର-ଅ) ମିଳିତ; ମିଶା; ବି. ଉପା-
ମିଶ୍ରଣ ବି. ମିଳନ, ଯୋଗ । [ଧିବିଶେଷ ।
ମିଶ୍ରିତ ବିଂ. (ମିଶ୍ର-ତ) ମିଳିତ, ଯୁକ୍ତ ।
ମିଷ-ବି. (ମିଷ୍-ଅ) ଛଳ । [ବି. ମିଷ୍ଟାନ୍ନ ।
ମିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ମିଷ୍-ତ) ମଧୁର, ସୁସ୍ୱାଦୁ, ସୁମଧୁର;
ମିଷ୍ଟାନ୍ନ-ବି. (ମିଷ୍ଟ-ଅନ୍ନ) ମଧୁର ଖାଦ୍ୟ; ମିଠେଇ ।
ମିସଲ-ବି. (ଆରବୀ) ମକଦ୍ଦମା ବିଚାରସ୍ଥଳ ।
ମିସି-ବି. ଦନ୍ତମାର୍ଜନାର୍ଥ ଦ୍ରବ୍ୟବିଶେଷ ।
ମିସ୍‌ରି-ବି. ଏକପ୍ରକାର ପରିଷ୍କୃତ ଶର୍କରା ।
ମିହିର-ବି. (ମିହ୍-ଇର) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ମୀନ-ବି. (ମୀ-ନ) ମତ୍ସ୍ୟ; ଜ୍ୟୋତିଷିକ ରାଶି-
ମୀନ-କେତନ-ବି. କନ୍ଦର୍ପ । [ବିଶେଷ ।
ମୀମାଂସା-ବି. (ମାନ୍-ସନ୍-ଅ) ସିଦ୍ଧାନ୍ତ, ନିଷ୍ପତ୍ତି; ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ମୀଳନ-ବି. ଚକ୍ଷୁ ବୁଜିବା ବା ସଂକୋଚନ ।
ମୀଳିତ-ବିଂ. (ମୀଲ୍-ତ) ମୁଦ୍ରିତ, ଅବିକଶିତ ।
ମୁଁ-ସଂ. (ଅସ୍ମଦ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ଅମ୍ଭେ, ମୁହିଁ ।
ମୁଁଆ-ବି. ଖଇ କିମ୍ବା ମୁଡ଼ିରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମିଷ୍ଟାନ୍ନ-ବିଶେଷ ।
ମୁକୁଟ-ବି. (ମଙ୍କ୍-ଉଟ) କିରୀଟ; ଶିରୋଭୂଷଣ ।
ମୁକୁନ୍ଦ-ବି. (ମୁକୁ-ଦ) ମୁକ୍ତିଦାତା ; ବିଷ୍ଣୁ ।
ମୁକୁର-ବି. (ମଙ୍କ୍-ଉର) ଦର୍ପଣ, ଆର୍ଶି ।
ମୁକୁଳ-ବି. (ମୁକ୍-ଉଳ) କଳିକା, କଢ଼ି ।
ମୁକୁଳା-ବିଂ. ମେଲା, ଖୋଲା ।
ମୁକୁଳିତ-ବିଂ. ଈଷତ୍ ବିକଶିତ ।
ମୁକ୍ତ-ବିଂ. (ମୁଚ୍-ତ) ଉଦ୍ଧାରପ୍ରାପ୍ତ, ବନ୍ଧନରୁ ଉଦ୍ଧୃତ ; ତ୍ୟକ୍ତ
ମୁକ୍ତ-କଣ୍ଠ-ବି. ଉଚ୍ଚୈଃସ୍ୱର
ମୁକ୍ତ-ହସ୍ତ-ବିଂ. ଦାନଶୀଳ
ମୁକ୍ତା-ବି. ମୌକ୍ତିକ, ମୋତି
ମୁକ୍ତା-ଫଳ-ବି. ମୋତି
ମୁକ୍ତି-ବି. (ମୁଚ୍-ତି) ସଂସାର-ବନ୍ଧନରୁ ଉଦ୍ଧାର;
ମୁଖ ବି. ଆନନ, ବଦନ
ମୁଖର-ବିଂ. (ମୁଖ-ର) ବାଚାଳ; ଶବ୍ଦିତ ।
ମୁଖରିତ-ବିଂ. (ମୁଖର-ଇତ) ଶବ୍ଦାୟମାନ, ଧ୍ୱନିତ
ମୁଖ-ଚୋରା-ବିଂ. କଥା କହିବାରେ ଲଜ୍ଜାଶୀଳ ।
ମୁଖାଗ୍ନି-ବି. (ମୁଖ-ଅଗ୍ନି) ଶବମୁଖରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ଅଗ୍ନି ।
ମୁଖାପେକ୍ଷା-ବି. (ମୁଖ-ଅପେକ୍ଷା) ପକ୍ଷପାତ ।
ମୁଖ୍ୟ-ବିଂ. (ମୁଖ-ଯ) ପ୍ରଧାନ, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।
ମୁଗ-ବି. (ମୁଦ୍ଗଶବ୍ଦଜ) ଡାଲିବିଶେଷ ।
ମୁଗୁନି-ବି. କୃଷ୍ଣବର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସ୍ତରବିଶେଷ ।
ମୁଗୁର-ବି. (ମୁଦ୍ଗରଶବ୍ଦଜ) ନହାଣ ବାଡ଼େଇ-ବାର ମୁଦ୍ଗରାକାର କାଷ୍ଠଯନ୍ତ୍ର ।
ମୁଗ୍ଧ-ବିଂ. (ମୁହ୍-ତ) ମୂଢ଼; ସୁନ୍ଦର; ମୋହିତ ।
ମୁଗ୍ଧା-ବିଂ. ସରଳସ୍ୱଭାବା ନାୟିକା; ନବୋଢ଼ା ।
ମୁଚୁଳିକା-ବି. ଏକରାର-ପତ୍ର ।
ମୁଚୁଳା-ବି. ମାଣ୍ଡି, ଚଡ଼ଅ ।
ମୁଠା-ବି. (ମୁଷ୍ଟିଶବ୍ଦଜ) କୁଞ୍ଚିତ କରତଳ; ଖଡ୍ଗାଦିର ବେଣ୍ଟ ।

ମୁଠି-ବ. (ମୁଷ୍ଟିଶବ୍ଦଜ) ମୁଷ୍ଟିମେୟ ଦ୍ରବ୍ୟ; କାପି-ତର ଛୁସ୍ୱଦ ରଖିବାର ଥଳୀ ।

ମୁଠୁଣି-ବ. (ମୁଷ୍ଟିଶବ୍ଦଜ) କହୁଣୀଠାରୁ ମୁଠା-ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ମୁଡ଼ି-ବ. ଉଷ୍ମତଣ୍ଡୁଲ, ଭଜାଚାଉଳ ।

ମୁଣି-ବ. ଥଳୀ ।

ମୁଣୁହୁ-ଅ°. ଠେଲେ, ଅବଧୀ ।

ମୁଣ୍ଡ-ବ. (ମୁଣ୍ଡ୍-ଅ) ଶିରଃ, ମସ୍ତକ ।

ମୁଣ୍ଡନ-ବ. (ମୁଣ୍ଡ୍-ଅନ) ମସ୍ତକ ଲଣ୍ଡା କରିବା ।

ମୁଣ୍ଡା-ବ. ଗୋଲକୃତ ମୂଳ ।

ମୁଣ୍ଡି-ବ. କାଷ୍ଠଗଣ୍ଡି ।

ମୁଣ୍ଡିତ-ବଂ. କେଶ-ଶୂନ୍ୟକୃତ ।

ମୁଥ-ବ. (ମୁଷ୍ଟିଶବ୍ଦଜ) ମୁଷ୍ଟି, ଗଦା ।

ମୁଥା-(ମୁସ୍ତାଶବ୍ଦଜ) ଘାସମୂଳବିଶେଷ ।

ମୁଦ-ବ. (ମୁଦ୍-ଅ) ପ୍ରୀତ, ହର୍ଷ ।

ମୁଦି-ବ. (ମୁଦ୍ଧାତୁରୁ) ମୁଦ୍ରଣ, ମୁଦ୍ରା ।

ମୁଦି-ବ. ମୁଦ୍ରିକା, ଅଙ୍ଗୁରୀୟକ ।

ମୁଦିତ-ବଂ. (ମୁଦ୍-ତ) ହୃଷ୍ଟ, ପ୍ରୀତ, ଅହ୍ଲାଦିତ ।

ମୁଦିବା-କ୍ରି. ବନ୍ଦ କରିବା ।

ମୁଦିର-ବ. (ମୁଦ୍-ଇର) ମେଘ ।

ମୁଦ୍ଗ-ବ. (ମୁଦ୍-ଗ) ମୁଗ ।

ମୁଦ୍ଗର-ବ. (ମୁଦ୍-ଗୃ-ଅ) ଗଦା, ମୁଗୁର ।

ମୁଦ୍ରଣ-ବ. (ମୁଦ୍ର-ଅନ) ମୁଦ୍ରିତକରଣ; ଅଙ୍ଗୁଳି-ମୁଦ୍ରା ।

ମୁଦ୍ରା-ବ. (ମୁଦ୍-ର-ଅ) ମୋହର; ଛାପ; ମୋହର ଟଙ୍କା ପଇସା ପ୍ରଭୃତି; ପୂଜାଦି ସମୟରେ ହସ୍ତ ମୁଖାଦିର ଭଙ୍ଗୀ ।

ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ-ବ. (ମୁଦ୍ରା-ଅଙ୍କନ) ଛାପା କରିବା ।

ମୁଦ୍ରା-ଯନ୍ତ୍ର-ବ. ମୁଦ୍ରା କରିବାର ଯନ୍ତ୍ର; ଛାପା କରିବାର କଳ । [ଯୁକ୍ତ; ମୁଦ୍ରିତ ଲିପି ।

ମୁଦ୍ରିକା-ବ. ମୁଦି; ଖୋଦିତ ଲିପିଯୁକ୍ତ ଅଙ୍ଗୁରୀ-

ମୁଦ୍ରିତ-ବଂ. ମୁଦ୍ରାଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ; ଛାପା; ନିମୀଳିତ ।

ମୁନି-ବ. ଅସ୍ତ୍ରାଦିର ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଅଗ୍ରଭାଗ ।

ମୁଁନଫା-ବ. (ଆରବୀ) ଲାଭ ।

ମୁନି-ବ. (ମନ୍-ଇ) ଋଷି, ତପସ୍ୱୀ; ମୌନବ୍ରତୀ ।

ମୁନି-ପୁଙ୍ଗବ-ବ. ମୁନିଶ୍ରେଷ୍ଠ । [ଇଚ୍ଛା ।

ମୁମୁକ୍ଷା-ବ. (ମୁଚ୍-ସନ୍-ଅ) ମୁକ୍ତି ପାଇବାର

ମୁମୁକ୍ଷୁ-ବଂ.(ମୁଚ୍-ସନ୍-ଉ) ମୋକ୍ଷେଚ୍ଛୁ; ବ. ଯତି, ଭିକ୍ଷୁ ।

ମୁମୂର୍ଷା-ବ. (ମୃ-ସନ୍-ଅ) ମରଣେଚ୍ଛା ।

ମୁମୂର୍ଷୁ-ବଂ. (ମୃ-ସନ୍-ଉ) ଆସନ୍ନମୃତ୍ୟୁ, ମର-

ମୁରଜ-ବ. ମୃଦଙ୍ଗ । [ଣେଚ୍ଛୁ ।

ମୁରଲୀ-ବ. (ମୁର୍-ଲା-ଅ-ଈ) ବଂଶୀ, ବେଣୁ ।

ମୁରାରି-ବ. (ମୁର-ଅରି) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।

ମୁରୁଜି-ବ. ଚାଉଳ ଓ ଖଡ଼ିମିଶ୍ରିତ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ।

ମୁର୍ମୁର-ବ. ତୁଷାନଳ । [ଦୂର କରିବା ।

ମୁଲାଇବା-କ୍ରି. (ମୂଲ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ଭାଉ କରିବା,

ମୁଷଳ-ବ. ଚିଙ୍କିପାହାର; ମୁଦ୍ଗର ।

ମୁଷଳୀ-ବ. (ମୁଷଳ-ଇନ୍) କୃଷ୍ଣଭ୍ରାତା ବଳରାମ ।

ମୁଷିତ-ବିଂ. (ମୁଷ୍-ତ) ଚୋରିତ, ଅପହୃତ ; ବଞ୍ଚିତ ।

ମୁଷ୍କ-ବି. ଅଣ୍ଡକୋଷ ।   [ଦିର ବେଣ୍ଟ ।

ମୁଷ୍ଟି-ବି. (ମୁଷ୍-ତି) କୁଞ୍ଚିତ ହସ୍ତ, ମୁଠା ; ଖଡ୍ଗା-

ମୁଷ୍ଟିମେୟ-ବିଂ. (ମୁଷ୍ଟି-ମେୟ) ମୁଷ୍ଟିଦ୍ୱାରା ପରିମେୟ, ଅଳ୍ପପରିମାଣ, ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟକ ।

ମୁସଲମାନ-ବି. ମହମ୍ମଦୀୟ-ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ।

ମୁସାଫେର୍-ବି. (ଆରବୀ) ଭ୍ରମଣକାରୀ ।

ମୁସ୍କିଲ-ବିଂ. (ଆରବୀ) କଷ୍ଟଜନକ ।

ମୁହଁ-ବି. (ମୁଖଶବ୍ଦଜ) ମୁଖ ।

ମୁହିଁ-ସଂ (ଅସ୍ମଦ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ମୁଁ ।

ମୁହୁଃ-ଅଂ. ପୁନଃପୁନଃ, ବାରମ୍ବାର ।

ମୁହୂର୍ତ୍ତ-ବି. କ୍ଷଣକାଲ ; ଦିବାରାତ୍ରିର ୩୦ ଭାଗର ଏକ ଭାଗ ।

ମୁହ୍ୟମାନ-ବି. (ମୁହ୍-ଯ-ଆନ) ବିକଳଚିତ୍ତ ।

ମୂକ-ବିଂ. (ମୂ-କ) ବାକ୍‌ଶକ୍ତିରହିତ, ବୋବା ।

ମୂକତା-ବି. ବାକ୍‌ଶକ୍ତିହୀନତା ।

ମୂଢ-ବିଂ. (ମୁହ୍-ତ) ମୂର୍ଖ, ଅଜ୍ଞାନ ।

ମୂଢ-ଗର୍ଭ-ବି. ମୃତ ଭ୍ରୂଣ, ଗର୍ଭରେ ମୃତ ଶିଶୁ ।

ମୂତ-ବି. ମୂତ୍ର ।

ମୂତ୍ର-ବି. (ମୂ-ତ୍ର) ପ୍ରସ୍ରାବ ।   [ସ୍ଥାନ ।

ମୂତ୍ରାଶୟ-ବି. (ମୂତ୍ର-ଆଶୟ) ଜଳପେଟି, ମୂତ୍ର-

ମୂର୍ଖ-ବିଂ. (ମୁହ୍-ଖ) ଅଜ୍ଞ, ମୂଢ ।

ମୂର୍ଚ୍ଛନା-ବି. (ମୂର୍ଚ୍ଛ-ଅନ-ଆ) ମୂର୍ଚ୍ଛା ; ସଂଗୀତରେ ସ୍ୱରର ଆରୋହ ଓ ଅବରୋହ ।

ମୂର୍ଚ୍ଛା-ବି. (ମୂର୍ଚ୍ଛ୍-ଅ) ମୋହ, ଅଚୈତନ୍ୟ ।

ମୂର୍ଚ୍ଛିତ-ବିଂ. ମୂର୍ଚ୍ଛାଗତ ।   [ଘଡିବା ।

ମୂର୍ଚ୍ଛିବା-କ୍ରି. (ମୂର୍ଚ୍ଛ୍ ଧାତୁଜ) ସ୍ୱେଦ କମ୍ପ ମାସ୍

ମୂର୍ତ୍ତ-ବିଂ. (ମୂର୍ଚ୍ଛ୍-ତ) ମୂର୍ତ୍ତିମାନ୍ ।

ମୂର୍ତ୍ତି-ବି. (ମୂର୍ଚ୍ଛ୍-ତି) ଆକୃତି; ପ୍ରତିମା; ଶରୀର ।

ମୂର୍ତ୍ତିମାନ୍-ବିଂ. (ମୂର୍ତ୍ତି-ମତ୍) ମୂର୍ତ୍ତି, ଶରୀରଧାରୀ ।

ମୂର୍ଦ୍ଧଜ-ବି. (ମୂର୍ଦ୍ଧନ୍-ଜ) କେଶ ।

ମୂର୍ଦ୍ଧନ୍ୟ-ବିଂ. (ମୂର୍ଦ୍ଧନ୍-ଯ) ମୂର୍ଦ୍ଧାରୁ ଉଚ୍ଚାରିତ ।

ମୂର୍ଦ୍ଧା-ବି. ମସ୍ତକ ।

ମୂର୍ବା-ବି. (ମୁର୍ବ୍-ଅ-ଆ) ମୁରୁବାଗଛ ।

ମୂଳ-ବି. (ମୂଲ୍-ଅ) ଗଛର ଚେର; ଆଦ୍ୟକାରଣ;

ମୂଳକ-ବି. (ମୂଳ-କ) ମୂଳା ।   [ଅସଲ ।

ମୂଳୀଭୂତ-ବିଂ.(ମୂଳ-ଭୂତ) ହେତୁଭୂତ, ଆଦ୍ୟ,

ମୂଲ୍ୟ-ବି. (ମୂଲ-ଯ) ଦାମ, ଭାଉ ।   [ସ୍ୱରୂପ ।

ମୂଷା-ବି. (ମୂଷିକଶବ୍ଦଜ) ଇନ୍ଦୁର ।

ମୂଷା-ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାଦି ଦ୍ରବ କରିବାର ପାତ୍ର, କୋଇ ।

ମୂଷିକ-ବି. ମୂଷା, ଇନ୍ଦୁର ।

ମୃଗ-ବି. (ମୃଗ୍-ଅ) ହରିଣ; ପଶୁ ।

ମୃଗତୃଷ୍ଣା, ମୃଗତୃଷ୍ଣିକା } ବି. ମରୀଚିକା, ପ୍ରଖର ସୂର୍ଯ୍ୟକିରଣରେ ବାଲୁକାରେ ଜଳଭ୍ରମ; ତୃଷାର୍ତ୍ତ ମୃଗମାନଙ୍କର ଜଳଭ୍ରାନ୍ତି ।

ମୃଗନାଭି-ବି. (ମୃଗ-ନାଭି) ମୃଗମଦ, କସ୍ତୁରୀ

ମୃଗୟା-ବି. (ମୃଗ-ଯ-ଅ) ବନ ପର୍ଯ୍ୟଟନପୂର୍ବକ ମୃଗବଧ; ପଶୁ-ଶିକାର ।

ମୃଗ-ରାଜ-ବ. ସିଂହ ।
ମୃଗ-ବାହନ-ବ. ପବନ ।
ମୃଗଶିରାଃ } ବ. (ମୃଗ-ଶିରସ୍, ଶୀର୍ଷ) ନକ୍ଷତ୍ର-
ମୃଗଶୀର୍ଷ } ବିଶେଷ ।
ମୃଗାଙ୍କ-ବ. (ମୃଗ-ଅଙ୍କ) ଚନ୍ଦ୍ର । [ବାଘ ।
ମୃଗାଦନ-ବ. (ମୃଗ-ଅଦ୍-ଅନ) ତରକ୍ଷୁ, ଚିତା-
ମୃଗେନ୍ଦ୍ର-ବ. (ମୃଗ-ଇନ୍ଦ୍ର) ପଶୁରାଜ ।
ମୃଗ୍ୟ-ବି. (ମୃଗ୍-ଯ) ଅନ୍ୱେଷଣୀୟ ।
ମୃଡ଼-ବ. (ମୃଡ୍-ଅ) ଶିବ, ମହାଦେବ ।
ମୃଡ଼ାନୀ-ବ. ଦୁର୍ଗା ।
ମୃଣାଳ-ବ. (ମୃଣ୍-ଅଲ) ପଦ୍ମନାଡ଼ ।
ମୃଣାଳିନୀ-ବ. (ମୃଣାଲ-ଇନ୍-ଈ) ପଦ୍ମିନୀ ।
ମୃଣ୍ମୟ-ବି. (ମୃତ୍-ମୟ) ମୃତ୍ତିକାନିର୍ମିତ ।
ମୃତ-ବି. (ମୃ-ତ) ମୃତ୍ୟୁପ୍ରାପ୍ତ, ଗତପ୍ରାଣ ।
ମୃତକ-ବ. ମରଣାଶୌଚ ।
ମୃତ-କଳ୍ପ-ବି. ମୃତପ୍ରାୟ ।
ମୃତ-ବତ୍ସା-ବି. ଯେ ସ୍ତ୍ରୀର ସନ୍ତାନ ବଞ୍ଚେ ନାହିଁ ।
ମୃତି-ବ. (ମୃ-ତି) ମୃତ୍ୟୁ ।
ମୃତ୍ତିକା-ବ. (ମୃଦ୍-ତିକ-ଆ) ମାଟି; ଭୂମି ।
ମୃତ୍ୟୁ-ବ. (ମୃ-ତ୍ୟୁ) ପ୍ରାଣବିୟୋଗ, ମରଣ ।
ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ-ବ. (ମୃତ୍ୟୁ-ଜି-ଅ) ଯେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଜିଣେ, ପରମେଶ୍ୱର ।
ମୃଦଙ୍ଗ-ବ. (ମୃଦ୍-ଅଙ୍ଗ) ମୁରଜ; ପଖାଉଜ ।
ମୃଦଙ୍ଗାର-ବ. (ମୃଦ୍-ଅଙ୍ଗାର) ପଥରକୋଇଲା ।
ମୃଦୁ-ବି. (ମୃଦ୍-ଉ) କୋମଳ, ନରମ; ମନ୍ଦ ।
ମୃଦୁଲ-ବି. (ମୃଦୁ-ଲ) କୋମଳ, ନରମ ।
ମୃଦ୍ୱୀ-ବି. (ମୃଦୁ-ଈ) କୋମଳାଙ୍ଗୀ ।
ମୃଷା-ଅ. ମିଥ୍ୟା ।
ମୃଷ୍ଟ-ବି. (ମୃଷ୍-ତ) ମାର୍ଜିତ ।
ମେକଲ-କନ୍ୟକା-ବ. ନର୍ମଦାନଦୀ ।
ମେକାପ-ବ. ରାଜଗୃହରେ ବସ୍ତ୍ର-ରକ୍ଷାକାରୀ ।
ମେଖଳା-ବ. (ମି-ଖଲ-ଆ) କଟିସୂତ୍ର, କଟି-ଭୂଷଣ ।
ମେଘ-ବ. (ମିହ୍-ଅ) ବାଦଲ, ପୟୋଦ ।
ମେଘ-ନାଦ-ବ. ମେଘଧ୍ୱନି; ରାବଣପୁତ୍ର ଇନ୍ଦ୍ର-ଜିତ୍ ।
ମେଘାଗମ-ବ. (ମେଘ-ଆଗମ) ବର୍ଷାର ଆରମ୍ଭ ।
ମେଘାଆ-ବି. ମେଘାଚ୍ଛନ୍ନ ।
ମେଚକ-ବି. (ମେଚ୍-ଅକ) ଶ୍ୟାମବର୍ଣ୍ଣ, ଶ୍ୟାମଳ ।
ମେଜ-ବ. (ଆରବୀ) ଦ୍ରବ୍ୟ ରଖିବାର କାଷ୍ଠୋ-
ମେଞ୍ଚା-ବ. ସ୍ତୂଳା । [ପକରଣ ।
ମେଢ଼-ବ. ପ୍ରତିମା ରଖିବାର ସଜ୍ଜିତ ସ୍ଥାନ ।
ମେଣ୍ଟା, ମେଣ୍ଟି-ବ. ତମାଖୁର ବିଡ଼ା; ଅନେକ ଗୁଡିଏ ଧାନ-କେଣ୍ଡାର ସମଷ୍ଟି ।
ମେଣ୍ଟିବା-କ୍ରି. ଖଣ୍ଡିତ ହେବା; ମୀମାଂସିତ ହେବା ।
ମେଣ୍ଢା-ବ. (ମେଢ୍ର ଶବ୍ଦଜ) ମେଷ, ପଶୁବିଶେଷ ।
ମେଥି }
ମେଥିକା } ବ. ମେଥିଶାଗ, ମେଥିଫଳ ।
ମେଦ } ବ. (ମିଦ୍-ଅ,-ଅସ୍) ଅସ୍ଥିର ମଜ୍ଜା;
ମେଦଃ } ବସା, ଚର୍ବି ।

ମେଦମୀ-ବ. (ମେଦ-ଇନ୍-ଈ) ପୃଥିବୀ ।

ମେଦୁର-ବ°. (ମିଦ୍-ଉର) ଚିକ୍କଣ ; ସ୍ନିଗ୍ଧ ; ଶ୍ୟାମଳ ।

ମେଧ-ବ. (ମେଧ୍-ଅ) ଯଜ୍ଞ, ଯାଗ । [ଶକ୍ତି ।

ମେଧା-ବ. (ମେଧ୍-ଅ) ଧାରଣାବତୀ ବୁଦ୍ଧି; ସ୍ମୃତି-

ମେଧାବୀ-ବ°. (ମେଧା-ବିନ୍) ମେଧାବିଶିଷ୍ଟ ; ଧୀମାନ୍ ।

ମେଧ୍ୟ-ବ°. (ମେଧ-ଯ) ଶୁଦ୍ଧ, ପବିତ୍ର ; ଯଜ୍ଞୀୟ ।

ମେନକା } ବ. ହିମାଳୟପତ୍ନୀ ; ସ୍ୱର୍ବେଶ୍ୟା-
ମେନା } ବିଶେଷ ।

ମେୟ-ବ°. (ମା-ଯ) ପରିମେୟ; ଅନୁମେୟ ।

ମେରଆ-ବ. ନର-ବଳି ।

ମେରୁ-ବ. (ମି-ରୁ) ସୁପରିଶୋକ୍ତ ସୁମେରୁ ପର୍ବତ; ପୃଥିବୀର ଉତ୍ତର ଓ ଦକ୍ଷିଣ ପ୍ରାନ୍ତ; ପୃଷ୍ଠବଂଶ ; ଜପମାଳାର ଉପରସ୍ଥ ପ୍ରଧାନ ବୀଜ ।

ମେରୁ-ଦଣ୍ଡ-ବ. ପିଠିର ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ ଅସ୍ଥି; ଭୂଗୋଳରେ କେନ୍ଦ୍ରଭେଦୀ ସରଳରେଖା ।

ମେଳ-ବ.(ମିଳ୍-ଅ) ଐକ୍ୟ, ମିଳନ । [ମିଶିବା ।

ମେଳନ-ବ. (ମିଳ୍-ଅନ) ଏକତ୍ର ହେବା;

ମେଳା-ବ. ଉତ୍ସବ ବା ବାଣିଜ୍ୟାର୍ଥ ଲୋକ-ସମାଗମ ।

ମେଲ୍ଲ-ବ, ପ୍ରଶସ୍ତ ସ୍ଥାନ ; କାନ୍ଥ ନ ଥିବା ଘର ;

ମେଲଣି-ବ. ବିଦାୟ । [ଦେ°. ଖୋଲା ।

ମେଲିଆ-ବ°. ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ମିଳାଇ ଅନୋଳନ କରିବା ବ୍ୟକ୍ତି ।

ମେଲିବା-କ୍ରି. ପ୍ରକାଶ କରିବା; ବିସ୍ତାର କରିବା ।

ମେଷ-ବ. (ମିଷ୍-ଅ) ମେଣ୍ଢା; ଜ୍ୟୋତିଷର ରାଶିବିଶେଷ ; ଲଗ୍ନବିଶେଷ ।

ମେହ-ବ. (ମିହ୍-ଅ) ଶୁକ୍ରକ୍ଷୟ ରୋଗବିଶେଷ ।

ମେହନତି-ବ. (ଆରବୀ) ପରିଶ୍ରମ ।

ମେହନ୍ତର-ବ. (ଆରବୀ) ମାହାର ; ଯେ ମଇଳା ସଫାକରେ ।

ମେହେଗୁବି-ବ. ତୋରଣ, ଖିଲାଣ ।

ମୈତ୍ର-ବ. (ମିତ୍ର-ଅ) ମିତ୍ରତା, ସୌହାର୍ଦ୍ଦ ।

ମୈତ୍ରୀ }
ମୈତ୍ର୍ୟ } ବ.(ମିତ୍ର-ଅ-ଈ,ଯ)ମିତ୍ରତା, ସୌହାର୍ଦ୍ଦ

ମୈଥିଳୀ-ବ. (ମିଥିଲା-ଅ-ଈ) ସୀତା, ଜାନକୀ ।

ମୈଥୁନ-ବ. (ମିଥୁନ-ଅ) ରତିକ୍ରିୟା ।

ମୈଦାନ-ବ. ପଡ଼ିଆ, ବଲ; ମଲଦ୍ୟାଗ ।

ମୈନା-ବ. ଶାରୀ ।

ମୈନାକ-ବ. (ମେନକା-ଅ) ପର୍ବତବିଶେଷ ।

ମୈରବିରଆ-ବ. ଭୁଡଆ ।

ମୈଳା-ବ. ବିଷ୍ଠା ; ବ°. ମଳିଆ । [କର୍ଣ୍ଣ ।

ମୋକ୍ତା-ବ°. (ମୁଚ୍-ତୃ) ମୋଚନକର୍ତ୍ତା ; ବାଣ-

ମୋକ୍ତାର-ବ. ବାଦୀ ବା ପ୍ରତିବାଦୀ ପକ୍ଷର ଜବାବ ଦେବା ଲୋକ ।

ମୋକ୍ଷ-ବ. (ମୋକ୍ଷ୍-ଅ) ମୁକ୍ତି । [କରଣ ।

ମୋକ୍ଷଣ-ବ. (ମୋକ୍ଷ୍-ଅନ) ମୋଚନ, ଉଦ୍ଧାର-

ମୋଗଲ-ବ. ମୁସଲମାନ ଜାତିବିଶେଷ ।

ମୋଘ-ବ°. (ମୁହ୍-ଅ) ବ୍ୟର୍ଥ ।

ମୋଚ-ବ. କଦଳୀଭଣ୍ଡା ।

ମୋଚନ-ବ. (ମୁଚ୍-ଅନ) ମୁକ୍ତି, ପରିତ୍ରାଣ ।

ମୋଚି-ବି. ଯୁତା-ନିର୍ମାତା ।
ମୋଚ୍ୟ-ବିଂ. ମୋଚନ-ଯୋଗ୍ୟ ।
ମୋଟ-ବି. ସମୁଦାୟ; ବିଂ. ସ୍ଥୂଳ ।
ମୋଟକ-ବି. (ମୁଟ୍-ଅକ) ଶ୍ରାଦ୍ଧରେ ପ୍ରୟୋ-
ମୋଟା-ବିଂ. ସ୍ଥୂଳ । [ଜନୀୟ ଭଗ୍ନ କୁଶଦ୍ୱୟ ।
ମୋଡ଼-ବି. ବାଙ୍କ । [ବିଶେଷ; ଘଷା ।
ମୋଡ଼ା-ବି. ବାଂଶ ଓ ବେତ ନିର୍ମିତ ଆସନ-
ମୋଡ଼ିବା-କ୍ରି. ବକ୍ର କରିବା ।
ମୋଦ-ବି. (ମୁଦ୍-ଅ) ଆମୋଦ, ହର୍ଷ ।
ମୋଦକ-ବି. (ମୁଦ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ମିଷ୍ଟ ଔଷଧ-
ବିଶେଷ ।
ମୋଦିତ-ବିଂ. (ମୁଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଆହ୍ଲାଦିତ ।
ମୋଦୀ-ବି. ଚାଉଳ ଡାଲି ପ୍ରଭୃତି ବ୍ୟବସାୟୀ ।
ମୋଷ, ମୋଷଣ } ବି. (ମୁଷ୍-ଅ, ଅନ) ଅପହରଣ ।
ମୋହ-ବି. (ମୁହ୍-ଅ) ମୂର୍ଚ୍ଛା, ଅଜ୍ଞାନ, ମୂଢତା ।
ମୋହନ-ବି. (ମୁହ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ମୁଗ୍ଧକରଣ;
ବିଂ. ମୁଗ୍ଧକାରୀ; ମୋହଜନକ ।
ମୋହର-ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମୁଦ୍ରା । [ମୁଗ୍ଧ ।
ମୋହିତ-ବିଂ. (ମୋହ-ଇତ) ମୋହପ୍ରାପ୍ତ ;
ମୋହିନୀ-ବିଂ. (ମୋହ-ଇନ୍-ଈ) ମୁଗ୍ଧକାରିଣୀ ।
ମୋହିବା-କ୍ରି. ମୋହିତ କରିବା ।
ମୌକୁଳି-ବି. ବାୟସ, କାକ ।
ମୌକ୍ତିକ-ବି. ମୁକ୍ତା, ମୋତି । [ବାଦ୍ୟ ।
ମୌଖିକ-ବିଂ. (ମୁଖ-ଇକ) ମୁଖସମ୍ବନ୍ଧୀୟ;

ମୌଜ-ବି. ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦ ।
ମୌଜା-ବି. (ଆରବୀ) ଗ୍ରାମ ।
ମୌଞ୍ଜୀ-ବି. (ମୁଞ୍ଜ-ଅ-ଈ) ମୁଞ୍ଜତୃଣର ମେଖଳା ।
ମୌଢ୍ୟ-ବି. (ମୂଢ଼-ଯ) ମୂଢତା, ମୂର୍ଖତା ।
ମୌନ-ବି. (ମୁନି-ଅ) ତୂଷ୍ଣୀମ୍ଭାବ, ନୀରବତା ।
ମୌନୀ-ବିଂ. (ମୌନ-ଇନ୍) ମୌନବ୍ରତଧାରୀ ।
ମୌରସୀ-ବିଂ. ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମେ ଦଖଲି ।
ମୌର୍ବୀ-ବି. (ମୂର୍ବା-ଅ-ଈ) ଧନୁର୍ଗୁଣ ।
ମୌଲବୀ-ବି, ମୁସଲମାନ୍ ପଣ୍ଡିତ ।
ମୌଲା-ବି. (ମାତୁଳଶବ୍ଦଜ) ମାମୁଁ ।
ମୌଳି-ବି. ଶିଖା, ଚୂଡ଼ା; ମୁକୁଟ; ମସ୍ତକ ।
ମୌଳିକ-ବିଂ. (ମୂଳ-ଇକ) ମୂଳସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ମୌଳିବା-କ୍ରି. ଝାଉଁଳିବା, ମ୍ଳାନ ହେବା ।
ମ୍ରକ୍ଷଣ-ବି. (ମ୍ରକ୍ଷ୍-ଅନ) ଲେପନ ।
ମ୍ରଦିମା-ବି. (ମୃଦୁ-ଇମନ୍) ମୃଦୁତା ।
ମ୍ରିୟମାଣ-ବିଂ. (ମୃ-ଅନ) ମୃତପ୍ରାୟ; ଅବସନ୍ନ ।
ମ୍ଳାନ-ବିଂ. (ମ୍ଳୈ-ତ) ମଳିନ; ବିଷଣ୍ଣ ।
ମ୍ଳାନି-ବି. (ମ୍ଳୈ-ତି) ବିଷାଦ; ମାଳିନ୍ୟ ।
ମ୍ଳେଚ୍ଛ-ବି. (ମ୍ଳେଚ୍ଛ୍-ଅ) ଅସଭ୍ୟ ଜାତି ।

ଯ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଷଡ଼ବିଂଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଯକୃତ-ବି. (ଯ-କୃ-•-କ୍ୱିପ୍) ପିତ୍ତାଶୟ ।
ଯକ୍ଷ-ବି.(ଯକ୍ଷ-ଅ) କୁବେରଦେବତାର ଅନୁଚର ।

ଯକ୍ଷ୍ମା-ବି. (ଯକ୍ଷ-ମନ୍) କ୍ଷୟରୋଗ, ମାରାତ୍ମକ କାସରୋଗ ।

ଯଜନ-ବି. (ଯଜ୍-ଅନ) ଯଜ୍ଞକରଣ, ପୂଜନ ।

ଯଜମାନ-ବି. (ଯଜ୍-ଅନ) ଯଜ୍ଞକାରକ; ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦକ୍ଷିଣା ଦେଇ କର୍ମ କରାଏ ।

ଯଜୁଃ-ବି. (ଯଜ୍-ଉସ୍) ଯଜୁର୍ବେଦ ।

ଯଜୁର୍ବେଦୀ-ବି.ଯଜୁର୍ବେଦଅନୁସାରେ କର୍ମକାରୀ ।

ଯଜ୍ଞ-ବି. (ଯଜ୍-ନ) ଯାଗ, କ୍ରତୁ; ହୋମ ।

ଯଜ୍ଞ-ପଶୁ-ବି. ଯଜ୍ଞରେ ଉତ୍ସୃଷ୍ଟ ଅଶ୍ୱ ବା

ଯଜ୍ଞ-ବାଟ-ବି. ଯଜ୍ଞଭୂମି । [ଛାଗ ।

ଯଜ୍ଞସୂତ୍ର-ବି.(ଯଜ୍ଞ-ସୂତ୍ର)ଯଜ୍ଞୋପବୀତ, ପଇତା ।

ଯଜ୍ଞାରି-ବି. (ଯଜ୍ଞ-ଅରି) ରାକ୍ଷସ ।

ଯଜ୍ୱା-ବି. (ଯଜ୍-ବନ୍) ବିଧିପୂର୍ବକ ଯାଗକର୍ତ୍ତା ।

ଯତ-ବିଂ. (ଯମ୍-ତ) ସଂଯତ; ବଦ୍ଧ; ନିୟମିତ; ନିଗୃହୀତ ।

ଯତମାନ-ବିଂ. (ଯତ୍-ଅନ) ଯତ୍ନକାରୀ ।

ଯତାତ୍ମ-ବିଂ. (ଯତ-ଆତ୍ମ) ସଂଯତଚିତ୍ତ ।

ଯତି-ବି. (ଯତ୍-ଇ) ତପସ୍ୱୀ, ସନ୍ନ୍ୟାସୀ; ଶ୍ଳୋକାଦିର ସ୍ୱରବିଚ୍ଛେଦ-ସ୍ଥାନ । [ମାଣ; କଞ୍ଚ ।

ଯତ୍କିଞ୍ଚିତ୍-ଅ. (ଯତ୍-କିଞ୍ଚିତ୍) କିଛି ପରି-

ଯତ୍ନ-ବି. (ଯତ୍-ନ) ଆଗ୍ରହ; ପରିଶ୍ରମ; ଉଦ୍ୟମ ।

ଯତ୍ର-ଅ. (ଯଦ୍-ତ୍ର) ଯେଉଁଠାରେ, ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ । [ଯୋଗ୍ୟତା ।

ଯଥା-ଅ. (ଯଦ୍-ଥା) ଯେଉଁପରି, ସାଦୃଶ୍ୟ;

ଯଥାକଥଞ୍ଚିତ୍-ଅ. ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ।

ଯଥାକ୍ରମ-କ୍ରି. ବିଂ. (ଯଥା-କ୍ରମ) କ୍ରମାନୁରୂପେ ।

ଯଥାତଥ-ବିଂ. (ଯଥା-ତଥା) ଯଥାଯୋଗ୍ୟ; ଯଥାର୍ଥ ।

ଯଥାଯଥ-ବିଂ. (ଯଥା-ଯଥା) ଯଥାଯୋଗ୍ୟ ।

ଯଥାର୍ଥ-ବିଂ. (ଯଥା-ଅର୍ଥ) ସତ୍ୟ, ପ୍ରକୃତ ।

ଯଥା-ବିଧି-କ୍ରି. ବିଂ. ବିଧିଅନୁସାରେ ।

ଯଥା-ଶକ୍ତି-କ୍ରି. ବିଂ. ଶକ୍ତିଅନୁସାରେ, ଯଥାସାଧ୍ୟ । [ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାର ।

ଯଥେଚ୍ଛାଚାର-ବି. (ଯଥା-ଇଚ୍ଛା-ଆଚାର)

ଯଥେଷ୍ଟ-କ୍ରି. ବିଂ. (ଯଥା-ଇଷ୍ଟ) ଯଥାଭିଲଷିତ, ଇଚ୍ଛାନୁରୂପ; ପ୍ରଚୁର । [ଯଥୋପଯୁକ୍ତ ।

ଯଥୋଚିତ-ବିଂ.(ଯଥା-ଉଚିତ) ଯଥାଯୋଗ୍ୟ;

ଯଦା-ଅ. (ଯଦ୍-ଦା) ଯେତେବେଳେ ।

ଯଦି-ଅ. ସମ୍ଭାବନା ବା ସଂଶୟ-ସୂଚକ ଅବ୍ୟୟ ।

ଯଦିବା-ଅ. ଯଦିଚ, ଯଦ୍ୟପି ।

ଯଦୁ-ବି. ପୁରାଣୋକ୍ତ ନୃପବିଶେଷ ।

ଯଦୁ-ନାଥ-ବି. ଯଦୁବଂଶର ନାଥ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।

ଯଦୃଚ୍ଛା-ବି. (ଯଦ୍-ଋଚ୍ଛ୍-ଅ) ସ୍ୱେଚ୍ଛା ।

ଯଦ୍ୟପି-ଅ. (ଯଦି-ଅପି) ଯଦିଚ ।

ଯନ୍ତା-ବି. (ଯମ୍-ତୃ)ସାରଥି; ବିଂ. ଦମନକାରକ ।

ଯନ୍ତ୍ର-ବି. (ଯନ୍ତ୍ର-ଅ) କଳ, କାର୍ଯ୍ୟ-ସାଧନାର୍ଥ କୌଶଳରେ ନିର୍ମିତ ଉପାୟ ।

ଯନ୍ତ୍ରଣା-ବି. (ଯନ୍ତ୍ର-ଅନ-ଆ) ଯାତନା, କ୍ଳେଶ ।

ଯନ୍ତ୍ରିତ-ବିଂ. (ଯନ୍ତ୍ର-ତ) ଶାସିତ, ଦମିତ ।

ଯନ୍ତ୍ରୀ-ବି. (ଯନ୍ତ୍ର-ଇନ୍) ଶିଳ୍ପକାର; ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରକାରୀ ।

ଯମ-ବି. (ଯମ୍-ଅ) ମୃତ୍ୟୁଦେବତା, କୃତାନ୍ତ, ଶମନ; ଚିତ୍ତବୃତ୍ତିର ନିରୋଧ ।

ଯମକ-ବ. (ଯମ-କ) ଶବ୍ଦାଲଙ୍କାର ବିଶେଷ ।

ଯମଜ-ବଂ. (ଯମ-ଜ) ଯୁଗ୍ମଜାତ, ଯାଁଆଳା, ଏକ ଗର୍ଭରୁ ଏକ ସମୟରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ସନ୍ତାନଦ୍ୱୟ ।

ଯମ-ଦ୍ରୁମ-ବ. ଶାଲ୍ମଳୀବୃକ୍ଷ, ଶିମିଳୀଗଛ ।

ଯମଦ୍ୱିତୀୟା-ବ. କାର୍ତ୍ତିକ ଶୁକ୍ଳ ଦ୍ୱିତୀୟା; ଭ୍ରାତୃଦ୍ୱିତୀୟା ।

ଯମନ-ବ. (ଯମ୍-ଅନ) ସଂଯମନ; ବନ୍ଧନ ।

ଯମରାଟ୍-ବ. (ଯମ-ରାଜ୍-:-କ୍ୱିପ୍) ଶମନ, କୃତାନ୍ତ ।

ଯମଳ-ବ. ଯୁଗ୍ମ, ଯାଁଆଳା ।

ଯମାନୀ-ବ. ଯୁଆଣି ।

ଯମୀ-ବଂ. (ଯମ୍-ଇନ୍) ଜିତେନ୍ଦ୍ରିୟ ।

ଯମୁନା-ବ. (ଯମ୍-ଉନ୍-ଆ) କାଳିନ୍ଦୀନଦୀ; ଯମଭଗିନୀ ।

ଯଯାତି-ବ. ପୁରାଣୋକ୍ତ ନୃପବିଶେଷ ।

ଯବ-ବ. (ଯୁ-ଅ) ଶସ୍ୟବିଶେଷ; ଷଡ଼ଧାନ୍ୟ ପରିମାଣ; ଅଙ୍ଗୁଳିସ୍ଥ ଯବରେଖା ।

ଯବକ୍ଷାର-(ଯବ-କ୍ଷାର) ଯବଖାର ।

ଯବନ-ବ. (ଯୁ-ଅନ୍) ଆରବ, ତୁରସ୍କ ଓ ଗ୍ରୀସ୍ ଦେଶର ଲୋକ; ମୁସଲମାନ ।

ଯବନିକା-ବ. (ଯବନ-କ-ଆ) ତିରସ୍କରଣୀ; ପର୍ଦ୍ଦା ।

ଯବାଗୂ-ବ. (ଯୁ-ଆଗୂ) ଯବମଣ୍ଡ; ଯାଉ ।

ଯବିଷ୍ଠ / ଯବୀୟାନ୍ } ବଂ. (ଯୁବନ୍-ଇଷ୍ଠ, ଈୟସ୍) ଅତି-ଯୁବା; କନିଷ୍ଠ ।

ଯଶଃ-ବ. ସୁଖ୍ୟାତି, କୀର୍ତ୍ତି ।

ଯଶଦ-ବ. ଦସ୍ତାଧାତୁ ।

ଯଶସ୍କର-ବଂ. (ଯଶଃ-କୃ-ଅ) ଖ୍ୟାତିଜନକ ।

ଯଶସ୍ୱାନ୍-ବଂ. (ଯଶସ୍-ବତ୍) କୀର୍ତ୍ତିମାନ୍ ।

ଯଶସ୍ୱୀ-ବଂ. (ଯଶସ୍-ବିନ୍) କୀର୍ତ୍ତିମାନ୍, ବିଖ୍ୟାତ ।

ଯଶୋଧନ-ବଂ. (ଯଶଃ-ଧନ) ଯଶସ୍ୱୀ ।

ଯଷ୍ଟା-ବ. (ଯଜ୍-ତୃ) ଯାଗକର୍ତ୍ତା, ପୁରୋହିତ ।

ଯଷ୍ଟି-ବ. ବାଡ଼ି, ଧ୍ୱଜାଦି ଦଣ୍ଡ ।

ଯଷ୍ଟି-ମଧୁ-ବ. ମିଷ୍ଟ ମୂଳବିଶେଷ ।

ଯା-ବ. (ଯାତୃଶବ୍ଦଜ) ପତିର ଭ୍ରାତୃଜାୟା ।

ଯାଁଆଳା-ବଂ. (ଯାମଳଶବ୍ଦଜ) ଯମଜ, ଯୁଗ୍ମଜାତ ।

ଯାଉ-ବ. (ଯବାଗୂଶବ୍ଦଜ) ଦୁଗ୍ଧ ଓ ଜଳରେ ସିଦ୍ଧ ଯବ ଓ ତଣ୍ଡୁଳ ।

ଯାଉଁଳି-ବ. (ଯାମଳଶବ୍ଦଜ) ଯୁଗ୍ମ ।

ଯାକ-ବ. ସମୁଦାୟ, ବଂ. ଇତ୍ର ।

ଯାକିବା-କ୍ରି. ଚିପି ଧରିବା ।

ଯାଗ-ବ. (ଯଜ୍-ଅ) ଯଜ୍ଞ, ହୋମ ।

ଯାଚକ-ବ. (ଯାଚ୍-ଅକ) ଭିକ୍ଷୁ, ଯାଚ୍ଞାକାରୀ, ପ୍ରାର୍ଥୀ ।

ଯାଚନା / ଯାଚ୍ଞା } ବ. (ଯାଚ୍-ଅନ୍-ଆ, ନ-ଆ) ଭିକ୍ଷା, ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ଯାଚନୀୟ-ବଂ. (ଯାଚ୍-ଅନୀୟ) ପ୍ରାର୍ଥନୀୟ ।

ଯାଚିତ-ବଂ. (ଯାଚ୍-ତ) ପ୍ରାର୍ଥିତ ।

ଯାଜକ-ବ. (ଯଜ୍-ଅକ) ପୁରୋହିତ ।

ଯାଜନ-ବ. (ଯାଜି-ଅନ) ଯାଗ କରାଇବା ।

ଯାଜୀ-ବ. (ଯଜ୍-ଇନ୍) ଯାଜକ ।

ଯାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ-ବ. (ଯଜ୍ଞ-ବଲ୍କ-ଯ) ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରପ୍ରଣେତା ମୁନିବିଶେଷ ।

ଯାଜ୍ଞସେନୀ-ବ. (ଯଜ୍ଞସେନ-ଅ-ଈ) ଦ୍ରୌପଦୀ ।

ଯାଜ୍ଞିକ-ବ. (ଯଜ୍ଞ-ଇକ) ଯଜ୍ଞକର୍ତ୍ତା; ପୁରୋହିତ ।

ଯାତ-ବିଂ. (ଯା-ତ) ଗତ ।

ଯାତ-ବ. (ଯାତ୍ରାଶବ୍ଦଜ) ଯାତ୍ରା, ପର୍ବ ।

ଯାତନା-ବ. (ଯତ୍-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ତୀବ୍ରବେଦନା, ଯନ୍ତ୍ରଣା ।

ଯାତା-ବ. (ଯାତୃଶବ୍ଦଜ)ଯା, ପତିର ଭ୍ରାତୃଜାୟା ।

ଯାତାୟାତ-ବ. (ଯାତ-ଆୟାତ)ଗମନାଗମନ ।

ଯାତୁଧାନ-ବ. (ଯା-ତୁ-ଧା-ଅନ) ରାକ୍ଷସ, ନିଶାଚର ।

ଯାତ୍ରା-ବ. (ଯା-ତ୍ର-ଆ) ପ୍ରସ୍ଥାନ, ଗମନ; ପର୍ବ ।

ଯାତ୍ରୀ-ବିଂ. (ଯାତ୍ରା-ଇନ୍) ଯାତ୍ରାକାରୀ ।

ଯାଥାତଥ୍ୟ-ବ. (ଯଥା-ତଥା-ଯ) ଯଥାର୍ଥତା, ସତ୍ୟତା । [ସତ୍ୟତା ।

ଯାଥାର୍ଥ୍ୟ-ବ. (ଯଥାର୍ଥ-ଯ) ଯଥାର୍ଥତା,

ଯାଦଃ-ବ.(ଯା-ଅସ୍-ଦ, ଅଗମ)ଜଳଚର ଜନ୍ତୁ ।

ଯାଦଃପତି-ବ. (ଯାଦସ୍-ପତି) ସମୁଦ୍ର; ବରୁଣ ।

ଯାଦବ-ବ. (ଯଦୁ-ଅ) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ, ଯଦୁନନ୍ଦନ; ବିଂ. ଯଦୁବଂଶୀୟ ।

ଯାଦୁ-ବ. ବଶୀକରଣବିଦ୍ୟା; ଭେଳକବାଜି ।

ଯାଦୃଚ୍ଛିକ-ବିଂ. (ଯଦୃଚ୍ଛା-ଇକ) ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ।

ଯାଦୃଶ-ବିଂ. (ଯଦ୍-ଦୃଶ୍-ଅ) ଯେପରି, ଯେରୂପ ।

ଯାନ-ବ. (ଯା-ଅନ) ବାହନ; ଶକଟ, ନୌକାଦି ।

ଯାପନ-ବ. (ଯା-ଣିଚ୍-ଅନ) କାଳକ୍ଷେପଣ ।

ଯାପିତ-ବିଂ. (ଯା-ଣିଚ୍-ତ) ଅତିବାହିତ ।

ଯାପ୍ୟ-ବିଂ. (ଯା-ଣିଚ୍-ଯ) ଯାପନୀୟ ।

ଯାମ-ବ. (ଯା-ମ, କିମ୍ବା ଯମ୍-ଅ) ପ୍ରହର ।

ଯାମ-ଘୋଷ-ବ. କୁକ୍କୁଟ; ଶୃଗାଳ ।

ଯାମଳ-ବ. (ଯମଳ-ଅ) ଯୁଗ୍ମ, ଯାଁଅଳା ।

ଯାମାତା-ବ. (ଜାୟା-ମା-ତୃ) ଦୁହିତୃପତି, ଜାମାତା, ଜୁଆଇଁ ।

ଯାମି-ବ. ଭଗିନୀ; ଦୁହିତା; କୁଳବଧୂ ।

ଯାମିନୀ-ବ. (ଯାମ-ଇନ୍-ଈ) ରାତ୍ରି ।

ଯାମୀ-ବ. (ଯାମ-ଅ-ଈ) ଦକ୍ଷିଣଦିକ୍ ।

ଯାମ୍ୟ-ବିଂ. (ଯାମୀ-ଯ) ଦକ୍ଷିଣଦିକ୍-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଯାଯାବର-ବିଂ. (ଯା-ଯଙ୍-ବର) ସଦାଭ୍ରମଣ- [କାରୀ ।

ଯାବ-ବ. ଏକପ୍ରକାର ଲୁଗା ।

ଯାବକ-ବ. (ଯୁ-ଅ-କ) ଅଲକ୍ତକ, ଅଳତା ।

ଯାବଜ୍ଜୀବନ-ବ. (ଯାବତ୍-ଜୀବନ) ଜୀବନକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । [ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଯାବତ୍-ଅଂ. (ଯଦ୍-ବତୁ) ଯେତେ ପରିମାଣ;

ଯାବତୀୟ-ବିଂ. (ଯାବତ୍-ଈୟ) ସମୁଦାୟ; ଯେତେ ଅଛି ।

ଯିଯକ୍ଷୁ-ବିଂ. (ଯଜ୍-ସନ୍-ଉ) ଯଜ୍ଞକରଣେଚ୍ଛୁ ।

ଯିଯାସୁ-ବିଂ. (ଯା-ସନ୍-ଉ) ଗମନେଚ୍ଛୁ ।

ଯୁଆନ-ବିଂ. (ଯୁବନ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ଯୁବା ।

ଯୁଆଳି-ବ. (ଯୁଗଶବ୍ଦଜ) ଯୁଗ, ଶକଟ ବା ଲଙ୍ଗଳ ପ୍ରଭୃତିର ଅଙ୍ଗ ।

ଯୁକ୍ତ-ବିଂ. (ଯୁଜ୍-ତ) ନ୍ୟାଯ୍ୟ, ଉପଯୁକ୍ତ; ମିଳିତ, ସଂଲଗ୍ନ । [କାରଣ ।

ଯୁକ୍ତି-ବ. (ଯୁଜ୍-ତି) ନ୍ୟାୟ; ବିଚାର; ମନ୍ତ୍ରଣା;

ଯୁଗ-ବ. (ଯୁ-ଗ) ଯୁଗ୍ମ, ଯୋଡା ; ଯୁଅଳି ; ସତ୍ୟ, ତ୍ରେତା, ଦ୍ୱାପର, କଳି ଏହି ଚାରିକାଳ ।

ଯୁଗପତ୍-ଅ. (ଯୁଗ-ପଦ୍) ଏକଦା, ଏକ ସମୟରେ ।

ଯୁଗଳ-ବ. (ଯୁଗ-ଲ) ଯୁଗ୍ମ, ଯୋଡ଼ା ।

ଯୁଗାନ୍ତ-ବ. (ଯୁଗ-ଅନ୍ତ) ପ୍ରଳୟକାଳ, ଯୁଗର ଅବସାନ ।

ଯୁଗ୍ମ-ବ. (ଯୁଜ୍-ମ) ଯୁଗଳ, ଯୋଡ଼ା ।

ଯୁଗ୍ୟ-ବ. (ଯୁଗ-ଯ) ଯାନବାହୀ (ପଶୁ) ।

ଯୁତ-ଣ. (ଯୁ-ତ) ଯୁକ୍ତ, ମିଳିତ ।

ଯୁତି-ବ. (ଯୁ-ତି) ଯୋଗ, ମିଳନ ।

ଯୁଦ୍ଧ-ବ. (ଯୁଧ୍-ତ) ସଂଗ୍ରାମ, ରଣ ।

ଯୁଧିଷ୍ଠିର-ବ. (ଯୁଧି-ସ୍ଥିର) ପଞ୍ଚପାଣ୍ଡବଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠ, ଧର୍ମପୁତ୍ର ।

ଯୁଧ୍ୟମାନ-ଣ. (ଯୁଧ୍-ଅନ) ଯୁଝୁଥିବା ।

ଯୁଯୁଧାନ-ବ. ଯୋଦ୍ଧା ।

ଯୁର-ଣ. ନଷ୍ଟ; ଲୁଣ୍ଠିତ ।

ଯୁବକ-ବ. (ଯୁବନ୍-କ) ଯୁବା, ତରୁଣ, ପ୍ରାପ୍ତଯୌବନ ।

ଯୁବଜାନି-ବ. (ଯୁବତି-ଜାୟା) ଯୁବତି ଯାହାର ଜାୟା, ଯୁବତୀ ପତି ।

ଯୁବତି, ଯୁବତୀ-ବ. (ଯୁବନ୍-ତି, ଈ) ପ୍ରାପ୍ତଯୌବନା, ତରୁଣୀ ।

ଯୁବରାଜ-ବ. (ଯୁବନ୍-ରାଜା) ରାଜ୍ୟର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ରାଜପୁତ୍ର ।

ଯୁବା-ଣ. (ଯୁ-ଅନ୍) ତରୁଣ, ୧୬ ଠାରୁ ୩୦ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୟସ୍କ ।

ଯୁଷ୍ମଦ୍-ସ. (ଯୁଷ୍-ମଦ୍) ତୁମ୍ଭେ, ମଧ୍ୟମ ପୁରୁଷ ।

ଯୁଷ୍ମଦୀୟ-ଣ. (ଯୁଷ୍ମଦ୍-ଈୟ) ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଯୂଇ-ବ. (ଯୂଥୀଶବ୍ଦଜ) ଫୁଲବିଶେଷ ।

ଯୂକା-ବ. କେଶକୀଟ ।

ଯୂଥ-ବ. (ଯୁ-ଥ) ବନ୍ୟ ପଶୁର ଦଳ ।

ଯୂଥ-ପତି-ବ. ବନ୍ୟ-ଗଜମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ।

ଯୂଥିକା, ଯୂଥୀ-ବ. ଯୂଇଫୁଲ ।

ଯୂନୀ-ବ. (ଯୁବନ୍-ଈ) ତରୁଣୀ, ଯୁବତୀ ।

ଯୂପ-ବ. (ଯୁ-ପ) ଯଜ୍ଞୀୟ-ପଶୁବନ୍ଧନାର୍ଥ କାଷ୍ଠସ୍ତମ୍ଭ ।

ଯୂଷ-ବ. ଝୋଳ, ଯୁଷ, ରସ ।

ଯେ, ଯେଉଁ-ସ. (ଯଦ୍ଶବ୍ଦଜ) ବିଶିଷ୍ଟରୂପେ ବୋଧ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ବା ବସ୍ତୁ ।

ଯେଉଁଠି-ବ. ଫଳବିଶେଷ ।

ଯେଉଁଠାରେ-କ୍ରି. ବି. ଯେ ସ୍ଥାନରେ ।

ଯେତେ-କ୍ରି. ବି. (ଯଦ୍ଶବ୍ଦଜ) ଯେଉଁ ପରିମାଣରେ ।

ଯେଣିକି-ଅ. ଯେଉଁ ଆଡ଼କୁ ।

ଯେତେ-ଣ. ଯତ୍ପରିମାଣ, ଯତ୍ସଂଖ୍ୟକ ।

ଯେତେବେଳେ-କ୍ରି. ବି. ଯେଉଁ ସମୟରେ ।

ଯେମନ୍ତ-କ୍ରି. ବି. (ଯଦ୍ଶବ୍ଦଜ) ଯେପରି, ଯେ ପ୍ରକାର ।

ଯେବଣି-ଅ. ଯେଉଁ ଯେଉଁ ।

ଯେବେ-ଅ. ଯଦି । କ୍ରି. ବି. ଯେତେବେଳେ ।

ଯେସନ-ଅ. ଯେପରି ।

ଯେହୁ-ସ. ଯେଉଁ ।

ଯେହ୍ନେ-ଅ. ଯେମନ୍ତେ ।

ଯୋକ-ବି. ଜଳୌକା ।

ଯୋକ୍ତା-ବିଂ. (ଯୁଜ୍-ତୃ) ଯୋଗକର୍ତ୍ତା ।

ଯୋକ୍ତ୍ର-ବି. (ଯୁଜ୍-ତ୍ର) ହଳବନ୍ଧନ ରଜ୍ଜୁ, ଯୋତ

ଯୋଖିବା-କ୍ରି. ଯୋଡିଦେବା । [ଦଉଡ଼ି ।

ଯୋଗ-ବି. (ଯୁଜ୍-ଅ) ମିଳନ, ଧ୍ୟାନ; ଶୁଭ କାଳ; ଜୀବାତ୍ମା ଓ ପରମାତ୍ମାର ସଂଯୋଗ; ଉପାୟ ।

ଯୋଗ-ଆକର୍ଷଣ-ବି. ଯେଉଁ ଆକର୍ଷଣ ହେତୁରୁ ପରମାଣୁ ସବୁ ଏକତ୍ରିତ ହୁଏ ।

ଯୋଗ-କ୍ଷେମ ବି. ଅଲବ୍ଧ ବସ୍ତୁର ଲାଭ ଓ ଲବ୍ଧ ବସ୍ତୁର ରକ୍ଷା । [ନିଦ୍ରା ।

ଯୋଗ-ନିଦ୍ରା-ବି. ଚିତ୍ତର ବିଷୟ-ନିବୃତ୍ତିରୂପ

ଯୋଗମାୟା-ବି. ଦୁର୍ଗା; ସଂସାର ମାୟା ।

ଯୋଗ-ରୂଢ଼ ବିଂ. ବିଶିଷ୍ଟ ଅର୍ଥରେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ ।

ଯୋଗ-ବାହ-ବି. ଅନୁସ୍ୱାର ଓ ବିସର୍ଗ ।

ଯୋଗାଡ଼-ବି. (ଯୋଗଶବ୍ଦଜ) କର୍ମନିର୍ବାହର ଉପାୟ ।

ଯୋଗାସନ-ବି. (ଯୋଗ-ଆସନ) ଧ୍ୟାନର ଆସନ । [ସଂଖ୍ୟକ ଦେବୀବିଶେଷ ।

ଯୋଗିନୀ-ବି. ଯୋଗକାରିଣୀ ନାରୀ; ୬୪

ଯୋଗୀ-ବି. (ଯୁଜ୍-ଇନ୍) ତପସ୍ୱୀ, ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ।

ଯୋଗ୍ୟ-ବିଂ. (ଯୁଜ୍-ଯ) ସମର୍ଥ; ଉପଯୁକ୍ତ; ନିପୁଣ ।

ଯୋଗ୍ୟ-ତା-ବି. ଉପଯୁକ୍ତତା; କ୍ଷମତା ।

ଯୋଜକ-ବି. (ଯୁଜ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ମିଳନକାରକ; ଦୁଇ ବୃହତ୍ ଭୂଖଣ୍ଡର ମିଳନକାରକ ।

ଯୋଜନ-ବି.(ଯୁଜ୍-ଅନ) ଚାରିକୋଶ ପରିମାଣ ।

ଯୋଜନା-ବି. (ଯୁଜ୍-ଅନ-ଆ) ଏକତ୍ରକରଣ; ସଂଘଟନ ।

ଯୋଜିତ-ବିଂ. (ଯୁଜ୍-ଣିଚ୍-ତ) ମିଳିତ; ବଦ୍ଧ ।

ଯୋଡ଼-ବି. ଯୁଗ୍ମ, ମିଳନ ।

ଯୋଡ଼ା-ବି. ଯୁଗ୍ମ, ଦୁଇ ।

ଯୋଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଏକତ୍ର କରିବା ।

ଯୋତ-ବି. (ଯୋକ୍ତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଯୁଗାଦି ବନ୍ଧନ ରଜ୍ଜୁ, ଯୋତ ଦଉଡ଼ି ।

ଯୋତା-ବି. ଚର୍ମପାଦୁକା ।

ଯୋଦ୍ଧା-ବିଂ. (ଯୁଧ୍-ତୃ) ଯୁଦ୍ଧକାରକ; ବୀର ।

ଯୋଧ-ବି. (ଯୁଧ୍-ଅ) ଯୋଦ୍ଧା ।

ଯୋନି-ବି. (ଯୁ-ନି) ଉତ୍ପତ୍ତିସ୍ଥାନ; କାରଣ । ସ୍ତ୍ରୀ ଚିହ୍ନ ।

ଯୋଷା, ଯୋଷିତ୍ } ବି. (ଯୁଷ୍-ଅ,ଇତ୍) ନାରୀ ।

ଯୌକ୍ତିକ-ବିଂ. (ଯୁକ୍ତି-ଇକ) ଯୁକ୍ତିସିଦ୍ଧ, ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ।

ଯୌଗିକ-ବିଂ. (ଯୋଗ-ଇକ) ଯୋଗଜାତ; ବ୍ୟାକରଣରେ ପ୍ରକୃତି ଓ ପ୍ରତ୍ୟୟ ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଥବାଚକ । [ଧନ ।

ଯୌତୁକ-(ଯୁ-ତୁ-କ) ବିବାହକାଳରେ ଲବ୍ଧ

ଯୌନ-ବି. (ଯୋନି-ଅ) ଯୋନିସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବିବାହସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । [ବସ୍ଥା ।

ଯୌବନ-ବି. (ଯୁବନ୍-ଅ) ତାରୁଣ୍ୟ, ତରୁଣା-

ଯୌବରାଜ୍ୟ-ବି. (ଯୁବରାଜ-ଯ) ଯୁବରାଜର ପଦ ।

ର

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ସପ୍ତବିଂଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ରଂହଃ-ବ. (ରମ୍ହ୍-ଅସ୍) ବେଗ, ଶୀଘ୍ରତା ।
ରକମ-ବ. (ଆରବୀ) ପ୍ରକାର ।
ରକା-ବ. ବାଭଟସ୍ୱେଗବିଶେଷ ।
ରକ୍ତ-ବ. (ରଞ୍ଜ୍-ତ) ଶୋଣିତ, ରୁଧିର; ବିଂ. ରଞ୍ଜିତ; ଲୋହିତ; ମଧୁର ।
ରକ୍ତ-କଣ୍ଠ-ବ. ମଧୁରସ୍ୱରଯୁକ୍ତ ।
ରକ୍ତ-ଚନ୍ଦନ-ବ. ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଚନ୍ଦନବୃକ୍ଷ ଓ କାଷ୍ଠ ।
ରକ୍ତପିତ୍ତ-ବ. ରକ୍ତବମନ-ବିଶିଷ୍ଟ ରୋଗ ।
ରକ୍ତ-ବୀଜ-ବ. ରାକ୍ଷସବିଶେଷ ।
ରକ୍ତାକ୍ତ-ବିଂ. (ରକ୍ତ-ଅକ୍ତ) ଶୋଣିତ-ଦିଗ୍ଧ ।
ରକ୍ତିମା-ବ. (ରକ୍ତ-ଇମନ୍) ଶୋଣିତବର୍ଣ୍ଣ, ଲାଲ ରଙ୍ଗ । [କର୍ତ୍ତା ।
ରକ୍ଷକ-ବିଂ. (ରକ୍ଷ୍-ଅକ) ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା, ପାଳନ-
ରକ୍ଷଣ-ବ. (ରକ୍ଷ୍-ଅନ) ପାଳନ, ପରିତ୍ରାଣ ।
ରକ୍ଷଣୀୟ-ବିଂ. (ରକ୍ଷ୍-ଅନୀୟ) ରକ୍ଷା କରିବାର
ରକ୍ଷଃ-ବ. (ରକ୍ଷ-ଅସ୍) ରାକ୍ଷସ । [ଯୋଗ୍ୟ ।
ରକ୍ଷା-ବ. (ରକ୍ଷ୍-ଅ-ଆ) ପାଳନ ।
ରକ୍ଷିତ-ବିଂ. ପାଳିତ ।
ରକ୍ଷୀ-ବିଂ. (ରକ୍ଷ୍-ଇନ୍) ରକ୍ଷାକାରୀ ।
ରଖିବା-କ୍ରି. (ରକ୍ଷ୍ଧାତୁରୁ) ଥୋଇବା; ରକ୍ଷା କରିବା ।
ରଗ-ବ. କପାଳ ପାର୍ଶ୍ୱଦ୍ୱୟର ଶିର ।
ରଗଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଶିଳ ବା ଚକଦ୍ୱାରା ଦଳିବା ।

ରଘୁ-ବ. (ରଙ୍ଘ୍-ଉ) ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀୟ ଦିଲୀପ ରାଜାଙ୍କର ପୁତ୍ର ।
ରଘୁ-ନାଥ, ରଘୁପତି } ବ. ଦଶରଥ ପୁତ୍ର ରାମଚନ୍ଦ୍ର ।
ରଙ୍କ-ବିଂ. (ରଙ୍କ୍-ଅ) କୃପଣ; ଦରିଦ୍ର; ଲୋଭୀ ।
ରଙ୍କୁ-ବ. (ରମ୍-ଉ) ମୃଗବିଶେଷ । [ଦ୍ରାଣୀ ।
ରଙ୍କୁଣୀ-ବ. (ରଙ୍କ୍-ଉଣୀ) କୃପଣା ସ୍ତ୍ରୀ; ଦରି-
ରଙ୍ଗ-ବ. (ରଞ୍ଜ୍-ଅ) ଧାତୁବିଶେଷ; ବର୍ଣ୍ଣ; ନାଟ୍ୟଶାଳା; ଅଭିନୟ; ବିଳାସ ।
ରଙ୍ଗଣୀ-ବ. ପୁଷ୍ପବିଶେଷ; ଭଲ୍ଲୁବାୟ ଜାତି-
ରଙ୍ଗ-ଭୂମି-ବ. ନାଟ୍ୟଶାଳା । [ବିଶେଷ ।
ରଙ୍ଗା-ବିଂ. ଲାଲ; ରଞ୍ଜିତ ।
ରଙ୍ଗାଜୀବ-ବ. (ରଙ୍ଗ-ଆଜୀବ) ଚିତ୍ରକାର; ନାଟ୍ୟକାରକ ।
ରଙ୍ଗିଣୀ-ବିଂ. (ରଙ୍ଗ-ଇନ୍-ଈ) ବିଳାସିନୀ ।
ରଙ୍ଗିୟା-ବିଂ. ନାନାବିଧ ଅଭିନୟକାରୀ ।
ରଚକ-ବିଂ (ରଚ୍-ଅକ) ରଚନାକାରକ, ରଚୟିତା । [ବାକ୍ୟବିନ୍ୟାସ; ଗୁନ୍ଥିବା ।
ରଚନା-ବ. (ରଚ୍-ଅନ-ଆ) ନିର୍ମାଣ; ବିନ୍ୟାସ,
ରଚୟିତା-ବିଂ. (ରଚ୍-ଣିଚ୍-ତୃ) ରଚନାକର୍ତ୍ତା; ନିର୍ମାତା ।
ରଚୟିତ୍ରୀ-ବ. (ରଚୟିତୃ-ଈ) ରଚନାକର୍ତ୍ତ୍ରୀ ।
ରଚିତ-ବିଂ. (ରଚ୍-ଣିଚ୍-ତ) କୃତ; ନିର୍ମିତ; ଗଠିତ ।
ରଜ, ରଜଃ } ବ. (ରଞ୍ଜ୍-ଅ, ଅସ୍) ଧୂଳି; ପୁଷ୍ପରେଣୁ; ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଋତୁ; ଅହଙ୍କାର-ଜନକ ଗୁଣବିଶେଷ ।

ରଜକ-ବ. (ରଞ୍ଜ୍-ଅକ) ଧୋବା ।
ରଜକୀ-ବ. (ରଜକ-ଈ) ଧୋବଣୀ । [ବର୍ଣ୍ଣ ।
ରଜତ-ବ. (ରଞ୍ଜ୍-ଅତ) ରୌପ୍ୟ; ବି. ଶୁଭ୍ର-
ରଜନ / ରଜନୀ } ବ. (ରଞ୍ଜ୍-ଅନ, ଅନୀ) ନିଶା, ରାତ୍ରି; ହରିଦ୍ରା ।
ରଜନୀ-ଗନ୍ଧା-ବ. ଶ୍ୱେତବର୍ଣ୍ଣ ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।
ରଜନୀ-ମୁଖ-ବ. ପ୍ରଦୋଷ, ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳ ।
ରଜସ୍ୱଳା-ବି. (ରଜସ୍-ବଲ୍-ଅ) ଋତୁମତୀ ।
ରଜ୍ଜୁ-ବ. ବନ୍ଧନୀ; ଦଉଡ଼ି । [କାରକ ।
ରଞ୍ଜକ-ବି. (ରଞ୍ଜ୍-ଅକ) ରଙ୍ଗକାରକ; ପ୍ରୀତି-
ରଞ୍ଜନ-ବ. (ରଞ୍ଜ୍-ଅନ) ରଙ୍ଗ କରିବା; ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରଣ; ବି. ପ୍ରୀତିଜନକ । ସନ୍ତୋଷିତ ।
ରଞ୍ଜିତ-ବି. (ରଞ୍ଜ୍-ତ) ରଙ୍ଗା, ରଙ୍ଗଦିଆ;
ରଟନ / ରଟନା } ବି.(ରଟ୍-ଅନ-ଆ) ଘୋଷଣା, ପ୍ରଚାର, କଥନ ।
ରଟିତ-ବି. ଘୋଷିତ ।
ରଟିବା-କ୍ରି. (ରଟ୍ଧାତୁଜ) ପକ୍ଷ୍ୟାଦିଙ୍କ କହିବା ।
ରଡ଼-ବି. ଜ୍ୱଳନ୍ତ, ବି. ଅତ୍ୟନ୍ତ ।
ରଡ଼ି-ବ. (ରଟ୍ଧାତୁଜ) ଡାକ । [କରିବା ।
ରଡ଼ିବା-କ୍ରି. କନ୍ଦନ କରିବା, ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ ଶବ୍ଦ
ରଣ-ବ. (ରଣ୍-ଅ) ଯୁଦ୍ଧ, ସମର ।
ରଣପା-ବ. ଗୋଡ଼ରେ ବାନ୍ଧି ଚାଲିବାର କାଷ୍ଠ-ବିଶେଷ ।
ରଣ-ଭଙ୍ଗ-ବ. ରଣରେ ପରାଭବ ଓ ପଳାୟନ ।
ରଣାଙ୍ଗନ-ବ. (ରଣ-ଅଙ୍ଗନ) ଯୁଦ୍ଧଭୂମି ।

ରଣିତ-ବି. ଶବ୍ଦିତ ।
ରଣ୍ଡା-ବ. ବିଧବା; ବେଶ୍ୟା ।
ରତ-ବି. (ରମ୍-ତ) ଆସକ୍ତ; ବ. ରମଣ ।
ରତି-ବ. (ରମ୍-ତି) କାମପତ୍ନୀ ; ଆସକ୍ତି; କ୍ରୀଡ଼ା; ରମଣ; ପ୍ରୀତି; ୪ ଧାନ ପରିମାଣ ।
ରତ୍ନ-ବ. (ରମ୍-ନ) ମଣିମୁକ୍ତା ପ୍ରବାଳାଦି ବହୁ-ମୂଲ୍ୟ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ବସ୍ତୁ । [ବଡ଼ ଜାଗା ।
ରତ୍ନଗର୍ଭା-ବ (ରତ୍ନ-ଗର୍ଭ-ଆ) ପୃଥିବୀ; ସୁପୁତ୍ର-
ରତ୍ନାକର ବ. (ରତ୍ନ-ଆକର) ସମୁଦ୍ର; ରତ୍ନ-ଖଣି ।
ରତ୍ନାବଳୀ-ବ. (ରତ୍ନ-ଆବଳୀ) ରତ୍ନର ହାର ।
ରଥ-ବ. (ରମ୍-ଥ) ସ୍ୟନ୍ଦନ, ଶକଟାଦିବାହନ ।
ରଥ-ଯାତ୍ରା-ବ. ଆଷାଢ଼ ଶୁକ୍ଳ ଦ୍ୱିତୀୟାରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଉତ୍ସବ । [ପକ୍ଷୀ ।
ରଥାଙ୍ଗ-ବ. (ରଥ-ଅଙ୍ଗ) ଚକ୍ର; ଚକ୍ରବାକ
ରଥୀ-ବ. (ରଥ-ଇନ୍) ରଥାରୂଢ଼ବ୍ୟକ୍ତି; ରଥସ୍ଥ
ରଥ୍ୟା-ବ. ପଥ, ବର୍ତ୍ମ । [ଯୋଦ୍ଧା ।
ରଦ / ରଦନ } ବ. (ରଦ୍-ଅ-ଅନ) ଦନ୍ତ, ଦାନ୍ତ; ଖନନ ।
ରଦ-ବି. ଅନାବଶ୍ୟକ ବୋଲି ନିକ୍ଷିପ୍ତ ବା ନିସ୍କୃତ ।
ରନ୍ଧନ-ବ. (ରଧ୍-ଅନ) ପାକ, ରନ୍ଧଣା ।
ରନ୍ଧ୍ର-ବ. (ରମ୍-ଧ୍ର-ଅ) ଛିଦ୍ର । [ଗ୍ଲଣ ।
ରପ୍ତାନି-ବ. (ଫାର୍ସୀ) ବିଦେଶକୁ ଜିନିଷର
ରଫା-ବ. (ଫାର୍ସୀ) ଆପୋଷରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ।
ରଭସ-ବ. (ରଭ୍-ଅସ) ବେଗ; ହର୍ଷ ।

ରମ-ବିଂ. (ରମ୍-ଣିଚ୍-ଅ) ଆନନ୍ଦଜନକ ।

ରମଠ-ବି. ହିଙ୍ଗୁ ।

ରମଣ-ବି. (ରମ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ପତି; ବିଂ. ପ୍ରିୟ ।

ରମଣୀ-ବି. ସୁନ୍ଦରୀ ସ୍ତ୍ରୀ; ପତ୍ନୀ ।

ରମଣୀୟ-ବିଂ. (ରମ୍-ଣିଚ୍-ଅନୀୟ) ସୁନ୍ଦର, ମନୋରମ ।

ରମା-ବି. (ରମ୍-ଣିଚ୍-ଅ-ଆ) ଲକ୍ଷ୍ମୀ ।

ରମା-ଧବ-ବି. ବିଷ୍ଣୁ ।

ରମ୍ଭା-ବି. କଦଳୀ; ଅପ୍ସରାବିଶେଷ ।

ରମ୍ୟ-ବିଂ. (ରମ୍-ଯ) ସୁନ୍ଦର, ମନୋହର ।

ରୟ-ବି. (ରୟ୍-ଅ) ବେଗ; ସ୍ରୋତଃ ।

ରବ-ବି. (ରୁ-ଅ) ଶବ୍ଦ, ଧ୍ୱନି ।

ରବାବ-ବି. ଏକପ୍ରକାର ବୀଣା ।

ରବି-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ; ବୃଷ୍ଟି ବିନା ସୂର୍ଯ୍ୟତାପ ଦ୍ୱାରା ବର୍ଦ୍ଧିତ ଶସ୍ୟ; ଶୀତକାଳର ଶସ୍ୟ ।

ରବିଜ-ବି. (ରବି-ଜନ୍-ଅ) ଯମ; ଶନି ।

ରବି-ବାର-ଆଦିତ୍ୟବାର, ଆଦିତ୍ୟ-ବାସର ।

ରଶନା-ବି. (ରଶ୍-ଅନ୍-ଆ) ନାରୀର କଟିଭୂଷଣ; ମେଖଳା ।

ରଶ୍ମି-ବି. କିରଣ; ରଜ୍ଜୁ; ଲଗାମ ।

ରସ-ବି. (ରସ୍-ଅ) ରସନେନ୍ଦ୍ରିୟ-ଗ୍ରାହ୍ୟ ବସ୍ତୁ ; ଆସ୍ୱାଦ; ଚିତ୍ତର ଆନନ୍ଦ; ଅନୁରାଗ; ଯୂଷ; ଦ୍ରବବସ୍ତୁ ; ପାରଦ ।

ରସଜ୍ଞ-ବିଂ. (ରସ-ଜ୍ଞା-ଅ) ସ୍ୱାଦଗ୍ରାହୀ; ରସିକ; ଭାବୁକ ।

ରସନା-ବି. (ରସ-ଅନ-ଆ) ଜିହ୍ୱା ।

ରସନେନ୍ଦ୍ରିୟ-ବି. (ରସନା-ଇନ୍ଦ୍ରିୟ) ଜିହ୍ୱା ।

ରସ-ମୟ-ବିଂ. ରସପୂର୍ଣ୍ଣ; ରସାତ୍ମକ ।

ରସା-ବି. ପୃଥିବୀ ।

ରସାଞ୍ଜନ-ବି. ଏକପ୍ରକାର କଜ୍ଜଳ; ସୁର୍ମା ।

ରସାଣିବା-କ୍ରି. ମାର୍ଜନା ଦ୍ୱାରା ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କରିବା ।

ରସା-ତଳ-ବି. ପାତାଳ ।

ରସାୟନ-ବି. (ରସ-ଅୟନ) ଜରାନାଶକ ଦୀର୍ଘ-ଜୀବନ-ପ୍ରଦ ଔଷଧ; ପଦାର୍ଥମାନଙ୍କର ସଂଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ପଦାର୍ଥର ଗୁଣାନ୍ତର ବା ରସାନ୍ତର ପ୍ରାପ୍ତ । ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ରସାୟନ ବିଷୟର ଜ୍ଞାନ ଲବ୍ଧ ହୁଏ, ତାହାକୁ ରସାୟନ-ବିଦ୍ୟା ବୋଲିଯାଏ ।

ରସାଳ-ବି. ଆମ୍ର, ବିଂ. ରସଯୁକ୍ତ ।

ରସିକ-ବିଂ. (ରସ-ଇକ) ରସଜ୍ଞ, ଲମ୍ପଟ; ସ୍ତ୍ରୀ-ରସିକା ।

ରସିକତା-ବି. ରସବୋଧ ।

ରସିତ-ବିଂ. (ରସ୍-ତ) ସ୍ୱାଦିତ; ଗର୍ଜିତ; ଶବ୍ଦିତ ।

ରସୁନ, ରସୋନ-ବି. ରସୁଣ ।

ରସେନ୍ଦ୍ର-ବି. (ରସ-ଇନ୍ଦ୍ର) ପାରଦ ।

ରହଃ-ବି. ଗୁପ୍ତଭାବ ।

ରହସ୍ୟ-ବି. (ରହସ୍-ଯ) ଗୂଢ଼ତତ୍ତ୍ୱ; ବିଂ. ଗୁପ୍ତ-ବିଷୟ ।

ରହିତ-ବିଂ. (ରହ-ତ) ବର୍ଜିତ, ବଞ୍ଚିତ ।

ରହିବା-କ୍ରି. ଅବସ୍ଥାନ କରିବା ।

ରାଇବା-କ୍ରି. ଡାକିବା ।

ରାକା-ବି. ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ତିଥି ।

ରାକ୍ଷସ-ବି. ଅସୁର, ନିଶାଚର ।

ରାକ୍ଷସ-ବିବାହ-ବି. ବଳପୂର୍ବକ ବିବାହ ।

ରକ୍ଷସୀ-ବି. ଅପ୍‌ସରା ।

ରାକ୍ଷା-ବି. ଲାକ୍ଷା । [ପ୍ରକାର ସ୍ୱର ।

ରାଗ-ବି. ଅନୁରାଗ; କ୍ରୋଧ ; ସଂଗୀତରେ ଛଅ-

ରାଗିଣୀ-ବି. ସଂଗୀତରେ ୩୬ ପ୍ରକାର ସ୍ୱର ।

ରାଗୀ-ବି. (ରାଗ-ଇନ୍) କୋଧୀ ।

ରାଘବ-ବି. (ରଘୁ-ଅ) ରାମଚନ୍ଦ୍ର ।

ରାଙ୍କବ-ବିଂ. (ରଙ୍କୁ-ଅ) ମୃଗଲୋମ-ନିର୍ମିତ ।

ରାଜକ-ବି. (ରାଜନ୍-କ) ରାଜସମୂହ ।

ରାଜକୀୟ-ବିଂ. (ରାଜନ୍-ଈୟ) ରାଜ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ରାଜତ-ବିଂ. (ରଜତ-ଅ) ରୌପ୍ୟସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ରାଜ-ତ୍ୱ-ବି. ରାଜପଦ, ରାଜ-ପଣ ।

ରାଜ-ଦ୍ରୋହୀ-ବିଂ. ରାଜାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦ୍ରୋହ-

ରାଜ-ଧର୍ମ-ବି. ପ୍ରଜାପାଳନ-କର୍ମ । [କାରୀ ।

ରାଜ-ଧାନୀ-ବି. (ରାଜନ୍-ଧା-ଅନ-ଈ) ରାଜାର
ପ୍ରଧାନ ନଗରୀ ।

ରାଜ-ନୀତି-ବି. ରାଜ୍ୟ-ଶାସନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନୀତି ।

ରାଜନ୍ୟ-ବି. (ରାଜନ୍-ଯ) ରାଜପୁତ୍ର; ସାମନ୍ତ-
ନୃପତି ।

ରାଜ-ପଥ-ବି, ରାଜମାର୍ଗ; ପ୍ରଶସ୍ତ ମାର୍ଗ ।

ରାଜ-ପୁରୁଷ-ବି. ରାଜ-କର୍ମଚାରୀ ।

ରାଜ-ଯକ୍ଷ୍ମା-ବି. ମହାକ୍ଷୟରୋଗ ।

ରାଜର୍ଷି-ବି. (ରାଜନ୍-ଋଷି) ରାଜା ଅଥଚ ଋଷି ।

ରାଜସ, ରାଜସିକ-ବିଂ. (ରଜସ୍-ଅ, ଇକ)
ରଜୋଗୁଣପ୍ରଧାନ । [ଯଜ୍ଞ-ବିଶେଷ ।

ରାଜସୂୟ-ବି. (ରାଜନ୍-ସୂ-ଯ) ସମ୍ରାଟଙ୍କ ସମ୍ପାଦ୍ୟ

ରାଜସ୍ୱ-ବି. ରାଜ-ପ୍ରାପ୍ୟ ଧନ ; ରାଜ-କର ।

ରାଜ-ହଂସ-ବି. ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣ ହଂସବିଶେଷ; କଳ-

ରାଜା-ବି. (ରାଜ୍-ଅନ) ନୃପତି । [ହଂସ ।

ରାଜାଧିରାଜ-ବି. (ରାଜନ୍-ଅଧିରାଜ) ସମ୍ରାଟ୍ ।

ରାଜି ବି. ଶ୍ରେଣୀ; ସମୂହ ।

ରାଜି-ବିଂ. (ଅରବୀ) ସମ୍ମତ ।

ରାଜିତ-ବିଂ. (ରାଜ୍-ତ) ଶୋଭିତ ।

ରାଜିଲ-ବି. ଧଣ୍ଡସାପ ।

ରାଜୀବ-ବି. ପଦ୍ମ ।

ରାଜ୍ଞୀ-ବି. (ରାଜନ୍-ଈ) ରାଣୀ, ରାଜ-ମହିଷୀ ।

ରାଜ୍ୟ-ବି. (ରାଜନ୍-ଯ) ରାଜ-ଶାସିତ ଦେଶ ।

ରାଜ୍ୟ-ତନ୍ତ୍ର-ବି. ରାଜ୍ୟ-ଶାସନ-ପ୍ରଣାଳୀ ।

ରାଜ୍ୟାଙ୍ଗ-ବି. (ରାଜ୍ୟ-ଅଙ୍ଗ) ରାଜା, ମନ୍ତ୍ରୀ, ମିତ୍ର,
ଧନ, ଦେଶ, ଦୁର୍ଗ, ସୈନ୍ୟ, ପ୍ରଜା ଏହି ୮ଟି
ଅଙ୍ଗ ।

ରାଢ଼-ବିଂ. କୃପଣ ।

ରାଢ଼ି-ବି. ଏକ ପ୍ରକାର କୈବର୍ତ୍ତ ।

ରାଣ-ବି. ଶପଥ ।

ରାଣା-ବି. (ରାଜନ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ରାଜା ।

ରାଣୀ-ବି. (ରାଜ୍ଞୀଶବ୍ଦଜ) ରାଜମହିଷୀ ।

ରାଣ୍ଡି-ବି. (ରଣ୍ଡାଶବ୍ଦଜ) ବିଧବା ।

ରାତି-ବି. (ରାତ୍ରିଶବ୍ଦଜ) ରାତ୍ରି, ନିଶା ।

ରାତ୍ରି-ବି. ରାତି, ନିଶା ।

ରାଧା, ରାଧିକା-ବି. (ରାଧ୍-ଅ, ଇକ-ଆ) ନକ୍ଷତ୍ର-
ବିଶେଷ; ଗୋପୀବିଶେଷ ।

ରାଧେୟ-ବି. ରାଧାନାମ୍ନୀ ନାରୀ ଦ୍ୱାରା ପାଳିତ
କର୍ଣ୍ଣ ନାମକ ବୀର ।

ରାଙ୍ଗିବା-କ୍ରି. ରଞ୍ଜନ କରିବା ।

ରାମ-ବି. (ରମ୍-ଣିଚ୍-ଅ) ସୁନ୍ଦର; ବି. ଦାଶରଥି ରାମଚନ୍ଦ୍ର; ପରଶୁରାମ; କୃଷ୍ଣଭ୍ରାତା ବଳରାମ ।

ରାମଣୀୟକ-ବି. (ରମଣୀୟ-କ) ଶୋଭା ।

ରାମା-ବି. ସୁନ୍ଦରୀ ନାରୀ ।

ରାମାୟଣ-ବି. (ରାମ-ଅୟନ) ବାଲ୍ମୀକିପ୍ରଣୀତ ରାମ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମହାକାବ୍ୟ ।

ରାମ୍ପିବା-କ୍ରି. ବିଦାରିବା ।

ରାଳ-ବି. ଝୁଣା; ଅଲକାତରା ।

ରାବ-ବି. (ରୁ-ଅ) ରବ, ଧ୍ୱନି ।

ରାବଣ-ବି. ରାମଶତ୍ରୁ ଲଙ୍କାପତି ।

ରାବଣି-ବି. (ରାବଣ-ଇ) ରାବଣ-ପୁତ୍ର ଇନ୍ଦ୍ରଜିତ୍ ।

ରାଶ୍-ବି. (ରଶ୍ମି ଶବ୍ଦଜ) ଲଗାମ ।

ରାଶି-ବି. ନକ୍ଷତ୍ରପୁଞ୍ଜ; ସ୍ତୂପ ।

ରାଶି-ବି. ଗଦା, ଛଳ ।

ରାଶି-ଚକ୍ର-ବି. ମେଷାଦି ଦ୍ୱାଦଶ ରାଶିଯୁକ୍ତ ବୃତ୍ତ ।

ରାଶୀକୃତ-ବି. ସ୍ତୂପୀକୃତ ।

ରାଷ୍ଟ୍ର-ବି. (ରାଜ୍-ତ୍ର) ରାଜ୍ୟ; ଜନ-ପଦ ।

ରାଷ୍ଟ୍ର-ବିପ୍ଳବ-ବି. ରାଜ-ବିଦ୍ରୋହ; ରାଜ୍ୟଶାସନର ପରିବର୍ତ୍ତନ ।　　[ବିଶେଷ ।

ରାସ-ବି. (ରସ୍-ଅ) କାର୍ତ୍ତିକ ପୂର୍ଣ୍ଣିମାରେ ପର୍ବ-

ରାସଭ-ବି. ଗର୍ଦ୍ଦଭ, ଗଧ ।

ରାସାୟନିକ-ବି. (ରସାୟନ-ଇକ) ରସାୟନ

ରାସ୍ତା-ବି. ମାର୍ଗ ।　　[ବିଦ୍ୟା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ରାସ୍ନା-ବି. ଔଷଧ ଦ୍ରବ୍ୟ-ବିଶେଷ, ରାସଣା ।

ରାହା-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ମାର୍ଗ ।

ରାହାଜାନୀ-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ଡକାୟତି ।

ରାହୁ-ବି. ଚନ୍ଦ୍ର-ସୂର୍ଯ୍ୟାବରକ ଛାୟା (ଅଷ୍ଟମ ଗ୍ରହ ବୋଲି ହିନ୍ଦୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ କଥିତ) ।

ରାହୁ-ଗ୍ରାସ-ବି. ଚନ୍ଦ୍ର-ସୂର୍ଯ୍ୟ-ଗ୍ରହଣ ।

ରିକ୍ତ-ବି. (ରିଚ୍-ତ) ଶୂନ୍ୟ; ନିଷ୍ଫଳ ।

ରିକ୍ତା-ବି. ଚତୁର୍ଥୀ, ନବମୀ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ ତିଥି ।

ରିକ୍ଥ-ବି. ଧନ ।　　[ବିଶେଷ ।

ରିଠା-ବି. ବସ୍ତ୍ର-ପରିଷ୍କରଣାର୍ଥ ବ୍ୟବହୃତ ଫଳ-

ରିପୁ-ବି. ଶତ୍ରୁ; କାମ-କ୍ରୋଧ-ଲୋଭ ମୋହ-ମଦ-ମାତ୍ସର୍ଯ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟର ଏହି ଷଡ଼ରିପୁ ।

ରିଷ୍ଟ-ବି. ଅଶୁଭ; ଶୁଭ ।

ରୀତି-ବି. (ରୀ-ତି) ଧାରା; ପଦ୍ଧତି; ଆଚାର-

ରୁକ୍ମ-ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ।　　[ବ୍ୟବହାର ।

ରୁକ୍ମିଣୀ-ବି. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣପତ୍ନୀ ।

ରୁକ୍ଷ-ବି. କର୍କଶ; ତୀବ୍ର; କଠୋର ।

ରୁଗ୍ଣ-ବି. (ରୁଜ୍-ତ) ରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ; ପୀଡ଼ିତ ।

ରୁଚି-ବି. (ରୁଚ୍-ଇ) ପ୍ରୀତି; ଅଭିଲାଷ; ଦୀପ୍ତି ।

ରୁଚିର-ବି. (ରୁଚ୍-ଇର) ସୁନ୍ଦର; ମଧୁର; ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ।

ରୁଚିବା-କ୍ରି. ସ୍ୱାଦୁ ଲାଗିବା; ପ୍ରୀତିକର ହେବା ।

ରୁଚ୍ୟ-ବି. (ରୁଚ୍-ଯ) ରୁଚିକାରକ ।

ରୁଟି, ରୋଟି-ବି. (ରୋଟିକା ଶବ୍ଦଜ) ଗୋଧୂମାଦି ଚୂର୍ଣ୍ଣର ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।

ରୁଣ୍ଡ-ବି. ଏକତ୍ରିତ ।

ରୁତ-ବି. (ରୁ-ତ) ପଶୁ ପକ୍ଷୀର ଶବ୍ଦ; ରବ ।

ରୁଦିତ-ବି. (ରୁଦ୍-ତ) ରୋଦନ; କ୍ରନ୍ଦନ ।

ରୁଦ୍ଧ-ବିଂ. (ରୁଧ୍-ତ) ବେଷ୍ଟିତ ; ବାଧିତ ; ପ୍ରତିବନ୍ଧ ।   [ଦେବତା; ବିଂ. ଭୟାନକ ।
ରୁଦ୍ର-ବି. (ରୁଦ୍-ର) ଶିବ ; ଏକାଦଶ ଗଣ-
ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ-ବି. (ରୁଦ୍ର-ଅକ୍ଷି) ବୃକ୍ଷବିଶେଷର ଫଳ, ଏହି ଫଳରେ ଜପମାଳା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ ।
ରୁଦ୍ରାଣୀ-ବି. ଦୁର୍ଗା ।
ରୁଧିର-ବି. (ରୁଧ୍-ଇର) ରକ୍ତ, ଶୋଣିତ ।
ରୁମାଲ୍-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ମୁଖମାର୍ଜନ ବସ୍ତ୍ରଖଣ୍ଡ ।
ରୁରୁ-ବି. କୃଷ୍ଣସାର; ମୃଗବିଶେଷ ।
ରୁଷିତ, ରୁଷ୍ଟ-ବିଂ. (ରୁଷ୍-ତ) କୁପିତ ।
ରୁଷିବା-କ୍ରି. କୋପ କରିବା; ଅଭିମାନ କରିବା ।
ରୁଷ୍ଟି-ବି. (ରୁଷ୍-ତି) ରୋଷ, କ୍ରୋଧ ।
ରୂଢ଼-ବିଂ. (ରୁହ୍-ତ) ଉତ୍ପନ୍ନ; ପ୍ରସିଦ୍ଧ; ଧାତୁ ପ୍ରତ୍ୟୟର ଅପେକ୍ଷା ନ କରି ଅନ୍ୟାର୍ଥ ପ୍ରକାଶକ ।
ରୂଢ଼ମୂଳ-ବିଂ. ବଦ୍ଧମୂଳ ।
ରୂଢ଼ବାକ୍ୟ-ବି. କର୍କଶ କଥା ।
ରୂଢ଼ି-ବି. ପ୍ରସିଦ୍ଧି ।
ରୂପ-ବି. (ରୂପ୍-ଅ) ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ; ଆକୃତି ; ପ୍ରକାର; ଚେହେରା ।
ରୂପକ-ବି. ବାକ୍ୟର ଅଳଙ୍କାରବିଶେଷ, ଯଥା- ଉପମାନ ସହିତ ଉପମେୟର ଅଭେଦବୋଧ ।
ରୂପବତୀ-ବିଂ. ସୁନ୍ଦରୀ ।
ରୂପବାନ୍-ବିଂ. (ରୂପ-ବତ୍) ସୁନ୍ଦର ।
ରୂପାଜୀବା-ବି. (ରୂପ-ଆଜୀବ) ବେଶ୍ୟା ।
ରୂପାନ୍ତର-ବି. (ରୂପ-ଅନ୍ତର) ଭିନ୍ନ ରୂପ ; ପରିବର୍ତ୍ତନ ।

ରୂପାସ୍ତ୍ର-ବି. (ରୂପ-ଅସ୍ତ୍ର) କନ୍ଦର୍ପ ।
ରୂପ୍ୟ, ରୌପ୍ୟ-ବି. ରଜତ, ରୂପା ।
ରେ-ଅଂ. ନୀଚ ସମ୍ବୋଧନ ।   [ଶ୍ରେଣୀ ।
ରେଖା-ବି. (ଲିଖ୍-ଅ-ଆ) ଗାର ; ଅଳ୍ପମାତ୍ର;
ରେଖା-ଗଣିତ-ବି. କ୍ଷେତ୍ରତତ୍ତ୍ୱ ।
ରେଚକ-ବିଂ. (ରିଚ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ଭେଦକାରକ; ନିଃସାରକ ।
ରେଚନ-ବି. ବିରେଚନ, ଭେଦ ।
ରେଜକି-ବି. ସୁକି ଅଧୁଲି ପ୍ରଭୃତି ।
ରେଣୁ-ବି. ଧୂଳି; ପରାଗ ।
ରେଣୁକା-ବି. ପରଶୁରାମଙ୍କର ମାତା ।
ରେତଃ-ବି. ଶୁକ୍ର, ବୀର୍ଯ୍ୟ ।
ରେଫ- ବି.ର, ଏହି ବର୍ଣ୍ଣ ।
ରେବତୀ-ବି. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।
ରେବା-ବି. ନର୍ମଦାନଦୀ ।
ରେସମ-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) କୌଶେୟ ବସ୍ତ୍ର ।
ରୈଖିକ-ବିଂ. (ରେଖା-ଇକ) ରେଖାସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ରୋଇବା-କ୍ରି. (ରୋପିଧାତୁରୁ) ରୋପଣ କରିବା, ଛୋଟ ଗଛ ପୋତିବା ।
ରୋକଡ଼-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ଜମା ଖରଚ ।
ରୋଗ-ବି. (ରୁଜ୍-ଅ) ବ୍ୟାଧି ।
ରୋଗଘ୍ନ-ବିଂ. (ରୋଗ-ହନ୍-ଅ) ରୋଗନାଶକ ।
ରୋଗୀ-ବି. (ରୋଗ-ଇନ୍) ପୀଡ଼ିତ ବ୍ୟକ୍ତି, ମଲୁ ।
ରୋଚକ-ବିଂ. (ରୁଚ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ରୁଚିକାରକ ।
ରୋଚନ-ବିଂ. (ରୁଚ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ରୁଚିକାରକ;
ରୋଚନା-ବି. ଗୋରୋଚନା ।   [କାନ୍ତି-ପ୍ରଦ ।

ରୋଚିଷ୍ଣୁ-ବିଂ. କାନ୍ତି-ଯୁକ୍ତ ।

ରୋଜଗାର-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଉପାର୍ଜନ ।

ରୋଟେ-ବିଂ. ମୋଟ ।

ରୋଦନ-ବି. (ରୁଦ୍-ଅନ) କ୍ରନ୍ଦନ ।

ରୋଦ୍ଧା-ବିଂ. (ରୁଧ୍-ତୃ) ରୋଧକର୍ତ୍ତା ।

ରୋଧଃ-ବି. ତଟ, କୂଳ ।

ରୋଧ-ବି. (ରୁଧ୍-ଅ) ବାଧା; ଅବରୋଧ ।

ରୋପଣ-ବି. (ରୁହ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) କ୍ଷୁଦ୍ର ବୃକ୍ଷ ପୋତିବା; ସ୍ଥାପନ; ଅର୍ପଣ ।

ରୋପିତ-ବିଂ. (ରୁହ୍-ଣିଚ୍-ତ) ସ୍ଥାପିତ; [ଅର୍ପିତ ।

ରୋମ-ବି. ଲୋମ, ରୁମ ।

ରୋମ-କୂପ-ବି. ରୋମମୂଳ ।

ରୋମନ୍ଥ, ରୋମନ୍ଥନ-ବି. ପାକୁଳି ।

ରୋମନ୍ଥକ-ବିଂ. ରୋମନ୍ଥକାରୀ ।

ରୋମଶ-ବିଂ. ଅଧିକ ରୋମଯୁକ୍ତ ।

ରୋମ-ହର୍ଷଣ-ବି. ରୋମ ଟାଙ୍କୁରିବା ; ବିଂ. ରୋମାଞ୍ଚକାରୀ ।

ରୋମାଞ୍ଚ-ବି. ପୁଲକ, ହର୍ଷରେ ରୋମ ଟାଙ୍କୁରିବା ।

ରୋମାଞ୍ଚିତ-ବିଂ. ପୁଲକିତ, ରୋମାଞ୍ଚଯୁକ୍ତ ।

ରୋମୋଦ୍ଗମ-ବି. (ରୋମ-ଉଦ୍ଗମ) ରୋମାଞ୍ଚ ।

ରୋରୁଦ୍ୟମାନ-ବିଂ. (ରୁଦ୍-ଯଙ୍-ଅନ) ଅତ୍ୟନ୍ତ [ରୋଦନଶୀଳ ।

ରୋଲ-ବି. ଅବ୍ୟକ୍ତ ଶବ୍ଦ ।

ରୋଲମ୍ବ-ବି. ଭ୍ରମର ।

ରୋଶ୍ନି-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଆଲୁଅ ।

ରୋଷ-ବି. (ରୁଷ୍-ଅ) କ୍ରୋଧ ।

ରୋସେଇ-ବି. ରନ୍ଧନ ।

ରୋହିଣୀ-ବି. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ; ନବବର୍ଷବୟସ୍କା [କନ୍ୟା ।

ରୋହିଣୀ-ପତି-ବି. ଚନ୍ଦ୍ର ।

ରୋହିତ-ବି. ରୋହିମାଛ ।

ରୌଦ୍ର-ବି. (ରୁଦ୍ର-ଅ) ଆତପ; ବିଂ. ପ୍ରଚଣ୍ଡ ।

ରୌପ୍ୟ-ବି. ରଜତ, ରୁପା ।

ରୌରବ-ବି. ନରକ-ବିଶେଷ; ବିଂ. ଭୟଙ୍କର ।

ଲ, ଳ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଅଷ୍ଟାବିଂଶ ବର୍ଣ୍ଣ । ଳ ଶବ୍ଦର ଆରମ୍ଭରେ ବସେ ନାହିଁ ।

ଲଉଡ଼ି-ବି. (ଲଗୁଡ଼ଶବ୍ଦଜ) ଯଷ୍ଟି ।

ଲକ୍ଷ-ବି. (ଲକ୍ଷ୍-ଅ) ଶତସହସ୍ର ସଂଖ୍ୟା ।

ଲକ୍ଷକ-ବିଂ. (ଲକ୍ଷ୍-ଅକ) ଲକ୍ଷଣା ଦ୍ୱାରା ଅର୍ଥ-ବୋଧକ ।

ଲକ୍ଷଣ-ବି. (ଲକ୍ଷ୍-ଅନ) ଚିହ୍ନ; ପରିଚୟ ।

ଲକ୍ଷଣା-ବି. ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଅନ୍ୟାର୍ଥ-ବୋଧନୀ ଶକ୍ତି ।

ଲକ୍ଷଣୀୟ-ବିଂ. ଦର୍ଶନୀୟ ; ଅନୁଭବନୀୟ ।

ଲକ୍ଷିତ-ବିଂ. ଦୃଷ୍ଟ; ଅନୁଭୂତ ।

ଲକ୍ଷ୍ମ-ବି. (ଲକ୍ଷ୍-ମନ୍) ଚିହ୍ନ ।

ଲକ୍ଷ୍ମଣ-ବି. ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ; ବି. ରାମ-[ଭ୍ରାତା ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ବି. (ଲକ୍ଷ୍-ଈ) ଭାଗ୍ୟଦେବୀ ; ବିଷ୍ଣୁପତ୍ନୀ, ସିନ୍ଧୁସୁତା ; ଶୋଭା; ରାଜଶ୍ରୀ ।

ଲକ୍ଷ୍ୟ-ବିଂ. (ଲକ୍ଷ୍-ଯ) ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ; ବି. ବେଧନାର୍ଥ ଲକ୍ଷିତ ବସ୍ତୁ; ଚିହ୍ନ ।

ଲଗାଇବା-କ୍ରି. (ଲଗ୍‌ଧାତୁରୁ) ସଂଲଗ୍ନ କରିବା; ପିନ୍ଧିବା; ସେପଣ କରିବା । [ବୃଷ୍ଟି ।

ଲଗାଣ-ବି. ଏକ; ଏକାତ୍ମକ ଧନ ଅନବରତ

ଲଗାମ-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ଘୋଡାର ବାଗ ।

ଲଗୀ-ବି. ଜଗୀ, ଅଙ୍କୁଶ ।

ଲଗୁଡ଼-ବି. ଯଷ୍ଟି ।

ଲଗ୍ନ-ବିଂ. (ଲଗ୍-ତ) ସଂଯୁକ୍ତ ; ବି. ମେଷାଦି ରାଶିର ଉଦୟକାଳ ; ବିବାହର ଶୁଭକାଳ ।

ଲଘିମା-ବି. (ଲଘୁ-ଇମନ୍) ଲଘୁତା, ହାଲୁକାପଣ; ଅଗୌରବ ।

ଲଘିଷ୍ଠ-ବିଂ. (ଲଘୁ-ଇଷ୍ଠ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲଘୁ ।

ଲଘୀୟାନ୍-ବିଂ. (ଲଘୁ-ଈୟସ୍) ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲଘୁ ।

ଲଘୁ-ବିଂ. ହାଲୁକା ; ଅଳ୍ପ ; ସାମାନ୍ୟ ; ସହଜରେ ଜୀର୍ଣ୍ଣ । [ବସ୍ତ; ହାଲୁକାପଣ ।

ଲଘୁତା, ଲଘୁତ୍ୱ, ଲାଘବ-ବି. ଅଳ୍ପ ଭାର-

ଲଘୁ-ହସ୍ତ-ବିଂ. କ୍ଷିପ୍ରହସ୍ତ ।

ଲଘୂକରଣ-ବି. ଗଣିତରେ ଉଚ୍ଚଶ୍ରେଣୀର ରାଶିକୁ ନିମ୍ନଶ୍ରେଣୀରେ ଓ ନିମ୍ନଶ୍ରେଣୀସ୍ଥ ରାଶିକୁ ଉଚ୍ଚଶ୍ରେଣୀରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ।

ଲଙ୍କା-ବି. ସିଂହଳ ଦ୍ୱୀପ ।

ଲଙ୍ଗଳ-ବି. ଲାଙ୍ଗଳ, ହଳ ।

ଲଙ୍ଗଳା-ବିଂ. (ନଗ୍ନଶବ୍ଦଜ) ନଙ୍ଗଳା ; ନଗ୍ନ ।

ଲଙ୍ଘନ-ବି. (ଲଙ୍ଘ୍-ଅନ) ଅତିକ୍ରମଣ ; ଉପ-

ଲଙ୍ଘିତ-ବିଂ. ଅତିକ୍ରାନ୍ତ । [ବାସ ।

ଲଜ୍ଜା-ବି. (ଲସ୍ଜ୍-ଅ-ଆ) ଲାଜ, ଶରମ, ବ୍ରୀଡ଼ା ।

ଲଜ୍ଜାଳୁ-ବିଂ. ଲଜ୍ଜାଶୀଳ ।

ଲଜ୍ଜିତ-ବିଂ. ଲଜ୍ଜାଯୁକ୍ତ ।

ଲଞ୍ଜା-ବି. ଲାଙ୍ଗୁଳ, ପୁଚ୍ଛ ।

ଲଟେ-ବି. ପ୍ରମାଦବଚନ; ଦୋଷ ।

ଲଟକାଇବା-କ୍ରି. ଟଙ୍ଗାଇବା ।

ଲଠା-ବି. ଲତା ; ଜଙ୍ଗଲ ।

ଲଠାଇବା-କ୍ରି. ଲତାପରି ମାଡ଼ିବା ।

ଲଟୁ-ବି. ନଟୁ, ପିଲାଙ୍କର ଖେଳଣାବିଶେଷ ।

ଲଡ଼ୁ-ବି. ଘୋଲକୃତ ମିଷ୍ଟାନ୍ନ ।

ଲଢ଼ାଇ-ବି. ଯୁଦ୍ଧ ।

ଲଢ଼ାଇବା-କ୍ରି. ଯୁଦ୍ଧ କରାଇବା ।

ଲଣ୍ଠନ-କାଚନିର୍ମିତ ଦୀପାଧାର ।

ଲଣ୍ଡଭଣ୍ଡ-ବିଂ. ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ, ହଇରାଣ ।

ଲଣ୍ଡା-ବିଂ. କେଶହୀନ (ମୁଣ୍ଡ) ; ଶାଖାପତ୍ରହୀନ (ବୃକ୍ଷ) ।

ଲତା-ବି. ଲଠା, ଲତିକା, ବ୍ରତତି ।

ଲଦନ-ବି. ବୋଝ; ଲଦା ହୋଇଥିବା ବୋଝ ।

ଲଦିବା-କ୍ରି. ବୋଝାଇ କରିବା, ବୋଝ ଚଢାଇବା ।

ଲପନ-ବି. (ଲପ୍ ଅନ) ମୁଖ, ବଦନ ।

ଲବ୍ଧ-ବିଂ. (ଲଭ୍-ତ) ପ୍ରାପ୍ତ ; ଉପାର୍ଜିତ ।

ଲବ୍ଧ-ବର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. ପ୍ରସିଦ୍ଧ ; ବିଚକ୍ଷଣ ।

ଲବ୍ଧି-ବି. (ଲଭ୍-ତି) ପ୍ରାପ୍ତି ।

ଲଭିବା-କ୍ରି. (ଲଭ୍‌ଧାତୁରୁ) ପାଇବା ।

ଲଭ୍ୟ-ବିଂ. (ଲଭ୍-ଯ) ପ୍ରାପ୍ୟ ।

ଲମ୍ପଟ-ବି. (ରମ୍-ଅଟ) କାମୁକ ।

ଲମ୍ଫ-ବ. (ଲମ୍ଫ୍-ଅ) କୁଦା ।

ଲମ୍ବ-ବି. ଲମ୍ବା, ଦୀର୍ଘ; ଦୋଳାୟମାନ; ବ. ଲମ୍ବମାନ ରେଖା । [ହାର ।

ଲମ୍ବନ-ବ. (ଲମ୍ବ୍-ଅନ) ଦୋଳନ; ଅବଲମ୍ବନ;

ଲମ୍ବମାନ-ବି. (ଲମ୍ବ୍-ଆନ) ଦୋଳାୟମାନ ।

ଲମ୍ବିତ-ବି. (ଲମ୍ବ୍-ତ) ଦୋଳିତ ।

ଲମ୍ବିବା-କି. ଝୁଲିବା; ଲମ୍ବାଇବା; ଝୁଲାଇବା; ମେଲାଇବା ।

ଲମ୍ବୋଦର-ବ. (ଲମ୍ବ-ଉଦର) ଗଣେଶ ।

ଲମ୍ଭନ-ବ. (ଲଭ୍-ଅନ) ପ୍ରାପଣ ।

ଲମ୍ଭିତ-ବି. ପ୍ରାପିତ ।

ଲୟ-ବ. (ଲୀ-ଅ) ଲୀନ ହେବା; ଧ୍ୟାନ; ପ୍ରଳୟ; ଗୀତ ବାଦ୍ୟାଦିର ସମାନ କାଳ ।

ଲଲତ୍-ବି. (ଲଡ୍-ଅତ୍) ଦୋଳାୟମାନ ।

ଲଲନ-ବ. (ଲଲ୍-ଅନ) କ୍ରୀଡ଼ା; ଚଳନ ।

ଲଲନା-ବ. (ଲଲ୍-ଅ-ଅନ) ସ୍ତ୍ରୀ; ଉତ୍ତମା ନାରୀ ।

ଲଲନ୍ତିକା-ବ. ନାଭି-ଲମ୍ବିତ ହାର ।

ଲଲାଟ-ବ. କପାଳ, ଭାଲ । [ତିଳକ ।

ଲଲାଟିକା-ବ. ଲଲାଟର ଭୂଷଣ; ଲଲାଟସ୍ଥ

ଲଲାମ-ବ. ଭୂଷଣ; ଲଲାଟ-ଭୂଷଣ ।

ଲଳିତ-ବି. (ଲଲ୍-ତ) ସୁନ୍ଦର; ପ୍ରିୟ; ବ. ବିଳାସ ।

ଲଳିତା-ବ. ଗୋପୀବିଶେଷ; ସୁନ୍ଦରୀ ନାରୀ ।

ଲବ-ବ. (ଲୂ-ଅ) କଣିକା; ବିନ୍ଦୁ; ଲେଶ; ଅଳ୍ପମାତ୍ର ।

ଲବଙ୍ଗ-ବ. ଏକପ୍ରକାର ବୃକ୍ଷର ସୁଗନ୍ଧ ପୁଷ୍ପ ।

ଲବଣ-ବ. (ଲୂ-ଅନ) ଲୁଣ; ଯାତ୍ରି ।

ଲବଣୀ-ବ. (ନବନୀତଶବ୍ଦଜ) ଲହୁଣୀ ।

ଲସା-ବ. (ରସଶବ୍ଦଜ) ଘାର ପୂଯପାଣି ।

ଲସି-ବ. ଲାଳ, ଦେହରୁ ବାହାରିବା ରସ ।

ଲସୁନ-ବ. ରସୁଣ ।

ଲସ୍କର-ବ. (ଫାର୍ସୀ) ସୈନ୍ୟ; ଜାହାଜ-ଖଲାସି ।

ଲହକା-ବି. ସହଜରେ ନମନୀୟ, ଯାହା ସହଜରେ ନଇଁଯାଏ ।

ଲହରୀ-ବ. ଲହଡ଼ୀ, ତରଙ୍ଗ ।

ଲାଉ-ବ. (ଅଲାବୁଶବ୍ଦଜ) ଅଲାବୁ ଫଳ ।

ଲାକ୍ଷଣିକ-ବି. ଲକ୍ଷଣସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ଲକ୍ଷଣାଦ୍ୱାରା [ଅର୍ଥବୋଧକ ।

ଲାକ୍ଷା-ବ. ଲାଖ, ଜଉ ।

ଲାକ୍ଷା-ତରୁ-ବ. ପଳାଶ ବୃକ୍ଷ ।

ଲାକ୍ଷାରସ-ବ. ଅଳତା ।

ଲାଖରାଜ-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ନିଷ୍କର ।

ଲାଗି-ଅ. ନିମିତ୍ତ; ବି. ଭୋଗ କରଯାଇଥିବା ।

ଲାଗିବା-କି. ସଂଲଗ୍ନ ହେବା; ମିଳିବା; ଅନୁବନ୍ଧ ହେବା; ଶତ୍ରୁତା କରିବା ।

ଲାଘବ-ବ. (ଲଘୁ-ଅ) ଲଘୁତା; ନ୍ୟୂନତା ।

ଲାଙ୍ଗଳ-ବ. ହଳ ।

ଲାଙ୍ଗୁଳ, ଲାଙ୍ଗୂଳ-ବ. ଲାଙ୍ଗୁଡ଼, ଲାଞ୍ଜ ।

ଲାଜ-ବ. ଲଜ୍ଜା; ଖଇ ।

ଲାଜା-ବ. ଲିଆ, ଖଇ ।

ଲାଞ୍ଚ-ବ. ରସ୍‌ବତ୍, ଉତ୍କୋଚ ।

ଲାଞ୍ଛନ-ବ. (ଲାଞ୍ଛ-ଅନ) ଚିହ୍ନ; ଧ୍ୱଜ ।

ଲାଞ୍ଛିତ-ବି. ଚିହ୍ନିତ ।

ଲାଞ୍ଜି ବି. ଲାଙ୍ଗୁଳ, ପୁଚ୍ଛ ।
ଲାଟ-ବିଂ. ଫୁର୍ତ୍ତିଭଙ୍ଗ; ମଳିନ । [ହାକିମ୍ ।
ଲାଟ୍-ବି. (ଇଂରାଜୀ ଲର୍ଡଶବ୍ଦରୁ) ପ୍ରଭୁ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ଲାଭ-ବି. (ଲଭ୍-ଅ) ପ୍ରାପ୍ତି; ଉପସ୍ଥିତି; ଧନ ।
ଲାମ୍ପଟ୍ୟ-ବି. ଲମ୍ପଟତା ।
ଲାଳ-ବି. ଲାଳା, ମୁଖଜାତ ଜଳ ।
ଲାଳନ-ବି. (ଲଲ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ସସ୍ନେହ ପାଳନ ।
ଲାଳସା-ବି. (ଲସ୍-ଯଙ୍-ଅ) ବାସନା; ସ୍ପୃହା ।
ଲାଲ୍-ବି. ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ । [ପାଳିତ ।
ଲାଳିତ-ବିଂ. (ଲଲ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଅତି ସ୍ନେହେ
ଲାଳିତ୍ୟ-ବି. (ଲଳିତ-ଯ) କୋମଳତା; ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ; ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ ।
ଲାବଣ୍ୟ-ବି. (ଲବଣ-ଯ) ଲବଣତ୍ୱ; ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ।
ଲାସ-ବି. (ଲସ୍-ଅ) ନୃତ୍ୟ ।
ଲାସକ-ବି. (ଲସ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ନର୍ତ୍ତକ ।
ଲାସିକା-ବି. (ଲସ୍-ଣିଚ୍-ଅକ-ଆ) ନର୍ତ୍ତକୀ ।
ଲାସ୍ୟ-ବି. (ଲସ୍-ଯ) ସ୍ତ୍ରୀନୃତ୍ୟ ।
ଲିଆ-ବି. (ଲାଜାଶବ୍ଦଜ) ଖଇ ।
ଲିଖନ-ବି. (ଲିଖ୍-ଅନ) ଅକ୍ଷର ବିନ୍ୟାସ ।
ଲିଖିତ-ବି. (ଲିଖ୍-ତ) ଅକ୍ଷରରେ ବିନ୍ୟସ୍ତ; ଲେଖା ହୋଇଥିବା । [ଶିବଲିଙ୍ଗ ।
ଲିଙ୍ଗ-ବି. (ଲିନ୍ଗ-ଅ) ଚିହ୍ନ; ପୁରୁଷ ଚିହ୍ନ;
ଲିଙ୍ଗ-ବୃତ୍ତି-ବି. ଜୀବିକାର୍ଥ ଧର୍ମ-ଚିହ୍ନଧାରୀ ।
ଲିପି-ବି. (ଲିପି-ଇ) ଅକ୍ଷର; ପତ୍ର ।
ଲିପି-କାର-ବି. ଲେଖକ ।
ଲିପି-ବଦ୍ଧ-ବିଂ. ଅକ୍ଷରରେ ବିନ୍ୟସ୍ତ; ଲିଖିତ ।
ଲିପିବା, ଲେପିବା-କ୍ରି. ଲେପନ କରିବା ।
ଲିପ୍ତ-ବିଂ. (ଲିପ୍-ତ) ଚର୍ଚ୍ଚିତ; ଯୁକ୍ତ; ମିଳିତ ।
ଲିପ୍ସା-ବି. (ଲଭ୍-ସନ୍-ଅ) ଲାଭେଚ୍ଛା, ସ୍ପୃହା ।
ଲିପ୍ସୁ-ବିଂ. ଲାଭେଚ୍ଛୁ ।
ଲିହିବା-କ୍ରି. (ଲିଖଧାତୁରୁ) ଲେଖିବା ।
ଲୀଢ଼-ବିଂ. (ଲିହ୍-ତ) ଚାଟିବା ଦ୍ୱାରା ଆସ୍ୱାଦିତ ।
ଲୀନ-ବିଂ. (ଲୀ-ତ) ଲୟ-ପ୍ରାପ୍ତ; ମିଳିତ ।
ଲୀଳା-ବି. (ଲୀ-ଲା) ବିଳାସ; କ୍ରୀଡ଼ା; ଦୈବ-ବିଧାନ ।
ଲୁକ୍କାୟିତ-ବିଂ. ଗୋପନେ ରକ୍ଷିତ; ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ।
ଲୁଗା-ବି. ବସ୍ତ୍ର ।
ଲୁଚାଇବା-କ୍ରି. ଗୁପ୍ତ ରଖିବା; ଘୋଡ଼ାଇବା ।
ଲୁଚ୍ଏ-ବି. ଗୁଡ଼ାଏ ।
ଲୁଚିବା-କ୍ରି. ଲୁଚି ରହିବା । [ହରିବା ।
ଲୁଟିବା-କ୍ରି. (ଲୁଣ୍ଠଧାତୁରୁ) ବଳପୂର୍ବକ ହରଣ
ଲୁଣ-ବି. ଲବଣ ।
ଲୁଣିଆ-ବିଂ. ଲବଣ ସ୍ୱାଦଯୁକ୍ତ ।
ଲୁଣ୍ଠନ-ବି. (ଲୁନ୍ଥ୍-ଅନ) ଅପହରଣ ।
ଲୁଣ୍ଠନ-ବି. (ଲୁଣ୍ଠ୍-ଅନ) ଭୂମିରେ ଲୋଟିବା; ପରଦ୍ରବ୍ୟହରଣ । [ଗଡ଼ାଗଡ଼ି; ଅପହୃତ ।
ଲୁଣ୍ଠିତ-ବିଂ. (ଲୁଣ୍ଠ୍-ତ) ଭୂମିରେ ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ ବା
ଲୁଣ୍ଠା-ବି. କୁଠାବଣ୍ଡା । ଅନ୍ତର୍ହିତ ।
ଲୁପ୍ତ-ବିଂ. (ଲୁପ୍-ତ) ଲୋପ-ପ୍ରାପ୍ତ; ନଷ୍ଟ;
ଲୁଳିତ-ବିଂ. ଦୋଳିତ ।

ଲୁବ୍ଧ-ବିଂ. (ଲୁଭ୍-ତ) ଲୋଭୀ ।

ଲୁବ୍ଧକ-ବି. ବ୍ୟାଧ ।

ଲୁହ-ଦେ. ଅଶ୍ରୁ, ଲୋତକ ।

ଲୁହା-ବି. ଲୌହ ।

ଲୂତା-ବି. ମାକଡ଼ସା।

ଲୂତା-ତନ୍ତୁ-ବି. ମାକଡ଼ସାର ଜାଲ ।

ଲୂନ-ବିଂ. (ଲୂ-ତ) ଛିନ୍ନ ।

ଲେଉଟିବା-କ୍ରି. (ନି-ବୃତ-ଧାତୁରୁ) ଫେରିବା, ବାହୁଡିବା ।

ଲେଖକ-ବି. (ଲିଖ୍-ଅକ) ଲିପିକର; ରଚକ ।

ଲେଖନ-ବି. (ଲିଖ୍-ଅନ) ତାଳପତ୍ରରେ ଲେଖିବାର ଲୁହାକଲମ; ଲେଖିବା ।

ଲେଖନୀ-ବି. କଲମ ।

ଲେଖା-ବି. (ଲିଖ୍-ଅ-ଆ) ରେଖା; ଲିଖନ; ଲିଖିତ ରଚନା ।

ଲେଖ୍ୟ-ବିଂ. ଲିଖନ-ଯୋଗ୍ୟ ; ବି. ଲିଖିତ ପତ୍ରାଦି ; ଦଲିଲ ଦସ୍ତାବିଜ ।

ଲେଙ୍ଗଡ଼ା-ବିଂ. ଖୋଣ୍ଡା ।

ଲେଞ୍ଜରା-ବି. ଅଳିଅ; ଚକ୍ଷୁର କ୍ଲେଦ ।

ଲେପ-ବି. (ଲିପ୍-ଅ) ଲେପନ-ସାମଗ୍ରୀ ; ପ୍ରଲେପ ; ତୂଳାପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୀତବସ୍ତ୍ର ।

ଲେପନ-ବି. (ଲିପ୍-ଅନ) ଲେପିବା ।

ଲେମ୍ବୁ-ବି. ନାରଙ୍ଗ, ଟଭା, କାଗଜିପ୍ରଭୃତି ଫଳ ।

ଲେଲିହାନ-ବିଂ. (ଲିହ୍-ଯଙ୍-ଅନ) ବାରମ୍ବାର ଲେହନକାରୀ ।

ଲେଶ-ବି କଣା, ଅଳ୍ପ; ଅଳ୍ପମାତ୍ର ।

ଲେହ-ବି. (ଲିହ୍-ଅ) ଚାଟିବା ଦ୍ରବ୍ୟ ।

ଲେହନ-ବି. (ଲିହ୍-ଅନ) ଚାଟିବା ।

ଲେହି-ବି. ମଣ୍ଡଅଠା ।

ଲେହ୍ୟ-ବିଂ. (ଲିହ୍-ଯ) ଚାଟିବାଯୋଗ୍ୟ ।

ଲୋକ-ବି. (ଲୋକ୍-ଅ) ମନୁଷ୍ୟ; ଭୁବନ ।

ଲୋକ-ଚକ୍ଷୁ-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ ।

ଲୋକନ-ବି. (ଲୋକ୍-ଅନ) ଦର୍ଶନ ।

ଲୋକ-ପାଳ-ବି. ପୁରାଣୋକ୍ତ ଅଷ୍ଟ ଦିକ୍‌ପାଳ ।

ଲୋକାନ୍ତରିତ-ବିଂ. ପରଲୋକଗତ, ମୃତ ।

ଲୋକାରଣ୍ୟ-ବି.(ଲୋକ-ଅରଣ୍ୟ)ବହୁଜନତା ।

ଲୋକୋତ୍ତର-ବିଂ. (ଲୋକ-ଉତ୍ତର) ଅଲୌକିକ; ଅସାମାନ୍ୟ ।

ଲୋଚନ-ବି. (ଲୋଚ୍-ଅନ) ନୟନ, ଚକ୍ଷୁ; ଦର୍ଶନ; ଆଲୋଚନା ।

ଲୋଛା-ବିଂ. ଲମ୍ପଟ ।

ଲୋଟା-ଦେ. ଘାଲ ।

ଲୋଟିବା-କ୍ରି. (ଲୁଠ୍‌ଧାତୁରୁ) ଗଡ଼ିବା ।

ଲୋଢ଼ା-ବିଂ. ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ।

ଲୋଡିବା-କ୍ରି. ଖୋଜିବା ।

ଲୋତକ-ବି. ଅଶ୍ରୁ ।

ଲୋପ-ବି. (ଲୁପ୍-ଅ) ତିରୋଧାନ; ନାଶ ।

ଲୋଭ-ବି. (ଲୁଭ୍-ଅ) ଲାଳସା; ଆକାଙ୍କ୍ଷା ।

ଲୋଭନ-ବିଂ. ଲୋଭଜନକ ।

ଲୋଭନୀୟ-ବିଂ. ଲୋଭଜନକ; ସ୍ପୃହଣୀୟ ।

ଲୋଭୀ-ବିଂ. ଲୋଲୁପ, ଲୁବ୍ଧ ।

ଲୋମ-ବି. ଦେହର ରୋମ ।

ଲୋମଶ-ବିଂ. ବହୁଲୋମବିଶିଷ୍ଟ ।

ଲୋମ-ହର୍ଷଣ-ବିଂ. ରୋମାଞ୍ଚକାରୀ ।
ଲୋମାଞ୍ଚ-ବି. ରୋମାଞ୍ଚ ।
ଲୋଳ-ବିଂ. ଚଞ୍ଚଳ; ଶିଥିଳ; ସତୃଷ୍ଣ ।
ଲୋଲୁପ-ବିଂ. (ଲୁପ୍-ଯଙ୍-ଅ) ଅତି ଲୋଭୀ ।
ଲୋଷ୍ଟ, ଲୋଷ୍ଟ୍ର-ବି. ଢେଲା ।
ଲୋହ-ବି. ଲୌହ; ଶୋଣିତ ।
ଲୋହ-କାର-ବି. କମାର ।
ଲୋହି-ବି. ଲୋମ-ନିର୍ମିତ ବସ୍ତ୍ର ।
ଲୋହିତ-ବିଂ. ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ, ଲାଲଯୁକ୍ତ ।
ଲୌକିକ-ବିଂ. (ଲୋକ-ଇକ) ଲୋକସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ସାଂସାରିକ; ଲୋକ-ବ୍ୟବହାର-ସିଦ୍ଧ ।
ଲୌଲ୍ୟ-ବି. (ଲୋଲ-ଯ) ଚଞ୍ଚଳତା; ଲୋଭ ।
ଲୌହ-ବି. ଲୁହା । [ନଦ ।
ଲୌହିତ୍ୟ-ବି. (ଲୋହିତ-ଯ) ଲାଲ; ବ୍ରହ୍ମପୁତ୍ର

ବ (ଅନ୍ତଃସ୍ଥ)

ବ-ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଊନତ୍ରିଂଶ ଅକ୍ଷର ।
ବଂଶ-ବି. କୁଳ; ବାଉଁଶ; ବଂଶୀ ।
ବଂଶ-ଧର-ବିଂ. (ବଂଶ-ଧୃ-ଅ) କୁଳରକ୍ଷକ ।
ବଂଶ-ଲୋଚନ-ବି. ବଂଶର ପର୍ବରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଔଷଧବିଶେଷ ।
ବଂଶାନୁକ୍ରମ-ବି. ପୁରୁଷାନୁକ୍ରମ ।
ବଂଶାନୁଚରିତ-ବି. ବଂଶର ବିବରଣ ।
ବଂଶାବଳୀ-ପୂର୍ବପୁରୁଷଙ୍କର ନାମାବଳୀ ।
ବଂଶୀ-ବି. ବେଣୁ, ମୁରଲୀ ।
ବଂଶୀ-ଧର-ବି. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।
ବକ-ବି. ବଗପକ୍ଷୀ ।
ବକ-ବୃତ୍ତି-ବିଂ. ବକପରି କପଟଭାବରେ ଯେ ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ କରେ; ବଞ୍ଚକ ।
ବକମ-ବି. ଏକ ପ୍ରକାର ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ କାଠ ।
ବକରା-ବି. ଛାଗ ।
ବକରୀ-ବି. ଛାଗୀ ।
ବକଳ-ବି. (ବଲ୍କଲଶବ୍ଦଜ) ଗଛର ଛାଲ ।
ବକିବା-କ୍ରି. ଅନର୍ଥକ କହିବା ।
ବକୁଆ-ବିଂ. ବାଚାଳ ।
ବକୁଳ-ବି. ବଉଳଗଛ ।
ବକ୍ତବ୍ୟ-ବିଂ. (ବଚ୍-ତବ୍ୟ) କହିବାର ଯୋଗ୍ୟ ।
ବକ୍ତା-ବି. (ବଚ୍-ତୃ) ବାକ୍‌ପଟୁ ଲୋକ ।
ବକ୍ତୃତା-ବି. (ବକ୍ତୃ-ତା) ଭାଷଣ; ମୌଖିକ
ବକ୍ତ୍ର-ବି. ମୁଖ, ବଦନ । [ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ ।
ବକ୍ର-ବିଂ. (ବଙ୍କ୍-ର) ବଙ୍କା, କୁଟିଳ ।
ବକ୍ରୋକ୍ତି-ବି. (ବକ୍ର-ଉକ୍ତି) ଶ୍ଳେଷବାକ୍ୟ; ବ୍ୟଙ୍ଗୋକ୍ତି ।
ବକସିସ୍-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ପାରିତୋଷିକ ।
ବକ୍ଷଃ-ବି. ଉରଃସ୍ଥଳ ।
ବକ୍ଷୋଜ-ବି. (ବକ୍ଷଃ-ଜନ୍-ଅ) ସ୍ତ୍ରୀସ୍ତନ ।
ବକ୍ଷ୍ୟମାଣ-ବିଂ. (ବଚ୍-ସ୍ୟମାନ) ଯାହା ବୋଲା-
ବଖରା-ବି. ବାଣ୍ଟ; କୋଠରୀ । [ଯିବ ।
ବଖାଣିବା-କ୍ରି. ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା; ପ୍ରଶଂସା
ବଗଡ଼-ବିଂ. ଜାରଜ; ଅଶ୍ଳୀଳ । [କରିବା ।

ବଗଡ଼ା—ବିଂ. ମୋଟା (ଘୃଷିଲ ବା ଖଦ)।
ବଗଳା—ବି. ଦେବୀବିଶେଷ।
ବଗିଚ୍—ବି. (ଫାର୍ସୀ) ତୋଟା, ଉଦ୍ୟାନ।
ବଗୀ—ବି. ଏକପ୍ରକାର ଘୋଡ଼ାଗାଡ଼ି।
ବଗୁଲି—ବି. ମାଈବଗ।
ବଘାର—ବି. ବ୍ୟଞ୍ଜନରେ ଘୃତ ମସଲାଦି ନିକ୍ଷେପ।
ବଙ୍କା—ବିଂ. ବଙ୍କ।
ବଙ୍କ୍ଷଣ—ବି. ଊରୁସନ୍ଧି।
ବଙ୍ଗ—ବି. ବଙ୍ଗଳାପ୍ରଦେଶ; ରଙ୍ଗନାମକ ଧାତୁ।
ବଙ୍ଗଳା—ବି. ପ୍ରଦେଶବିଶେଷ; ଏକପ୍ରକାର ଘର।
ବଚ—ବି. ଔଷଧବିଶେଷ।
ବଚନ, ବଚଃ—ବି. କଥା, ଉକ୍ତି। [ନାମ୍।
ବଚନୀୟ—ବିଂ. (ବଚ୍-ଅନୀୟ) କଥନୀୟ; ଜନ-
ବଚସ୍କର—ବିଂ. (ବଚଃ-କୃ-ଅ) ଆଜ୍ଞାବହ।
ବଛା—ବିଂ. ବାଛିବା ଦ୍ୱାରା ଗୃହୀତ।
ବଜରା—ବି. ଏକପ୍ରକାର ବଡ଼ ନୌକା।
ବଜାର—ବି. ପଣ୍ୟ-ବିକ୍ରୟ-ସ୍ଥାନ।
ବଜାରି—ବିଂ. ଅଶିଷ୍ଟ, ଅଭଦ୍ର। [କଠିନ।
ବଜ୍ର—ବି. (ବଜ୍-ର) କୁଳିଶ; ହୀରା; ବିଂ. ଅତି
ବଜ୍ରୀ—ବି. (ବଜ୍ର-ଇନ୍) ଇନ୍ଦ୍ର। [ଶୃଗାଳ।
ବଞ୍ଚକ—ବିଂ. (ବଞ୍ଚ୍-ଅକ) ପ୍ରତାରକ; ବି.
ବଞ୍ଚନା—ବି. (ବଞ୍ଚ୍-ଅନ-ଆ) ପ୍ରତାରଣା।
ବଞ୍ଚିତ—ବିଂ. ପ୍ରତାରିତ।
ବଞ୍ଚିବା—କ୍ରି. ଜୀଇବା।
ବଞ୍ଜୁଳ—ବି. ଅଶୋକବୃକ୍ଷ; ବେତଗଛ।

ବଟ—ବି. ବରଗଛ। [ଶ୍ରାଦ୍ଧ।
ବଟଖଣ୍ଡ—ବି. ତୌଲର ପରିମାପକ ପ୍ରସ୍ତର-
ବଟା—ବି. ଟଙ୍କା ପ୍ରଭୃତି ଭଙ୍ଗାଇବା ପାଇଁ ଦେୟ ପଇସା; କଳଙ୍କ; ପାନବଟା।
ବଟାଇବା—କ୍ରି. ପଠାଇବା।
ବଟାଳି—ବି. ବଢ଼େଇଙ୍କର ଶସ୍ତ୍ରବିଶେଷ।
ବଟିକା, ବଟୀ—ବି. ଔଷଧ-ବଡ଼ୀ।
ବଟୁ—ବି. ଉପନୟନ-ସଂସ୍କାରପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ-ବାଳକ।
ବଟୁଆ—ବି. ପାନ ଗୁଆ ପ୍ରଭୃତି ରଖିବାର ଛୁଗାଥଳୀ। [ଢେଟା।
ବଟିଳ—ବି. (ବର୍ତ୍ତୁଳଶବ୍ଦଜ) ବର୍ତ୍ତୁଳାକାର ପଥର
ବଡ଼—ବିଂ. ବୃହତ୍, ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ଅତ୍ୟନ୍ତ।
ବଡ଼ବା—ବି. ଘୋଟକୀ; ସମୁଦ୍ରଘୋଟକୀ।
ବଡ଼ଭି—ବି. ଚନ୍ଦ୍ରଶାଳା।
ବଡ଼ା—ବି. ଘୋଲକାର ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ।
ବଡ଼ାଇ—ବି. ବଡ଼ପଣ; ଗର୍ବ।
ବଡ଼ି—ବି. (ବଟୀ-ଶବ୍ଦଜ) ଗୋଳି।
ବଡ଼ିଶ—ବି. ବନ୍ସୀ। [ବ୍ରତକର୍ମ।
ବଡ଼ୁ—ବି. (ବଟୁଶବ୍ଦଜ) ଉପନୟନ-ସଂସ୍କାର,
ବଢ଼ା—ବି. ମୃତ୍ତିକା ପାତ୍ର-ବିଶେଷ।
ବଢ଼ି—ବି. ଜଳ-ପ୍ଲାବନ, ବନ୍ୟା।
ବଢ଼ିବା—କ୍ରି. ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା; ସମ୍ପନ୍ନ ହେବା।
ବଣ—ବି. ଅରଣ୍ୟ।
ବଣା—ବିଂ. ଭ୍ରାନ୍ତ; ବି. ଗୁଡ଼ ରଖିବାର ମାଠିଆ।
ବଣି—ବି. ପକ୍ଷୀବିଶେଷ।

ବଣୁଆ-ବି°. ବନବାସୀ ।
ବଣ୍ଟନ-ବି. (ବଣ୍ଟ୍-ଅନ) ବାଣ୍ଟିବାକାର୍ଯ୍ୟ; ବଣ୍ଟା ।
ବତକ-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ରହଂସ ।
ବତା-ବି. ଚିରା ବାଉଁଶ ।
ବତାଇବା-କ୍ରି. ଶିଖାଇଦେବା; କହିଦେବା ।
ବତାସ-ବି. (ବାତଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରବଳ ପବନ ।
ବତି-ବି. (ବର୍ତ୍ତିଶବ୍ଦଜ) ସଳିତା; ମହମବତି ।
ବତିଶ-ବି°. ଦ୍ୱାତ୍ରିଂଶତ୍ ସଂଖ୍ୟା ।
ବତୁରିବା-କ୍ରି. ଜଳସିକ୍ତ ହେବା ।
ବତ୍-ଅ°. ତୁଲ୍ୟ, ସଦୃଶ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ) ।
ବତ୍ସ-ବି. ସନ୍ତାନ (ସ୍ନେହସୂଚକ); ବାଛୁରି ।
ବତ୍ସ-ତରୀ-ବି. ବାଛୁରି ।
ବତ୍ସର-ବି. (ବସ୍-ସର) ବାରମାସ, ବର୍ଷ ।
ବତ୍ସଳ-ବି°. (ବତ୍ସ-ଳ) ସ୍ନେହ-ଯୁକ୍ତ ।
ବଥ-ବି. ବ୍ରଣ-ବିଶେଷ ।
ବଥା-ବି. (ବ୍ୟଥାଶବ୍ଦଜ) ପୀଡ଼ା, ବେଦନା ।
ବଦ୍-ବି°. (ପାର୍ଶୀ) ମନ୍ଦ ।
ବଦନ-ବି. (ବଦ୍-ଅନ) ମୁଖ ।
ବଦର-ବି. ବରକୋଳି ।
ବଦଳ-ବି. (ଆରବୀରୁ) ପରିବର୍ତ୍ତ, ପରିବର୍ତ୍ତେ ।
ବଦଳାଇବା-କ୍ରି. ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରାଇବା ।
ବଦଳି-ବି. ପରିବର୍ତ୍ତନ ।
ବଦଳିବା-କ୍ରି. ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବା ।
ବଦାନ୍ୟ-ବି°. (ବଦ୍-ଅନ୍ୟ) ଦାନଶୀଳ ।
ବଦି-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଅପବାଦ ।

ବଧ-ବି. (ବଧ୍-ଅ) ନାଶ, ଘାତ, ହନନ ।
ବଧାଇ / ବଧେଇ } ବି. ପାରିତୋଷିକ ।
ବଧୂ-ବି. (ବହ୍-ଊ) ନବବିବାହିତା ସ୍ତ୍ରୀ; ପତ୍ନୀ; [ପୁତ୍ରବଧୂ ।
ବଧୂଟୀ-ବି. ବାଳିକା ବଧୂ ।
ବଧ୍ୟ-ବି°. (ବଧ୍-ଯ) ବଧଯୋଗ୍ୟ ।
ବନ-ବି. (ବନ୍-ଅ) ଅରଣ୍ୟ; କୁଞ୍ଜ ।
ବନ-ଚର-ବି°. ବନବାସୀ, ଅରଣ୍ୟସ୍ଥ ।
ବନଜ-ବି°. (ବନ-ଜନ୍-ଅ) ବନଜାତ ।
ବନ-ଦେବତା-ବି. ବନର ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ରୀ ଦେବତା ।
ବନ-ମାଳା-ବି. ଆଜାନୁଲମ୍ବିତ ମାଳା ।
ବନମାଳୀ-ବି. (ବନ-ମାଳା-ଇନ୍) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।
ବନସ୍ତ-ବି. ବନ, ଅରଣ୍ୟ ।
ବନସ୍ପତି-ବି. (ବନ-ପତି) ବୃହତ୍ ବୃକ୍ଷ ।
ବନା / ବନାନ } ବି. (ବର୍ଣ୍ଣନଶବ୍ଦଜ) ଶବ୍ଦର ଅକ୍ଷରଗୁଡ଼ିକ ଶୃଙ୍ଖଳରୂପେ କହିବା; ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣରେ ସ୍ୱରବର୍ଣ୍ଣର ଯୋଗ ।
ବନାଇବା-କ୍ରି. ନିର୍ମାଣ କରିବା. ପଢ଼ିବା କାଟିବା ।
ବନାତ-ବି. ଊର୍ଣ୍ଣାନିର୍ମିତ ବସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।
ବନିତା-ବି. ନାରୀ; ପତ୍ନୀ ।
ବନିବା-କ୍ରି. ବ୍ୟଞ୍ଜନ ର ସ୍ୱର ଯୋଗ କରିବା ।
ବନ୍ମୀ-ବି. ବନ । [ପାଚିଆସିବା ।
ବନ୍ଦି-ବି°. ଅଟକ; ମୁଦା ।
ବନ୍ଦନ / ବନ୍ଦନା } ବି. (ବନ୍ଦ୍-ଅନ, ଆ) ପ୍ରଣାମ; ସ୍ତୁତିଗାନ; ମଙ୍ଗଳାଚରଣ ।

ବନ୍ଦନୀୟ—ବିଂ. (ବନ୍ଦ୍-ଅନୀୟ) ସ୍ତବନୀୟ, ପୂଜନୀୟ ।

ବନ୍ଦର—ବି. ସମୁଦ୍ରକୂଳସ୍ଥ ଜାହାଜମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥ ସ୍ଥାନ ; ଜାହାଜ ଦ୍ୱାରା ବାଣିଜ୍ୟ କରିବାର ସ୍ଥାନ । [କରିବା ।

ବନ୍ଦାଇବା—କ୍ରି. (ବନ୍ଦ୍ଧାତୁରୁ) ମଙ୍ଗଳାଚରଣ

ବନ୍ଦାପନା—ବି. (ବନ୍ଦ୍ଧାତୁଜ) ମଙ୍ଗଳାର୍ଚ୍ଚନା ।

ବନ୍ଦାରୁ—ବି. (ବନ୍ଦ୍-ଆରୁ) ସ୍ତୁତିପାଠକ ।

ବନ୍ଦୀ—ବି. (ବନ୍ଦ୍-ଇ) ସ୍ତୁତିପାଠକ ; କଏଦୀ ।

ବନ୍ଦୀ-ଶାଳା—ବି. କାରାଗାର ।

ବନ୍ଦୋବସ୍ତ—ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ବ୍ୟବସ୍ଥା ।

ବନ୍ଦ୍ୟ—ବିଂ. (ବନ୍ଦ୍-ଯ) ବନ୍ଦନୀୟ । [ଶସ୍ୟ

ବନ୍ଧ—ବି. (ବନ୍ଧ୍-ଅ) ସେତୁ ; ବଡ଼ହଡ଼ ; କଳା·

ବନ୍ଧନ—ବି. (ବନ୍ଧ୍-ଅନ) ବାନ୍ଧିବା ।

ବନ୍ଧା / ବନ୍ଧକ } ବି. ଋଣାର୍ଥ ଗଚ୍ଛିତ ସମ୍ପତ୍ତି ।

ବନ୍ଧୁକ—ବି. ଅଗ୍ନେୟାସ୍ତ୍ର, କମାଣ ।

ବନ୍ୟ—ବିଂ. (ବନ-ଯ) ଜଙ୍ଗଲି ; ଅରଣ୍ୟ ।

ବନ୍ୟା—ବି. (ବନ-ଯ-ଆ) ନଦୀବଢ଼ି; ଜଳପ୍ଲାବନ ।

ବପନ—ବି. (ବପ୍-ଅନ) ବୀଜବୁଣିବା କାର୍ଯ୍ୟ ; କ୍ଷୌରକାର୍ଯ୍ୟ ; ବସ୍ତ୍ର ବା ଲୁଗା ବୁଣିବା ।

ବପୁ—ବି. ଦେହର ବଳ ।

ବପୁଃ—ବି. (ବପ୍-ଉସ୍) ଶରୀର ; ପ୍ରଶସ୍ତ ଆକୃତି ।

ବପୁଷ୍ମାନ୍—ବିଂ. (ବପୁଃ-ମତ୍) ପ୍ରଶସ୍ତଶରୀର ।

ବପ୍ତା—ବି. (ବପ୍-ତୃ) ବପନକାରୀ, ବପ୍ତା; କୃଷକ ।

ବପ୍ର—ବି. (ବପ୍-ର) କ୍ଷେତ୍ର ; ତଟ ; ସାନୁ ; ପ୍ରାଚୀର । [ମୁଣ୍ଡିବା ଖେଳ ।

ବପ୍ର-କ୍ରୀଡ଼ା—ବି. ବୃଷଭାଦିଙ୍କର ଶୃଙ୍ଗାଦି ଦ୍ୱାରା

ବମନ—ବି. (ବମ୍-ଅନ) ଉଦ୍ଗିରଣ, ବାନ୍ତି ।

ବମନୀୟ—ବିଂ. (ବମ୍-ଅନୀୟ) ବମନଯୋଗ୍ୟ ।

ବୟଃ—ବି. ବୟସ, ଗତଜୀବନକାଳ; ଯୌବନ;

ବୟଃ-ସନ୍ଧି—ବି. ଯୌବନାବସ୍ଥା । [ପକ୍ଷୀ ।

ବୟସ୍ୟ—ବି. (ବୟସ୍-ଯ) ସମବୟସ୍କ; ସଖା ।

ବୟସ୍ୟା—ବି. ସଖୀ ।

ବର—ବି. (ବୃ-ଅ) ଦେବତା ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥିତ ଇଷ୍ଟ; ବିବାହକର୍ତ୍ତା; ପତି; ବିଂ. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ବରଖାସ୍ତ—ବିଂ. ପଦଚ୍ୟୁତ । [କାଠ ।

ବରଗା—ବି. କୋଠା ଘରର କଡ଼ିମଧ୍ୟସ୍ଥ ସରୁ-

ବରଗିବା—କ୍ରି. ପଠାଇବା; ନିଯୁକ୍ତ କରିବା ।

ବରଜ—ବି. ପାନ କ୍ଷେତ ।

ବରଜୀ—ବି. ତାମ୍ବୁଲ-ବ୍ୟବସାୟୀ ।

ବରଟ—ବି. ରାଜହଂସ ।

ବରଟା—ବି. ରାଜହଂସୀ ।

ବରଡ଼ା—ଡାଳ-ବାହୁଙ୍ଗା । [ବେଷ୍ଟନ ।

ବରଣ—ବି. (ବୃ-ଅନ) ବିବାହନିମିତ୍ତ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା;

ବରଣୀୟ—ବିଂ. (ବୃ-ଅନୀୟ) ବରଣଯୋଗ୍ୟ ; ପ୍ରାର୍ଥନୀୟ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ବରଣ୍ଡ—ବି. (ବୃ-ଅଣ୍ଡନ୍) ବରଣ୍ଡା । [ପ୍ରଦ ।

ବରଦ—ବିଂ. (ବର-ଦା-ଅ) ବରପ୍ରଦ, ଅଭୀଷ୍ଟ-

ବରଦା—ବିଂ. ଅଭୀଷ୍ଟ ଦାୟିନୀ ।

ବରଫ-ବି. ତୁଷାର; ଶୀତରେ ଘନୀଭୂତ ଜଳ ।

ବରବର୍ଣ୍ଣିନୀ-ବିଂ. (ବର-ବର୍ଣ୍ଣ-ଇନ୍-ଈ) ସୁନ୍ଦରୀ ।

ବରଷ-ବି. ବର୍ଷ ।

ବରାକ-ବିଂ. ଦରିଦ୍ର, ଦୀନ ।

ବରାଟକ, ବରାଟିକା-ବି. କଉଡ଼ି ।

ବରାତ-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ମାଲର ହୁଣ୍ଡି; କର୍ମଫଳ-ଭୋଗ ।

ବରାରୋହା-ବି. (ବର-ଆରୋହ-ଆ) ସୁନ୍ଦରସ୍ତ୍ରୀ ।

ବରାହ-ବି. ବାରାହା; ବନ୍ୟଶୂକର ।

ବରିଷ୍ଠ-ବିଂ. (ଉରୁ-ଇଷ୍ଠ) ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ।

ବରୀୟାନ୍-ବିଂ. (ଉରୁ-ଈୟସ୍) ଶ୍ରେଷ୍ଠତର ।

ବରୁଣ-ବି. (ବୃ-ଉନ) ଜଳରାଶିର ଅଧିଦେବତା; ପଶ୍ଚିମଦିକ୍ପାଳ ।

ବରୁଣାନୀ-ସ୍ତ୍ରୀ. ବରୁଣ-ପତ୍ନୀ ।

ବରୁଥ-ବି. (ବୃ-ଉଥ) ବର୍ମ, ସାଞ୍ଜୁ ।

ବରୁଥିନୀ-ବି. (ବରୁଥ-ଇନ୍-ଈ) ସେନା ।

ବରେଣ୍ୟ-ବିଂ. (ବୃ-ଏନ୍ୟ) ବରଣୀୟ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।

ବର୍କର-ବି. ବକରା, ଛାଗଲ ।

ବର୍ଗ-ବି. (ବୃଜ୍-ଅ) ଶ୍ରେଣୀ; ସଜାତୀୟ ଦଳ; ଗଣ; ପ୍ରକରଣ; ଦୁଇ ସମରାଶିର ଗୁଣଫଳ ।

ବର୍ଗ କ୍ଷେତ୍ର-ବି. ସମାନ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ପ୍ରସ୍ଥ ବିଶିଷ୍ଟ ଭୂମି ।

ବର୍ଗମୂଳ-ବି. ଆପଣାଦ୍ୱାରା ଗୁଣିତ ରାଶିର ମୂଳ ବା ସେହି ରାଶି । "×" ର ବର୍ଗମୂଳ " ।

ବର୍ଗୀୟ-ବିଂ. ବର୍ଗ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବର୍ଚ୍ଚଃ-ବି. ତେଜଃ; କାନ୍ତି ।

ବର୍ଚ୍ଛା-ବି. ଅସ୍ତ୍ରବିଶେଷ; ଫାର୍ସୀ ।

ବର୍ଜନ-ବି. (ବୃଜ୍-ଅନ) ତ୍ୟାଗ ।

ବର୍ଜନୀୟ-ବିଂ. (ବୃଜ୍-ଅନୀୟ) ତ୍ୟାଗଯୋଗ୍ୟ ।

ବର୍ଜିତ-ବିଂ. (ବୃଜ୍-ତ) ତ୍ୟକ୍ତ; ରହିତ ।

ବର୍ଣ୍ଣ-ବି. (ବର୍ଣ୍ଣ-ଅ) ବ୍ରାହ୍ମଣାଦି ଜାତି; ରଙ୍ଗ; ରୂପ; ଯଶଃ; ଅକ୍ଷର ।

ବର୍ଣ୍ଣକ-ବି. ଅଙ୍ଗରାଗ ।

ବର୍ଣ୍ଣନ, ବର୍ଣ୍ଣନା-ବି. (ବର୍ଣ୍ଣ-ଅନ, ଆ) ବିବରଣ; ଗୁଣକଥନ ।

ବର୍ଣ୍ଣ-ମାଳା-ବି. କ୍ରମିକ ଅକ୍ଷର-ସମୂହ ।

ବର୍ଣ୍ଣ-ସଙ୍କର-ବି. ମିଶ୍ରଜାତି; ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣର ବିବାହ ବା ସଙ୍ଗମରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଜାତି ।

ବର୍ଣ୍ଣିତ-ବିଂ. କଥିତ, ବାଖ୍ୟାତ; ପ୍ରଶଂସିତ ।

ବର୍ତ୍ତନ-ବି. (ବୃତ୍-ଅନ) ବୃତ୍ତି, ଜୀବିକା; ସ୍ଥିତି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ-ବିଂ. (ବୃତ୍-ଆନ) ବିଦ୍ୟମାନ; ଉପ- [ସ୍ଥିତ ।

ବର୍ତ୍ତି-ବି, ବତି, ସଳିତା ।

ବର୍ତ୍ତିତ-ବିଂ. (ବୃତ୍-ଣିଚ୍-ତ) ସମ୍ପାଦିତ ।

ବର୍ତ୍ତିଷ୍ଣୁ-ବିଂ. (ବୃତ୍-ଇଷ୍ଣୁ) ସ୍ଥିତିଶୀଳ ।

ବର୍ତ୍ତୀ-ବିଂ. ବିଦ୍ୟମାନ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ବର୍ତ୍ତୁଳ-ବିଂ. ଗୋଲାକାର, ବୃତ୍ତ ।

ବର୍ତ୍ମ-ବି. ପଥ, ମାର୍ଗ ।

ବର୍ଦ୍ଧକ-ବିଂ. (ବୃଧ୍-ଅକ) ବୃଦ୍ଧିକାରକ ।

ବର୍ଦ୍ଧକି-ବି. (ବର୍ଦ୍ଧ-କି) ବଢ଼େଇ, ସୂତ୍ରଧର ।

ବର୍ଦ୍ଧନ-ବି. (ବୃଧ୍-ଅନ) ବୃଦ୍ଧି; ଉନ୍ନତି; ବିବର୍ଦ୍ଧକ ।

ବର୍ଦ୍ଧମାନ-ବଂ. (ବୃଧ୍-ଅନ) ବୃଦ୍ଧିଶୀଳ ।
ବର୍ଦ୍ଧିତ-ବଂ. (ବୃଧ୍-ଣିଚ୍-ତ) ବୃଦ୍ଧପ୍ରାପିତ ; ପୋଷିତ ।
ବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ-ବଂ. (ବୃଧ୍-ଇଷ୍ଣୁ) ବର୍ଦ୍ଧନ-ଶୀଳ ।
ବର୍ମ-ବ. (ବୃ-ମନ୍) କବଚ, ସାଞ୍ଜୁ ; କ୍ଷତ୍ରିୟର
ବର୍ଯ୍ୟ-ବଂ. (ବୃ-ଯ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ । [ଉପାଧି ।
ବର୍ବର-ବ. ଅତି ଅସଭ୍ୟ ଲୋକ; ନୀଚଜାତି ।
ବର୍ବୁର-ବ. ବବୁଲ ଗଛ ।
ବର୍ଷ-ବ. (ବୃଷ୍-ଅ) ବତ୍ସର; ଦେଶ; ବୃଷ୍ଟି ।
ବର୍ଷଣ-ବ. (ବୃଷ୍-ଅନ) ବୃଷ୍ଟି ।
ବର୍ଷା-ବ. (ବୃଷ୍-ଅ-ଆ) ବୃଷ୍ଟି କାଳ, ପ୍ରାବୃଟ ।
ବର୍ଷାଭୂ-ବ. (ବର୍ଷା-ଭୂ-କ୍ୱିପ୍) ଭେକ ।
ବର୍ଷିଷ୍ଠ, ବର୍ଷୀୟାନ୍-ବଂ. (ବୃଦ୍ଧ-ଇଷ୍ଠ, ଈୟସ୍) ଜ୍ୟେଷ୍ଠ, ଅତି ବୃଦ୍ଧ । [ପଥର ।
ବର୍ଷୋପଲ-ବ. (ବର୍ଷ-ଉପଲ) କରକା, କୁଅ-
ବର୍ହ-ବ. (ବର୍ହ୍-ଅ) ମୟୂର-ପୁଚ୍ଛ ।
ବର୍ହି-ବାହନ-ବ. କାର୍ତ୍ତିକେୟ ।
ବର୍ହୀ-ବ. (ବର୍ହ-ଇନ୍) ମୟୂର, ଶିଖୀ ।
ବଲ-ବ. (ବଲ୍-ଅ) ଶକ୍ତି; ସୈନ୍ୟ ।
ବଲକ୍ଷ-ବଂ. ଶୁକ୍ଳ, ଶ୍ୱେତ ।
ବଲକା-ବଂ. ପ୍ରୟୋଜନାତ୍ମକ, ଅତିରିକ୍ତ,
ବଳଦ-ବ. ବୃଷ, ଧାମୁଡି । [ଫାଜଲ ।
ବଳଭଦ୍ର-ବ. ବଳରାମ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ-ଭ୍ରାତା ।
ବଳଭି-ବ. ଚନ୍ଦ୍ରଶାଳା, ଘର-ଉପରସ୍ଥ ଘର ।
ବଲମ-ବ. ଭଲ୍ଲ, ଶୂଳ ।

ବଳୟ-ବ. ହାତବଲା, କଙ୍କଣ; ମଣ୍ଡଳ ।
ବଳୟିତ-ବଂ. ବେଷ୍ଟିତ ।
ବଲବତ୍ତା-ବ. (ବଲ-ବତ୍-ତା) ଶକ୍ତି, ସାମର୍ଥ୍ୟ ।
ବଲବାନ୍-ବଂ. (ବଲ-ବତ୍) ସମର୍ଥ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ ।
ବଲା-ବ. ବଳୟ ।
ବଲାଇ-ବ. ବିପଦ୍; ଅଶୁଭ ।
ବଲାଇବା-କ୍ରି. ବଲପୂର୍ବକ ସମ୍ମତ କରାଇବା ।
ବଲାକା-ବ. ବକଶ୍ରେଣୀ ।
ବଲାହକ-ବ. ମେଘ; ପର୍ବତ ।
ବଳି-(ବର୍ଗ୍ୟ ବ ଦେଖ) ।
ବଳିବା-କ୍ରି. ଅଧିକ ହେବା ; ଅତିକ୍ରମ କରିବା ।
ବଳିଶ-ବ. ବଡ଼ିଶ, ବନ୍ଧଶି ।
ବଳିଷ୍ଠ-ବଂ. ଅତି ବଳବାନ୍ ।
ବଲୀ-ବଂ. (ବଲ-ଇନ୍) ବଲବାନ୍ ।
ବଲୀକ-ବ. ଘରର ଓଲି ।
ବଲ୍କ, ବଲ୍କଲ-ବ. ବକଳ, ବୃକ୍ଷଛାଲ ।
ବଲ୍ଗନ-ବ. (ବଲ୍ଗ୍-ଅନ) ପ୍ଲୁତଗମନ, ଡେଇଁ
ବଲ୍ଗା-ବ. ଲଗାମ; ରଶି । [ଡେଇଁ ଯିବା ।
ବଲ୍ଗିତ-ବ. ଅଶ୍ୱର ପ୍ଲୁତଗତି ।
ବଲ୍ଗୁ-ବଂ. ସୁନ୍ଦର ।
ବଲ୍ମୀକ-ବ. ଉଇହୁଙ୍କା ।
ବଲ୍ଲକୀ-ବ. ବୀଣା । [ପତି ।
ବଲ୍ଲଭ-ବଂ. (ବଲ୍ଲ୍-ଅଭ) ପ୍ରିୟ, ଦୟିତ; ବ.
ବଲ୍ଲଭା-ବ. ପ୍ରିୟା ।
ବଲ୍ଲରୀ-ବ. ଲତା; ମଞ୍ଜରୀ ।

ବଲ୍ଲବ-ବ. ଗଉଡ, ଗୋପାଳ ।
ବଲ୍ଲୀ-ବ. ଲତା ।
ବଲ୍ଲୁର-ବ. ପଡ଼ିଆ ଭୂମି, ପଡ଼ିଆ ଭୂଇଁ ।
ବବ-ବ. ଜ୍ୟୋତିଷିକ କରଣବିଶେଷ ।
ବଶ-ବି. (ବଶ୍-ଅ) ଅଧୀନ ; ବ. ଅଧୀନତା ।
ବଶତଃ-ଅ. ଅଧୀନତା ହେତୁରୁ ।
ବଶତା-ବ. ଅଧୀନତା ।
ବଶବର୍ତ୍ତୀ-ବି. ଅଧୀନ । [ବଶୀଭୂତ ।
ବଶମ୍ବଦ-ବି. (ବଶଂ-ବଦ୍-ଅ) ପ୍ରିୟବାଦୀ ;
ବଶିଷ୍ଠ-ବ. ମୁନିବିଶେଷ, ରଘୁକୁଳ-ଗୁରୁ ।
ବଶୀ-ବି. (ବଶ-ଇନ୍) ଜିତେନ୍ଦ୍ରିୟ ।
ବଶୀକରଣ-ବ. ଅଧୀନୀକରଣ ।
ବଶୀକୃତ-ବି. ଅଧୀନୀକୃତ ।
ବଶୀଭୂତ-ବି. ଅଧୀନତାପ୍ରାପ୍ତ ।
ବଶ୍ୟ-ବି. (ବଶ୍-ଯ) ଅଧୀନ ।
ବଶ୍ୟତା-ବ. ଅଧୀନତା ।
ବଷଟ୍-ବ. ଅଗ୍ନିରେ ଅହୁତିଦାନର ମନ୍ତ୍ର ।
ବଷଟ୍‌କାର-ବ. ଅଗ୍ନିରେ ଅହୁତିପ୍ରଦାନ ।
ବସଣି-ବ. ନାସିକାର ଅଳଙ୍କାର ବିଶେଷ ।
ବସତି-ବ. (ବସ-ଅତି) ବାସସ୍ଥାନ ।
ବସନ-ବ. (ବସ୍-ଅନ) ବସ୍ତ୍ର ।
ବସନ୍ତ-ବ. (ବସ୍-ଅନ୍ତ) ମଧୁଋତୁ ।
ବସନ୍ତ-ଦୂତ-ବ. କୋକିଳ ।
ବସା-ବ. ମେଦ, ଚର୍ବି । [ମିଶ୍ର ଦେବା ।
ବସାଇବା-କ୍ରି. ଉପବେଶନ କରାଇବା ; ଭୂଧରେ
ବସିବା-କ୍ରି. ଉପବେଶନ କରିବା ; ସଂଲଗ୍ନ ।
ହେବା । [ଅସ୍ତ ଦେବତା ।
ବସୁ-ବ. (ବସ୍-ଉ) ଧନ; ରତ୍ନ; ଧ୍ରୁବ ସୋମାଦ
ବସୁଦେବ-ବ. କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପିତା ।
ବସୁଧା-ବ. (ବସୁ-ଧା-କ୍ୱିପ୍) ପୃଥିବୀ ।
ବସୁ-ଧାରା-ବ. ଶ୍ରାଦ୍ଧବିଶେଷରେ ଭିତ୍ତିରେ ଦତ୍ତ
ଘୃତ-ଧାରା ।
ବସୁନ୍ଧରା-ବ. (ବସୁ-ଧୃ-ଅ-ଆ) ପୃଥିବୀ ।
ବସୁମତୀ-ବ. (ବସୁ-ମତ୍-ଇ) ପୃଥିବୀ ।
ବସ୍ତା-ବ. ଗଣ୍ଠିର; ଅଖାର ବଡ଼ ଥଳୀ ।
ବସ୍ତି-ବ. ତଳିପେଟ; ଗ୍ରାମ ।
ବସ୍ତୁ-ବ. (ବସ୍-ତୁ) ପଦାର୍ଥ; ସତ୍ୟ ।
ବସ୍ତୁତଃ-ଅ. ଯଥାର୍ଥରୂପେ ।
ବସ୍ତ୍ର-ବ. (ବସ୍-ତ୍ର) ବସନ, ଲୁଗା ।
ବସ୍ତ୍ର-ଗୃହ-ବ. ତମ୍ବୁ ।
ବହ-ବି. (ବହ୍-ଅ) ବହନକାରୀ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।
ବହନ-ବ. (ବହ୍-ଅନ) ବହିବା; ଧାରଣ ।
ବହନ-କ୍ରି. ବି. ବେଗେ, ଶୀଘ୍ର ।
ବହନି-ବ. ପ୍ରଥମ ବୟସ ।
ବହମାୟୂ-ବି. (ବହ୍-ଅମାୟୁ) ବହନଯୋଗ୍ୟ ।
ବହମାନ-ବି. (ବହ୍-ଅନ), ବହନ୍ତା ।
ବହଳ-ବି. ଗାଢ଼, ମୋଟ ।
ବହିଃ-ଅ. ବାହାରେ ।
ବହିଃସ୍ଥ-ବି. ବାହାରେ ସ୍ଥିତ ।
ବହି-ବ. (ପାର୍ଶୀ) ପୁସ୍ତକ ।

ବହିବା–କ୍ରି. ବୋହିବା, ବାୟୁ ବା ସ୍ରୋତର ଗମନ କରିବା । [ପଞ୍ଚେନ୍ଦ୍ରିୟ ।

ବହିରିନ୍ଦ୍ରିୟ–ବି. (ବହିଃ-ଇନ୍ଦ୍ରିୟ) ଚକ୍ଷୁ ପ୍ରଭୃତି

ବହିର୍ଭୂତ–ବିଂ. (ବହିଃ-ଭୂ-ତ) ବହିର୍ଗତ ।

ବହିଷ୍କୃତ–ବିଂ. (ବହିଃ-କୃ-ତ) ନିଷ୍କାସିତ ।

ବହୁ–ବିଂ. ଅନେକ ।

ବହୁତ–ବିଂ. ଅନେକ ।

ବହ୍ନି–ବି. (ବହ୍-ନି) ଅଗ୍ନି । [ପବନ ।

ବା–ଅଂ. ବିତର୍କ, ନିଶ୍ଚୟ, ବିକଳ୍ପସୂଚକ; ବି.

ବାଇ–ବି. (ବାୟୁ ଶବ୍ଦଜ) ବାୟୁବେଗ ।

ବାଇ–ବି. ଅର୍ଦ୍ଧା; ମାନନୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ; ନର୍ତ୍ତକୀ-ବିଶେଷ ।

ବାଇଗଣ–ବି. (ବାତିଙ୍ଗଣଶବ୍ଦଜ) ବାର୍ତ୍ତାକୁ ।

ବାଇଗବା–ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ବାଇଶି–ବିଂ. ଦ୍ୱାବିଂଶତି ।

ବାଇଶି–ବି. ଅଶ୍ଳୀଳ ଗାଳି । [ଖେଳ ।

ବାଉଳା–ବିଂ. (ବାତୁଳଶବ୍ଦଜ) ବାତୁଳ;

ବାଉଁଶ–ବି. ବେଣୁ, ବଂଶ ।

ବାଁ–ବିଂ. ବାମ, ସବ୍ୟ । [ସ୍ୱୀ ।

ବାକ୍–ବି. (ବଚ୍-କ୍ୱିପ୍) ବାଣୀ; ଶବ୍ଦ; ସର-

ବାକୀ–ବିଂ. (ଆରବୀ) ଅବଶିଷ୍ଟ ।

ବାକୁଲି–ବି ଯୁଅଳି ଖେଳା ।

ବାକ୍ୟ–ବି. (ବଚ୍-ଯ) ବଚନ; କର୍ତ୍ତୃକ୍ରିୟାପଦ-ଯୁକ୍ତ ପଦସମୂହ ।

ବାଖର–ବି. ମଦ୍ୟର ଉପାଦାନବିଶେଷ ।

ବାଗ–ବି. ଘୋଡ଼ାମୁଖର ରଜ୍ଜୁ; ଅଶ୍ୱରଜ୍ଜୁ ।

ବାଗୀଶ–ବିଂ. (ବାକ୍-ଈଶ) ବୃହସ୍ପତି; ଉତ୍ତମ-

ବାଗୁଡ଼ି–ବି. ଏକପ୍ରକାର ଖେଳ । [ବକ୍ତା ।

ବାଗୁରା–ବି. ମୃଗ ଧରିବା ଜାଲ, ଫାଶ ।

ବାଗୁଲି–ବି. ରଜାଙ୍କର ତାମ୍ବୂଲ-ବାହକ ।

ବାଗ୍ଦଣ୍ଡ–ବି. (ବାକ୍-ଦଣ୍ଡ) ତିରସ୍କାର; ବଚନ-ସଂଯମ ।

ବାଗ୍ଦେବୀ–ବି. (ବାକ୍-ଦେବୀ) ସରସ୍ୱତୀ, ଭାରତୀ ।

ବାଗ୍ମୀ–ବିଂ. (ବାକ୍-ମିନ୍) ବକ୍ତା; ବାକ୍ପଟୁ ।

ବାଗ୍ୟୁଦ୍ଧ–ବି. (ବାକ୍-ଯୁଦ୍ଧ) କଳହ ।

ବାଘ–ବି. (ବ୍ୟାଘ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଶାର୍ଦ୍ଦୂଳ ।

ବାଘି–ବି. ଜଙ୍ଘଉପରସ୍ଥ ରୋଗବିଶେଷ ।

ବାଘୁଣୀ–ବି. ବ୍ୟାଘ୍ରୀ ।

ବାଙ୍କ–ବି. ମୋଡ଼; ବିଂ. ବକ୍ର ।

ବାଙ୍ଗର–ବିଂ. ଗେଡ଼ା । [ସାହିତ୍ୟ ।

ବାଙ୍ମୟ–ବିଂ. (ବାକ୍-ମୟ) ବାକ୍ୟମୟ; ବା

ବାଚଂଯମ–ବିଂ. (ବାଚଂ-ଯମ୍-ଅ) ମୌନବ୍ରତୀ ।

ବାଚକ–ବିଂ. (ବଚ୍–ଅକ) ଅର୍ଥପ୍ରକାଶକ; ବୋଧକ ।

ବାଚନ–ବି. (ବଚ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) କଥନ; ପଠନ ।

ବାଚନିକ–ବିଂ. (ବଚନ-ଇକ) ବଚନନିଷ୍ପନ୍ନ । ମୌଖିକ । [ବୃହସ୍ପତି ।

ବାଚସ୍ପତି–ବି. (ବାଚସ୍-ପତି) ବାଗ୍ମୀ; ଦେବଗୁରୁ;

ବାଚାଳ–ବିଂ. (ବାଚ୍-ଆଲ) ବାଗାଡ଼ମ୍ବରୀ; ଯେ ବେଶୀ ବକେ; ଅସମ୍ବଦ୍ଧ ପ୍ରଳାପୀ ।

ବାଚିକ–ବିଂ. (ବାଚ୍-ଇକ) ବଚନସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବାଚ୍ୟ–ବି°. (ବଚ୍-ଯ) ବକ୍ତବ୍ୟ; କଥନୀୟ, ଧାତୁର ଉତ୍ତର ବିଶେଷ ବିଶେଷ ଅର୍ଥରେ ଯେ ବିଶେଷ ବିଶେଷ ପ୍ରତ୍ୟୟ ହୁଏ ।

ବାଛୁରି-ବି. (ବତ୍ସଶବ୍ଦଜ) ବାଲରୋଗବିଶେଷ; ଗୋଟିକଶିଶୁ । [କରିବା ।

ବାଛିବା–କ୍ରି. ପୃଥକ୍ କରି ନେବା, ନିର୍ବାଚନ

ବାଛୁରି-ବି. (ବତ୍ସତରଶବ୍ଦଜ) ଗୋବତ୍ସ ।

ବାଜ–ବି. (ବାଜ୍-ଅ) ଶ୍ୟେନପକ୍ଷୀ ।

ବାଜଣା–ବି. ବାଜା, ବାଦ୍ୟ ।

ବାଜ-ପେୟ–ବି. ବୈଦିକ ଯାଗବିଶେଷ ।

ବାଜପେୟୀ-ବି°. (ବାଜପେୟ-ଇନ୍) ବାଜପେୟ-ଯାଗକାରୀ ।

ବାଜି–ବି. କୌତୁକ; ହୁଡ଼ା ।

ବାଜିବା–କ୍ରି. ଶବ୍ଦିତ ହେବା ।

ବାଜୀ–ବି. (ବାଜ୍-ଇନ୍) ଅଶ୍ୱ ।

ବାଜୁ–ବି. ହସ୍ତାଭରଣବିଶେଷ ।

ବାଜେ–ବି°. ଖୁଚୁରା; ଇତର ।

ବାଜେଣି–ଶବ୍ଦକାରୀ ଅଳଙ୍କାର ।

ବାଞ୍ଛନୀୟ–ବି°. (ବାଞ୍ଛ୍-ଅନୀୟ) ଅଭିଲଷଣୀୟ ।

ବାଞ୍ଛା–ବି. (ବାଞ୍ଛ୍-ଅ) କାମନା, ସ୍ପୃହା ।

ବାଞ୍ଛିତ–ବି°. (ବାଞ୍ଛ୍-ତ) ଅଭୀଷ୍ଟ, ଅଭିଲଷିତ ।

ବାଟ–ବି. (ବଟ୍-ଅ) ପଥ; ଭୂମି ।

ବାଟିବା–କ୍ରି. ଶିଳରେ ପେଷିବା ।

ବାଟିକା–ବି. କ୍ଷୁଦ୍ର ବଟିକା ।

ବାଟୀ–ବି. ଗୃହ; ୨୦ ମାଣ ଭୂମି ।

ବାଟୁଳି–ବି. ମାଟିର ଗୁଳି ।

ବାଟୋଇ–ବି. (ବାଟଶବ୍ଦଜ) ପଥିକ ।

ବାଡ଼–ବି. (ବୃତିଶବ୍ଦଜ) କ୍ଷେତ୍ରରକ୍ଷାର୍ଥ ବୃତି-ବିଶେଷ । [ବାଡବାନଳ ।

ବାଡ଼ବ–ବି. (ବାଡବା–ଅ) ସମୁଦ୍ରସ୍ଥ ଅଗ୍ନି;

ବାଡ଼ି–ବି. ଯଷ୍ଟି; ଗୃହସଂଲଗ୍ନ କ୍ଷୁଦ୍ର ବଗିଚା ।

ବାଡୁଅ–ବି°. ଅବିବାହିତ ।

ବାଡ଼େଇବା–କ୍ରି. ପ୍ରହାର କରିବା ।

ବାଢ଼ିବା–କ୍ରି. ଅନ୍ନ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ପାତରେ ଥୋଇବା; ପରଶିବା ।

ବାଣ–ବି. (ବାଣ୍-ଅ) ଶର, ତୀର ।

ବାଣି–ବି. ହେଁସ ବୁଣିବା ଦଉଡ଼ି । [ବାର ।

ବାଣିଜ୍ୟ–ବି. (ବଣିଜ୍-ଯ) ବଣିକ୍‌ବୃତ୍ତି; କାର-

ବାଣୀ–ବି. (ବଣ୍-ଇ-ଈ) ବାକ୍ୟ; ସରସ୍ୱତୀ ।

ବାତ–ବି. (ବା-ତ) ବାୟୁ; ରୋଗବିଶେଷ ।

ବାତ ପ୍ରମୀ–ବି. ବାୟୁପରି ଦ୍ରୁତଗାମୀ ମୃଗ ।

ବାତାପି–ବି. ଅସୁରବିଶେଷ; ଅମ୍ଳଫଳବିଶେଷ ।

ବାତାୟନ–ବି. (ବାତ-ଅୟନ) ଗବାକ୍ଷ, ଅଶ୍ୱ ।

ବାତୁଳ–ବି. (ବାତ ଉଲ) ପାଗଳ ।

ବାତ୍ୟା–ବି. (ବାତ-ଯ-ଆ) ବଳବାନ୍ ବାୟୁ, ତୋଫାନ । [ଗୁରୁଜନର ସ୍ନେହ ।

ବାତ୍ସଲ୍ୟ–ବି. (ବତ୍ସଳ-ଯ) ସାନ ପ୍ରତି ବଡ଼ ବା

ବାଦ–ବି. (ବଦ୍-ଅ) ତର୍କ; ବିଚାର; କଥନ; କଳହ; ଦ୍ୱେଷ । [ବକ୍ତା ।

ବାଦକ–ବି°. (ବଦ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ବାଦ୍ୟକର;

ବାଦନ–ବି. (ବାଦ୍-ଅନ) ବଜାଇବା ।

ବାଦରାୟଣ–ବି. ବଦରିକାଶ୍ରମର ମୁନି-ବ୍ୟାସ ।

ବାଦସା-ବ. (ପାର୍ଶୀ) ରଜା ।

ବାଦାନୁବାଦ-ବ. (ବାଦ-ଅନୁବାଦ) ବାଗ୍‌ବିତଣ୍ଡା ।

ବାଦାମ-ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ଓ ତାହାର ଫଳ ।

ବାଦିତ-ବଂ. (ବଦ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଶବ୍ଦିତ ।

ବାଦିତ୍ର-ବ. (ବାଦ-ଇତ୍ର) ବାଦ୍ୟଯନ୍ତ୍ର, ବାଜଣା ।

ବାଦୀ-ବଂ. (ବଦ୍-ଇନ୍) ବକ୍ତା, ଫରିୟାଦି ।

ବାଦୁଆ-ବଂ. ଦ୍ୱେଷୀ, ବିରୋଧୀ ।

ବାଦୁଡ଼ି-ବ. ଉଡ଼ନ୍ତା ପ୍ରାଣିବିଶେଷ ।

ବାଦ୍ୟ-ବ. (ବାଦ-ଯ) ବାଜଣା, ବାଜା ।

ବାନପ୍ରସ୍ଥ-ବ. (ବନ-ଅ-ପ୍ରସ୍ଥ) ଗୃହସ୍ଥାଶ୍ରମର ପରବର୍ତ୍ତୀ ବନପ୍ରସ୍ଥାନ ବ୍ରତ ।

ବାନର-ବ. (ବନ-ରମ୍-ଅ) ମର୍କଟ, ଶାଖାମୃଗ ।

ବାନା-ବ. ପତାକା ।

ବାନୀର-ବ. ବେତଗଛ ।

ବାନ୍ତ-ବଂ. (ବମ୍-ତ) ଉଦ୍ଗୀର୍ଣ୍ଣ ।

ବାନ୍ତି-ବ. (ବମ୍-ତି) ବମନ, ଉଦ୍ଗୀରଣ ।

ବାପ-ବ. (ବପ୍-ଅ) କ୍ଷୌର ; (ବପ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଜନକ । [ବୁଣା ।

ବାପିତ-ବଂ. (ବପ୍-ଣିଚ୍-ତ) ମୁଣ୍ଡିତ ; ବୁଅ,

ବାପୀ-ବ. ବାମ୍ଫୀ, ବୃହତ୍ କୂପ ।

ବାବା-ବ. ପିତା । [ସମ୍ବୋଧନ ।

ବାବୁ-ବ. ଭଦ୍ରଲୋକର ଉପାଧି ; ବାତ୍ସଲ୍ୟ-

ବାମ-ବଂ. (ବମ୍-ଅ) ବା, ଦକ୍ଷିଣେତର ; ପ୍ରତିକୂଳ; ସୁନ୍ଦର ।

ବାମ-ଦେବ-ବ. ଶିବ, ମହାଦେବ ।

ବାମା-ବ. ନାରୀ, ସୁନ୍ଦରୀ ସ୍ତ୍ରୀ ।

ବାମନ-ବଂ. (ବାମ-ଇ-ଅନ) ଖର୍ବ; ବ. ଖର୍ବାକୃତି ଲୋକ; ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଅବତାରବିଶେଷ ।

ବାମେତର-ବଂ. (ବାମ-ଇତର) ଦକ୍ଷିଣ ।

ବାମ୍ପ-ବ. ବାମ୍ଫ ।

ବାୟବୀୟ-ବଂ. ବାୟୁସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବାୟବ୍ୟ-ବଂ. (ବାୟୁ-ଯ) ବାୟୁକୋଣ; ବାୟୁସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବାୟସ-ବ. (ବୟ୍-ଅସ) କାକ ।

ବାୟୁ-ବ. (ବା-ଉ) ବାତ, ପବନ ।

ବାୟୁ-ଭକ୍ଷ-ବ. ସର୍ପ ।

ବାୟୁ-ସଖ-ବ. ଅଗ୍ନି ।

ବାର-ବ. ବାସର; ସମୂହ; ପାଳି; ୧୨ ସଂଖ୍ୟା ।

ବାରଣ-ବ. (ବୃ-ଣିଚ୍-ଅନ) ହସ୍ତୀ; ନିଷେଧ ।

ବାରନାରୀ-ବ. ବାରବିଳାସିନୀ, ବେଶ୍ୟା ।

ବାରବେଳା-ବ. ଅଶୁଭ ସମୟ ଜ୍ୟୋତିଷ-

ବାରମ୍ବାର-ଅ. ପୁନଃପୁନଃ । [ମତେ ।

ବାରାଙ୍ଗନା-ବ. (ବାର-ଅଙ୍ଗନା) ବେଶ୍ୟା ।

ବାରାଣସୀ-ବ. (ବରଣା-ଅସୀ) କାଶୀ ।

ବାରାନ୍ତର-ବ. (ବାର-ଅନ୍ତର) ଅନ୍ୟ ସମୟ ;

ବାରି-ବ. ଜଳ । [ଅନ୍ୟ ବାର ।

ବାରିଜ-ବ. (ବାରି-ଜନ-ଅ) ପଦ୍ମ; ଶଙ୍ଖ ।

ବାରିଦ-ବ. (ବାରି-ଦା-ଅ) ଜଳଦ, ମେଘ ।

ବାରିଧି }
ବାରିନିଧି } ବ.(ବାରି-ଧି,ନିଧି) ସମୁଦ୍ର, ଜଳଧି ।

ବାରି-ବାହି-ବି. ମେଘ ।

ବାରୀନ୍ଦ୍ର-ବି. (ବାର୍-ଇନ୍ଦ୍ର) ସମୁଦ୍ର ; ବରୁଣ ।

ବାରୁଣୀ-ବି. (ବରୁଣ-ଅ-ଈ) ପଶ୍ଚିମଦିଗ୍ ; ବରୁଣଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ।

ବାରୁଦ-ବି. ସୋରାଗନ୍ଧକ ମିଶ୍ରିତ ଚୂର୍ଣ୍ଣବିଶେଷ ।

ବାର୍ତ୍ତା-ବି. (ବୃତ୍ତି-ଅ-ଆ) ବୃତ୍ତାନ୍ତ, ସମ୍ବାଦ ।

ବାର୍ତ୍ତା-ବହ-ବି. ଦୂତ ।

ବାର୍ଦ୍ଦଲ-ବି. ବାଦଲ; ମେଘ ।

ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ-ବି. (ବୃଦ୍ଧ-ଷ୍ଣ-ଯ) ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥା ।

ବାର୍ଦ୍ଧୁଷିକ-ବି. (ବୃଦ୍ଧି-ଇ-କ) କୁଷୀଦଜୀବୀ ।

ବାର୍ଯ୍ୟ-ବିଂ. (ବାର୍-ଯ) ବାରଣୀୟ, ବାରଣଯୋଗ୍ୟ ।

ବାର୍ଷିକ-ବିଂ. (ବର୍ଷ-ଇକ) ବାତ୍ସରିକ ।

ବାର୍ସି-ବି. ବଢେଇର କାଠ ଚାଞ୍ଛିବା ଶସ୍ତ୍ର ।

ବାଲିଶ୍-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ଉପାଧାନ, ତକିଆ ।

ବାଲ୍ମୀକି-ବି. (ବଲ୍ମୀକ-ଇ) ମୁନିବିଶେଷ ।

ବାବଦୂକ-ବିଂ. (ବଦ୍-ଯଙ୍-ଊକ) ବାଚାଳ ।

ବାଷ୍ପ }
ବାସ୍ପ } ବି. (ବା-ସୃପ୍-ପ) ବାଷ୍ପ ; ଅଶ୍ରୁ ।

ବାସ-ବି. (ବସ୍-ଅ) ଗୃହ; ବସ୍ତ୍ର; ସୁଗନ୍ଧ ।

ବାସକ-ବି. ବାସଙ୍ଗ ଗଛ ।

ବାସକ-ସଜ୍ଜା-ବି. ବେଶଭୂଷାଯୁକ୍ତା ନାୟିକା ।

ବାସନ-ବି. (ବସ୍-ଣିଚ୍ ଅନ) ସୁଗନ୍ଧୀକରଣ ; ପାତ୍ର । [ସୁଗନ୍ଧ ।

ବାସନା-ବି. (ବସ୍-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ବାଞ୍ଛା; ଆଶା;

ବାସନ୍ତ-ବିଂ. (ବସନ୍ତ-ଅ) ବସନ୍ତ ଋତୁ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ବାସନ୍ତୀ-ବି. (ବସନ୍ତ-ଅ-ଈ) ନବମଲ୍ଲିକା ; ଦୁର୍ଗା ।

ବାସର-ବି. (ବସ୍-ଣିଚ୍-ଅର) ଦିବସ; ବିବାହ-ସହିତ ଶୟନଗୃହ ।

ବାସବ-ବି. (ବସୁ-ଅ) ଇନ୍ଦ୍ର ।

ବାସି-ବିଂ. ପର୍ଯ୍ୟୁଷିତ । [ବସ୍ତ୍ରାବୃତ ।

ବାସିତ-ବିଂ. (ବସ୍-ଣିଚ୍-ତ) ସୁଗନ୍ଧୀକୃତ ;

ବାସିନ୍ଦା-ବିଂ. (ଫାର୍ସୀ) ବାସକାରୀ ।

ବାସୀ-ବିଂ. (ବସ-ଇନ୍) ବାସକାରୀ ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ବାସୁ-ବି. (ବସ୍ ଉ) ସର୍ବଭୂତବାସୀ ବିଷ୍ଣୁ ।

ବାସୁକି-ବି, (ବସୁ-କ-ଇ) ସର୍ପରାଜ ।

ବାସୁଙ୍ଗା-ବି. କଦଳୀ-ବାଉଁଶ ।

ବାସୁଦେବ-ବି. (ବସୁଦେବ-ଅ) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।

ବାସ୍ତରି-ବିଂ. ଦ୍ୱିସପ୍ତତି ।

ବାସ୍ତବ }
ବାସ୍ତବିକ } ବିଂ. (ବସ୍ତୁ-ଅ, ଇକ) ପ୍ରକୃତ, ଯଥାର୍ଥ ।

ବାସ୍ତବ୍ୟ-ବିଂ. (ବସ୍-ଣିଚ୍-ତବ୍ୟ) ବାସଯୋଗ୍ୟ ।

ବାସ୍ତୁ-ବି. (ବସ-ତୁ) ଗୃହ ।

ବାସ୍ତୁଶା-ବିଂ. ବାରକୁଳା । [ବହୁକର୍ଣ୍ଣ ।

ବାହକ-ବି. (ବହ-ଣିଚ୍-ଅକ) ସାରଥି; ବିଂ.

ବାହନ-ବି. (ବହ-ଣିଚ୍-ଅନ) ଯାନ; ହସ୍ତୀ, ଅଶ୍ୱ, ନୌକା ପ୍ରଭୃତି ।

ବାହା-ବି. (ବାହୁଶବ୍ଦଜ) ଭୁଜ ।

ବାହା-ବି. (ବିବାହଶବ୍ଦଜ) ବିବାହ ।

ବାହାଡ଼ା-ବି. ଫଳବିଶେଷ ।

ବାହାନା—ବି. ଛଳନା ।
ବାହାପିଆ—ବିଂ. ଦୁଃସାହସୀ ।
ବାହାର—ବିଂ. ବହିର୍ଗତ ।
ବାହାର—ବି. ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ।
ବାହାରିବା—କ୍ରି. ବହିର୍ଗତ ହେବା । [ହିତ ।
ବାହିତ—ବିଂ. (ବହ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଚାଳିତ ; ପ୍ରବା-
ବାହିନୀ—ବି. (ବାହ୍-ଇନ୍-ଈ) ସେନା ; ନଦୀ ।
ବାହିବା—କ୍ରି. ନୌକା ଚଳାଇବା ।
ବାହୁ—ବି. (ବହ୍-ଉ) ଭୁଜ ; ତ୍ରିଭୁଜର ଭୁଜ ।
ବାହୁଙ୍ଗା—ବି. ତାଳ ଓ ନଡ଼ିଆ ଗଛ ପ୍ରଭୃତିର
ବାହୁଙ୍ଗୀ—ବି. ଖରଦଣ୍ଡ । [ଶାଖା ।
ବାହୁଟିଆ—ବି. ଭୂଷଣବିଶେଷ ।
ବାହୁଟୀ—ବି. ହସ୍ତାଭରଣବିଶେଷ ।
ବାହୁଡ଼ା—ବି. (ବ୍ୟାବୃତ୍ତଶବ୍ଦଜ) ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ।
ବାହୁଡ଼ିବା—କ୍ରି. ଲେଉଟିବା ।
ବାହ୍ୟ—ବିଂ. (ବହ୍ ଯ) ବହିର୍ଭାଗସ୍ଥ ; ବହିଃସ୍ଥ ।
ବି— ଉପସର୍ଗ (ବା-ଇ) ବିପରୀତ, ବିଶେଷ, ପ୍ରଭେଦ, ବିରୋଧ ପ୍ରଭୃତିର ସୂଚକ ।
ବିଂଶ—ବି. (ବିଂଶତି-ଅ) ବିଂଶତିର ପୂରଣ ।
ବିଂଶତି—ବି. କୋଡ଼ିଏ ସଂଖ୍ୟା ୨୦ ।
ବିଂଶତିତମ—ବିଂ. ବିଂଶତିର ପୂରଣ ।
ବିଆଣ—ବି. ପ୍ରସବ ।
ବିଆଳି—ବି. ଧାନ୍ୟବିଶେଷ । [ବିଶେଷ ।
ବିଇଁଛି—ବି. (ବୃଶ୍ଚିକାଶବ୍ଦଜ) ଚର୍ମରୋଗ-
ବିକଚ—ବି. (ବି-କଚ୍-ଅ) ବିକଶିତ, ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ।

ବିକଟ—ବିଂ. (ବି-କଟ୍-ଅ) ଭୟଙ୍କର; ବିକୃତ ।
ବିକତ୍ଥନ—ବି. (ବି-କତ୍ଥ୍-ଅନ) ମିଥ୍ୟାଶ୍ଳାଘା ।
ବିକର୍ତ୍ତନ—ବି. (ବି-କୃତ୍-ଅନ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ବିକଳ—ବିଂ. (ବି-କଳା) ଅବଶ; ବିହ୍ୱଳ; ଅସମର୍ଥ; ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।
ବିକଳା—ବି. କଳାର ଷୋଡ଼ଶାଂଶ ।
ବିକଳାଙ୍ଗ—ବିଂ. (ବିକଳ-ଅଙ୍ଗ) ହୀନାଙ୍ଗ, ଖଞ୍ଜ ପ୍ରଭୃତି । [କଳ୍ପ ।
ବିକଳ୍ପ—ବି. (ବି-କଳ୍ପ) ସନ୍ଦେହ; ଭ୍ରମ; ବିପରୀତ
ବିକଶିତ, ବିକସିତ—ବିଂ. (ବି-କଶ୍, କସ୍-ତ) ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ, ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ।
ବିକସ୍ୱର—ବିଂ. (ବି-କସ୍-ବର) ବିକାଶ-ଶୀଳ ।
ବିକା—ବି. (ବିକ୍ରୟଶବ୍ଦଜ) ବିକ୍ରୟ ।
ବିକାର—ବି. (ବି-କୃ-ଅ) ପ୍ରକୃତିର ଅନ୍ୟଥାଭାବ, ବିକୃତ ରୋଗ ।
ବିକାଶ—ବି. (ବି-କାଶ୍-ଅ) ପ୍ରକାଶ; ଉଲ୍ଲାସ ।
ବିକାଶନ—ବି. ପ୍ରସ୍ଫୁଟନ ।
ବିକିରଣ—ବି. (ବି-କୄ-ଅନ) ବିକ୍ଷେପଣ ।
ବିକୀର୍ଣ୍ଣ—ବିଂ. (ବି-କୄ-ତ) ବିକ୍ଷିପ୍ତ; ବିସ୍ତୃତ ।
ବିକୃତ—ବିଂ. (ବି-କୃ-ତ) ବିକାରପ୍ରାପ୍ତ । ଘୃଣିତ ।
ବିକୃତି—ବି. (ବି-କୃ-ତି) ପ୍ରକୃତିର ଅନ୍ୟଥାଭାବ ।
ବିକ୍ରମ—ବି. (ବି-କ୍ରମ୍-ଅ) ପରାକ୍ରମ, ଶୌର୍ଯ୍ୟ; ବୀରତ୍ୱ; ପଦକ୍ଷେପ ।
ବିକ୍ରୟ—ବି. (ବି-କ୍ରୀ-ଅ) ବିକିବା । [ଶାଳୀ ।
ବିକ୍ରାନ୍ତ—ବିଂ. (ବି-କ୍ରମ୍-ତ) ପରାକ୍ରାନ୍ତ, ବିକ୍ରମ-

ବିକ୍ରିୟା—ବି. ବିକାର, ବିକୃତି ।
ବିକ୍ରେତା—ବିଂ. (ବି-କ୍ରୀ-ତୃ) ବିକ୍ରୟ-କାରକ ।
ବିକ୍ରେୟ—ବିଂ. (ବି-କ୍ରୀ-ଯ) ବିକ୍ରୟ-ଯୋଗ୍ୟ ।
ବିକ୍ଳବ—ବିଂ. (ବି-କ୍ଳବ୍-ଅ) ବିହ୍ୱଳ; କାତର ।
ବିକ୍ଷିପ୍ତ—ବିଂ. (ବି-କ୍ଷିପ୍-ତ) ଏଣେତେଣେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ; ଉଦ୍‌ଭ୍ରାନ୍ତଚିତ୍ତ ।
ବିକ୍ଷେପ—ବି. (ବି-କ୍ଷିପ୍-ଅ) ଅନାଦରରେ ନିକ୍ଷେପ; ଦୁଃଖ; ଭୟ; ଶୃଙ୍ଖଳ ।
ବିକ୍ଷୋଭ—ବି. (ବି-କ୍ଷୁଭ୍-ଅ) ଦୁଃଖ; ଶୃଙ୍ଖଳ ।
ବିଖ୍ୟାତ—ବିଂ. (ବି-ଖ୍ୟା-ତ) ପ୍ରସିଦ୍ଧ ।
ବିଗତ—ବିଂ. (ବି-ଗମ୍-ତ) ଅତୀତ; ପ୍ରସ୍ଥିତ ।
ବିଗମ—ବି. (ବି-ଗମ୍-ଅ) ଅପଗମ; ନିବୃତ୍ତି ।
ବିଗର୍ହଣ—ବି. (ବି-ଗର୍ହ୍-ଅନ) ନିନ୍ଦା, ଅପବାଦ ।
ବିଗର୍ହିତ—ବିଂ. (ବି-ଗର୍ହ୍-ତ) ନିନ୍ଦିତ ।
ବିଗଳିତ—ବିଂ. (ବି-ଗଲ୍-ତ) ସ୍ଖଳିତ; କ୍ଷରିତ ।
ବିଗିଡ଼ିବା—କ୍ରି. ବିକୃତ ହେବା, ଖରାପ ହେବା ।
ବିଗୁଣ—ବିଂ. (ବି-ଗୁଣ) ଗୁଣରହିତ ।
ବିଗ୍ନ—ବିଂ. (ବିଜ୍-ତ) ଉଦ୍‌କଣ୍ଠିତ; କାତର ।
ବିଗ୍ରହ—ବି. (ବି-ଗ୍ରହ୍-ଅ) ଶରୀର; ମୂର୍ତ୍ତି; ଯୁଦ୍ଧ; କଳହ ।
ବିଘଟନ—ବି. (ବି-ଘଟ୍-ଅନ) ବିଶ୍ଲେଷ; ବିରୋଧ ।
ବିଘଟିତ—ବିଂ. (ବି-ଘଟ୍-ତ) ବିଶ୍ଲେଷିତ, ବ୍ୟାହତ ।
ବିଘାତ—ବି. (ବି-ହନ୍-ଅ) ବିଘ୍ନ; ଆଘାତ ।
ବିଘ୍ନ—ବି. (ବି-ହନ୍-ଅ) ବ୍ୟାଘାତ, ବାଧା ।
ବିଘ୍ନ-ନାୟକ, ବିଘ୍ନେଶ-ବି. ଗଣେଶ ।

ବିଘ୍ନିତ—ବିଂ. ବ୍ୟାହତ ।
ବିଚକ୍ଷଣ—ବିଂ. (ବି-ଚକ୍ଷ୍-ଅନ) ଜ୍ଞାନୀ; ଦକ୍ଷ; ବିଦ୍ୱାନ୍ ।
ବିଚର୍ଚ୍ଚିକା—ବି. ବିଖଣ୍ଡରୋଗ; କାଛୁରୋଗ ।
ବିଚଳିତ—ବିଂ. (ବି-ଚଲ୍-ତ) ସ୍ଖଳିତ; ଭ୍ରଷ୍ଟ; ଅସ୍ଥିର । [ନିରୂପଣ ।
ବିଚାର—ବି. (ବି-ଚର୍-ଅ) ବିବେଚନା; ଯାଥାର୍ଥ୍ୟ-
ବିଚାରକ—ବି. (ବି-ଚର୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ବିଚାର-କର୍ତ୍ତା; ମୀମାଂସାକାରକ ।
ବିଚାରଣା—ବି. (ବି-ଚର୍-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ବିଚାର, ବିବେଚନା । [ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ।
ବିଚାରଣୀୟ—ବିଂ. (ବି-ଚର୍-ଅନୀୟ) ବିଚାର୍ଯ୍ୟ,
ବିଚାରିତ—ବିଂ. (ବି-ଚର୍-ତ) ବିବେଚିତ, ମୀମାଂସିତ । [ଯୋଗ୍ୟ ।
ବିଚାର୍ଯ୍ୟ—ବିଂ. (ବି-ଚର୍-ଯ) ବିବେଚ୍ୟ; ବିଚାର-
ବିଚିତ୍ର—ବିଂ. (ବି-ଚିତ୍ର ଅ) ନାନାବର୍ଣ୍ଣ-ବିଶିଷ୍ଟ; ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ; ସୁନ୍ଦର ।
ବିଚିତ୍ରିତ—ବିଂ. (ବିଚିତ୍ର-ଇତ) ନାନାବର୍ଣ୍ଣ-ବିଶିଷ୍ଟ ।
ବିଚେତନ—ବିଂ. (ବି-ଚେତନା) ଅଚେତନ ।
ବିଚେୟ—ବିଂ. (ବି-ଚି-ଯ) ଅନ୍ୱେଷଣୀୟ ।
ବିଚେଷ୍ଟିତ—ବି. (ବି-ଚେଷ୍ଟ-ତ) ଅଙ୍ଗପରିବର୍ତ୍ତନ-
ବିଚ୍ୟୁତି—ବି. ଭ୍ରଂଶ, ସ୍ଖଳନ । [କ୍ରିୟା ।
ବିଚ୍ଛିନ୍ନ—ବିଂ. (ବି-ଛିଦ୍-ତ) ବିଯୁକ୍ତ; ବିଭିନ୍ନ ।
ବିଚ୍ଛେଦ—ବି. (ବି-ଛିଦ୍-ଅ) ବିଯୋଗ; ବିରହ;
ବିଛା—ବି. (ବୃଶ୍ଚିକଶବ୍ଦଜ) ବୃଶ୍ଚିକ । [ପାର୍ଥକ୍ୟ ।
ବିଛୁଆତି—ବି. କଣ୍ଟା-କାଣ୍ଡ ଲତାବିଶେଷ ।

ବି-ଜନ–ବିଂ. ନିର୍ଜ୍ଜନ ।

ବିଜୟ–ବିଂ. (ବି-ଜି-ଅ) ଜୟ ।

ବିଜୟା–ବି. ଶଙ୍କରୀ; ଦୁର୍ଗା । [ପ୍ରାପ୍ତ ।

ବିଜୟୀ–ବିଂ. (ବି-ଜି-ଇନ୍) ଜୟଯୁକ୍ତ, ଜୟ-

ବିଜାତୀୟ–ବିଂ. (ବି-ଜାତି-ଈୟ) ବିଭିନ୍ନଧର୍ମ୍ମା-କ୍ରାନ୍ତ ।

ବିଜିତ–(ବି-ଜି-ତ) ପରାଭୂତ, ପରାଜିତ ।

ବିଜୁଳି–ବି. (ବିଦ୍ୟୁତ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ବିଦ୍ୟୁତ, ତଡ଼ିତ୍ ।

ବିଜୃମ୍ଭଣ–ବି. (ବି-ଜୃମ୍ଭ-ଅନ) ହାଇମାରିବା ।

ବିଜେତା–ବି. (ବି-ଜି-ତୃ) ଜୟୀ ।

ବିଜେୟ–ବିଂ. (ବି-ଜି-ଯ) ଜୟ କରିବାର ଯୋଗ୍ୟ ।

ବିଜ୍ଞ–ବିଂ. (ବି-ଜ୍ଞା-ଅ) ବିଶେଷଜ୍ଞ, ଜ୍ଞାନୀ ।

ବିଜ୍ଞପ୍ତି–ବି. (ବି-ଜ୍ଞା-ଣିଚ୍-ତି) ବିଜ୍ଞାପନ ।

ବିଜ୍ଞାନ–ବି. (ବି-ଜ୍ଞା-ଅନ) ପଦାର୍ଥର ତତ୍ତ୍ୱନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଶାସ୍ତ୍ର, ଆତ୍ମତତ୍ତ୍ୱଜ୍ଞାନ ।

ବିଜ୍ଞାପନ–ବି. (ବି-ଜ୍ଞା-ଣିଚ୍-ଅନ) ନିବେଦନ, ବିଶେଷରୂପେ ଜଣାଇବା ।

ବିଜ୍ଞାପିତ–ବିଂ. ନିବେଦିତ ।

ବିଞ୍ଚଣା–ବି. (ବ୍ୟଜନଶବ୍ଦଜ) ବ୍ୟଜନ, ପଙ୍ଖା ।

ବିଟ–ବି. (ବିଟ୍-ଅ) ଧୂର୍ତ୍ତ; ଲମ୍ପଟ; ଲବଣବିଶେଷ ।

ବିଟଙ୍କ–ବି. ପାରାଭାଡ଼ି ।

ବିଟପ–ବି. (ବିଟ୍-ଅପ) ଶାଖା, ଡାଳ; ଲମ୍ପଟ ।

ବିଟପୀ–ବି. (ବିଟପ-ଇନ୍) ତରୁ, ବୃକ୍ଷ; ବ୍ୟଭି-

ବିଟୋଲି–ବିଂ. ଦୁଷ୍ଟ । [ଚାରିଣୀ ।

ବିଡ଼ଙ୍ଗ–ବି. (ବିଡ଼୍ ଅଙ୍ଗ) ଔଷଧବିଶେଷ ।

ବିଡ଼ମ୍ବନ, ବିଡ଼ମ୍ବନା–ବି. (ବି-ଡମ୍ବ୍-ଅନ, ଆ) ଅନୁକରଣ; ପ୍ରବଞ୍ଚନା; ଉପହାସଜନକ ବ୍ୟାପାର ।

ବିଡ଼ମ୍ବିତ–ବିଂ. (ବି-ଡମ୍ବ୍-ତ) ପ୍ରବଞ୍ଚିତ;

ବିଡ଼ା–ବି. ଗୋଛା । [ଉପହାସିତ ।

ବିଡ଼ାଳ–ବି. ବିଲେଇ ।

ବିଡ଼ିଆ–ବି. (ବୀଟିକାଃଶବ୍ଦଜ) ପାନଖିଲ ।

ବିଡ଼ିବା–କ୍ରି. ପରଖିବା ।

ବିଡ଼ୌଜାଃ–ବି. (ବିଟ୍-ଓଜସ୍) ଇନ୍ଦ୍ର ।

ବିଣ୍ଡା–ବି. ବସ୍ତ୍ର ବା ପାଳ ପ୍ରଭୃତିର ମେଞ୍ଚା ।

ବିତଂସ–ବି. ପକ୍ଷୀ ଧରିବା ଜାଲ ।

ବିତଣ୍ଡା–ବି. (ବି-ତଣ୍ଡ୍-ଅ-ଆ) ବିତର୍କ; ବାଗ୍‌ଯୁଦ୍ଧ ।

ବିତତ–ବିଂ. (ବି-ତନ୍-ତ) ବିସ୍ତୃତ ।

ବିତଥ–ବିଂ. (ବି-ତଥା-ଅ) ବିଫଳ; ମିଥ୍ୟା ।

ବିତରଣ–ବି. (ବି-ତୃ-ଅନ) ଦାନ; ବଣ୍ଟନ ।

ବିତର୍କ–ବି. (ବି-ତର୍କ୍-ଅ) ବାଦାନୁବାଦ; ଅନୁମାନ ।

ବିତଳ–ବି. ସପ୍ତ ପାତାଳର ଦ୍ୱିତୀୟ ପାତାଳ ।

ବିତସ୍ତି–ବି. ଏକ ଚଖଣ୍ଡ, ବାର ଅଙ୍ଗୁଳି ପରିମାଣ ।

ବିତାନ–ବି. (ବି-ତନ୍-ଅ) ଚାନ୍ଦୁଆ; ପଟମଣ୍ଡପ; ବିସ୍ତାର ।

ବିତିବା–କ୍ରି. ବିଗତ ହେବା, ଯାପିତ ହେବା ।

ବିତୃଷ୍ଣା–ବି. ଅନିଚ୍ଛା; ଅରୁଚି ।

ବିତ୍ତ–ବି. (ବିଦ୍-ତ) ଧନ, ସମ୍ପତ୍ତି ।

ବିଦ୍–ବିଂ. (ବିଦ୍-କ୍ୱିପ୍) ଯେ ଜାଣେ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ)

ବିଦ-ବି. ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ବାମ ବାହୁର ଅଲଙ୍କାର-
ବିଶେଷ । [ଚତୁର; ନିପୁଣ ।
ବିଦଗ୍ଧ ବିଂ. (ବି-ଦହ୍-ତ) ରସଜ୍ଞ; ପଣ୍ଡିତ;
ବିଦର୍ଭ-ବି. ବସର ପ୍ରଦେଶ ।
ବିଦାଙ୍କୀ-ବି. (ଦାଯାଦୁକ) ମେଲାଣି ଧନାଦି ।
ବିଦାୟ-ବି. (ବି-ଦା-ଯ) ଗମନାନୁମତି; ମେଲାଣି ।
ବିଦାରକ-ବିଂ. (ବି-ଦୃ-ଅକ) ବିଦାର୍ଣ୍ଣକାରୀ ।
ବିଦାରଣ-ବି.(ବି-ଦୃ-ଣିଚ୍-ଅନ) ବିଦାର୍ଣ୍ଣ-କରଣ, ଭେଦନ, ମାରଣ ।
ବିଦାରିତ ବିଂ. (ବି-ଦୃ-ଣିଚ୍-ତ) ଭେଦିତ ।
ବିଦିକ୍-ବି. ଦୁଇ ଦିଗର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ କୋଣ ।
ବିଦିତ-ବିଂ. (ବିଦ୍-ତ) ଅବଗତ, ଜ୍ଞାତ ।
ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. (ବି-ଦୃ-ତ) ଚିରା; ଭିନ୍ନ ।
ବିଦୁର-ବିଂ ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କ ପିତୃବ୍ୟ ।
ବିଦୁଷୀ-ବି.(ବିଦ୍ୱସ୍-ଈ) ବିଦ୍ୟାବତୀସ୍ତ୍ରୀ, ପଣ୍ଡିତା ।
ବିଦୂଷକ-ବି. (ବି-ଦୂଷ ଅକ) ନାଟକନାୟକର ପରିହାସ-କାରୀ ସହାୟ ।
ବି-ଦେଶ-ବି. ଦେଶାନ୍ତର, ଭିନ୍ନ ଦେଶ ।
ବିଦେଶୀ, ବିଦେଶୀୟ-ବିଂ. (ବିଦେଶ-ଇନ୍, ଈୟ) ଭିନ୍ନଦେଶବାସୀ ।
ବି-ଦେହ-ବି. ମିଥିଳା; ବିଂ- ଦେହରହିତ ।
ବିଦ୍ଧ-ବିଂ. (ବ୍ୟଧ୍-ତ) ଛିଦ୍ରିତ; ସମ୍ମୁଖଗାମୀ; ଆହତ । [ସ୍ଥିତ ।
ବିଦ୍ୟମାନ-ବିଂ. (ବିଦ୍-ଅନ) ବର୍ତ୍ତମାନ, ଉପ-
ବିଦ୍ୟା-ବି. (ବିଦ୍-ଯ-ଅ) ଅଧ୍ୟୟନ ଜନିତ-ଜ୍ଞାନ ।
ବିଦ୍ୟା-ଧର-ବି. ଗନ୍ଧର୍ବ; କିନ୍ନର ।

ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ-ବି.(ବିଦ୍ୟା-ଅର୍ଥ-ଇନ୍) ଛାତ୍ର, ଶିଷ୍ୟ ।
ବିଦ୍ୟାଳୟ-ବି. (ବିଦ୍ୟା-ଆଲୟ) ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷାର ସ୍ଥାନ ।
ବିଦ୍ୟାବାନ୍-ବିଂ. (ବିଦ୍ୟା-ବତ୍) ପଣ୍ଡିତ, ବିଦ୍ୱାନ୍ ।
ବିଦ୍ୟୁତ୍-ବି. (ବି-ଦ୍ୟୁତ୍-କ୍ୱିପ୍) ବିଜୁଳି, ସୌଦାମିନୀ ।
ବିଦ୍ୟୁଲ୍ଲତା-ବି. (ବିଦ୍ୟୁତ୍-ଲତା) ବିଜୁଳି ।
ବିଦ୍ରଧି-ବି. (ବିଦ୍ର ଧା-ଇ) ବ୍ରଣବିଶେଷ ।
ବିଦ୍ରୁତ-ବିଂ.(ବି-ଦ୍ରୁ-ତ) ଦ୍ରବୀଭୂତ, ପଳାୟିତ; ଗଳିତ ।
ବିଦ୍ରୁମ-ବି. ପଦ୍ମରାଗ-ମଣି; ପ୍ରବାଳ, ପୋହଳା ।
ବିଦ୍ରୋହ-ବି. (ବି-ଦ୍ରୁହ-ଅ) ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ ।
ବିଦ୍ରୋହୀ-ବିଂ. (ବିଦ୍ରୋହ-ଇନ) ବିରୁଦ୍ଧାଚାରୀ, ବିଦ୍ରୋହକାରୀ ।
ବିଦ୍ୱାନ୍-ବିଂ. (ବିଦ୍-ବସ) ପଣ୍ଡିତ, ବିଦ୍ୟାବାନ୍ ।
ବିଦ୍ୱିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ବି-ଦ୍ୱିଷ୍-ତ) ଦ୍ୱେଷ ଭାବରେ ଘୃଣିତ ।
ବିଦ୍ୱେଷ-ବି. (ବି-ଦ୍ୱିଷ୍-ଅ) ଶତ୍ରୁତା, ଦ୍ୱେଷ ।
ବିଦ୍ୱେଷୀ-ବିଂ. (ବି-ଦ୍ୱିଷ୍-ଇନ) ଦ୍ୱେଷକାରୀ ।
ବିଧ-ବି. (ବି-ଧା-ଅ) ପ୍ରକାର ।
ବିଧବା-ବି. (ବି-ଧବ) ପତିହୀନା, ମୃତପତିକା ।
ବିଧା-ବି. ହସ୍ତ-ମୁଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ମାଡ଼ ।
ବିଧାତା-ବି. (ବି-ଧା-ତୃ) ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ।
ବିଧାନ-ବି.(ବି-ଧା-ଅନ) ନିୟମ, ବିଧି; ନିର୍ମାଣ ।
ବିଧି-ବି. (ବି-ଧା-ଇ) ବିଧାତା ; ନିୟମ; ଅନୁ-
ବିଧି-ଜ୍ଞ-ବିଂ. ବିଧାନଜ୍ଞ; ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ । [ଷ୍ଠାନ ।
ବିଧି-ପୂର୍ବକ-କ୍ରି. ବିଂ. ବିଧାନଅନୁସାରେ ।

ବିଧି-ବତ୍-ଅ°. ଯଥାବିଧି ।

ବିଧୁ-ବି. (ବି-ଧେ-ଉ) ଚନ୍ଦ୍ର; କର୍ପୂର ।

ବିଧୁନନ-ବି. (ବି-ଧୂ-ଣିଚ୍-ଅନ) କମ୍ପନ ।

ବିଧୂନିତ-ବି°. କମ୍ପିତ ।

ବିଧୁନ୍ତୁଦ-ବି. (ବିଧୁ-ତୁଦ୍-ଅ) ରାହୁଗ୍ରହ ।

ବିଧୁର-ବି°. (ବି-ଧୁର୍-ଅ) ଆର୍ତ୍ତ; କାତର; ଦୁଃଖିତ ।

ବିଧୃତ-ବି°. (ବି-ଧୃ-ତ) ଧୃତ; ଅବଲମ୍ବିତ ।

ବିଧେୟ-ବି°. (ବି-ଧା-ଯ) କର୍ତ୍ତବ୍ୟ; ଉଚିତ ।

ବିଧ୍ୱଂସ-ବି. (ବି-ଧ୍ୱନ୍‌ସ୍-ଅ) ବିନାଶ ।

ବିଧ୍ୱସ୍ତ-ବି°. (ବି-ଧ୍ୱନ୍‌ସ୍-ତ) ବିନଷ୍ଟ ।

ବିନତ ବି°. (ବି-ନମ୍-ତ) ଅବନତ; ପ୍ରଣତ ।

ବିନତା-ବି (ବି-ନମ୍-ତ-ଆ) କଶ୍ୟପ-ମୁନି-ପତ୍ନୀ, ଅରୁଣ ଓ ଗରୁଡ଼ର ମାତା ।

ବିନୟ-ବି. (ବି-ନୀ-ଅ) ନମ୍ରତା, ଶିଷ୍ଟତା ।

ବିନୟନ-ବି. (ବି-ନୀ-ଅନ) ଶିକ୍ଷା ।

ବିନୟୀ-ବି°. (ବି-ନୀ-ଇନ୍) ନମ୍ର, ବିନୀତ ।

ବିନଶ୍ୱର-ବି°. (ବି-ନଶ୍-ବର) ଅନିତ୍ୟ, ଧ୍ୱଂସଶୀଳ ।

ବିନଷ୍ଟ-ବି°. (ବି-ନଶ୍-ତ) ବିଧ୍ୱସ୍ତ, ନାଶପ୍ରାପ୍ତ ।

ବିନା-ଅ°. ବ୍ୟତିରେକେ ।

ବିନାୟକ-ବି. (ବି-ନୀ-ଅକ) ଗଣେଶ ।

ବିନାଶ-ବି. (ବି-ନଶ୍-ଅ) ଧ୍ୱଂସ; ସଂହାର ।

ବିନାଶିତ-ବି°. (ବି ନଶ୍-ଣିଚ୍-ତ) ନଷ୍ଟ ।

ବିନିଃସୃତ-ବି°. (ବି-ନିର୍-ସୃ-ତ) ବହିର୍ଗତ, ନିର୍ଗତ ।

ବିନିଦ୍ର-ବି°. (ବି-ନିଦ୍ରା) ଜାଗରିତ, ନିଦ୍ରାରହିତ ।

ବିନିମୟ-ବି. (ବି ନି-ମୀ-ଅ) ପରିବର୍ତ୍ତ, ବଦଳ ।

ବିନୀତ-ବି°. (ବି-ନୀ-ତ) ନମ୍ର, ଶାନ୍ତ; ଶିକ୍ଷିତ; ଶାସିତ ।

ବିନୁ-ଅ°. (ବିନାଶବ୍ଦଜ) ବ୍ୟତିରେକେ ।

ବିନେତା-ବି°. (ବି-ନୀ-ତୃ) ଶିକ୍ଷକ, ନିୟମ-କର୍ତ୍ତା ।

ବିନେୟ-ବି°. (ବି-ନୀ ଯ) ଶିକ୍ଷଣୀୟ; ଶାସନୀୟ ।

ବିନୋଦ, ବିନୋଦନ-ବି. (ବି-ନୁଦ୍-ଅ, ଅନ) ପ୍ରବୋଧ; ଆମୋଦ । [ଅନୁସର ।

ବିନ୍ଦୁ-ବି. (ବିନ୍ଦ୍-ଉ) ଟୋପା, ଦ୍ରବଦ୍ରବ୍ୟର କଣା;

ବିନ୍ଧ-ବି. (ବ୍ୟଧ୍-ଧାତୁରୁ) ଛିଦ୍ର, ରନ୍ଧ୍ର ।

ବିନ୍ଧାଣି-ବି. କାରିଗର । [କରିବା ।

ବିନ୍ଧିବା-କ୍ରି. ବି. ଫୋଡ଼ିବା; ଶୃଙ୍ଗଦ୍ୱାରା ଆଘାତ

ବିନ୍ଧ୍ୟ-ବି. ପର୍ବତବିଶେଷ । [କ୍ରମେ ଅର୍ପିତ ।

ବିନ୍ୟସ୍ତ-ବି. (ବି-ନି-ଅସ-ତ) ସ୍ଥାପିତ; ଯଥା-

ବିନ୍ୟାସ-ବି. (ବି-ନି-ଅସ୍-ଅ) ସ୍ଥାପନ; ରଚନା;

ବିପକ୍ଷ-ବି. ବିରୁଦ୍ଧ ପକ୍ଷ, ଶତ୍ରୁ । [ସଜ୍ଜା ।

ବିପକ୍ଷତା-ବି. ଶତ୍ରୁତା, ପ୍ରତିକୂଳତା ।

ବିପଞ୍ଚୀ-ବି. ବୀଣା ।

ବିପଣି-ବି. (ବି-ପଣ୍-ଇ) ଦୋକାନ; ବଜାର ।

ବିପତ୍ତି-ବି. (ବି-ପଦ୍-ତି) ଆପଦ୍; ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ।

ବିପଥ-ବି. କୁପଥ ।

ବିପଦ୍-ବି. (ବି-ପଦ୍-କ୍ୱିପ୍) ଆପଦ୍; ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ।

ବିପନ୍ନ-ବି°. (ବି-ପଦ୍-ତ) ଦୁରବସ୍ଥାପନ୍ନ ।

ବିପରୀତ-ବି°. (ବି-ପରି-ଇ-ତ) ବିରୁଦ୍ଧ; ଓଲଟା ।

ବିପର୍ଯ୍ୟୟ–ବି. (ବି-ପରି-ଇ-ଅ) ବୈପରୀତ୍ୟ ।
ବିପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ–ବିଂ. (ବି-ପରି-ଅସ୍-ତ) ବ୍ୟତିକ୍ରାନ୍ତ, ଓଲଟ ପାଲଟ ।
ବିପର୍ଯ୍ୟାସ–ବି. (ବି-ପରି-ଅସ୍-ଅ) ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ।
ବିପଲ–ବି. କାଳର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅଂଶ ।
ବିପଶ୍ଚିତ୍–ବି. ବିଦ୍ୱାନ୍ ।
ବିପାକ–ବି. (ବି-ପଚ୍-ଅ) ପରିଣାମ; କର୍ମଫଳ ।
ବିପାଟନ–ବି. (ବି-ପଟ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ବିଦାରଣ ।
ବିପିନ–ବି. କାନନ, ବନ ।
ବିପୁଳ–ବିଂ. (ବି-ପୁଲ୍-ଅ) ବୃହତ୍, ମହତ୍ ।
ବିପ୍ର–ବି. (ବି-ପ୍ରା-ଅ) ବ୍ରାହ୍ମଣ ।
ବିପ୍ରକର୍ଷଣ–ବି. (ବି-ପ୍ର-କୃଷ୍-ଅନ) ଦୂରଗମନ ।
ବିପ୍ରକୃଷ୍ଟ–ବିଂ. ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ । [ରିତ ।
ବିପ୍ରଲବ୍ଧ–ବିଂ. (ବି-ପ୍ର-ଲଭ୍-ତ) ବଞ୍ଚିତ, ପ୍ରତା-
ବିପ୍ରଲମ୍ଭ–ବି. (ବି-ପ୍ର-ଲଭ୍-ଅ) ପ୍ରତାରଣା ; ବିବାଦ; ବିରହ ।
ବି-ପ୍ରିୟ–ବିଂ. ଅପ୍ରିୟ; ବି. ଅନିଷ୍ଟ ।
ବିପ୍ଳବ–ବି. (ବି-ପ୍ଲୁ-ଅ) ବିଦ୍ରୋହ; ଉପଦ୍ରବ ।
ବିପ୍ଳୁତ–ବିଂ. (ବି-ପ୍ଲୁ-ତ) ଆର୍ତ୍ତ; ଉପଦ୍ରୁତ ।
ବିଫଳ–ବିଂ. (ବି-ଫଳ) ନିଷ୍ଫଳ, ନିରର୍ଥକ ।
ବିବନ୍ଧ–ବି. ମୂତ୍ର-ପୁରୀଷର ଅବରୋଧ ।
ବିବୁଧ–ବି. (ବି-ବୁଧ-ଅ) ଦେବତା; ପଣ୍ଡିତ ।
ବି-ବୋଧ–ବି. ଜାଗରଣ; ଜ୍ଞାନ ।
ବିଭକ୍ତ–ବିଂ. (ବି-ଭଜ୍-ତ) ପୃଥକ୍‌କୃତ ।
ବିଭକ୍ତି–ବି. (ବି-ଭଜ୍-ତି) ବିଭାଗ; ବ୍ୟାକରଣରେ ଶବ୍ଦ ବା କ୍ରିୟାର ପ୍ରତ୍ୟୟ ।

ବିଭବ–ବି. (ବି-ଭୂ-ଅ) ଧନ, ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ।
ବିଭା–ବି. (ବି-ଭା-ଅ-ଆ) ପ୍ରଭା, ଦୀପ୍ତି ।
ବିଭା–ବି. (ବିବାହଶବ୍ଦଜ) ବିବାହ ।
ବିଭାକର–ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ
ବିଭାଗ–ବି. (ବି-ଭଜ୍-ଅ) ଅଂଶ, ଭାଗ ।
ବିଭାଜକ–ବିଂ. (ବି-ଭଜ୍-ଅକ) ବିଭାଗକର୍ତ୍ତା ।
ବିଭାଜ୍ୟ–ବିଂ. (ବି-ଭଜ୍-ଯ) ବିଭାଗଯୋଗ୍ୟ ।
ବିଭାତ–ବି. (ବି-ଭା-ତ) ପ୍ରଭାତ ।
ବିଭାବ–ବି. (ବି-ଭୂ-ଅ) ଶୋକ, କ୍ରୋଧ, ଉତ୍ସାହାଦି ଭାବ । [ଚିନ୍ତନୀୟ, ଭାବ୍ୟ ।
ବିଭାବ୍ୟ–ବିଂ. (ବି-ଭୂ-ଣିଚ୍-ଯ) ବିଭାବନୀୟ,
ବିଭାବରୀ–ବି. (ବି-ଭା-ବନ୍) ରାତ୍ରି, ରଜନୀ ।
ବିଭା-ବସୁ–ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ; ଅଗ୍ନି ।
ବିଭାସିତ–ବିଂ. (ବି-ଭାସ୍-ତ) ଦୀପିତ; ପ୍ରକାଶିତ ।
ବିଭିନ୍ନ–ବିଂ. (ବି-ଭିଦ୍-ତ) ପୃଥକ୍‌ଭୂତ; ଅନ୍ୟ-ବିଧ; ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ ।
ବିଭୀତକ–ବି. ବାହାଡା ଗଛ ।
ବିଭୀଷଣ–ବି. (ବି-ଭୀଷ୍-ଅନ) ରାବଣର କନିଷ୍ଠ ଭ୍ରାତା; ବିଂ. ଭୟଙ୍କର । [ର୍ଶକ ।
ବିଭୀଷିକା–ବି. (ବି-ଭୀଷ୍-ଅକ-ଆ) ଭୟପ୍ରଦ-
ବିଭୁ–ବି. (ବି-ଭୂ-ଉ) ପ୍ରଭୁ, ପରମେଶ୍ୱର ।
ବିଭୂତି–ବି. (ବି-ଭୂ-ତି) ସମ୍ପତ୍ତି, ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ; ଭସ୍ମ ।
ବିଭୂଷିତ–ବିଂ. (ବି-ଭୂଷ୍-ତ) ଅଳଙ୍କୃତ,
ବିଭେଦ–ବି. ପ୍ରଭେଦ । [ଶୋଭିତ ।
ବିଭୋଳ–ବିଂ. ବିହ୍ୱଳ, ମତ୍ତ । [ସଂଶୟ ।
ବିଭ୍ରମ–ବି. (ବି-ଭ୍ରମ୍-ଅ) ବିଳାସ; ଭ୍ରମ;

ବିଭ୍ରାଟ୍—ବି. (ବି-ଭ୍ରାଜ୍-କ୍ୱିପ) ଶୋଭମାନ ; ବି. ଅପଦ୍ । [ମନସ୍କ ବିଷଣ୍ଣ ।

ବିମନାଃ, ବିମନସ୍କ—ବି. (ବି-ମନସ୍-କ) ଅନ୍ୟ-

ବିମନାୟମାନ—ବି (ବି-ମନଃ-ଯ-ଅନ) ବିଷଣ୍ଣ ।

ବିମର୍ଶ—ବି. (ବି-ମୃଶ୍-ଅ) ବିଚାର, ବିତର୍କ ।

ବିମର୍ଷ—ବି. (ବି-ମୃଷ୍-ଅ) ବିଷାଦ ।

ବିମଳ—ବି. ନିର୍ମଳ ; ଶୁଭ୍ର ।

ବିମାତା—ବି. ସାବତ ମା ।

ବିମାନ—ବି. (ବି-ମା-ଅନ) ବ୍ୟୋମଯାନ; ମଣ୍ଡପ ।

ବି-ମିଶ୍ର—ବି. ମିଶ୍ରିତ । [ଭୀକ୍ତ ।

ବିମୁକ୍ତ—ବି. (ବି-ମୁଚ୍ ତ) ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ; ପରି-

ବିମୁଖ—ବି. ପରାଙ୍ମୁଖ; ଅପ୍ରସନ୍ନ ।

ବିମୂଢ଼—ବି. (ବି-ମୁହ୍-ତ) ନିର୍ବୋଧ, ମୂର୍ଖ ।

ବିମୃଶ୍ୟକାରୀ, ବିମୃଷ୍ୟକାରୀ—ବି. (ବି-ମୃଶ୍ୟ, ମୃଷ୍ୟ-କୃ-ଇନ) ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ବିବେଚନା କରି କର୍ମ କରେ ।

ବିମୋଚନ—ବି, (ବି-ମୁଚ୍-ଅନ) ମୁକ୍ତି; ଉଦ୍ଧାର ।

ବିମୋହନ—ବି. (ବି-ମୁହ-ଣିଚ୍-ଅନ) ମୋହ-ଜନକ ।

ବିମ୍ବ—ବି. (ବିମ୍-ଅ) ମଣ୍ଡଳ; ଛାୟା, ପ୍ରତିବିମ୍ବ ; କଇଁଚିକାକୁଡ ଫଳ । [ବିମ୍ବିତ ।

ବିମ୍ବିତ—ବି. (ବିମ୍ବ-ଇତ) ପ୍ରତିଫଳିତ, ପ୍ରତି-

ବିମ୍ବୋଷ୍ଠ—ବି. (ବିମ୍ବ-ଓଷ୍ଠ) ପକ୍ୱବିମ୍ବପରି ରକ୍ତ-

ବିୟତ୍—ବି. ଆକାଶ । [ବର୍ଣ୍ଣ ଓଷ୍ଠ-ବିଶିଷ୍ଟ ।

ବିୟୁକ୍ତ—ବି. (ବି-ଯୁଜ୍-ତ) ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ।

ବିୟୋଗ—ବି. (ବି-ଯୁଜ୍-ଅ) ବିଚ୍ଛେଦ ; ମୃତ୍ୟୁ ; ଗଣିତରେ ବ୍ୟବକଳନ ।

ବିୟୋଜିତ—ବି. (ବି-ଯୁଜ୍-ଣିଚ୍-ତ) ପୃଥକକୃତ ।

ବିୟୋଡ଼—ବି. ଅଯୁଗ୍ମ । [ଉଦାସୀନ ।

ବିରକ୍ତ—ବି. (ବି-ରଞ୍ଜ୍-ତ) ବିମୁଖ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ;

ବିରକ୍ତି—ବି. (ବି-ରଞ୍ଜ୍-ତି) ଅସନ୍ତୋଷ ; ବୈରାଗ୍ୟ ।

ବିରଞ୍ଚି, ବିରିଞ୍ଚି—ବି. ବ୍ରହ୍ମା ।

ବିରତ—ବି. (ବି-ରମ୍-ତ) ନିବୃତ୍ତ, କ୍ଷାନ୍ତ ।

ବିରତି—ବି. (ବି-ରମ୍-ତି) ନିବୃତ୍ତି ।

ବିରଳ—ବି. ଅନିବିଡ଼, ଛଡ଼ାଛଡ଼ା; ଅଳ୍ପ ;

ବି-ରସ—ବି ରସହୀନ; ମଳିନ । [ନିର୍ଜନ ।

ବିରହ—ବି. (ବି-ରହ-ଅ) ବିଚ୍ଛେଦ; ଅଭାବ ।

ବିରହିତ—ବି. ବର୍ଜିତ, ରହିତ ।

ବିରହିଣୀ—ବି. ବିଚ୍ଛେଦ-କ୍ଲେଶ ଯୁକ୍ତା ।

ବିରହୀ—ବି ବିଚ୍ଛେଦ-କ୍ଲେଶ-ଯୁକ୍ତ ।

ବିରାଗ—ବି. (ବି-ରଞ୍ଜ୍-ଅ) ବୈରାଗ୍ୟ, ବିରକ୍ତି ।

ବିରାଗୀ—ବି. ବୈରାଗ୍ୟଯୁକ୍ତ । [ଶୋଭମାନ ।

ବିରାଜମାନ—ବି. (ବି-ରାଜ୍-ଅନ) ଦୀପ୍ତିବିଶିଷ୍ଟ,

ବିରାଜିତ—ବି.(ବି-ରାଜ୍-ତ)ଶୋଭିତ, ପ୍ରକାଶିତ ।

ବିରାଟ୍—ବି. (ବି-ରାଜ୍-କ୍ୱିପ୍) ବ୍ୟାପକ; ଅତି ବୃହତ୍; ବି. ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ପୁରୁଷ ।

ବିରାମ—ବି. (ବି-ରମ୍-ଅ) ବିଶ୍ରାମ; ନିବୃତ୍ତି ।

ବିରିଡ଼ି—ବି. ଦଂଶନକାରୀ ପତଙ୍ଗବିଶେଷ ।

ବିରୁତ—ବି. (ବି-ରୁ-ତ) କୂଜିତ ।

ବିରୁଦ୍ଧ—ବି. (ବି-ରୁଧ୍-ତ) ବିପରୀତ; ବିପକ୍ଷ; ପ୍ରତିକୂଳ ।

ବିରୂପ—ବି. (ବି ରୂପ) କୁରୂପ ।

ବିରୂପାକ୍ଷ-ବି. (ବିରୂପ-ଅକ୍ଷି) ଶିବ, ତ୍ରିଲୋଚନ ।
ବିରେଚନ-ବି. (ବି-ରିଚ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ମଳ-ନିଃସାରଣ । [ନିଃସାରକ ।
ବିରେଚକ-ବିଂ. (ବି-ରିଚ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ମଳ-
ବିରୋଧ-ବି. (ବି-ରୁଧ-ଅ) ବିପକ୍ଷତା; ବୈର ।
ବିରୋଧୀ-ବିଂ. ପ୍ରତିକୂଳ; ବି. ଶତ୍ରୁ ।
ବିଲ-ବି. ବିବର; ଗର୍ତ୍ତ ।
ବିଲ୍-ବି. କ୍ଷେତ ।
ବିଲକ୍ଷଣ-ବିଂ. ଅସାଧାରଣ; ଭିନ୍ନ ।
ବିଲପନ, ବିଲପିତ-ବି. (ବି-ଲପ୍-ଅନ, ତ) ବିଳାପ ।
ବିଲପମାନ-ବିଂ. (ବି-ଲପ୍-ଆନ) ବିଳାପକାରୀ ।
ବିଲମ୍ବ-ବି. (ବି-ଲମ୍ବ-ଅ) ଡେରି; ଅଶୀଘ୍ରତା ।
ବିଲମ୍ବିତ-ବିଂ. (ବିଲମ୍ବ-ଇତ) ଲମ୍ବମାନ, ଦୋଲାୟିତ ।
ବିଲୟ-ବି. (ବି-ଲୀ-ଅ) ବିନାଶ, ଲୟ ।
ବିଲସନ, ବିଲସିତ-ବି. (ବି-ଲସ୍-ଅନ, ତ)
ବିଲେଇ-ବି. ବିରାଡ଼ି । [ବିଳାସଲୀଳା ।
ବିଳାପ-ବି. (ବି-ଲପ୍-ଅ) ଖେଦୋକ୍ତି ।
ବିଳାସ-ବି. (ବି ଲସ୍-ଅ) ଭାବ ପ୍ରକାଶକ-ଅଙ୍ଗଭଙ୍ଗୀ; କ୍ରୀଡ଼ା ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦ ।
ବିଳାସୀ ବିଂ. (ବି-ଲସ୍-ଇନ) ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦରେ ରତ ।
ବିଲିବିଲେଇବା କ୍ରି ଦେବାଭଲାରେ ବକିବା ।
ବିଲୀନ-ବିଂ. (ବି-ଲୀ ତ) ଲୟପ୍ରାପ୍ତ; ଅନ୍ତର୍ହିତ ।
ବିଲୁଆ-ବି. ଶୃଗାଳ । [ରଣ ।
ବିଲେଖନ-ବି. (ବି ଲିଖ୍-ଅନ) ଖନନ; ବିଦା-

ବିଲୋକନ-ବି. (ବି-ଲୁକ୍-ଅନ) ଦର୍ଶନ ।
ବିଲୋଚନ-ବି. (ବି-ଲୋଚ୍-ଅନ) ଲୋଚନ, ଚକ୍ଷୁ । [ମନ୍ଥିତ ।
ବିଲୋଡ଼ିତ-ବି. (ବି-ଲୁଡ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଆଲୋଡ଼ିତ,
ବିଲୋପ-ବି. (ବି-ଲୁପ୍-ଅ) ଚିରସ୍ଥାୟୀ ବିନାଶ ।
ବିଲୋମ-ବିଂ. (ବି-ଲୋମ) ବିପରୀତ ।
ବିଲୋମ-ବର୍ଣ୍ଣ-ବର୍ଣ୍ଣସଙ୍କର ଜାତି ।
ବିଲ୍ୱ-ବି. ବେଲ, ଶ୍ରୀଫଳ । [ଇଚ୍ଛା ।
ବିବକ୍ଷା-ବି. (ବି-ବଚ୍-ସନ୍-ଅ) ବୋଲିବାର
ବିବକ୍ଷିତ-ବିଂ. (ବି-ବଚ୍-ସନ୍-ତ) ଯାହା କହି-ବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରାଯାଇଅଛି ।
ବିବଦମାନ-ବିଂ. (ବି-ବଦ୍-ଆନ) ବିବାଦୀ, ବିରୋଧୀ ।
ବିବର-ବି. (ବି-ବୃ-ଅ) ଗର୍ତ୍ତ; ରନ୍ଧ୍ର ।
ବିବରଣୀ-ବି. (ବି.-ବୃ-ଅନ) ବର୍ଣ୍ଣନ; ବ୍ୟାଖ୍ୟା ।
ବି-ବର୍ଣ୍ଣ-ବିଂ. ମଳିନ । [ପରିଣାମ ।
ବିବର୍ତ୍ତ-ବି (ବି-ବୃତ୍-ଅ) ପରିବର୍ତ୍ତ; ଘୂର୍ଣ୍ଣନ;
ବିବର୍ତ୍ତନ-ବି. (ବି-ବୃତ୍-ଅନ) ଘୂର୍ଣ୍ଣନ; ପାର୍ଶ୍ୱ-ପରିବର୍ତ୍ତନ; ନୃତ୍ୟ । [ବିବର୍ତ୍ତିତ ।
ବିବର୍ତ୍ତିତ-ବିଂ. (ବି-ବୃତ୍-ତ) ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ; ପରି-
ବିବଶ-ବିଂ. (ବି-ବଶ୍-ଅ) ଅବଶ; ବିହ୍ୱଳ ।
ବିବସ୍ୱାନ୍-ବି. (ବି-ବସ୍-ବତ୍) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ବୈବାକ୍-ବିଂ. ସମୁଦାୟ ।
ବିବାକ-ବି. (ବି-ବଚ୍-ଅ-କ) ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ।
ବିବାଦ-ବି. (ବି-ବଦ୍-ଅ) ବିରୋଧ, କଳହ ।
ବିବାଦୀ-ବିଂ. (ବିବାଦ-ଇନ୍) ବିରୋଧୀ ।

ବିବାସନ–ବି. (ବି-ବସ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ନିର୍ବାସନ; ସ୍ୱଦେଶରୁ ଦୂରୀକରଣ ।

ବିବାସିତ–ବିଂ. (ବି-ବସ୍-ଣିଚ୍-ତ) ନିର୍ବାସିତ ।

ବିବାହ–ବି. (ବି-ବହ୍-ଅ) ପରିଣୟ ।

ବିବାହିତ–ବିଂ. (ବି-ବହ୍-ଣିଚ୍-ତ) ପରିଣୀତ ।

ବିବିକ୍ତ–ବିଂ. (ବି-ବିଚ୍-ତ) ନିର୍ଜନ; ପୃଥକ୍କୃତ; ଅ ମୁକ୍ତ ।

ବିବିଧ–ବିଂ. (ବି-ବିଧା-ଅ) ନାନାପ୍ରକାର ।

ବିବୀ–ବି. ମାନ୍ୟା ମୁସଲମାନ ସ୍ତ୍ରୀ; ମାନ୍ୟା ସ୍ତ୍ରୀ ।

ବିବୃତ–ବିଂ. (ବି-ବୃ-ତ) ବର୍ଣ୍ଣିତ; ବ୍ୟାଖ୍ୟାତ; ପ୍ରକାଶିତ ।

ବିବୃତି–ବି. (ବି-ବୃ-ତି) ବ୍ୟାଖ୍ୟା । [ଚଳିତ ।

ବିବୃତ୍ତ–ବିଂ. (ବି-ବୃତ୍-ତ) ଘୂର୍ଣ୍ଣିତ; ଛର୍ଘିକ୍

ବିବୃଦ୍ଧ–ବିଂ. (ବି-ବୃଧ୍-ତ) ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ।

ବିବେକ–ବି. (ବି-ବିଚ୍-ଅ) ଭଲମନ୍ଦ ପୃଥକ୍ କରି ବିଚାର କରିବାର ଶକ୍ତି; ସୁବିବେଚନା ।

ବିବେକୀ–ବିଂ. (ବିବେକ-ଇନ୍) ସୁବିବେଚକ ।

ବିବେଚକ–ବିଂ. (ବି-ବିଚ୍-ଅକ) ସୁବିଚାରକାରୀ ।

ବିବେଚନା–ବି. (ବି-ବିଚ୍-ଅନ-ଆ) ବିଚାର, ବିଶେଷରୂପେ ଆଲୋଚନା ।

ବିବେଚିତ–ବିଂ. (ବି-ବିଚ୍-ଣିଚ୍-ତ) ବିଚାରିତ ।

ବିବେଚ୍ୟ–ବିଂ. (ବି-ବିଚ୍-ଯ) ବିବେଚନାଯୋଗ୍ୟ ।

ବିଶଙ୍କ–ବିଂ. (ବି ଶଙ୍କା) ନିର୍ଭୟ ।

ବିଶଦ, ବିଷଦ–ବିଂ. (ବି-ଶଦ୍, ସଦ୍-ଅ) ଶୁଭ୍ର, ନିର୍ମଳ; ସ୍ପଷ୍ଟ । [ଶୂନ୍ୟ ।

ବିଶଲ୍ୟ–ବିଂ. (ବି-ଶଲ୍ୟ) ଶଲ୍ୟ-ରହିତ; ଯାତନା-

ବିଶଲ୍ୟ-କରଣୀ–ବି. ସଂଜୀବକ ଔଷଧ; ଔଷଧ-ଗୁଳ୍ମବିଶେଷ । [ଫଳ ।

ବିଶା–ବି. ଓଜନ ବିଶେଷ; ୧୮, ୨୦ ବା ୨୨

ବିଶାଖା–ବି. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ । [ବିଦ୍ୱାନ୍ ।

ବିଶାରଦ–ବିଂ. (ବିଶାଳ-ଦା-ଅ) ନିପୁଣ;

ବିଶାଳ–ବିଂ. (ବି-ଶାଲ) ବୃହତ୍; ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ।

ବିଶିଖ–ବି (ବି-ଶିଖା) ବାଣ, ଶର ।

ବିଶିଷ୍ଟ–ବିଂ (ବି-ଶିଷ୍-ତ) ଯୁକ୍ତ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ; ବିଲକ୍ଷଣ; ପ୍ରସିଦ୍ଧ ।

ବିଶୁଦ୍ଧ–ବିଂ. (ବି-ଶୁଧ୍-ତ) ନିର୍ମଳ; ପବିତ୍ର ।

ବିଶୁଦ୍ଧି–ବି. (ବି-ଶୁଧ୍-ତି) ନିର୍ମଳତା; ପବିତ୍ରତା ।

ବିଶୃଙ୍ଖଳ–ବିଂ. (ବି-ଶୃଙ୍ଖଳା) ଶୃଙ୍ଖଳାହୀନ, ଅନିୟମିତ । [ଆଧିକ୍ୟ; ବିଂ. ଅଧିକ ।

ବିଶେଷ–ବି. (ବି-ଶିଷ୍-ଅ) ପ୍ରଭେଦ; ପ୍ରକାର;

ବିଶେଷ–ଜ୍ଞ—ବିଂ. ବିଜ୍ଞ ।

ବିଶେଷଣ–ବି. (ବି-ଶିଷ୍-ଅନ) ପ୍ରଭେଦ କାରକ ଗୁଣକ୍ରିୟାଦି । [ରୂପେ ।

ବିଶେଷତଃ–ଅ. (ବିଶେଷ-ତସ୍) ବିଶେଷ-

ବିଶେଷିତ–ବିଂ. (ବି ଶିଷ୍-ଣିଚ୍-ତ) ପ୍ରଭେଦିତ; ବିଶେଷଣଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ ।

ବିଶେଷ୍ୟ–ବି. ବ୍ୟାକରଣରେ ବ୍ୟକ୍ତି ବା ବସ୍ତୁର ନାମବାଚକ ଶବ୍ଦ । [ନିକାଶି ପାଉଣ୍ଡ ।

ବିଶୋଧନ–ବି. (ବି-ଶୁଧ୍-ଅନ) ସଂଶୋଧନ;

ବିଶ୍ରବ୍ଧ–ବିଂ. (ବି-ଶ୍ରମ୍ଭ୍-ତ) ବିଶ୍ୱସ୍ତ; ଧୀର ।

ବିଶ୍ରମ୍ଭ–ବି. (ବି-ଶ୍ରମ୍ଭ୍-ଅ) ବିଶ୍ୱାସ; ପ୍ରଣୟ ।

ବିଶ୍ରାନ୍ତ–ବିଂ. (ବି-ଶ୍ରମ୍-ତ) ବିଗତଶ୍ରମ ।

ବିଶ୍ରାମ-ବି. (ବି-ଶ୍ରମ୍-ଅ) ଶ୍ରମର ବିରାମ; ବିରାମ ।
ବି-ଶ୍ରୀ-ବିଂ. ଶ୍ରୀହୀନ, କୁତ୍ସିତ ।
ବିଶ୍ରୁତ-ବିଂ. (ବି-ଶ୍ରୁ-ତ) ବିଖ୍ୟାତ ।
ବିଶ୍ଳିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ବି-ଶ୍ଳିଷ୍-ତ) ବିଚ୍ଛିନ୍ନ; ଶିଥିଳ ।
ବିଶ୍ଳେଷ-ବି. (ବି-ଶ୍ଳିଷ୍-ଅ) ଅସଂଯୋଗ; ବିଚ୍ଛେଦ ।
ବିଶ୍ୱ-ବି. (ବିଶ୍-ବ) ଜଗତ୍, ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ; ବିଂ. ସମସ୍ତ ।
ବିଶ୍ୱ-କର୍ମା-ବି. ଦେବ-ଶିଳ୍ପୀ; ଜଗତ୍କର୍ତ୍ତା ।
ବିଶ୍ୱ-ଜନୀନ-ବିଂ. (ବିଶ୍ୱଜନ-ଈନ) ସର୍ବଲୋକର ହିତକାରୀ; ସାର୍ବଲୌକିକ । [ବିଧାତା ।
ବିଶ୍ୱମ୍ଭର-ବି. (ବିଶ୍ୱଂ-ଭୃ-ଅ) ବିଶ୍ୱପାଳକ;
ବିଶ୍ୱମ୍ଭରା-ବି. ପୃଥିବୀ । [ଚନାର ସ୍ଥଳ ।
ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ-ବି. ସକଳ ବିଦ୍ୟାର ଆଲୋ-
ବିଶ୍ୱସ୍ତ-ବିଂ, (ବି-ଶ୍ୱସ୍-ତ) ବିଶ୍ୱାସ-ପାତ୍ର; ବିଶ୍ୱାସୀ । [ଶାଂଶ ।
ବିଶ୍ୱା-ବି. ଭୂମିପରିମାଣ (ଏକ ଗୁଣ୍ଠର ଷୋଡ-
ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର-ବି. (ବିଶ୍ୱ-ମିତ୍ର) ମୁନିବିଶେଷ ।
ବିଶ୍ୱାସ-ବି. (ବି-ଶ୍ୱସ୍-ଅ) ଶ୍ରଦ୍ଧା; ପ୍ରତ୍ୟୟ ।
ବିଶ୍ୱାସୀ-ବିଂ. (ବିଶ୍ୱାସ-ଇନ୍) ଯେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ; ବିଶ୍ୱାସ-ପାତ୍ର । [ଯୋଗ୍ୟ ।
ବିଶ୍ୱାସ୍ୟ-ବିଂ. (ବି-ଶ୍ୱସ୍-ଯ) ବିଶ୍ୱସନୀୟ, ବିଶ୍ୱାସ-
ବିଷ-ବି. (ବିଷ୍-ଅ) ଗରଳ ।
ବିଷଘ୍ନ-ବିଂ. (ବିଷ-ହନ୍-ଅ) ବିଷ-ନାଶକ ।
ବିଷଣ୍ଣ-ବିଂ. (ବି-ସଦ୍-ତ) ବିଷାଦଯୁକ୍ତ; ମ୍ଳାନ ।
ବିଷ-ଧର-ବି. ସର୍ପ ।
ବିଷମ-ବିଂ. (ବି-ସମ) ଅଯୁଗ୍ମ; ଉନ୍ନତାନତ; ଦୁର୍ଗମ; କ୍ଳେଶକର ।

ବିଷୟ-ବି. (ବି-ସି-ଅ) ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗ୍ରାହ୍ୟ ପଦାର୍ଥ; ଦେଶ; ବର୍ଣ୍ଣନୀୟ ପଦାର୍ଥ; ଧନ; ଭୋଗ୍ୟବସ୍ତୁ ।
ବିଷୟୀ-ବିଂ. (ବିଷୟ-ଇନ୍) ବିଷୟାସକ୍ତ; ବି. ଧନୀ ।
ବିଷାକ୍ତ-ବିଂ. (ବିଷ-ଅକ୍ତ) ବିଷ-ମିଶ୍ରିତ ।
ବିଷାଣ-ବି. ଶୃଙ୍ଗ; ପଶୁ-ଦଂଷ୍ଟ୍ରା ।
ବିଷାଦ-ବି. (ବି-ସଦ୍-ଅ) ଖେଦ, ଦୁଃଖ ।
ବିଷୁବ-ବି. ସମରାତ୍ରିନ୍ଦିବକାଳ; ମେଷ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ।
ବିଷୁବରେଖା-ବି. ଉଭୟ ମେରୁର ସମଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ମଣ୍ଡଳାକାର କଳ୍ପିତ ରେଖା ।
ବିଷ୍କିର-ବି. (ବି-କୃ-ଅ) ପକ୍ଷୀ ।
ବିଷ୍ଟପ ବିଂ. (ବିଶ୍-ତପ) ଭୁବନ ।
ବିଷ୍ଟମ୍ଭ-ବି. (ବି-ସ୍ତମ୍ଭ-ଅ) ରୋଧ, ପ୍ରତିବନ୍ଧ ।
ବିଷ୍ଟର-ବି. (ବି-ସ୍ତୃ-ଅ) ଆସନ ।
ବିଷ୍ଠା-ବି. (ବି-ସ୍ଥା-ଅ) ମଳ, ପୁରୀଷ ।
ବିଷ୍ଣୁ-ବି. (ବିଷ-ନୁ) ସର୍ବବ୍ୟାପୀଦେବତା, ନାରା-
ବିଷ୍ଣୁ-ପଦ-ବି. ଆକାଶ । [ୟଣ ।
ବିଷ୍ଣୁ-ପଦୀ-ବି. ଗଙ୍ଗାନଦୀ ।
ବିସ-ବି. ମୃଣାଳ ।
ବିସଦୃଶ-ବିଂ. ବିପରୀତ; ବିରୁଦ୍ଧ ।
ବିସମ୍ବାଦ-ବି. (ବି-ସଂ-ବଦ୍-ଅ) ବିରୋଧ,
ବିସମ୍ବାଦୀ-ବିଂ. ବିରୁଦ୍ଧ । [ଅମେଳ ।
ବିସର୍ଗ-ବି. (ବି-ସୃଜ୍-ଅ) ତ୍ୟାଗ; ଦାନ; ଃ ।
ବିସର୍ଜ୍ଜନ-ବି. (ବି-ସୃଜ୍-ଅନ) ତ୍ୟାଗ; ଦାନ ।
ବିସର୍ପ, ବିସର୍ପଣ-ବି. (ବି-ସୃପ୍-ଅ,-ଅନ) ପ୍ରସ-
ବିସୂଚିକା-ବି. ଓଲାଉଠା ରୋଗ । [ରଣ ।

ବିସୃଷ୍ଟ ବି°. (ବି-ସୃଜ୍-ତ) ତ୍ୟକ୍ତ , ନିକ୍ଷିପ୍ତ ।

ବିସ୍ତର-ବି. (ବି-ସ୍ତୃ-ଅ) ବହୁସଂଖ୍ୟା ; ବିଶେଷ-ବର୍ଣ୍ଣନ ; ଅସନ୍ନ ।

ବିସ୍ତାର, ବିସ୍ତୃତି-ବି. (ବି-ସ୍ତୃ-ଅ,ତି) ବ୍ୟାପ୍ତି ; ଓସାର; ବିଶାଳତା ।

ବିସ୍ତାରିତ-ବି°. (ବି-ସ୍ତୃ-ଣିର୍-ତ) ପ୍ରସାରିତ ।

ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ-ବି°, (ବି-ସ୍ତୃ-ତ) ବିସ୍ତୃତ; ବିଶାଳ ।

ବିସ୍ଫାରିତ-ବି°. (ବି-ସ୍ଫୁର-ଣିର୍ ତ) ବିସ୍ଫୁରିତ ; ବିସ୍ତାରିତ, ସ୍ଫୂର୍ତ୍ତିଯୁକ୍ତ ।

ବିସ୍ଫୁଲିଙ୍ଗ-ବି. ଅଗ୍ନିକଣା । [ବ୍ରଣ, ବଥ ।

ବିସ୍ଫୋଟ, ବିସ୍ଫୋଟକ-ବି. (ବି-ସ୍ଫୁଟ୍-ଅ, କ)

ବିସ୍ମୟ-ବି. (ବି-ସ୍ମି-ଅ) ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ।

ବିସ୍ମରଣ-ବି. (ବି-ସ୍ମୃ-ଅନ) ବିସ୍ମୃତି, ପାସୋର ।

ବିସ୍ମିତ-ବି°. (ବି-ସ୍ମି-ତ) ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ।

ବିସ୍ମୃତ-ବି°. (ବି-ସ୍ମୃ-ତ) ପାସୋର ଯାଇଥିବା ।

ବିସ୍ମୃତି-ବି. ବିସ୍ମରଣ ।

ବିସ୍ରସ୍ତ-ବି°. (ବି-ସ୍ରଂସ୍-ତ) ଚ୍ୟୁତ ; ପତିତ ।

ବିହଗ, ବିହଙ୍ଗ, ବିହଙ୍ଗମ-ବି. (ବିହାୟସ୍-ଗମ୍-ଅ) ପକ୍ଷୀ ।

ବିହନ-ବି. ଧାନ୍ୟ-ବୀଜ ; ମାଛପୋନ୍ଥ ।

ବିହାୟସ-ବି. ଆକାଶ । [ବୌଦ୍ଧ ମଠ ।

ବିହାର-ବି. (ବି-ହୃ-ଅ) କ୍ରୀଡ଼ା ; ଭ୍ରମଣ ;

ବିହାରୀ-ବି°. (ବିହାର-ଇନ) ଭ୍ରମଣକାରୀ ।

ବିହିତ-ବି°. (ବି-ଧା-ତ) କୃତ ; କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ବିହୀନ-ବି°. (ବି-ହା-ତ) ରହିତ ବର୍ଜ୍ଜିତ ।

ବିହ୍ୱଳ-ବି°. (ବି-ହ୍ୱଳ୍-ଅ) ଶୋକାଦି ଦ୍ୱାରା ଅଭି-ଭୂତ; ବିବଶ ।

ବୀକ୍ଷଣ-ବି. (ବି-ଈକ୍ଷ୍-ଅନ) ଦର୍ଶନ, ନିରୀକ୍ଷଣ ।

ବୀଚି-ବି. ତରଙ୍ଗ ।

ବୀଜ-ବି. ମଞ୍ଜି ; କାରଣ ; ଅବ୍ୟକ୍ତ ଗଣିତ ।

ବୀଜନ, ବ୍ୟଜନ-ବି. (ବି-ଅଜ-ଅନ) ପଙ୍ଖା ; ପଙ୍ଖାର ସଞ୍ଚାଳନ ।

ବୀଟିକା-ବି. ବିଡ଼ିଆ, ପାନଖିଲ ।

ବୀଣା-ବି. ସପ୍ତତନ୍ତ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାଦ୍ୟ ।

ବୀଣା-ପାଣି-ବି. ସରସ୍ୱତୀ ।

ବୀତ-ବି°. (ବି-ଇ-ତ) ବିଗତ ।

ବୀତଂସ-ବି. ମୃଗାଦି ବନ୍ଧନାର୍ଥ ଜାଲ ; ଫାନ୍ଦ ।

ବୀଥି, ବୀଥିକା-ବି. ଶ୍ରେଣୀ ; ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବୃକ୍ଷଶ୍ରେଣୀଯୁକ୍ତ ପଥ ।

ବୀପ୍ସା-ବି. ପୁନରୁକ୍ତି ।

ବୀଭତ୍ସ-ବି°. ଅତ୍ୟନ୍ତ କଦର୍ଯ୍ୟ ।

ବୀର-ବି. (ବୀର-ଅ) ଶୂର ; ନବ୍ୟର ରସ-ବିଶେଷ ; ବି°. ବିକ୍ରମଶାଳୀ ।

ବୀରାସନ-ବି. ଉରୁ ଉପରେ ପାଦସ୍ଥାପନପୂର୍ବକ ଉପବେଶନ ।

ବୀର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ବୀର-ଯ) ଶୌର୍ଯ୍ୟ; ବିକ୍ରମ; ତେଜଃ ।

ବୁଜା-ବି°. ମୁଦା; ପୋତା ।

ବୁଜିବା-କ୍ରି. ମୁଦିବା ।

ବୁଝିବା-କ୍ରି. ବୁଦ୍ଧିଗତ କରିବା ; ସମଝିବା ।

ବୁଟ, ବୁଣ୍ଟ-ବି. ଶସ୍ୟବିଶେଷ ।

ବୁଟା-ବି. ବସ୍ତ୍ରର ନକ୍ସା ବା ଚିହ୍ନ ।

ବୁଡ଼-ବି. ଜଳରେ ମଜ୍ଜନ ।
ବୁଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଡୁବିବା ; ପାଣିରେ ମଗ୍ନ ହେବା ।
ବୁଢ଼ା-ବି. ବୃଦ୍ଧଲୋକ; ସ୍ତ୍ରୀ-ବୁଢ଼ୀ ।
ବୁଢ଼ୀଆଣି-ସ୍ତ୍ରୀ. ମାକଡ଼ସା ।
ବୁଣା-ବିଂ. ବପିତ; ତନ୍ତରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ।
ବୁଣିବା-କ୍ରି. ବପନ କରିବା; ବସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରିବା ।
ବୁଦା-ବି. ଗୁଳ୍ମ ।
ବୁଲାଇବା-କ୍ରି. ଭ୍ରମଣ କରାଇବା; ଘୁରାଇବା ।
ବୁଲିବା-କ୍ରି. ଭ୍ରମଣ କରିବା ।
ବୃଂହିତ-ବି. ହସ୍ତୀର ଶବ୍ଦ ।
ବୃକ-ବି. ହେଣ୍ଟାବାଘ ।
ବୃକୋଦର-ବି. ଭୀମନାମକ ପାଣ୍ଡବ ।
ବୃକ୍ଷ-ବି. ଗଛ, ତରୁ ।
ବୃକ୍ଷ-ବାଟିକା-ବି. ଉପବନ ।
ବୃଜିନ-ବି. ପାପ ।
ବୃତ-ବିଂ. (ବୃ-ତ) ପ୍ରାର୍ଥିତ ; ଆଚ୍ଛାଦିତ ।
ବୃତି-ବି. (ବୃ-ତି) ବେଷ୍ଟନ; ବାଡ଼ ।
ବୃତ୍ତ-ବିଂ. (ବୃତ-ତ) ଜାତ ; ଅତୀତ ; ବି. ଚରିତ; ଚକ୍ରାକାରକ୍ଷେତ୍ର; ଗୀତର ସ୍ୱର ।
ବୃତ୍ତାନ୍ତ-ବି. (ବୃତ୍ତ-ଅନ୍ତ) ବାର୍ତ୍ତା; ବିବରଣ ।
ବୃତ୍ତି-ବି. (ବୃତ୍-ତି) ଜୀବିକା ; ମନୋବୃତ୍ତି ;
ବୃତ୍ର-ବି. ଅସୁର ବିଶେଷ । [ବ୍ୟାଖ୍ୟା ।
ବୃତ୍ରାରି-ବି. (ବୃତ୍ର-ଅରି) ଇନ୍ଦ୍ର ।
ବୃଥା-ଅ. ନିରର୍ଥକ ।
ବୃଦ୍ଧ-ବିଂ. (ବୃଧ୍-ତ) ବୁଢ଼ା ।
ବୃଦ୍ଧ-ପ୍ରପିତାମହ-ବି. ପିତାମହର ପିତାମହ ।
ବୃଦ୍ଧ-ପ୍ରମାତାମହ-ବି. ମାତାମହର ମାତାମହ ।
ବୃଦ୍ଧି-ବି. (ବୃଧ୍-ତି) ବର୍ଦ୍ଧନ; ଉନ୍ନତି ; ଆଧିକ୍ୟ ; [କୁସୀଦ ।
ବୃନ୍ତ-ବି. ଫଳ ପୁଷ୍ପାଦିର ଡେମ୍ଫ ।
ବୃନ୍ଦ-ବି. ସମୂହ; ଦଶଅର୍ବୁଦ ସଂଖ୍ୟା ।
ବୃନ୍ଦା-ବି. ତୁଳସୀ ବୃକ୍ଷ । [ଲୋକ ।
ବୃନ୍ଦାରକ-ବି. (ବୃନ୍ଦ-ଆର-କ) ଦେବତା; ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ବୃନ୍ଦା-ବନ-ବି. ହିନ୍ଦୁତୀର୍ଥ-ବିଶେଷ ।
ବୃଶ୍ଚିକ-ବି. ବିଛା । [ବିଶେଷ ।
ବୃଷ-ବି. (ବୃଷ୍-ଅ) ଷଣ୍ଢ ; ଜ୍ୟୋତିଷର ରାଶି-
ବୃଷଣ-ବି. (ବୃଷ୍-ଅନ) ଅଣ୍ଡକୋଷ ।
ବୃଷଭ-ବି. ବୃଷ , ଶ୍ରେଷ୍ଠ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।
ବୃଷଳ-ବି. ଶୂଦ୍ର ।
ବୃଷା-ବି. (ବୃଷ-ଅନ) ଇନ୍ଦ୍ର ।
ବୃଷ୍ଟି-ବି. (ବୃଷ୍-ତି) ବର୍ଷା ।
ବୃଷ୍ୟ-ବିଂ. (ବୃଷ୍-ଯ) ବୀର୍ଯ୍ୟକର, ବଳକର ।
ବୃହତ୍-ବିଂ. (ବୃହ୍-ଅତ୍) ବଡ଼, ବିପୁଳ ।
ବୃହସ୍ପତି-ବି. (ବୃହତ୍-ପତି) ଦେବଗୁରୁ ; ଗ୍ରହ-ବିଶେଷ ।
ବେଉରିବା-କ୍ରି ବେଉରା କରିବା; ବାଣ୍ଟିଦେବା ।
ବେଉରା-ବି. ବାର୍ତ୍ତା ।
ବେଉସା-ବି. ବ୍ୟବସାୟ ।
ବେକ-ବି. ଗଳାର ପଶ୍ଚାଦ୍ଭାଗ ।
ବେଗ-ବି. (ବିଜ-ଅ) ତ୍ୱରା, ଶୀଘ୍ରତା; ମୂତ୍ରାଦିର ନିର୍ଗମପ୍ରବଣତା; ପ୍ରବାହ ।
ବେଗୁନିଆ-ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ବେଗେ-କ୍ରି. ଶୀଘ୍ର ।
ବେଗୁଁ-ବି. (ବ୍ୟଙ୍ଗଶବ୍ଦଜ) ଭେକ ।
ବେଗୁଁଲା-ବି. ଧାନ ଉପରେ ବଳଦ ବୁଲାଇବା ।
ବେଠି-ବି. (ବିଷ୍ଟିଶବ୍ଦଜ) ବିନା ମୂଲରେ ପରିଶ୍ରମ ।
ବେଡ଼-ବି. ଶୃଙ୍ଖଳ ।
ବେଢ଼-ବି. (ବେଷ୍ଟଶବ୍ଦଜ) ବେଷ୍ଟନ, ପରିଧି ।
ବେଢ଼ା-ବି. ଗୃହଆଡ଼ର ପାଚେରି ।
ବେଢ଼ିବା-କ୍ରି. (ବେଷ୍ଟଧାତୁରୁ) ଘେରିବା ।
ବେଣା-ବି. ଉଶୀର, ତୃଣବିଶେଷ ।
ବେଣୀ-ବି. କେଶପାଶ; ଜଳପ୍ରବାହ ।
ବେଣୁ-ବି. ବାଉଁଶ; ବଂଶୀ ।
ବେଣ୍ଟ-ବି. (ବୃନ୍ତଶବ୍ଦଜ) ଅସ୍ତ୍ରାଦିର ମୁଠା ।
ବେତ-ବି. ବେନ୍ତ, ବେତସ ।
ବେତନ-ବି. ପରିଶ୍ରମର ମୂଲ୍ୟ; ମାସିକ ପାରି-[ଶ୍ରମିକ ।
ବେତସ-ବି. ବେତ ।
ବେତା-ବି. ବଡ଼ ଟୋକେଇ । [ଭାଲେଶ୍ୱର ।
ବେତାଳ-ବି. ଭୂତ; ପିଶାଚ; ବିଂ. ସଂଗୀତରେ
ବେତ୍ତା-ବିଂ. (ବିଦ୍-ତୃ) ଜ୍ଞାତା ।
ବେତ୍ରି-ବି. ବେତଗଛ, ବେତବାଡ଼ି ।
ବେଦ-ବି. (ବିଦ୍-ଅ) ଋକ୍, ଯଜୁଃ, ସାମ, ଅଥର୍ବ ଏହି ଚାରିବେଦ; ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର; ଚାରିସଂଖ୍ୟା ।
ବେଦନା-ବି. (ବିଦ୍-ଅନ-ଆ) କ୍ଲେଶବୋଧ; କ୍ଲେଶ; ଅନୁଭବ ।
ବେଦାଙ୍ଗ-ବି. (ବେଦ-ଅଙ୍ଗ) ଶିକ୍ଷା, କଳ୍ପ, ବ୍ୟାକରଣ, ନିରୁକ୍ତ, ଛନ୍ଦ, ଜ୍ୟୋତିଷ ବେଦର ଏହି ଛଅ ଅଙ୍ଗ । [ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ର ।
ବେଦାନ୍ତ-ବି. (ବେଦ-ଅନ୍ତ) ବ୍ରହ୍ମସମ୍ବନ୍ଧୀୟ

ବେଦି, ବେଦିକା-ବି. ଯଜ୍ଞଭୂମି; ପୂଜାର୍ଥେ ବା ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଚତୁରସ୍ର ଉଚ୍ଚଭୂମି ।
ବେଦ୍ୟ-ବିଂ. (ବିଦ୍-ଯ) ଜ୍ଞେୟ ।
ବେଧ-ବି. (ବିଧ୍-ଅ) ଛିଦ୍ରକରଣ; ସ୍ଥୂଳଭାର ପରିମାଣ ।
ବେଧ-ବି. ପଦସ୍ଥପୁରୁଷ ସମ୍ପର୍କରୁ ଜାତ ଶିଶୁ ।
ବେଧକ-ବିଂ. (ବିଧ୍-ଅକ) ଭେଦକ, ଯେ ବିନ୍ଧ କରେ ।
ବେଧନ-ବି. (ବିଧ-ଅନ) ଛିଦ୍ରକରଣ ।
ବେଧନୀ-ବି. ଫୋଡ଼ିବାର ଅସ୍ତ୍ର ।
ବେଧ୍ୟ-ବିଂ. (ବିଧ୍-ଯ) ବିନ୍ଧିବାର ଯୋଗ୍ୟ, [ଶରବ୍ୟ ।
ବେନି-ବିଂ. ଦୁଇ, ଯୁଗ୍ମ ।
ବେପଥୁ-ବି. (ବେପ୍-ଅଥୁ) କମ୍ପ ।
ବେପମାନ-ବିଂ. (ବେପ୍-ଆନ) କମ୍ପମାନ ।
ବେପାର-ବି. ବ୍ୟାପାର, ବାଣିଜ୍ୟ ।
ବେପାରୀ-ବି. ବ୍ୟାପାରୀ, ବ୍ୟବସାୟୀ ।
ବେଭାର-ବି. ବ୍ୟବହାର; ଆଚରଣ; ମଙ୍ଗଳାଦି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉପହାର ।
ବେଭାରୀ-ବିଂ. ବ୍ୟାପାରୀ, କାରବାରି ।
ବେର-ବି. ଶରୀର ।
ବେଳ-ବି. ବେଳା, ସମୟ ।
ବେଲ-ବି. ବିଲ୍ୱ, ଶ୍ରୀଫଳ ।
ବେଲଣା-ବି. (ବେଲ୍ଲନଶବ୍ଦଜ) ଯେଉଁ ବେଲ୍ଲ-ବାର ବର୍ତ୍ତୁଳକାଷ୍ଠ । [ଜୁଆର ।
ବେଳା-ବି. (ବେଲ୍-ଅ-ଆ) ସମୟ; ସମୁଦ୍ରଭଟ;
ବେଲ୍ଲୀ-ବି. କଂସାର ପାତ୍ରବିଶେଷ ।
ବେଶ-ବି. (ବିଶ୍-ଅ) ସଜ୍ଜା ।

ବେଶ୍-ବି. ଉତ୍ତମ, ଅଚ୍ଛା ।
ବେଶର-ବି. (ବେଶବାରଶବ୍ଦଜ)ବଟା ଷୋଡ଼ଷ ।
ବେଶୀ-ବି. (ଫାର୍ଶୀ) ଅଧିକ ।
ବେଶ୍ମ-ବି. (ବିଶ୍-ମନ୍) ଗୃହ, ଭବନ ।
ବେଶ୍ୟା-ବି. (ବିଶ୍-ଯ-ଆ) ବାରାଙ୍ଗନା ।
ବେଷ୍ଟନ-ବି. (ବେଷ୍ଟ-ଅନ) ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଆବ-
ରଣ; ବେଢ଼ ।
ବେଷ୍ଟିତ-ବିଂ. (ବେଷ୍ଟ୍-ତ) ଆବୃତ, ଘେର ।
ବେସନ-ବି. ବୁଟ୍ଟ ଅଟା ।
ବେହାୟା-ବିଂ. (ଫାର୍ଶୀରୁ) ନିର୍ଲଜ୍ଜ ।
ବେହେରା-ବି. ରଉଡ଼ ପଲ୍ଲଡ ଜାତିଙ୍କର
ଉପାଧି; ପ୍ରଧାନ ।
ବେହେରାଣିଆ-ବି. ରକ୍ଷିତା ସ୍ତ୍ରୀ । [ଯନ୍ତ୍ର ।
ବେହେଲା-ବି. ତନ୍ତ୍ରୀବିଶିଷ୍ଟ ଏକପ୍ରକାର ବାଦ୍ୟ-
ବୈକଲ୍ୟ-ବି. (ବିକଳ-ଯ) କାତରତା; ଅଙ୍ଗ-
ବୈକୁଣ୍ଠ-ବି. (ବି-କୁଣ୍ଠା-ଅ) ସ୍ୱର୍ଗ । [ହୀନତା ।
ବୈଖାନସ-ବି. ବାନପ୍ରସ୍ଥ । [ଦୋଷ ।
ବୈଗୁଣ୍ୟ-ବି. (ବି-ଗୁଣ-ଯ) ଗୁଣହୀନତା,
ବୈଚିତ୍ର୍ୟ-ବି. (ବିଚିତ୍ର-ଯ) ଚମତ୍କାରିତ୍ୱ; ନାନା-
ବିଧ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ।
ବୈଜୟନ୍ତ-ବି. (ବି-ଜି-ଅନ୍ତ) ଇନ୍ଦ୍ରପୁରୀ ।
ବୈଜୟନ୍ତୀ-ବି. ପତାକା ।
ବୈଜିକ-ବିଂ. (ବୀଜ-ଇକ) ବୀଜସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ବୈଜ୍ଞାନିକ-ବିଂ. (ବିଜ୍ଞାନ-ଇକ) ବିଜ୍ଞାନସମ୍-
ବନ୍ଧୀୟ; ବି. ବିଜ୍ଞାନରେ ସୁପଣ୍ଡିତ ।
ବୈଠକ-ବି. ସଭା ।
ବୈଠା-ବି. ପ୍ରବାସ ।
ବୈତରଣୀ-ବି.(ବିତରଣ-ଅ-ଈ) ନଦୀବିଶେଷ ।
ବୈତସ-ବିଂ.(ବେତସ-ଅ) ବେତପରି ନମନୀୟ ।
ବୈତାଳିକ-ବି. (ବି-ତାଳ-ଇକ) ସ୍ତୁତିପାଠକ ।
ବୈଦାନ୍ତିକ-ବିଂ. (ବେଦାନ୍ତ-ଇକ) ବେଦାନ୍ତ-
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ବୈଦିକ-ବିଂ. (ବେଦ-ଇକ) ବେଦସମ୍ବନ୍ଧୀୟ;
ବି. ବେଦଜ୍ଞ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।
ବୈଦୂର୍ଯ୍ୟ-ବି. ଈଷତ୍‌ପୀତବର୍ଣ୍ଣ ମଣିବିଶେଷ ।
ବୈଦେଶିକ-ବିଂ. (ବିଦେଶ-ଇକ) ଅନ୍ୟ-
ଦେଶୀୟ ।
ବୈଦ୍ୟ-ବି. ବିଦ୍ୟା-ଅ) ଚିକିତ୍ସକ ।
ବୈଦ୍ୟକ-ବି. ଚିକିତ୍ସାଶାସ୍ତ୍ର ।
ବୈଦ୍ୟୁତ-ବିଂ (ବିଦ୍ୟୁତ୍-ଅ) ବିଦ୍ୟୁତ୍‌ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ବୈଧ-ବିଂ. (ବିଧି-ଅ) ବିଧି-ସିଦ୍ଧ ।
ବୈଧବ୍ୟ-ବି. (ବିଧବା-ଯ) ପତିହୀନତା ।
ବୈନତେୟ-ବି. (ବିନତା-ଏୟ) ଗରୁଡ଼;
ଅରୁଣ ।
ବୈପରୀତ୍ୟ-ବି. (ବିପରୀତ-ଯ) ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ।
ବୈଭବ-ବି. (ବିଭୁ-ଅ) ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ, ବିଭବ ।
ବୈମାତ୍ର, ବୈମାତ୍ରେୟ-ବିଂ.(ବିମାତୃ-ଅ,ଏୟ)
ବିମାତାଠାରୁ ଜାତ । [ବୋଧ ।
ବୈୟାକରଣ-ବିଂ.(ବ୍ୟାକରଣ-ଅ) ବ୍ୟାକରଣ-
ବୈୟାସିକ-ବିଂ. (ବ୍ୟାସ-ଇକ) ବ୍ୟାସମୁନି-
ବୈର-ବି. (ବୀର-ଅ) ଶତ୍ରୁତା । [ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ବୈର-ନିର୍ଯ୍ୟାତନ-ବି. ବୈର-ଶୋଧନ ।

ବୈରାଗୀ-ବି. (ବିରାଗ-ଇନ୍) ସଂସାରତ୍ୟାଗୀ ।
ବୈରାଗ୍ୟ-ବି. (ବିରାଗ-ଯ) ଅସକ୍ତିଶୂନ୍ୟତା ; ସଂସାର ପ୍ରତି ଔଦାସ୍ୟ ।
ବୈରୀ-ବି. (ବୈର-ଇନ୍) ଶତ୍ରୁ ।
ବୈଲକ୍ଷଣ୍ୟ-ବି. (ବିଲକ୍ଷଣ-ଯ) ପ୍ରଭେଦ ।
ବୈବାହିକ-ବିଂ. (ବିବାହ-ଇକ) ବିବାହ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ବୈଶାଖ-ବି. (ବିଶାଖା-ଅ) ମାସ ବିଶେଷ ।
ବୈଶ୍ୟ-ବି. (ବିଶ୍-ଯ) ବର୍ଣ୍ଣ ବା ଜାତିବିଶେଷ, ବଣିକ୍ ପ୍ରଭୃତି ।
ବୈଶ୍ରବଣ-ବି. (ବିଶ୍ରବସ୍-ଅ) ରାବଣ; କୁବେର ।
ବୈଶ୍ୱାନର-ବି. ଅଗ୍ନି ।
ବୈଷମ୍ୟ-ବି. (ବିଷମ-ଯ) ଅସମତା; ବିଭିନ୍ନତା ।
ବୈଷୟିକ-ବିଂ.(ବିଷୟ-ଇକ)ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ବୈଷ୍ଣବ-ବିଂ. (ବିଷ୍ଣୁ-ଅ) ବିଷ୍ଣୁ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ; ବି. ବିଷ୍ଣୁଭକ୍ତ ।
ବୈସାଦୃଶ୍ୟ-ବି. (ବିସଦୃଶ-ଯ) ବୈଷମ୍ୟ ।
ବୋଇତ-ବି. (ବହିତ୍ରଶବ୍ଦଜ) ଜାହାଜ ।
ବୋକ-ବି. ଚୁମ୍ବନ ।
ବୋଝ-ବି. ଭର ; ମୁଣ୍ଡରେ ନିଆଯିବା ଭାର ।
ବୋଝିଆ-ବି. ମୁଣ୍ଡରେ ଭାରବାହୀ ।
ବୋଡ଼ା-ବି. ସର୍ପବିଶେଷ ।
ବୋଡ଼ି-ବି. ପାଞ୍ଚଗଣ୍ଡା ।
ବୋଢ଼ା-ବି. (ବହ୍-ତୃ) ବହନକର୍ତ୍ତା; ବିବାହକର୍ତ୍ତା ।
ବୋତଲ୍-ବି. (ଇଂରେଜୀରୁ) ବଡ଼ସିସି ।
ବୋଦା-ବି. ବଳି ।

ବୋଧ-ବି. (ବୁଧ୍-ଅ) ଜ୍ଞାନ ।
ବୋଧକ-ବିଂ. (ବୁଧ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ଜ୍ଞାପକ; ସୂଚକ ।
ବୋବାଳି-ବି. ଡାକ; ଜନତାର ଉଚ୍ଚରବ ।
ବୋରଝାଞ୍ଜି-ବି. ଜଳଜ ଦଳ ।
ବୋରି-ବି. ଅଖାର ବଡ଼ଥଳି ।
ବୋଲ୍-ବି. ବଚନ ।
ବୋଲ-ବି. ଲେପ ; ତାମ୍ବୁଲ-ରସ ।
ବୋଲି-ବି. ଭାଷା ।
ବୋଲିବା-କ୍ରି.କହିବା;ସ୍ୱରଅନୁସାରେଗାଇବା ।
ବୋଳିବା-କ୍ରି. ଲେପିବା ।   [ସମ୍ବନ୍ଧେ) ।
ବୋବେଇବା-କ୍ରି. ଶବ୍ଦ କରିବା (ପଶୁପକ୍ଷି-
ବୋହୂ-ବି. (ବଧୂଶବ୍ଦଜ) ବଧୂ; ପୁତ୍ରବଧୂ ।
ବ୍ୟକ୍ତ-ବିଂ. (ବି-ଅନ୍ଜ୍-ତ) ସ୍ପଷ୍ଟ; ପ୍ରକଟ, ପ୍ରକାଶିତ ।
ବ୍ୟକ୍ତି-ବି. (ବି-ଅନଜ୍-ତି) ଲୋକ ; ପ୍ରକାଶ ।
ବ୍ୟଗ୍ର-ବିଂ. (ବି-ଅଗ୍ର) ଆଗ୍ରହବାନ୍ ; ତ୍ୱରିତ ।
ବ୍ୟଙ୍ଗ-ବିଂ. (ବି-ଅଙ୍ଗ) ବିକଳାଙ୍ଗ ; ବଙ୍କ ; ବି. ବେଙ୍ଗ ।
ବ୍ୟଙ୍ଗୋକ୍ତି-ବି. ବକ୍ରୋକ୍ତି ଶ୍ଳେଷ-ବାକ୍ୟ ।
ବ୍ୟଞ୍ଜକ-ବିଂ. (ବି-ଅନ୍ଜ୍-ଅକ) ପ୍ରକାଶକ ।
ବ୍ୟଞ୍ଜନ-ବି. (ବି-ଅନ୍ଜ୍-ଅନ) ହଲବର୍ଣ୍ଣ ; ତରକାରୀ ।
ବ୍ୟତିକର-ବି. (ବି-ଅତି-କୃ-ଅ) ମିଶ୍ରଣ; ସମ୍ପର୍କ ।
ବ୍ୟତିକ୍ରମ-ବି. (ବି-ଅତି-କ୍ରମ୍-ଅ) କ୍ରମବିପର୍ଯ୍ୟୟ; ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ।   [ରିକ୍ତ ।
ବ୍ୟତିରିକ୍ତ-ବିଂ. (ବି-ଅତି-ରିଚ-ତ) ଅତି—

ବ୍ୟତିରେକ-ବି. (ବି-ଅତି-ରିଚ୍-ଅ) ଅଭାବ ।
ବ୍ୟତୀତ-ବିଂ. (ବି-ଅତି-ଇ-ତ) ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ଛଡ଼ା ।
ବ୍ୟଥା-ବି. (ବ୍ୟଥ-ଅ-ଆ) ପୀଡ଼ା, କ୍ଲେଶ ।
ବ୍ୟଥିତ-ବିଂ. (ବ୍ୟଥ୍-ତ) ପୀଡ଼ିତ; ଦୁଃଖିତ ।
ବ୍ୟପଦେଶ-ବି. (ବି-ଅପ-ଦିଶ-ଅ) ଛଳ, ବ୍ୟାଜ ।
ବ୍ୟଭିଚାର-ବି. (ବି-ଅଭି-ଚର୍-ଅ) ନିୟମ-ଲଙ୍ଘନ, ପରପୁରୁଷ ବା ପରସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ କୁକ୍ରିୟା ।
ବ୍ୟଭିଚାରିଣୀ-ବିଂ. (ବ୍ୟଭିଚାରିନ୍-ଈ) ଅସତୀ ।
ବ୍ୟଭିଚାରୀ-ବିଂ. (ବ୍ୟଭିଚାର-ଇନ୍) ନିୟମ-ଲଙ୍ଘନକାରୀ; ପରସ୍ତ୍ରୀଗାମୀ ।
ବ୍ୟୟ-ବି. (ବି-ଇ-ଅ) ଖରଚ; ଅପଗମ ।
ବ୍ୟୟିତ-ବିଂ. ଯାହା ବ୍ୟୟ କରା ହୋଇଅଛି ।
ବ୍ୟର୍ଥ-ବିଂ. (ବି-ଅର୍ଥ) ବିଫଳ, ନିରର୍ଥକ ।
ବ୍ୟବକଳନ-ବି. (ବି-ଅବ-କଳ୍-ଅନ) ବିୟୋଗ, ଫେଡ଼ିବା । [ଖଣ୍ଡ ।
ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ-ବି. (ବି-ଅବ-ଛିଦ୍-ଅ) ଛେଦନ;
ବ୍ୟବଧାନ-ବି. (ବି-ଅବ-ଧା-ଅନ) ଅନ୍ତର, ଅନ୍ତରାଳ । [ବ୍ୟାପାର; ବୃତ୍ତି ।
ବ୍ୟବସାୟ-ବି. (ବି-ଅବ-ସୋ-ଅ) ଉଦ୍ୟମ;
ବ୍ୟବସାୟୀ-ବିଂ. (ବ୍ୟବସାୟ-ଇନ୍) ଉଦ୍ୟୋଗୀ; ବ୍ୟାପାରୀ । [ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ।
ବ୍ୟବସ୍ଥା-ବି. (ବି-ଅବ-ସ୍ଥା-ଅ-ଆ) ବନ୍ଧ; ବିଧାନ;
ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ-ବିଂ. (ବି-ଅବ-ସ୍ଥା-ଣିଚ୍-ଅକ) ବନ୍ଧ-ଦାୟକ । [ରୀତି; ମୋକଦ୍ଦମା ।
ବ୍ୟବହାର-ବି. (ବି-ଅବ-ହୃ-ଅ) ଆଚରଣ;
ବ୍ୟବହାର-ଶାସ୍ତ୍ର-ବି. ବ୍ୟବସ୍ଥାଶାସ୍ତ୍ର, ଆଇନ ।

ବ୍ୟବହାରାଜୀବ-ବି. (ବ୍ୟବହାର-ଆଜୀବ) ମୋକଦ୍ଦମା ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଜୀବିକା ଚଳେ; ଓକିଲ ପ୍ରଭୃତି । [ଯୋଗ୍ୟ ।
ବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ-ବିଂ. (ବି-ଅବ-ହୃ-ଯ) ବ୍ୟବହାର-
ବ୍ୟବହୃତ-ବିଂ. (ବି-ଅବ-ହୃ-ତ) କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରଯୁକ୍ତ; ଉପଭୁକ୍ତ ।
ବ୍ୟଷ୍ଟି-ବି. (ବି-ଅଶ-ତି) ପୃଥକ୍‌ଭାବ ।
ବ୍ୟସନ-ବି. (ବି-ଅସ୍-ଅନ) ଦୁଃଖ; ମନ୍ଦ-କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆସକ୍ତି ।
ବ୍ୟସ୍ତ-ବିଂ. (ବି-ଅସ୍-ତ) ବ୍ୟାକୁଳ; ବିପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ ।
ବ୍ୟାକରଣ-ବି. (ବି-ଆ-କୃ-ଅନ) ଶବ୍ଦବ୍ୟୁତ୍ପାଦକ ଶାସ୍ତ୍ର । [କାତର ।
ବ୍ୟାକୁଳ-ବିଂ. (ବି ଆକୁଳ) ଅତି ଉତ୍କଣ୍ଠିତ;
ବ୍ୟାଖ୍ୟା, ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ-ବି. (ବି-ଆ-ଖ୍ୟା-ଅ-ଆ; ଅନ) ଅର୍ଥପ୍ରକାଶନ; ବର୍ଣ୍ଣନ, ବକ୍ତୃତା ।
ବ୍ୟାଖ୍ୟାତ-ବିଂ. ବର୍ଣ୍ଣିତ; କଥିତ ।
ବ୍ୟାଘାତ-ବି. (ବି-ଆ-ହନ୍-ଅ) ବିଘ୍ନ ।
ବ୍ୟାଘ୍ର-ବି. (ବି-ଆ-ଘ୍ରା-ଅ) ବାଘ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ।
ବ୍ୟାଜ-ବି. (ବି-ଅଜ୍-ଅ) ଛଳ; ଟଙ୍କାର ସୁଧ ।
ବ୍ୟାଦାନ-ବି. (ବି-ଆ-ଦା-ଅନ) ବିସ୍ତାର, ଉଦ୍ଘାଟନ ।
ବ୍ୟାଧ-ବି. (ବ୍ୟଧ୍-ଅ) ମୃଗାଦି-ବଧ-ବ୍ୟବସାୟୀ ।
ବ୍ୟାଧି-ବି. (ବି-ଆ-ଧା-ଇ) ରୋଗ ।
ବ୍ୟାପକ-ବିଂ. (ବି-ଆପ୍-ଅକ) ଆଚ୍ଛାଦକ ।
ବ୍ୟାପାଦନ-ବି. (ବି-ଆ-ପଦ-ଣିଚ-ଅନ) ମାରଣ ବଧ । [କର୍ମ ।
ବ୍ୟାପାର-ବି. (ବି-ଆ-ପୃ-ଅ) ବ୍ୟବସାୟ;

ବ୍ୟାପୀ–ବି. (ବି-ଅପ୍-ଇନ୍) ବ୍ୟାପକ ।

ବ୍ୟାପୃତ–ବି. (ବି-ଆ-ପୃ-ତ) ନିଯୁକ୍ତ; କର୍ମ-ରତ । [ସର୍ବତ୍ର ସ୍ଥିତ ।

ବ୍ୟାପ୍ତ–ବି. (ବି-ଅପ୍-ତ) ଆଚ୍ଛାଦିତ; ବିସ୍ତାରିତ;

ବ୍ୟାପ୍ତି–ବି. (ବି-ଅପ୍-ତି) ସର୍ବତ୍ର ଅବସ୍ଥିତି; ବିସ୍ତାର ।

ବ୍ୟାୟାମ–ବି. (ବି-ଆ-ଯମ୍-ଅ) ଶରୀରକୁ ସମର୍ଥ କରିବା ନିମିତ୍ତ ଶ୍ରମ, ଦଣ୍ଡ, କୁସ୍ତୀ ପ୍ରଭୃତି ।

ବ୍ୟାଳ–ବି. ସର୍ପ; ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗେ ବ୍ୟାଳୀ ।

ବ୍ୟାବହାରିକ–ବି. (ବ୍ୟବହାର-ଇକ) ବ୍ୟବହାର-ସିଦ୍ଧ । [ବିଧି ସମ୍ମତ ।

ବ୍ୟାସ–ବି. (ବି-ଅସ୍-ଅ) ବୃତ୍ତର ମଧ୍ୟରେଖା;

ବ୍ୟାହତ–ବି. (ବି-ଆ-ହନ୍-ତ) ନିବାରିତ; ହତାଶ ।

ବ୍ୟାହାର–ବି. (ବି-ଆ-ହୃ-ଅ) ଉକ୍ତି ।

ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତି–ବି. (ବି-ଉତ୍-ପଦ୍-ତି) ଶବ୍ଦର ଉତ୍ପତ୍ତି, ବିଶେଷ ଜ୍ଞାନ ।

ବ୍ୟୁତ୍ପନ୍ନ–ବି. (ବି-ଉତ୍-ପଦ୍-ତ) ଜ୍ଞାନବାନ୍ ।

ବ୍ୟୂଢ଼–ବି. (ବି-ବହ୍-ତ) ବିପୁଳ; ପ୍ରଶସ୍ତ ।

ବ୍ୟୂହ–ବି. (ବି-ଉହ୍-ଅ) ସୈନ୍ୟବିନ୍ୟାସ, ସୈନ୍ୟ-ସମୂହ; ସମୂହ ।

ବ୍ୟୋମ–ବି. (ବ୍ୟେ-ମନ୍) ଆକାଶ ।

ବ୍ୟୋମ-କେଶ–ବି. ଶିବ, ମହାଦେବ ।

ବ୍ରଜ–ବି. (ବ୍ରଜ୍-ଅ) ସମୂହ; ଗୋଷ୍ଠ; ଗୋକୁଳ ।

ବ୍ରଜେନ୍ଦ୍ର–ବି. (ବ୍ରଜ-ଇନ୍ଦ୍ର) ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।

ବ୍ରଜ୍ୟା–ବି. (ବ୍ରଜ୍-ଯ-ଅ) ପର୍ଯ୍ୟଟନ ।

ବ୍ରଣ–ବି. (ବ୍ରଣ୍-ଅ) ସ୍ଫୋଟକ; କ୍ଷତ ।

ବ୍ର[illegible]–ବି. (ବ୍ରୃ-ଅତ୍) ନିୟମ; ପୁଣ୍ୟଜନକ କର୍ମ

ବ୍ରତତି–ବି. ଲତା, ବଲ୍ଲୀ ।

ବ୍ରତୀ–ବି. (ବ୍ରତ-ଇନ୍) ବ୍ରତନିଷ୍ଠ, ନିୟମସ୍ଥ ।

ବ୍ରାତ୍ୟ–ବି. [illegible]

ବ୍ରୀଡ଼ା–ବି. (ବ୍ରୀଡ୍-ଅ-ଆ) ଲଜ୍ଜା ।

ବ୍ରୀହି–ବି. ଧାନ୍ୟାଦି ଶସ୍ୟ, ବରୁହି ।

ଶ

ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ତ୍ରିଂଶବର୍ଣ୍ଣ ।

ଶଂସିତ–ବି. (ଶଂସ୍-ତ) କଥିତ; ପ୍ରଶଂସିତ ।

ଶଂସୀ–ବି. (ଶଂସ୍-ଇନ୍) ସୂଚକ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।

ଶଏ–ବି. (ଶତଶବ୍ଦଜ) ଏକଶତ ।

ଶକ–ବି. ଶକଦେଶୀୟ ଲୋକ; ଅବ୍ଦ-ବିଶେଷ ।

ଶକଟ–ବି. (ଶକ୍-ଅଟ) ଶଗଡ଼ ।

ଶକଳ–ବି. ଖଣ୍ଡ, ଅଂଶ । [ସମ୍ବତ୍ସର ।

ଶକାବ୍ଦ–ବି. (ଶକ-ଅବ୍ଦ) ଶକ–ରାଜ-ପ୍ରଚଳିତ

ଶକାରି–ବି. (ଶକ-ଅରି) ବିକ୍ରମାଦିତ୍ୟ ।

ଶକୁନ–ବି. ପକ୍ଷୀ; ଶୁଭାଶୁଭ ଚିହ୍ନ ।

ଶକୁନି–ବି. ଶାଗୁଣା, ଗୃଧ୍ର ।

ଶକୁନ୍ତ–ବି. ପକ୍ଷୀ ।

ଶକୁନ୍ତଳା–ବି. ଭରତ ରାଜାର ମାତା ।

ଶକ୍ତ–ବି. (ଶକ-ତ) ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ; ସମର୍ଥ ।

ଶକ୍ତି–ବି. (ଶକ୍-ତି) ସାମର୍ଥ୍ୟ, ବଳ; ଅସ୍ତ୍ର-ବିଶେଷ ।

ଶକ୍ତୁ–ବି. ଯବାଦିଚୂର୍ଣ୍ଣ, ଛତୁ ।

ଶକ୍ୟ–ବି. (ଶକ୍-ଯ) ଶକ୍ତି-ସାଧ୍ୟ ।

ଶକ୍ର-ବ. (ଶକ-ର) ଇନ୍ଦ୍ର ।
ଶଗଡ଼-ବ. (ଶକଟଶବ୍ଦଜ) ଶକଟ ।
ଶଗଡ଼ିଆ-ବ. ଶଗଡ଼-ଚାଳକ ।
ଶଙ୍କର-ବ. (ଶଂ-କୃ-ଅ) ଶିବ ।
ଶଙ୍କା-ବ. (ଶଙ୍କ୍-ଅ-ଆ) ଭୟ; ସ ଶୟ ।
ଶଙ୍କିତ-ବଂ. (ଶଙ୍କ୍-ତ) ଭୀତ; ସନ୍ଦିଗ୍ଧ ।
ଶଙ୍କୁ-ବ. ଶଲ୍ୟ; ଖିଲ; କାଳ-ମାପକ ଯନ୍ତ୍ର-ବିଶେଷ ।
ଶଙ୍ଖ-ବ. କମ୍ବୁ; ଲକ୍ଷକୋଟି ସଂଖ୍ୟା ।
ଶଚି, ଶଚୀ-ବ. ଇନ୍ଦ୍ରାଣୀ ।
ଶଜାରୁ-ବ. ପଶୁବିଶେଷ, ଝିଙ୍କ ।
ଶଠ-ବଂ. ଧୂର୍ତ୍ତ, ଖଳ, ଠକ ।
ଶଠ-ତା-ବ. ଖଳତା, ଧୂର୍ତ୍ତତା ।
ଶଣ-ବ. ଛଣପଟ୍ଟ ଗଛ ।
ଶଣୁଆସୀ-ବ. ଚିମୁଟାବିଶେଷ ।
ଶତ-ବ. ଶହ, ଦଶଗୁଣିତ ଦଶ । [କାବ୍ୟ ।
ଶତକ-ବ. ଶତସଂଖ୍ୟା ; ଶତଶ୍ଳୋକ-ବିଶିଷ୍ଟ
ଶତ-କ୍ରତୁ-ବ. ଶତଯାଗକାରୀ ଇନ୍ଦ୍ର ।
ଶତ-ଧା-ଅ. ଶତ ପ୍ରକାରେ ।
ଶତଭିଷା-ବ. ନକ୍ଷତ୍ରବିଶେଷ ।
ଶତାବରୀ-ବ. ଛତୌଷି ଗଛ । [କାଳ ।
ଶତାବ୍ଦୀ-ବ. (ଶତ-ଅବ୍ଦ) ଶତବର୍ଷବ୍ୟାପୀ-
ଶତ୍ରୁ-ବ. ବୈରୀ, ବିପକ୍ଷ ।
ଶତ୍ରୁ-ତା-ବ. ବିପକ୍ଷତା, ବୈରଭାବ ।
ଶନି-ବ. ଗ୍ରହ-ବିଶେଷ ।
ଶନୈଃ-ଅ. ଅଳ୍ପେ, କ୍ରମେ ।

ଶପଥ-ବ. (ଶପ୍-ଅଥ) ସତ୍ୟ, କସମ; ପ୍ରତିଜ୍ଞା ।
ଶପ୍ତ-ବଂ. (ଶପ୍-ତ) ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ।
ଶଫ-ବ. ପଶ୍ୱାଦିର ଖୁର ।
ଶଫରୀ-ବ. କ୍ଷୁଦ୍ର ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।
ଶବଳ-ବଂ. ନାନାବର୍ଣ୍ଣଯୁକ୍ତ ।
ଶବ୍ଦ-ବ, (ଶବ୍ଦ୍-ଅ) ଧ୍ୱନି ।
ଶବ୍ଦ-କୋଷ-ବ. ଅଭିଧାନ ।
ଶବ୍ଦ-ଭେଦୀ-ବଂ. ଶବ୍ଦାନୁସାରେ ବିଦ୍ଧକାରୀ ।
ଶବ୍ଦାୟମାନ-ବଂ. (ଶବ୍ଦ-ଯ-ଆନ) ଶବ୍ଦକାରୀ ।
ଶବ୍ଦିତ-ବଂ. (ଶବ୍ଦ୍-ତ) ଧ୍ୱନିତ ।
ଶମ-ବ. (ଶମ୍-ଅ) ଶାନ୍ତି; ସ୍ଥିରଭାବ ।
ଶମନ-ବ. (ଶମ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଶାନ୍ତିକରଣ; ଯମ ।
ଶମୟିତା-ବଂ. (ଶମ୍-ଣିଚ୍-ତୃ) ଶାନ୍ତିକାରକ, ଦମନକାରୀ ।
ଶମିତ-ବଂ. (ଶମ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଦମିତ; ବିନାଶିତ ।
ଶମୀ-ବଂ. (ଶମ୍-ଇନ୍) ସଂଯମୀ ।
ଶମୀ-ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ଶମ୍ବର-ବ. ମୃଗବିଶେଷ; ଅସୁର-ବିଶେଷ ।
ଶମ୍ବରାରି-ବ. କନ୍ଦର୍ପ ।
ଶମ୍ବୁକ, ଶମ୍ବୂକ-ବ. ଶାମୁକା ।
ଶମ୍ଭୁ-ବ. (ଶଂ-ଭୂ-ଉ) ଶିବ, ମହାଦେବ ।
ଶୟନ-ବ. (ଶୀ-ଅନ) ନିଦ୍ରା; ଶଯ୍ୟା ।
ଶୟନୀୟ-ବ. (ଶୀ-ଅନୀୟ) ଶଯ୍ୟା; ବଂ. ଶୟନ-ଯୋଗ୍ୟ ।
ଶୟାନ-ବଂ. (ଶୀ-ଆନ) ନିଦ୍ରିତ ।
ଶଯ୍ୟା-ବ. (ଶୀ-ଯ-ଆ) ଶେଜ, ବିଛଣା ।

ଶର-ବି. (ଶୃ-ଅ) ବାଣ-ତୃଣ; ବାଣ, କାଣ୍ଡ ।

ଶରଣ-ବି. (ଶୃ-ଅନ) ଆଶ୍ରୟ; ରକ୍ଷକ ।

ଶରଣାଗତ-ବିଂ. ଶରଣାପନ୍ନ; ଆଶ୍ରୟ-ପ୍ରାର୍ଥୀ ।

ଶରତ୍-ବି. (ଶୃ-ଅଦ୍) ଋତୁ-ବିଶେଷ (ଆଶ୍ୱିନ ଓ କାର୍ତ୍ତିକ) ।

ଶରଧି-ବି. (ଶର-ଧା-ଇ) ଶରଧାର, ତୂଣୀର ।

ଶରଭ-ବି. ମୃଗ-ବିଶେଷ; ହସ୍ତି-ଶାବକ ।

ଶରବ୍ୟ-ବି. ଶରର ଲକ୍ଷ୍ୟ ।

ଶରାଳି-ବି. ପକ୍ଷି-ବିଶେଷ ।

ଶରାସନ-ବି. (ଶର-ଅସ୍-ଅନ) ଧନୁ ।

ଶରୀର-ବି. (ଶୃ-ଈର) ଦେହ ।

ଶରୀରୀ-ବି. (ଶରୀର-ଇନ୍) ପ୍ରାଣୀ; ଆତ୍ମା ।

ଶର୍କରା-ବି. ଶାକର; ଚିନି ।

ଶର୍ମ-ବି. ମଙ୍ଗଳ ।

ଶର୍ମା-ବି. ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଉପନାମ ।

ଶର୍ବ-ବି. ଶିବ, ମହାଦେବ ।

ଶର୍ବରୀ-ବି. ରାତ୍ରି ।

ଶର୍ବାଣୀ-ବି. ପାର୍ବତୀ, ଭବାନୀ ।

ଶଲଭ-ବି. ପତଙ୍ଗ-ବିଶେଷ ।

ଶଲାକା-ବି. କ୍ଷୁଦ୍ରକାଠି, କଲାକାର କ୍ଷୁଦ୍ରଦଣ୍ଡ ।

ଶଲ୍କ-ବି. ମାଛକାତି ।

ଶଲ୍ୟ-ବି. ଶଲକ; ବାଣ-ବିଶେଷ; କଣ୍ଟକ ।

ଶଳା-ବି. (ଶ୍ୟାଳକ-ଶବ୍ଦଜ) ସ୍ତ୍ରୀର ଭାଇ ।

ଶବ-ବି. ଶବ୍-ଅ) ମୃତଶରୀର, ମଡ଼ା ।

ଶବର-ବି. କରାତ, ବ୍ୟାଧ; ଅନାର୍ଯ୍ୟ ଜାତି-ବିଶେଷ ।

ଶଶ, ଶଶକ-ବି. ଶଶା, ଠେକୁଆ; ଚନ୍ଦ୍ରର ଲାଞ୍ଛନ ।

ଶଶ-ଧର-ବି. ଚନ୍ଦ୍ର ।

ଶଶ-ବିଷାଣ-ବି. ଶଶକର ଶୃଙ୍ଗପରି ଅଲୀକ ବ୍ୟାପାର ।

ଶଷ୍କୁଲି-ବି. ଚକୁଳି ପିଠା ।

ଶଷ୍ପ-ବି. ତୃଣ ।

ଶସ୍ତ୍ର-ବି. (ଶସ୍-ତ୍ର) ଅସ୍ତ୍ର ।

ଶସ୍ତ୍ରୀ-ବିଂ. (ଶସ୍ତ୍ର-ଇନ୍) ଶସ୍ତ୍ରଧାରୀ ।

ଶସ୍ୟ-ବି. (ଶସ୍-ଯ) କୃଷିଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ଧାନ୍ୟାଦି ।

ଶହର-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ନଗର ।

ଶାଉଁଳା-ବିଂ. (ଶ୍ୟାମଳଶବ୍ଦଜ) ଶ୍ୟାମଳ ।

ଶାକ-ବି. ଶକାବ୍ଦ; ଶାଗ ।

ଶାକର-ବି. (ଶର୍କରାଶବ୍ଦଜ) ଚିନି, ନବାତ; ଶାକର-ଯୁକ୍ତ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ।

ଶାକୁନିକ-ବି. (ଶକୁନ-ଇକ) ବ୍ୟାଧ; ନିମିତ୍ତଜ୍ଞ ।

ଶାକୋଟକ-ବି. ଶାହାଡ଼ାଗଛ ।

ଶାକ୍ତ-ବି. (ଶକ୍ତି-ଅ) ଶକ୍ତିର ଉପାସକ, ତାନ୍ତ୍ରିକ ।

ଶାକ୍ୟମୁନି, ଶାକ୍ୟସିଂହ-ବି. ବୁଦ୍ଧଦେବ ।

ଶାଖା-ବି. ବୃକ୍ଷର ଡାଳ; ଅଂଶ; ପରିଚ୍ଛେଦ ।

ଶାଖା-ମୃଗ-ବି. ବାନର ।

ଶାଖୀ-ବି. (ଶାଖା-ଇନ୍) ବୃକ୍ଷ ।

ଶାଗ-ବି. (ଶାକଶବ୍ଦଜ) ଖାଦ୍ୟରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ବୃକ୍ଷପତ୍ରାଦି ।

ଶାଗୁଆ-ବିଂ. ଶାଗପରି ବର୍ଣ୍ଣ-ବିଶିଷ୍ଟ ।

ଶାଙ୍ଖୋଳି-ବି. (ଶୃଙ୍ଖଳଶବ୍ଦଜ) ବନ୍ଧନ ।

ଶାଟୀ-ବି. ଶାଢ଼ୀ ।

ଶାଠ୍ୟ-ବି. (ଶଠ-ଯ) ଶଠତା, ଧୂର୍ତ୍ତତା ।

ଶାଣ-ବ. (ଶୋ-ଣ) ଘର୍ଷଣ-ପ୍ରସ୍ତର ।
ଶାଣିତ-ବି. ତୀକ୍ଷ୍ଣୀକୃତ ।
ଶାତନ-ବ. ପାତନ; ଛେଦନ ।
ଶାଦା-ବି. ଶ୍ୱେତ ।
ଶାଦ୍ୱଳ-ବି. ତୃଣଦ୍ୱାରା ହରଦ୍ୱର୍ଣ୍ଣ (ସ୍ଥଳୀ) ।
ଶାନ୍ତ-ବି. (ଶମ୍-ତ) ସ୍ଥିର-ଚିତ୍ତ ; ନିରୁପଦ୍ରବ ।
ଶାନ୍ତନବ-ବ. (ଶାନ୍ତନୁ-ଅ) ଭୀଷ୍ମ ।
ଶାନ୍ତନୁ-ବ. ପୁରାଣୋକ୍ତ ନୃପବିଶେଷ ।
ଶାନ୍ତି-ବ. (ଶମ୍-ତି) ଚିତ୍ତର ସ୍ଥିରତା ।
ଶାପ-ବ. (ଶପ୍-ଅ) ଅଭିଶାପ; ପରର ଅମ-ଙ୍ଗଳ-ମନାସ ।
ଶାବଳ-ବ.(ଶବଳାଶବ୍ଦଜ) ଖନନାସ୍ତ୍ର-ବିଶେଷ ।
ଶାବ୍ଦ-ବି. (ଶବ୍ଦ-ଅ) ଶବ୍ଦ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବେଦ-ସମ୍ମତ ।
ଶାବ୍ଦିକ-ବ. (ଶବ୍ଦ-ଇକ) ଶବ୍ଦ-ଶାସ୍ତ୍ର-ବେତ୍ତା ।
ଶାମୁକା-ବ. (ଶମ୍ବୂକଶବ୍ଦଜ) ଶୁକ୍ତି ।
ଶାମ୍ଭବ-ବି. (ଶମ୍ଭୁ-ଅ) ଶମ୍ଭୁସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଶାୟକ-ବ. (ଶୋ-ଅକ) ଶର, ବାଣ ; ଖଡ୍ଗ ।
ଶାୟିତ-ବି.(ଶୀ-ଣିଚ୍-ତ) ପାତିତ; ନିଦ୍ରାପିତ ।
ଶାରଦ-ବି. (ଶରଦ୍-ଅ) ଶରତ୍କାଳୀନ ; ବ. ଧାନ୍ୟବିଶେଷ ।
ଶାରଦା-ବ. ସରସ୍ୱତୀ, ବାଗ୍ଦେବୀ ।
ଶାରଦୀୟ-ବି. (ଶରଦ୍-ଈୟ ଶରତ୍କାଳୀନ ।
ଶାରୀରକ-ବି. (ଶରୀର-ଇକ) ଦେହସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଶାର୍ଙ୍ଗ-ବ. (ଶୃଙ୍ଗ-ଅ) ଶୃଙ୍ଗନିର୍ମିତ ଧନୁ ।
ଶାର୍ଙ୍ଗୀ-ବ. (ଶାର୍ଙ୍ଗ-ଇନ୍) ଧନୁର୍ଦ୍ଧାରୀ; ବିଷ୍ଣୁ ।

ଶାର୍ଦ୍ଦୂଳ-ବ. ବ୍ୟାଘ୍ର ।
ଶାଳ-ବ, ସର୍ଜ୍ଜବୃକ୍ଷ ; ପ୍ରାଚୀର; ଗୃହ ।
ଶାଳ-ଗ୍ରାମ-ବ. ବିଷ୍ଣୁରୂପେ ପୂଜିତ ଶିଳା-ଖଣ୍ଡ-ବିଶେଷ ।
ଶାଳ-ଭଞ୍ଜିକା-ବ. କାଠ-ପିତୁଳା ।
ଶାଳା-ବ. ଗୃହ ।
ଶାଳି-ବ. ଧାନ୍ୟ-ବିଶେଷ । [ବିଶେଷ ।
ଶାଳି-ବାହନ-ବ. ଶକାବ୍ଦ-ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ନୃପ-
ଶାଳୀ-ବି. (ଶାଲ୍-ଇନ୍) ବିଶିଷ୍ଟ ଯୁକ୍ତ (ଶବ୍ଦାନ୍ତେ) ।
ଶାଳୀ-ବ. (ଶ୍ୟାଳୀଶବ୍ଦଜ) ଭାର୍ଯ୍ୟାର ଭଗିନୀ ।
ଶାଳୀନ-ବି. ଲଜ୍ଜାଶୀଳ ।
ଶାଳ୍ମଳୀ-ବ. ଶିମିଳି ଗଛ ।
ଶାବ, ଶାବକ-ବ. ଛୁଆ ।
ଶାସନ-ବ. (ଶାସ୍-ଅନ) ଦମନ; ଆଜ୍ଞା; ଦଣ୍ଡ ।
ଶାସନ-ତନ୍ତ୍ର-ବ. ରାଜ୍ୟଶାସନ-ପ୍ରଣାଳୀ ।
ଶାସିତ-ବି. (ଶାସ୍-ତ) ଦଣ୍ଡିତ ପ୍ରତିପାଳିତ ।
ଶାସ୍ତା-ବି.(ଶାସ୍-ତୃ) ଶାସନ-କର୍ତ୍ତା; ଉପଦେଷ୍ଟା ।
ଶାସ୍ତି-ବ. (ଶାସ-ତି) ଶାସନ; ଦଣ୍ଡ ।
ଶାସ୍ତ୍ର-ବ. (ଶାସ୍-ତ୍ର) ଶାସନ ; ଧର୍ମପୁସ୍ତକ ; ତତ୍ତ୍ୱ-ଗ୍ରନ୍ଥ ।
ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ-ବି. (ଶାସ୍ତ୍ର-ଈୟ) ଶାସ୍ତ୍ର-ସମ୍ମତ ।
ଶିଅଳ-ବ. (ଶୃଗାଳଶବ୍ଦଜ) ବିଲୁଆ ।
ଶିଉଳି-ବ. (ଶୈବାଳଶବ୍ଦଜ) ଶୈବାଳ ।
ଶିକା-ବ. (ଶିକ୍ୟଶବ୍ଦଜ) ରଜ୍ଜୁ-ନିର୍ମିତ ଦ୍ରବ୍ୟ-
ଶିକାର-ବ. ମୃଗୟା । ଧାର

ଶିକୁଳି-ବ. (ଶୃଙ୍ଖଳଶବ୍ଦଜ) ଶୃଙ୍ଖଳ, ଜଞ୍ଜିର ।
ଶିକ୍ଷକ-ବ. (ଶିକ୍ଷ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) ଶିକ୍ଷାଦାୟକ;
ବ. ଅଧ୍ୟାପକ । [ଯୋଗ୍ୟ ।
ଶିକ୍ଷଣୀୟ-ବ. (ଶିକ୍ଷ-ଅନୀୟ) ଶିକ୍ଷା କରିବାର
ଶିକ୍ଷା-ବ. (ଶିକ୍ଷ୍-ଅ-ଆ) ଅଭ୍ୟାସ; ଅଧ୍ୟୟନ;
ଉପଦେଶ ।
ଶିକ୍ଷିତ-ବ. (ଶିକ୍ଷ୍-ତ) ଶିକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ, କୃତବିଦ୍ୟ ।
ଶିଖଣ୍ଡ-ବ. ମୟୂରପୁଚ୍ଛ । [କେୟ ।
ଶିଖଣ୍ଡିବାହନ-ବ. (ଶିଖଣ୍ଡୀ-ବାହନ) କାର୍ତ୍ତି-
ଶିଖଣ୍ଡୀ-ବ. (ଶିଖଣ୍ଡ-ଇନ୍) ମୟୂର, ମୟୂରପୁଚ୍ଛ ।
ଶିଖର-ବ. (ଶିଖା-ର) ପର୍ବତର ଶୃଙ୍ଗ; ଅଗ-
ଶିଖରୀ-ବ. ପର୍ବତ । [ଭାଗ ।
ଶିଖା-ବ. ଅଗଭାଗ; ମସ୍ତକର ଚୁଟି; ଅଗ୍ନିର
ଶିଖିବା-କ୍ରି. ଅଭ୍ୟାସ କରିବା । [ଜ୍ୱାଳା ।
ଶିଖୀ-ବ. (ଶିଖା-ଇନ୍) ମୟୂର ।
ଶିଙ୍ଗଡ଼ା-ବ. (ଶୃଙ୍ଗାଟଶବ୍ଦଜ) ଜଳଜାତ କଣ୍ଟକ-
ଫଳବିଶେଷ ।
ଶିଙ୍ଗା-ବ (ଶୃଙ୍ଗଶବ୍ଦଜ) ଶୃଙ୍ଗ-ବାଦ୍ୟ ।
ଶିଙ୍ଗାରହାର-ବ. ଗଙ୍ଗଶିଉଳି ।
ଶିଜୁ-ବ. ଧଳାକ୍ଷୀରବିଶିଷ୍ଟ ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ଶିଞ୍ଜିତ-ବ. ଅଲଙ୍କାରର ଶବ୍ଦ ।
ଶିଞ୍ଜିନୀ-ବ. ନୂପୁର; ଧନୁର୍ଗୁଣ ।
ଶିଡ଼ି-ବ. ପାହାଚ; ନିଶୁଣୀ ।
ଶିତି-କଣ୍ଠ-ବ. ନୀଳକଣ୍ଠ, ଶିବ ।
ଶିଥିଳ-ବ. (ଶ୍ଲଥ୍-ଇଲ) ଢିଲା, ଶ୍ଲଥ; ଅବ-
ଶିମ୍ବ-ବ. ଶିମଗଛ । [ସନ୍ନ; ଅଳସ ।

ଶିର-ବ. (ଶିରାଶବ୍ଦଜ) ରକ୍ତବହା ନାଡ଼ୀ ।
ଶିରଃ-ବ. (ଶ୍ରି-ଅସ୍) ମସ୍ତକ; ଅଗ୍ରଭାଗ ।
ଶିରପା-ବ. ମସ୍ତକାବରକ ବସ୍ତ୍ର । [ପଗଡ଼ି ।
ଶିରସ୍ତ୍ରାଣ-ବ. (ଶିରସ୍-ତ୍ରୈ-ଅନ) ଉଷ୍ଣୀଷ,
ଶିରା-ବ. (ଶୃ-ଅ-ଆ) ରକ୍ତବହା ନାଡ଼ୀ ।
ଶିରାଳ-ବ. ଶିରାଯୁକ୍ତ ।
ଶିରୀଷ-ବ. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ; ଶିରୀଷ ବୃକ୍ଷର ପୁଷ୍ପ ।
ଶିରୋଧାର୍ଯ୍ୟ-ବ. (ଶିରସ୍-ଧାର୍ଯ୍ୟ) ମସ୍ତକରେ
ଧାରଣୀୟ, ଅତିମାନ୍ୟ ।
ଶିରୋମଣି-ବ. ମସ୍ତକର ରତ୍ନ; ଶ୍ରେଷ୍ଠ (ପଦାନ୍ତେ) ।
ଶିଳା-ବ. (ଶିଲ୍-ଅ-ଆ) ପ୍ରସ୍ତର, ପଥର ।
ଶିଲୀନ୍ଧ୍ର-ବ. ଛତୁଗଛ ।
ଶିଲୀମୁଖ-ବ. (ଶିଲୀ-ମୁଖ) ଭ୍ରମର ।
ଶିଳ୍ପ-ବ. ବସ୍ତୁ ନିର୍ମାଣାଦି କର୍ମ, କାରିଗରୀ ।
ଶିଳ୍ପକାର-ବ. (ଶିଳ୍ପ-କାର) ଶିଳ୍ପୀ, କାରିଗର ।
ଶିବ-ବ. (ଶିବ୍-ଅ) ମହାଦେବ; ମଙ୍ଗଳ ।
ଶିବଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ-ବ. ଶିବପର୍ବ, ଫାଲ୍ଗୁନ କୃଷ୍ଣ-
ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶୀ ।
ଶିବା-ବ. (ଶିବ-ଆ) ଶୃଗାଳୀ; ପାର୍ବତୀ ।
ଶିବିକା-ବ. ଯାନବିଶେଷ; ପାଲ୍କି ।
ଶିବିର-ବ. (ଶୀ-ଇର) ସେନାନିବେଶ, ଛାଉଣି ।
ଶିଶିର-ବ. ହିମ; ଶୀତ-ଋତୁ ।
ଶିଶି-ବ. କାଚନିର୍ମିତ କ୍ଷୁଦ୍ର ପାତ୍ରବିଶେଷ ।
ଶିଶୁ-ବ. (ଶିଶ୍-ଉ) କ୍ଷୁଦ୍ର ବାଳକ ବାଳିକା,
ଶିଶୁମାର-ବ. ଜଳଜନ୍ତୁବିଶେଷ । [ପିଲା ।
ଶିଶ୍ନ-ବ. ପୁରୁଷର ଉପସ୍ଥ ।

ଶିଷା-ବି. ଧାନ୍ୟାଦିର ଶୀର୍ଷ ।
ଶିଷ୍ଟ-ବିଂ. ସୁଶୀଳ; ବିନୀତ; ଭଦ୍ର ।
ଶିଷ୍ଟତା-ବି. ବିନୟ ।
ଶିଷ୍ୟ-ବି. (ଶାସ୍-ଯ) ଛାତ୍ର ।
ଶିମ୍ବୁ-ବି. ବୃକ୍ଷ-ବିଶେଷ ।
ଶୀକର-ବି. ଜଳକଣା; ସୂକ୍ଷ୍ମବୃଷ୍ଟି ।
ଶୀଘ୍ର-କ୍ରି. ବିଂ. ଅବିଳମ୍ବେ, ସତ୍ୱର ।
ଶୀତ-ବିଂ. ଶୀତଳ; ବି. ଜାଡ଼ ।
ଶୀତଳ-ବିଂ. ଶୈତ୍ୟଯୁକ୍ତ, ଥଣ୍ଡା ।
ଶୀତ୍କାର-ବି. ଶୀତେଇପଡ଼ିବା; ହାଉ ।
ଶୀର୍ଣ-ବିଂ. (ଶୃ-ତ) କ୍ଷୀଣ; ଶୁଷ୍କ; ପତିତ ।
ଶୀର୍ଷ-ବି. ଶିରଃ, ମସ୍ତକ ।
ଶୀର୍ଷକ-ବି. (ଶୀର୍ଷ-କ) ଟୋପି; ପଗଡ଼ି, ମସ୍ତକ ।
ଶୀଳ-ବି. (ଶୀଲ୍-ଅ) ସ୍ୱଭାବ; ସଚ୍ଚରିତ୍ର ।
ଶୀଳନ-ବି. (ଶୀଲ୍-ଅନ) ଆଲୋଚନା; ଅଭ୍ୟାସ
ଶୁକ-ବି. ଶୁଆପକ୍ଷୀ ।
ଶୁକୁଆ-ବି. ଶୁଖିଲା ମାଛ ।
ଶୁକ୍ତି-ବି. (ଶୁଚ୍-ତି) ଶାମୁକା; ଶଙ୍ଖ ।
ଶୁକ୍ତିଜ-ବି. (ଶୁକ୍ତି-ଜନ୍-ଅ) ମୁକ୍ତା ।
ଶୁକ୍ର-ବି. (ଶୁଚ୍-ରକ୍) ଗ୍ରହବିଶେଷ; ଦୈତ୍ୟ-
ଗୁରୁ; ରେତଃ ।
ଶୁକ୍ର-ବାର-ବି. ସପ୍ତାହର ପଞ୍ଚମଦିନ ।
ଶୁକ୍ଳ-ବିଂ. (ଶୁଚ୍-ଲକ୍) ଶ୍ୱେତ ।
ଶୁକ୍ଳ-ପକ୍ଷ-ବି. ଚନ୍ଦ୍ରର ବୃଦ୍ଧି-ପକ୍ଷ ।
ଶୁଙ୍ଘିବା-କ୍ରି. ଆଘ୍ରାଣ କରିବା ।
ଶୁଚି-ବି. (ଶୁଚ୍-ଇ) ପବିତ୍ର; ନିର୍ମଳ; ଶୁଭ୍ର ।
ଶୁଝିବା-କ୍ରି. ପରିଶୋଧ କରିବା ।
ଶୁଣ୍ଠି-ବି. ଶୁଷ୍କ ଆର୍ଦ୍ରକ ।
ଶୁଣ୍ଡ-ବି. (ଶୁଣ୍-ଡ) ହସ୍ତି-କର ।
ଶୁଣ୍ଡୀ-ବି. ଶୁଣ୍ଡା ବା ମଦ୍ୟର ପ୍ରସ୍ତୁତ କାରକ ।
ଶୁଦ୍ଧ-ବିଂ. (ଶୁଧ୍-ତ) ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ, ପବିତ୍ର ।
ଶୁଦ୍ଧାନ୍ତ-ବି. (ଶୁଦ୍ଧ-ଅନ୍ତ) ଅନ୍ତଃପୁର ।
ଶୁଦ୍ଧି-ବି. (ଶୁଧ୍-ତି) ଶୋଧନ, ଶୁଦ୍ଧତା ।
ଶୁଧୁରିବା-କ୍ରି. ମନ୍ଦରୁ ଭଲ ହେବା ।
ଶୁଭ-ବି. (ଶୁଭ୍-ଅ) ମଙ୍ଗଳ; ବିଂ. ମଙ୍ଗଳଜନକ ।
ଶୁଭଦ-ବିଂ. (ଶୁଭ-ଦା-ଅ) ଶୁଭକର, ଶୁଭ-
ଜନକ ।
ଶୁଭିବା-କ୍ରି. ଶ୍ରୁତିଗୋଚର ହେବା ।
ଶୁଭ୍ର-ବିଂ. (ଶୁଭ୍-ର) ଶୁକ୍ଳ; ନିର୍ମଳ ।
ଶୁଳ୍କ-ବି. କର, ମାଶୁଲ ।
ଶୁଶ୍ରୂଷା-ବି. (ଶ୍ରୁ-ସନ୍-ଅ-ଆ) ଶ୍ରବଣେଚ୍ଛା; ସେବା ।
ଶୁଷ୍କ-ବିଂ. (ଶୁଷ୍-କ) ନୀରସ, ଶୁଖିଲା ।
ଶୂକର-ବି. (ଶୂକ-ର) ବରାହ; ଘୁଷୁରି ।
ଶୂଦ୍ର-ବି. (ଶୁଚ୍-ରକ୍) ବ୍ରାହ୍ମଣାଦି ଚତୁର୍ବର୍ଣ୍ଣର
ଅନ୍ତର୍ଗତ ଚତୁର୍ଥବର୍ଣ୍ଣ ।
ଶୂନ୍ୟ-ବି. ଆକାଶ; '୦' ଅଭାବାର୍ଥକ ଚିହ୍ନ;
ବିଂ. ଖାଲି; ନିର୍ଜନ ।
ଶୂନ୍ୟ-ଗର୍ଭ-ବିଂ. ସାରଶୂନ୍ୟ ।
ଶୂର-ବି. (ଶୂର୍-ଅ) ବୀର; ସାହସୀ ।
ଶୂଳ-ବି. (ଶୂଲ୍-ଅ) ଶସ୍ତ୍ରବିଶେଷ; ଉଦର-
ରୋଗବିଶେଷ ।

ଶୂଳ-ପାଣି-ବ. ତ୍ରିଶୂଳଧାରୀ ଶିବ ।
ଶୃଗାଳ-ବ. ବିଲୁଆ, ଶିବା ।
ଶୃଙ୍ଖଳ-ବ. ଶିକୁଳି, ନିଗଡ଼ ।
ଶୃଙ୍ଖଳିତ-ବି. ଶୃଙ୍ଖଳବଦ୍ଧ ।
ଶୃଙ୍ଗ-ବ. ଶିଖର, ଅଗ୍ରଭାଗ; ଶିଙ୍ଗ ।
ଶୃଙ୍ଗାଟ-ବ. ଚତୁଷ୍ପଥ, ଚୌରାସ୍ତା; ଶିଙ୍ଗଡ଼ା ।
ଶୃଙ୍ଗାର-ବ. ଆଦ୍ୟରସ; ସ୍ତ୍ରୀପୁରୁଷର ପ୍ରଣୟ; ସଜ୍ଜା, ବେଶ ।
ଶେଉଲ-ବ. (ଶକୁଲଶବ୍ଦଜ) ମତ୍ସ୍ୟବିଶେଷ ।
ଶେଖର-ବ. ଚୂଡ଼ା; ଶିରୋଭୂଷଣ ।
ଶେଠ-ବ. (ଶ୍ରେଷ୍ଠଶବ୍ଦଜ) ବଣିକ୍‌ବିଶେଷ ।
ଶେଫାଳିକା-ବ. ଗଙ୍ଗଶିଉଳି, ଶିଙ୍ଗାରହାର ।
ଶେଯ-ବ. (ଶଯ୍ୟାଶବ୍ଦଜ) ଶଯ୍ୟା ।
ଶେଷ-ବ. (ଶିଷ୍-ଅ) ଅନ୍ତ; ଅବଶେଷ; ବିନାଶ; ବାସୁକି; ବି. ଅବଶିଷ୍ଟ ।
ଶୈତ୍ୟ-ବ. (ଶୀତ-ଯ) ଶୀତଳତା ।
ଶୈଥିଲ୍ୟ-ବ. (ଶିଥିଳ-ଯ) ଶିଥିଳତା; ହେଳା; [ଅଳସ୍ୟ ।
ଶୈଳ-ବ. (ଶିଳା-ଅ) ପର୍ବତ ।
ଶୈଳ-ସୁତା-ବ. ପାର୍ବତୀ ।
ଶୈଳୀ-ବ. (ଶୀଳ-ଅ-ଈ) ପଦ୍ଧତି, ପ୍ରଣାଳୀ ।
ଶୈଳେୟ-ବି. (ଶୈଳ-ଏୟ) ଶୈଳ-ଜାତ ।
ଶୈବ-ବ. (ଶିବ-ଅ) ଶିବଭକ୍ତ; ବି. ଶିବ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ଶୈବଳ, ଶୈବାଳ-ବ. ଶିଉଳି ।
ଶୈବଳିନୀ-ବ. (ଶୈବଳ-ଇନ୍-ଈ) ନଦୀ ।
ଶୈଶବ-ବ. (ଶିଶୁ-ଅ) ଶିଶୁତ୍ୱ, ବାଲ୍ୟାବସ୍ଥା ।

ଶୋଇବା-କ୍ରି. (ଶୀଧାତୁରୁ) ଶୟନ କରିବା ।
ଶୋକ-ବ. (ଶୁଚ୍-ଅ) ପ୍ରିୟ-ବିୟୋଗ-ଜନିତ ଦୁଃଖ ।
ଶୋଚନା-ବ. (ଶୁଚ୍-ଅନ-ଆ) ଶୋକ କରିବା ।
ଶୋଚ୍ୟ / ଶୋଚନୀୟ } ବି. (ଶୁଚ୍-ଯ, ଅନୀୟ) ଦୁଃଖ କରିବାର ଯୋଗ୍ୟ ।
ଶୋଣ-ବି. ରକ୍ତ-ବର୍ଣ୍ଣ, ଲୋହିତ ।
ଶୋଣିତ-ବ. ରୁଧିର, ରକ୍ତ; ବି. ଲୋହିତ ।
ଶୋଣିମା-ବ. (ଶୋଣ-ଇମନ) ରକ୍ତିମା ।
ଶୋଥ-ବ. (ଶ୍ୱି-ଥ) ସ୍ଫୀତ ରୋଗ ।
ଶୋଧନ-ବ. (ଶୁଧ୍-ଅନ୍) ନିର୍ଦ୍ଦୋଷକରଣ; ପରିଷ୍କରଣ; ପ୍ରତିଦାନ ।
ଶୋଧି-ବ. ଅଙ୍କପାଠ ବିଶେଷ ।
ଶୋଧିତ-ବି. (ଶୁଧ୍-ଇ-ତ) ପରିଷ୍କୃତ ।
ଶୋଧିବା-କ୍ରି. ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ କରିବା; ଫାଳିଦେବା ।
ଶୋଭନ-ବି. (ଶୁଭ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଶୋଭାଯୁକ୍ତ ।
ଶୋଭା-ବ. (ଶୁଭ୍-ଅ) ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ।
ଶୋଭିତ-ବି. (ଶୁଭ୍-ଣିଚ୍-ତ) ଭୂଷିତ ।
ଶୋଷ-ବ. (ଶୁଷ୍-ଅ) ଶୁଷ୍କତା, ରସାକର୍ଷଣ; ପିପାସା ।
ଶୋଷଣ-ବ. (ଶୁଷ୍-ଇ-ଅନ) ରସାକର୍ଷଣ ।
ଶୋହିବା-କ୍ରି. ଶୋଭାପାଇବା (ପଦ୍ୟ) ।
ଶୌଚ-ବ. (ଶୁଚି ଅ) ଶୁଦ୍ଧ, ଶୁଚିତା ।
ଶୌଣ୍ଡିକ-ବ. (ଶୁଣ୍ଡା-ଇକ) ଶୁଣ୍ଡୀ ।
ଶୌର୍ଯ୍ୟ-ବ. (ଶୂର-ଯ) ବୀରତ୍ୱ ।
ଶ୍ମଶାନ-ବ. (ଶବ-ଶୀଙ୍-ଶୀ-ଅନ) ମଶାଣି ।

ଶ୍ମଶ୍ରୁ—ବି. ଜଣ; ଦାଢ଼ୀ ।
ଶ୍ମଶ୍ରୁଳ—ବିଂ. (ଶ୍ମଶ୍ରୁ-ଳ) ଶ୍ମଶ୍ରୁବିଶିଷ୍ଟ ।
ଶ୍ୟାମ } ବି. ଶାଙ୍ଗଳା; ଈଷତ୍ କୃଷ୍ଣ; ଈଷତ୍
ଶ୍ୟାମଳ } ହରିତ୍ ।
ଶ୍ୟାଳ, ଶ୍ୟାଳକ—ବି. ପତ୍ନୀର ଭାଇ ।
ଶ୍ୟାଳୀ, ଶ୍ୟାଳିକା—ବି. ପତ୍ନୀର ଭଗିନୀ ।
ଶ୍ୟେନ—ବି. ବାଜପକ୍ଷୀ ।
ଶ୍ରଦ୍ଧାନ—ବିଂ. (ଶ୍ରତ୍-ଧା-ଅନ) ଶ୍ରଦ୍ଧାଯୁକ୍ତ ।
ଶ୍ରଦ୍ଧା—ବି. (ଶ୍ରତ୍-ଧା-ଆ) ଭକ୍ତି; ବିଶ୍ୱାସ; ଆଦର ।
ଶ୍ରଦ୍ଧାବାନ୍—ବିଂ. (ଶ୍ରଦ୍ଧା-ବତ୍) ଶ୍ରଦ୍ଧାଯୁକ୍ତ ।
ଶ୍ରମ—ବି. (ଶ୍ରମ୍-ଅ) ପରିଶ୍ରମ; ଅଭ୍ୟାସ; ଶ୍ରାନ୍ତି ।
ଶ୍ରମଣ—ବି. ବୌଦ୍ଧ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ।
ଶ୍ରମ-ବାରି—ବି. ଘର୍ମ ।
ଶ୍ରମୀ—ବିଂ. (ଶ୍ରମ୍-ଇନ୍) ପରିଶ୍ରମକାରୀ ।
ଶ୍ରବଣ—ବି. (ଶ୍ରୁ-ଅନ) ଶୁଣିବା; କର୍ଣ୍ଣ ।
ଶ୍ରବଣେନ୍ଦ୍ରିୟ—ବି. (ଶ୍ରବଣ-ଇନ୍ଦ୍ରିୟ) କର୍ଣ୍ଣ, କାନ ।
ଶ୍ରାଦ୍ଧ—ବି. (ଶ୍ରଦ୍ଧା-ଅ) ପିତୃ-ତର୍ପଣ; ଶ୍ରଦ୍ଧାର୍ପଣ ।
ଶ୍ରାନ୍ତ—ବିଂ. (ଶ୍ରମ୍-ତ) କ୍ଳାନ୍ତ ।
ଶ୍ରାନ୍ତି—ବି. (ଶ୍ରମ୍-ତି) କ୍ଳାନ୍ତି ।
ଶ୍ରାବକ—ବିଂ. (ଶ୍ରୁ-ଅକ) ଶ୍ରୋତା, ଶ୍ରବଣକର୍ତ୍ତା ।
ଶ୍ରାବଣ—ବି. (ଶ୍ରବଣା-ଅ) ମାସ-ବିଶେଷ ।
ଶ୍ରାବ୍ୟ—ବିଂ. (ଶ୍ରୁ-ଯ) ଶ୍ରବଣଯୋଗ୍ୟ ।
ଶ୍ରୀ—ବି. (ଶ୍ରି-ଈ) ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ଶୋଭା; ସୌଭାଗ୍ୟ ।
ଶ୍ରୀକଣ୍ଠ—ବି. ଶିବ ।
ଶ୍ରୀଧର—ବି. ବିଷ୍ଣୁ ।

ଶ୍ରୀପଞ୍ଚମୀ—ବି. ମାଘଶୁକ୍ଳ ପଞ୍ଚମୀ ।
ଶ୍ରୀଫଳ—ବି. ବେଲ । [ଯୁକ୍ତ; ସୁନ୍ଦର ।
ଶ୍ରୀମାନ୍—ବିଂ. (ଶ୍ରୀ-ମତ୍) ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟଶାଳୀ; ଶୋଭା-
ଶ୍ରୀ-ଯୁତ, ଶ୍ରୀ-ଯୁକ୍ତ—ବିଂ. ଶ୍ରୀମାନ୍ ।
ଶ୍ରୀଳ—ବିଂ. (ଶ୍ରୀ-ଳ) ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ।
ଶ୍ରୀଶ—ବି. (ଶ୍ରୀ-ଈଶ) ବିଷ୍ଣୁ । [ଶାସ୍ତ୍ର ।
ଶ୍ରୁତ—ବିଂ. (ଶ୍ରୁ-ତ) ଯାହା ଶୁଣାଯାଇଅଛି; ବି.
ଶ୍ରୁତି—ବି. (ଶ୍ରୁ-ତି) କର୍ଣ୍ଣ; ବେଦ ।
ଶ୍ରୁତି-ଧର—ବିଂ. ଯେ ଶୁଣିଲାକ୍ଷଣି ମନେରଖେ ।
ଶ୍ରୁବ—ବି. ହୋମରେ ଘୃତ-କ୍ଷେପଣପାତ୍ର ।
ଶ୍ରେଢୀ—ବି. ସମପରିମାଣରେ ବର୍ଦ୍ଧିତ ଅଙ୍କ ଶ୍ରେଣୀ ।
ଶ୍ରେଣୀ—ବି. (ଶ୍ରି-ନି) ପଂକ୍ତି; ଧାଡ଼ି ।
ଶ୍ରେୟଃ—ବି. ଧର୍ମ; ମଙ୍ଗଳ ।
ଶ୍ରେୟସ୍କର—ବିଂ. ମଙ୍ଗଳକର ।
ଶ୍ରେଷ୍ଠ—ବିଂ. (ପ୍ରଶସ୍ୟ-ଇଷ୍ଠ) ଅତି ପ୍ରଶସ୍ତ, ପ୍ରଧାନ ।
ଶ୍ରେଷ୍ଠତା—ବି. ପ୍ରାଧାନ୍ୟ, ଉତ୍କର୍ଷ ।
ଶ୍ରେଷ୍ଠୀ—ବି. (ଶ୍ରେଷ୍ଠ-ଇନ୍) ବଣିକ୍‌ବିଶେଷ,
ଶ୍ରୋଣି—ବି. କଟିଦେଶ, ନିତମ୍ବ । [ଶେଠ ।
ଶ୍ରୋତବ୍ୟ—ବିଂ. (ଶ୍ରୁ-ତବ୍ୟ) ଶ୍ରବଣଯୋଗ୍ୟ ।
ଶ୍ରୋତା—ବିଂ. (ଶ୍ରୁ-ତୃ) ଶ୍ରବଣକର୍ତ୍ତା; ଯେ ଶୁଣେ ।
ଶ୍ରୋତ୍ର—ବି. (ଶ୍ରୁ-ତ୍ର) କର୍ଣ୍ଣ ।
ଶ୍ରୋତ୍ରିୟ—ବି. (ଶ୍ରୋତ୍ର-ଇୟ) ବେଦଜ୍ଞ ବ୍ରାହ୍ମଣ ।
ଶ୍ଳଥ—ବିଂ. (ଶ୍ଳଥ୍-ଅ) ଶିଥିଳ । [ପ୍ରଶଂସା ।
ଶ୍ଳାଘା—ବି. (ଶ୍ଳାଘ୍-ଅ-ଆ) ପ୍ରଶଂସା; ନିଜ-
ଶ୍ଳାଘ୍ୟ } ବିଂ. (ଶ୍ଳାଘ୍-ଯ, ଅନୀୟ) ପ୍ରଶଂସ-
ଶ୍ଳାଘନୀୟ } ନୀୟ ।

ଶ୍ଳିଷ୍ଟ-ବିଂ. (ଶ୍ଳିଷ୍-ତ) ଶ୍ଳେଷଯୁକ୍ତ; ସଂଯୁକ୍ତ ।
ଶ୍ଳୀପଦ-ବି. ଗୋଦର ।
ଶ୍ଳୀଳ-ବିଂ. (ଶ୍ରୀ-ଲ) ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ, ଶୋଭନ ।
ଶ୍ଳେଷ ବି. ଶ୍ଳିଷ୍-ଅ) ଯୋଗ; ବ୍ୟଙ୍ଗୋକ୍ତି ।
ଶ୍ଳେଷ୍ମା-ବି. (ଶ୍ଳିଷ୍-ମନ୍) କଫ । [ପଦ୍ୟ ।
ଶ୍ଳୋକ-ବି. (ଶ୍ଳୋକ୍-ଅ) ଚତୁଶ୍ଚରଣଯୁକ୍ତ ପଦ୍ୟ;
ଶ୍ୱଦନ୍ତ-ବି. (ଶ୍ୱନ-ଦନ୍ତ) କୁକ୍କୁରର ମୁନିଆଁଦାନ୍ତ ।
ଶ୍ୱପଚ-ବି. ଚଣ୍ଡାଳ ।
ଶ୍ୱଶୁର-ବି. ଶଶୁର, ଭର୍ତ୍ତା କିମ୍ବା ପତ୍ନୀର ପିତା ।
ଶ୍ୱଶ୍ରୂ-ବି. ଶାଶୁ, ଭର୍ତ୍ତା କିମ୍ବା, ପତ୍ନୀର ମାତା ।
ଶ୍ୱସନ-ବି. (ଶ୍ୱସ୍-ଅନ) ନିଶ୍ୱାସ ।
ଶ୍ୱାନ-ବି. (ଶ୍ୱନ୍-ଅ) କୁକୁର ।
ଶ୍ୱାପଦ-ବି, (ଶ୍ୱନ୍-ଅ-ପଦ୍-ଅ) ଶିକାରି ଜନ୍ତୁ ; ବ୍ୟାଘ୍ର ଭଲ୍ଲୁକାଦି ।
ଶ୍ୱାସ-ବି. (ଶ୍ୱସ୍-ଅ) ନିଶ୍ୱାସ; ରୋଗବିଶେଷ ।
ଶ୍ୱିତ୍ର-ବି. ଧବଳ ରୋଗ ।
ଶ୍ୱେତ-ବି. (ଶ୍ୱିତ୍-ଅ) ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣ ।
ଶ୍ୱେତ ରକ୍ତ-ବି. ଗୋଲାପିରଙ୍ଗ, ପାଟଳ ।
ଶ୍ୱେତ-ସାର-ବି. ଗୋଧୂମାଦିର ଶ୍ୱେତ ଉପାଦାନବିଶେଷ ।

ଷ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ଏକତିଂଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ଷଟ୍-ବିଂ. ଛଅ ସଂଖ୍ୟା ।
ଷଟ୍‌କର୍ମ-ବି. (ଷଷ୍-କର୍ମନ୍) ବ୍ରାହ୍ମଣର ଯଜନ, ଯାଜନ, ଅଧ୍ୟୟନ, ଅଧ୍ୟାପନ, ଦାନ ଓ ପ୍ରତିଗ୍ରହ ।
ଷଟ୍‌କୋଣ-ବି. ଷଡ଼୍‌ଭୁଜ କ୍ଷେତ୍ର ।
ଷଟ୍‌ପଦ-ବି. (ଷଟ୍-ପଦ) ଭ୍ରମର ।
ଷଠିଘର-ବି. ବାଳକ ଜନ୍ମର ଷଷ୍ଠ ଦିବସର ଅନୁଷ୍ଠାନବିଶେଷ ।
ଷଡ଼ଶୀତି-ବିଂ. ଷଟ୍-ଅଶୀତି) ଛୟାଅଶୀ ।
ଷଡ଼ାନନ-ବି. (ଷଟ୍-ଆନନ) କାର୍ତ୍ତିକେୟ ।
ଷଡ଼୍‌ଜ-ବି. (ଷଷ୍-ଜ) ତନ୍ତ୍ରୀକଣ୍ଠୋତ୍ଥିତ ସ୍ୱରବିଶେଷ ।
ଷଡ଼୍‌ଦର୍ଶନ-ବି. ପୂର୍ବମୀମାଂସା, ବେଦାନ୍ତ, ସାଂଖ୍ୟ, ପାତଞ୍ଜଳ. ନ୍ୟାୟ ଓ ବୈଶେଷିକ ।
ଷଡ଼୍‌ରସ-ବି (ଷଟ୍-ରସ) ମଧୁର, ଅମ୍ଳ, ଲବଣ, କଟୁ, କଷାୟ ଓ ତିକ୍ତ ।
ଷଡ଼୍‌ରିପୁ-ବି. କାମ, କ୍ରୋଧ, ଲୋଭ, ମୋହ, ମଦ ଓ ମାତ୍ସର୍ଯ୍ୟ ।
ଷଣ୍ଡ-ବି. ଷଣ୍ଢ, ବୃଷ ।
ଷଷ୍ଟି-ବିଂ. (ଷଷ-ତି) ଷାଠିଏ ।
ଷଷ୍ଟିକ-ବି. ଷଠିଆ ଧାନ ।
ଷଷ୍ଟିତମ-ବିଂ. ଷାଠିଏର ପୂରଣ ।
ଷଷ୍ଠ-ବିଂ. (ଷଷ୍-ଥ) ଛଅର ପୂରଣ ।
ଷଷ୍ଠୀ-ବି. ତିଥିବିଶେଷ; ଦେବୀ-ବିଶେଷ ।
ଷାଣ୍ମାସିକ-ବିଂ. (ଷଟ୍-ମାସ-ଇକ) ଛଅମାସରେ ଥରେ ଅନୁଷ୍ଠେୟ ।
ଷୋଡ଼ଶ-ବିଂ. (ଷଷ୍-ଦଶନ୍) ଷୋଳ ସଂଖ୍ୟା ।
ଷୋଡ଼ଶୀ-ବି. ଷୋଡ଼ଶବର୍ଷୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ।

ସ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣର ଦ୍ୱାବିଂଶ ବର୍ଣ୍ଣ ।

ସଈସ–ବ. (ଅରବୀ) ଅଶ୍ୱପାଳ ।

ସଉତୁଣୀ–ବ. (ସପତ୍ନୀଶବ୍ଦଜ) ସପତ୍ନୀ ।

ସଉଦା–ବ, (ପାର୍ଶୀ) ବାଣିଜ୍ୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ।

ସଉଦାଗର–ବ. ବଣିକ୍ ।

ସଂକଟ–ବି. (ସମ୍-କଟ) ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ; ବିପତ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ; ବ. ବିପଦ୍ ।

ସଂକର–ବ. (ସମ୍-କୃ-ଅ) ମିଶ୍ରଣ [ଜାତ ।

ସଂକର୍ଷଣ–ବ. (ସମ୍-କୃଷ୍-ଅନ) ଆକର୍ଷଣ; ବଳ-

ସଂକଳନ–ବ. (ସମ୍-କଳ୍-ଅନ) ଯୋଗ ।

ସଂକଳିତ–ବ. (ସମ୍-କଳ୍-ତ) ସଂଗୃହୀତ ; ଏକତ୍ରିତ ।

ସଂକଳ୍ପ–ବ.(ସମ୍-କୃପ୍-ଅ)ମନୋରଥ; ପ୍ରତିଜ୍ଞା ।

ସଂକଳ୍ପିତ–ବି. ବାଞ୍ଛିତ; ସ୍ଥିରୀକୃତ ।

ସଂକାଶ–ବି. (ସମ୍ କାଶ୍-ଅ) ସଦୃଶ ।

ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ–ବି. (ସମ୍-କୄ-ତ) ଅପ୍ରଶସ୍ତ ।

ସଂକୀର୍ତ୍ତନ–ବ. (ସମ୍-କୃତ୍-ଅନ) ଗୁଣାଦି କଥନ, ପ୍ରମତ୍ତଭାବେ ଦେବ-ଗୁଣ-ଗାନ ।

ସଂକୁଚିତ-ବି. (ସମ୍-କୁଚ୍-ତ) ସଂକୀର୍ଣ୍ଣୀକୃତ; କୁଣ୍ଠିତ ।

ସଂକୁଳ-ବି.(ସମ୍-କୁଳ୍-ଅ)ସମାକୀର୍ଣ୍ଣ; ବ୍ୟାପ୍ତ ।

ସଂକେତ–ବ. (ସମ୍-କିତ୍-ଅ) ଇଙ୍ଗିତ, ଇସାର; ଚିହ୍ନ ।

ସଂକୋଚ–ବ. (ସମ୍-କୁଚ୍-ଅ) ସଂକ୍ଷେପ ; ଚିପିବାଦ୍ୱାର ଅଳ୍ପୀକରଣ ।

ସଂକ୍ରମଣ–ବ.(ସମ୍-କ୍ରମ୍-ଅନ)ଗମନ; ପ୍ରବେଶ; ସଂକ୍ରାନ୍ତି । [ପ୍ରବିଷ୍ଟ ।

ସଂକ୍ରାନ୍ତ ବି.(ସମ୍-କ୍ରମ୍-ତ)ବିମିଶ; ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ;

ସଂକ୍ରାନ୍ତି–ବ.(ସମ୍-କ୍ରମ୍-ତି) ସୂର୍ଯ୍ୟର ରାଶ୍ୟନ୍ତରରେ ପ୍ରବେଶ । [ଭର୍ଥ (ବେଗ) ।

ସଂକ୍ରାମକ–ବି. (ସମ୍-କ୍ରମ୍-ଅକ) ପ୍ରବେଶକାରୀ;

ସଂକ୍ରାମିତ ବି.(ସମ୍-କ୍ରମ୍-ଣିଚ୍-ତ) ପ୍ରବେଶିତ; ସ୍ଥାପିତ ।

ସଂକ୍ଷିପ୍ତ–ବି. ସମ୍-କ୍ଷିପ୍-ତ) ଅଳ୍ପୀକୃତ ।

ସଂକ୍ଷେପ–ବ.(ସମ୍-କ୍ଷିପ୍-ଅ)ଅଳ୍ପୀକରଣ; ଚମ୍ବୁକ୍ ।

ସଂଖ୍ୟା–ବ. (ସମ୍-ଖ୍ୟା-ଅ-ଆ) ୧, ୨ ପ୍ରଭୃତି

ସଂଖ୍ୟାତ–ବି. ଗଣିତ । [ଗଣନା ।

ସଂଗୃହୀତ–ବି. (ସମ୍-ଗ୍ରହ୍-ତ) ସଙ୍କଳିତ ।

ସଂଗ୍ରହ–ବ. (ସମ୍-ଗ୍ରହ-ଅ) ସଂକଳନ ; ଏକତ୍ରୀକରଣ ।

ସଂଗ୍ରହୀତା } ସଂଗ୍ରାହକ } ବ. (ସମ୍-ଗ୍ରହ୍-ତୃ, ଅକ) ସଂଗ୍ରହକାରୀ ।

ସଂଗ୍ରାମ–ବ. ଯୁଦ୍ଧ; ସମର ।

ସଂଘ–ବ. (ସମ୍-ହନ୍-ଅ) ସମୂହ; ଦଳ ।

ସଂଘଟନ–ବ. ସମ୍-ଘଟ୍-ଅନ) ମେଳନ; ଗଠନ; ଘଟନା ।

ସଂଘର୍ଷ } ସଂଘର୍ଷଣ } ବ. (ସମ୍-ଘୃଷ୍-ଅ,ଅନ) ଘର୍ଷଣ; ବିରୋଧ ।

ସଂଘାତ–ବ. ସମଷ୍ଟି, କବଡ଼ ସଂଯୋଗ ।

ସଂଜ୍ଞା–ବ. (ସମ୍-ଜ୍ଞା-ଅ) ଚୈତନ୍ୟ ; ଆଖ୍ୟା ; ପାରିଭାଷିକ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ-ସୂଚନା ।

ସଂଯତ-ବିଂ. (ସମ୍-ଯମ୍-ତ) ନିୟମିତ; ଦମିତ ।
ସଂଯମନ-ବି. (ସମ୍-ଯମ୍-ଅନ) ବନ୍ଧନ; ଇନ୍ଦ୍ରିୟ-ନିଗ୍ରହ ।
ସଂଯମୀ-ବିଂ. (ସମ୍-ଯମ୍-ଇନ୍) ଜିତେନ୍ଦ୍ରିୟ ।
ସଂଯୁକ୍ତ-ବିଂ. (ସମ୍-ଯୁଜ୍-ତ) ସଂଲଗ୍ନ; ମିଶ୍ରିତ ।
ସଂଯୁଗ-ବି. ଯୁଦ୍ଧ ।
ସଂଯୋଗ-ବି. (ସମ୍-ଯୁଜ୍-ଅ) ମିଳନ, ମିଶ୍ରଣ ।
ସଂଯୋଜନ-ବି. (ସମ୍-ଯୁଜ୍-ଅନ) ସଂଯୋଗ-କରଣ ।
ସଂରମ୍ଭ-ବି. (ସମ୍-ରନ୍‌ଭ୍-ଅ) କ୍ରୋଧ; ବେଗ ।
ସଂଲଗ୍ନ-ବିଂ. (ସମ୍-ଲଗ୍-ତ) ମିଳିତ, ସଂଯୁକ୍ତ ।
ସଂଲାପ-ବି. (ସମ୍-ଲପ୍-ଅ) କଥୋପକଥନ ।
ସଂବତ୍-ବି. (ସମ୍-ବଦ୍-କ୍ୱିପ୍) ବିକ୍ରମାଦିତ୍ୟ-ପ୍ରଚଳିତ ଅବ୍ଦ ।
ସଂବତ୍ସର-ବି. (ସମ୍-ବସ୍-ସର) ବତ୍ସର, ବର୍ଷ ।
ସଂବଳିତ ବିଂ. (ସମ୍-ବଲ୍-ତ) ମିଳିତ; ସହିତ ।
ସଂବାଦ-ବି. (ସମ୍-ବଦ୍-ଅ) ସମାଚାର; ବୃତ୍ତାନ୍ତ; କଥାବାର୍ତ୍ତା ।
ସଂବାହନ-ବି. (ସମ୍-ବହ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଅଙ୍ଗମର୍ଦ୍ଦନ
ସଂବିତ୍-ବି. (ସମ୍-ବିଦ୍-କ୍ୱିପ୍) ଅନୁ-ଜ୍ଞାନ ।
ସଂବିଧାନ-ବି. (ସମ୍-ବି-ଧା-ଅନ) ଆୟୋଜନ; ଉପକରଣସାମଗ୍ରୀ ।
ସଂବୃତ-ବିଂ. (ସମ୍-ବୃ-ତ) ଗୁପ୍ତ ।
ସଂବେଦନ-ବି. (ସମ୍-ବିଦ୍-ଅନ) ଅନୁଭବ ।
ସଂବେଶ-ବି. (ସମ୍-ବିଶ୍-ଅ) ନିଦ୍ରା ।
ସଂଶୟ-ବି. (ସମ୍-ଶୀ-ଅ) ସନ୍ଦେହ ।
ସଂଶୋଧନ-ବି. (ସମ୍-ଶୁଧ୍-ଣିଚ୍-ଅନ) ଶୁଦ୍ଧ-କରଣ ।
ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ-ବି. (ସମ୍-ଶ୍ଲିଷ୍-ତ) ମିଳିତ, ସମ୍ପୃକ୍ତ ।
ସଂସର୍ଗ-ବି. (ସମ୍-ସୃଜ୍-ଅ) ସହବାସ, ସମ୍ପର୍କ ।
ସଂସାର-ବି. (ସମ୍-ସୃ-ଅ) ଜଗତ; ଅନନ୍ତ୍ୟ ବ୍ୟାପାର । [ସଂସାରାସକ୍ତ ।
ସଂସାରୀ-ବିଂ. (ସଂସାର-ଇନ୍) ସଂସାରସ୍ଥ:
ସଂସୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ସମ୍-ସୃଜ୍-ତ) ସମ୍ପୃକ୍ତ, ସମ୍ବଦ୍ଧ ।
ସଂସ୍କାର-ବି. (ସମ୍-କୃ-ଅ) ଶୁଦ୍ଧି, ମରାମତ; ମନର ଧାରଣା; ବିବାହାଦି କର୍ମ ।
ସଂସ୍କାରକ-ବିଂ. (ସମ୍-କୃ-ଣିଚ୍-ଅକ) ସଂଶୋ-ଧନକାରୀ ।
ସଂସ୍କୃତ-ବିଂ. (ସମ୍-କୃ-ତ) ଶୋଧିତ; ବି. ଭାରତୀୟ ପ୍ରାଚୀନ ଆର୍ଯ୍ୟଭାଷା ।
ସଂସ୍ଥା-ବି. (ସମ୍-ସ୍ଥା-ଅ) ବ୍ୟବସ୍ଥା; ସଭା; ସ୍ଥାପିତ ବ୍ୟବସାୟାଦି । [ବେଶ ।
ସଂସ୍ଥାନ-ବି. (ସମ୍-ସ୍ଥା-ଅନ) ଅବୟବ-ସନ୍ନି-
ସଂସ୍ପର୍ଶ-ବି. ସମ୍ୟକ୍ ସ୍ପର୍ଶ ।
ସଂସ୍ପୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ସମ୍-ସ୍ପୃଶ୍-ତ) ସଂପୃକ୍ତ ।
ସଂସ୍ରବ-ବି. (ସମ୍-ସ୍ରୁ-ଅ) ସମ୍ବନ୍ଧ, ସମ୍ପର୍କ ।
ସଂହତ-ବିଂ. (ସମ୍-ହନ୍-ତ) ଦୃଢ଼; ନିବିଡ଼ ।
ସଂହତି-ବି. (ସମ୍-ହନ୍-ତି) ସମୂହ; ନିବିଡ଼;
ସଂହନନ-ବି. ଦେହ । [ଯୋଗ ।
ସଂହାର-ବି. (ସମ୍-ହୃ-ଅ) ଧ୍ୱଂସ । [ଶାସ୍ତ୍ର ।
ସଂହିତା-ବି. (ସମ୍-ଧା-ତ-ଆ) ସଂଗ୍ରହ; ସ୍ମୃତି-
ସକଳ-ବିଂ. (ସ-କଳା) ସମୁଦାୟ ।

ସକାମ-ବିଂ. କାମନା-ସହିତ ।
ସକାଳ-ବି. ପ୍ରାତଃକାଳ ।
ସକାଶ-ବି. ନିକଟ; ନିମିତ୍ତ ।
ସକ୍ତୁ-ବି. ଯବାଦିର ଛତୁ ।
ସଖା-ବି. ମିତ୍ର ।
ସଖୀ-ବି. ସହଚରୀ, ବୟସ୍ୟା ।
ସଖ୍ୟ-ବି. (ସଖି-ଯ) ମିତ୍ରତା ।
ସଗର-ବି. (ସହ-ଗର) ନୃପତିବିଶେଷ ।
ସ-ଗୋତ୍ର-ବିଂ. ଜ୍ଞାତି, ଏକ-ବଂଶୋତ୍ପନ୍ନ ।
ସଙ୍ଖା-ବି. କାଚ ଚୁଡ଼ି ।
ସଙ୍ଖାଳି-ବି. ସର୍ବସ୍ୱଧନ ।
ସଙ୍ଖୋଳିବା-କ୍ରି. ଅପଦ-ସମୟରେ ବନ୍ଧୁ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବା ।
ସଙ୍ଗ-ବି. (ସନ୍ଜ୍-ଅ) ସଂସର୍ଗ; ଆସକ୍ତି ।
ସଙ୍ଗତ-ବିଂ. (ସମ୍-ଗମ୍-ତ) ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ, ମିଳିତ ।
ସଙ୍ଗତି-ବି. (ସମ୍-ଗମ୍-ତି) ମିଳନ; ଯୌକ୍ତିକତା ।
ସଙ୍ଗମ-ବି. (ସମ୍-ଗମ୍-ଅ) ମିଳନ ।
ସଙ୍ଗର-ବି. ଯୁଦ୍ଧ; ପ୍ରତିଜ୍ଞା ।
ସଙ୍ଗାତ-ବି. (ସଂଗତଶବ୍ଦଜ) ମିତ୍ର ।
ସଙ୍ଗିନୀ-ବି. (ସଙ୍ଗ-ଇନ୍-ଈ) ସହଚାରିଣୀ ।
ସଙ୍ଗୀ-ବିଂ. (ସଙ୍ଗ୍-ଇନ୍) ସହଚର ।   [ବାଦ୍ୟ ।
ସଙ୍ଗୀତ-ବି. (ସମ୍-ଗୈ-ତ) ଗାନ; ନୃତ୍ୟ ଗୀତ-
ସଚରାଚର-ବିଂ. (ସ-ଚର-ଅଚର) ସ୍ଥାବର-ଜଙ୍ଗମ; ସର୍ବସାଧାରଣ ।
ସଚିବ-ବି. ଅମାତ୍ୟ, ମନ୍ତ୍ରୀ ।
ସଚେତନ-ବିଂ. (ସ-ଚେତନା) ଚେତନାଯୁକ୍ତ ।
ସଚେଷ୍ଟ-ବିଂ. (ସ-ଚେଷ୍ଟା) ଚେଷ୍ଟିତ, ଉଦ୍ୟୋଗୀ ।
ସଚ୍ଚା-ବିଂ. ପ୍ରକୃତ, ଅକୃତ୍ରିମ ।
ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ-ବି. (ସତ୍-ଚିତ୍-ଆନନ୍ଦ) ନିତ୍ୟ-ଜ୍ଞାନ ଆନନ୍ଦ-ସ୍ୱରୂପ ବ୍ରହ୍ମ ।   [ଭିଟକା ।
ସଜ-ବିଂ. (ସଦ୍ୟଃଶବ୍ଦଜ) ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର,
ସଜନା-ବି. (ଶୋଭାଞ୍ଜନଶବ୍ଦଜ) ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।
ସଜନୀ-ବି. (ସ୍ୱଜନୀଶବ୍ଦଜ) ସହଚାରିଣୀ; ସଖୀ ।
ସଞ୍ଚାର-ବି. (ସମ୍-ଚର୍-ଅ) ଗତି; ସଂକ୍ରମଣ; ବିସ୍ତାର ।
ସଞ୍ଚାରିତ-ବିଂ. (ସମ୍-ଚର୍-ଣିଚ୍-ତ) ସଞ୍ଚାଳିତ ।
ସଞ୍ଚାରୀ-ବିଂ. (ସମ୍-ଚର୍-ଇନ୍) ଗମନଶୀଳ; ଅସ୍ଥାୟୀ ।
ସଞ୍ଚିତ-ବିଂ. (ସମ୍-ଚି-ତ) ସଂଗୃହୀତ ।
ସଞ୍ଜ-ବି. ସନ୍ଧ୍ୟା ।   [ଦାୟିନୀ ।
ସଞ୍ଜୀବନୀ-ବିଂ. (ସମ୍-ଜୀବ୍-ଅନ-ଈ) ଜୀବନ-
ସଟା-ବି. ସିଂହାଦିର କେଶର ।
ସଟୀକ-ବିଂ. (ସ-ଟୀକା) ଟୀକା-ସମେତ ।
ସଡ଼କ-ବି. ପଥ, ରାସ୍ତା ।
ସଡ଼ା-ବିଂ. ପଚା ।
ସଡ଼ିବା, ସଢ଼ିବା-କ୍ରି. ପଚିବା ।
ସଢ଼େର୍-ବି. ନଡ଼ିଆ-ଖୋଳପା ।
ସତତ-କ୍ରି. ବିଂ. ନିରନ୍ତର, ସର୍ବଦା ।
ସତରଞ୍ଜି-ବି. ରଞ୍ଜିତସୂତ୍ରର ଆସନ ।
ସତର୍କ-ବିଂ. ସାବଧାନ ।
ସତୀ-ବି. (ସତ୍-ଈ) ସାଧ୍ୱୀ, ପତିବ୍ରତା ।
ସତୀ-ତ୍ୱ-ବି. ପାତିବ୍ରତ୍ୟ ।

ସ-ତୀର୍ଥ-ବ. ଏକ ଗୁରୁର ଶିଷ୍ୟ ।

ସତୃଷ୍ଣ-ବି. (ସ-ତୃଷ୍ଣା) ପିପାସିତ; ଅକାଙ୍କ୍ଷା-ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ସତେଜ-ବି. (ସ-ତେଜଃ) ତେଜସ୍ୱୀ; ବଳବାନ୍ ।

ସତ୍-ବି. (ଅସ୍-ଅତ୍) ସତ୍ୟ; ସାଧୁ ।

ସତ୍କାର, ସତ୍କ୍ରିୟା-ବ. ସମାଦର ।

ସତ୍ତା-ବ. (ସତ୍-ତା) ସ୍ଥିତ; ସାଧୁତା ।

ସତ୍ତ୍ୱ-ବ. (ସତ୍-ତ୍ୱ) ଦୟା ଭକ୍ତି ପ୍ରଭୃତି ସଦ୍-ଗୁଣ; ପ୍ରାଣୀ; ବଳ; ସାର ।

ସତ୍ୟ-ବି. (ସତ୍-ଯ) ନିତ୍ୟ ଯଥାର୍ଥ; ବ ଯଥାର୍ଥ କଥା; ପ୍ରତିଜ୍ଞା ।

ସତ୍ୟସନ୍ଧ-ବି. (ସତ୍ୟ-ସନ୍ଧା) ସତ୍ୟ-ପ୍ରତିଜ୍ଞ ।

ସତ୍ର-ବ. ଯଜ୍ଞ; ସଦାବ୍ରତ ।

ସତ୍ୱର-କ୍ରି.ବି. (ସ-ତ୍ୱର) ଶୀଘ୍ର, ଅବିଳମ୍ବେ ।

ସଦନ-ବ. (ସଦ୍-ଅନ) ନିଳୟ, ଗୃହ, ଘର ।

ସଦୟ-ବି. (ସ-ଦୟା) ଦୟାଳୁ ।

ସଦସ୍ୟ-ବି. (ସଦସ୍-ଯ) ସଭାସଦ୍ ।

ସଦା-ଅ. (ସ-ଦା) ସର୍ବଦା ।

ସଦାଚାର-ବ. (ସତ୍-ଆଚାର) ଉତ୍ତମ ଆଚାର ।

ସଦା-ଶିବ-ବ. ମହାଦେବ ।

ସଦୃଶ-ବି. (ସ-ଦୃଶ୍-ଅ) ସମାନ, ତୁଲ୍ୟ ।

ସଦ୍ଗତି-ବ. ଉତ୍ତମ ଗତି ।

ସଦ୍ଭାବ-ବ. ସାଧୁଭାବ ; ବନ୍ଧୁତା ।

ସଦ୍ମ-ବ. (ସଦ୍-ମନ୍) ଗୃହ, ନିକେତନ ।

ସଦ୍ୟଃ-ଅ. (ସ-ଦ୍ୟସ୍) ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ।

ସଦ୍ୟୋଜାତ-ବି. (ସଦ୍ୟଃ-ଜାତ) ତତ୍କ୍ଷଣେ ଉତ୍ପନ୍ନ ।

ସଦ୍‌ବୃତ୍ତି-ବ. ସଦ୍‌ବ୍ୟବହାର । [ପତ୍ନୀ ।

ସଧର୍ମିଣୀ-ବ. (ସ-ଧର୍ମ-ଇନ୍-ଈ) ସହଧର୍ମିଣୀ,

ସଧବା-ବ. (ସ-ଧବ) ସଭର୍ତ୍ତୃକା ।

ସନ-ବ. ସାଲ୍ ବର୍ଷ ।

ସନନ୍ଦ-ବ. ପ୍ରମାଣସ୍ୱରୂପ ଲିଖିତ ସମ୍ବାଦ ।

ସନାତନ-ବି. ନିତ୍ୟ, ଚିରସ୍ଥାୟୀ ।

ସନ୍ତକ-ବି ସ୍ୱାକ୍ଷର-ପରିବର୍ତ୍ତେ ଚିହ୍ନବିଶେଷର ଅଙ୍କନ । [କନ୍ୟା ।

ସନ୍ତତି-ବ. (ସମ୍-ତନ୍-ତି) ସନ୍ତାନ, ପୁତ୍ର ବା

ସନ୍ତପ୍ତ-ବି. (ସମ୍-ତପ୍-ତ) ଉତ୍ତପ୍ତ; ସନ୍ତାପଯୁକ୍ତ; କ୍ଲିଷ୍ଟ ।

ସନ୍ତରଣ-ବ. (ସମ୍-ତୃ-ଅନ) ପହଁରିବା ।

ସନ୍ତର୍ପଣ-ବି. (ସମ୍-ତୃପ୍-ଅନ) ତୃପ୍ତିକର ; ବ. ତୃପ୍ତିକରଣ ।

ସନ୍ତସନ୍ତିଆ-ବି. ଓଦା (ଭୂମି) ।

ସନ୍ତାନ-ବ. (ସମ୍-ତନ୍-ଅ) ପୁତ୍ରକନ୍ୟା, ଅପତ୍ୟ ।

ସନ୍ତାପ-ବ. (ସମ୍-ତପ୍-ଅ) ଉତ୍ତାପ; ମନସ୍ତାପ, ଅନ୍ତର୍ଦାହ ।

ସନ୍ତାପିତ-ବି. ସନ୍ତାପ-ଯୁକ୍ତ ।

ସନ୍ତୁଳିବା-କ୍ରି. ହେଜା ତରକାରୀକୁ ଅଳ୍ପ ଭାଜିବା ।

ସନ୍ତୁଷ୍ଟ-ବି. (ସମ୍-ତୁଷ୍-ତ) ସନ୍ତୋଷଯୁକ୍ତ, ତୃପ୍ତ ।

ସନ୍ତୋଷ-ବ. (ସମ୍-ତୁଷ୍-ଅ) ତୃପ୍ତି, ଆହ୍ଲାଦ ।

ସନ୍ଥ-ବି. ସାଧୁ ; ବୈରାଗୀ ।

ସନ୍ଦର୍ଭ-ବ. (ସମ୍-ଦୃଭ୍-ଅ) ବିସ୍ତାରପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରବନ୍ଧ ।

ସନ୍ଦିଗ୍ଧ-ବି. (ସମ୍-ଦିହ୍-ତ) ସଂଶୟଯୁକ୍ତ ।

ସନ୍ଦିହାନ-ବି.. (ସମ୍-ଦିହ୍-ଆନ) ସଂଶୟଯୁକ୍ତ ।

ସନ୍ଦେଶ-ବ. (ସମ୍-ଦିଶ୍-ଅ) ବାର୍ତ୍ତା; ମିଷ୍ଟାନ୍ନ-ବିଶେଷ ।

ସନ୍ଦେହ-ବ. (ସମ୍-ଦିହ୍-ଅ) ସଂଶୟ ।

ସନ୍ଦୋହ-ବ. ସମୂହ ।

ସନ୍ଧା-ବ. (ସମ୍-ଧା-ଅ-ଆ) ପ୍ରତିଜ୍ଞା । [ଜନ ।

ସନ୍ଧାନ-ବ. (ସମ୍-ଧା-ଅନ) ଅନ୍ୱେଷଣ; ସଂଯୋ-

ସନ୍ଧି-ବ. (ସମ୍-ଧା-ଇ) ମିଳନ; ମିଳନସ୍ଥାନ ; ଦୁଇ ଶବ୍ଦର ମିଳନ ।

ସନ୍ଧିତ୍ସୁ-ବି. (ସମ୍-ଧା-ସନ୍-ଉ) ସନ୍ଧି ଇଚ୍ଛୁ ।

ସନ୍ଧେୟ-ବି. (ସମ୍-ଧା-ଯ) ସନ୍ଧାନ-ଯୋଗ୍ୟ ।

ସନ୍ଧ୍ୟା-ବ. (ସନ୍ଧି-ଆ, ଅଥବା ସମ୍-ଧ୍ୟୈ-ଅ-ଆ) ଦିବାରାତ୍ରିର ସନ୍ଧିକାଳ; ଧ୍ୟାନ; ଉପାସନା ।

ସନ୍ନଦ୍ଧ-ବି. (ସମ୍-ନହ୍-ତ) ଅସ୍ତ୍ର-ସଜ୍ଜିତ ।

ସନ୍ନିକର୍ଷ-ବ. (ସମ୍-ନି କୃଷ୍-ଅ) ନୈକଟ୍ୟ ।

ସନ୍ନିଧାନ / ସନ୍ନିଧି } ବ. (ସମ୍-ନି-ଧା-ଅନ,ଇ) ସାମୀପ୍ୟ, ନୈକଟ୍ୟ ।

ସନ୍ନିପାତ-ବ. (ସମ୍-ନି-ପତ୍-ଅ) ବାତ-ପିତ୍ତ-କଫର ମିଳନ ।

ସନ୍ନିବିଷ୍ଟ-ବି. (ସମ୍-ନି-ବିଶ୍-ତ) ପ୍ରବିଷ୍ଟ ।

ସନ୍ନିହିତ-ବି. (ସମ୍-ନି ଧା-ତ) ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ, ସମୀପସ୍ଥ । [ତ୍ୟାଗ ।

ସନ୍ନ୍ୟାସ-ବ.(ସମ୍-ନି-ଅସ୍-ଅ)ସଂସାର କାମନା-

ସନ୍ନ୍ୟାସୀ-ବ. (ସମ୍-ନି-ଅସ୍-ଇନ୍) ତ୍ୟାଗୀ, ବୈରାଗୀ ।

ସପକ୍ଷ-ବି. ସହାୟ, ଅନୁକୂଳ ।

ସପତ୍ନ-ବ. ବୈରୀ, ଶତ୍ରୁ ।

ସପତ୍ନୀ-ବ. ସଉତୁଣୀ ।

ସପର୍ଯ୍ୟା-ବ. ପୂଜା, ଅର୍ଚ୍ଚନା ।

ସ-ପିଣ୍ଡ-ବ. ଜ୍ଞାତି ।

ସପ୍ତ-ବି. ସାତସଂଖ୍ୟ ।

ସପ୍ତକ-ବ . (ସପ୍ତନ୍-କ) ସପ୍ତସଂଖ୍ୟାବିଶିଷ୍ଟ ।

ସପ୍ତଚତ୍ୱାରିଂଶତ୍-ବ . ସତଚାଳିଶ ।

ସପ୍ତତି-ବି. (ସପ୍ତନ୍-ତି) ସତୁରି ।

ସପ୍ତଦଶ-ବି. (ସପ୍ତନ୍-ଦଶନ୍) ସତର ସଂଖ୍ୟା ।

ସପ୍ତ-ପଦୀ-ବ. ହିନ୍ଦୁଙ୍କର ବିବାହକାଳେ ଗନ୍ତବ୍ୟ ସପ୍ତପଦ ।

ସପ୍ତମ-ବି. (ସପ୍ତନ୍-ମ) ସାତର ପୂରଣ ।

ସପ୍ତମୀ-ବ. (ସପ୍ତମ-ଈ) ତିଥିବିଶେଷ ।

ସପ୍ତର୍ଷି-ବ. (ସପ୍ତନ୍-ଋଷି) ମରୀଚି, ଅତ୍ରି, ଅଙ୍ଗିରା, ପୁଲସ୍ତ୍ୟ, ପୁଲହ, କ୍ରତୁ, ବଶିଷ୍ଠ ଏହି ସାତଋଷି ।

ସପ୍ତସାଗର-ବ. ଲବଣ, ଇକ୍ଷୁ, ସୁରା, ସର୍ପି, ଦଧି, ଦୁଗ୍ଧ, ଜଳ ଏହି ସାତ ପଦାର୍ଥର କଳ୍ପିତ ସାତସମୁଦ୍ର ।

ସପ୍ତାହ-ବ. (ସପ୍ତନ୍-ଅହନ୍) ସାତଦିନ, ହପ୍ତା ।

ସଫରୀ-ବ. ମହୁରାଳିମାଛ ।

ସଫଳ-ବି. (ସ-ଫଳ) ଫଳବିଶିଷ୍ଟ; ସୁସିଦ୍ଧ ।

ସଫା।ବି. (ଫାର୍ସୀ) ନିର୍ମଳ ।

ସଭା-ବ. (ସ-ଭା-କ୍ୱିପ୍-ଆ) ସମାଜ ।

ସଭାଜନ-ବ. (ସଭଜ୍-ଅନ) ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ।

ସଭା-ସଦ୍-ବ. ସଭ୍ୟ, ସଭାଜନ ।

ସଭ୍ୟ–ବି॰. (ସଭା-ଯ) ସାମାଜିକ; ଭଦ୍ରଲୋକ; ବି. ସଭାସଦ୍ ।

ସମ୍–ଅ॰. ସମ୍ୟକ୍, ସମୂହ, ମିଳନାଦି ବୋଧକ ।

ସମ–ବି॰. (ସମ୍-ଅ) ସମାନ; ଯୁଗ୍ମ; ଅବକ୍ରୂର ।

ସମକକ୍ଷ–ବି॰. ତୁଲ୍ୟ; ପ୍ରତିଯୋଗୀ ।

ସମକ୍ଷ–ବି॰. (ସମ୍-ଅକ୍ଷି) ସମ୍ମୁଖ; ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ।

ସମଗ୍ର–ବି॰. (ସମ୍-ଗ୍ରହ୍-ଅ) ସମୁଦାୟ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ସମଜିବା–କ୍ରି. (ପାର୍ଶୀ) ବୁଝିବା ।

ସମଞ୍ଜସ–ବି॰. (ସମ୍-ଅଞ୍ଜସ୍-ଅ) ଉପଯୁକ୍ତ; ସଦୃଶ ।

ସମ–ତଳ–ବି. ସମଦେଶ, ସମାନଭୂମି ।

ସମତା–ବି. (ସମ-ତା) ତୁଲ୍ୟତା, ସାଦୃଶ୍ୟ ।

ସମୁଧୀ–ବି. (ସମ୍ବନ୍ଧୀ-ପଦଜ) ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାର ଶ୍ୱଶୁର । [ଶାଶୁ ।

ସମୁଧୁଣୀ–ବି. (ସମ୍ବନ୍ଧୀ-ଶବ୍ଦଜ) ପୁତ୍ର ଓ କନ୍ୟାର

ସମଧିକ–ବି॰. (ସମ୍-ଅଧିକ) ବହୁ, ପ୍ରଚୁର, ଅତ୍ୟଧିକ । [ବୋଧ ।

ସମନ୍ୱୟ–ବି. (ସମ୍-ଅନୁ-ଇ-ଅ) ମିଳନ; ଅବ-

ସମଭିବ୍ୟାହାର–ବି. (ସମ୍-ଅଭି-ବି-ଆ-ହୃ-ଅ) ସଙ୍ଗ ।

ସମୟ–ବି. (ସମ୍-ଇ-ଅ) କାଳ; ଅବସର ।

ସମର–ବି. (ସମ୍-ଋ-ଅ) ସଂଗ୍ରାମ, ଯୁଦ୍ଧ ।

ସମର୍ଥ–ବି॰. (ସମ୍-ଅର୍ଥ-ଅ) ବଳବାନ୍; ଯୋଗ୍ୟ ।

ସମର୍ଥନ–ବି. (ସମ୍-ଅର୍ଥ-ଅନ) ଦୃଢ଼ୀକରଣ ।

ସମର୍ପଣ–ବି. (ସମ୍-ଅର୍ପଣ) ଅର୍ପଣ; ସ୍ଥାପନ ।

ସମବାୟ–ବି. (ସମ୍-ଅବ-ଇ-ଅ) ନିତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ; ସମୂହ ।

ସମବେତ–ବି॰. (ସମ୍-ଅବ-ଇ-ତ) ମିଳିତ ।

ସମଷ୍ଟି–ବି. (ସମ୍ ଅସ୍-ତି) ସମସ୍ତତା; ଯୋଗଫଳ ।

ସମସ୍ତ–ବି॰. (ସମ୍-ଅସ୍-ତ) ସମୁଦାୟ ।

ସମସ୍ୟା–ବି. (ସମ୍-ଅସ୍-ଯ-ଆ) ପ୍ରଶ୍ନ ।

ସମାଗମ–ବି. (ସମ୍-ଆଗମ) ମିଳନ ।

ସମାଗ୍ର–ବି. (ସମ-ଅଗ୍ର) ସମ୍ପଦ ।

ସମାଜ–ବି. (ସମ୍-ଅଜ୍-ଅ) ଦଳ; ସଭା ।

ସମାଦର–ବି. (ସମ୍-ଆଦର) ସମ୍ମାନ ।

ସମାଧା }
ସମାଧାନ } ବି.(ସମ୍-ଆ-ଧା-ଅ-ଆ,ଅନ)ନିଷ୍ପତ୍ତି, ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ।

ସମାଧି–ବି. (ସମ୍-ଆ-ଧା–ଇ) ଗଭୀର ଧ୍ୟାନ; ଭୂଗର୍ଭରେ ମୃତ ଦେହର ନିଧାନ ।

ସମାନ–ବି॰. (ସ-ମାନ) ତୁଲ୍ୟ, ଏକରୂପ ।

ସମାନ୍ତରାଳ–ବି॰. ସମଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ।

ସମାପନ–ବି. (ସମ୍-ଆପ୍-ଅନ) ସମାପ୍ତି ।

ସମାପିକା–ବି॰. ସମାପ୍ତି–ବିଧାୟିନୀ ।

ସମାପିତ–ବି॰. (ସମ୍-ଆପ୍-ଣିଚ୍-ତ) ନିଷ୍ପନ୍ନ ।

ସମାପ୍ତ–ବି॰. (ସମ୍-ଆପ୍-ତ) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ସମାପ୍ତି–ବି. (ସମ୍-ଆପ୍-ତି) ଶେଷ ।

ସମାରୋହ–ବି. (ସମ୍-ଆ-ରୁହ୍-ଅ) ଆଡ଼ମ୍ବର ।

ସମାବର୍ତ୍ତନ–ବି. ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ପରେ ଗୃହସ୍ଥାଶ୍ରମ-ପ୍ରବେଶ । [ଏକାଗ୍ରଚିତ୍ତ ।

ସମାବିଷ୍ଟ–ବି॰. (ସମ୍-ଆ-ବିଶ୍-ତ) ଅଭିନିବିଷ୍ଟ,

ସମାବେଶ–ବି. (ସମ୍-ଆ-ବିଶ୍-ଅ) ଏକତ୍ର ଅବସ୍ଥାନ । [ଏକପଦୀକରଣ ।

ସମାସ–ବି. (ସମ୍-ଅସ୍-ଅ) ସଂକ୍ଷେପ, ବହୁ ପଦର

ସମାହାର-ବି.(ସମ୍-ଆ-ହୃ-ଅ) ମେଳନ; ସଂଗ୍ରହ ।
ସମାହୃତ-ବି. (ସମ୍-ଆ-ହୃ-ତ) ସଂଗୃହୀତ ।
ସମିତି-ବି. (ସମ୍-ଇ-ତି) ସଭା; ସଙ୍ଘ ।
ସମିଧ-ବି. (ସମ୍-ଇନ୍ଧ୍-ଅ) ହୋମକାଷ୍ଠ, ଜାଳିବା କାଠ ।
ସମୀକ୍ଷ୍ୟକାରୀ-ବି. (ସମ୍-ଈକ୍ଷ୍-ଯ-କୃ-ଇନ) ସୁବିବେଚନାପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା ।
ସମୀଚୀନ-ବି. (ସମ୍-ଅଞ୍ଚ୍-ଈନ) ଉତ୍ତମ; ଯଥାର୍ଥ ।
ସମୀପ-ବି. (ସମ୍-ଅପ-ଅ) ସନ୍ନିହିତ, ନିକଟ ।
ସମୀର, ସମୀରଣ-ବି. (ସମ୍-ଈର୍-ଅ, ଅନ) ବାୟୁ ।
ସମୀରିତ-ବି. (ସମ୍-ଈର୍-ତ) ଉଚ୍ଚାରିତ ।
ସମୁଚିତ-ବି. (ସମ୍-ଉଚିତ) ସୁବିହିତ ।
ସମୁଚ୍ଚୟ-ବି. (ସମ୍-ଉତ୍-ଚି-ଅ) ସମୂହ ।
ସମୁଦୟ, ସମୁଦାୟ-ବି. (ସମ୍-ଉତ୍-ଇ-ଅ) [ସକଳ ।
ସମୁଦ୍ର-ବି. ସାଗର ।
ସମୂଳକ-ବି. (ସ-ମୂଳ-କ) ସହେତୁକ ।
ସମୂହ-ବି. (ସମ୍-ଊହ୍-ଅ) ଗଣ, ରାଶି ।
ସମୃଦ୍ଧି-ବି. (ସମ୍-ଋଧ୍-ତି) ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ।
ସମେତ-ବି. (ସମ୍-ଆ-ଇ-ତ) ସଂଯୁକ୍ତ ।
ସମ୍ପତ୍ତି, ସମ୍ପଦ-ବି. (ସମ୍-ପଦ-ତି,-କ୍ୱିପ) ଧନ ।
ସମ୍ପନ୍ନ-ବି. (ସମ୍-ପଦ୍-ତ) ଯୁକ୍ତ; ନିଷ୍ପନ୍ନ ।
ସମ୍ପର୍କ-ବି. (ସମ୍-ପୃଚ୍-ଅ) ସମ୍ବନ୍ଧ ।
ସମ୍ପା-ବି. ବିଦ୍ୟୁତ୍ ।
ସମ୍ପାତ-ବି. (ସମ୍-ପତ୍-ଅ) ପତନ ।
ସମ୍ପାଦକ-ବି. (ସମ୍-ପଦ୍-ଣିଚ୍-ଅକ) କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହକ ।

ସମ୍ପାଦନ-ବି. (ସମ୍-ପଦ୍ ଣିଚ୍ ଅନ). ନିର୍ବାହ; [ସାଧନ ।
ସମ୍ପାଦିତ-ବି. ନିର୍ବାହିତ ।
ସମ୍ପାଦିବା-କ୍ରି. ଯତ୍ନପୂର୍ବକ ରକ୍ଷିବା ।
ସମ୍ପାଦ୍ୟ-ବି. (ସମ୍ ପଦ୍-ଣିଚ୍-ଯ) ସାଧ୍ୟ; କର- [ଣୀୟ ।
ସମ୍ପୁଟକ-ବି. ଫରୁଆ ।
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ-ବି. (ସମ୍-ପୃ-ତ) ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ; ସମଗ୍ର ।
ସମ୍ପୃକ୍ତ-ବି.(ସମ୍-ପୃଚ୍-ତ) ସମ୍ବନ୍ଧ ଘଟିତ; ମିଳିତ ।
ସମ୍ପ୍ରତି-ଅ. ଅଧୁନା, ଏବେ ।
ସମ୍ପ୍ରଦାନ-ବି. (ସମ-ପ୍ର-ଦା-ଅନ) ଦାନ; କନ୍ୟା- ଦାନ । [ଦଳ ।
ସମ୍ପ୍ରଦାୟ-ବି. (ସମ୍-ପ୍ର-ଦା-ଅ) ଧର୍ମ-ସମାଜ,
ସମ୍ପ୍ରୀତି-ବି. (ସମ୍-ପ୍ରୀତି) ସମ୍ୟକ୍ ପ୍ରଣୟ ।
ସମ୍ବଦ୍ଧ-ବି. (ସମ୍-ବନ୍ଧ୍-ତ) ସମ୍ବନ୍ଧଯୁକ୍ତ; ମିଳିତ ।
ସମ୍ବନ୍ଧ-ବି. (ସମ୍-ବନ୍ଧ୍-ଅ) ସମ୍ପର୍କ; କୁଟୁମ୍ବିତା ।
ସମ୍ବରଣ-ବି. (ସମ୍-ବୃ-ଅନ) ସଙ୍ଗୋପନ; [ଦମନ ।
ସମ୍ବରାରି-ବି. କନ୍ଦର୍ପ ।
ସମ୍ବଳ-ବି. ପଥ-ଖରଚ; ସର୍ବସ୍ୱ ।
ସମ୍ବୋଧନ-ବି. (ସମ୍-ବୁଧ୍-ଅନ) ଅହ୍ୱାନ ।
ସମ୍ଭବ-ବି. (ସମ୍-ଭୂ-ଅ) ଜନ୍ମ; ସମ୍ଭାବନା; ବି. ସମ୍ଭବ-ପର ।
ସମ୍ଭାର-ବି. (ସମ୍-ଭୃ-ଅ) ରାଶି; ସଂଗ୍ରହ ।
ସମ୍ଭାଳିବା-କ୍ରି. ସମାଳିବା, ଅଧିକୃତ କରିବା ।
ସମ୍ଭାବନା-ବି.(ସମ୍-ଭୂ-ଣିଚ୍-ଅନ-ଆ) ହେବାର ଯୋଗ୍ୟତା; ପୂଜା ।
ସମ୍ଭାବ୍ୟ-ବି. (ସମ୍-ଭୂ-ଣିଚ୍-ଯ) ହେବା ଯୋଗ୍ୟ; ପ୍ରଶଂସ୍ୟ ।

ସମ୍ଭାଷଣ-ବି. (ସମ୍-ଭାଷ୍-ଅନ) ଆଳାପ; ଉକ୍ତି ।

ସମ୍ଭୂତ-ବିଂ. (ସମ୍-ଭୂ-ତ) ଉତ୍ପନ୍ନ, ଜାତ ।

ସମ୍ଭୃତ-ବିଂ. (ସମ୍-ଭୃ-ତ) ସଞ୍ଚିତ ; ପାଳିତ ।

ସମ୍ଭୋଗ-ବି. (ସମ୍-ଭୋଗ) ଉପଭୋଗ; ସୁଖ ଭୁଞ୍ଜିବା । [ବିସ୍ତୃତା ।

ସମ୍ଭ୍ରମ-ବି. (ସମ୍-ଭ୍ରମ୍-ଅ) ସମ୍ମାନ; ଭୟ-ଜନିତ

ସମ୍ଭ୍ରାନ୍ତ-ବିଂ. (ସମ୍-ଭ୍ରମ୍-ତ) ମାନନୀୟ; ଭୟ-ବ୍ୟସ୍ତ ।

ସମ୍ମତ-ବିଂ. (ସମ୍-ମନ୍-ତ) ସତ, ସ୍ୱୀକୃତ ।

ସମ୍ମତି-ବି. (ସମ୍-ମନ୍-ତି) ଅନୁକୂଳ ମତ ; ସ୍ୱୀକାର ।

ସମ୍ମାନ-ବି. (ସମ୍-ମାନ୍-ଅ) ସମାଦର ।

ସମ୍ମାନିତ-ବିଂ. ସମାଦୃତ ।

ସମ୍ମିଳନ-ବି. (ସମ୍-ମିଳ୍-ଅନ) ମିଳନ ।

ସମ୍ମୁଖ-ବିଂ. ଅଭିମୁଖ, ସମକ୍ଷ ।

ସମ୍ମୁଖୀନ-ବିଂ. (ସମ୍ମୁଖ-ଈନ) ସମ୍ମୁଖବର୍ତ୍ତୀ ।

ସମ୍ୟକ୍-ଅ. ଉତ୍ତମରୂପେ ।

ସମ୍ରାଟ୍-ବି. (ସମ୍-ରାଜ୍-କ୍ୱିପ) ରାଜାଧିରାଜ ।

ସର-ବି. (ସୃ-ଅ) ଦୁଗ୍ଧ ଦଧିର ସାର; ହାର ; ସରୋବର ।

ସରଃ-ବି. (ସୃ-ଅସ୍) ପୁଷ୍କରିଣୀ ।

ସରଧା-ବି. ମହୁମାଛି ।

ସରଣୀ-ବି. (ସୃ-ଅନ-ଈ) ପଥ ।

ସରଦାର-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ପ୍ରଧାନ ।

ସର୍-ପୁଳି-ବି. ପିଷ୍ଟକବିଶେଷ ।

ସରମ-ବି. ଲଜ୍ଜା ।

ସରଳ-ବିଂ. (ସୃ-ଅଳ) ସିଧା ; ଅକପଟ ; ବି. ବୃକ୍ଷବିଶେଷ ।

ସ-ରସ-ବିଂ. ରସ-ଯୁକ୍ତ ; ମଧୁର ।

ସରସୀ-ବି. (ସୃ-ଅସ-ଈ) ସରୋବର ।

ସରସ୍ୱତୀ-ବି. (ସରସ୍-ବତୁ-ଈ) ବାଗ୍‌ଦେବୀ ; ବାଣୀ ।

ସରାଇ-ବି. (ଫାର୍ସୀ) ପାନ୍ଥଶାଳା ।

ସରାବ-ବି. ସରା, ମୃତ୍ପାତ୍ର ବିଶେଷ ।

ସରି-ବିଂ. (ସଂଦୃଶଶବ୍ଦଜ)ତୁଲ୍ୟ ।

ସରିକି-ଅ. ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ସରିତ୍-ବି. (ସୃ-ଇତ୍) ନଦୀ ।

ସରୀସୃପ-ବି. (ସୃପ୍-ଯଙ୍-ଅ) ଯେଉଁ ପ୍ରାଣୀ ବକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଘୁଷୁରି ଚାଲନ୍ତି, ସର୍ପାଦି ।

ସରୁ-ବିଂ. (ସୃ-ଉ) ପତଳା ; ସୂକ୍ଷ୍ମ ।

ସ-ରୂପ-ବିଂ. ତୁଲ୍ୟ ।

ସରୋଜ-ବି. (ସରଃ-ଜନ୍-ଅ) ପଦ୍ମ ।

ସରୋଜିନୀ-ବି. ପଦ୍ମ-ବହୁଳ ପୁଷ୍କରିଣୀ ।

ସରୋବର-ବି. (ସରଃ-ବର) ପୁଷ୍କରିଣୀ ।

ସର୍ଗ-ବି. (ସୃଜ୍-ଅ) ସୃଷ୍ଟି, ଅଧ୍ୟାୟ ।

ସର୍ଜ-ବି. ଶାଳଗଛ ।

ସର୍ଜନ-ବି. (ସୃଜ୍-ଅନ) ସୃଷ୍ଟି ।

ସର୍ପ-ବି. (ସୃପ୍-ଅ) ସାପ ।

ସର୍ପଣ-ବି. (ସୃପ୍-ଅନ) ଗମନ ।

ସର୍ବ-ବିଂ. ସକଳ ।

ସର୍ବଂସହା-ବି. ପୃଥିବୀ ।

ସର୍ବ-ଜ୍ଞ-ବିଂ. ସକଳବିଷୟ-ଜ୍ଞାତା

ସର୍ବତୋଭାବେ-କ୍ରି. ବି°. (ସର୍ବ-ତସ୍-ଭାବେ)
ସକଳପ୍ରକାରେ ।
ସର୍ବତ୍ର-ଅ°. ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ।
ସର୍ବଥା-ଅ°. ସର୍ବପ୍ରକାରେ ।
ସର୍ବଦା-ଅ°. ସଦା, ସର୍ବସମୟରେ ।
ସର୍ବନାମ-ବି. ବ୍ୟାକରଣରେ ବିଶେଷ୍ୟ ପରି-
ବର୍ତ୍ତରେ ବ୍ୟବହୃତ ପଦ ।
ସର୍ବସ୍ୱ-ବି. ସକଳ ସମ୍ପତ୍ତି ।
ସର୍ଷପ-ବି. ସୋରିଷ ।
ସଲଖ-ବି°. ସିଧା ।
ସଲିଳ-ବି. ଜଳ ।
ସବନ-ବି. (ସୁ-ଅନ) ଯଜ୍ଞ; ସବିତା, ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ସବର୍ଣ୍ଣ-ବି°. ସମାନ-ଜାତି ।
ସବଳ-ବି°. ବଳବାନ୍ ।
ସବିତା-ବି. (ସୁ-ତୃ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ; ବି°. ଜନୟିତା ।
ସବୁ-ବି°. (ସର୍ବଶବ୍ଦଜ) ସମସ୍ତ ।
ସବ୍ୟ-ବି°. ବାମ ।
ସବ୍ୟସାଚୀ-ବି. (ସବ୍ୟ-ସଚ୍-ଇନ୍) ବାମହସ୍ତରେ
ବାଣ-କ୍ଷେପକ; ଅର୍ଜୁନ ।
ସଶଙ୍କ-ବି°. (ସ-ଶଙ୍କା) ଶଙ୍କାଯୁକ୍ତ, ଭୀତ ।
ସସତ୍ତ୍ୱା-ବି°. (ସ-ସତ୍ତ୍ୱ-ଆ) ସତ୍ତ୍ୱସହିତା; ଗର୍ଭ-
ସ-ସ୍ତ୍ରୀକ-ବି°. ପତ୍ନୀ-ସହିତ । [ବତୀ ।
ସହ-ଅ°. ସହିତଭାବବୋଧକ; ବି°. ସହିଷ୍ଣୁ ।
ସହକାର-ବି. ସୁଗନ୍ଧ ଆମ୍ରବୃକ୍ଷ । [କାରିଣୀ ।
ସହ-କାରୀ-ବି°. ସାହାଯ୍ୟକାରୀ; ସ୍ତ୍ରୀ. ସହ-
ସହ-ଚର-ବି. ସଙ୍ଗୀ; ସ୍ତ୍ରୀ. ସହଚରୀ ।

ସହଜ-ବି°. (ସହ-ଜନ୍-ଅ) ସହଜାତ; ଅନା
ସହନ-ବି. (ସହ୍-ଅନ) ସହିବା । [ୟାସସାଧ୍ୟ ।
ସହନୀୟ-ବି°. (ସହ୍-ଅନୀୟ) ସହନଯୋଗ୍ୟ ।
ସହ-ମରଣ-ବି. ମୃତପତି-ସହମରଣ ।
ସହଯୋଗୀ-ବି°. ସଙ୍ଗେ ଯୋଗକାରୀ ।
ସହ-ବାସ-ବି. ସଙ୍ଗ, ସଂସର୍ଗ ।
ସହସା-ଅ°. ହଠାତ୍ ।
ସହସ୍ୟ-ବି. ପୌଷମାସ ।
ସହସ୍ର-ବି°. ଦଶଶତ ସଂଖ୍ୟା ।
ସହସ୍ରାଂଶୁ-ବି. (ସହସ୍ର-ଅଂଶୁ) ସୂର୍ଯ୍ୟ [ପାଠୀ ।
ସହାଧ୍ୟାୟୀ-ବି. (ସହ-ଅଧି-ଇ-ଇନ) ସହ-
ସହାନୁଭୂତି-ବି. (ସହ-ଅନୁ-ଭୂ-ତି) ଅନ୍ୟର
ସୁଖଦୁଃଖରେ ତାଦୃଶ ଅନୁଭବ ।
ସହାୟ-ବି. (ସହ-ଇ-ଅ) ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ।
ସହିତ-ବି°. ସଂଯୁକ୍ତ ।
ସ-ହିତ-ବି°. ହିତଯୁକ୍ତ ।
ସହିଷ୍ଣୁ-ବି°. (ସହ-ଇଷ୍ଣୁ) ସହନଶୀଳ ।
ସହୃଦୟ-ବି°. ଉଦାର-ଚିତ୍ତ ।
ସହୋଦର, ସୋଦର-ବି.(ସହ, ସ-ଉଦର)
ଏକମାତୃ ଗର୍ଭଜାତ । ସ୍ତ୍ରୀ. ସହୋଦରା ।
ସହ୍ୟ-ବି°. (ସହ-ଯ) ସହନୀୟ ।
ସାଂବତ୍ସରିକ-ବି°.(ସଂବତ୍ସର-ଇକ)ବାର୍ଷିକ ।
ସାଂସାରିକ-ବି°. (ସଂସାର-ଇକ) ସଂସାର-
ସାକଲ୍ୟ-ବି. (ସକଳ-ଯ) ସମଷ୍ଟି । [ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ସାକାର-ବି°. (ସ-ଆକାର) ଆକୃତି-ବିଶିଷ୍ଟ ।
ସାକାର-ପୂଜା-ବି. ନିରାକାର ଈଶ୍ୱରଙ୍କର
ଆକାରକଳ୍ପନାପୂର୍ବକ ପ୍ରତିମା-ପୂଜା ।

ସାକେତ-ବି. ଅଯୋଧ୍ୟା ନଗର ।

ସାକ୍ଷାତ-ବି. ସମ୍ମୁଖ । [ରୂପେ ।

ସାକ୍ଷାତ୍-ଅ. (ସ-ଅକ୍ଷି-ଅତ୍ କ୍ୱିପ୍) ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ-

ସାକ୍ଷାତ୍କାର-ବି. ଦେଖା କରିବା ।

ସାକ୍ଷୀ-ବି. (ସ-ଅକ୍ଷି-ଇନ୍) ସାକ୍ଷାତ୍‌ଦ୍ରଷ୍ଟା ।

ସାକ୍ଷ୍ୟ-ବି.(ସାକ୍ଷିନ୍-ଯ)ସାକ୍ଷୀର କର୍ମ ବା ବକ୍ତବ୍ୟ ।

ସାଗର-ବି. ସମୁଦ୍ର । [ସୂଚକ ।

ସାଙ୍କେତିକ-ବିଂ. (ସଂକେତ-ଇକ) ସଙ୍କେତ-

ସାଙ୍ଖ୍ୟ-ବି. (ସଂଖ୍ୟା-ଯ) ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ରବିଶେଷ ।

ସାଙ୍ଗ-ବିଂ. (ସ-ଅଙ୍ଗ) ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ସାଙ୍ଘାତିକ-ବିଂ. (ସଙ୍ଘାତ-ଇକ) ମାରାତ୍ମକ ।

ସାଟୋପ-ବିଂ. (ସ-ଆଟୋପ) ସାଡ଼ମ୍ବର; ସଗର୍ବ

ସାତିଶୟ-ବିଂ. (ସ-ଅତିଶୟ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ।

ସାତ୍ତ୍ୱିକ-ବିଂ.(ସତ୍ତ୍ୱ-ଇକ) ସତ୍ତ୍ୱଗୁଣଯୁକ୍ତ; ପବିତ୍ର ।

ସାଦରେ-କ୍ରି. ବିଂ. ଆଦରସହିତ ।

ସାଦୀ-ବି. (ସଦ୍-ଇନ୍) ଅଶ୍ୱାରୋହୀ; ଗଜାରୋହୀ ।

ସାଦୃଶ୍ୟ-ବି. (ସଦୃଶ-ଯ) ତୁଲ୍ୟତା ।

ସାଧକ-ବିଂ. (ସାଧ୍-ଅକ) ସାଧନକର୍ତ୍ତା ।

ସାଧନ, ସାଧନା-ବି. ସମ୍ପାଦନ ; ଆରାଧନା;
ଉପାୟ । [ନୀୟ ।

ସାଧାରଣ-ବିଂ. ସାମାନ୍ୟ ; ଅନେକାଂଶ-ସମ୍ବ-

ସାଧିତ-ବିଂ. ନିଷ୍ପାଦିତ; ପ୍ରମାଣଦ୍ୱାରା ନିରୂପିତ ।

ସାଧୁ-ବିଂ. (ସାଧ୍-ଉ) ସତ୍; ଧାର୍ମିକ; ଭଲ;

ସାଧୁ-ବାଦ-ବି. ପ୍ରଶଂସା । [ବି. ବଣିକ୍ ।

ସାଧ୍ୟ-ବିଂ.(ସାଧ୍-ଯ) ସାଧନୀୟ; ନିଷ୍ପାଦ୍ୟ; ଶକ୍ୟ ।

ସାଧ୍ୱସ-ବି. ଭୟ ।

ସାଧ୍ୱୀ-ବି. (ସାଧୁ-ଈ) ସାଧୁଶୀଳା; ସତୀ ।

ସାନୁ-ବି. ପର୍ବତ-ପୃଷ୍ଠ ; ପର୍ବତର ଉପରିସ୍ଥ
ସମାନ ଭୂମି ।

ସାନୁନୟ-ବିଂ. (ସ-ଅନୁନୟ) ସବିନୟ ।

ସାନ୍ତ-ବିଂ. (ସ-ଅନ୍ତ) ସସୀମ । [ପ୍ରବୋଧ ।

ସାନ୍ତ୍ୱନ, ସାନ୍ତ୍ୱନା-ବି.(ସାନ୍ତ୍ୱ-ଅନ,ଆ) ଆଶ୍ୱାସ,

ସାନ୍ଦ୍ର-ବିଂ. ନିବିଡ଼, ଘନ ।

ସାନ୍ଧ୍ୟ-ବିଂ. (ସନ୍ଧ୍ୟା-ଯ) ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳୀନ ।

ସାନ୍ନିଧ୍ୟ-ବି. (ସନ୍ନିଧି-ଯ) ନୈକଟ୍ୟ ।

ସାନ୍ନିପାତିକ-ବିଂ. ସନ୍ନିପାତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ସାପେକ୍ଷ-ବିଂ. (ସ-ଅପେକ୍ଷା) ଅପେକ୍ଷାଯୁକ୍ତ ।

ସାଫଲ୍ୟ-ବି. (ସଫଲ-ଯ) ସଫଳତା, ସିଦ୍ଧି ।

ସାମ-ବି. ବେଦବିଶେଷ; ସନ୍ଧି ।

ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ-ବି. (ସମଞ୍ଜସ-ଯ) ମେଳ ।

ସାମନ୍ତ-ବି. ଅଧୀନ ଭୂପତି; ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲୋକ ।

ସାମୟିକ-ବିଂ. (ସମୟ-ଇକ) ସମୟାନୁସାରୀ ।

ସାମରିକ-ବିଂ. ସମର-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ସାମର୍ଥ୍ୟ-ବି. (ସମର୍ଥ-ଯ) ବଳ, ଶକ୍ତି ।

ସାମାଜିକ-ବିଂ. (ସମାଜ-ଇକ) ସମାଜସମ୍ବ-
ନ୍ଧୀୟ; ସଭ୍ୟଭବ୍ୟ ।

ସାମାନ୍ୟ-ବିଂ. (ସମାନ-ଯ) ସାଧାରଣ ।

ସାମୀପ୍ୟ-ବି. (ସମୀପ-ଯ) ନୈକଟ୍ୟ ।

ସାମ୍ୟ-ବି. (ସମ-ଯ) ସମତା, ତୁଲ୍ୟତା ।

ସାମ୍ରାଜ୍ୟ-ବି. (ସମ୍ରାଜ-ଯ) ସାର୍ବଭୌମତ୍ୱ;
ସମ୍ରାଟର ଅଧୀନ ବିସ୍ତୃତ ରାଜ୍ୟ ।

ସାୟଂକାଳ-ବ. ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳ ।
ସାୟନ୍ତନ-ବି. ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳୀନ ।
ସାୟାହ୍ନ-ବ. (ସାୟ୍-ଅହନ୍) ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳ ।
ସାୟୁଜ୍ୟ-ବ. (ସ-ଯୁଜ୍-ଯ) ସହଯୋଗ; ଏକତ୍ୱ । [ବି. ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ।
ସାର-ବ. (ସୃ-ଅ) ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଂଶ; ମଜ୍ଜା;
ସାରକ-ବି. (ସୃ-ଣିଚ୍-ଅକ) ରେଚକ ।
ସାରଙ୍ଗ-ବ. ମୃଗ; ଚାତକ; ଧନୁ ।
ସାରଥି-ବ. (ସୃ-ଣିଚ୍-ଅଥିନ୍) ରଥ-ଚାଳକ ।
ସାରଥ୍ୟ-ବ. ସାରଥିର କର୍ମ ।
ସାରଦା-ବ. ସରସ୍ୱତୀ, ବାଗ୍ଦେବୀ ।
ସାରମେୟ-ବ. କୁକୁର; ସ୍ତ୍ରୀ. ସାରମେୟୀ ।
ସାରଲ୍ୟ-ବ. (ସରଳ-ଯ) ସରଳତା ।
ସାରବତ୍ତା-ବ. (ସାର-ବତ୍-ତା) ସାର-ପୂର୍ଣ୍ଣ-ତା, ଉତ୍କୃଷ୍ଟତା । [ବିଶେଷ; ପଦ୍ମ ।
ସାରସ-ବ. (ସରସ୍-ଅ) ଜଳଚର ବୃହତ୍ ପକ୍ଷୀ-
ସାରସ୍ୱତ-ବି. (ସରସ୍ୱତୀ-ଅ) ସରସ୍ୱତୀ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବିଦ୍ୟା-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ସରସ୍ୱତୀ-ନଦୀ-ସମ୍ପର୍କୀୟ ।
ସାରି-ବ. ମଇନାପକ୍ଷୀ ।
ସାର୍ଥକ-ବି. (ସ-ଅର୍ଥ-କ) ଅର୍ଥଯୁକ୍ତ; ସଫଳ ।
ସାର୍ଥକତା-ସମ୍ପାଦନ-ବ. ସାଫଲ୍ୟ-ସାଧନ ।
ସାର୍ଥକ-ନାମା-ବି. ସତ୍କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ପ୍ରଖ୍ୟାତ-
ସାର୍ଦ୍ଧ-ବି. ଅର୍ଦ୍ଧସହିତ । [ନାମା ।
ସାର୍ବଜନୀନ-ବି. (ସର୍ବଜନ-ଈନ) ସାର୍ବଲୌକିକ; ସର୍ବଜନ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ସାର୍ବଭୌମ-ବ. (ସର୍ବଭୂମି-ଅ) ରାଜଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ।

ସାଲୋକ୍ୟ-ବ. (ସ-ଲୋକ-ଯ) ସମାନଲୋକରେ ବାସ । [ମନୋଯୋଗୀ ।
ସାବଧାନ-ବି. (ସ-ଅବ-ଧା-ଅନ) ସତର୍କ;
ସାବନ-ବି. (ସବନ-ଅ) ଯଜ୍ଞସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ସୂର୍ଯ୍ୟ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ । [ସତୀ ।
ସାବିତ୍ରୀ-ବ. ଗାୟତ୍ରୀ; ସୂର୍ଯ୍ୟ କନ୍ୟା ମହା-
ସାଶ୍ରୁ-ବି. (ସ-ଅଶ୍ରୁ) ଅଶ୍ରୁ-ଯୁକ୍ତ । [ୟତା ।
ସାହଚର୍ଯ୍ୟ-ବ. (ସହଚର-ଯ) ସଙ୍ଗ; ସହା-
ସାହସ-ବ. (ସହସ୍-ଅ) ଉତ୍ସାହ; ନିର୍ଭୟଭାବ ।
ସାହସିକ, ସାହସୀ-ବି. ସାହସପୂର୍ବକ କର୍ମକାରୀ । [କୂଲ୍ୟ ।
ସାହାଯ୍ୟ-ବ. (ସହାୟ-ଯ) ସହାୟତା; ଅନୁ-
ସାହିତ୍ୟ-ବ. (ସହିତ-ଯ) ସଂଯୋଗ; ବାଙ୍ମୟ ଶାସ୍ତ୍ର ସମୁଦାୟ । [ପ୍ରଣେତା ।
ସାହିତ୍ୟିକ-ବ. ସାହିତ୍ୟ-ସେବକ; ବାଙ୍ମୟସନ୍ଦର୍ଭ-
ସିଁଇବା-କ୍ରି. (ସୀବ୍‌ଧାତୁରୁ) ସୂଚିଦ୍ୱାରା କର୍ମ କରିବା । [ସ୍ତ୍ରୀ. ସିଂହୀ ।
ସିଂହ-ବ. (ହିନସ୍-ଅ) କେଶରୀ, ମୃଗରାଜ;
ସିଂହଳ-ବ. ଲଙ୍କା । [ଦୁର୍ଗା ।
ସିଂହ-ବାହିନୀ-ବ. ସିଂହରୂପ ବାହନ-ଯୁକ୍ତା,
ସିଂହାସନ-ବ. ସିଂହ-ଚିହ୍ନିତ ଆସନ, ରାଜାସନ ।
ସିକତା-ବ. ବାଲୁକା ।
ସିକତିଲ-ବି. ସିକତାମୟ ।
ସିକ୍ତ-ବି. (ସିଚ୍-ତ) ଆର୍ଦ୍ରୀକୃତ ।
ସିକ୍ଥ-ବ. ମହମ; ସିଠା ।
ସିଞ୍ଚନ-ବ. (ସିଚ୍-ଅନ) ଜଳସେଚନ ।

ସିଠା-ବ. (ସିକ୍ଥଶବ୍ଦଜ) ଅସାର ଅଂଶ ।
ସିତ ବି. ଶୁକ୍ଳ ।
ସିତା-ବ. ଶର୍କରା ।
ସିତାଂଶୁ-ବି. (ସିତ-ଅଂଶୁ) ଚନ୍ଦ୍ର ।
ସିତାର-ବ. ତନ୍ତ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାଦ୍ୟ-ଯନ୍ତ୍ର ।
ସିଦ୍ଧ-ବି. (ସିଧ୍-ତ) ଫଳିତ; ମୁକ୍ତି; ସାଧ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ।
ସିଦ୍ଧାନ୍ତ-ବ. (ସିଦ୍ଧ-ଅନ୍ତ) ମୀମାଂସା ।
ସିଦ୍ଧାର୍ଥ-ବି. ସିଦ୍ଧମନୋରଥ; ବ. ବୁଦ୍ଧଦେବ ।
ସିଦ୍ଧି-ବ. ସଫଳତା; ଜୟଲାଭ ।
ସିଧା-ବି. ସରଳ ।
ସିନ୍ଦୁକ-ବ. କାଷ୍ଠମଞ୍ଜୁଷା ।
ସିନ୍ଦୂର-ବ. ସୀସକ-ଘଟିତ ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ।
ସିନ୍ଧି-ବ. ଘର କାନ୍ଥରେ ଚୌର-ନିର୍ମିତ ଗର୍ତ୍ତ ।
ସିନ୍ଧୁ-ବ. ସମୁଦ୍ର; ନଦବିଶେଷ; ଦେଶବିଶେଷ ।
ସିନ୍ଧୁ-ସୁତା-ବ. ଲକ୍ଷ୍ମୀ ।
ସିପାହି-ବ. ସୈନିକ । [ଇଚ୍ଛା ।
ସିସୃକ୍ଷା-ବ. (ସୃଜ-ସନ୍-ଅ-ଆ) ସୃଷ୍ଟି କରିବାର
ସୀତା-ବ. ଲାଙ୍ଗଳପଦ୍ଧତି; ଜାନକୀ ।
ସୀଧୁ ବ. ମଦ୍ୟ ।
ସୀମନ୍ତ-ବ. ସିନ୍ଥା; କେଶବୀଥୀ ।
ସୀମନ୍ତିନୀ-ବ. (ସୀମନ୍ତ-ଇନ୍-ଈ) ନାରୀ ।
ସୀମା-ବ. ଅବଧି, ଅନ୍ତ ।
ସୀମାନ୍ତ-ବ. (ସୀମା-ଅନ୍ତ) ଶେଷ ସୀମା ।
ସୀମାବଦ୍ଧ-ବି. ସୀମାବିଶିଷ୍ଟ ।
ସୀବନ-ବ. (ସିବ୍-ଅନ) ସୂଚୀକର୍ମ ।
ସୀସକ-ବ. ସୀସା, ଧାତୁ-ବିଶେଷ ।

ସୁ-ଅ. ଉତ୍ତମ; ଅତିଶୟ; ଅନାୟାସ ।
ସୁଆଗ-ବ. (ସୁଭଗଶବ୍ଦରୁ) ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ନେହ-
ସୁ-କର-ବି. (ସୁ-କୃ-ଅ) ସୁସାଧ୍ୟ । [ଦର ।
ସୁ-କୁମାର-ବି. ଅତିକୋମଳ ।
ସୁ-କୁମାରୀ-ବି. ଅତିକୋମଳା ।
ସୁ-କୃତ-ବ. ପୁଣ୍ୟ; ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟ ।
ସୁ-କୃତି-ବ. ସତ୍କର୍ମ । [ଭାଗ୍ୟବାନ୍ ।
ସୁ-କୃତୀ-ବି. (ସୁ-କୃତ-ଇନ୍) ପୁଣ୍ୟବାନ୍,
ସୁଖ-ବ. ଆନନ୍ଦ, ହର୍ଷ ।
ସୁଖୀ-ବି. (ସୁଖ-ଇନ) ସୁଖଯୁକ୍ତ, ଆନନ୍ଦିତ ।
ସୁଗତ-ବ. ବୁଦ୍ଧଦେବ । [ବିଶିଷ୍ଟ ।
ସୁ-ଗନ୍ଧ-ବି. ଉତ୍ତମ ଗନ୍ଧ; ବି. ଉତ୍ତମଗନ୍ଧ-
ସୁ-ଗନ୍ଧି ବ. ସୁରଭି ।
ସୁ-ଗମ-ବି. ଅନାୟାସଲଭ୍ୟ; ସହଜ ।
ସୁ-ଚତୁର-ବି. ଅତିଚତୁର ।
ସୁ-ଚିର-ବି. ଦୀର୍ଘକାଳସ୍ଥାୟୀ ।
ସୁ-ଜନ-ବ. ସଜ୍ଜନ ।
ସୁଝିବା-କ୍ରି. (ଶୁଧ୍ଧାତୁରୁ) ପରିଶୋଧ କରିବା ।
ସୁଡଙ୍ଗ-ବ. ମାଟିଭିତରେ ନିର୍ମିତ ପଥ ।
ସୁତ-ବ. (ସୂ-ତ) ପୁତ୍ର ।
ସୁତକ-ବ. ସନ୍ତାନଜନ୍ମ ହେତୁରୁ ଅଶୌଚ ।
ସୁତା-ବ. କନ୍ୟା ।
ସୁଦର୍ଶନ-ବ. ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଚକ୍ର; ବି. ପ୍ରିୟଦର୍ଶନ ।
ସୁଧର୍ମା-ବ. ଦେବସଭା ।
ସୁଧା-ବ. (ସୁ-ଧେ-ଅ-ଆ) ଅମୃତ; ଚୂନ ।

ସୁଧାଂଶୁ-ବି. (ସୁଧା-ଅଂଶୁ) ସୁଧାକର, ଚନ୍ଦ୍ର ।
ସୁଧୀ-ବି. (ସୁ-ଧୀ) ପଣ୍ଡିତ, ବିଦ୍ୱାନ୍ ।
ସୁନା-ବି. (ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଶବ୍ଦଜ) ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ । [ବିଶେଷ ।
ସୁନାରି-ବି. (ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣକାରଶବ୍ଦଜ) ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣକାର ; ବୃକ୍ଷ-
ସୁନାସୀର-ବି. ଇନ୍ଦ୍ର ।
ସୁନିଆ-ବି. ଭାଦ୍ରମାସର ଶୁକ୍ଳ ଦ୍ୱାଦଶୀ; ଓଡ଼ିଶା
ରାଜାଙ୍କର ଅଙ୍କପରିବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରଥମ ଦିବସ ।
ସୁନ୍ଦର ବି°. (ସୁନ୍ଦ-ଅର) ସୁରୂପ; ଶୋଭନ, [ସ୍ତ୍ରୀ°ସୁନ୍ଦରୀ ।
ସୁ-ପର୍ଣ୍ଣ-ବି. ଗରୁଡ଼; ପକ୍ଷୀ ।
ସୁପ୍ତ-ବି°. (ସ୍ୱପ୍-ତ) ନିଦ୍ରିତ ।
ସୁପ୍ତି-ବି. (ସ୍ୱପ୍-ତି) ନିଦ୍ରା ।
ସୁମ-ବି. କୁସୁମ, ପୁଷ୍ପ । [ସୁଯୋଗ ।
ସୁବିଧା-ବି. (ସୁ-ବିଧା) ଉତ୍ତମ ପ୍ରକାର,
ସୁ ବୁଦ୍ଧି, ସୁ-ବୋଧ-ବି°. ଉତ୍ତମ ବୁଦ୍ଧିଶାଳୀ ।
ସୁବୋଧ୍ୟ-ବି°. (ସୁ-ବୋଧ୍ୟ) ଅନାୟାସବୋଧ୍ୟ ।
ସୁ-ଭଗ ବି°. ସୁନ୍ଦର; ଭାଗ୍ୟବାନ୍; ପ୍ରିୟ ।
ସୁଭଦ୍ରା-ବି. ଅର୍ଜ୍ଜୁନପତ୍ନୀ ।
ସୁଭିକ୍ଷ-ବି. ପ୍ରଚୁର ଭିକ୍ଷ୍ୟବିଶିଷ୍ଟ କାଳ ।
ସୁ ଭ୍ରୂ-ବି°. ସୁନ୍ଦର ଭ୍ରୂବିଶିଷ୍ଟ ।
ସୁ-ମତି-ବି°. ସୁନ୍ଦର ମତିଯୁକ୍ତ ; ବି. ଉତ୍ତମ ମତି ।
ସୁ-ମଧ୍ୟମା ବି°. ଉତ୍ତମ-କଟିବିଶିଷ୍ଟ ।
ସୁ-ମନ-ବି. ପୁଷ୍ପ ଦେବତା ।
ସୁମରିବା-କ୍ରି. (ସ୍ମୃ-ଧାତୁରୁ) ସ୍ମରଣ କରିବା ।
ସୁ-ମେରୁ-ବି. କଳ୍ପିତ ମହାପର୍ବତବିଶେଷ; ପୃଥି-
ସୁଯୋଗ-ବି. ସୁବିଧା । [ବୀର ଉତ୍ତର ପ୍ରାନ୍ତ ।
ସୁର-ବି. ଦେବ; ସୂର୍ଯ୍ୟ; ପଣ୍ଡିତ ।

ସୁର-ଗୁରୁ-ବି. ବୃହସ୍ପତି ।
ସୁ-ରତ-ବି°. ଅଭିଳାଷ୍ଟ ଅନୁରକ୍ତ; ବି. ରମଣ ।
ସୁର-ଧୁନୀ-ବି. ଗଙ୍ଗା ।
ସୁରଭି-ବି°. ସୁଗନ୍ଧ; ବି. ଦେବଗାଭୀ ।
ସୁରଭିତ-ବି°. ସୁଗନ୍ଧିତ ।
ସୁ-ରସ-ବି°. ସୁସ୍ୱାଦୁ, ମିଷ୍ଟ ।
ସୁରା-ବି. ମଦ୍ୟ, ମଦିରା ।
ସୁରେନ୍ଦ୍ର-ବି. ଦେବରାଜ, ଇନ୍ଦ୍ର ।
ସୁଲଭ-ବି°. ଅନାୟାସଲଭ୍ୟ ।
ସୁ-ବର୍ଣ୍ଣ-ବି° ସୁନ୍ଦରବର୍ଣ୍ଣଯୁକ୍ତ; ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ, ସୁନା ।
ସୁ-ବାସ-ବି. ସୌରଭ; ଉତ୍ତମ ବାସସ୍ଥାନ ।
ସୁ-ବାସିତ-ବି°. (ସୁବାସ-ଇତ) ସୁଗନ୍ଧଯୁକ୍ତ ।
ସୁ-ବାସିନୀ-ବି. ସୁବାସଯୁକ୍ତା ସ୍ତ୍ରୀ; ସଧବା ସ୍ତ୍ରୀ ।
ସୁବେଦାର-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଉଚ୍ଚ ରାଜକର୍ମଚାରୀ ।
ସୁଶୀଳ-ବି°. ସତ୍ସ୍ୱଭାବ ।
ସୁଶ୍ରାବ୍ୟ-ବି°. (ସୁ-ଶ୍ରୁ-ଯ) ଶ୍ରୁତିମଧୁର ।
ସୁ-ଶ୍ରୀ-ବି°. ସୁରୂପ, ସୁନ୍ଦର ।
ସୁଷମ-ବି°. (ସୁ-ସମ) ସୁନ୍ଦର ।
ସୁଷମା-ବି. ସାତିଶୟ ଶୋଭା ।
ସୁଷିର-ବି. ବିବର ।
ସୁଷୁପ୍ତି-ବି. (ସୁ-ସ୍ୱପ୍-ତି) ଗାଢ଼ର ନିଦ୍ରା ।
ସୁଷୁମ୍ନା-ବି. ମେରୁଦଣ୍ଡବର୍ତ୍ତୀ ନାଡ଼ୀ ।
ସୁ-ସଙ୍କେ-ବି°. ଉତ୍ତମରୂପେ ସଙ୍କେତ ।
ସୁ-ସାର-ବି°. ସତ୍ତ୍ୱ; ସୁବିଧାଯୁକ୍ତ ।
ସୁସ୍ଥ-ବି°. (ସୁ-ସ୍ଥା-ଅ) ନୀରୋଗ; ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ ।
ସୁହୃଦ-ବି. (ସୁ-ହୃଦ୍) ସଖା, ମିତ୍ର ।

ସୂକ୍ତି-ବି. (ସୁ-ଉକ୍ତି) ଉତ୍ତମ ବଚନ । [ଅଳ୍ପ ।
ସୂକ୍ଷ୍ମ-ବିଂ. (ସୂଚ୍-ସ୍ମନ୍) ସରୁ; ତୀକ୍ଷ୍ଣ; ଅତୀନ୍ଦ୍ରିୟ;
ସୂକ୍ଷ୍ମଦର୍ଶୀ-ବିଂ. ସୁବିଚକ୍ଷଣ ।
ସୂଚକ-ବିଂ. (ସୂଚ୍-ଅକ) ଜ୍ଞାପକ । [ଜ୍ଞାପନ ।
ସୂଚନା-ବି. (ସୂଚ-ଅନ-ଆ) ସଙ୍କେତ ଦ୍ୱାରା
ସୂଚ, ସୂଚୀ-ବି. ଛୁଞ୍ଚି ।
ସୂଚିକ-ବି. ଦରଜି ।
ସୂଚିତ-ବିଂ. ସଙ୍କେତ ଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାପିତ ।
ସୂଚୀ-ପତ୍ର-ବି. ନିର୍ଘଣ୍ଟ ।
ସୂତ-ବିଂ. (ସୂ-ତ) ପ୍ରସୂତ, ଜାତ ।
ସୂତା-ବି. ସୂତ୍ର ।
ସୂତିକା-ବି. ନବପ୍ରସୂତା ସ୍ତ୍ରୀ ।
ସୂତିକାଗାର-ବି. ପ୍ରସବଗୃହ । [ନିୟମବାକ୍ୟ ।
ସୂତ୍ର-ବି. (ସୂତ୍ର-ଅ) ସୂତା; ଶାସ୍ତ୍ରର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ
ସୂତ୍ରଧର } ବି. (ସୂତ୍ର-ଧୃ-ଅ) ନାଟ୍ୟପ୍ରସ୍ତାବକ;
ସୂତ୍ରଧାର } ବଢ଼େଇ ।
ସୂତ୍ର-ପାତ-ବି. ସୂତାପକାଇବା; କାର୍ଯ୍ୟର ସୂଚନା ।
ସୂଦନ-ବିଂ. (ସୂଦ୍-ଅନ) ବିନାଶକ ।
ସୂନା-ବି. କସେଇଖାନା ।
ସୂନୁ-ବି. (ସୂ-ନୁ) ପୁତ୍ର ।
ସୂନୃତ-ବି. ସତ୍ୟ ଓ ପ୍ରିୟ-ବାକ୍ୟ ।
ସୂପ-ବି. ଝୋଳ ।
ସୂପକାର-ବି. ସୂଆର; ରନ୍ଧନକର୍ତ୍ତା, ପାଚକ ।
ସୂର-ବି. ସୂର୍ଯ୍ୟ; ପଣ୍ଡିତ ।
ସୂରି-ବି. କବି; ପଣ୍ଡିତ ।

ସୂର୍ପ-ବି. କୁଲା ।
ସୂର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ସୃ-ଯ) ଦିବାକର ।
ସୂର୍ଯ୍ୟ-କାନ୍ତ-ବି. ମଣିବିଶେଷ ।
ସୂର୍ଯ୍ୟ-ମୁଖୀ-ବି. ପୁଷ୍ପବିଶେଷ ।
ସୃଜନ-ବି. (ସୃଜ୍-ଅନ) ସୃଷ୍ଟି ।
ସୃଷ୍ଟ-ବିଂ. (ସୃଜ୍-ତ) ନିର୍ମିତ, ରଚିତ ।
ସୃଷ୍ଟି-ବି. (ସୃଜ୍-ତି) ନିର୍ମାଣ, ରଚନା ।
ସେ-ସଂ. ସେହି ।
ସେକ-ବି. (ସିଚ୍-ଅ) ସେଚନ ।
ସେକିବା-କ୍ରି. ତାପ ଦେବା । [ଇବା ।
ସେଚନ-ବି (ସିଚ୍-ଅନ) ସିଞ୍ଚନ; ପାଣି ମଡ଼େ-
ସେଣା-ବି. କ୍ଷେତକୁ ପାଣି ବହିବାର ଯନ୍ତ୍ର ।
ସେତୁ-ବି. ଜଳବନ୍ଧ ।
ସେନା-ବି. ସୈନ୍ୟଦଳ ।
ସେନା-ନିବେଶ-ବି. ଶିବିର, ଛାଉଣୀ ।
ସେନାନୀ-ବି. ସେନାପତି । [ଛଟାଙ୍କି) ।
ସେର-ବି. ଓଜନ ଓ ପରିମାଣବିଶେଷ (୧୬
ସେବକ-ବି. (ସେବ୍-ଅକ) ପରିଚାରକ ।
ସେବନ-ବି. (ସେବ୍-ଅନ) ସେବା; ଉପଭୋଗ ।
ସେବା-ବି. (ସେବ୍-ଅ-ଆ) ପରିଚର୍ଯ୍ୟା, ସେବନ ।
ସେବିତ-ବିଂ. (ସେବ୍-ତ) ଆଶ୍ରିତ, ଭୁକ୍ତ ।
ସେବ୍ୟ-ବିଂ. (ସେବ୍-ଯ) ସେବନୀୟ; ପରିଚର୍ଯ୍ୟା-
ଯୋଗ୍ୟ ।
ସୈକତ-ବି. (ସିକତା-ଅ) ବାଲୁକାମୟ ତଟ,
ପୁଳିନ । [କାର୍ଯ୍ୟ ।
ସୈନାପତ୍ୟ-ବି. (ସେନାପତି-ଯ) ସେନାପତିର
ସୈନିକ-ବିଂ. (ସେନା-ଇକ) ସେନାଦଳଭୁକ୍ତ ।

ସୈନ୍ଧବ-ବିଂ. (ସିନ୍ଧୁ-ଅ) ସିନ୍ଧୁସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ବି. ସମୁଦ୍ରଜାତ ଲବଣ ।

ସୈନ୍ୟ-ବି. (ସେନା-ଯ) ସେନା ।

ସୈରନ୍ଧ୍ରୀ-ବି. ପରଗୃହସ୍ଥିତା ସ୍ୱାଧୀନା ଶିଳ୍ପ-

ସୋଠା-ବି. ମୋଟ ଯଷ୍ଟି । [କାରଣୀ ।

ସୋଢ଼ୁଅ-ବି. ପାଣି ବୋହିବାର ନୌକାକାର

ସୋପାନ-ବି. ଅଧିରୋହଣୀ, ସିଡ଼ି । [ପାତ୍ର ।

ସୋମ-ବି. ଚନ୍ଦ୍ର; ସୋମଲତାର ରସ ।

ସୋରିଷ-ବି. ସର୍ଷପ ।

ସୋହାଗା-ବି. ଟାଙ୍ଗଣା ।

ସୌକର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ସୁକର-ଯ) ସୁସାଧ୍ୟତା ।

ସୌକୁମାର୍ଯ୍ୟ-ବି.(ସୁକୁମାର-ଯ) କୋମଳତା ।

ସୌଖୀନ-ବିଂ. (ସୁଖ-ଈନ) ବିଳାସୀ ।

ସୌଖ୍ୟ-ବି. (ସୁଖ-ଯ) ସୁଖସମୂହ ।

ସୌଗନ୍ଧିକ-ବି. (ସୁଗନ୍ଧ-ଇକ) ନୀଳକଇଁ ।

ସୌଜନ୍ୟ-ବି. (ସୁଜନ-ଯ) ସାଧୁତା, ଭଦ୍ରତା ।

ସୌଦାମିନୀ-ବି. ବିଦ୍ୟୁତ୍ । [ପ୍ରାସାଦ ।

ସୌଧ-ବି. (ସୁଧା-ଅ) ସୁଧା-ଧବଳିତ ଗୃହ,

ସୌନିକ-ବି. (ସୂନା-ଇକ) କସାଇ ।

ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ସୁନ୍ଦର-ଯ) ଶୋଭା । [ଭାଗ୍ୟ ।

ସୌଭାଗ୍ୟ-ବି. (ସୁଭଗ-ଯ) ସୁ-ଦଶା; ଶୁଭ

ସୌଭ୍ରାତ୍ର-ବି. (ସୁଭ୍ରାତୃ-ଅ) ଭାଇଙ୍କର ପରସ୍ପର

ସୌମିତ୍ର-ବି. (ସୁମିତ୍ରା-ଇ) ଲକ୍ଷ୍ମଣ । [ପ୍ରୀତି ।

ସୌମ୍ୟ-ବିଂ. (ସୋମ-ଯ) ସୁନ୍ଦର; ଶାନ୍ତମୂର୍ତ୍ତି ।

ସୌର-ବିଂ. (ସୂର-ଅ) ସୂର୍ଯ୍ୟସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ସୌରଭ-ବି. (ସୁରଭି-ଅ) ସୁଗନ୍ଧ ।

ସୌରାଜ୍ୟ-ବି. (ସୁରାଜନ୍-ଯ) ଉତ୍ତମ-ରାଜତ୍ୱ ।

ସୌଷ୍ଠବ-ବି. (ସୁଷ୍ଠୁ-ଅ) ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ-ଉତ୍କର୍ଷ ।

ସୌସାଦୃଶ୍ୟ-ବି. (ସୁସଦୃଶ-ଯ) ଉତ୍ତମସାଦୃଶ୍ୟ ।

ସୌହାର୍ଦ୍ଦ, ସୌହୃଦ୍ୟ-ବି. (ସୁହୃଦ୍-ଅ,-ଯ)

ସ୍କନ୍ଦ-ବି. କାର୍ତ୍ତିକେୟ । [ବନ୍ଧୁତା, ପ୍ରଣୟ ।

ସ୍କନ୍ଧ-ବି. କାନ୍ଧ; ବୃକ୍ଷ-କାଣ୍ଡ; ସୈନ୍ୟ ।

ସ୍କନ୍ଧାବାର-ବି. ସୈନ୍ୟ-ଶିବିର ।

ସ୍ଖଳନ-ବି. (ସ୍ଖଲ୍-ଅନ) ବିଚ୍ୟୁତି; ଭ୍ରଂଶ; ଭ୍ରାନ୍ତି ।

ସ୍ଖଳିତ-ବିଂ. ବିଚ୍ୟୁତ; ଭ୍ରଷ୍ଟ ।

ସ୍ତନ-ବି. ନାରୀର ବକ୍ଷୋଜ ।

ସ୍ତନନ୍ଧୟ-ବି. (ସ୍ତନ-ଧେ-ଅ) ସ୍ତନ୍ୟପାୟୀ ଶିଶୁ ।

ସ୍ତନୟିତ୍ନୁ-ବି. ମେଘ ।

ସ୍ତନିତ-ବି. ମେଘଧ୍ୱନି ।

ସ୍ତନ୍ୟ-ବି. ସ୍ତନ-ଦୁଗ୍ଧ । [ଜୀବ ।

ସ୍ତନ୍ୟ-ପାୟୀ-ବି. ମନୁଷ୍ୟାଦି ସ୍ତନ୍ୟପାନକାରୀ

ସ୍ତବ୍ଧ-ବିଂ. (ସ୍ତନ୍ଭ୍-ତ) ଜଡ଼ଭାବ-ପ୍ରାପ୍ତ, ସ୍ପନ୍ଦହୀନ ।

ସ୍ତମ୍ଭ-ବି. ଜଡ଼ଭାବ; ଖମ୍ବ ।

ସ୍ତମ୍ଭିତ-ବିଂ. (ସ୍ତନ୍ଭ୍-ଣିଚ-ତ) ଜଡ଼ଭାବ-ପ୍ରାପିତ ।

ସ୍ତର-ବି. (ସ୍ତୃ-ଅ) ଭୂମିର ପରସ୍ତ; ଶଯ୍ୟା ।

ସ୍ତବ-ବି. (ସ୍ତୁ-ଅ) ସ୍ତୁତି, ପ୍ରଶଂସା ।

ସ୍ତବକ-ବି. ଗୁଚ୍ଛ, ପେଣ୍ଡା । [କାରୀ ।

ସ୍ତାବକ-ବି. (ସ୍ତୁ-ଅକ) ସ୍ତୁତିକାରକ; ଗୁଣଗାନ-

ସ୍ତିମିତ-ବିଂ. ନିଶ୍ଚଳ, ସ୍ଥିର ।

ସ୍ତୁତ-ବିଂ. ପ୍ରଶଂସିତ ।

ସ୍ତୁତି-ବି. ପ୍ରଶଂସା, ସ୍ତବ ।

ସ୍ତୁତ୍ୟ-ବି. (ସ୍ତୁ-ଯ) ପ୍ରଶଂସା- ଯୋଗ୍ୟ।
ସ୍ତୂପ-ବି. ରାଶି, ଗଦା ।
ସ୍ତୂପୀକୃତ-ବି. ରାଶୀକୃତ ।
ସ୍ତେୟ-ବି. ଚୌର୍ଯ୍ୟ ।
ସ୍ତୋକ-ବି. ଅଳ୍ପ: ଏବୋଧଯୁକ୍ତ ।
ସ୍ତୋତା-ବି. (ସ୍ତୁ-ତୃ) ସ୍ତବ-କାରକ ।
ସ୍ତୋତ୍ର-ବି. (ସ୍ତୁ-ତ୍ର) ସ୍ତବ ।
ସ୍ତୋମ-ବି. ରାଶି, ସମୂହ; ସ୍ତବ ।
ସ୍ତ୍ରୀ-ବି. ଜାୟା, ପତ୍ନୀ ।
ସ୍ତ୍ରୈଣ-ବି. (ସ୍ତ୍ରୀ-ଣ) ସ୍ତ୍ରୀର ବଶୀଭୂତ ପୁରୁଷ ।
ସ୍ଥ-ବି. (ସ୍ଥା-ଅ) ସ୍ଥିତ । [ନିବର୍ତ୍ତିତ ।
ସ୍ଥଗିତ-ବି. (ସ୍ଥଗ୍-ତ) କିଛିକାଳ ନିମିତ୍ତ ବନ୍ଦ ;
ସ୍ଥପତି-ବି. ଗୃହନିର୍ମାଣ-ଶିଳ୍ପୀ, ସୂତ୍ରଧର ।
ସ୍ଥଳ, ସ୍ଥଳୀ-ବି. ଭୂମି, ସ୍ଥାନ, ଥଳୀ ।
ସ୍ଥବିର-ବି. ବୃଦ୍ଧ ।
ସ୍ଥାଣୁ-ବି. ଶିବ; ଥୁଣ୍ଟାଗଛ ।
ସ୍ଥାନ-ବି. (ସ୍ଥା-ଅନ) ସ୍ଥଳ; ଆଧାର; ସ୍ଥିତି ।
ସ୍ଥାନୀୟ-ବି. (ସ୍ଥାନ-ଈୟ) ସ୍ଥାନ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ସ୍ଥାପକ-ବି. (ସ୍ଥା-ଣିଚ୍-ଅକ) ସ୍ଥାପନକାରୀ ।
ସ୍ଥାପତ୍ୟ-ବି. (ସ୍ଥପତି-ଯ) ଗୃହନିର୍ମାଣ-ଶିଳ୍ପ ।
ସ୍ଥାପନ, ସ୍ଥାପନା-ବି. (ସ୍ଥା-ଣିଚ୍-ଅନ, ଆ) ସ୍ଥିତିବିଧାନ; ଅର୍ପଣ ।
ସ୍ଥାପିତ-ବି. (ସ୍ଥା-ଣିଚ୍-ତ) ନିବେଶିତ ।
ସ୍ଥାୟିତା-ବି. ସ୍ଥିରତା ।
ସ୍ଥାୟୀ ବି. (ସ୍ଥା-ଇନ୍) ସ୍ଥିତିଶୀଳ; ସ୍ଥିର ।
ସ୍ଥାଲୀ-ବି. ଥାଳୀ ।
ସ୍ଥାବର-ବି. (ସ୍ଥା-ବର) ଅଚଳ ।
ସ୍ଥିତ-ବି. (ସ୍ଥା-ତ) ସ୍ଥାନଗତ; ସ୍ଥିର ।
ସ୍ଥିତି-ବି. (ସ୍ଥା-ତି) ଅବସ୍ଥାନ ରହିବା; ଅବସ୍ଥା ।
ସ୍ଥିତି-ସ୍ଥାପକ-ବି. ପୂର୍ବସ୍ଥାନେ ସ୍ଥାପନକାରୀ ।
ସ୍ଥିର-ବି. (ସ୍ଥା-ଇର) ସ୍ଥାୟୀ; ନିଶ୍ଚଳ; ଦୃଢ଼ ।
ସ୍ଥିରୀକୃତ-ବି. (ସ୍ଥିର-ଈ-କୃ-ତ) ଅବଧାରିତ; [ଦୃଢୀକୃତ ।
ସ୍ଥୂରି-ବି. ଭାରବାହକ ବୃଷ ।
ସ୍ଥୂଳ-ବି. ମୋଟ ; ଇନ୍ଦ୍ରିୟ-ଗ୍ରାହ୍ୟ ।
ସ୍ଥୈର୍ଯ୍ୟ-ବି. (ସ୍ଥିର-ଯ) ସ୍ଥିରତା ।
ସ୍ଥୌଲ୍ୟ-ବି. (ସ୍ଥୂଳ-ଯ) ସ୍ଥୂଳତା ।
ସ୍ନାତ-ବି. (ସ୍ନା-ତ) ଜଳଦ୍ୱାରା ଅଭିଷିକ୍ତ ।
ସ୍ନାନ-ବି.(ସ୍ନା-ଅନ) ଅବଗାହନ; ସର୍ବାଙ୍ଗକ୍ଷାଳନ ।
ସ୍ନାୟୁ-ବି. ମାଂସ ଓ ଅସ୍ଥିର ବନ୍ଧନୀ ଶିରା ।
ସ୍ନିଗ୍ଧ-ବି. (ସ୍ନିହ୍-ତ) ସ୍ନେହଯୁକ୍ତ ; କୋମଳ ; ଚିକ୍କଣ ; ଶୀତଳ ।
ସ୍ନୁଷା-ବି. ପୁତ୍ରବଧୂ । [ଘୃତାଦି ସ୍ନିଗ୍ଧ ବସ୍ତୁ ।
ସ୍ନେହ-ବି. (ସ୍ନିହ୍-ଅ) ପ୍ରୀତି, ବାତ୍ସଲ୍ୟ; ତୈଳ-
ସ୍ପନ୍ଦ, ସ୍ପନ୍ଦନ-ବି. (ସ୍ପନ୍ଦ୍-ଅ, ଅନ) ଈଷତ୍ କମ୍ପନ, ଚଳନ ।
ସ୍ପନ୍ଦିତ-ବି. (ସ୍ପନ୍ଦ୍-ତ) ଈଷତ୍ ଚଳିତ, ସ୍ଫୁରିତ ।
ସ୍ପର୍ଦ୍ଧା-ବି. (ସ୍ପର୍ଦ୍ଧ୍-ଅ-ଆ) ଗର୍ବ ; ପ୍ରତିଯୋଗିତା;
ସ୍ପର୍ଦ୍ଧିତ-ବି. ସ୍ପର୍ଦ୍ଧାଯୁକ୍ତ । [ମାତ୍ସର୍ଯ୍ୟ ।
ସ୍ପର୍ଦ୍ଧୀ-ବି. ସ୍ପର୍ଦ୍ଧାକାରୀ ।
ସ୍ପର୍ଶ-ବି.(ସ୍ପୃଶ୍-ଅ) ତ୍ୱଗିନ୍ଦ୍ରିୟଗ୍ରାହ୍ୟ ଗୁଣ; ଛୁଇଁବା ।
ସ୍ପର୍ଶ-ମଣି-ବି. ଯେଉଁ . ମଣିର ସ୍ପର୍ଶ ମାତ୍ରକେ ଲୌହାଦି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଏ, ପରଶ-ପଥର ।

ସ୍ପର୍ଶୀ-ବି. ସ୍ପର୍ଶକାରୀ ।
ସ୍ପର୍ଶେନ୍ଦ୍ରିୟ-ବି. ତ୍ୱଗିନ୍ଦ୍ରିୟ ।
ସ୍ପଷ୍ଟ ବି. (ସ୍ପଶ୍-ତ) ସୁପ୍ରକାଶିତ, ବ୍ୟକ୍ତ ।
ସ୍ପଶ୍ୟ ବି. (ସ୍ପୃଶ୍-ଯ) ସ୍ପର୍ଶଯୋଗ୍ୟ ।
ସ୍ପୃଷ୍ଟ-ବି. (ସ୍ପୃଶ୍-ତ) ଛୁଁଆ । [ଶ୍ଳାଘ୍ୟ ।
ସ୍ପୃହଣୀୟ-ବି. (ସ୍ପୃହ୍-ଅନୀୟ) ବାଞ୍ଛନୀୟ ।
ସ୍ପୃହା-ବି. (ସ୍ପୃହ୍-ଅ-ଆ) ବାଞ୍ଛା; ଲୋଭ ।
ସ୍ଫଟିକ-ବି. ଶୁଭ୍ର ସ୍ୱଚ୍ଛ ପ୍ରସ୍ତର-ବିଶେଷ ।
ସ୍ଫାଟିକ-ବି. (ସ୍ଫଟିକ-ଅ) ସ୍ଫଟିକମୟ ।
ସ୍ଫୀତ ବି. (ସ୍ଫାୟ୍-ତ) ଫୁଲିଲା; ବର୍ଦ୍ଧିତ ।
ସ୍ଫୀତି-ବି. (ସ୍ଫାୟ୍-ତି) ପ୍ରବୃଦ୍ଧି ; ଫୁଲିଉଠିବା ।
ସ୍ଫୁଟ-ବି. (ସ୍ଫୁଟ୍-ଅ) ଫୁଟା; ସ୍ପଷ୍ଟ; ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ।
ସ୍ଫୁଟନ-ବି. ବିକାଶ-ପ୍ରାପ୍ତି ।
ସ୍ଫୁଟିତ-ବି. ବିକଶିତ ।
ସ୍ଫୁରଣ-ବି. (ସ୍ଫୁର୍-ଅନ) ସ୍ପନ୍ଦନ; ଦୀପ୍ତି; ପ୍ରକାଶ;
ସ୍ଫୁରିତ-ବି. ସ୍ପନ୍ଦିତ; ଦୀପ୍ତ ।
ସ୍ଫୁଲିଙ୍ଗ-ବି. ଅଗ୍ନି-କଣା ।
ସ୍ଫୂର୍ତ୍ତି-ବି. (ସ୍ଫୁର୍-ତି) ହର୍ଷ; ବିକାଶ ।
ସ୍ଫୋଟକ-ବି. ବ୍ରଣ, ଫୋଡ଼ା ।
ସ୍ମୟ-ବି. (ସ୍ମି-ଅ) ଗର୍ବ; ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ।
ସ୍ମର-ବି. (ସ୍ମୃ-ଅ) କନ୍ଦର୍ପ । [ସ୍ମୃତ ।
ସ୍ମରଣ-ବି. (ସ୍ମୃ-ଅନ) ପୂର୍ବକଥା ମନେ କରିବା,
ସ୍ମରଣୀୟ-ବି. (ସ୍ମୃ-ଅନୀୟ) ସ୍ମର୍ତ୍ତବ୍ୟ; ସ୍ମରଣ-
ସ୍ମର-ପ୍ରିୟା-ବି. ରତି । [ଯୋଗ୍ୟ ।
ସ୍ମର-ବୈରୀ-ବି. ମହାଦେବ ।

ସ୍ମାରକ-ବି. (ସ୍ମୃ-ଣିଚ୍-ଅକ) ସ୍ମରଣକାରକ ।
ସ୍ମାର୍ତ୍ତ-ବି. (ସ୍ମୃତି-ଅ) ସ୍ମୃତିଶାସ୍ତ୍ର-ବେତ୍ତା ।
ସ୍ମିତ-ବି. ଈଷତ୍ ହାସ୍ୟ; ବି. ଈଷତ୍ ହାସ୍ୟ-
ସ୍ମୃତ-ବି. ସ୍ମୃ ତ ହ ସ ଉପଲବ୍ଧ । [ଯୁକ୍ତ ।
ସ୍ମୃତି-ବି. ସ୍ମରଣଶକ୍ତି ; ମନ୍ୱାଦିପ୍ରଣୀତ ଧର୍ମ-
ସ୍ମେର-ବି. ଈଷତ୍ ହାସ୍ୟଯୁକ୍ତ । [ଶାସ୍ତ୍ର ।
ସ୍ୟନ୍ଦନ-ବି. (ସ୍ୟନ୍ଦ୍-ଅନ) ରଥ ।
ସ୍ୟମନ୍ତକ-ବି. କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଭୂଷଣ ମଣି ।
ସ୍ୟୂତ-ବି. (ସିବ୍-ତ) ଗ୍ରଥିତ ।
ସ୍ରକ୍-ବି. ମାଳା ।
ସ୍ରବ-ବି. (ସ୍ରୁ-ଅ) କ୍ଷରଣ ।
ସ୍ରଷ୍ଟା-ବି. (ସୃଜ୍-ତୃ) ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ।
ସ୍ରସ୍ତ-ବି. (ସ୍ରନ୍ସ-ତ) ଚ୍ୟୁତ, ଭ୍ରଷ୍ଟ ।
ସ୍ରାବ-ବି. (ସ୍ରୁ-ଅ) କ୍ଷରଣ ।
ସ୍ରୁତ-ବି. (ସ୍ରୁ-ତ) କ୍ଷରିତ ।
ସ୍ରୋତଃ-ବି. (ସ୍ରୁ-ଅସ) ଜଳପ୍ରବାହ ।
ସ୍ରୋତସ୍ୱତୀ-ବି. (ସ୍ରୋତସ୍-ବତୁ-ଈ) ନଦୀ ।
ସ୍ୱ-ବି. ଆତ୍ମ; ଆପେ; ଧନ ।
ସ୍ୱକୀୟ ସ୍ୱୀୟ-ବି. ନିଜ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ସ୍ୱ-ଗତ-ବି. ମନୋଗତ ; ବି. ମନେ ମନେ
କହିବା । [ଧାରଣକ୍ଷମ ।
ସ୍ୱଚ୍ଛ-ବି. (ସୁ-ଅଚ୍ଛ) ଅତି ନିର୍ମଳ ; ପ୍ରତିବିମ୍ବ-
ସ୍ୱ-ଚ୍ଛନ୍ଦ-ବି. ସ୍ୱାଧୀନ ; ସୁସ୍ଥ ।
ସ୍ୱ-ଜନ-ବି. ଆତ୍ମୀୟ ।
ସ୍ୱତଃ-ଅ. (ସ୍ୱ-ତସ) ସ୍ୱୟଂ ।
ସ୍ୱ-ତନ୍ତ୍ର-ବି. ସ୍ୱାଧୀନ ।

ସ୍ୱତ୍ୱ-ବି. ଅଧିକାର; ଧନାଦିରେ ସ୍ୱାମିତ୍ୱ ।
ସ୍ୱଧା-ଅ. ପିତୃ-ତର୍ପଣର ମନ୍ତ୍ର ।
ସ୍ୱନ-ବି. (ସ୍ୱନ୍-ଅ) ଶବ୍ଦ, ଧ୍ୱନି ।
ସ୍ୱନିତ-ବିଂ. ଧ୍ୱନିତ । [ଅନୁଭବ ।
ସ୍ୱପ୍ନ-ବି. (ସ୍ୱପ୍-ନ) ନିଦ୍ରାବସ୍ଥାରେ ଅଳୀକ
ସ୍ୱ-ଭାବ-ବି. ପ୍ରକୃତି ; ସ୍ୱକୀୟ ଭାବ ।
ସ୍ୱଭାବ-ତଃ-ଅ. ପ୍ରକୃତି-ବଶତଃ ।
ସ୍ୱୟଂ-ଅ. ଆପେ, ନିଜେ ।
ସ୍ୱୟମ୍ବର-ବି. (ସ୍ୱୟଂ-ବୃ-ଅ) ସ୍ୱୟଂ ପତିବରଣ ।
ସ୍ୱୟମ୍ବରା-ବି. ସ୍ୱୟଂ ପତିବରଣ-କାରିଣୀ ସ୍ତ୍ରୀ ।
ସ୍ୱୟମ୍ଭୂ-ବି. (ସ୍ୱୟଂ-ଭୂ-କ୍ୱିପ୍) ପରମେଶ୍ୱର ।
ସ୍ୱର୍-ଅ ସ୍ୱର୍ଗ, ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱଲୋକ ।
ସ୍ୱର-ବି. କଣ୍ଠଧ୍ୱନି ।
ସ୍ୱ-ରୂପ-ବି. ପ୍ରକୃତରୂପ ; ସ୍ୱଭାବ । [ଲୋକ ।
ସ୍ୱର୍ଗ-ବି. (ସ୍ୱର୍-ଗୈ-ଅ) ଦେବଲୋକ, ଅନନ୍ତ/
ସ୍ୱର୍ଗୀୟ-ବିଂ. ସ୍ୱର୍ଗ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ-ବି. ସୁନା, ସୁବର୍ଣ୍ଣ ।
ସ୍ୱଳ୍ପ-ବିଂ. (ସୁ-ଅଳ୍ପ) ଅତିଅଳ୍ପ ।
ସ୍ୱସା-ବି. (ସ୍ୱସୃ ଶବ୍ଦଜ) ଭଗିନୀ ।
ସ୍ୱସ୍ତି-ଅ. (ସୁ-ଅସ୍ତି) ଆଶୀର୍ବାଦ; ଶୁଭ ।
ସ୍ୱସ୍ତ୍ୟୟନ-(ସ୍ୱସ୍ତି-ଅୟନ) ମଙ୍ଗଳପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ
ପୂଜାନୁଷ୍ଠାନ । [ବ୍ୟକ୍ତି-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ସ୍ୱୀୟ-ବି. (ସ୍ୱ-ଈୟ) ଆତ୍ମୀୟ ; ବିଂ.
ସ୍ୱାକ୍ଷର-ବି. (ସ୍ୱ-ଅକ୍ଷର) ଦସ୍ତଖତ ।
ସ୍ୱାଗତ-ବି. (ସୁ-ଆଗତ) ଶୁଭାଗମନ ।

ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ-ବି. (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର-ଯ) ସ୍ୱାଧୀନତା ।
ସ୍ୱାତୀ-ବି. ନକ୍ଷତ୍ର-ବିଶେଷ ।
ସ୍ୱାଦ-ବି. (ସ୍ୱଦ୍-ଅ) ରସ; ଆସ୍ୱାଦ ।
ସ୍ୱାଦୁ ବିଂ. ମଧୁର, ମିଷ୍ଟ ।
ସ୍ୱାଧୀନ-ବିଂ. (ସ୍ୱ-ଅଧୀନ) ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ।
ସ୍ୱାଧ୍ୟାୟ-ବି.(ସୁ-ଆ ଅଧି-ଇ-ଅ) ବେଦ-ପାଠ ।
ସ୍ୱାଭାବିକ-ବିଂ. (ସ୍ୱଭାବ ଇକ) ସ୍ୱଭାବ ସିଦ୍ଧ ।
ସ୍ୱାମିତ୍ୱ-ବି (ସ୍ୱାମିନ୍ ତ୍ୱ) ସ୍ୱତ୍ୱ; ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ।
ସ୍ୱାମୀ-ବି. ପତି; ପ୍ରଭୁ; ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ।
ସ୍ୱାୟତ୍ତ-ବିଂ. (ସ୍ୱ-ଆୟତ୍ତ) ନିଜର ଅଧୀନ ।
ସ୍ୱାରାଜ୍ୟ-ବି. (ସ୍ୱରାଜ୍-ଯ) ସ୍ୱରାଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ପର-
ମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ।
ସ୍ୱାର୍ଥ-ବି. (ସ୍ୱ-ଅର୍ଥ) ଆତ୍ମ-ପ୍ରୟୋଜନ ।
ସ୍ୱାର୍ଥ-ପର-ବିଂ. ନିଜ ପ୍ରୟୋଜନ ସାଧନରେ ତତ୍-
ପର, ଅନ୍ୟର ପ୍ରୟୋଜନପ୍ରତି ଉପେକ୍ଷା-କାରୀ ।
ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ-ବି. (ସ୍ୱସ୍ଥ-ଯ) ସୁସ୍ଥତା ।
ସ୍ୱାହା-ଅ. ହୋମ-ମନ୍ତ୍ର; ବି. ଅଗ୍ନି-ପତ୍ନୀ ।
ସ୍ୱିନ୍ନ-ବିଂ. (ସ୍ୱିଦ୍-ତ) ସ୍ୱେଦଯୁକ୍ତ ।
ସ୍ୱୀକାର-ବି.(ସ୍ୱ-ଈ-କୃ-ଅ) ଅଙ୍ଗୀକାର; ଗ୍ରହଣ ।
ସ୍ୱୀକୃତ-ବିଂ. ଅଙ୍ଗୀକୃତ । [ଚାରୀ ।
ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ-ବିଂ.(ସ୍ୱ ଇଚ୍ଛା-ଚର୍-ଇନ୍)ଯଥେଚ୍ଛା-
ସ୍ୱେଦ-ବି. (ସ୍ୱିଦ୍-ଅ) ଘର୍ମ, ଝାଳ ।
ସ୍ୱେଦନ-ବି. (ସ୍ୱିଦ୍-ଅନ) ଘର୍ମ-ନିଃସାରଣ ।
ସ୍ୱୈର-ବିଂ. ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦ ।
ସ୍ୱୈର-ଚାରୀ-ବିଂ. ଯଥେଚ୍ଛାଚାରୀ ।
ସ୍ୱୈରିଣୀ-ବିଂ. ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରିଣୀ, ବ୍ୟଭିଚାରିଣୀ ।

ହ

ହ ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣର ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶଦ୍ବର୍ଣ୍ଣ ।

ହଂସ—ବି. ପକ୍ଷୀବିଶେଷ ; ଅଶ୍ବ ; ସ୍ତ୍ରୀ. ହଂସୀ ।
ହଂସଗଲି—ବି. ପକ୍ଷିବିଶେଷ ।
ହଁ, ହଇ—ଅ. ସମ୍ମତି-ସୂଚକ ଶବ୍ଦ । [କାର ।
ହକ—ବିଂ. (ଆରବୀ) ନ୍ୟାଯ୍ୟ; ବି. ନ୍ୟାଯ୍ୟ ଅଧି-
ହକରା ବି. ଡାକରା ।
ହଜମ୍—ବି. (ଆରବୀ) ପରିପାକ ।
ହଠ—ବି. କୌତୁକ; ତାମସା ।
ହଠହଠା—ବି. ବଡ଼ମନା ।
ହଟିବା—କ୍ରି. ପଛକୁ ପଳାଇବା ।
ହଟ୍ଟ—ବି. ହାଟ ।
ହଟ୍ଟ ବିଳାସିନୀ—ବି. ବେଶ୍ୟା ।
ହଠ—ବି.—ବଳାତ୍କାର ।
ହଠାତ୍—ଅ. ସହସା, ଅକସ୍ମାତ୍ ।
ହଣ୍ଡିକା—ବି. ହାଣ୍ଡି ।
ହତ—ବିଂ. (ହନ୍ ତ) ନଷ୍ଟ; ବ୍ୟାହତ ।
ହତ-ଭାଗିନୀ—ବିଂ. ଭାଗ୍ୟହୀନା ।
ହତ-ଭାଗ୍ୟ—ବିଂ. ଭାଗ୍ୟହୀନ ।
ହତ-ଶ୍ରୀ—ବିଂ. ଶ୍ରୀହୀନ ।
ହତାଶ—ବିଂ. ଆଶାଶୂନ୍ୟ, ନିରାଶ ।
ହତିଆର—ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଶସ୍ତ୍ର ।
ହତ୍ୟା—ବି. (ହନ୍-ଯ-ଆ) ବଧ, ମାରଣ ।
ହନନ—ବି. (ହନ୍ ଅନ) ବଧ ।
ହନୁ—ବି. ଗଣ୍ଡସ୍ଥଳର ଉପରିଭାଗ; କପି ।
ହନୁମାନ୍—ବି.(ହନୁ-ମତ୍) କପି; ମହାକପି-ବୀର ।

ହନ୍ତବ୍ୟ—ବିଂ. (ହନ୍-ତବ୍ୟ) ବଧଯୋଗ୍ୟ ।
ହନ୍ତା—ବିଂ. (ହନ୍-ତୃ) ଘାତକ, ବଧକାରକ ।
ହପ୍ତା—ବି. (ପାର୍ଶୀ) ସପ୍ତାହ ।
ହମ୍ବା—ବି. ଗୋରୁର ଶବ୍ଦ ।
ହୟ—ବି, ଅଶ୍ବ । [ଭାଜକଅଙ୍କ ।
ହର—ବିଂ. (ହୃ-ଅ) ହରଣକର୍ତ୍ତା ; ବି. ମହାଦେବ;
ହରଣ—ବି. (ହୃ-ଅନ) ଚୋରି; ନାଶନ; ଭାଗ-
ହରି—ବି. (ହୃ-ଇ) ବିଷ୍ଣୁ; ସିଂହ । [କରଣ ।
ହରି-କାଠ—ବି. ମନୁଷ୍ୟବନ୍ଧନାର୍ଥ ଅର୍ଗଳ-
ହରିଣ—ବି, ମୃଗ, କୁରଙ୍ଗ । [ବିଶେଷ ।
ହରିତ୍, ହରିତ—ବିଂ. ସବୁଜ-ବର୍ଣ୍ଣ ।
ହରିତାଳ—ବି. ଧାତୁବିଶେଷ ।
ହରିତକୀ—ବି. ହରିଡ଼ା ।
ହରିଦଶ୍ୱ—ବି. (ହରିତ୍-ଅଶ୍ୱ) ସୂର୍ଯ୍ୟ ।
ହରିଦ୍ରା—ବି. ହଳଦ ।
ହର୍ତ୍ତା—ବିଂ. (ହୃ-ତୃ) ହରଣକର୍ତ୍ତା ।
ହର୍ମ୍ୟ—କ୍ଲୀ. ପ୍ରାସାଦ ।
ହର୍ଯ୍ୟକ୍ଷ—ପୁଂ. (ହରି-ଅକ୍ଷି-ଅ) ସିଂହ ।
ହର୍ଷ—ବି. (ହୃଷ୍-ଅ) ସୁଖ, ଆହ୍ଲାଦ ।
ହର୍ଷଣ—ବିଂ. (ହୃଷ୍-ଅନ) ହର୍ଷଜନକ ।
ହଳ—ବି ଲଙ୍ଗଳ ।
ହଳଦି—ବି. ହରିଦ୍ରା ।
ହଳଦିବସନ୍ତ—ବି. ପକ୍ଷୀବିଶେଷ ।
ହଳ-ଧର—ବି. ବଳଦେବ, କୃଷକ ।
ହଳନ୍ତ—ବି. (ହଳ୍-ଅନ୍ତ) ବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଣ୍ଣ ।
ହଳାହଳ—ବି. କାଳକୂଟ, ବିଷ ।

ହଳିଆ-ବି. ହଳ-କର୍ଷକ; କୃଷକ । [କୃତ୍ୟ ।
ହଲ୍ଲୀଷକ-ବି. ମଣ୍ଡଳାକାରରେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର
ହବନ-ବି (ହୁ-ଅନ) ଯଜ୍ଞ, ହୋମ ।
ହବିଃ ହବ୍ୟ-ବି. ହୋମାର୍ଥଘୃତ ।
ହବିଷ୍ୟ-ବି. (ହବିସ୍-ଯ) ଘୃତାନ୍ନ ।
ହସ-ବି. (ହସ୍-ଅ) ହାସ୍ୟ ।
ହସନ୍ତି-ବି. ଉହ୍ନେଇ ।
ହସ୍ତ-ବି. ହାତ, କର; ଶୁଣ୍ଢ ।
ହସ୍ତି-ପକ-ବି. ମାହୁନ୍ତ । [ହସ୍ତିନୀ ।
ହସ୍ତୀ-ବି (ହସ୍ତ-ଇନ୍) ହାତୀ, କରୀ; ସ୍ତ୍ରୀ-
ହାଉ-ବି. ଭ୍ରମଣ ।
ହାଉଦା-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ହସ୍ତିପୃଷ୍ଠର ଅମାରି ।
ହାଙ୍ଗର-ବି. ହିଂସ୍ର ଜଳଜନ୍ତୁ ବିଶେଷ ।
ହାଟ-ବି. ବଜାର ।
ହାଟକ-ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ।
ହାଡ଼-ବି. ଅସ୍ଥି ।
ହାଡ଼ି-ବି. ମେହେନ୍ତର ।
ହାଣ୍ଡି-ବି. ମୃତ୍ପାତ୍ରବିଶେଷ ।
ହାତ-ବି. (ହସ୍ତଶବ୍ଦଜ) ହସ୍ତ ।
ହାତୀ-ବି. (ହସ୍ତିନ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ହସ୍ତୀ ।
ହାନି-ବି. (ହା-ତି) କ୍ଷତି; ନାଶ ।
ହାୟ-ଅଂ. ଖେଦସୂଚକ ଶବ୍ଦ ।
ହାୟନ-ବି. ବର୍ଷ ।
ହାର-ବି ମୁକ୍ତାଦିର ମାଳା; ହରଣ ।
ହାରକ, ହାରୀ-ବିଂ. (ହୃ-ଅକ, ଇନ୍) ହରଣ-
ହାରିବା-କ୍ରି. ପରାଜିତ ହେବା । [କର୍ତ୍ତା ।

ହାର୍ଯ୍ୟ-ବିଂ. (ହୃ-ଯ) ହରଣଯୋଗ୍ୟ, ଗ୍ରହଣୀୟ ।
ହାଲୁକା-ବିଂ. ଲଘୁ ।
ହାବ-ବି. ସ୍ତ୍ରୀଲୋକର ଅଙ୍ଗଭଙ୍ଗୀବିଶେଷ ।
ହାବୁଡ଼ିବା-କ୍ରି. ହଠାତ୍ ଭେଟିବା; ଧକ୍କାଖାଇବା
ହାବେଲି-ବି. ବାଣବିଶେଷ । [ରସବିଶେଷ ।
ହାସ, ହାସ୍ୟ-ବି. (ହସ୍-ଅ,ଯ) ହସ; କାବ୍ୟର
ହାହା-କାର-ବି. ଦୁଃଖରେ ହାହାଧ୍ୱନି ।
ହିଂସା-ବି. (ହିନସ୍-ଅ-ଆ) ପରର ଅନିଷ୍ଟ-ସାଧ-
ନେଚ୍ଛା । [ହିଂସ କାଣ୍ଡ ।
ହିଂସ୍ର-ବିଂ. (ହିନ୍‌ସ୍-ର) ହିଂସକ, ହିଂସ୍ରକ,
ହିକା-ବି. ରୋଗଜନିତ ଢେକାର ।
ହିଙ୍ଗୁ-ବି. ହେଙ୍ଗୁ ।
ହିଙ୍ଗୁଳ-ବି. ହେଙ୍ଗୁଳ ।
ହିଜ୍ଜଳ-ବି. ହିଞ୍ଜଳଗଛ ।
ହିଡ଼-ବି. ବିଲର ଶ୍ରେଠ ବନ୍ଧ ।
ହିଣ୍ଡୀର-ବି. ସମୁଦ୍ରାଦିର ଫେଣ ।
ହିତ-ବିଂ. ଉପକାରକ; ବି. ମଙ୍ଗଳ; ଉପକାର ।
ହିତୈଷଣା-ବି. ମଙ୍ଗଳସାଧନେଚ୍ଛା ।
ହିତୈଷୀ-ବିଂ. (ହିତ-ଇଷ୍-ଇନ୍) ମଙ୍ଗଳାକାଂକ୍ଷୀ ।
ହିନ୍ତାଳ-ବି. ହେନ୍ତାଳଗଛ ।
ହିନ୍ଦୁ-ବି. ହିନ୍ଦୁଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ।
ହିନ୍ଦୋଳା-ବି. ଦୋଳା ।
ହିମ-ବି. ତୁଷାର; ବିଂ. ଶୀତଳ ।
ହିମାଂଶୁ-ବି. ଚନ୍ଦ୍ର ।
ହିମାଦ୍ରି-ବି. ହିମାଳୟ ପର୍ବତ ।
ହିମାନୀ-ବି. ହିମସଂହତି ।

ହିୟା-ବି. (ହୃଦୟ୍‌ଶବ୍ଦଜ) ହୃଦୟ
ହିରଣ୍ମୟ-ବି॰. (ହିରଣ୍ୟ-ମୟ) ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମୟ ।
ହିରଣ୍ୟ-ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ।
ହିରଣ୍ୟ-ଗର୍ଭ-ବି. ବ୍ରହ୍ମା ।
ହିଲ୍ଲୋଳ-ବି. ତରଙ୍ଗ ।
ହିସାବ-ବି. (ପାର୍ଶୀ) ଅଙ୍କ-ଗଣନା ।
ହୀନ-ବି॰. (ହା-ତ) ରହିତ; ଶୂନ୍ୟ; ଅଧମ ।
ହୀରକ-ବି. ହୀରା; ରତ୍ନବିଶେଷ ।
ହୁକୁମ-ବି. (ଆରବୀ) ଆଜ୍ଞା ।
ହୁଙ୍କା-ବି. ବଲ୍ମୀକ ।
ହୁଡ଼ିବା-କ୍ରି. ଭ୍ରମରେ ପଡ଼ିବା ।
ହୁଡ଼ୁମ୍ବ-ବି. ଚଡ଼ାଭଜା ।
ହୁଣ୍ଡା-ବି॰. ନିର୍ବୋଧ ।
ହୁଣ୍ଡୀ-ବି. ଟଙ୍କାର ବିପଢ ଚିଠି ।
ହୁତାଶନ-ବି. (ହୁତ-ଅଶନ) ଅଗ୍ନି ।
ହୁଳହୁଳି-ବି. ମଙ୍ଗଳସୂଚକ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଙ୍କ ମୁଖଶବ୍ଦ ।
ହୂତ-ବି॰. (ହ୍ୱେ-ତ) ଆହୂତ ।
ହୃତ୍-ବି. ହୃଦୟ ।
ହୃତ-ବି॰. (ହୃ-ତ) ଅପହୃତ ।
ହୃଦୟ-ଗ୍ରାହୀ-ବି॰. ଚିତ୍ତାକର୍ଷକ ।
ହୃଦୟଙ୍ଗମ-ବି॰. ହୃଦ୍‌ଗତ, ମନୋଗତ ।
ହୃଦ୍ୟ-ବି॰. (ହୃଦ୍-ଯ) ହୃଦୟଗ୍ରାହୀ ।
ହୃଷୀକ-ବି. ଜ୍ଞାନେନ୍ଦ୍ରିୟ ।
ହୃଷୀକେଶ-ବି. (ହୃଷୀକ-ଈଶ) କୃଷ୍ଣ ।
ହୃଷ୍ଟ-ବି॰. (ହୃଷ୍-ତ) ଆହ୍ଲାଦିତ ।
ହେ-ଅ॰. ସମ୍ବୋଧନଶବ୍ଦ ।
ହେଜିବା-କ୍ରି. ସ୍ମରଣ କରିବା; ଖୋଜିବା ।
ହେଠା-ବି. ଗଣ୍ଡଅବାଘ ।
ହେଡ଼ା-ବି. ହାଡ଼ଯୁକ୍ତ ମାଂସ ।
ହେତୁ-ବି. କାରଣ; ମୂଳ; ପ୍ରୟୋଜନ; ଯୁକ୍ତି ।
ହେମ-ବି. ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ।
ହେମନ୍ତ-ବି. ହିମଋତୁ (କାର୍ତ୍ତିକ ଓ ମାର୍ଗଶିର-ମାସ) ।
ହେୟ-ବି॰. ତୁଚ୍ଛ, ତ୍ୟାଜ୍ୟ ।
ହେରକା-ବି. ପ୍ରହରୀ ।
ହେଳା-ବି. (ହେଳ୍-ଅ-ଆ) ଅବହେଳା, ଅବଜ୍ଞା
ହୈମ-ବି॰. ହିମ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ; ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।
ହୈମବତୀ-ବି. (ହିମବତ୍ ଅ-ଈ) ପାର୍ବତୀ ।
ହୋତା-ବି. (ହୁ-ତୃ) ଯଜ୍ଞକାରୀ ।
ହୋତ୍ର-ବି. (ହୁ-ତ୍ର) ହୋମ, ଯାଗ ।
ହୋମ-ବି. (ହୁ-ମ) ମନ୍ତ୍ରପାଠପୂର୍ବକ ଅଗ୍ନିରେ ଘୃତକ୍ଷେପ ।
ହୋରା-ବି. ଏକଘଣ୍ଟାକାଳ ।
ହ୍ରଦ-ବି. ଅଳ୍ପବିସ୍ତ ବୃହତ୍ ଜଳାଶୟ ।
ହ୍ରସ୍ୱ-ବି॰. (ହ୍ରସ୍-ଵ) କ୍ଷୁଦ୍ର, ଲଘୁ ।
ହ୍ରାସ-ବି. (ହ୍ରସ୍-ଅ) କ୍ଷୟ ।
ହ୍ରୀ-ବି. ଲଜ୍ଜା ।
ହ୍ରେଷା-ବି. ଅଶ୍ୱଧ୍ୱନି ।
ହ୍ଲାଦିନୀ-ବି॰. ଆହ୍ଲାଦଦାୟିନୀ ।

ORISSA MISSION PRESS,—S. F. ROBINSON, SUPT.